

“GÖNÜL BEYTULLAH’TIR VAR TAVAF EYLE”

TASAVVUF TA GERÇEK

(TASAVVUFİ BİLGİLER)

Derleyen

Kamil SAYIN

2022

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

**Kul Kâmil'e merhamet kıl affına ersin yoksul
Kapın'dan kovup ta etme kulun eşiğine kul
Yarlığını nasip eyle münacatım kıl kabul
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem
Kamil Sayın (Dost kâmil – Kul kâmil)**

EY İNSANLAR !!!

ALLAH'ın Nurunu (canlı, cansız) baktığınız her şeyde ve her yerde görebilirsiniz. Lakin ALLAH'ın Tecelliyatını İnsan dan başka hiçbir yerde ve hiçbir şeyde göremezsiniz. Çünkü ALLAH Mümin olan insanın kalbinde tecelli etmiştir. Hamdolsun...

Ey İnsanlar !!!

Ne olur ALLAH'ımızın Tecelliyatı ile şereflendirdiği, keremlendirdiği insanlara karşı sevgili ve saygılı olalım. Çünkü bu kullara farz kılınmıştır...

**Kutsiyet getirdi Cenab-ı Mevlâ
İnsan sevmek kula farzdır bilelim
Tecelliyatıyla eyledi evlâ
İnsan sevmek kula farzdır bilelim**

(Kul Kâmil) Kamil SAYIN

İÇİNDEKİLER :

TASAVVUF TA GERÇEK	1
EY İNSANLAR !!!.....	3
ESMAÜL HÜSNA ANLAMLARI	11
MEVLAMIZ C.C. BUYURUR Kİ	15
SEN VARSIN ORDA	17
ŞOL CENNETİN IRMAKLARI.....	18
GÖZÜM SENİ GÖRMEK İÇİN	19
ÇAĞIR SEHERLERDE	20
YARLIĞINI VER BANA.....	21
ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ	23
MEVLAM	24
BANA SENİ GEREK SENİ	25
ALLAH DİYELİM ALLAH	26
ALDI BENİ	27
ALMA TENDEN CANIMI	27
ALLAH'IN SIFATLARI İLE ANILAN PEYGAMBERLERİMİZ	28
GANİ SETTÂR OLAN SENSİN	29
HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZİN HALK OLUŞU	34
HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN SIFATLARI.....	35
HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZİN NURUNUN İNTİKALİ ;	39
HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN AHİRETE İNTİKALLERİ ;	40
HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN YIKANIP KEFİNLENMESİ VE DEFNİ	43
SEVDİM SENİ.....	44
CANIM KURBAN OLSUN SENİN YOLUNA	44
MUHAMMED DOĞDUĞU GECE	45
SONRA.....	46
RESULULLAH'A GİDELİM	47
SAKIN TERK-İ EDEPDEN.....	49
GÜL YÜZÜNÜ.....	49
ARAYI ARAYI BULSAM İZİNİ	50
HZ. RESULULLAH EFENDİMİZE SELAVATIN ÖNEMİ ;	51
SANA GELDİM.....	51
ETTEHİYYÂTÜ DUASI OKUNUŞU VE MEALİ	53
SORDUM SENİ EFENDİM	55
HAMSE-İ ALİ ABA	56
HAZRETİ ALİ KEREMALLAHU VECHE	58
HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN TÜRBESİ NECEF	60
HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN SIFATLARI ;	61
HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN DOĞUMU;.....	63
HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN HZ. ALİ'Yİ VEKİL GÖSTERMESİ;.....	64
HZ. RESULULLAH (S.A.V.) EFENDİMİZ'İN HZ. ALİ HAKKINDAKİ HADİSİ ŞERİFLERİ	66
HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÜMÎ'NİN. HZ. ALİ HAKKINDA Kİ SÖZLERİ	68
İSMİ AZAM	70
SEVDA VADİSİ	72
ALİ'NİN FAZLİNİ EVVEL HÜDA'DAN SOR ;	73
KİM DEMİŞ.....	74
HAZRETİ ALİ	76
ALİ'DİR	77
HABER VER	78
ALİ MURTAZANIN YOLU DEDİLER.....	79
TEMENNA	80
YAR ALİ YAR	82
ALİ ZİKİRİ.....	82
MEST-İ ALİ'YİM.....	84

HAYBER HARBİNDE, RESULULLAH EFENDİMİZ	85
ANLAR BİZİ	86
“B” HARFİNDEKİ NOKTA	87
CÜMLESİN ALİ DE GÖRDÜM	88
ALİ DÜŞTÜ GÖNLÜME.....	90
HAZRETİ FATİMATÜZ ZEHRA ANNEMİZ	92
HAZRETİ İMAM HASAN;	95
HAZRETİ İMAM HÜSEYİN.....	98
HAZRETİ HÜSEYİN EFENDİMİZİN TÜRBESİ KERBELA	99
10 MUHARREM AŞURA GÜNÜ;	101
SİZ BİR TARAF BİZ BİR TARAF.....	102
EĞLEN YOLCUM	113
ÖZÜMDE	114
SİZ BİR YANA BİZ BİR YANA.....	115
KERBELA ŞEHİTLERİNİN İSİMLERİ	117
ONDÖRT MASUM-U PAK EFENDİLERİMİZ	119
KERBELANIN ÇÖLLERİNDE	120
ONİKİ İMAM EFENDİLERİMİZ.....	122
Hız. RESULULLAH EFENDİMİZİN EHL-İ BEYT'İNE MUHABBETİN GEREĞİ	129
EHLİBEYT	131
KUDRET KALEMİ.....	132
İMAM HÜSEYİN	133
MATEMİMİZ VAR	134
BİR HİMMET EYLE	136
HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN MÜBAREK ÖĞÜTLERİ.....	136
TASAVVUF NEDİR	137
ZAHİRİ TÖVBE	138
BATINÎ TÖVBE	138
KALBİN SAFİYETİ.....	138
SIRRIN TEMİZLİĞİ	138
AÇIĞI.....	139
ŞERİAT	140
SALİH AMEL	140
ÂYET-İ KERİME	140
HÂDİS-İ KUDSİ	140
HÂDİS-İ NEBEVÎ.....	140
SORMA KİŞİNİN ASLINI	140
İLİM	142
BATINÎ İLİM	142
İLM-EL-YAKİN	143
AYN-EL-YAKİN	143
HAKK-AL-YAKİN.....	143
İLİM HAKKINDA	143
KÂMİL İNSAN.....	143
İHLÂS.....	144
TEVHİD	144
BİR HAK DOSTU BÜYÜĞÜMDEN DİNLEMİŞTİM.....	144
FE MİN KÜM YURİDÜ'D-DÜNYA VE MİN KÜM MEN YÜRİD'ÜL MEVLA	144
ALEM ADEM İÇİN HALK OLUNMUŞTUR	145
CAN ÜÇTÜR :	145
DÜNYA ; AHİRET ; GÖNÜL.....	146
HIZIR ALEYHİSSELAM'IN DIŞÇI OLUŞU;.....	147
Hız. RESULULLAH EFENDİMİZ HAC DA.....	148
TAVAF EYLE	148
BOŞUNA.....	149

GÖNÜL HACCI ;.....	150
İBADETLERİMİZİN MUHAFAZASI	151
BOŞ DAVA	151
MARİFET AĞACI.....	152
BESMELE	153
TÖVBE ALTI ŞEYLE GERÇEKLEŞİR ;.....	153
HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ'NİN NAMAZ TARİFİ	153
AKIL DÖRT TÜRLÜ NURDAN YARATILMIŞTIR.....	154
GEL SENİNLE DANIŞALIM.....	155
HARARET NARDADIR.....	155
SANA KİM VERDİ.....	156
ÜÇ ŞEY KİŞİNİN ASIL DÜŞMANIDIR	157
HZ.MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ İLE BABASI SULTAN-ÜL ULEMA	158
CÖMERTLİK DÖRTTÜR.....	159
KUL ALLAHA KIRK MAKAMDA ERER.....	161
BAKINIZ HAK DOSTLARI NE BUYURMUŞLAR.....	162
MEKKE'DE	162
PİR ABDÜLKADİR GEYLANİ HAZRETLERİ	164
NİYAZİ MİSRİ.....	176
HÜNKÂR HACI BEKTAŞ-I VELİ'NİN VECİZELERİ	178
HACI BAYRAM-I VELİNİN VECİZELERİ	182
EFENDİM.....	185
YILDIRMA BENİ	186
BEZM-İ ELEST.....	186
KALU BELA.....	186
GERİ ÇEKİL	188
VAY DELİ GÖNÜL.....	189
GEL EY AŞIK	190
YOLUN SONU.....	190
DEĞİLDİR.....	191
HARAM LOKMA	192
BİR BEYİN KIZININ HİKAYESİ.....	193
HAYAT NE GARİP DEĞİL Mİ.....	195
HAZRETİ ALİ EFENDİMİZDEN ÖĞÜTLER.....	195
İNSANIN HER İKİ CİHANDAKİ ÜÇ VARLIĞI.....	196
AŞK KELİMESİ	197
BİR GÜN LEYLA;.....	198
BİR GÜN MECNUN;.....	198
HZ. İBRAHİM;.....	199
HAK DOSTLARINDAN BİR DERVİŞ BERBERE GİDER;.....	199
ŞİBLİ ANA HAZRETLERİ.....	199
KİBİR İNSANI MAHVEDER	200
BAĞDAT'A ARAP LİSANI ÖĞRENMEYE GİDEN ADAM.....	200
ÖZÜME BENİM.....	203
HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ'NİN MESNEVİSİNDE HİKAYE EDİLİR Kİ.....	203
ADAMIN BİRİSİ HASTA ANNESİNİ DOKTORA GÖTÜRÜR.....	204
HAZRETİ MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ'DEN BEYİTLER:	204
AHMAĞIN BİRİSİ HAZRETİ İSA'YA GELİR.....	206
CENAB-I ALLAH, RESULULLAH EFENDİMİZE	206
MÜBAREK İBRAHİM ETEM HAZRETLERİ İLE FIRINCI	207
İBRAHİM ETEM HAZRETLERİ BİR GÜN.....	208
BİZ NE ZAMAN KENDİMİZE ÇEKİ, DÜZEN VERECEĞİZ ;.....	209
MADAM Kİ BEN BİR İNSANIM	210
ECEL ELİNDEN.....	211
ORUÇ DUASI:.....	212

EMİRDAĞ'LI ABDAL BIDİK;	213
PİR YOLU.....	213
ÜÇ DUA VARDIR Kİ BUNLAR ŞÜPHEŞİZ KABUL EDİLİR	214
BEHLÜL DANA (BEHLÜL DİVANİ)HAZRETLERİNİN	216
SOFU SEN KENDİNİ ARIF SANIRSIN.....	216
DÜNYA DÖRT KULPLU BİR KAZAN.....	217
FİRAVUNUN NEFİS HİKAYESİ	218
HIRSIZ YAKALADIM	218
KEPENEK ALTINDA ER YATAR DERLER	219
CENABI ALLAH CC. " BENİM ÜÇ SINIF EVLİYAM VARDIR" BUYURUYOR	219
HAMAMI YIKTIRAN HAK DOSTU.....	219
ŞÜKRETMEK İÇİN HER ZAMAN YETERLİ NEDENLER VARDIR;.....	220
SÖZÜNÜ BİLMEK.....	222
SAKIN ALDANMA.....	223
DİVANE GÖNÜL	224
ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI 1703 - 1780	226
ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI HAZRETLERİ;.....	227
ELİNDEDİR	230
BEYAZİD-İ BESTAMİ HAZRETLERİNİN NEFİS MÜCADELESİ.....	231
BEYAZİD-İ BESTAMİ HAZRETLERİNE ANNESİNİN DUASI.....	231
ZENGİNLİĞİN HESABI;.....	232
HAZRETİ PEYGAMBER EFENDİMİZ HUTBEDE	233
TOPAL KURDUN HİKAYESİNDE OLDUĞU GİBİ	233
ELHAMDÜLİLLAHİLLEZİ	234
DİLİ GÖZLE GEL	235
MUHABBETTEN GEÇEN	235
ŞAHIMI GÖRDÜM	236
BEN BENİ.....	236
AŞK OLMASA.....	237
YUNUS EMRE VE MOLLA KASIM ;	237
KAZ KABARUHA;.....	239
BİR DE ŞU HAK DOSTUNA BAKALIM.....	240
BİZ, "VALLAHİ BEN DE BİLEMEDİM" DİYEN ÇİFTÇİ GİBİYİZ;	241
ŞU AN AZRAİL BANA GELSE;.....	242
SAY DELİ GÖNÜL	242
REYHANIMIZ VAR.....	243
NEME GEREK	244
ÂŞIK MAHZUNİ ŞERİF'TEN ÂDEM'İN ESRARI	245
HAK ERENLERİ.....	245
BOŞA.....	246
GELDİM BU GÜN	247
HAK HALİL'İ	248
KADI EFENDİNİN FETVASI.....	249
SULTAN MAHMUD-U GAZNEVİNİN VERMEMİŞ MABUD HİKAYESİ ;	250
HAZİNE HIRSIZLARI.....	251
SEVGİLİ MAHZUNİ ŞERİF DİYOR Kİ	253
PAYDOS	253
PEKMEZCİ.....	253
SULTAN MAHMUD-U GAZNEVİNİN TAZISI.....	254
ÖLENİN ARDINDAN	255
ALLAH BİZİ UNUTTU MU.....	256
YUH BABA.....	256
YARIM DOST	257
ÇAYDANLIKTA KAYNAYAN SU NE DİYOR.....	258
BİR BABANIN VASİYETİ.....	259

BİR ALTINA BİR SÖZ	260
TALİH KUŞU	262
İNSAN'IN YAŞAMI	263
BİR DE ŞU TESLİMİYETTE Kİ TEMİZLİĞE BAKIN.....	265
OĞLUM BİR GÜN.....	265
ÇEŞMENİN SEVABI	266
MARİFET DEĞİL.....	267
ALLAH KULUNDAN	267
ALİ PAŞA'NIN SELAVATI.....	268
EŞKİYANIN ELİNİ ÖKSÜZ ÇOCUĞUN BAŞINA SİLMESİ.....	269
SEVGİ ANCAK GÖNÜLDE DURUR, SEVGİNİN YERİ ORASIDIR	270
ANCAK ALLAH BİR KULUNU SEVİNCE, O KULUN ADI ÂŞIK OLUR.....	270
Hz. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ DEN ALTIN SÖZLER.....	271
VAAZLARIN SULANDIRILMASI.....	272
YALVAR	273
BEHLÛL DİVANİNİN ZABITA OLUŞU	274
Hz. MUSA BİR EVE MİSAFİR OLUR	275
KUL HAKKI;.....	276
BEHLÛL DİVANİ'YE HALİFELİK TEKLİFİ.....	277
BEHLÛL DİVANİ'NİN ÜÇ YERDE GÜLMESİ.....	277
KOMŞU HAKKI	278
Hz. MUSA İLE ÇOBAN	279
HIZIR ALEYHİSSELAMIN AYI OYNATIŞI.....	280
BİLMEDİĞİMİZ KONULARDA İNSANLARI SUÇLAMAYALIM	281
SELAMLAŞMANIN ÖNEMİ.....	282
NURLU SÖZLERDEN BİR DEMET.....	282
HURMA BİZİM AMCAMIZDIR;.....	283
VEBA HASTALIĞININ İSTANBUL'U SARMASI;.....	283
RESULULLAH EFENDİMİZİ GÖRME VESİLESİNE BAKINIZ;.....	284
ŞAHI MERDAN COŞA GELDİ	286
GAFİL GEZME ŞAŞKIN	288
SAYILIR.....	288
DURAÇLAMA.....	289
ÖYLE GEL	289
MAKBULDÜR	290
BENİ	290
GÖNÛL ÇALAMAZSAN.....	291
İBRETİLİ SÖZLERDEN BİR DEMET;	292
EĞLEN YOLCUM	292
ARİF'LERİN SOHBETLERİNE DOYULUR MU.....	293
AĞLAYAN VE AĞLATAN KÖPEĞİN HİKAYESİ	294
HASTALARA OKUNACAK DUA;.....	295
BÜYÜKLERİMİZ, ZİHNİ AÇMAK İÇİN;.....	295
SOFRA DUASI;	296
MEDET	297
MUHİDDİN-İ ARABİ HAZRETLERİNİN SIRRI	298
MUHİDDİN ARABİ HAZRETLERİNİN FATİHA SURESİ TERTİBİ;	300
OKUMANIN ŞEKLİ ŞÖYLEDİR.....	300
FÂTİHA SURESİ.....	301
FATİHA SURESİ NİN TERTİBİ BUDUR.....	301
MUHİDDİN-İ ARABİ HAZRETLERİNDEN ÖĞÜTLER ;	303
HİZBUL DEVRİ A'LA;	313
DEVİR-İ ÂLA BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM	314
TÜRKÇE AÇIKLAMASI.....	316
SON DUA ;	320

SON DUA'NIN MANASI	321
BİR AKIL HASTASININ BEYAZIDI BESTAMI HAZRETLERİNE TAVSİYESİ;.....	321
ŞEMSETTİN YEŞİLİN GÜZEL SÖZLERİ;	322
YÂRABBİ HABİBİNİN AŞKINA;	322
NAZARGÂHI İLÂHİ OLAN KÂLP EVİ	323
HAK YOLUNDA YÜRÜYENLER ÜÇE AYRILIR;	323
MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ DEN HACILARA NASİHAT;	323
BEYTULLAH, YANİ KÂBE YER YÜZÜNDE İKİDİR.....	324
HZ. RESULULLAH EFENDİMİZ, HZ. ALİ EFENDİMİZE;.....	325
ÖZLÜ SÖZLER	325
ŞU DÖRT ŞEYİ, DÖRT ŞEYDEN TEMİZLE	326
HZ. MEVLANA CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ DEN ALTIN ÖĞÜTLERİ.....	326
FERRUH ÇELEBİ HAZRETLERİ.....	327
TEMENNA, DUA:	327
BİR ADET PİRİNÇ TANESİ ;	328
ŞEMSİ TEBRİZİ'NİN 40 ALTIN KURALI;.....	329
HAYAT NEDİR ACABA.....	334
ALLAHIN PAÇASINA YÜZ SÜRMEK.....	335
ŞÖYLE GARİP BENCİLEYİN.....	336
GÖÇTÜ KERVAN.....	337
İLİM İLİM BİLMEKTİR	337
GELDİ GEÇTİ BENİM ÖMRÜM	338
GEL GİDELİM DOSTA GÖNÜL	339
BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE.....	339
BEN YÜRÜRÜM YANA YANA.....	340
BEN DERVİŞİM DİYENE.....	341
GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ.....	342
SORDUM SARI ÇİÇEĞE	342
DEMEDİM Mİ	344
ARİF VE ALİM	345
OLMADAN.....	345
EREM DEDİM EREMEDİM ADEMİN ESRARINA	347
BENİ MUHANNETE MUHTAÇ EYLEME	348
TASAVVUF-İ TAVSİYELER.....	349
BELÂYA MÂRUZ KALMAMAK İÇİN	349
NEFSİ EMMARE	351
YENEMEDİM BEN BU NEFSİ.....	352
OLGUN İNSAN	355
İNSANLIKTA ŞU DOKUZ ŞEY GAFLET ÂLEMİDİR	355
ELAZIĞ TIMARHANESİNDEN BİR HASTANIN ALLAH'A MEKTUBU	359
ŞÖYLE BİR DÜŞÜNECEK OLURSAK.....	362
DÖN YÖNÜNÜ MEVLA'YA	363
BOŞA TELAŞLANMA	364
UZAK TUT	365
ÖLÜM.....	366
İNSANLIĞIN ERDEMİNE ERMEDEN	367
YUNUS EMRE'MİZİN BAKIŞI	367
BENİ UZAK TUT RABBİM	368
EN BÜYÜK İBADET GÜZEL AHLAKTIR.....	369
KABİR SUALİ.....	373
ŞİMDİ MUSALLADAYIM	374
BİLDİK KORONA.....	375
NEYE YARAR	379
MƏN QƏTL OLAM, QƏTLİMƏ FƏRMAN VERƏN SULTAN SƏN OL	380
ÖYLE HOR GÖREREK BAKIŞIN NEDEN	381

HAK NURUNU GÖRMELİSİN	382
GEL GEL OLUR YÜCE YAR'DAN	383
GÖRMEDİN Mİ	384
ATMA ARKADAŞ	385
ALLAH İÇİN SEVMEYE BAK.....	386
İNSANLIKTAN NASİP ALABİLDİN Mİ.....	387
GELEN KALMADI	388
TALİP İSEN BİR GÖNÜLE GİRMEYE.....	389
BOŞ ÇEVİRME YARABBİ.....	390
EDEB'E, ERKAN'A SAHİP ÇIKALIM	391
FIRSAT ELDE İKEN DÖNELİM GÖNÜL	392
KEREMİNE KURBAN OLDUĞUM RABBİM	393
İNSANLIĞA HİZMET EYLE EVLADIM	394
GÜZEL DOSTUM YAMAN BİZİM HALİMİZ	395
BU YOL BÖYLE HAKK'A GİTMEZ DEDİLER.....	396
AŞKIN ÇAMURUNDA KARILMIŞ ÖZÜM	397
SABIR NEDİR BİLİRMİSİN AZİZİM.....	398
DERDE DÜŞTÜM DERMANINI ARARIM	399
GELDİM GEÇTİM GİDER OLDUM DÜNYADAN	400
MEYLİM Mİ KALDI	401
HAK İNDİNDE YERİ YOKTUR	402
İNSAN'A YAKIŞAN SEVGİ DEĞİL Mİ	403
YIL İKİBİNYİRMİBİRİ YAŞARKEN.....	404
SEVGİMİZ VAR SAYGIMIZ VAR	405
YARADAN MEVLA'YA ELİMİ AÇTIM.....	406
YARABBİ YOLUMU YOLSUZA SALMA	407
SENİ BOŞA YARATMADI YARADAN	408
BİZE BİR YOL GÖSTERT SANA ULAŞSIN	409
NEDEN İNSANLIKTAN UZAKTAYIZ BİZ	410
KİMSEYİ KİMSEYE MUHTAÇ EYLEME	411
KESME ÜMİDİNİ YÜCE MEVLADAN.....	412
ALLAH'A HAVALE ETMEK NE GÜZEL	413
YARADAN'INI BİLMEYEN	414
GİDERİM.....	415
GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BENİM	417
SÖZÜN ÖZÜ.....	418
VAHŞİ ASLANLARIN KAFESİNE GİREREK İNTİHARA TESEBBÜS ETTİ.....	419
ALLAH (C.C.) BUYURUYOR Kİ	420
GÜNÜMÜZDE İNSAN-I KÂMİL SIFATINA ULAŞMAK	421
TEŞEKKÜRLERİMİ SUNUYORUM.....	422

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

BAĞIŞLAYAN VE ESİRGEYEN ALLAH'IN ADI İLE.

ESMAÜL HÜSNA ANLAMLARI

Esmâül Hüsna: Bizleri yaratan Allah'ın en güzel 99 ismidir. En güzel isimler ona aittir. Her birinin bir anlamı ve sıfatı vardır.

- ❑ **ALLAH** Kendinden başka ilah bulunmayan Cenabı Hakkın asıl adıdır.
- ❑ **ERRAHMAN:** Dünya üzerinde yarattığı bütün mahlukata merhamet eden
- ❑ **ER-RAHİM:** Ahirette kendine inananlara acıyan. merhamet edendir.
- ❑ **EL-MELİK:** Mülkün ve kainatın tek sahibi
- ❑ **ELKUDDÜS:** Hiçbir noksanı olmayan ve her türlü takdise layık olan
- ❑ **ES-SELAM:** Her türlü tehlikeden selamete çıkaran. İnanan kullarına cenneti müjdeleyen
- ❑ **ELMÜ'MİN:** Güven veren, emin kılan, Koruyan , iman nuru veren
- ❑ **ELMÜHEYMİN:** Her şeyi gören, her şeyden haberdar olan demektir.
- ❑ **EL-AZİZ:** İzzet sahibi, her şeye galip olan, karşı gelinemeyen
- ❑ **ELCEBBAR:** Azamet ve kudret sahibi, her şeye gücü yeten, hükümlerine karşı gelinemeyen
- ❑ **ELMÜTEKEBBİR:** Büyüklükte eşi benzeri olmayan
- ❑ **EL-HALİK:** Yoktan var eden, yaratan, varlıkların hallerini belirleyen
- ❑ **ELBARİ:** Her şeyi kusursuz ve mütenasip yaratan
- ❑ **ELMUSAVVİR:** Varlıkları birbirinden farklı yaratan ve şekil veren
- ❑ **EL-GAFFAR:** Günahları örten ve mağfiret eden, dilediğini günah işlemekten alı koyan
- ❑ **EL-KAHHAR:** Her istediğini yapacak güce sahip, hakim
- ❑ **EL-VEHHAB:** Karşılık gözetmeden nimetler veren, ihsan eden
- ❑ **EL-RAZZAK:** Yarattığı her varlığın rızkını veren, ihtiyacını karşılayan
- ❑ **ELFETTAH:** Her türlü sıkıntıyı gideren
- ❑ **ELALİM:** Gizli, açık, gelecek, her şeyi ezel ve ebedi en mükemmel bilen
- ❑ **EL-KABID:** Dilediğinin rızkını azaltan, ruhunu alan

- ❑ **ELBASIT:** Dilediğinin rızkını çoğaltan, ruhlarını veren
- ❑ **EL-HAFİD:** Kafir ve nankörleri alçaltan
- ❑ **EL-RAFİ:** Şeref verip Yükselten
- ❑ **EL-MU'IZ:** Dilediğini aziz eden
- ❑ **EL-MÜZİL:** Dilediğini zillete düşüren, hakir eden
- ❑ **ESSEMİ:** Her şeyi işiten duaları kabul eden
- ❑ **EL-BASİR:** Gizli açık her şeyi en iyi gören
- ❑ **EL-HAKEM:** Mutlak hakim, hakkı batıldan ayıran, Hikmet sahibi
- ❑ **EL-ADL:** Adalet sahibi, yerli yerinde yapan
- ❑ **EL-LATİF:** Lütuf ve ihsan sahibi, her şeye vakıf
- ❑ **ELHABİR:** Gizli açık, her şeyden haberdar
- ❑ **EL-HALİM:** Cezada acele etmeyen, Yumuşak davranan
- ❑ **ELAZİM:** Büyüklükte benzeri olmayan, en yüce
- ❑ **EL-GAFUR:** Affı ve mağfireti bol
- ❑ **EŞ-ŞEKÜR:** Az amele, çok sevap veren
- ❑ **EL-ALİYY:** Yücelerin yücesi, en yüce
- ❑ **ELHAFİZ:** Her şeyi koruyucu olan
- ❑ **EL-MUKİT:** Rızıkları yaratan
- ❑ **EL-HASİB:** Kulların hesabını en iyi gören
- ❑ **EL-KEBİR:** Büyüklükte benzeri olmayan
- ❑ **EL-CELİL:** Celal ve azamet sahibi olan
- ❑ **EL-KERİM:** Lütuf ve ihsanı bol, karşılıksız veren, çok ikram sahibi
- ❑ **ER-RAKİB:** Her varlığı, her işi her an gözeten, bütün işleri murakabesi altında bulunduran
- ❑ **EL-MUCİB:** Duaları, istekleri kabul eden
- ❑ **ELVASİ:** Rahmet ve kudret sahibi, ilmi ile her şeyi ihata eden
- ❑ **EL-HAKİM:** Her işi hikmetli, her şeyi hikmetle yaratan
- ❑ **EL-VEDÜD:** İyiliği seven, iyilik edene ihsan eden, sevgiye layık olan
- ❑ **EL-MECİD:** Nimeti, ihsanı sonsuz, şerefi çok üstün, her türlü övgüye layık olan
- ❑ **EL-BAİS:** Mahşerde ölüleri diriltten, Peygamber gönderen

- ❑ **EŞ-ŞEHİD:** Her yerde ve her zaman hazır ve nazır olan
- ❑ **EL-HAK:** Varlığı hiç değişmeden duran, Var olan, hakkı ortaya çıkaran
- ❑ **EL-VEKİL:** Kullarının işlerini bitiren, tevekkül edenlerin işlerini en iyi şekilde sonlandıran
- ❑ **EL-KAVİYY:** Kudreti en üstün ve hiç azalmayan
- ❑ **EL-METİN:** Kudreti ve kudret membaı çok güçlü
- ❑ **EL-VELİYY:** Müslümanların dostu, onları sevip yardım eden
- ❑ **EL-HAMİD:** Her türlü hamd ve senaya layık olan
- ❑ **EL-MUHSİ:** Yarattığı ve yaratacağı bütün varlıkların sayısını bilen
- ❑ **EL-MÜBDİ:** Maddesiz, örneksiz yaratan
- ❑ **EL-MUİD:** Yarattıklarını yok edip sonra tekrar diriltecek olan
- ❑ **ELMUHYİ:** İhya eden, yarattıklarına can veren
- ❑ **EL-MUMİT:** Her canlıya ölümü tattıran
- ❑ **ELHAYY:** Ezeli ve ebedi bir hayatla diri olan
- ❑ **EL KAYYUM** Mahlukları varlıkta durduran, zatı ile kaim olan
- ❑ **ELVACİD:** Kendisinden hiç bir şey gizli kalmayan, hiç bir şeye muhtaç olmayan
- ❑ **EL-MACİD:** Kadri ve şanı büyük, keremi, ihsanı bol olan
- ❑ **EL-VAHİD:** Zat, sıfat ve fiillerinde benzeri olmayan, tek olan
- ❑ **ES-SAMED:** Hiç bir şeye ihtiyacı olmayan, herkesin muhtaç olduğu merci
- ❑ **EL-KADİR:** Dilediğini dilediği gibi yaratmaya muktedir olan
- ❑ **EL-MUKTEDİR:** Dilediği gibi tasarruf eden, her şeyi kolayca yaratan kudret sahibi
- ❑ **EL-MUKADDİM:** Dilediğini yükselten, öne geçiren, öne alan,
- ❑ **EL-MUAHHİR:** Dilediğini alçaltan, sona ve geriye bırakan
- ❑ **EL-EVVEL:** Ezeli olan, varlığının başlangıcı olmayan
- ❑ **EL-AHİR:** Ebedi olan, varlığının sonu olmayan
- ❑ **EZ-ZAHİR:** Yarattıkları ile varlığı açık, aşikar olan, kesin delillerle bilinen
- ❑ **EL-BATIN:** Aklın tasavvurundan gizli olan

- ❑ **EL-VALİ:** Bütün kainatı idare eden, onların işlerini yoluna koyan
- ❑ **EL-MÜTEALİ:** Son derece yüce olan,
- ❑ **EL-BERR:** İyilik ve ihsanı bol olan
- ❑ **ET-TEVVAB:** Tövbeleri kabul edip, günahları bağışlayan
- ❑ **EL-MÜNTEKİM:** Asilerin ve zalimlerin cezasını veren
- ❑ **EL-AFÜVV:** Affı çok olan, günahları mağfiret eden
- ❑ **ER-RAUF:** Çok merhametli, pek şefkatli
- ❑ **MALİK-ÜL MÜLK:** Her türlü mülkün ve varlığın sahibi
- ❑ **ZÜL-CELALİ VEL İKRAM:** Celal, azamet, şeref, kemal ve ikram sahibi
- ❑ **EL-MUKSİT:** Mazlumların hakkını alan, adaletle hükmeden, her işi birbirine uygun yapan
- ❑ **EL-CAMİ:** İki zıttı bir arada tutan, kıyamette her mahlukatı bir araya toplayan
- ❑ **EL-GANİYY:** İhtiyaçsız, muhtaç olmayan, her şeyin kendine muhtaç olduğu,
- ❑ **EL-MUGNİ:** Müstağni kılan, ihtiyaç gideren, zengin eden
- ❑ **EL-MANİ:** Dilemediği kişiye mani olan, engelleyen
- ❑ **ED-DARR:** Elem, zarar verenleri yaratan
- ❑ **EN-NAFİ:** Fayda veren şeyleri yaratan
- ❑ **EN-NUR:** Alemleri nurlandıran, dilediğine nur veren
- ❑ **EL-HADİ:** Hidayet eden
- ❑ **EL-BEDİ:** Örneksiz harikalar yaratan
- ❑ **EĒBAKİ:** Varlığının sonu olmayan, ebedi olan
- ❑ **EL-VARİS:** Her şeyin asıl sahibi olan
- ❑ **ER-REŞİD:** İrşada muhtaç olmayan, doğru yolu gösteren
- ❑ **ES-SABUR:** Ceza vermede acele etmeyen

MEVLAMIZ C.C. BUYURUR Kİ;

“FEZKÜRÜNİ EZKÜRKÜM” “Beni, anın ki, Ben de sizi anayım.”

MEKKE'DE KABE BEYTULLAH

SEN VARSIN ORDA

Saklarım gözümde güzelliğini
Her neye bakarsam Sen varsın orda
Kalbimde gizlerim, Muhabbetini
Koymam yabancıyı Sen varsın orda.

Aşkımın temeli Sen bir Alemsin
Sevgi, Muhabbetsin, Dilde Kelamsın
Merhabasın, Dosttan gelen selamsın.
Duyarak alırım Sen varsın orda.

Çeşitli çiçekler, yeşil yapraklar
İrenkler içinde Nakşını saklar
Karanlık geceler, aydın şafaklar
Uyanır cümleler, Sen varsın orda.

Mevcüdatta olan kudret, kuvvet
Senden hasıl oldu Sen verdin hayat
Yoktur Senden gayrı ilâ nihayet
İnanıp kanmışım, Sen varsın orda.

Hu çeker iniler çalınan sazlar
Kükremiş dalgalar, coşar denizler
Güneş doğar gölgelenir yıldızlar
Saçar kıvılcımlar Sen varsın orda.

Veysel'i söyleten Sen oldun mutlak
Gezer daldan, dala yorulur ahmak
Sen ağaç misali, biz dalda yaprak
Meyve çekirdeksiz Sen varsın orda.

(Âşık Veysel Şatıroğlu)

Bizlere de, böyle her baktığında HAK'kı görecek göz lazımdır.

Âşık Veysel, gerçek HAK Dostlarındandı. Zaten ancak HAK Dostlarının gözleri her neye bakar ise HAK'kı görürler.

Ne mutlu öyle bakan ve öyle gören gözlere. O gözler ne mübarek gözlerdir.

ŞOL CENNETİN IRMAKLARI

Şol Cennetin ırmakları
Akar Allah deyu deyu
Çıkmış İslam bülbülleri
Öter Allah deyu deyu

Salınır Tûba dalları
Kur'an okur hem dilleri
Cennet bağının gülleri
Kokar Allah deyu deyu

Kimi yiyip kimi içer
Hep melekler rahmet saçar
İdris nebi hulle biçer
Diker Allah deyu deyu

Altındandır direkleri
Gümüştedir yaprakları
Uzandık a budakları
Biter Allah deyu deyu

Aydan arıdır yüzleri
Misk-  amberdir sözleri
Cennet'te huri kızları
Gezer Allah deyu deyu

Hakka açık olan kişi
Akar gözlerinin ya ı
P r nur olur içi dışı
Söyler Allah deyu deyu

Ne dilersen Hak'tan dile
Kılavuzla gir bu yola
Bülbül açık olmuş güle
Öter Allah deyu deyu

Açıldı gökler kapısı
Rahmetle dolu hepsi

Sekiz Cennet'in kapısı
Açar Allah deyu deyu

Rıdvan-dürür kapı açan
İdris-dürür hulle biçen
Kevser şarabını içen
Kanar Allah deyu deyu

Miskin Yunus var dostuna
Koma bu günü yarına
Yarın Hak'kın divanına
Varam Allah deyu deyu

(Yunus Emre)

GÖZÜM SENİ GÖRMEK İÇİN

Gözüm seni görmek için elim sana ermek için
Bu gün canım yolda kodum yarın seni bulmak için

Bu gün canım yolda koyam yarın ivazın veresin
Arzyleme uçmağımı hiç arzum yok uçmak için

Benim uçmak neme gerek hergiz gönlüm ona bakmaz
İşbu benim zarılığım değildir bir bağ için

Uçmak uçmağım dediğin mü'minleri yel dediğin
Vardır ola bir kaç huri arzum yoktur uçmak için

Bunda dahi verdin bize ol huriyi çift ü helal
Ondan geçti arzum tamam arzum sana ermek için

Süfilere ver sen onu bana seni gerek seni
Haşa ben terkedem seni şol bir evle çardak için

Yunus hasretdürür sana hasretini göster ona
İzin zulüm değil ise dad eylegil istedi çün

(Yunus Emre)

ÇAĞIR SEHERLERDE

Eğer ikrarımda kalayım dersen
Derdime bir derman bulayım dersen
Hak'kın rızasını alayım dersen
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Bir vasıta gerek Hak'ka varmaya
Yüzün olsun cennetine girmeye
Niyetin var ise Cemal görmeye
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Görmez misin cümle konanlar göçtü
Dünya bir köprüdür gelenler geçti
Cümle Evliya'lar bu yolu seçti
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Kâmil'im güvenme Dünya varına
Garantin var mı ki çıksan yarına
Gaflet uykusunu salma serine
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

Gafletten kurtuluş bu deyi deyi
Çağır seherlerde Hu deyi deyi

(Kamil Sayın)

YARLIğINI VER BANA

Yâ Rabbena, Rabbena
Yarlığını ver bana
Gönül düştü aşkına
Yarlığını ver bana

Bî çareyim, böyleyim
Arzualım söyleyim
Dünyalığı neyleyim
Yarlığını ver bana

Elest'ten düştüm nara
Yar et, Sevdığin Yar'a
Elim boş, yüzüm kara
Yarlığını ver bana

Nefis yola gelmiyor
Bu dert derman bulmuyor
Gönül Yarsız olmuyor
Yarlığını ver bana

Bu aciz yanmak ister
Çark edip, dönmek ister
Aşkına kanmak ister
Yarlığını ver bana

Yalvarırım buradan
Perdeyi al aradan
Âlemleri Yaradan
Yarlığını ver bana

Salma yolumu yad'a
Yüce Halîk-ı Hüda
Eyleme beni cüda
Yarlığını ver bana

Feryadıma, zarıma
Kavuştur Didarıma
Kalma, günahlarıma
Yarlığını ver bana

Çıkart Aşkın katına
Erdir Mağfiret'ine
Habib'in Hürmetine
Yarlığını ver bana

Kul Kâmil kurban olsun
Dertlerim derman bulsun
Gönül muradın alsın
Yarlığını ver bana

(Kamil Sayın)

YARABBİ eğer Sen, biz aciz kullarına Yarlığını vermez isen, biz kime gideriz. Senin kapından başka gidebileceğimiz kapımız mı var.

Sana yalvarıyoruz, Sen ki, affedicilerin en büyüğün, Sen ki, bağışlayansın, kalplerimizden Senin sevgini alma.

Sen, iradelerimizi takdir buyurduğun yönde kullanmamızı bizlere nasip eyle.

Bizleri, Sana layık kul, Habibine layık ümmet, Habibi'yin Ehlibeytine layık Dost eyle. Bağışlaması bol olan Allah'ım bizleri bağışla. Amin.

ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ

Dağlar ile taşlar ile
Çağırayım Mevlam seni
Seherlerde kuşlar ile
Çağırayım Mevlam seni

Su dibinde mahi ile
Sahralarda ahü ile
Abdal olup Ya Hu ile
Çağırayım Mevlam seni

Gökyüzünde İsa ile
Tur dağında Musa ile
Elindeki asa ile
Çağırayım Mevlam seni

Derdi öküş Eyyüb ile
Gözü yaşlı Yakub ile
Ol Muhammed mahub ile
Çağırayım Mevlam seni

Bilmişim dünya halini
Terk ettim kıyl ü kalini
Baş açık ayak yalını
Çağırayım Mevlam seni

Yunus okur diller ile
Ol kumru bülbüller ile
Hak'kı seven kullar ile
Çağırayım Mevlam seni

(Yunus EMRE)

MEVLAM

Bütün arşalayı gezsem
Kazanına girip pişsem
Mecnun olup çöle düşsem
Mevlam bana kızarmısın

Aşkın kalbde dur eylesem
Daim ahu zar eylesem
Seni bana yar eylesem
Mevlam bana kızarmısın

Benliğimi yok eylesem
Varlığımı Hak eylesem
Ben de enel Hak söylesem
Mevlam bana kızarmısın

Etna Kâmil kulun desem
Hakikattır yolun desem
Sana malum halim desem
Mevlam bana kızarmısın

(Kamil Sayın)

HAK dostlarının tek arzusu, HAK'ka kavuşmaktır. Lakin HAK'ka kavuşmak için de Hz. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin dediği gibi olmak gerekir.

**“Cömertlik ve yardım etmede akar su gibi ol.
Şefkat ve merhamette, güneş gibi ol.
Başkalarının kusurunu örtmede, gece gibi ol.
Hiddet ve asabiyette, ölü gibi ol.
Tevazu ve alçak gönüllükte, toprak gibi ol.
Hoşgörülülükte deniz gibi ol.
YA OLDUĞUN GİBİ GÖRÜN, YA GÖRÜNDÜĞÜN GİBİ OL.”**

HAZRETİ MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ

BANA SENİ GEREK SENİ

Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dünü günü
Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim
Ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum
Bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar öldürür
Aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur
Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem
Mecnun olup dağa düşem
Sensin gün be gün endişem
Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek
Ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyla gerek
Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savurular
Toprağım anda çağıra
Bana seni gerek seni

Yunus'dürür benim adım
Gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum
Bana seni gerek seni

(YUNUS EMRE)

ALLAH DİYELİM ALLAH

Allah diyen boş kalmaz
ALLAH diyelim ALLAH
RAB'sız hiçbirşey olmaz
ALLAH diyelim ALLAH

Uludur, MEVLÂ Ulu
Darda bırakmaz kulu
Kurtuluşun tek yolu
ALLAH diyelim ALLAH

Mağfiret eder kula
Alalım zikrin dile
Muratlar hasıl ola
ALLAH diyelim ALLAH

Gönüller Tabib'ine
Yar etsin HABİB'İNE
Erelim CEMÂL'İNE
ALLAH diyelim ALLAH

Döndürür gonca güle
Erdirendir Menzile
Affımıza vesile
ALLAH diyelim ALLAH

Çoktur günahlarımız
OL'dur LÛTUFKÂR'ımız
Bitsin ahu zarımız
ALLAH diyelim ALLAH

Kul Kâmil'im bir geda
Canımız olsun feda
Edelim İsmi'n eda
ALLAH diyelim ALLAH

(Kamil Sayın)

ALDI BENİ

Feryadile alemlerde aradım maksudumu
Perdeyi tarımar ettim görmeye mahbubumu
Pazarlayıp yok pahaya sattım benlik mahlukumu
Sevgili ihsan eyleyip muhatap aldı beni...

Gaflete düşmüşüm Dostun kervanı geçer iken
Dünyayı yar edinmişim yar kucak açar iken
Açtı kalp gözüm ol Hüda ben çar-ı naçar iken
Aklımı başımdan alıp sevdaya saldı beni...

Dost Kâmil'im Marifeti arar isen İnsanda
"Velegad kerremna" ayet nazil oldu Kuran'da
Tecelli kıldı Ol SULTAN Adem'le cümle canda
Lûtfu keremi bol ŞAHİM bendesi kıldı beni...

(Kamil Sayın)

ALMA TENDEN CANIMI

**Alma tenden canımı aman Allah'ım amân
Görmeden canânımı, amân Allah'ım amân
Aşıkım Muhammed'e, ol Resûli emcede
Koyma bizi fırkate amân Allah'ım amân
Bir kez yüzün göreyim, payine yüz süreyim
Canım anda vereyim, amân Allah'ım amân
Ahım göğe çıkmasın, melekleri yakmasın
Felekleri yıkmasın, amân Allah'ım amân
Zareyleme işimi, zehreyleme aşımı
Dökme kanlı yaşımı, amân Allah'ım amân.
Yûnus cânın şükrâne Kurbân etsin cânâne
Atma dâim hicrâne amân Allah'ım amân.**

ALLAH'IN SIFATLARI İLE ANILAN PEYGAMBERLERİMİZ

HAZRETİ ADEM SAFİYYULLAH

HAZRETİ NUH NEBİYYULLAH

HAZRETİ İBRAHİM HALİLULLAH

HAZRETİ İSA RUHULLAH

HAZRETİ MUSA KERİMULLAH

HAZRETİ MUHAMMED HABİBULLAH

GANİ SETTÂR OLAN SENSİN

Pervaneyim aşk elinden âşık'ım halim yaman
Ahvalimi name salıp Dosta eylesem beyan
Var mıdır ki feryadımı Sen'den başka bir duyan
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

Halk eyledin türlü, türlü donattın alemleri
Aşkına düşenler bildi, buldu Sen'de gevheri
Tereddüt kılmazam asla, feda etmişim seri
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

Habib-i Edibin ile birlik yazdın İsmi'n'i
Müminlerin kalplerine nakşeyledin Cismin'i
Lûtfun ile gören gördü Cemalinde Resmin'i
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

Sema ehli dahil cümle secde kıldı Adem'e
Çünkü Adem erdi ol dem tecellinle kıldeme
Aldı getirdi hükmünü Resul'ün le bu deme
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

Embiya'ya, Evliya'ya, Ehlibeyt-i Resule
Tabi oldum ulaştırırsın muradımı husule
Emrine muti kalayım koyma şirki gönlüme
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

Gelmekliğim şu aleme bilmek içindi Seni
Ruhuma bir urba idi taşıdım bu bedeni
Galü'dan Beli diyerek döndüm yoluna yönü
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

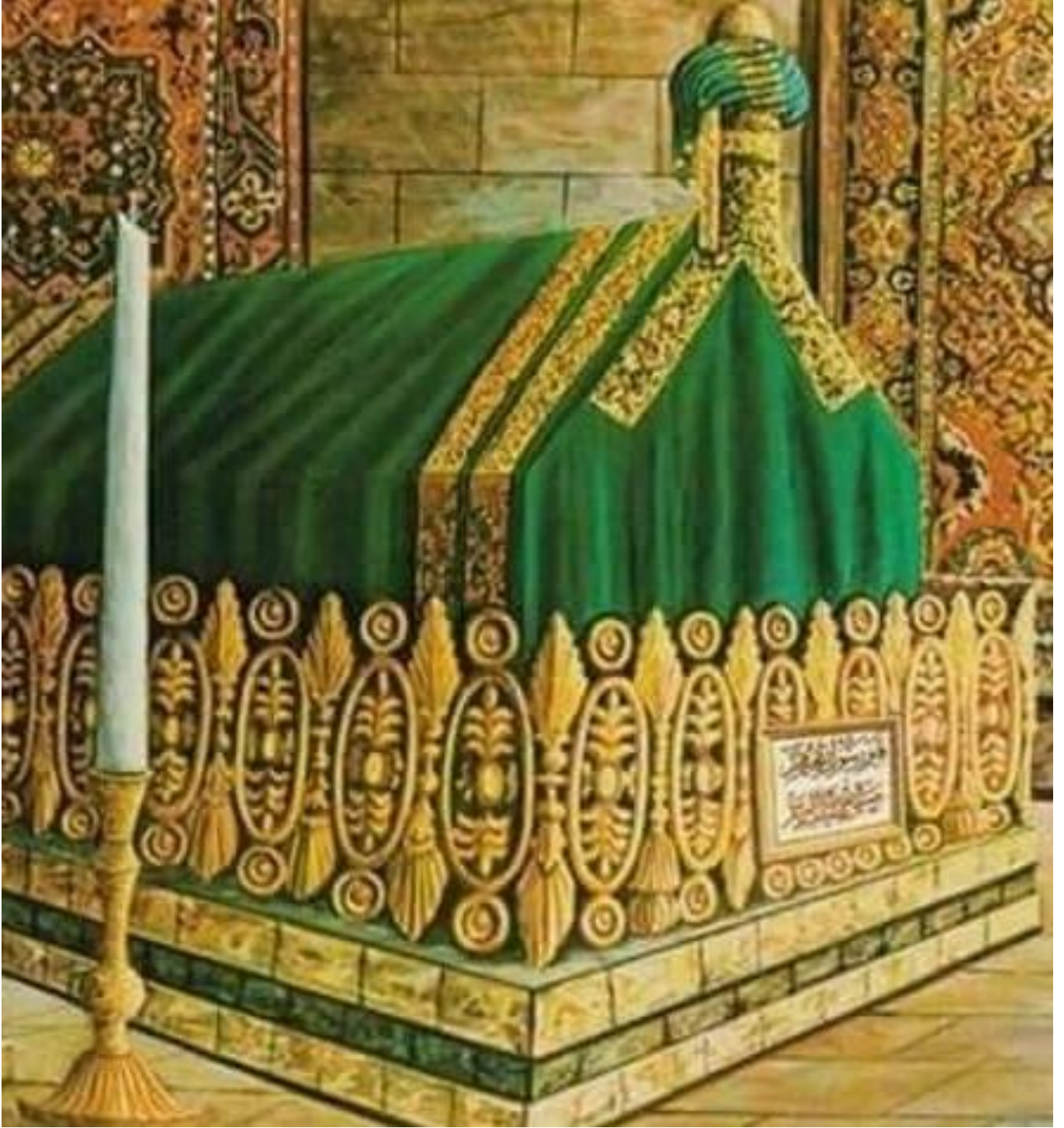
Kul Kâmil'e merhamet kıl affına ersin yoksul
Kapından kovup ta etme kulun eşiğine kul
Yarlığını nasip eyle münacatım kıl kabul
Gani Settâr olan Sen'sin gayrı ya boyun eğmem...

(Kamil Sayın)

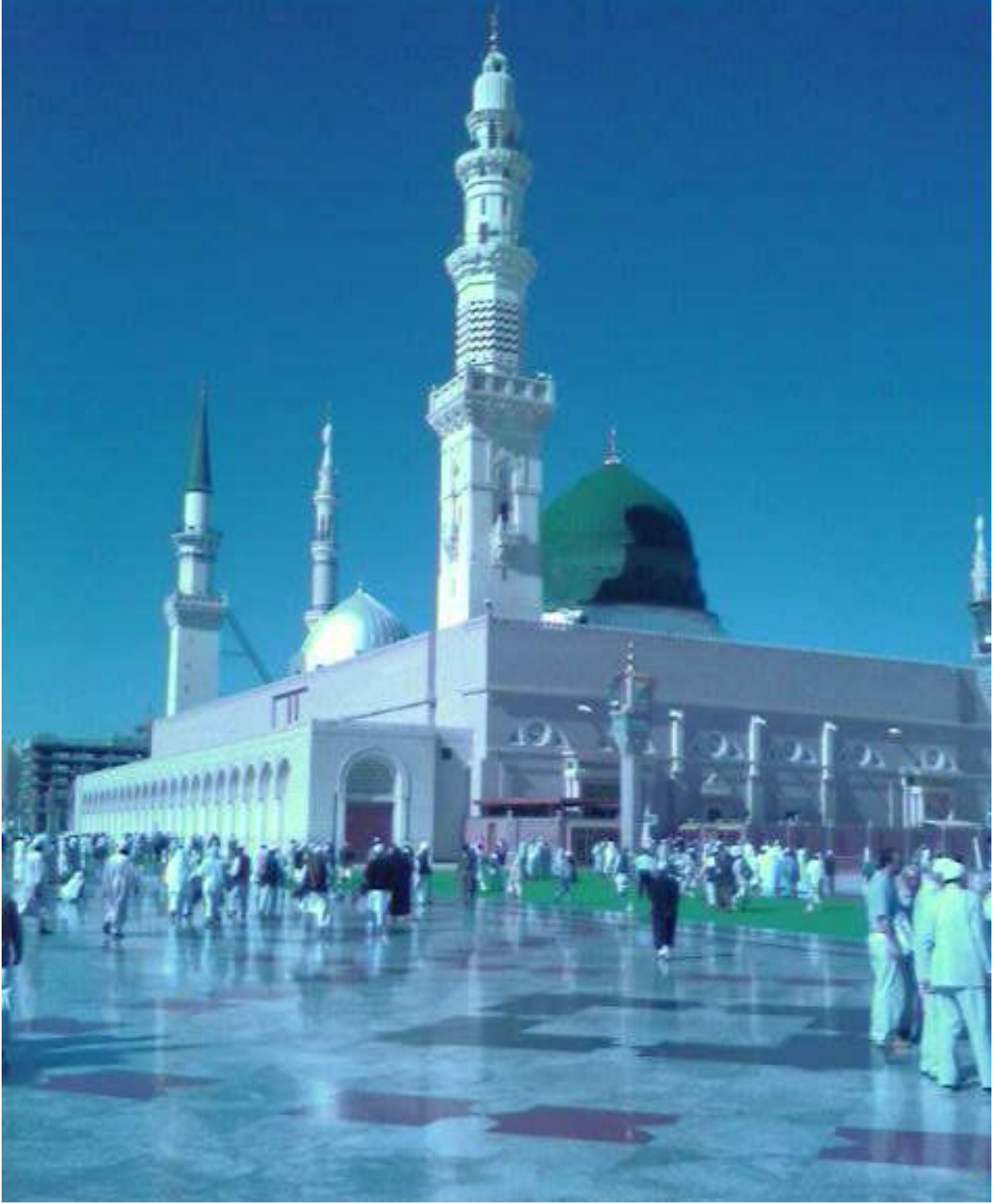

**ALEMLERE RAHMET VE ŞEFAATKÂNİ OLAN RESULU ZİŞANIMIZ EFENDİMİZ
HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA S.A.V.**

**“ALLAH ARŞ'I, PEYGAMBER EFENDİMİZİN NURUNDAN YARATTI.
AKIL'I DA KENDİ NURUNDAN YARATIP ARŞ'IN SAĞ TARAFINA KOYDU”**

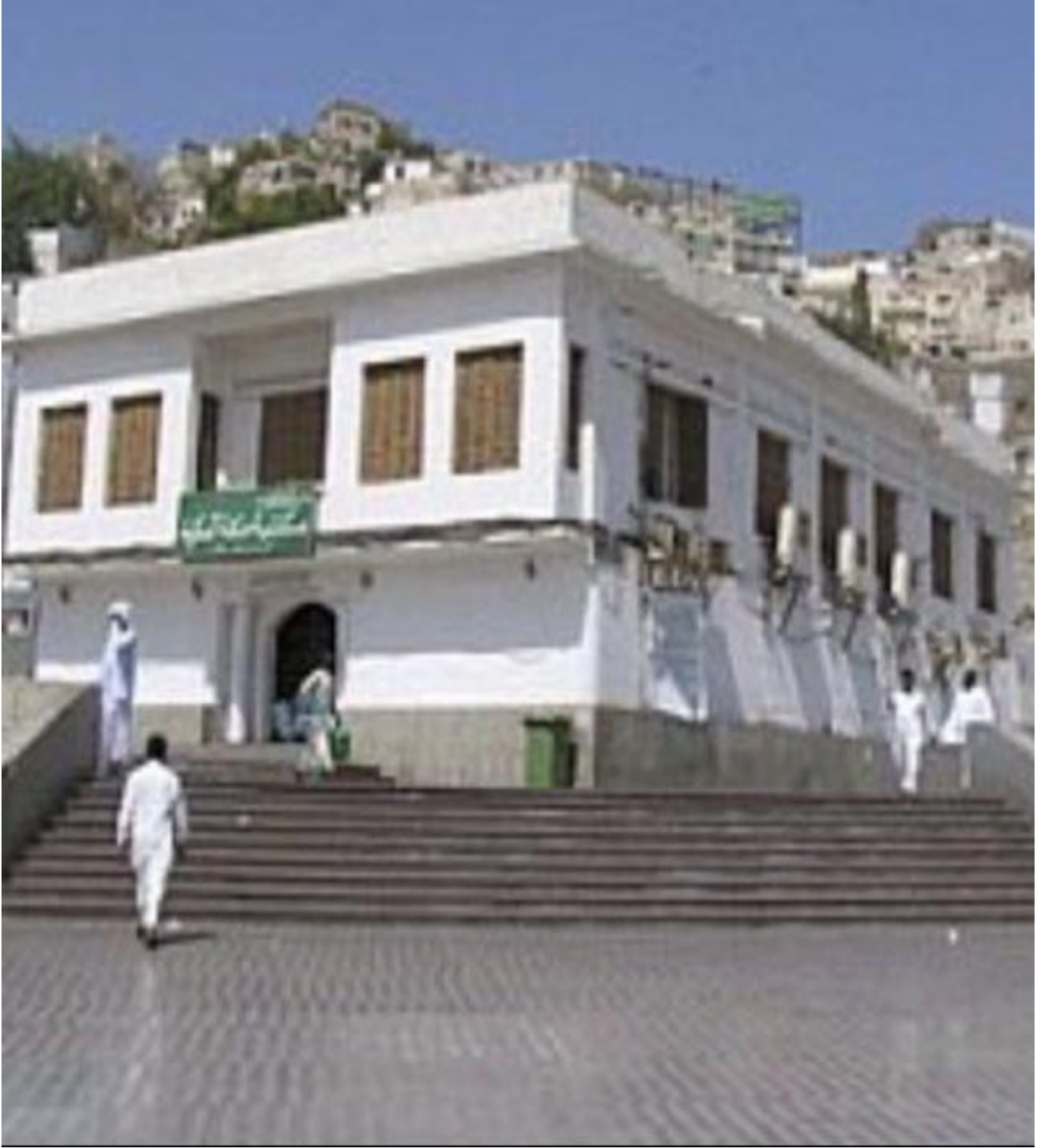

**MEDİNE'DE RESULULLAH S.A.V. EFENDİMİZİN MÜBAREK KABRİ ŞERİFİ
MESCİDİ NEBEVİ'NİN İÇERİSİNDE**

MEDİNE'DE MESCİD-i NEBEVİ

**MEKKE'DE RESULULLAH S.A.V. EFENDİMİZİN EVİ
BU ŞEKLİ ASIL EVİNİN DIŞINDAN YAPILMIŞ BİR YAPIDIR**

**“EŞHEDÜ ENLA İLAHE İLLALLAH, VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN
ABDUHU VE RESULUHU.”**

**“ŞHADET EDERİM Kİ ALLAH'TAN BAŞKA İLAH YOKTUR, VE YİNE
ŞHADET EDERİM Kİ MUHAMMED ONUN KULU VE RESULÜDÜR.”**

SALLUALA RESÛLÛNA MUHAMMED

SALLUALA HABİBİNA MUHAMMED

SALLUALA KULUBİNA MUHAMMED

**Tüm salat ve selamlar, Alemlere rahmet olan Yüce Sultan'ımız,
Peygamber Efendimize ve Ehlibeyt'ine olsun.**

HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZİN HALK OLUŞU:

**Allah-ü Taâlâ; “Cemâli Nurumdan önce Habibim Muhammed'in
(S.A.V) ruhunu halkettim.” buyurdu.**

**Resulullah Efendimiz'de “ Allah önce ruhumu yarattı, önce nurumu
yarattı. Allah önce kalemi yarattı. Allah önce akli yarattı.” buyurdu.**

**Ruh-u Muhammed'i olanların özü; Kâinatın evveli ve aslıdır.
Buna işareten Peygamber Efendimiz, “Ben Allahtan, Müminler de
Benden yaratıldı, Allah-u Taâlâ Lâhût ve hakikî Ahsen-i takvim'de
Benim ruhumdan yarattı.” buyurdu.**

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZ MÜBAREĞİN;

**SAÇLARI, Firdevs otundan,
GÖZLERİ, Haya rahmetinden,
YÜZLERİ, Rıza rahmetinden,
DUDAKLARI, Elhamdülillah rahmetinden,
DİLİ, Allahuekber rahmetinden,
PARMAKLARI, Sübhanallah rahmetinden,
AYAKLARI, Affı mağfiret rahmetinden,
VÜCUDU, Şefkat Nurundan yaratılmıştır.**

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN SIFATLARI

Muhammed aleyhisselamın 400'e yakın ismi Mevahib-i ledünniyye'de vardır. Bunlardan bir kısmının manası alfabetik olarak kısaca şöyledir:

ABDULLAH: Allah'ın kulu.

ÂBİD: Kulluk eden, ibadet eden.

ÂDİL: Adaletli, doğru, doğruluktan, haktan ayrılmayan.

AHMED: En çok övülmüş, sevilmiş.

AHSEN: En güzel.

ALÎ: Çok yüce.

ÂLİM: Bilgin, bilen.

ALLÂME: Çok bilgili.

ÂMİL: İşleyici; iş ve hareket adamı.

AZİZ: Çok yüce, çok şerefli.

BEŞİR: Müjdeleyici.

BURHAN: Sağlam delil.

CEBBÂR: Kahredici, galip.

CEVÂD: Cömert.

ECVED: En iyi, en cömert.

EKREM: En şerefli.

EMİN: Doğru ve güvenilir.

FADLULLAH: Allah'ın ihsanı, fazlı.

FÂRUK: Hakkı ve bâtılı ayıran.

FETTÂH: Yoldaki engelleri kaldıran.

GÂLİP: Hâkim ve üstün.

GANİ: Zengin.

HABİB: Sevgili, çok sevilen.

HÂDÎ: Doğru yola götüren.

HÂFİZ: Muhafaza edici.

HALÎL: Dost.

HALÎM: Yumuşak huylu.

HÂLİS: Saf, temiz.

HÂMİD: Hamd edici, övücü.

HAMMÂD: Çok hamd eden.

HANÎF: Hakikate sınıksıkı sarılan.

KAMER: Ay.

KAYYİM: Görüp gözeten.
KERÎM: Çok cömert, çok şerefli.
MÂCİD: Yüce ve şerefli.
MAHMÛD: Övülen.
MANSÛR: Zafere kavuşmuş.
MASÛM: Suçsuz, günahsız.
MEDENÎ: Şehirli, bilgili ve görgülü.
MEHDÎ: Hidâyet eden, doğru yola ileten.
MEKKÎ: Mekkeli.
MERHÛM: Rahmetle bezenmiş.
MES'UD: Mutlu.
METÎN: Sağlam, özü ve sözü doğru, itimat edilir.
MUALLİM: Öğretici.
MUHAMMED: Yerde ve gökte çok övülen.
MUKTEFÂ: Peşinden gidilen.
MUSLİH: Islah edici ve düzene koyucu.
MUSTAFA: Çok arınmış.
MUTÎ: Hakka itaat eden.
MU'TÎ: Veren, ihsan eden.
MUZAFFER: Zafer kazanan, üstün.
MÛBÂREK: Uğurlu, hayırlı, bereketli, feyzli.
MÛCTEBÂ: Seçilmiş.
MÛKERREM: Şerefli, yüce, aziz, hürmet ve tâzime erişmiş.
MÛKTEFÎ: İktifâ eden.
MÛNÎR: Nurlandıran, aydınlatan.
MÛRSEL: Elçilikle gönderilmiş.
MÛRTEZÂ: Beğenilmiş, seçilmiş.
MÛSTAKÎM: Doğru yolda olan.
MÛŞÂVİR: Kendisine danışılan.
NAKÎ: Çok temiz.
NAKÎB: Halkın iyisi, kavmin en seçkini.
NÂSİH: Öğüt veren.
NÂTİK: Konuşan, nutuk veren.
NEBÎ: Peygamber.
NECİYYULLAH: Allah'ın sırdaşı.
NECM: Yıldız.
NESÎB: Asîl, temiz soydan gelen.
NEZÎR: Uyarıcı, korkutucu.

NİMET: İyilik, dirlik ve mutluluk.
NÛR: Işık, aydınlık.
RÂFİ: Yükselten.
RAGİB: Rağbet eden, isteyen.
RAHÎM: Müminleri çok seven, acıyan.
RÂZÎ: Kabul eden, hoşnut olan.
RESÛL: Elçi.
REŞİD: Akıllı, olgun, iyi yola götürücü.
SAÎD: Mutlu.
SÂBİR: Sabreden, güçlülere dayanan.
SADULLAH: Allah'ın mübarek kulu.
SÂDİK: Doğru olan, gerçekçi.
SAFFET: Arınmış, seçkin.
SÂHİB: Mâlik, arkadaş; sohbet edici.
SÂLİH: İyi ve güzel huylu.
SELÂM: Noksan ve ayıptan emin.
SEYFULLAH: Allah'ın kılıcı.
SEYYİD: Efendi.
ŞÂFİ: Şefaath edici.
ŞÂKİR: Şükredici.
ŞEMS: Güneş.
TÂHÂ: Kur'an-ı kerimdeki rümuz ismi.
TÂHİR: Çok temiz.
TAKÎ: Haramlardan kaçınan.
TAYYİB: Helâl, temiz, güzel, hoş.
VÂFİ: Sözünde duran, sözünün eri.
VÂİZ: Nasihat eden.
VÂSİL: Kulu Rabbine ulaştıran.
VELÎ: Veli, sahip, dost.
YASÎN: Gerçek insan, insan-ı kâmil.
ZÂHİD: Masivadan yüz çeviren.
ZÂKİR: Allah'ı çok anan.
ZEKÎ: Temiz, akıllı.

PEYGAMBER EFENDİMİZİN ŞEMÂİL-İ ŞERİFİNDEN

Enes bin Mâlik radiyallâhü anh'den şöyle rivâyet olundu.

“Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in bedeni güzeldi. Orta boylu olup ne çok uzun nede çok kısa idi. Saçları tamamen kıvırcık ve düz olmayıp ikisi arasında idi. Mübarek tenlerinin rengi kırmızıya çalan beyaz (beyaz tenli bir kimsenin utandığı zaman yüzünde beliren kızılık gibi bir) renk idi.Yürürken (dik yürümez) bir miktar önüne eğilirdi. Yüzüğü gümüşten idi. Yüzüğünün kaşı habeşî (Yani Akik) idi.”

Hazreti Ali Kerremallâhü vecheh, Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in vasıflarını anlatırken şöyle buyurdu: Mübarek yüzleri hafif yuvarlakça idi. Ten rengi hafif kırmızıya çalan beyaz idi. Göz rengi siyah, kirpikleri uzunca, kemik yapısı kalın ve iki omuzu arası açık / geniş idi.(Kolları, bacakları ve göğüs haricinde) Mübarek bedenlerinde pek fazla kıl yok idi. Göğüs kılları ise sık olup göğsünden göbeğine kadar ince hat gibi kıllar vardı. El ve ayak parmakları büyükçe idi. Bir yere yürüyeceği zaman yerinden heybetle kalkar, hafif öne eğilerek yokuş aşağı iner gibi yürürdü. Bir yere döneceği (bakacağı) zaman bütün vücuduyla dönerdi. İki kürek kemiği arasında Nübüvvet mührü vardı.

Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem, Peygamberlerin sonuncusudur. O İnsanların kalbi en geniş (yani ümmetinden gelen eziyetlere gayet tahammüllü ve kalbindeki ilâhî marifetleri onlara öğretmekte çok cömert) idi. Konuşması en doğru ve en düzgün, huy ve tabiatı en yumşak, dostlarına en cömert olanı idi. Onu ilk defa görenler, “Ondan önce ve Ondan sonra, Onun benzerini görmedim” derlerdi.

Câbir bin samure radiyallâhü anh, mehtaplı bir gecede Resûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem'i görünce şöyle demiştir. “Bir Peygamberimiz'e bir de Ay'a baktım. Vallâhi bana göre Peygamber Efendimiz sallallâhü aleyhi ve sellem'in mübarek yüzleri, Ay'dan daha parlak idi.”

HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZİN NURUNUN İNTİKALİ ;

Hazreti Hasan Efendimiz buyurdu ki; “Dedem Resûlullah (S.A.V.) den duydum” “Ben Allahu Subhânehu ve Teâlâ'nın Nûr'undan halk oldum, Ehl-i Beytim de Benim Nûr'umdan halk oldu, Ehl-i Beytimi sevenler de onların nûr'undan halk oldu. Diğer nâs nardadır.”

Selman-ı Farişî de “Habîbim Muhammed (S.A.V.) den şöyle söylediğini duydum.” “Ben ve Ali, Allah'ın (C.C.) elleri arasında tek bir Nûr'idik. Cenâb-ı Hak Âdemi halk etmeden on dört bin sene önce o Nûru teşbih ve takdis ediyordu. Âdemi halk edince o nûru onun sülbüne vaz'etti. O zamandan beri Ben ve Ali, aynı şey olarak kaldık, ta ki Abdül-Muttalib'in sülbünde ayrıldık. Ben'de Nübüvvet, Ali'de İmâmet... Cenab-ı Hak o Nûru, tertemiz süblere den, tertemiz rahimlere nakl ede, ede ta ki Abdül-muttalib'in sülbünde karar kırdırttı. Sonra iki kısma ayırdı, bir kısmını Babam Abdullah'ın Sülbüne çıkartdı, bir kısmını da Amcam Ebû Tâlib'in Sülbünde çıkartdı. Böylece Ali Ben'dendir. Ben de Ali'denim. Onun eti etimdir, kanı kanımdır.”

“Ey Allah'ın kulları Cenâb-ı Hak bizim eşbâhımızın nûrlarını arşın zirvesinden Âdem'in zahrına nakşetmişti. Âdem o nûru gördü fakat eşbah'ı seçemedi. “Ya Rabbi bu Nûrlar , bu Eşbâh nedir.” Cenab-ı Hak “Bunlar arşın en şerefli bölgesinden senin zahrına nakşettiğim Eşbâh'ın Nûrlarıdır. Bu sebeple melâikeye sana secde etmelerini emrettim. Çünkü sen o eşbâhın nûrlarına kab idin.” Âdem (A.S.) “ Yâ Rabbi o Eşbah'ı bana göstermez misin.” deyince Allah (C.C.) “Ya Âdem arşın zirvesine bak.” buyurdu. Bizim eşbâhımız görüldü. Âdem “ Yâ Rabbi bu Eşbâh nedir.” dedi Allah (C.C.) “Yâ Âdem bu Eşbah bütün mahlûkatın efdalidir.

Bu; Muhammed (S.A.V.) Ben Mahmûd'um. O'nun adını hamd olunmuş ma'nâsına Muhammed koydum.

Bu; Ali'dir, Ben ise Aliyyül Azim'im. Ona ismimden bu ismi verdim.

Ve Bu; Fâtıma'dır, Ben Fatirussemâvâti velardım. Semâvât ve arzı nûrumun tecellîsi ve kıyâmete kadar devamı için halkettim. O'nu ve evlâdını bu nûra mazhar kıldım.

Din günü düşmanlarımı rahmetimden O'nunla fatmederim ve evliyamı şan u şereflerine isâbet edecek lâyük olmayan hallerden yine O'nunla fatmederim. O'na bu İsmimle tecellî ettim, O'nunla düşmanlarımı cezâlandırır, O'nunla dostlarımı korurum.

Bunlar; Hasan ve Hüseyin, Ben Muhsin ve Mücmil'im İhsânın menba'ı Ben'im. Bu iki ismi İsmimden tecelli ettirdim.

İşte Bunlar, halk ettiğimin hayırlıları ve yarattıklarımın kerimleridirler. Onlarla verir, onlarla alırım, onlarla cezalandırır, onlarla sevablandırırım.

Yâ Âdem sen onları Bana vesile kıl. Şayet sana bir felaket isâbet ederse, Benim nezdimde onları şefaathçi koy. Çünkü Ben onları vesile yapan hiç kimsenin ricâsını, arzûsunu reddetmeyeceğime dâir Zât-ı Sübhânim üzerine yemin ettim.

Ve evfû biahdiy ûfi bi'ahdiküm (Bakara 40.) (Meali; “Benim ahdimi yerine getiriniz ki Ben de ahdinizi yerine getireyim.”

Nihayet Âdem “Yâ Rabbi, Muhammed, Ali, Fâtıma, Hasan, Hüseyin hakkı için benim tövbemi kabul et.” dedi. Allah (C.C.) da tövbesini kabul etti. Hiç şüphe yok ki Allah,“ Tevvabürrahiyim” dir.

KAYNAK: MEVEDDET PINARLARI (SÜLEYMAN İBRAHİM) 5. BASKI.

Mi'rac dönüşü Peygamber Efendimize (S.A.V.) “Mi'rac gecesi Rabbin seninle hangi dil ile konuştu.” diye sorduklarında, “Rabbim Benimle Ali'nin dili ile konuştu. O anda bana şu suâli sormak ilhâm olundu. “Yâ Rabbi Bana hitâb eden Siz misiniz, yoksa Ali'mi.” dedim. Rabbim Bana “Habibim Muhammed, Ben (Şey'im) ama eşya gibi değilim, insanlarla kıyas edilmem, şüphelerle de tavsif edilmem. Seni Nûrumdan halkettim. Ali'yi de senin Nûrundan halk ettim. Senin kalbini yokladım. Ali'nin sevgisinden daha kuvvetli bir sevgi bulmadım, kalbin mutmain olsun diye Ali'nin dili ile konuştum.” buyurdu.

Ruh-u Muhammed'i olanların özü; Kâinatın evveli ve aslıdır. Buna işareten Peygamber Efendimiz “Ben Allah'tan, müminler de Ben'den yaratıldı, Allah-u Taâlâ lâhût ve hakikî Ahsen-i takvim'de benim ruhumdan yarattı.” buyurdu.

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN AHİRETE İNTİKALLERİ ;

Hazreti Resulullah Efendimiz dünyadaki son günlerinde şiddetli bir baş ağrısı çektiği için devamlı yatıyordu. Bir gün “Değişik kuyulardan su getirin ve başımdan dökün.” dedi. Eşlerinden Hafsa'ya ait olan bir leğene Efendimizi oturtturarak getirdikleri suyu üzerine yeter deyininceye kadar döktüler. Efendimiz kurulanıp giyindikten sonra Başı sarılı vaziyette mescide girdi. Fazl bin Abbasa'a “Elimi tut.” dedi. Fazl Efendimizin minbere oturmasında yardımcı oldu ve halk Resulullah Efendimizin etrafında toplandılar.

Allah'a hamdüsenadan sonra Uhud Ashabını andı ve onlara rahmet diledi ve çokça selam gönderdi. Mescittekiler bunun son veda olduğunu anlamışlardı, gözlerinden yaşlar süzülüyor, yürekleri yanıyordu. Çok yorgun görünen Efendimiz onlara “Durun, dinleyin ben kendisinden başka bir İlah olmayan Allah'a sizin huzurunuzda hamd ediyorum, sizlerden birinizin benim üzerimde hakkı olanınız varsa işte ben hazırım.” dedikten sonra minberden indi. Öğle namazını kıldı ve zorlukla tekrar minbere çıkarak “Ey İnsanlar, kimin sırtına kırbaç vurmuşsam, kime

kötülük etmişsem, kimin benim üzerimde hakkı var ise Allah rızası için söylesin.” diye seslendi.

İnsanlar ne diyebilirdi ki Eşi Hazreti Hatice'nin tüm mal varlığını ve ömrünün tamamını uğurlarına harcayan Peygamberleri yaptığı tüm fedakarlıklarına rağmen daha birde onlardan helallik istiyordu.

İçlerinden bir sahabe ayağa kalkarak “Ya Resulullah üzerinizde üç dirhem hakkım var.” dedi. Resulullah Efendimiz “Ya Fazl bu kişiye üç dirhem öde.” dedi. Bir başkası ayağa kalkarak “Ya Resulullah üzerimde Allah yolunda kullanılmak üzere üç dirhem var idi onu kendim için kullandım.” deyince, Resulullah Efendimiz “Neden kullandın.” dedi. Adam “Muhtaçlığımdan kullandım Ya Resulullah” dedi. Resulullah Efendimiz “Ya Fazl bu adamdan o üç dirhemi al.” dedi.

Bir başkası ayağa kalkarak “Ya Resulullah bir harpte benim sırtıma bir kırbaç vurmuşunuz.” dedi. Resulullah Efendimiz hemen sırtındaki giysisini çıkararak “Gel kısas yap.” deyince halk ayaklandı Resulullah Efendimiz milleti yatıştırarak “Kimin üzerinde kul hakkı varsa bu dünyada iken helallaşsın bu dünyadaki rezillik ve rusvalık, öbür dünyadaki rezillik ve rusvalıktan daha kolaydır.” dedi. Arabın Peygamber Efendimize kırbaç vuracağını zanneden İnsanlar öyle bir anı görmemek için yere kapanmışlardı, bir müddet sora başlarını kaldırdıklarında adamın Efendimizin sırtındaki Mührünübüvveti öptüğünü görünce, bizde öpelim diye Efendimizin etrafını sardılar.

Hazreti Peygamber Efendimiz minberden indi, evine yöneldiği anda geriye dönerek “Ey muhacirler, size Ensar'a iyilik etmenizi tavsiye ediyorum, insanlar çoğalacaktır fakat Ensar olduğu gibi kalacaktır. Ey İnsanlar Ensar Benim sırdaşım ve özel yakınlarımdır. Ben onlara sığındım, iyiliklerine iyilik edin, kötülüklerini bağışlayın.” dedi. Ve “Ey İnsanlar Allah ile hiç kimse arasında, amelden (yapılan iyilik ve ibadetten başka) ona hayır getirecek ya da şerri bertaraf edecek bir ilişki, bağ ve özellik yoktur. Hiçbir kimse böyle bir iddiada bulunmasın, hiçbir arzu ve dilek ileri sürmesin. Beni Hak olarak Gönderene and olsun rahmetle birleşecek amel dışında kurtuluş yoktur. Ben bile isyan edersem zelil olurum.” dedikten sonra evine dönerek yatağına yattı.

Namaza gidemedi ve “Ali halka namazı kıldırırsın.” dedi ve Hattabın oğlu ömerin halka namaz kıldırıldığını duyunca sinirli bir şekilde kendi, kendine konuşarak iki defa “Allah ve Müslümanlar bunu kabul etmezler.” dedi.

Kaynak: Taberi, Tarih Cilt: 2. Sayfa 52.

Resulullah Efendimiz ahabını helalleşmek için yanına çağırıldı ve “Ben size Takva'yı tavsiye ediyorum Allah'ta onu size emrediyor. Ben size müjdeleyici ve

korkutucuyum. Allah'ın kulları ve Allah'ın beldesinin işlerinde Allah'a üst olmaya çalışmayın çünkü Allah Bana ve size şöyle demiştir. "Bu Ahiret yurdunu yer yüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu istemeyen kimselere veririz." Sonuç Allah'a karşı gelmekten korkan ve sakınanlarıdır. "Kasas suresi 83"

Resulullah Efendimiz tekrar kendi, kendine "Aceba kendi arzuları doğrultusunda hareket edenlerin yeri Cennet midir." diye konuştu. Ashabtan birisi titrek bir sesle "Ecelin ne zamandır Ya Muhammed." dedi. Efendimiz Mübarek "Ayrılık, Allah'a ve Sidretülmünteha'ya dönüş pek yakındır" dedi. Ashab "Ya Muhammed Seni kim yıkasın "dediler, Resulullah Efendimiz "Aileme ve Bana en yakın olanlar." buyurdu. "Peki Seni ne ile kefenleyelim." dediler Efendimiz Mübarek "İsterseniz elbisemle isterseniz beyaz Mısır kumaşıyla, isterseniz de Yemen kumaşıyla kefenleyin fark etmez" dedi. Ashab "Senin namazını kim kıldırsın Ey Allah'ın Resülü." dediler. Efendimiz Mübarek "Sabredin Allah sizi bağışlasın, Peygamberin tarafından size iyi bir mükafaat versin." dedi.

Resulullah Efendimiz ağlayan ashabına dönerek "Beni yıkadıktan sonra kefenleyin, evimde mezarımın kenarına sedir üzerine bırakın ve birkaç saat yalnız bırakın. Beni övüp yüceltmede aşırılık yaparak yüksek sesle ağlayarak rahatsız etmeyin. İlk önce Ailemin erkekleri, daha sonra da kadınları, onlardan sonra da sizler namazımı kılın. Benim tarafımdan kendinizi selamlayın. Ben bu günden kıyamete dek dinim üzerine Benimle biat edenlere selam göndereceğime dair sizi şahit tutuyorum." dedi. "Kim Kabrinize insin." dediler. Resulullah Efendimiz "Ailem." dedi ve ashabına seslenerek "Bana levha ile mürekkep getirin ki benden sonra sapmamanız için size bir şey yazayım." dedi. Ashab levha ile mürekkep ararlarken, hattabın oğlu ömer, gür sesiyle "Bu adam ne dediğini bilmiyor." diye bağırdı.

Kaynak: Taberi, Tarih Cilt: 2. Sayfa: 436.

Resulullah Efendimiz olaya çok üzülmüştü, ashabının ömerle münakaşaya girmelerini önlemek için "Peygamberin huzurunda münakaşa yapmak doğru değildir." dedi. Ashab ısrarla soruyorlardı "Ya Muhammed levha ile mürekkebi neden istediniz, ne yazacaktınız, ne olur bize söyleyin." diye. Peygamber Efendimiz "Artık bırakın Beni, Benim yöneldiğim hedef sizin Beni çağırmak istediğiniz şeyden daha iyidir." dedi.

Hazreti Fâtıma Annemizin ağladığını gören Peygamber Efendimiz (S.A.V.) "Ey benim kızım, sen niçin ağlıyorsun, Cenâb-ı Hak (C.C.) Biz Ehl-i Beyt'e yedi şey vermiştir ki bu evvelînden ve ahirînden hiç kimseye verilmedi.

Embiyânın efdali bizden, o senin baban, Muhammed.

Vasîlerin en hayırlısı bizden, o senin zevcin, Ali.

Şehîdlerin hayırlısı bizden, o senin amcan, Hamza.

Cennette istediği yere iki kanadı ile uçan Ca'fer Tayyar, o senin amcan.

Cennet gençlerinin efendineri, Hasan ve Hüseyin, onlar senin oğulların.

Ve nefsim yed'ı kudretinde olan Allahıma kasem ederim ki, arkasında Meryem oğlu İsâ'nın namaz kıldığı Mehdî, o senin oğullarındandır." buyurdular.

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN YIKANIP KEFİNLENMESİ VE DEFNİ

Salı günü, Resulullah Efendimizi yıkamak üzere, Ali bin Ebu Talib, Abbas bin Abdülmuttalip, Fazl bin Abbas, Kusem bin Abbas, Üsame bin Zeyd ve Resulullah'ın azadlısı, Şükran toplandılar. O sırada Beni Avf bin Hazrec'den biri olan Evs bin Havli, Hazreti Ali'ye, "Ey Ali, Allah hakkı için Resulullah'dan bizim nasibimiz yok mu." diye sordu. (Evs Peygamberimizin ashabından ve Ehl-i Bedir'den idi.) Hazreti Ali "Gel sende içeri gir." dedi ve içeriye girerek bir kenara oturdu.

Hazreti Ali, Peygamberimizi göğsüne yasladı, Abbas, Fazl ve Kusem Peygamberimizi çeviriyorlardı. Üsame bin Zeyd ve Şükran suyunu döküyorlardı. Hazreti Ali, Peygamberimizi gömleğini soymadan gömleğinin içinden elini sokarak yıkıyordu ve "Babam anam Sana feda olsun, diri olarak ve şimdi ne kadar güzelsin" diyordu.

Peygamber Efendimiz, ikisi suhari biri de hibre olmak üzere üç elbise ile kefenlendi. Evinde yatağının üzerine koyuldu. Ashabından önce erkekler, sonra kadınlar ve daha sonrada çocuklar yanına girerek Cenaze namazını kıldılar, namazlarda kimse imamlık yapmadı. Yatağı kaldırıldı.

Kabri, Ebu Ubeyde bin Cerrah ve Ebu Talha Zeyd bin Sehl tarafından kazıldı. Çarşamba günü gecenin içinde defnedildi. Kabrine, Hazreti Ali, Fazl bin Abbas, Kusem bin Abbas, Şükran ve Evs bin Havl indiler ve Efendimizi koydular.

Kaynak: İbni Hişam , Sire Cilt : 4. Sayfa : 422. İbni İsak, Siyer Cilt: 1.

SEVDİM SENİ

Sevdim seni mabuduma, cânan diye sevdim.
Bir ben değil âlem sana, hayran diye sevdim
Evlad-u ıyalden geçerek, ben Ravza"na geldim
Didarına müştak olacak, yezdan diye sevdim
Maşerde nebiler bile, senden medet ister
Gül yüzlü melekler sana, kurban diye sevdim.
Kurbanın olam şâh-ı rusul, kovma kapından
Ahlâkını methetmede, Kur"an diye sevdim.

Âşık Cemâlî

CANIM KURBAN OLSUN SENİN YOLUNA

Canım, kurban olsun senin yoluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Gel şefaate eyle kemter kuluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Mümin olanların çoktur cefası
Ahirette olur zevk-u safası
Onsekizbin âlemin Mustafası
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Yedi kat gökleri seyran eyleyen
Kürsinin üstünde cevlan eyleyen
Miracda, ümmetin Haktan dileyen
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Yunus neyler iki cihanı sensiz
Sen hak Peygambersin şeksiz şüphesiz
Sana uymayanlar, gider imansız
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

MUHAMMED DOĞDUĞU GECE

Alemler nura gark oldu,
Muhammed doğduğu gece
Mü'min münafik fark oldu,
Muhammed doğduğu gece

Sallatullah Selamullah aleyke ya Resullah
Sallatullah Selamullah aleyke ya Habiballah

Arşın nuru yere indi,
Suyun rengi nura döndü,
Hep susuzlar suya kandı,
Muhammed doğduğu gece

Sallatullah Selamullah aleyke ya Resullah
Sallatullah Selamullah aleyke ya Habiballah

Huri kızları geldiler,
kundağın bile sardılar
Muhammed'e yüz sürdüler
Muhammed doğduğu gece

Sallatullah Selamullah aleyke ya Resullah
Sallatullah Selamullah aleyke ya Habiballah

Yunus eydür ey kardaşlar,
Akar gözden kanlı yaşlar
Secde kıldı dağlar taşlar,
Muhammed doğduğu gece

Sallatullah Selamullah aleyke ya Resullah
Sallatullah Selamullah aleyke ya Habiballah **YUNUS EMRE**

SONRA

Peygambere saygı sana ne verir
Ehlibeyte tuzak kurduktan sonra
Senin ümmetliğin kimden kimedir
Yirmidört bacıyı soyduktan sonra

Ellibin müslimim deyi bağırsan
Yüzbin cami kurup kelim savursan
Fahri kainata sırdaşım desen
Vız gelir Ali'ye kıydıktan sonra

Şu koca cihana ününü versen
Ol Kabetullaha yüzünü sürsen
Lazım değil binbir selavat versen
Evladı Resul'den caydıktan sonra

Ömrün boyu daim İbadet kılsan
Kabe Beytullah'a birmilyon gelsen
Boş olur ömrünce hep namaz kılsan
Yönünü duvara koyduktan sonra

Kâmil'im der mürşit olup otursan
Hayli Hak yoluna adem yetirsen
Boştur hakikatte varın batırsan
Oniki imam'ı kırdıktan sonra

(Kamil Sayın)

RESULULLAH'A GİDELİM

Gönül gafletten geçelim
Geçip can gözün açalım
Vuslat şerbetin içelim
RESULULLAH'a Gidelim

Ol bize Candır, Canandır
Hem dindir hemde imandır
Bize kurtuluş O'ndandır
RESULULLAH'a Gidelim

MEVLA'm KUR-AN da buyurdu
HABİBİM diye duyurdu
Sevenlerini ayırdı
RESULULLAH'a Gidelim

Dünya dediğin yalandır
İki kapılı bir handır
Bütün dertlere dermandır
RESULULLAH'a Gidelim

Hakikat bağında Güldür
Alemlere rahmet OL'dur
HAK'ka varan Yüce yoldur
RESULULLAH'a Gidelim

Cümle NEBİ'ler gelirler
Kurtuluş O'nda bilirler
O'ndan şefaahat alırlar
RESULULLAH'a Gidelim

Nefislerin rakibidir
Ol MEVLA'mın HABİBİ'dir
Her dertlerin Tabibidir
RESULULLAH'a Gidelim

Mahşerin azabı çoktur
Ol RESUL'u Sevmek HAK'tır
Gayrıda kurtuluş yoktur
RESULULLAH'a Gidelim

Cümle EMBİYA'nın Başı
Sevenlerin yanar döşü
Silelim Kalpten teşvişi
RESULULLAH'a Gidelim

ALİ MURTAZA Yanında
FATMA Annem var önünde
Şfaat Mahşer Gününde
RESULULLAH'a Gidelim

HASAN HÜSEYN'e sarılmış
Ümmetine çok kırılmış
Kâmil'im mizan kurulmuş
RESULULLAH'a Gidelim

(Kamil Sayın)

**“SAKIN TERKİ EDEBDEN KÛY-I MAHBÛB-I HÛDÂDIR BU
NAZARGÂH-I İLÂHİDİR MAKÂM-I MUSTAFÂ'DIR BU.”**

(Nâbî)

SAKIN TERK-İ EDEPDEN

Sakin terk-i edebden, kûy-ı mahbûb-ı Hudâ'dır bu
Nazargâh-ı ilâhîdir, Makâm-ı Mustafâ'dır bu

Felekde mâh-ı nev Bâbü's-Selam'ın sîne-çâkidir
Anın kandîlidir cevzâ, matlaı nûr-ı ziyâdır bu

Habîb-i kibriyâ'nın hâb-gâhıdır fazîlette
Tefevvuk karde-i Arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-i adem zâil
Amâdan açtı mevcûdât dû çeşmin tûtiyâdır bu

Mürâât-i edeb şartıyla gir Nâbî bu dergâha
Metâf-ı kudsiyândır, cilvegâh-ı enbiyâdır bu

(ÂŞIK NABİ)

GÛL YÛZÛNÛ

Gül yüzünü rüyamızda
Görelim ya Rasûlallah
Gül bahçene dünyamızda
Girelim ya Rasûlallah

Aşkınla yaşarır gözler
Firakınla yanar özler

Mübarek Ravzana yüzler
Sürelim ya Rasülullah

Veda edip masivaya
Yalvarıp Yüce Mevlaya
Şefaati Mustafa'ya
Erelim Ya Rasülallah

Sensin gönüller Sultanı
Getiren yüce Kuran'ı
Uğruna tendeki canı
Verelim Ya Rasülallah

(YUNUS EMRE)

ARAYI ARAYI BULSAM İZİNİ

Arayı arayı bulsam izini
İzinin tozuna sürsem yüzümü
Hak nasip eylese görsem yüzünü
Ya Muhammet canım arzular seni

Ali ile Hasan, Hüseyin anda
Sevdası gönüllerde muhabbet canda
Yarın mahşer gününde hak divanında
Ya Muhammet canım arzular seni

Yunus meth eyledi seni dillerde
Dillerde dillerde hem gönüllerde
Arayı arayı gurbet ellerde
Ey sevdiğim canım arzular seni

(Yunus Emre)

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZE SELAVATIN ÖNEMİ ;

Bir gün Resulullah Efendimiz Cuma hutbesine çıkarken, ilk basamakta duraklamış ve amin diyerek ellerini yüzlerine sürmüştü, ikinci basamakta tekrar duraklayarak amin deyip ellerini yüzlerine sürmüştü, üçüncü basamakta da aynı şeyleri tekrarlamış..

Hutbe ve namaz bittiğinde, Efendimize, “Ya Resulullah hiç böyle yapmazdınız bu gün neden böyle yaptınız.” diye sormuşlar. Resulullah Efendimiz “İlk basamakta Cebrail geldi ve bana “Ya Resulullah ALLAH’ın Selamı var, her nerede Benim Habibim’in adı anıldığında Ona selavat getirmeyenlerin burunları sürtülsün.” buyurdular dedi, Ben de amin dedim. İkinci basamakta tekrar Cebrail geldi ve “Ya Resulullah ALLAH’ın selamı var her kim ki yaşlılıklarında Anne ve Babasının yakınında olupta onların gönüllerini ve hayır dualarını almazlar ise burnu sürtülsün.” buyurdular dedi, Ben de “Amin.” dedim. Üçüncü basamakta yine Cebrail geldi ve “Ya Resulullah ALLAH’ın selamı var, her kim ki sağlık ve selametlik ile mübarek ay ve gecelere ulaşır da onun feyiz ve bereketinden faydalanmaz ise burnu sürtülsün.” buyurdular dedi, Bende yine “Amin.” dedim diyerek olayı anlatmışlar.

ALLAH CELLE CELÂLUHU Hz. Peygamber Efendimiz’e selavat getirmeyenlere bir felaketin olduğunu, o kişilerin burunlarının sürtüleceğini bildirmiştir.

SANA GELDİM

Kerem eyle Şah’ı Merdan
Tut elimden Şir’i Yezdan
Senden ola derde derman
Şah’ı Merdan sana geldim

Sana varır yollarımız
Seni söyler dillerimiz
Sana açar güllerimiz
Şah’ı Merdan sana geldim

Seni bize verdi Süphan
İsmi zikretti Kuran
Sensin alemlere Rahman
Şah'ı Merdan sana geldim

Sen oldun Resul'e kardeş
Hem cümle Nebi'ye sırdaş
Koymuşum yoluna can,baş
Şah'ı Merdan sana geldim

Resulullah deden idi
Kafirler seni de yedi
Zalim cude zehirledi
Şah'ım Hasan sana geldim
Ali Murtaza'nın varı
Fatmannemin gözü nuru
Sensin Şehit'ler Serdar'ı
Şah Hüseyin sana geldim

Zeynel Abidin Sultanım
Bakir'le Cafer İmanım
Musa'i Kazım'dır Şahım
İmam Rıza sana geldim

İmam Tagi İmam Nagi
Olayım onlara saki
İmam Asker nesli paki
Medet Mehdi sana geldim

Gavsı Geylani'dir pirim
Hak Halili'dir mürşidim
Bacı Sultan'dır rehberim
Merdi Meydan sana geldim

Kul Kâmil'im bu meydanda
Seni gördüm cümle canda
Baş gösterdin bin bir donda
Murtaza'sın sana geldim

(Kamil Sayın)

**Bizim gidecek başka kapımız mı var ki, nereye gideceğiz.
Sığınacağımız Yüce Sultanlarımız var iken başka kapı arayacak değiliz.**

Ulema dan Şemseddin Yeşil:

“Yarabbi başıma isabet eden bütün felaketlerin halkasının zincirini takip ettim, Sana Hamdüssenalar olsun ki yine de bu biçare kuluna acıyıp insaf etmiş, o zincirin ucunu Senin kapına bağlamışsın.” diyor.

ALLAH bizleri Mübarek kapısı var iken başka kapılara kul etmesin.

ETTEHİYYÂTÜ DUASI OKUNUŞU VE MEALİ

Tahıyyat yani etthıyyatü duası bütün namazların ilk ve son oturularında okunur. Bu dua Kur'an-ı Kerimde geçmediği için ayet değildir.

Ettehiyyatü duası Miraç Gecesi'nde Allah'ı Teala ve Peygamber Efendimizin karşılıklı konuşmaları ve Cebrail (AS)'ın bunlara katılması ile ortaya çıkan cümlelerden oluşmaktadır.

Ettehiyyâtü Duası Okunuşu:

Et-tahıyyâtü lillâhi vessalevâtü vettayyibât.

Esselâmü aleyke eyyühen-Nebiyyü ve rahmetullâhi ve berakâtüh,

Esselâmü aleynâ ve alâ ibâdillâhis-sâlihîn.

Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Rasûlühü.

Ettehiyyâtü Duası Anlamı:

Her türlü hürmet, salavât (dua) ve bütün iyilikler Allâh-ü Te'âlâ'ya mahsustur.
Ey Nebî! Allah'ın selâm,
rahmet ve bereketi senin üzerine olsun.

Selâm, bizim ve Allah'ın sâlih (doğru hareket eden) kullarının üzerine olsun.

Şahâdet ederim ki, Allâh-ü Te'âlâ birdir ve yine şahâdet ederim ki, Muhammed (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) O'nun kulu ve Rasûlüdür.

ETTEHIYYATÜ DUASININ OLUŞUMU;

Gece yürüyüşü diye İsra suresinde bahsedilen, miraç gecesi semaya yükseldikten sonra;

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Miraç'ta Allah'u Teâlâ'nın huzuruna varınca, Cenab-ı Hak'a hürmetini arz etmek niyetiyle;

“Ettehiyyatü lillahi vessalavatü vettayyibatü” demiş.

“Her türlü hürmet salavat (Dua) ve bütün iyilikler Allâh-ü Te'âlâ'ya mahsustur.”

Allah'u Teala O'nu karşılayıp selamlayarak;

“Esselamü aleyke eyyühennebiyyü ve Ranmetullahi ve berekatüh” demiş

“Ey Nebî Allah'ın Selâm, rahmet ve bereketi senin üzerine olsun.”

Tekrar Peygamberimiz (SAV) konuşarak;

“Esselamü aleyna ve ala ibadillahissalihin” cümlesiyle Allah'ın selamına mukabelede bulunmuş .

“Selâm, bizim ve Allah'ın sâlih (doğru hareket eden) kullarının üzerine olsun.”

Ve Allah ile Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)in bu güzel konuşmalarına şahit olan Cebrail (Aleyhisselam) de bu manzaraya;

“Eşhedü enlailahe İllallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasuülüh” diyerek eşlik etmiş ve böylece Ettehiyyatü duası ortaya çıkmıştır.

“Şehadet ederim ki Allah-ü Te'âlâ birdir ve yine şehadet ederim ki, Muhammad (Sallallâhu Aleyhi ve sellem O'nun kulu ve Resûlüdür.”

SORDUM SENİ EFENDİM

**Alemlere sordum SENİ; Feryadı yerleri ve gökleri kapladı,
ŞEFİAL ALEMİNDİR, ŞEFİAL ALEMİNDİR, ŞEFİAL ALEMİNDİR dedi.**

Göklere sordum SENİ; Kat, kat yere uzanıp, HABİBULLAHTIR dediler.

**Meleklerle sordum SENİ; Saf, saf secdeye kapanıp, RAHMETEN LİL ALEMİNDİR,
NURUN ALA NURDUR dediler.**

Cinlere sordum SENİ; Gözleri kan yaş içinde, ERHAMERRAHİMİN dir dediler.

Topraklara sordum SENİ; Bulgur, bulgur olarak, RESULULLAHTIR dediler.

**Güllere sordum SENİ; Boyunlarını eğip miski amber kokuları saçarak,
NEBİYYULLAHTIR, NECİYYULLAHTIR dediler.**

**Sevenlere sordum SENİ; Gözlerinden kan,yaş döküp, EKREMEL EKREMİNDİR
SIRAT-I MÜSTAKİMDİR dediler.**

**Adına ve Kapına layık olamayan özüme sordum SENİ; Saatlerce yutkundu, Ya
dedi, Ya dedi, YA MAĞFİRET SAHİBİ, YA SAHİBEL İMDAT, YA ŞEFİAL ALEMİN,
şefaath kıl, bağışla, kalma günahlarıma, yetiş EFENDİM yetiş, yetiş benim carıma,
EHLİBEYTİN hürmetine kavuştur DİDARINA dedi.**

EY ALEMLERE RAHMET OLARAK GÖNDERİLEN SULTANIM,

EY RABBEL ALEMİNİN SEVGİLİM DİYEREK HİTAB ETTİĞİ EFENDİM,

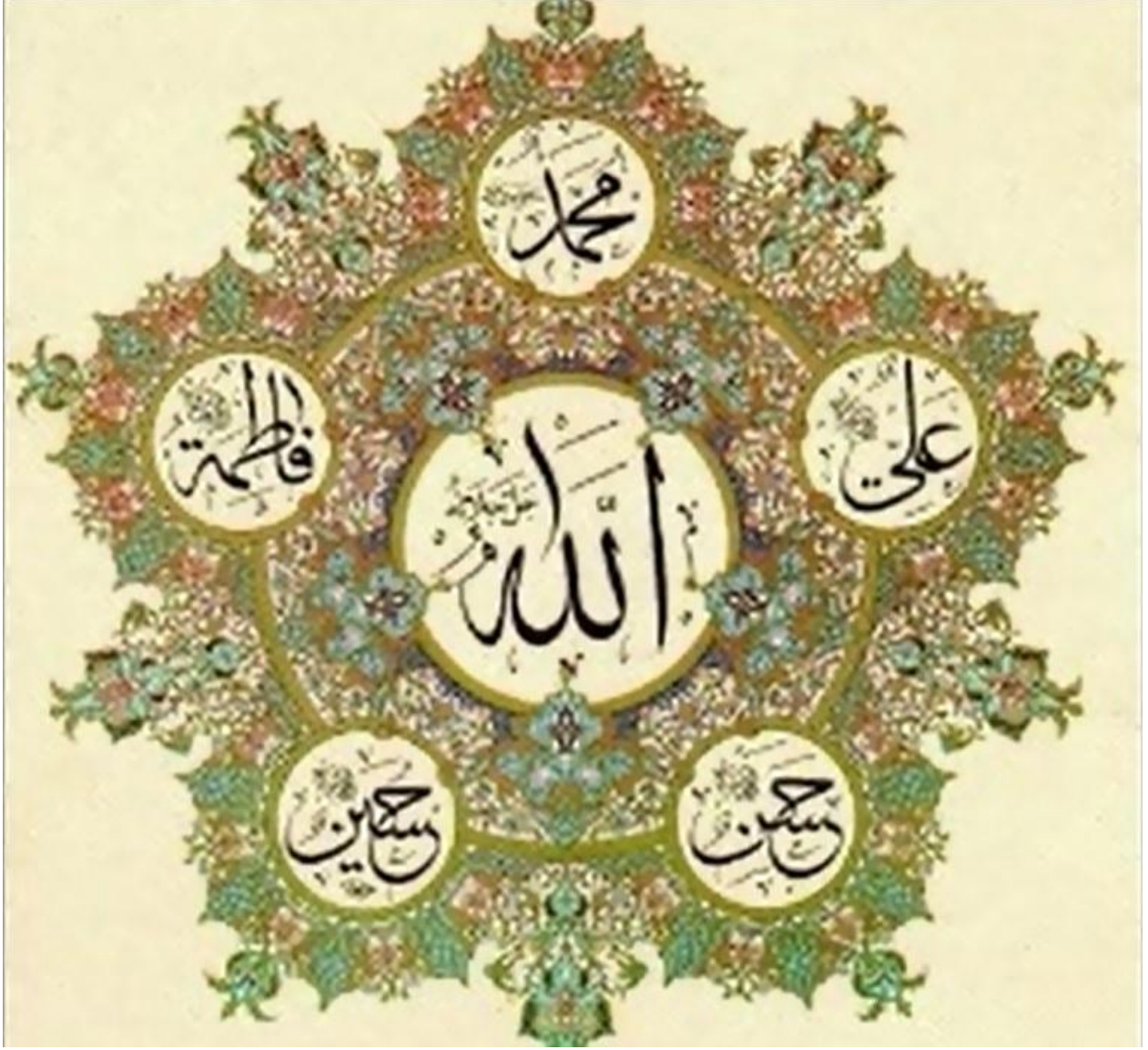
EY DİNİN DİREĞİ, YARATANA VARABİLMENİN GEREĞİ OLAN ŞAHİM.

NE OLUR BİZLERİ MÜBAREK ŞEFAATİNE LÂYIK KIL.

NE OLUR SANA OLAN ÜMMETLİK TALEBİMİZİ EYLE KABUL.

SANA ÜMMET OLMANIN ŞEREFİNE ERSİN bu kul Kâmil.

(Kul Kâmil, Dost Kâmil) Kamil Sayın

HAMSE-İ ALİ ABA

HAZRETİ MUHAMMED

HAZRETİ FATIMA

HAZRETİ ALİ

HAZRETİ HASAN

HAZRETİ HÜSEYİN

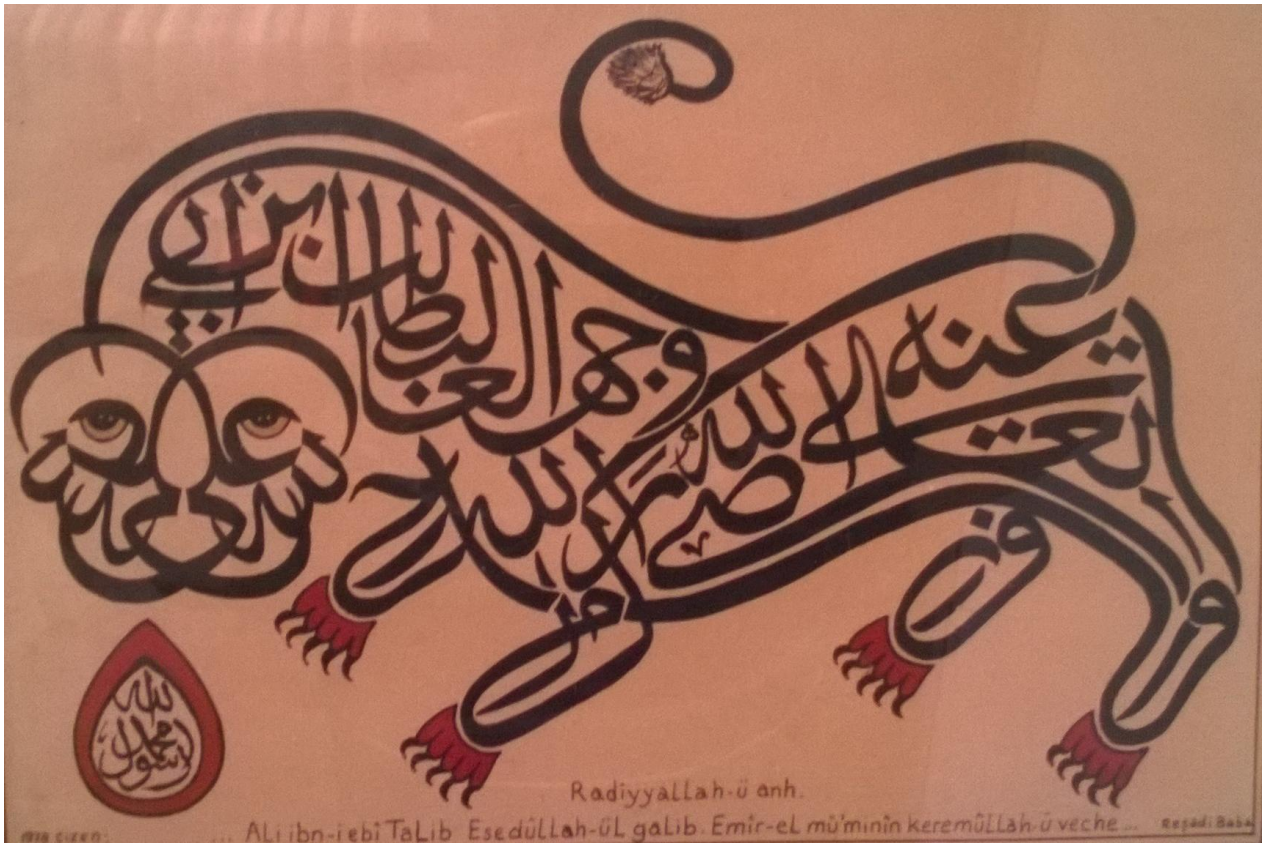

HACI BEKTAŞ-İ VELİ DERGAHINDA EHLİBEYT-İ RESULULLAH'İ SİMGELEYEN TABLO

Resûlullah Efendimiz sallallâhu aleyhi ve semem buyurdular; “**Ve Ali bin Ebû Talib, ümmetimin en akıllısı ve en şecâatlisidir**” Yani en akıllısı ve en yürekli en Yiğidir.
Şecâat:Yüreklilik, Yiğitlik.

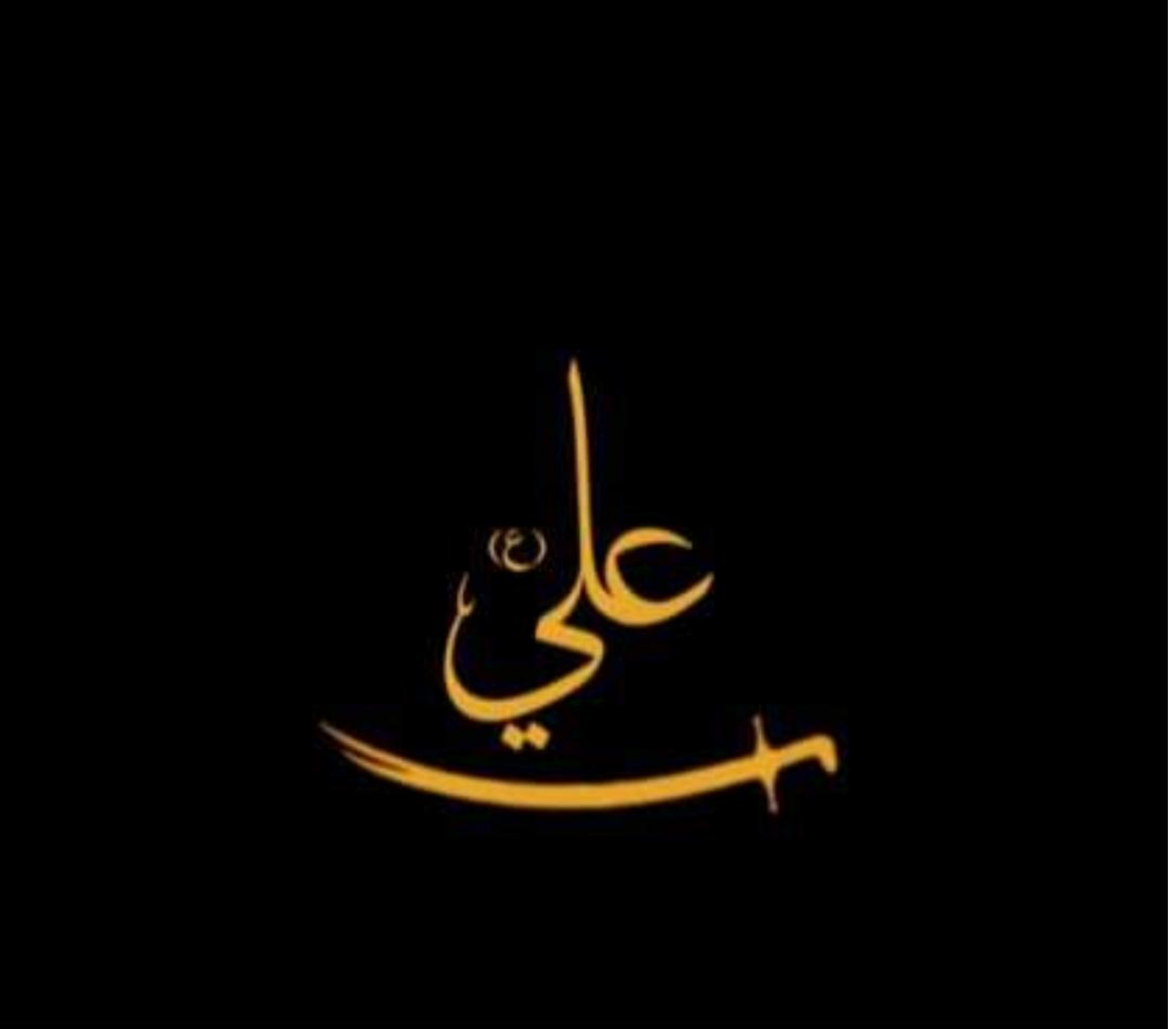
(Süyûtî, Cem'u'l Cevami')

HAZRETİ ALİ KEREMALLAHU VECHE

**AKIL GİBİ MAL, İYİ HUY GİBİ DOST, EDEP GİBİ MİRAS,
TEVFİK (ALLAH'IN YARDIMI VE İNAYETİ) GİBİ REHBER,
İLİM GİBİ ŞEREF BULUNMAZ.**

HAZRETİ ALİ (KERREMALLAHU VECHE)

ALLAH'IN (C.C.) ARSLANI, EVLİYALAR SULTANI HZ. ALİ

HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN TÜRRESİ NECEF

HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN SIFATLARI ;

1-KEREMALLAHÜ VECHE:

Hiç putlara tapmadığı için verilen isimdir.Hz. Ali Hayatta iken Cennetle müjdelenen on sahâbeden biri ve İmamların birincisidir.

2-EBÜ'L HASAN:

Arap yarımadasında,İnsanlara hitap edildiği zaman çocuklarının ismi okunur ve onun babası diye hitap edilirlerdi.... Bu vesileyle Hz. Ali'ye Hasan'ın babası anlamında da isim verilmiştir.

3-EBU TÜRÂB :

Peygamber Efendimiz, Hz. Ali'ye hitapta bulunarak kendisine "Ebu Türâb" demiştir... Ebu Turâb, toprağın babası anlamına gelir. Ayrıca mütevazilik, her türlü bencillik ve kibirlikten uzak olmak, basit bir deyim ile toprak olmak, halk içinde herkesden daha alçak gönüllü anlamında "Turap olmak" adı verilir. Hz. Ali'ye bu ismin verilmesinin diğer anlamı da o'nun yukarıda saydığımız özelliklere sahip olmasıdır.

Hz. Ali şöyle buyurdu:

"...Ben mü'minlerin emiriyim. Onların en yoksulunun yediğini yemeli ve giydiğini giymeliyim ki yoksul olanlar hallerinden utanmasın, şükretsinsinler...."

4-HAYDAR-I KERRÂR:

Döne döne, yılmadan savaşıyor yiğit anlamına gelir.... Özellikle elinde zülfikar .. Atı Düldül üzerinde resm edilen Hz. Ali bu isimde ki yerini bulur...

5- TANRI'NİN ARSLANI-ESEDULLAH:

Hz. Muhammed Mirac'da karşılaştığı bir arslanın ağzına yüzüğünü vermiştir. Alevi inancında, Hz. Ali'nin kırklar ceminde bir araya geldiklerinde ağzından yüzüğü çıkararak Peygamber Efendimize geri vermesi, Hz. Ali'nin

Esedullah (Allah'ın Arslanı'dır) ismini almasında çok etkili olmuştur.

6-ŞAH-I MERDAN:

Yiğitler yiğidi, bilgeler bilgisi anlamında kullanılır. Bu sözü yiğitlerin en Şahı ve Şahların en yiğidi olarak da kabul etmek mümkündür. Ama asıl anlamı özünü fakir gören, mütevazi, yiğitler yiğididir. Başka bir deyimle kuvvetine ve kudretine güvenip benlik getirmeyen, sürekli tevazu da bulunan yiğitler yiğidi olarak algılaması daha doğru olacaktır.

7-ALİ-EL MÜRTEZA:

18 bin Alemi var eden Nur Üstüne Nur Olan Allah'ın Hz. Ali'ye gösterdiği Takdir-i ilahiyyeye ve tam rızâdan, tam rızasından dolayı verilen isimdir...Bu isim, Pirlerin Şahı, Evliyalar Şahı anlamında kullanılmaktadır... Bu bağlamda Pirlerin şahı, Murteza isimlerini bir arada değerlendirdiğimizde, O'nun Hakka tam teslim olmuş, hikmetine Evliyaların ve ermişlerin akıl sır erdiremediği bir veliyullahtır.

Mekke'de... Hz. Peygamber'in, ömerin, osmanın, ebu bekirin kapıları ortak olarak kullanılan tek bir mescide açılırdı... ve hep birlikte ibadet edilirdi...

Hz. Peygamber bu mescide izin alınmadan girilmesini yasakladı.. ve kapıların tümünü kapattırdı.. açık kalan sadece Hz. Ali'nin kapısı idi.. Bunun nedenini soran. sahabe'ye ise şöyle cevap verdi: "Ali'nin kapısı müstesna mescide açılan tüm kapıları kapatın.ALLAH'a and olsun ki ben kendimden kapılarınızı kapatıp Ali'nin kapısını açık bırakmadım. Ben sadece Allah'tan emredileni yerine getirdim."

8-TURNALAR ŞAHI HZ. ALİ:

Hz. Ali'nin sesinin yani avazının çok güzel olduğu ve kulağa hoş geldiği anlamında, çok sonraları onun hakkında telaffuz edilmiştir. Turnanın sesinin çok güzel olduğuna inanılarak Hz. Ali ile Turna bir araya getirilmiştir.

9-ŞİR-İ YEZDAN:

Yine Allah'ın arslanı anlamında kullanılır. Ayrıca Hz. Ali'nin, Şah-ı Velayet (Velayet eden ve İman edenlerin Şahı), Serpinhan (yardımcı Can, yardımsever Can), Halûkü-l Rahman (bağışlayıcılığın yaratıcısı), Emirü'l-Müminin (Müminlerin Emiri / İnananların başı), Babu'l-İlim (İlim Kapısı), anlamında sevilen isimleri vardır.

Bazı kaynaklar Hz. Ali'nin bin bir isminin olduğunu, güzel olan her şeyde onu gördüklerini, ne kadar güzel eser varsa hepsinde Hz. Ali'yi gördükleri inancından hareketle bu isimleri çoğaltırlar. İsim sayısının birkaç tane daha fazla ya da eksik olması onun şahsında fazla bir önem arz etmez. Ancak Alevi-Bektaşî toplumu O'nu öylesine bir içtenlikle sahiplenmiştir ki, sadece Ali isimleri değil, O'na yakıştırılan diğer isimleri bile aynı içtenlikle benimsemiş ve nesiller boyu yeni doğan bebeklere bu isimleri vererek bağlılık örnekleri göstermiştir.

HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN DOĞUMU;

Hazreti Ali, Allah'ın Hazreti İbrahim ve Oğlu İsmail'e emir vererek yaptırdığı evinde, yani Kâbe'de doğan tek İnsandır.

Hazreti Ali Efendimizin Annesi Esed Kızı Fatıma, doğumdan önce Kâbe'yi bir kez daha tavaf etmek için Kâbe'ye geldiğinde doğum sancıları arttı ve orada kalıverdi, yanında ki kadınlardan birisi hemen Hazreti Hatice Validemize giderek durumu anlatınca, Hazreti Hatice Validemiz Fatıma'yı derhal Kâbe'nin içerisine alın dedi ve gerekli bazı şeyleri alarak kendisi de Kâbe'ye geldi.

Kâbe'nin içerisinde Nur topu gibi bir erkek çocuk doğdu. Çocuğu kundaklayarak Hazreti Resulullah'ın kucağına verdiler. Peygamber Efendimiz, sevgi dolu gözleri ile çocuğa baktı ve "Allah'ın evinde dünyaya gelmek her yiğide nasip olmaz, şüphesiz ki Sen yüce bir İnsan olacaksın, Sana Ali ismi çok yakışacak, Senin İsmi Ali olsun" dedi. Ali, (ulu, yüce, her şeyin üstünde) anlamlarına geliyordu.

" ALLAH HAZRETİ ALİ'NİN DOĞUMUNU KÂBE'DE İRADE ERTMEKLE HAZRETİ ALİ'Yİ DEĞİL, KÂBE'Yİ ŞEREFLENDİRMIŞTİR."

Hazreti Ali Efendimiz beş yaşlarına geldiğinde, Mekke'de ortaya çıkan kuraklık birçok aileyi olduğu gibi, Peygamber Efendimizin Amcası Ebu

Talib'i de sıkıntıya sokmuştu. Efendimiz Amcası Abbas'a giderek "Amca Ebu Talib amcama gidelim çocuklarından birini Sen, birini de Ben alıp büyütelim Onunda sıkıntısı biraz azalmış olur." dedi. Amcası Abbas teklifi yerinde buldu ve Ebu Talib'e gidip düşündüklerini anlattılar. Ebu Talip buna sevindi ve "Teşekkür ederim yalnız büyüklerden değil de küçüklerden birerini alın." dedi. Bunun üzerine Hazreti Peygamber Efendimiz, doğduğu günden beri büyük bir sevgi beslediği Ali'yi, Amcası Abbas'ta Cafer'i evlat edinerek yanlarına aldılar.

Hazreti Peygamber Efendimiz sekiz yaşından itibaren Hazreti Ali'nin Babası Ebu Talibin himayesinde büyümüş olduğu için bir bakıma Ali'yi almakla Amcası Ebu Talibe olan vefa borcunu da ödemiş olmaktan çok mutlu idi. Hazreti Hatice Validemizde çok sevinmiş ve Ali'yi bağrına basmıştı. Artık Peygamber Efendimiz çok sevdiği Amcası oğlu Ali ile her zaman beraber olacak ve Ondan hiç ayrılmayacaktı, bu durum Onu çok mutlu ediyordu.

Kaynak: İbni Hişam, Sire, Cilt: 1, Sayfa: 159, Taberi Tarih: Cilt: 2, Sayfa : 313.

Hazreti Ali sekiz yaşına geldiğinde, Hazreti Resulullah'a ilk iman eden erkek olarak yerini aldı.

HZ. PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN HZ. ALİ'Yİ VEKİL GÖSTERMESİ;

Hazreti Resulullah'ın Peygamberliğini herkese ilan etmesinin vakti gelmişti. Üç yıl kadar bekledikten sonra Allah Cellecelaluhu, Şuara suresi 214. Ayetini göndererek "Habibim, sen önce akrabalarından başlayarak İnsanları Allahın dinine davet et ve ahiret azabı ile korkut." Buyurdu.

Bunun üzerine, Peygamber Efendimiz Hazreti Ali Efendimiz ile bir yemek hazırlayarak bütün akrabalarını davet ettiler. Sofrada bir tabak içerisinde bir kişiye yetecek kadar pişmiş et ve bir bardak ta süt vardı, Peygamber Efendimiz, eti ufak parçalara böldü ve yaklaşık kırk kişiden fazla olan akrabalarına sofraya oturarak bunları yemelerini istedi, hepsi doyuncaya kadar et yeyip süt içtiler ama ne et, ne de süt hiç eksilmedi. Duruma şaşırılmışlardı. Ebu Leheb ayağa kalktı ve "Vallahi kardeşimizin oğlu sihirbaz olmuş, biz en az kırk kişiyiz kırkımızda doyuncaya kadar bu etten

yedik ve bu sütten içtik ama hala ette süttü bitmedi, biz soylu bir aileyiz sihir ve büyü bizim ailemize yakışmaz kalkın gidelim” dedi ve onun sözü üzerine Peygamber Efendimizi dinlemeden dağıldılar.

Kaynak: (Teberi Tarih Cilt: 2. Sayfa: 320. İbni İsak, Siyer Sayfa: 127.)

Hazreti Peygamber Efendimiz akrabalarına anlatacaklarını anlatamadan gittikleri için bir kaç gün sora tekrar Hz Ali’ye yine bir kişilik et ve bir kişilik süt pişirmesini ve tüm akrabalarını yemeğe davet etmesini söyler.

Davete gelenler yine doyuncaya kadar et yeyip süt içerler ve yine etin ve sütün bitmediğini görürler. Bu defa Peygamber Efendimiz Ebu Leheb den önce davrandı ve ayağa kalkarak “Ey benim değerli akrabalarım davetimi kabul edip geldiğiniz için sizlere teşekkür ederim, sizleri Allah’ın beni peygamberlikle görevlendirdiğini ve bu görevimi başta sizler olmak üzere bütün insanlara duyurmamı istediğini açıklamak üzere buraya davet ettim. Sizi O’ndan başka İlah olmayan Allah’a iman etmeye çağırıyorum, Ben’de Allah’ın emri ile O’nun İnsanlara gönderdiği Peygamberiyim, ey Abdülmuttalip oğulları vallahi siz uykuya daldığınız gibi öleceksiniz, uykudan uyandığınız gibi de diriltileceksiniz. İyiliklerinizin karşılığında iyilik, kötülüklerinizin karşılığında da kötülük göreceksiniz. Bu da ya devamlı Cennette ya da devamlı Cehennemde kalacaksınız demektir. İnsanlardan Ahiret azabı ile korkuttuğum ilk kimseler sizlersiniz.”

“Ey Abdülmuttalip oğulları Allah adına andiçerim, yemin ederim ki, arap yiğitlerinden hiç birisi kavmine dünya ve ahiret hayatı için Benim sizlerden kabul etmenizi istediğim dinden daha iyi bir iyi bir şeyle gelmemiştir. Allah benden sizi bu dine çağırmamı istedi, emretti.” buyurdu.

“Şimdi Size soruyorum aranızdan hanginiz bu davada bana arkadaş ve yardımcı olur, hanginiz Benim vekilim, halifem olur.” Dediklerinde orada bulunanların hiç birisinden ses çıkmadı. Hazreti Ali ayağa kalkarak “Ben olurum Ya Resulullah.” dedi. Bu soruyu üç defa tekrarladı ve her seferinde de aynı şekilde Hazreti Ali ayağa kalkarak “Ben olurum Ya Resulullah.” dedi. Böylelikle Peygamber Efendimiz Hazreti Ali’yi kendisine halife seçti.

Peygamber Efendimiz, Hazreti Ali’nin omuzlarından tutarak “İşte hepinizden genç olan Ali, Benim kardeşim, vasim ve sizlerin aranızdan

Benim Halifemdir, sizler Ali'nin sözlerini dinleyiniz ve O'na itaat ediniz.” buyurdular..

Kaynak: (İbni İshak, Siyer Sayfa: 127; Taberi Tarih, sayfa 321.)

Ebu Leheb ayağa kalktı ve “Şimdi sen utanmıyor musun, atalarımızın dinini hor ve hakir görmeye, bizleri sana inanarak atalarımızın dininden döndürmeye, Sen bizim atalarımıza aptal mı diyorsun. Ey kardeşlerim eğer Muhammed'in söylediklerini kabul eder ve dinimizden döner isek o zaman kim bizleri putlarımızın gazabından kurtarabilir. Sonra bizim koskoca Kureyş halkını karşımıza almaya nasıl gücümüz yeter, bana inanın ki bizim gücümüz buna yetmez, helak oluruz.” Dedi ve “Ne haliniz varsa görün.” diyerek çekip gitti.

Sonra Ebu Talib ayağa kalkarak “Ya Muhammed sen dinini çekinmeden duyur, Allah'ın sana verdiği görevi yerine getir. Sana yemin ederim ki, yaşadığım müddetçe senin yanında olacağım, bunlarda senin atanın evlatlarıdır, zamanı geldiğinde hepimiz seni korumaya hazır olacağız.” dedi.

Kaynak: Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi Cilt: 1. Sayfa: 72.

Kaynak: (Taberi, Tarih Cilt: 2. Sayfa: 321, 322)

HZ. RESULULLAH (S.A.V.) EFENDİMİZ'İN HZ. ALİ HAKKINDAKİ HADİSİ ŞERİFLERİ;

Hazreti Resulullah Efendimiz, “Ya Ali senin bana olan vekilliğin Musa'ya Harun'un vekilliği gibidir. Ben son peygamberim, sen de son vekilsin.” demiştir.

(Hazreti Musa Aleyhisselam Tur dağına Allah'a bin bir kelam danışmaya giderken kavminin başına, kardeşi Harun'u kendisine vekil tayin edermiş.)

Hayber feth edildiğinde de Resulullah Efendimiz (S.A.V.) “Yâ Ali, senin hakkında söylemediğim o kadar çok şey var ki, onları söylemiş olsam, ümmetimden ba'zı tâifeler nasârânın Hazreti İsâ hakkında söyledikleri sözü söylemelerinden korkarım. Eğer onları söylese idim, Müslümanlar yürüdüğü yerlerden toprak alıp şifâ için yanlarında taşırlandı.” buyurdular.

Ve devamında Cenâb-ı Peygamber (S.A.V.) “ Allah’ın Cennet-i Adn’de sağ eli ile diktiği kırmızı değneğe tutunmak isteyen, Hazreti Ali’nin sevgisine sarılsın.” buyurdular.

Resûlullah (S.A.V.) şöyle buyurdu. “Yâ Ali sen benim kardeşimsin, ben de senin kardeşimim. Ben Nübüvvetle, sen imâmetle müctebâsın. Ben ve Sen, bu ümmetin Babalarıyız. Sen dünyada livâmın sâhibi olduğun gibi, âhiretde Makam-ı Mahmud’da da livâmın sâhibisin. Melâike senin muhabbetinle ve velâyetinle Allah’a yaklaşır. Yâ Ali, semada Sana olan meveddet, arzda da olsaydı cezâ verecek kimse kalmaz, Cehennemin kapıları kapanırdı.” buyurdular.

“Sen, benden sonra nâs üzerinde hüccetullâh’sın. kavlin kavlimdir, emrin emrimdir, nehyin nehyimdir, tâatın tâatımdır, hizbin hizbidir, o da Allah’ın hizbidir.” buyurdular.

“Yâ Ali her kim, Âdem’in ilmini, Nûhun azmini, İbrâhim’in hilmini, Mûsâ’nın heybetini ve İsâ’nın zühdünü görmek isterse sana baksın.”
“ Lâ ilâhe illallah’ın şartları vardır, ben ve zürriyetim şartlarındandır.” buyurdular.

“ Yâ Ali, senin insanlar arasındaki misâlin Kur’an’daki “ Kul hüvellâhu ahad” sûresinin misâli gibidir. Her kim onu bir sefer okursa, Kur’ân’ın üçde birini okumuş gibi olur. Her kim iki defa okursa, Kur’ân’ın üçde ikisini ve her kim de üç defa okursa, Kur’ân’ın tamamını okumuş gibi olur.” Kezâ sen Yâ Ali, Seni kalbi ile seven, îmânın üçde birini, kalbi ve lisanı ile seven, îmânın üçde ikisini, kalbi,lisanı ve eli ile seven, îmânın tamamını kazanmış olur. Beni, Hak Peygamber olarak Gönderen’e kasem ederim ki, ehl-i arz seni ehl-i semâ gibi sevse Allah onlardan hiçbirine azâb etmezdi.” Buyurdular.

“Cenâb-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de; Yâ Eyyühelleziyne âmenü Meali: (Ey îman edenler) diye hitâb ettiği hiçbir âyet inzâl etmemiştir ki Ali, o tâifenin emîri ve reîsi olmasın.” buyurdular.

“(Aliyyun hayrul beşer, Men şekke fiyhi fekad kefer.) Meali: Beşerin en hayırlısı Ali’dir, bundan şüphe eden kâfirdir.” buyurdular.

“Mü’minin îman sahifesinin unvânı Ali sevgisidir.” buyurdular.

“Ne oluyor ba’zı kimselere ki aralarında konuşurlarken Ehl-i Beytimden birini gördükleri zaman hemen susuyorlar, Allah hakkı için, beni

Allah sevgisi ile, benim Ehl-i Beytimi benim sevgimle sevmeyen hiç kimsenin kalbine iman girmez.”

KAYNAK: MEVEDDET PINARLARI,(SÜLEYMAN İBRAHİM) 5. BASKI.

HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ'NİN. HZ. ALİ HAKKINDA Kİ SÖZLERİ;

Mevlânâ Celâleddin Rûmî hazretleri bir kasidesinde (10.) Hazreti Ali Efendimizi anlatırken; “ O açıklayıcı İmam, O Tanrı velisi safa ehlinin vucut güneşidir. Yerde, gökte, mekânda Hak'la duran, O İmam'ın zati, iç ve dış temizliği ile vasıflanmak vaciptir çünkü küfürden, iki yüzlülükten kurtulmuştur, temizdir.

O'nun konağı birlik âlemdir. Dünyevî ve beşerî sıfatlardan dışarıdır. O, insanın hakikati ve canı gibiydi. Her şey fanidir, fakat can yaşar, ölmez. O'nun hareketi kendinden diri olan ezeli varlıktandır. Beka çevresinde döner, dolaşır, yaratıkları Yaratan'ın Zati gibi O bakidir. Hak'kın yüksek sıfatları Ali'nin vasfıdır. Hak'kın sıfatları zaten ayrı değildir. O Tanrı'nın Zatine yapışmış, O olmuştur.

Hani duyduğum lâhûtun o gizli hazinesi yok mu; işte O odur. Çünkü O Hak'tan Hak'la görünmüştür. O hazinenin nakdi, tükenmez ilimdi. İşte o ilimden maksut, Yüce Ali'dir. Hak'kın hikmetini O'ndan başka kimse bilmez. Zira O hakimdir, her şeyin bilginidir.

İbtidasız evvel O idi, sonsuz âhir de O olur. Peygamberlere yardım eden O idi, velilerin gören gözü de hakikaten O'dur. Yüzünün nûrlu parıltısı, Kendi ziyasından bir güneş yarattı. O, Hak iledir; Hak O'ndan görünür. Hak'ka ki O Hak ile ebedidir.

Âdem'in toprağı O'nun nûrundan idi. O sebeple meleklerin tacı oldu; Allah'ın İsimleri O'ndan belirdi. O temiz ve Yüce İmamın ilmi sayesinde, Âdem, her şeyi anladı. O Nûr tek olan Yaradan'ın Nûru olduğu içindir ki, melekût O'nun huzurunda secde ettiler. Evet muhakkak ki, Âdem O İmamın Nûru ile bütün İlâhi İsimleri bildi.

Şît, kendinde Ali'nin nûrunu gördü ve yüksek âlemi öğrendi. Nuh, kendini yüksek menzile ulaştırıncaya kadar, istediğini hep O'ndan buldu. Gene ondandır ki kurtuluşa eren Nuh, dehirde gayret tufanını buldu da belâdan kurtulmuş oldu. Halil Peygamber, dostlukla O'nu andı da, ateş ona lâle oldu. Nemrudun ateşi, o Allah'ın dostuna hep gül, nesrin, lâle oldu. Gene O idi ki keyfiyle kendi koyununu İsmail'e kurban etti. Yûsuf, kuyuda O'nu andı da saltanat mülkünü süsleyen tahtı buldu. Yakup, O'nun önünde birçok inledi de Yûsuf'un kokusunu alıp gözleri açıldı. İmran'ın oğlu Musa, O'nun nûrunu gördü de uzun geceler hayran kaldı. Kırk gece kendinden

geçti; kavuşma ve görüşme zevkine daldı. Sonra dedi ki; Yarabbi bana bu lûtfundan bir alâmet ver.

Hak ona, “ İşte sana Yed-i Beyza (Nurlu el)i verdim” Dedi. Gene Ali'nin vergisidir ki, Meryem'e arkadaş oldu da İsa vücuda geldi.

O şeriatte ilim şehrinin kapısıdır. Hakikatte ise iki cihanın Bey'idir. İki cihanın Sultanı Muhammed, Hak'ka yakınlık gecesinde Allah'a kavuşmanın harem yerinde O'nun sırrını gördü. Ali'nin nutkunu, Ali'den dinledi. Ali ile birleşilen o yerde Ali'den başka bulunmaz.

Allah yolunda gidenler isteyicidirler; Ali istenilendir. Söyleyenler söylerler, susarlar. O susmaz söyler. Ebedi ilim, O'nun göğsünde parlayıp göründü. Vahyolunanların sırlarını, O hakikat olarak bildi ve bildirdi. Ümmetlere haykırdı; “Allah yolunda Ali, sizin kılavuzunuzdur.”

Allah'a içi doğru olanlar, yüzlerini O'na çevirmişlerdir. Zira O Şah'tır, doğru yolu gösterendir, Efendidir. O bütün Peygamberlerin sırrında idi. Cenabı Mustafa Efendimiz; “Benim ile açıkça beraber bulundu.” buyurdular.

Dinde evvel, âhir O idi, Allah ile içli, dışlı O idi. İşte bunları söylerim ki, bu yüksek mânânın nüktesini öğrenesin de yüksek velâyete eresin. Sence apaçık bilinsin ki, Hak'kiyle yüce olan O'dur.

Ey efendi, benimle boşuna kavga etme, bu böyledir. Hakikat budur ki, biz hepimiz zerreyiz, güneş O'dur. Biz hepimiz damlayız, deniz O'dur.

Ey Şems-i Din, madem ki sen âşıksın, Mevlâna için aşkta canını feda et ki, canın canâna kavuşsun ve aşka ulaştırıcı kılavuz olasın.

KAYNAK: (TARİKATLAR ANSİKLOPESİ 51, 53 – 228, 229)

Hz. Mevlâna'nın bu hitabını iyi anlamak gerekir;

Hz. Mevlânâ bu hitabının tamamını Allah'ın Resulü, Peygamber Efendimizin (S.A.V.) Hz. Ali Efendimiz hakkındaki hadis-i şeriflerinin ifadeleri neticesi olarak söylemiştir.

Dikkatle incelendiğinde anlaşılacaktır.

Burada anlatılanların tamamı Peygamber Efendimizin hadis-i şerifleri ve Hadis-i Kutsi (Allah C.C.'nin hadisleri,) doğrultusundadır. Bütün tasavvuf alimleri böyle beyanda bulunmuşlardır. Fuzuli'nin, Nesimi'nin ve diğer Ulu Ozanların kitaplarında da bu ifadelerin benzeri ifadeleri görüyoruz.

İSMİ AZAM

İsim verilmeden ismi Azam olan Sultansın
La Feta İlla Ali, La Seyfe İlla Zülfikar
Duaz İmam zikrolunan Tacı Onikimamsın
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Zatına düşman olanı asla asıp, kesmezdi
Medet, Mürvet diyenlerin mürvetini basmazdı
Bu duayı okuyunca süngü, kılıç kesmezdi
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

İmam Ali Haydar idi iki cihanın HAK Eri
Resulullah bahşeyledi Ümmetine Server'i
Okutturdu Fatma ,Kamber,Düldül'ü, Zülfikar'ı
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Gaziler cenkte iken La fetayı okudu Şah
Kaftan kafa hükmederdi ol Keremli Padişah
Bu duayı okuyanı mahrum etmez Şehin Şah
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Oldur Hasan Hulki Rıza Şahzade Kasım Peder
Akar gözüm yaşı daim İmamları zikreder
Şah Hüseyin La fetayı okur zulme sabreder
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

İmam'ı Zeynel Abidin Zindanda oldu zinet
İmam'ı Bakır söyledi seven Makamı Cennet
HAK'tan indi emrolundu Ol Resul'den farz, sünnet
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

İmam'ı Cafer Sadık'la HAKK'a kılalım niyaz
Kaldır perdeyi Yaradan Kapuna sürelim yüz
Her nerde okunursa MEVLA olur kılavuz
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Musa-i Kâzım buyurdu siler gönüller pasın
Aşıklar, Arifler dinler Ali Rıza duasın
Teslim olan Talip bulur bu duada bin Yasin
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

İmam Taği, İmam Nagi okudular her anda
La fetanın menendi yok buyurdular cihanda
Hem okuyup zikredenler mahrum kalmaz divanda
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Hasanül Askeri hatmedip eyledi ahdı
Yıkıldı nice münkir, münafıkların tahtı
Girdi mağaraya sır oldu Ol Muhammed Mehdi
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Zülcelal`ın beyanıdır KURAN`da mevcut aslı
Nurun alâ nur halk oldu ŞAH`ım ALİ`nin Nesli
RESUL “Edrikni” çağırdı ALİ`nin “Lebbeyk” faslı
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

Şeyh Safi senin bu duana mihnet bize nimet
Aşıkların ustasıdır Er HATAİ Kul HİMMET
Okuyanlar bulacaklar akıbette Hidayet
La Feta İlla Ali La Seyfe İlla Zülfikar
Her Kazayı Her Belayı Def Eden Perverdigar

(Şeyh Safi)

SEVDA VADİSİ

Sevda vadisine düştüm gamlıyam şahım Ali
Kimsesiz kaldım karanlık gün be gün rahım Ali
Doğmuyor mihr-i ümidim çıkmıyor mahım Ali
Gelmiyor mu kulağına ahlı eyvahım Ali

Merhamet et herşeye agahım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagahım Ali

Bir günahkar insanım ben yok yüzüm peygambere
İstemem bir türlü gitmek böyle huzur mahşere
Tasadüf eylerim derken belki bir gün rehber
Düşmüşem elsiz ayaksız bak aslan-ı haybere

Merhamet et her şeye agahım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagahım Ali

Çıkmıyor bir an ciğerden geldi sevda hançeri
Hakkın aşkına esir olduğum günlerden beri
Zikreylerim ismini ben Gal-u beladan beri
O kadar yandım yakıldım unuttum her yeri

Merhamet et her şeye agahım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagahım Ali

(Neyzen Tevfik)

ALİ'NİN FAZLINI EVVEL HÜDA'DAN SOR ;

Gel ey vaiz, ALİ'nin vasfını evvel HÜDA'dan sor
ALİ'yi ibn-i ADEM olmadan, ta iptidadan sor
ALİ kimdir? VELİ kimdir? Bilem dersen bu esrarı
ONU bir kimseden sorma, MUHAMMED MUSTAFA'dan sor

Ki yer gök su iken CEBRAİL'e rehber ALİ OLDUR
Cihan halk olmadan evvel kevneyn'in temeli OLDUR
O dem MUSA ile bin bir kelimeden VELİ OLDUR
Dile Tur-u Sina'dan sor, dile LENTERAN-İ'den sor

Çıkıp kürsüye ey vaiz, ALİ'den söyle bir tebdî
ALİ'nin hakkında gökten yere yüz dört kitap indi
KUR-AN'da methleyip, VECHİ'nde dedi HAK kendi
Dile Yasin Tâhâ'dan sor, dilersen Hel Eta'dan sor

Gel ey Vaiz har-u çüş, ne zannettin ALİ'yi sen
ALİ EVLADI'na kasteleyenler demi Müslüman
Neler çekti OL MAZLUM'u, o zalim darb-i Yezit'ten
Dile arş-ı Semâdan sor, dilersen Kerbelâ'dan sor

ALİ'dir DAMAD-ı AHMET, ALİ'dir MUSTAFA'ya YAR
OLDUR EVLADINI HAK yoluna Kurban eden HAYDAR
ALİ gibi etmemiştir Cihanda hiçbir PEYGAMBER
Dile gel EVLİYA'dan sor dilersen EMBİYA'dan sor

AGÂHİ'yem, Alevî mezhebim, Şia Kızılbaş'ım
Kerbelâ'nın firkatindendir gözümde akan yaşım
HÜSEYN'in derdini hiç kimseden sorma karındaşım
Dile ZEYNEL ABA'dan sor, dile ZEYNEP ANA'dan sor
(Âşık Agahi)

İbn-i Adem : Adem oğlu

İptida : Başlangıç

Kevneyn: İki Alem, Dünya ve Ahiret

Tebd: Zulüm yada dinsizlik iftirası

Lenteran-i: Allah'ın Tur-u Sina'da Musa'ya “ Beni göremezsın” hitabı

Yasin, Taha, Hel Eta : Kur-an'da, Hz. Ali'den söz eden, Hz. Ali Adına inen Sure ve Ayetler.

Firgat,Firkat: Ayrılık acısı.

Har : Eşşek

Vech : Yüz

KİM DEMİŞ

Kim demiş Ali'lerden bir Ali diye...
Kim demiş doğdu anadan ve oğul oldu Ebu Talip'e...
Kim demiş ölüp gitti diye...
Biliniz ki;
Hallak - ı mahlukattır o!
Yok iken yer ve gök,
Işık ve ateş,
Su ve toprak,
Sır iken cümle mevcudat...
Bir tek Ali'miz vardı hakikat!
O'dur on sekiz bin alemleri halkeden,
O'dur geceyi gizleyip gündüzü ışıtan
O'dur var eden, O'dur yaşatan...
Onda saklı sırrı kainat,
Adı addır Tanrı'ya hakikat!
Vechullahtır yüzü,
Savtullahtır sözü,
Yandırır aşkına bizi,
Bizim Ali'miz !
O'dur Adem diye bildiğimiz,
O'dur Muhammed diye övdüğümüz,
O'dur Hünkar diye sevdiğimiz.
Binbir dondadır bizim Ali'miz!
Sanmayın o bir fani idi, geçip gitti
Zinhar yanılmayın bu alemden göçüp gitti
Müminlere ayandır;
La feta sırrında en büyük yığitti,
Haydar - ı kerrar'dır bizim Ali'miz!
Hakkı anmayan dili, dil mi sanırsın,
Ehlibeyte varmayan yolu, yol mu sanırsın,
Yoksa sen Ali'yi kul mu sanırsın,
On sekiz bin aleme Şah'tır bizim Ali'miz!
Azade kılınınsın kalbimiz gümandan
Ayırmasın rabbimiz bizi imandan
Yar oldu Mustafa'ya din - i İslam için, bizim Ali'miz!
Ses oldu Hakka doksan bin kelam için, bizim Ali'miz!
Savurdu kapı - yı hayberi şehadet parmağıyla
Cem eyledi müminleri kutlu sancağıyla

Kırkların ceminde makam - 1 rehber'de,
Sevgisi daim dermandır her derde,
Yedi kat gökte ve dahi hem yerde,
Hazır ve nazırdır bizim Ali'miz!
Kim demiş Ali'lerden bir Ali diye...
Kim demiş doğdu anadan ve oğul oldu Ebu Talip'e...
Kim demiş ölüp gitti diye...
Biliniz ki;
Hallak - 1 mahlukattır o!
Yok iken yer ve gök,
Işık ve ateş,
Su ve toprak,
Sır iken cümle mevcudat...
Bir tek Ali'miz vardı hakikat!
Bilmeyen ne bilir, bilene selam olsun!
Bin bir ismi vardır; bir ismi Muhammed!
İnadık dedik Allah eyvallah!
Alevi olduk elhamdülillah
Müminlere yardırdır bizim Ali'miz!

(Mustafa Cemil Kılıç)

Burada Sayın Mustafa Cemil Kılıç, beyin şiirinde ve Hz. Mevlâna'nın, Hz. Ali Efendimizi anlatan kasidesinde, yazılanların birbirine ne kadar yakın olduğunu görmekteyiz.

Amaç Hz. Ali Efendimizi iyi ve doğru anlamamızdır.

Burada bahsolunan, Allah'ın Arslanı, Resulullah'ın ahiret kardeşimdir, O'nun cismi, cismimden, kanı, kanımdan, eti, etimdendir buyurdıkları, Hazreti Ali Efendimizdir.

Tek kelime ile bu alem de Ali çoktur ama hiçbirisi, Ebutalip oğlu, Esedullah, Ali-el Mürteza, Ali Kerremallahü veche, değildir.

Resulullah Efendimiz'in "Hangi Peygamberin güzel sıfatlarını görmek isterseniz amcam Ebu Talip oğlu, kardeşim Ali'ye bakın." buyruğu vardır.

Burada anlatılmak istenen de bundan ibarettir.

HAZRETİ ALİ

Hazreti Ali'yi sorayım dersin
Hel eta suresi ayan değil mi
Sırrı esrarına ereyim dersin
Resulullah sözü beyan değil mi

Ervahı ezelde kandilde nurda
İncil'de, Tevrat'ta, Kuran, Zebur'da
Adem'in çamuru karılan yerde
Toprağına suyu koyan değil mi

Cümle Embiya'nın sırina eren
Mirac Makamında nur olup duran
Kuran-ı Kerim'in manasın veren
Bütün ayetleri sayan değil mi

Dost Kâmil'im der ki düşürme dilden
Edrikni sesini duydu Resulden
Lebbeyk ya Muhammet dedi usulden
Uzak diyarlardan duyan değil mi

(Kamil Sayın)

Bu şiirde söylenenleri yadırgama, Resulullah Efendimiz'in "Ali, bütün peygamberlerle gizli, benim ile de aşikar olarak gelmiştir." hitabının açıklaması böyledir.

Ey Nesimi, can Nesimi
HAK senin aynındadır
Bunca Milletin vebali
Ulemanın boynundadır.

(Âşık Nesimi)

Ulema bildiği gerçekleri söylemek zorundadır, söylemez ise Âşık Nesimi babanın beyitinde yazdığı gibi vebalde kalır.

ALİ'DİR

Elestü bezminde, Galubela'da
Kula destur veren Şah'ım Ali'dir
Cümlenin kaldığı darı fenada
Azgın yaraları saran Ali'dir

Alem halk olmadan evel var idi
Şah'ım Ali kandildeki nur idi
Behişt makamında yazan sır idi
Ademin çamurun karan Ali'dir

Refrefi aşk bulup Hak'la oturdu
Cümlalemin kısmetini yetirdi
Adem'den bu deme aldı getirdi
Erenler bezmini deren Ali'dir

Hüda Arslanım'dır Ali buyurdu
Resulü Kibriya saddak duyurdu
Bil cümle Kuran'ı ezber okurdu
İnsanlığa canlı Kuran Ali'dir

Hayber kapısını kopardı attı
Hazreti Resul'e imdada yetti
Daim düşkünlerin elini tuttu
Garipler yanında duran Ali'dir

Kâmil'im Cemalin görsem bu demde
Evel zikrolundu levhi kalemde
Binbir donda baş gösterdi her demde
Hak'kal yakın Hak'kı gören Ali'dir

(Kamil Sayın)

Bir çok HAK Dostu bu konuda aynı açıklamaları ifade etmişlerdir.

**Hazreti Resulullah Efendimizin Hazreti Ali Efendimiz hakkındaki,
Hadisi Şeriflerine bakıldığında, şiir de anlatılmak istenen anlaşılacaktır.**

HABER VER

Nur-u Süphan, Şir-i Yezdan, Kerremallahu Veche
Mevcudatta mucizati, Firdevsi, bağı, bahçe
Yetmişiki dil söyledi, okundu cümle lehce
Âteş-i aşktan, Aliyyel Murtaza'dan haber ver

Yüzyirmidörtbin Peygamber ile sır olup geldi
İsa, Musa, Davut Anı zikretti Vasfın bildi
Sidret-ül Münteha da Ol Muhammed An'ı buldu
Kur-an da nazil oldu hem Hel eta'dan haber ver

Ol idi Habib'e yoldaş, Ol idi hem sadık yar
Lâfeta illa Ali, la seyfe illa Zülfikar
Her gazayı, her belayı def eden Perverdigâr
Söyledi Resûl-u Zîşan, La Feta'dan haber ver

İsmi Şerifini söyler hiç durmadan dilimiz
İman ettik, İkrar verdik Sana varır yolumuz
Sen bilirsin Himmet eyle Sana malum halimiz
Bu aşkla yanmak isteriz Mübtela'dan haber ver

Ağlar, yanar Fatma Annem Halk olalı yastadır
Haber bekler Guzusundan Kulakları sestedir
Zehirlendi Gözünuru dermansız bir hastadır
Ali Gülü Şah Hasan-ı Mücteba'dan haber ver

Ciyerpareler'i Bunlar Muhammed Mustafa'nın
Onlar Neslipaki idi Aliyyel Murtaza'nın
Elinde kanlı mintanı Hayrünnisa Ana'nın
Şah Hüsey'ne mezar olan Kerbela'dan haber ver

Dost Kâmil'im yandı özüm, derde derman aradım
Bulmayınca hiç biter mi ah-ı figan, feryadım
Şu cihanda ne ola ki benim başka muradım
Ehli beyt-i Âli Aba Mustafa'dan haber ver

(Kamil Sayın)

ALİ MURTAZANIN YOLU DEDİLER

Erenler cemine özümü kattım
Lebleri bal, şeker tadını tattım
Şah Hasan, Hüseyin'e bir niyaz ettim
Ali Murtaza'nın gülü dediler

Şahların Şah'ına Gönlümü verdim
Dar kurulmuş varıp darına durdum
Derde derman Hikmet elini gördüm
Ali Murtaza'nın Eli dediler

Alemlere parlar Cemal-i Nur'u
Aşıklar ederler ah ile zarı
Cümleler verirler yolunda Ser'i
Ali Murtaza'nın Yolu dediler

Kâmil'im geçirdim, ettim eyvahi
Bakanlar görürler Cemalullahı
Okunur dinledim Kelamullahı
Ali Murtaza'nın Dili dediler

(Kamil Sayın)

**Efendim Sultanım yüzünü dönder
Gelmez isen bari selamın gönder
Mübarek Haydar'ın zekatını ver
Desinler Gevheri fukaralanmış.**

(Âşık Gevheri)

**“Kılı, kırka yarsanız, Yol ondan incedir
Yolu kırka yarsanız, Gönül ondan incedir”**

**“Yol Erenler Yoludur, sanma gayrı Yol ola
Taklit ile tok olan hakikatte aç ola”**

(Hacı Bektaş-i Veli)

TEMENNA

Temennamız budur HAK`tan
Nice yüzbin sefa ile
Olalım ruzi mahşerde
MUHAMMED MUSTAFA ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

Kıyamet ıssılarında
Susuzluk erdiği anda
İçeriz abı kevserden
ALİYYİL MURTAZA ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

Yezitler yüzleri üzre
Sürünüp mahşere varsa
Biz olsak kürsüler üzre
HASAN HOLGI RIZA ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

Livail hamd'in altında
Derilse cümle Müminler
CENABI HAZRET'e varsak
HÜSEYN'İ kербela ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

Sırat köprüsü üstünde
Münadiler nida etse
Sevenler MUSTAFA Neslin
Geçsin ZEYNEL Aba ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

Yüce Mizana vardıkta
İmam BAKİR, İmam CAFER
Deseler bunu affeyle
İlahi bin hata ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

İmam MUSA'yı KAZİM'den
Ricamız budur dilersek
Beraber Cennet'e girsek
ALİ MUSA RIZA ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

TAGİ Sultan Din Serveri
Götür topraktan bizleri
Olahım Nesli Aladan
NAGİ Sahip Liva ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

HASAN`ül ASKERİ ŞAH'ı
Velayetin metin görsek
Kıyamet günü derilsek
Gamı EHLÜL ABA ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

MUHAMMED MEHDİ devrini
SEYİD SEYFİ ile görsek
Derde havaric ehlini
Eriştirse bela ile

Ya Muhammed Mustafa
Ya Murtaza Ya Ali

(SEYİD SEYFİ)

YAR ALİ YAR

Ben melamet hırkasını kendim giydim eğnime
Arı namus şişesini taşa çaldım kime ne
Yar Ali yaradan Ali can Ali canan Ali

Sofular haram demişler bu aşkın badesine
Ben doldurur ben içerim günah benim kime ne
Yar Ali yaradan Ali can Ali canan Ali

Gah giderim meyheneye dem içerim yar için
Gah giderim medreseye ilm alırım Hak için
Yar Ali yaradan Ali can Ali canan Ali

Gah çıkarım gökyüzüne seyrederim alemi
Gah inerim yeryüzüne seyreder alem beni
Yar Ali yar Ali yaradan Ali can Ali canan Ali

Nesimi'ye sordular ki yarin ile hoşmusun
Hoş olayım olmayayım o yar benim kimene
Yar Ali yaradan Ali can Ali canan Ali

(NESİMİ)

ALİ ZİKİRİ

İlham olundu yine, aldım kalem elime
Güzel zikrin Ali can, döküldü şu dilime

Seni Kur'ân'a sordum; dedi: "Resul'ün nefsi"
Bu cümlede toplanmış, faziletlerin hepsi

Yine sordum; okudu, bana tathîr ayetin
"Tefsiridir Murtezâ bendeki her âyetin"

Dedim "Başka ne dersin?" Dedi: "Yetmez mi artık?
Ben Kur'ân-ı sâmitim, odur Kur'ân-ı nâtık"

Seni İslam'a sordum; dedi: "Dinin direği
Ali'nin velâyeti, dindarlığın gereği"

Resul'e sordum seni; dedi: "Sonsuz bir deryâ
Ben kime mevlâ isem, Ali'dir ona mevlâ"

Ben ve Ali ezelde, ilâhî bir nur idik
"Elestu" suâline, ilk ikrârı biz verdik

Ben ilimler şehriyim, Ali onun kapısı
Ben hakikat mülküyüm, Ali onun tapusu

Dünya tufanlı derya, ben kurtuluş sahili
Sahile vardırarak gemi, Ali'dir Ali –

Bu ümmetin babası, bir ben, bir de Ali'dir
Müminlerin cem'ine benden sonra velidir

Emîr-i âlem benim, sancak Ali elinde
Taksîm-i cennet ve nâr, ancak Ali elinde

Düşmanlığı nifaktır, imandır muhabbeti
Söyle Ali düşmanı, beklemesin cenneti"

Zehrâ'ya sordum seni; dedim Ali'yi anlat
Dedi: "Bizde birleşti iki bahr-i hakikat

Bu iltikâdan doğdu onbirdürr-i imâmet
Böylece tekmil oldu manzûme-yi velâyet"

Seni Hasan'a sordum; dedi: "Hüsnüm Ali'dir"
Hüseyn'e sordum; dedi: "Sırrım O'nda gizlidir"

Kâbe'ye sordum seni; "Ali oğlumdur" dedi
Onun gözü aynullah, "yed"i Allah'ın "yed"i;

Putlar yere serildi, yedullahî eliyle
Sırlar âşikâr oldu, hak söyleyen diliyle"

Cibril'e sordum; dedi: "La fetâ illâ Ali
Hem benim, hem âlemin emîri Mevlâ Ali"

Bir de Zülfikâr'a ben, sorayım dedim seni
Dedi: Zülfikâr yapan Ali elidir beni"

Aklıma sordum seni; dedi: "Şaşkınlım, şaşkın"
Aklı divâne eden, senin aşkındır, aşkın

Gönlüme sordum seni, "Sürûrum Ali" dedi
İnsana sordum seni, "Onurum Ali" dedi

Seni ârife sordum; dedi: "İrfân Ali'dir"
Seni mümine sordum; dedi: "İmân Ali'dir"

(Musâ AYDIN)

MEST-İ ALİ'YİM

Elestü bezminden Gâlûbelâ`dan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim
Ayet ile emrolundu HÛDA`dan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Levlâke levlak buyurdu YARADAN
Lemma halaktül eflak ol mânâdan
Onsekizbin alem halk oldu ondan
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Haticetü'l-kübra Fatmatü'z-Zehra
Kur-an`da zikreder ayet Hel-eta
HABİBULLAH demedi mi Lâ Feta
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

Gürûhu Naci`ye verdim ikrarım
Oniki İmam`da kıldım kararım
Kâmil`im adadım fedadır canım
Aşıkı MUHAMMED mest-i ALİ`yim

(Kamil Sayın)

Hazreti Ali Efendimiz Allahın Arslanıdır. “Şir-i Yezdan” Ve Resulullah Efendimizin de Ahiret Kardeşidir.

Resulullah Efendimiz Mübarek “Men kuntu Mevlahu, Fe Aliyyün Mevlahu” “Ben Kimin Mevlası isem Ali de onun Mevlasıdır” buyururlar.

Yine bir gün Resulullah Efendimiz “Ya Amir sana Cennetin direğini göstereyim mi.” diyor ve Hazreti Ali Efendimizi işaret ederek “Haza Marı Cenne” buyurmuşlardır.

Resulullah Efendimiz Hazreti Ali Efendimize “**Ya Ali dört şeyle benden keremlisin.**” buyururlar.

1. : ALLAH’ın Resulu gibi bir kayınpeder yalnızca sana nasip oldu.
2. : Cebrailin ALLAH’tan Selam getirdiği, Hazreti Haticetü’l -Kübra gibi bir kayın valideye sahipsin
3. : Fatıma “Cennet kadınlarının annesi” Hayrünnisa, senin eşindir.
4. : Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin’in babalarısın.

“Her Peygamberin nesli kendinden, benim neslim ise sen’den gelecek ve gelecek olan nice azam ve evliyaullah’ın da babalarısın.” buyuruyorlar.

HAYBER HARBİNDE, RESULULLAH EFENDİMİZ;

“Yarın bu sancağı öyle birine vereceğim ki; **ALLAH** o kişinin hürmetine kalenin fethini bize nasip edecek.” buyururlar.

Ertesi gün sancağı Hz. Ali efendimize verirler. Kalenin kapısını koparıp alan ve kale girişine köprü yapan, Hz. Ali efendimizi kalenin üzerinden seyreden papaz Hz. Ali efendimize “Ey yiğit kişi ne olur başındaki miğferini bir çıkartır mısın.” diye seslendi. Hz. Ali efendimiz miğferini çıkarıp papaza bakınca, papaz “**YA MAHŞEREL YAHUT HAZA FETHİHEL HAYBER.**” der ve “Ben bunu Hz. Musa’nın Tevrat’ında okudum, kaleyi teslim edin.” dedi ve kendiside şehadet getirerek Müslüman oldu.

ANLAR BİZİ

Zat-ı Hakk'da mahrem-i irfan olan anlar bizi
İlm-i sır'da bahr-i bi-payan olan anlar bizi
Bu fena gülzarına talib olanlar anlamaz
Vech-i baki hüsnüne hayran olan anlar bizi

Dünye vü ukba'yı tamir eylemekten geçmişiz
Her taraftan yıkılıp viyran olan anlar bizi
Biz şol Abdal'ız bıraktık eğnimizden şalımız
Varlığından soyunup üryan olan anlar bizi

Kahr u lütfu şey'-i vahid bilmeyen çekdi azab
Ol azabdan kurtulup sultan olan anlar bizi
Zahid'a ayık dururken anlamazsın sen bizi
Cür'a-yı safi içip mestan olan anlar bizi

Arifin her bir sözünü duymağa insan gerek
Bu cihanda sanmanız hayvan olan anlar bizi
Ey Niyazi katremiz deryaye saldı biz bu gün
Katre nice anlasın umman olan anlar bizi

Haklı koyup LAMEKAN ilinde menzil tutalı
Mısri'ya şol canlara canan olan anlar bizi

Niyazi Mısri

“B” HARFİNDEKİ NOKTA

Bahr içindeki katreyi, nerden bilsin nadan olan,
O katreyi görür bilir, Mısri gibi umman olan.

İlim tek bir noktadadır, cahiller onu çoğaltır,
“Nedir” derler, “nedir o sır”, ”Bâ” harfinde pinhan olan.

Besmelenin “Bâ” harfine, kuranın manası sığdı,
Nerden bilsin “Bâ” harfini, alt noktası noksan olan.

**“Bâ” harfinin alt noktasın, Şah-ı Merdan olduğunu
Anlayan canların vasfı, oldur Hakk’a yeksan olan**

Niyazi mısri divanı, Hakk sırrından haber verir,
Nerden alsın bu haberi, dünya ile mestan olan.

Özden, öze varmak için , canı kurban etmek gerek,
Özden öze varır ancak, Mısri gibi kurban olan.

Büyük üstad Niyazi Mısri Hazretlerinden aldığım feyz ile yazdığım bir şiiri paylaşmak isterim.

Mehmet Özden Biçer

Sayın Mehmet Özden Biçer üstadın bu güzel şiirinin etkisinde kalarak acizane ben de,

**“Bâ” harfinin alt noktasın, Şah-ı Merdan olduğunu
Anlayan canların vasfı, oldur Hakk’a yeksan olan.**

Beyitimi şiirin arasına ilave ettim.

Kamil Sayın

Hz. Resulullah Efendimiz, (S.A.V.) Hz. Ali’ye (R.A.) “Ene Medinetü’l-ilmü ve Ali bâbüha” “Ben ilmin şehriyim, Ali onun kapısıdır.” Buyurdu.

Hz. Ali’ye (R.A.) “o ilmin sırrından sual ederiz ki o ilim nedir” Diye sorulduğunda,

Hz. Ali (R.A.) “El ilmü noktātün ve keserüha el câhilun” “İlim bir noktadır, onu cahiller çoğaltmıştır” Buyurdu.

“Peki o nokta nedir” diye sual ettiklerinde.

. Ali (R.A.) “Ey talipler, bu esrarullahtır, ilâhî sırlardandır. Semavî kitaplarda Tevrat ve İncil ve Zebur’da ne sır varsa bunların hepsi Kur’an’da vardır. Kur’an’da olan bütün sırlar, Fatiha’dadır. Fatiha’daki bütün sırlar Bismillah’ta vardır. Bismillah’ta olan sırlar onun “Bâ” harfindedir. Bâ’da olan sırlar da Bâ’nın noktasındadır. Ben, Bâ’nın altındaki o noktayım.” Buyurdu.

CÜMLESİN ALİ DE GÖRDÜM

Sure de, Ayet te mevcut olanın
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Hakkal yakın Hak'ka vasıl olanın
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Bunun çün Ali'ye geldim erenler

Hak ve adaletten ayrı değildi
Canlı Kur-an idi Hak'ka eğildi
Yüzyirmidörtbin Peygamber geldi
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Bunun çün Ali'ye geldim erenler

Cihan halk olmadan evel var idi
Şah'ım Ali kandildeki nur idi
Resulullah ile daim bir idi
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Bunun çün Ali'ye geldim erenler

Miraç ta kükreyen, arslan Ali'dir
Müminlere rehber gerçek velidir
Hüda'nın kullara yeten elidir
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Bunun çün Ali'ye geldim erenler

Dört kapı da kırk makam da yürünen
Binbir donda baş gösteren, görünen
Kul Kâmil'im sıfatlara bürünen
Cümlesin Ali de gördüm erenler
Bunun çün Ali'ye geldim erenler

02. 03. 2020

BEN TELLALIM

Bir ulu şehirde tellallığım var
Ben tellalım Pazar başım Ali'dir
Eksik alıp, artı satsam yine kar
Ben tellalım Pazar başım Ali'dir

Bir rıza malıdır alıp, sattığım
Üçler, Beşler, Kırklar Pazar ettiğim
İlmam-ı Caferden dükkan tuttuğum
Ben tellalım Pazar başım Ali'dir

Virani'yem her dem Hakk'a yeterim
Tellal olup şu alemi gezerim
Kudretten dükkanım, kendim pazarım
Ben tellalım Pazar başım Ali'dir

Âşık Virani

ALİ DÜŞTÜ GÖNLÜME

Ali candır, Ali canan
Ali nurdur Ali iman
Ali delil, Ali bürhan
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Ali aşk sırrına mahrem
Ali hikmet, Ali kerem
Ali Resul ile hemdem
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Ali mazlum Zülfikarı
Ali adalet hisarı
Ali İslamın vakarı
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Resul Hak'ın Mustafası
Ali Resul Murtazası
Ali'de Hak'ın rızası
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Ali veliliğin şahı
Ali öksüzler fenahı
Ali gönül padişahı
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Ali şehitler sultanı
Ali Hüseyin'in canı
Ali kerbelanın kanı
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Ali babam, Ali dedem
Ali'siz dünyayı nidem
Ali sinemdeki didem
Ali nurdur, Ali İman
Tüm canlar Ali'ye kurban

Yaşar Nuri Öztürk

HAZRETİ HATİCETÜL KÜBRA VALİDEMİZ

HAZRETİ HATİCE ANNEMİZİN MEKKE'DE CENNETİ MUALLA'DAKİ KABRİ.

Milâdî 556 yılında Mekke'de doğan Hz. Hatice, Kureyş'in bir kolu olan Benî Esed kabilesine mensuptur. Babası Huveylid b. Esed Mekkelilerin önemli işlerde danıştığı etkin bir şahsiyet olup Benî Esed'in başkanıdır.

Hz. Hatice, Kureyş'in en etkin kollarından Benî Hâşim'e mensup şerefli, güvenilir, güzel huylu, doğru sözlü oluşu, alışverişteki dürüstlüğü gibi sebeplerle Hz. Peygamber'e evlenme teklifinde bulundu. Hz. Muhammed'in amcalarında onayını aldıktan sonra gerçekleşen bu evlilik, Hz. Hatice vefat edinceye kadar devam etti.

Hz. Hatice Hz. Peygamber ile evliliklerinin ilk yıllarından itibaren en sıkıntılı zamanlarında Hz. Peygamber'in yanında bulunup ona destek olmuştur. Hz. Peygamber'in, Mâriye'den olan oğlu İbrahim hariç altı çocuğu da Hz. Hatice'den olup soyu onun çocuklarından devam etmiştir. Hz. Hatice validemiz 620 yılında vefat etmiştir.

Hz. Hatice'den Hz. Peygamber'in dört kızı (Zeynep, Ümmü Gülsüm, Fatıma, Rukiye) ve iki oğlu (el-Kasım, Abdullah) dünyaya geldi.

Müslümanlığı kabul eden ve Hz. Muhammed'in arkasında namaz kılan ilk kadın o oldu. Hz. Muhammed'in ilk eşi olarak İslam dünyasında büyük saygınlık gördü ve Hatice'tül-kübra (Büyük Hatice) lakabı ile de anıldı.

HAZRETİ FATİMATÜZ ZEHRA ANNEMİZ

Hz Fatıma (a.s), Hz. Resulullah (s.a.v.)'in Hz. Hatice'den doğan kızıdır. Resulullah (s.a.v.)'in davete başlamasının beşinci yılı, Cemadiy'ul- Ahir ayının 20. Cuma günü doğmuşlardır.

Manen mütevatir sayılabilecek hadisler gereğince Resulullah (s.a.v.); “Kim Fatıma'yı razı ederse beni razı etmiş, beni razı eden de Allah'ı razı etmiştir. Kim Fatıma'yı gazaplandırırsa, beni gazaplandırmış, beni gazaplandıran da Allah'ı gazaplandırmıştır.” diye buyurmuştur.

Bu hadis-i şerif bize Hz. Fatıma (a.s)'ın günahlardan masum olduğunu göstermekte ve Hz. Fatıma'nın rıza ve gazabının hüccet olduğunu ispatlamaktadır. Hz. Peygamber'in (s.a.a) Hz. Fatıma'ya olan sevgisi vasfedilemeyecek derecedeydi. Resulullah (s.a.v.); “Fatıma benim bir parçamdır.” diye buyurduğu, yola çıktığında Hz. Fatıma'nın evine uğradığı ve döndüğünde de ilk uğradığı yerin O'nun evi olduğu nakledilmiştir.

“Gerçekten Allah, siz Ehl-i Beyt'i her türlü ricsten (günah ve kötülüklerden) temizlemeği irade etmiştir” ayet-i kerimesi nazil olduğunda, Hz. Resulullah'ın Ümm-ü Seleme'nin evinde Hz. Ali'yi, Hz. Fatıma'yı, Hz. Hasan'ı ve Hz. Hüsey'n'i kendi abası altına toplayarak; “Allah'ım, şahit ol ki bunlar benim Ehl-i Beyt'imdir.” buyurduğu ve bunun üzerine Ümm-ü Seleme'nin de; “Ben de Ehl-i Beyt'ten miyim?” diye sorduğunu ve Hz Resulullah (s.a.a)'in; “Senin de makamın yücedir, ama Ehl-i Beyt'ten değilsin.” buyurduğu müşterek hadislerce nakledilmiştir.

Hz. Fatıma (a.s), Hz. Ali'nin eşidir. Resulullah (s.a.a); “Ali olmasaydı Fatıma'ya eş bulunmazdı.” diye buyurmuştur. Hz. Ali'nin savaş meydanlarındaki cihadına en büyük yardımcı Hz. Fatıma idi. Hz. Fatıma (a.s) eşinin evde bulunduğu ve bulunmadığı dönemlerde evi en güzel şekilde idare eder ve eşinin rızasını kazanırdı.

Hz. Fatıma (a.s), Hz. Hasan ve Hz. Hüsey'n gibi İmamların annesidir. Cennetin gençlerinin efendileri olan Hz. Hasan ve Hz. Hüsey'n'in bütün güzel hasletleri, annelerinin sahip olduğu ahlaki erdemleri yansıtan bir ayna olarak görülmelidir.

Hz. Fatıma (a.s)'ın züht ve ibadetine gelince, bir çok geceleri ibadetle geçirdiği nakledilir. Her namazdan sonra okunması sünnet olan Fatımat'üz-Zehra'ya Resulullah tarafından bir hediye olarak öğretilen Fatımat'üz-Zehra

Tesbihatı (33 defa Allah-u Ekber,33 defa Elhamdulillah, 33 defa Sübhanallah) O Hazretin ibadetteki yüce makamına bir işarettir.

Hz. Fatıma'nın mübarek ömrü 18 sene gibi çok kısa bir süre olmasına rağmen ilimdeki makamı o dereceye varmıştır ki Kur'an'ın tefsiriyle ilgili buyurukları Hz. Ali (a.s) tarafından kaleme alınmış, bu yolla meydana gelen kitap Ehl-i Beyt İmamlarının ilmi kaynaklarından biri olmuştur. Böylece o Hazret sonradan gelen İmamlar için bir muallime sayılmaktadır.

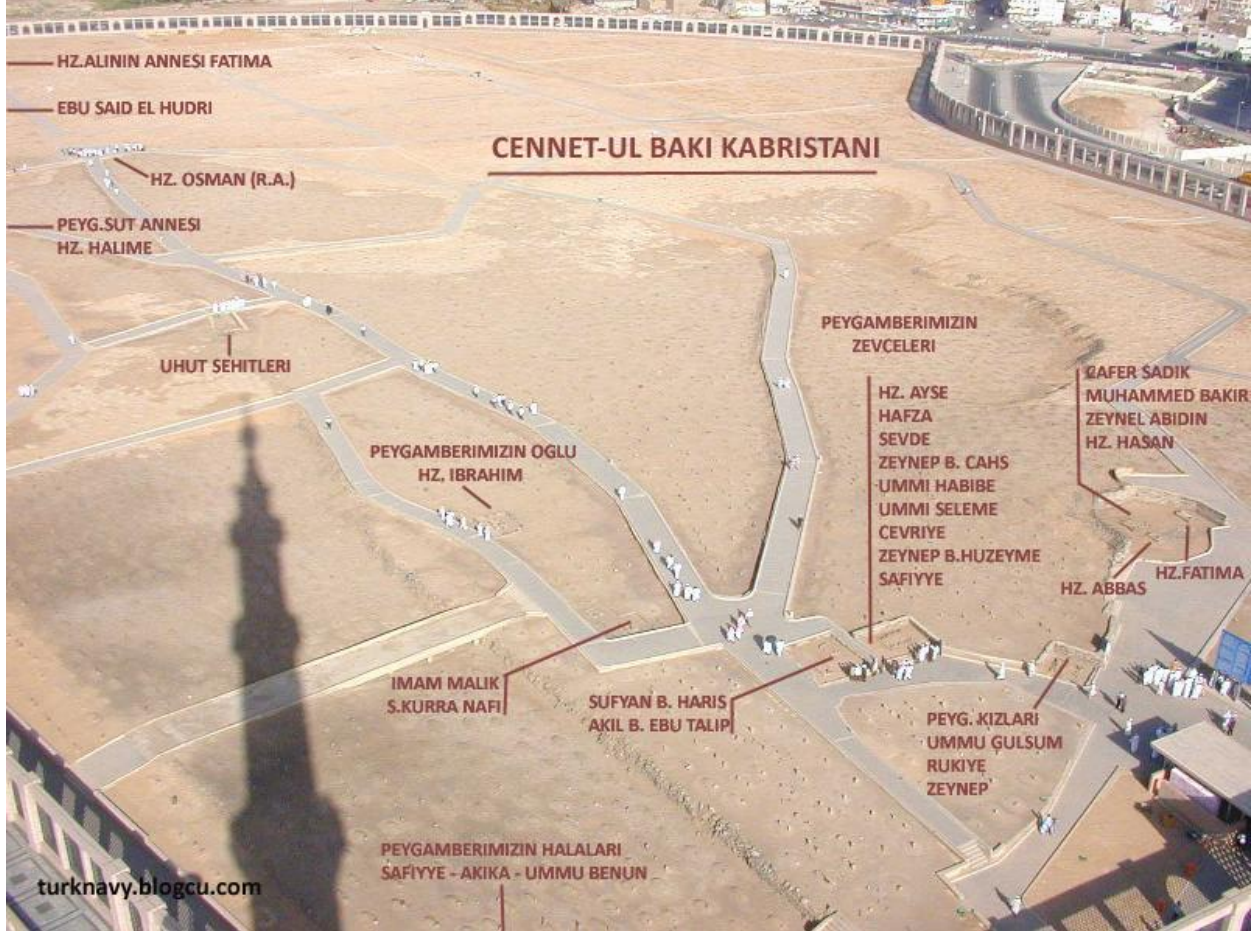
Hz.Fatıma (a.s) Resulullah (s.a.v)'den sonra çok kısa bir süre yaşamıştır. Bu süre bazı nakillere göre, altı ay bazısına göre de 95 veya 100 gündür.

Hz. Fatıma (a.s) Medine'de vefat etti ve vasiyeti üzerine geceleyin defnedildi.

**HAZRETİ FATİMA VALİDEMİZİN VE İMAM HASAN EFENDİMİZİN MÜBAREK KABRİ ŞERİFLERİ
CENNETÜL BAKİ KABRİSTANI MEDİNE**

HAZRETİ İMAM HASAN;

HAZRETİ HASAN EFENDİMİZİN KABRİ ŞERİFLERİ

Hz. İmam Hasan Mücteba (ve kardeşi İmam Hüseyin), Hz. Emir-ül Mü'minin'in oğlu olup, Peygamberin kızı Hz. Fatıma'dan (a.s) dünyaya geldiler. Peygamber Efendimiz defalarca "Hasan ve Hüseyin benim oğullarımdır." buyurmuştur. Bu buyruğa göre, Hz. Ali (a.s) diğer çocuklarına "Siz benim oğullarımsınız. Hasan ve Hüseyin de Peygamberin oğullarıdır." demiştir.

Hz. İmam Hasan (a.s) hicretin üçüncü yılında Medine'de dünyaya geldi. Yedi yıl kadar değerli büyük babası Peygamber Efendimizin yanında onun muhabbetli kucağında geçirdi. Önce Dedesi, Resulullah'ı ve ondan üç ay ya da altı ay sonra da annesini kaybedince, babasının terbiyesi altında büyüdü.

İmam Hasan (a.s) on yıl süren imamet müddetini çeşitli baskılar altında geçirdi. Hatta evinde bile can güvenliği yoktu ve bilahare hicretin ellinci yılında

muaviye'nin hilelerine uyan karısı vesilesiyle zehirlenerek şehit edildi. İmam Hasan insani değerlerde babasının hatırası ve cediti Peygamberin (S.A.V.) aynasıydı. Peygamberimiz (S.A.V.) hayattayken Hasan ve kardeşi Hüseyin, devamlı Dedelerinin yanındaydılar. Dedeleri, onları omuzlarına çıkarırdı, sırtına bindirirdi.

Peygamber Efendimiz, Hasan ve Hüseyin (a.s) hakkında şöyle rivayet ederler: "Bu ikisi benim oğullarımdır ister otursunlar, ister kıyam etsinler. İmamdırlar." buyurdular. Hazreti Ali efendimiz son nefeslerinde "Peygamber Efendimizin kendisinden sonra Hazreti Hasan'ın İmamlığını ilan etmesini emrettiğini." söylemişlerdir.

Haz. Ali Efendimizin şehadetinden sonra gerçek Müslümanlar Hz. Hasan Efendimizin etrafında toplandılar. Resulullah'tan kalan son iki hediye olan Hz. Hasan ve Hz. Hüseyini de kaybetmek istemiyorlardı. Sahabe kiramın ve diğer müslümanların Hz. Hasan Efendimizin etrafında toplanmaları, halife muaviyeyi korkutuyordu, korkusu hilafeti elinden aldırma korkusu idi.

Halbuki Hz. Hasan Efendimizin hilafette gözü yoktu. O son derece sakin, merhametli ve sevgi dolu güzel bir insandı.

Fakat muaviye içinde ki korkudan kurtulmak için Hz. Hasan Efendimizi ortadan kaldırıp hilafetin elinden alınmayacağından emin olmak istiyordu, defalarca Hz. Hasan Efendimizi zehirletmeye teşebbüs etti ve en sonunda eşi cude meluna para vererek suyuna zehir kattırıp şehadetine sebep oldu.

Kuran-ı Kerimin " Lanetullahe yezidüzzalimin." Ayet-i Kerimesinde olduğu gibi.Allah'ın laneti, Ehlibeyt düşmanlarının üzerine olsun amin. Bazı din adamları lanetlemeyiniz derler, Yaradan Allah'ımız bile Kuran-ı Keriminde onları lanetlemiştir.

Allah Resulu'nun "Gözümün bebekleri" diyerek sevdiği, "Yarabbi Ben Bunları çok seviyorum Sen'de sev Bunları sevenleride sev." diyerek dua ettiği evlatlarına, ehlibeytime zulmeden, onları katleden din düşmanlarına Allah bütün azameti ile lanetler etsin amin.

Resulullah Efendimiz, "Ehlibeytimi seven beni sevmiş olur, beni seven de Allah'ı sevmiş olur. Aynı şekilde, Ehlibeytime buğz eden, kötülük eden Bana kötülük etmiş olur, Bana kötülük eden de Allah'a kötülük etmiş olur" buyurmuştur.

O halde şunu unutmamalıyız ki, kişiler, bu hadisi şerifte anlatılanın hangisine uygun davranıyor ise o yönde hakkettiğini bulmalı diye düşünüyorum.

Şunu da belirteyim ki lanet herkes için değildir herkese lanet okunmaz, lanet sadece Allah Resulüne ve Ehlibeyt Efendilerimize zulmedenlere inmiştir, tabi ki zulmü destekleyenler de buna ortaklırlar.

muaviyenin oğlu yezid Hz. Hasan'ın hanımı olan (Cade binti el-Eşas b. Kays) a, haber göndererek, şayet Hz. Hasan'ı zehirleyip helak ettiği takdirde, 10 bin dirhem gümüş, Irak'ta 10 pare köy ve kendisini alacağını vaat etti. cade, yezid'in bu vaadi üzerine Hz. Hasan'a zehirli şerbet sundu.

Kaynak:Tarih-ITaberi,c.3,sa.223-224,E.O.Y.

Hz. Hasan o zehirli şerbeti içtikten sonra zehirlenip, Hicret'in 49 yılı safer ayının 28 (M. 6 Nisan 669)'ci günü Medine'de vefat etmiştir. Hz. Hasan vefat etmeden evvel **"Kardeşim Hüseyin, Ben ölünce aişe'den, Hz. Peygamber'in yanına gömülmem için izin iste. Ben ondan bu izni almıştım. Bana karşı çıkmadı. Belki de benden utandı. Şayet izin verirse, beni onun evine defnet. Ben yine de ümeyyoğullarının seni bundan mahrum edeceklerini zannediyorum. Bunu yaparlarsa, onlarla uğraşma beni Bakî mezarlığına defnet."** diye vasiyette bulundu.

Hz. Hasan vefat ettiğinde, Hz. Hüseyin, aişe'ye müracaat ederek bu konuda izin isteyince aişe buna müsaade etmiş. Ancak mervan b. hakem, ümeyyeogullarını ve onlara yakın olan kimseleri toplayarak Hz. Hasan'ın Hz. Muhammed'in yanına defnedilmesini engellemeğe çalıştı.

Hz. Hüseyin Efendimiz bu hususta uğraşmak istedi lakin Hazreti Hasan Efendimizin vasiyetine uymanın daha uygun olacağı düşüncesi ile Hz. Hasan Efendimizi Annesi Hz. Fatıma Validemizin de bulunduğu Cennetül Baki Mezarlığına Hz. Fatıma Validemizin Mübarek kucağına defnetti.

Allah (C.C.) Kimseyi dünya menfaatine aldananlardan etmesin.

HAZRETİ İMAM HÜSEYİN

**HAZRETİ RESULULLAH EFENDİMİZ, HAZRETİ HASAN VE HAZRETİ HÜSEYİN EFENDİLERİMİZE ;
Ya Hasan, Ya Hüseyin Siz Rahmetin elinden yemek yediniz. (Dedeniz Muhammed'in elinden)
Ya Hasan, Ya Hüseyin Siz İslamın göğsünden süt içtiniz. (Anneniz Fatıma'nın göğsünden)
Ya Hasan, Ya Hüseyin Siz İmanın kucağında büyüdünüz. (Babanız Ali'nin kucağında)
BUYURMUŞLAR...**

İmam Hüseyin, milâdî takvime göre, 625 Medine'de doğmuştur. 10 Ekim 680'de Kerbelâ'da şehit edilmiştir.

HAZRETİ HÜSEYİN EFENDİMİZİN TÜRBESİ KERBELA

İmam Hüseyin, İslâm peygamberi Hz. Muhammed'in torunudur. Birinci imam Hz. Ali'nin oğlu ve aynı zamanda üçüncü imamdır. İmam

Hüseyin, yaşantısıyla, davranışlarıyla, cesaretiyle sadece İslâm âleminde değil, bütün insanlık için görkemli bir abidedir.

İmam Hüseyin'in yaşadığı dönemde zalim emevi egemenliği hüküm sürüyordu. Emevi iktidarını kurumlaştıran muaviye, ikinci İmam Hasan'ı kendi iktidarı için tehlikeli görmüş ve binbir entrikayla şehit etmişti. muaviye ölünce yerine oğlu yezid'i tayin etmişti. oğul yezid'te babasının kanlı iktidarını korumak istiyordu. muaviye, Hz. Peygamber'le yıllarca savaşmış olan, Mekkeli müşriklerin emiri olan ebu sufyanın oğlu idi.

Hz. Peygamberin hicretinden sonraki dönemde İslâmiyet'in gelişmesi ile beraber bu aile artık Müslümanları yenemeyeceğini görünce takkiye yaparak İslamiyet'i seçmişlerdi. Oysa bilinir ki; bu ve benzer ailelerin amacı gelişen İslâmiyet'in değerlerine sahip olmaktı. Bunlar bu amaçla İslâmiyet'i benimsiyorlardı. Dolayısıyla İslâmiyet'in ilk temsilcileri olanları, yani gerçek Müslümanları saf dışı bırakıyorlardı. Bu müşrikler günümüze değin sürecek bir çatışmanın tohumlarını o zaman başarıyla ektiler. İşte sevgili İmam Hüseyin, böylesi bir çağda ya dedesinin, babasının ve abisinin yolunda gidecekti, yani Hak yolunu bütün zorluklarına rağmen taviz vermeden savunacaktı, ya da müşriklerin temsilcisi yezid'e boyun eğip, biat edecekti.

İmam Hüseyin, emevi iktidarının halkı baskı ve zulüm altında inlettiği bu dönemde Küfe kentindeki halktan bir davet aldı. Bu davette Küfeliler artık yezid'in zulmünden bıktıklarını ve kendisini önder (Halife) olarak kabul ettiklerini belirtiyorlardı. İmam Hüseyin insanları, dolayısıyla Küfelileri iyi tanıyordu. Ve giderse başına neler geleceğini biliyordu. Bütün bunlara rağmen İmam Hüseyin kendisine bağlı ailesi ve bir grupla Küfe şehrine doğru yola çıktı.

İmam Hüseyin'in yola çıktığını haber alır almaz hemen planlara başlayan yezid, onu durdurmanın ve kendisine biat ettirmenin yollarını aradı. yezid beşbin kişilik bir orduyla Kerbelâ çölünde İmam Hüseyin'e pusu kurdu. Ordunun komutanları, İmam Hüseyin'den yezid'e biat ettiğini beyan etmesini istediler.

İmam Hüseyin yezid'e boyun eğmekten ve onun kanlı zulüm iktidarını tanımaktansa şehit olmayı yeğlediğini kararlılıkla yezid'in gözlerini para hırsı bürümüş askerlerine ve korkup sözlerinin arkasında durmayan Küfelilere haykırdı. Bundan sonrası, dünyanın gördüğü en

haksız savaşlardan biriydi. Bir tarafta İslâmın peygamberinin torunu, diğer tarafta kanlı iktidarın temsilcileri.

İmam Hüseyin'in gücü 72 kişiydi. yezid'in askerleri ise 5 000. İmam Hüseyin ve arkadaşları şerefli bir şekilde yezid'in askerlerine karşı direndiler. Ama güç dengelerinin eşitsiz olduğu bu savaşta yenildiler.

İmam Hüseyin aldığı onlarca kılıç ve ok darbesi sonucu yaralı düştü. yezid'in askerleri vahşete doymuyordu. Ve yezid'in komutanlarından şimr, İmam Hüseyin'in mübarek başını keserek bir tepsi içinde Şam'daki sarayında yezid'e sundu. Daha sonra Sevgili İmamın Başı şam sokaklarında gezdirildi.

Tarihe Kerbelâ olayı olarak geçen bu hadise İslâm aleminde safları netleştirmişti. İmam Hüseyin sadece yaşantısıyla değil, şahadetiyle bütün insanlığa bir mesaj vermiştir.

İmam Hüseyin bir semboldür. Yiğitliğin, fedakârlığın, mazlum olmanın sembolü. İmam Hüseyin, verdiği mesajda sonu ne olursa olsun asla ama asla yezid'e, dolayısıyla zalime ve onun zulmüne boyun eğmeyeceğini bütün dünyaya şahadetiyle kanıtlamıştır. İnsanlık var oldukça İmam Hüseyin var olacaktır.

**Bu Gün Mâh-ı Muharrem'dir, Muhibb-i Hanedan ağlar
Bu Gün Eyyam-ı Matemdir, Bu Gün Âb-ı Revan ağlar...**
(Alvarlı Efe)

**Düştü Hüseyin atından Sahrâ-yı Kerbelâ'ya,
Cibril Hemen Haber Ver Sultân-ı Embiyâya...**
(Kazım Paşa)

10 MUHARREM AŞURA GÜNÜ;

Arapçada aşere 10 demektir. Hz. Hüseyin ayın onuncu günü şehit olduğu için bu güne Aşura günü denmiştir.

Ey Yüce Kerbela Şehitleri, ne mutlu Sizlere ki İslam yolunda Şah Hüseyin'in safında oldunuz ve bu uğurda Şehadet mertebesine ulaştınız. Resulullah'ın, Aliyyel Murtaza'nın ve Fatumatüzzehra validemizin şefaatlerine nail oldunuz.

Hz. HÜSEYİN 72 Yaren'i ile bugün Kerbela'da hunharca şehit edildi. Muharrem'in ilk 10 günü oruç tutulmasının çok

büyük sevabının olduğu bütün HAK Dostları tarafından zikrolunmuştur. Ayrıca bu ayda Aşura pişirilip dağıtılması sünnettendir.

SİZ BİR TARAF BİZ BİR TARAF

Ey muâvîler ümmeti ve ey düşmân-ı Muhammedî,
Siz küfrânî, biz şükrânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Sizler tuğyânî milleti, bizler Muhammed Ümmeti,
Siz mervânî, biz Kurânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz mervânî-i Cehennemî, biz Muhammedî-i Cennetî,
Siz Şeytânî, biz Rahmânî, Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz muâvîler askeri, biz Haydârîler leşkeri,
Siz kahrânî, biz lütfânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz yezîdî, siz pelîdî , biz Hüseyinî, biz şehîdî,
Siz butlânî, biz hakkânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz düşmân-ı Mustafa, biz bende-i Âl-i Âbâ,
Siz hasmânî, biz Rahmânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz kâtil-i Âl-i Zehrâ, biz mâtemdâr-ı Mustafâ,
Siz şimrânî, biz hüznânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz haccâcî, siz leccâcî, biz Kanberî ve Peygamberî,
Siz nefsanî, biz rûhânî, Siz bir taraf, biz bir taraf.

Siz şeytânî, biz Rahmânî, zıdd-ı ender zıddız hâsıl,
Siz zulmânî, biz nûrânî; Siz bir taraf, biz bir taraf.

Bu şiir, Amasya'da medfun Şirvanlı Mir Hamza Nigari'den alınmıştır.

Pelîdî = pis, murdar

Leşkerî = asker

Leccacî = inatçı

Butlanî = batıl, haksız

KERBELA;

Kerbela, zulme biat etmek değil başkaldırmaktır.

Kerbela, ihanete karşı sonu ölüm de olsa bağlılık göstermenin yeridir. Kerbela, aç ve susuz bırakılmaktır

KERBELA;

Kerbela, üzüntü gam, bela, belalı yer, kahramanlık makamı anlamındadır. Kerbela, Hicri 10 Muharrem, Miladi 10 Ekim 680 de 73 Canın zalimler tarafından hunharca şehit edildiği yerdir.

GÖNÜLLERİ DAĞLAYAN BİR YARADIR KERBELA

“Cebrail var haber ver Sultan-ı Embiya’ya

Düştü Hüseyin atından, sahra-yı Kerbela’ya”

Kazım Paşa

Tarih, destanlar kadar gönüllere düşen ağıtları da yazar. Bu yüzden kalemin de zorlandığı zamanlar olur. Acının, hüznün, göz yaşının tarifini yüklenemez bazen kalemler. Hele ki, Ehlibeyt’in masum, tertemiz isimleriyle bahsedeceğimiz.

Gönle ulaşmış ortak bir ağıtı satırlara sermek kolay değildir. “Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin’denim. Allah’ı seven Hüseyin’i sever” (Tirmizi, Menâkıb,31) diyen Resûl’un, O Masum Kuzusuna reva görülen vahşeti anlatmak hiç de kolay değil. Hangi söz “Hasan ve Hüseyin Benim dünyada kokladığım iki reyhanımdır” (Tirmizi,

Menâkıb,31) diyen Rahmet Elçisi bir Dedenin torununa saplanan 33ok, 34 kılıç darbesini izah edebilir. Hangi vicdan, Peygamber tarafından öpülüp, koklanan bir başı gövdesinden ayırabilir.

Fitnenin, fesadın, iktidar hırsının, cehaletin basiretleri nasıl bağladığının, vicdanları nasıl kör ettiğininin, vahşete nasıl kapı araladığının resmidir Kerbela.İyiyle kötünün, zalimle mazlumun mücadelesidir. Zihinlerden silinmeyen bir yaranın, tertemiz gönüllerin ziyana uğradığı yerin adıdır Kerbela...

MUHARREM KERBELA'DIR

**Hz. Hüseyin“Yıllar geçiyor ki yâ Muhammed,
Aylar bize hep muharrem oldu!”**

Mehmed Akif, bu dizeleri yazdığında aylardan muharrem değildi. Ama her ay'ının muharrem olduğu bir dönemi anlatır bu şiir. O hâlde ayların hep “muharrem” oluşunun manası nedir? Adının barındırdığı “barış ve esenliğe” rağmen İslam'ın coğrafyasında savaşımlara, ölümlere, ölümden beter zulümlere, Müslümanların hâline ve tutumuna kahrolan şair; her ayın “**muharrem**” gibi matem ile geçtiğini dile getirmektedir. Böylece “muharrem” ayının asıl özelliğinin “matem” olduğunu da vurgulamıştır Millî Şair'imiz.

O hâlde muharrem nedir?

Muharrem; çöl sıcağında suyu serin Fırat'ın bir damlasının dahi -kundaktaki yavrusuna kadar- Peygamber ailesinden esirgendiği aydır.

Muharrem; zulme boyun eğmeyen Hz. Hüseyin'in zalimlere biat etmediği aydır.

Muharrem; Peygamber Efendimiz'in öptüğü gözlerin, okşadığı başın gövdesinden ayrıldığı ve “Cennet Gençlerinin Efendisi” diye sevdiği çok kıymetli torununun hunharca şehit edildiği aydır.

Muharrem; Hz. Hüseyin'i davet edip sonra onu yalnız bırakanların vefasızlık ve ihanetini, onun yanında duranların sadakatini sınıdığı aydır.

Muharrem; bir avuç insana karşı Emevi ordusunun orantısız güç kullandığı aydır. Öldürmenin, kan dökmenin haram sayıldığı bir ayda Ehl-i Beyt'in katledildiği ve mallarının yağmalandığı aydır Muharrem.

Velhasılı Muharrem; Kerbela'dır.

Üzerinden yüzyıllar geçse de acımız hiç dinmeyecek, yaramız hiç kapanmayacak ve içtiğimiz her su damlası boğazımızda düğümlenecektir. Evet, üzerinden yüzyıllar geçti, dünya Yezid'e de kalmadı. Uğruna Ehlibeyt'in kanını döktüğü ve sadece üç buçuk yıl süren saltanatı da yerin dibine geçti. Ondaki geriye ise zulmün, kötülüğün, haksızlığın sembolü olarak lanetle anılan ismi kaldı. İşte bu yüzden

Muharrem; zalimin adının “Yezid”, mazlumun adının “Hüseyin” olarak tarihe kaydedildiği aydır.

Kerbela'yı anlatırken **şair Fuzulî'nin** de dediği gibi “Dünya arsasına gelip de gitmeyen kim var? Ömür köşkünü, felek çarkının yıkmadığı kim var? Var mı öyle biri? Kimdir o?”

**“Kimdir o kim arsa-yı dünyaya geldi gitmedi
Kimdir o kim kasr-ı ömrün çarh viran etmedi”**

Dünya Yezid'e kalmadığı gibi Yezidlere de kalmayacaktır. Ama yine de Yezidler yezidliğini yapmaya devam edecektir şüphesiz. Peki ya biz? Dünya arsasında kiracı olan bizler bu hadisenin neresindeyiz? Yüzyıllar öncesine ait trajik bir olaydı, deyip geçemeyiz. İslam dünyasını derin kedere boğan ve kıyamete kadar unutulmayacak Kerbela'nın günümüze bakan yönüyle iyi analiz edilmesi gerekir. Bunun için de doğru sorulara ihtiyacımız var. Hz. Hüseyin'in, canı pahasına Yezid'e biat etmemesini nasıl yorumlamalıyız? Kerbela'dan çıkarılması gereken “ana fikir” nedir?

Hz. Hüseyin'e biat ettiğini söyleyen binlerce kişi neden sözlerini tutmadı? Kan dökmenin haram sayıldığı “haram ayları”ndan birinde, muharrem ayında, verilen katliam emrine niçin itirazlar gelmedi? Kendilerini “Müslüman” diye tanımlayan insanlar Peygamber Efendimizin çok sevdiği torununa ve akrabalarına vahşice, yezidce nasıl kıyabildiler? Koca bir ordu, 73 kişiden oluşan Hz. Hüseyin ve taraftarlarını niçin esir almakla yetinmedi? Bebek çağında çocukların da bulunduğu Ehl-i Beyt neden çöl sıcağında on gün susuz bırakıldı? Neyi kimden esirgedi Yezidler? Ne adına, kim için?

Soruları artırabiliriz fakat sorular ne kadar artarsa artsın bize bakan yönüyle cevap tektir: Kalbimizin Hüseyinlerle olması neye yarar, kılıcımız Yezidlerin emrindeyse. Bizi kurtarmaz kalbimizin Hüseyinlerle olması, zalimin safından mazlumun safına -yenileceğimizi bile bile geçmedikçe. Tıpkı Kerbela'da son anda pişman olup Yezid ordularından Hz. Hüseyin tarafına geçerek ölmeyi tercih eden “Hür” ismindeki kumandan gibi... Tıpkı Kerbela'da mazlumun safına geçip kendini zulme bulaşmaktan, suç ortağı olmaktan ebediyen kurtaranlar gibi...

O acı günden sonra Müslümanlar ne zaman zulümle, ne zaman KERB (gam, keder, üzüntü) ve BELA ile karşılaşsa Hz. Peygamber'in torununun çektiği sıkıntıları hatırlar.

Nitekim şair Fuzûlî; Kerbela'yı anlattığı “Hadikatü's Süeda” isimli eserinde aynı noktaya vurgu yapar. Ayrıca tarih de bize şunu gösteriyor ki taşkınlıklar, aşırılıklar ve iktidar hırsı Peygamber ailesini bile hedef alacak kadar haddi aşabilmiştir. Aslında “Âl-i Resûl”ün, yani Peygamber ailesinin hedef alınması çok öncelere uzanıyordu. Yunus Emre'nin “Tanrı arslanı Ali, sağında Muhammed'in / Hasan ile Hüseyin, solunda Muhammed'in” şeklinde bahsettiği Ehl-i Beyt'e iftiralar, algı operasyonları, manipülasyonlar ile kara ağızları saldırdı önce. En sonunda ise -şair Sâfi'nin de ifade ettiği gibi- yüzyıllar boyu “yüzü kara” olarak anıldılar:

**“Âl-i Resûle hangi yüzü kara böyle eder
Olsun yezîd'e lanet-i Yezdân yâ Hüseyin”**

Kiminin yüzü, kiminin gözü kara idi o gün. Dostun belli olduğu kara bir gün idi Kerbela. Hüseyinler kara toprağa, dünyalıklarını kurtaran Yezidler ebedi karanlığa gömüldüler. Hâlbuki âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz; Şura Suresi 23. ayette de ifade buyrulduğu üzere, birbirimize duyacağımız sevgi ve muhabbetten başka ücret istememişti. Ehl-i Beyt'e duyduğumuz sevgi ve muhabbet ise “kişinin sevdikleri ile beraber olacağı” bir güne beslediğimiz ümidin ifadesidir. Lakin Kerbela'da Hz. Hüseyin'le beraber olanlar sayıca ne kadar da azdır! Vicdanını işletenleri en çok yaralayan da bu değil midir!

**“Ey Kerbelâ’da şâh-ı şehîdân yâ Hüseyin”
“İnletti bizi mihnet-i devrân yâ Hüseyin”**

Yüzyıllar geçti ancak acı, kan ve gözyaşının adresi değişmedi yâ Hüseyin. “Aylar bize hep muharrem oldu” diyen Mehmed Akif’in İslam coğrafyasına dair elem ve kederini duyuyoruz hâlâ. Ey şehidlerin şahı! Savaş, afet, yoksulluk nedeniyle yetim, korumasız ve aç kalan çocukların çoğu yine İslam coğrafyasında... Yeryüzünün her karışını kana boğmak için fırsat kollayanlar yine iş başında. Acılarımız üzerinden nifak tohumları yeşertmek isteyenler dün olduğu gibi bugün de fırsat peşinde...

Mücadele devam ediyor yine. Peki bizler Hüseyinîlerle Yezidlerin mücadelesinde hangi safta yer alacağız? “Ne biçim soru bu! Tabii ki tüm kalbimizle Hüseyinîlerle.” diyenler çıkacaktır şimdi. Ancak unutmamalı ki Hz. Hüseyin, davet üzerine Kûfe’ye yola çıktığında yolda şair Ferezdak ile karşılaşmış Kûfe’deki durumu sormuş ve “Halkın kalbi seninle, kılıçları Ümeyye oğulları iledir”, (yani Emevilerle, yani Yezid’ledir) cevabını almıştı. O zaman kendimize dönüp ve hatta kendimize gelip şunları sormalıyız:

Organların şahitlik edeceği o günde kalbimiz ile kılıcımız aynı yerde mi çıkacak? Kan dökmenin, kötülüğün, iftiranın, haksızlığın, yanlışın, usulsüzlüğün, her türlü istismarın -kim yaparsa yapsın- koşulsuz şartsız karşısında mıyız? Dünya arsasına konmuş ömür köşkümüzde bakalım kin, nifak söylemlerine mi kulak vereceğiz; yoksa gönül memleketimizde farklılıkları tehdit değil, birleştirmek için fırsat bilen bir medeniyetin sesi mi yankı bulacak? “Nerde bir gönül kırık görersen merhem ol” diyen gönül mimarımız Hoca Ahmed Yesevi’nin işaret ettiği yöne yüzümüz mü yoksa sırtımız mı dönük olacak?

Kerbela’yı unutmayacağız, yüreğimizdeki takvime göre günler hep Kerbela, aylar hep muharrem... Unutmayacağız, Hacı Bektaş-ı Veli’nin dediği gibi “bir olmak, iri olmak, diri olmak” için unutmayacağız. “Damla değil” Hz. Mevlana Celâleddîn-i Rûmî’nin dediği gibi “umman olmak” için unutmayacağız. Nefret-intikam tohumları ekmek için değil, Yunus gibi “sevelim ve sevilelim” diye unutmayacağız. Çünkü birbirimizi sevmekten başka ücret istemeyen bir Peygamber’in ümmetiyiz. Çünkü “öldürmeyin”, “fesat çıkarmayın” İlahî emri -istisnasız- hepimiz içindir.

Başta Seyyid-i Şüheda-yı Kerbela Hz. Hüseyin olmak üzere bütün Kerbela şehitlerini, vatan için feda-i can eden şehitlerimizi rahmetle anıyorum. Organların şahitlik edeceği o günde kalbimizle birlikte kılıcımızın da Hüseyinîler safında yer alabilmesi ümidiyle...

HADİKATÜ’S-SÜ’EDÂ (ERENLER BAHÇESİ) – (SAADETE ERMİŞLERİN BAHÇESİ) FUZÛLÎ

Sehl sanman Kerbelâ gavgâsın ey ehl-i hîred
Arsa-i bî-dâd ü meydân-ı belâdur Kerbelâ
Sorsalar kim kangı menzildür mesâ’ib mecma’ı
Ün virür kasr-ı felek kim Kerbelâ’dur Kerbelâ

Çeviri:

Ey akıl erleri! Kerbelâ savaşının basit olduğunu sanmayın; Kerbelâ, adaletsizlik alanı, belâ meydanıdır. “Musibetlerin toplandığı yer neresidir?” diye sorsalar, feleğin köşkünden, “Kerbela’dır, Kerbelâ!” sesi gelir.

Ağla ey göz kim ten-i bîmâr cândan ayrılır
Cân ile cismüm refik olmuştu andan ayrılır

Nâle kıl ey dil ki tûtî şeker-istândan çıkup
Bülbül-i zâr-ı belâ-keş büstândan ayrılır

Çeviri:

Ağla ey döz, zira hasta ten, candan ayrılıyor! Ruhumla bedenim ona yoldaş
olmuştu da, ondan kopuyor. Yan ey yürek! Çünkü tûtî, kamışlıktan çıkıyor da,
inleyen çileli bülbül, bostandan ayrılıyor.

Zillet ile lezzeti olmaz hayâtun dostlar
Nakd-i cân sarf eyleyüp dünyâda kâm almak gerek
Acz ile dönmek adûdan sehdür himmet dutup
Acz ile önmek adûdan sehdür himmet dutup
Yâ şehîd olmak gerek yâ intikâm almak gerek

Çeviri:

Ey dostlar! Zilletle yaşayarak bu hayatın tadı olmaz; can verip, dünyada kâm almak
gerek. Acz içinde düşmandan kaçmak, oldukça kolaydır. Çaba gösterip ya şehîd
olmak, ya da öc almak gerek.

Biz belâdan incinüp bî-dâddan vehm itmenüz
Nakd-ı cânın sarf-ı cânân eyleyen âşıklaruz
Işk meydânında bî-dâd ü beladan dönmeyüp
Râst-rev sâliklerüz sâbit-kalem sâdıklaruz

Çeviri:

Biz, belâdan inencilip adaletsizlikten korkmayız. Cânânın uğruna canımızı veren
âşıklarız. Adaletsizlik ve belâyla karşılaştığımız zaman, aşk alanından dönmeyiz.
Doğru yolun yolcularıyız; kararlı, sâdik kişileriz.

Gâyet-i hiddet virüp sûhân-ı nakş-ı rîg'le
Dehr cellâdı havâ tîg'imı hûn-rîz eyledi
Safha-i sahrâda sûret gösterüp sudan serâb
Teşne tab'ında ta'attuş âteşin tîz eyledi

Çeviri:

Felek celledı, kum tanelerinden yapılan eğe ile, hava kılıcını iyice bileyip
keskinleştirdi de, çölde serap gösterip susuzların susuzluk ateşini büyük ölçüde
çoğalttı.

At ölür, don yırtılır Rey mülki eyler intikâl
Lîk tâ mahşer kalur bâkî vebâl-i hûn-i âl

Çeviri:

At ölür, giyecek yırtılır; Rey yurdu da başkalarına kalır. Fakat, Hazret-i
Muhammed soyundan olanların kanı dökülürse, bu günâhın etkisi, mahşere kadar
sürer.

Zâlimi sanma kim murâda yeter
Zulm nünyâdı üntüvâr olmaz
Behre-mend eylemez fesâd ehlin
Mekr nakşına i'tibâr olmaz

Çeviri:

Zalim, hiçbir zaman dileğine kavuşamaz; zulmün tememli sağlam olmaz. Ulu tanrı, kötü yürekli kişileri muradına erdirmez; hile ile yapılan işe önem verilmez.

Şeh-bâz-ı âşiyân-ı velâyet helâkine
Sahrâ-yı Kerbelâ'da hücûm eylemiş gurâb
Şîr-i şikâr-gâh-ı gazâdan hücûm idüp
Azb-ı Fırât şehdini men' eylemiş kilâb

Çeviri:

Kerbelâ çölünde karga, velîlik yuvasının doğasını yok etmeye yönelmiş, Gazânın av-yerinden aslan, saldırıya geçince, Fırat ırmağının bal gibi tatlı suyunu köpekler tutmuş.

El-Vidâ' ey dostlar kim geldi hangâm-ı sefer
Arş pervâzına murg-i rûhum açdı bâl ü per
Yûsuf-i Mısır-ı kabûlem çekmez oldum habs-i ten
Eyledim zindân-i teng-i dehrden kat'-ı nazar

Nice ihmâl eyleyem mülk-i bakâ azminde kim
Şâm-i ömrüm eyledi izhâr-i âsâr-i seher
Muztaribdür şevk-i teşrîfümde Şâh-ı Evliyâ
Muntazırdür lezzet-i didâruma Hayru'l-Beşer

Çeviri:

Elvedâ ey dostlar! Yolculuk zamanı geldi. Can kuşum, arş'a doğru uçmak için kanatlarını açtı. Mısır'ı yurt edinen Yûsuf gibiyim; artık ten hapisanesinde kalamam. Dar dünya zindanı ile ilişki kestim. Sonsuzluk mülküne gitmeyi neden geciktireyim? Ömrümün akşamı, seher belirtileri göstermeye başladı. Veliler Şahı Hazret-i Ali, benden uzak kaldığı için üzülüyor. İnsanların en hayırlısı Hazret-i Muhammed, beni görmek istiyor.

Ey harîm-i der-geh-i kadründe hâdim subh u şâm
Şâm bir Hindî kenîzek subh bir Rûmî gulâm

Çeviri:

Şerefli kapısının harîminde sabah, akşam hizmetkâr bulunan ey yüce kişi! Akşam Hindli bir câriye, sabah Anadolu bir köle hizmet eder.

Benem Fâris ol Türk-i hancer-güzâr
Ki Behrâm'a tîgümdür âyîne-dâr

Bana hıdmet-i hânedân-i Rasûl
Yeter pâye-i rif'at ü iktidâr
Sa'âdet refiküm olup kılmışam
Hüseyn-i Ali hıdmetin ihtiyâr

Çeviri:

Ben, hançerle vuran Türk, Fâris'im; kılıcımla, Behrâm'a bile yokluğu gösterebilirim. Yücelebilmem için, Peygamber soyundan olandan olanlara hizmet etmem yeter. Mutluluk yoldaşım olmuş da, Ali'nin oğlu Hüseyin'e hizmet etmeyi seçmişim.

Râhat ister tab'u mihnetdür ibâdet ser-be-ser
Terk-i râhat rağbet-i mihnet kılan mümtâz olur
Bu sebedendür ki küfr âsân İslâm sa'ab
Arsa-i âlemde mülhid çok muvahhid az olur

Çeviri:

Yaradılış, rahatı ister; ibadet ise, büsbütün sıkıntı vericidir. Rahata düşkün olmayıp da, mihnete ilgi gösteren kişi, yücelir, seçkin bir konuma eşişir. İşte, bu sebepten ötürü; küfür kolay, Müslümanlık ise, oldukça çetindir. Yeryüzünde mülhid çoktur da, ulu Tanrı'nın birliğine inanan azdır.

Kerbelâ Şehîdi'ne Ağıt:

Muharrem ayı geldi de, güneş battıktan sonra, hilâl görünüp yas tuttu; boynunu bükerek kanlı gözyaşı döktü. Fırat ırmağı, Hazret-i Muhammed Mustafâ'nın çocuklarına yardımcı olmadı; bu kızgınlık, bu öfke, onu yere göçürmesin mi? Sıkıntı verici hikayeler, elbette çoktur; bu bakımdan Kerbelâ Şâhı Hüseyin'in hikayesi de uzundur. Şehîdlerin halini anlatmak istersen, Kerbelâ'daki her yeşillik parçası dile gelir de, yardımcı olur. Zaman şehidler için yas töreninin yenilenmesini sağladı; sen de elden geldiğince, ağla ey gönül! Yeryüzünü, inleyiş dumanının tüttüğü yere dönüştür de, bu aşağılık dünyaya siyah renkli yas elbisesi giydir. Muharrem ayı geldi, sevinç haramdır; bugün yas tutmak, şeraite saygının bir belirtisidir. Şehidler için yas töreninin yenilenmesi, yarardan uzak değil; dünyanın şaşkınlık evinde yaşayan insanlar için bir uyarıdır. Kerbelâ savaşı haberinin kolay olduğunu sanma! Bu haber, âlemde vefâ olmadığının sağlam kanıtıdır. Hazret-i Muhammed, soyunu anarak dökülen her damla gözyaşı, yücelik makamına âit gökyüzünün bir gezegeni gibidir. Ehl-i Beyt için inleyerek verilen her soluk, esenlik yurdu olan cennet kapısının anahtarlarıdır. Kerbelâ olayından ötürü sevilen gönül, sevinç yüzü görmesin de; bu gerçeği bir ân bile unutup, sıkıntıyı bir yana bırakan yürek, mutluluğu tamdasın! Ey felek! Âl-i Abâ'yı öldürmeye yönelip, yanlış bir düşüncenin ardından gittin, hata ettin. Ey felek! Olaylar bulutunun şimşeginden oluşturduğun kılıçları çektin de, birer birer şehidlere vurdun; saygı göstermen gereken ismet haremimi muhaliflere çiğnetip, onları başsız, ayaksız bıraktın; Kerbelâ çölünün susuzlarını, kum ve belâ seliyle perişan ettin. Ey felek! Şeriatin değerini azaltacağını düşünmedin; Mustafa'nın çocuklarına acı çektirdin de, yüreği kanyanlara, gurbette şaşkınca dolaşanlara acımadın. Kerbelâ Şâhı Hüseyin,

Kerbelâ'ya ayak basınca, zulüm oklarına hedef oldu; düşman kendi okuna başka hedef görmedi de, ona sıkıntı çektirdi. Kerbelâ Şâhı Hüseyin, düşman karşısında, dostlarıyla yakınlarından oluşan askerlerini savaş düzenine sokunca, inleyişi kendisine sancak yapmıştı da, yanık yüreklerden duman tüten görüş erlerine, haremını koruma görevi vermişti. Kerbelâ Şahı Hüseyin, yaşadığı sürece bir an olsun rahat yüzü görmedi; her zaman tasayla arkadaş oldu. Ey Kerbelâ Şahı! Neden bunca keder, sürekli dert, hiç bitmeyen elem seni buldu?! Ey Kerbelâ elemını çoğaltıp, belâlara çatan Hüseyin! Üzüntü, parçalanan bağırı yaktı. Ey Âl-i Abâ bahçesinin lâlesi Hüseyin! Cefâ kılıcı, bedenini dilim dilim etti. Ey eziyet kılıcı yeşilliğinin bostanı Hüseyin! Bu karanlık yeryüzünün tasası vücudunu yaktı. Ey yücelik sarayı meclisinin mumu Hüseyin! Felek sana, kâse kan içirdi. Ey belâ şimşeginin sıcaklığından ötürü susayan Hüseyin!... Ey Fuzûlî! Âl-i Abâ'nın halini hatırla da, yakın, inle dur! Çünkü, günah harmanı, ancak inleyiş şimşegiyle tutuşturulup yakılır.

KERBELÂ MERSİYELERİ

**"Dîdeden su yerine kan akacak dem geldi
Kerbelâ günleridir ağla Muharrem geldi"**

Keçecizâde İzzet Molla

İslâm tarihinin en trajik olayı sayılan Kerbelâ, meydana geldiği tarihten bu yana nedenleri ve sonuçları itibariyle Müslümanların en ciddi problemlerinden biridir. Bilindiği gibi bu olayın öncesinde Hz. Peygamber (s.a.v.)'in vefatından 24 sene sonra Hz. Ali ile Hz. Aişe arasında cereyan eden Cemel Vakası ve bir sene sonra Hz. Ali ile Muaviye arasında vuku bulan Sıffin Savaşı vardır. Bu iki olay, Müslümanlar arasında derin görüş ayrılıklarına sebep olmuştur. Sıffin'den 23 sene sonra 680'de Kerbelâ'da Hz. Hüseyin'in şehit edilmesi ise bu ayrılık ateşini daha da alevlendirmiş, Şiî-Sünnî farklılığının en temel problemi haline gelmiştir.

Kerbelâ'nın Sanat Eserlerine Yansıması

Böylesi trajik bir olayın sanat eserlerine yansımaması elbette düşünülemezdi. Nitekim öyle de olmuştur. Literatüre bakıldığında Kerbelâ olayının tarih, edebiyat, minyatür, müzik ve tiyatrodaki yansımalarının oldukça güçlü olduğu görülmektedir. Yine aynı şekilde dinî kültür içinde de Kerbelâ hep gündemde olan bir konu halindedir.

Kerbelâ'nın edebiyattaki yansımaları ise daha yoğun olarak gerçekleşmiştir. Hem yazılı hem sözlü edebiyatta bu olayın anlatıldığı veya olayla ilgili üzüntülerin dile getirildiği manzum ve mensur çok sayıda edebî tür ortaya çıkmıştır. Genel olarak "mersiye", "maktel" veya "maktel-i Hüseyin" olarak adlandırılan bu metinler, asırlardır okunmakta veya söylenmektedir. Yine "Muharremiye"leri de bu kapsamda düşünmek gerekir.

Kerbelâ olayı ile ilgili gerek İran gerekse Arap ve Türk edebiyatında pek çok eser kaleme alınmıştır. Konu hayli kapsamlı olduğu için biz bu yazıda sadece Türk edebiyatında mersiye türünde yazılan eserlerden yani "Kerbelâ Mersiyeleri"nden söz edeceğiz.

Önce bir şiir türü olarak mersiyeyi kısaca hatırlatalım. Mersiye, temel anlamını Divan şiirinde kazanan bir türdür. Eski Türk şiirindeki "sagu"lar ve halk şiirindeki "ağıt"lar da bu anlamda düşünülmelidir. Bunlar, ölen kişinin ardından duyulan acı ve üzüntünün dile getirildiği şiirlerdir. Eski Türk şiirindeki "Alp Er Tunga Sagusu", halk şiirindeki "Kızılırmak Ağıdı", Divan

şiiirinde Baki'nin Kanuni Sultan Süleyman'ın ölümü üzerine yazdığı “Kanuni Mersiyesi”, bu türün en güzel örneklerindedir.

Fakat mersiyeinin Kerbelâ olayı dolayısıyla özellikle Şîî ve Alevî kültüründe daha özel bir anlamı vardır. Sünnî kültürün de bunun dışında olmadığını bu arada elbette söylemek gerekir. Buna göre bu kültürde mersiye Kerbelâ olayı ile özdeşleşmiştir. Dolayısıyla mersiye, Kerbelâ vakasını işleyen, ehli beyte ve on iki imamlara bağlılığı, sevgiyi dile getiren bir şiir türü manası kazanmıştır. Şiiirde ölümlerinden acı ve üzüntü duyulanlar ise başta Efendimiz (s.a.v.)'in torunu olan ve Âşık Yunus'un “Şehitlerin ser çeşmesi” dediği Hz. Hüseyin ve yakınlarıdır.

Mersiye bir şiir türü olarak Kerbelâ'da olanları anlatır. Bunun teferruatlı anlatımı ilgili kitaplar okunduğunda görülecektir ki, bu acı tarihte eşi görülmemiş bir zulmün neticesinde olmuş bir insanî dramın hikâyesidir. Bu yüzden doğrudan gönüllerde yara açtığı için Kerbelâ Mersiyeileri olayın müşahhas anlatımının yanı sıra işte bu acının trajik tarafını da anlatır. Bu bakımdan bu şiirler, son derece güçlü metinler olarak ortaya çıkmış olup anlattığı konu kadar anlatım biçimiyle de önemli metinlerdir. Ama mersiyeileri salt ağıt boyutuyla algılamak eksiklik olur. Bu eserlerde zalime, haksıza bir öfke; mazluma, haklıya bir sevgi ve sempati vardır. Mersiyeiler bu noktada bilinç taşımasıdır. Aynı zamanda ne kadar da zaman geçmiş olursa olsun iyinin unutulmayacağıının ve kötünün, zalimin her daim lanetleneyeceğinin göstergeleridir. Edebî açıdan, ehli beyte bağlı olanlar için bir edebî zenginliktir.

Edebiyatımızda Kerbelâ Mersiyeileri

Âlim Çelebioğlu'na göre Türk edebiyatında bu konuyu ilk defa kaleme alan 1362'de tamamladığı “Dâsitan-ı Maktel-i Hüseyin” adlı eseriyle Kastamonulu Şazi olmuştur. Bu gelenek sonradan Yahya b. Bahşî, Lami Çelebi, Hayretî, Fuzulî, Kazım Paşa, Ruhi-i Bağdadî, Fehim-i Kadim, Neşatî, Müştak Baba, Leyla ve Şeref Hanım, Ziya Paşa, Adile Sultan, Edip Harabî; halk ve tekke şiirinde Âşık Yunus, Pir Sultan, Hüznî, Sıdkî, Seyyah Dede gibi şairleri sayabiliriz.

Kerbelâ Mersiyeileri sadece belli dönemlerde yazılıp bitmiş eserler değildir. Her devirde bu eserlere yenileri eklenmektedir. Bu yüzden yakın dönemde bu şairlere Kenan Rıfâî, Abdulbaki Gölpinarlı, Alvarlı Efe, Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi gibi isimleri de eklemek gerekir.

Mersiye Örneği

Edebiyatımızda yazılan çok sayıda Kerbelâ Mersiyesi vardır. Bunlar ciltler tutar. Bir fikir vermesi açısından Kâzım Paşa'nın mersiyesine nazire olarak Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi Hazretleri'nin notları arasında çıkan bir mersiyeiyi buraya alıyoruz.

Mersiye: Acının Şiiri

Kur'an edip tilavet Taha'yı öldürürler
Katleyleyip imamı Yasin ederler ezber
Alkanlara boyandı dürdane-i Peygamber
Bak ne siteimler oldu evlad-ı Hel etâ'ya
Düştü Hüseyin atından sahra-yı Kerbelâ'ya
Cibril git haber ver Sultan-ı Enbiya'ya

Ol şaha eyledikçe her dem hücum-ı leşker
Ok üstüne ok ururlar hançerler üstüne hançer
Meydanda şehber açmış tavus arşa benzer
Hayf ol garib-i kûy-i ferhunde pür hümaya

Düştü Hüseyin atından sahra-yı Kerbelâ'ya
Cibril git haber ver Sultan-ı Enbiya'ya

Bir hadde erdi zahmi şimşir-i ter-nize
Kim ölmüş ol garibin azası rize rize
Ağuşu izzetinde bak beslenen azize
Bir merhamet eden yok mahbub-ı Mürteza'ya

Düştü Hüseyin atından sahra-yı Kerbelâ'ya
Cibril git haber ver Sultan-ı Enbiya'ya

Mersiyelerin Mesajı

Mersiyeler, sadece Kerbelâ olayının hikâye edilmesi manasında önemli değildir. Bu eserlerin asıl önemi Hz. Hüseyin'in bu hadisedeki duruşundan hareketle verilmek istenen mesajdır.

Biz bu mesajı Hz. Hüseyin'in ve etrafındakilerin mazlumluğu, en zor şartlarda bile zulme karşı çıkışları, onurlu yaşama mücadeleleri ve şehit olmayı zillete tercih etmeleri şeklinde özetleyebiliriz.

Buna ilave olarak iktidar hırsının ümmet arasında nasıl ihtilaflara sebep olduğu konusunu da söyleyebiliriz. Söylemek istediğimiz bir husus da bu acının değişik kesimlerin ortak acısı olmasıdır. Bu sebeple bu mersiyeleri ayrıştırıcı değil birleştirici eserler olarak görmek gerekir.

Kerbelâ olayı, ebetteki siyasî, fikhî, akıdevî pek çok açıdan hâlâ tartışılmaya devam ediyor. Üstelik bilhassa Ortadoğu coğrafyasında yeni Kerbelâların yaşandığı bir dönemdeyiz. Bu acı yeni Kerbelâlarla daha da derinleşmektedir. Bu coğrafyada mezhep temelli kardeş kavgaları İslâm ümmetinin geleceğini tehdit etmektedir.

Bu da gösteriyor ki bu trajik hadiseden gerekli dersler ne yazık ki çıkarılamamıştır. Bu sebeple hadiseye siyasî ve mezhebî açıdan bakmak yerine konuyu her mezhepten Müslümanın hatta daha geniş bir çerçevede bütün bir insanlığın meselesi olarak görmek gerekir.

Zira Hz. Hüseyin Sünni olsun Şii olsun bütün Müslümanlar için aynı değeri ve manayı ifade eder. İşte bu sebeple Kerbelâ Mersiyelerini yeni bir gözle okumak umulur ki hepimizde bir bilinç tazelenmesi meydana getirir. . NOT ; (96 – 105.. Sayfaya kadar olan KERBELA yazımız Eğitimi ve araştırmacı yazar, şair, Ahmet Urfalı'dan alınmıştır.)

EĞLEN YOLCUM

Eğlen yolcum, eğlen bir su vereyim
Susuz çöller aşmadın mı yaralı
HÜSEYİN Cemali vardır yüzünde
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

Bende ayrı düştüm sevdiklerimden
Ok yedim zamane yezitlerinden
Dileğim var Kerbelanın çölünden
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

Sensin Zeynel Canım Kabe dediğim
Sana gelen oklar sinemi deldi
Bak bende susuzum o günden beri
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

ZEYNEL CAN-CEMAL AKKIRAZ

(DURSUNALİ AKINET)

ÖZÜMDE

Bilir misin ki ey gönül, neden hiç gülmedim ben
Alem muradın alırken hiç murat almadım ben
Sele döndü gözyaşlarım neden hiç silmedim ben
Bendesiyim ŞAH HÜSEYN'in yası vardır özümde

Çeşmi Nuru MUSTAFA'nın, MURTAZA'nın, FATMA'nın
Hesabı var sorulacak Kerbela'daki kanın
Narkı var mı, bu sevdanın karşısında cihanın
Bendesiyim ŞAH HÜSEYN'in yası vardır özümde

Hamdolsun HALIK-I HÜDA sevdaya saldı şükür
Nefsi emmarenin, hırsın elinden aldı şükür
EHLİBEYT-İ ALİABA bendesi kıldı şükür
Bendesiyim ŞAH HÜSEYN'in yası vardır özümde

Sevenlere turab olmak niyazımda, nazımda
HAK'ka malum her bir halim, hilaf yoktur sözümde
Şu cihan senin deseler değeri yok gözümde
Bendesiyim ŞAH HÜSEYN'in yası vardır özümde

Kul Kâmil'im ALİ Nesli, kan ağladı ağlarım
HABİBULLAH'ın emridir, O'na gönül bağlarım
Misli cehennem narına koydum özüm dağlarım
Bendesiyim ŞAH HÜSEYN'in yası vardır özümde

(Kamil Sayın)

Çeşmi Nuru: Gözünün Nuru

Bendesi olmak: Bağlılık, beraberlik, ait olmak

Turab: Toprak

Misli Cehennem: Cehennemini iki katı

**“Hubb-i Hayder’le doluptur gönlümün her bir yeri
Dönmezem, Bab-ı Ali’den, Haydariyem, Haydari
Yüzseler cümle vücudum, kalmasa tende deri
Dönmezem Bab-ı Ali’den, Haydariyem Haydari”
Aşık Kemteri (Raşit Ali)**

Hubb : Sevgi **Hubb-i:** Sevgisi **Bab:** Kapı **Bab-ı:** Kapısı
Aşık Kemteri baba, bende-i Ali, olmayı ne kadar güzel anlatmış

SİZ BİR YANA BİZ BİR YANA

Siz emevi biz Haşimi
Siz bir yana, biz bir yana
Siz kâzibi, biz salihî
Siz bir yana, biz bir yana

Severiz nur'î Cemalî
Çok şükür bulduk kemalî
Siz süfyani, biz Mevalî
Siz bir yana, biz bir yana

Severiz Şah Kalenderî
Olduk Ehlibeyt askeri
Siz avamî, biz Caferî
Siz bir yana, biz bir yana

Hem Ehlibeyt'î kemisli
Hadis'idir Ali Nesli
Bulduk Asıllardan Aslı
Siz bir yana, biz bir yana

Eriştik Zatlardan zata
Kailiz savmu, salata
Girdik tarik'î Necata
Siz bir yana, biz bir yana

Sevmişiz nesli Hünkârî
Bulmuşuz Nur-î ısharî
Siz inkarî, biz ikrarî
Siz bir yana, biz bir yana

Pir elinden giydik tacı
Boyladık bahr-ı emvaâı
Hamdülillah olduk Naci
Siz bir yana, biz bir yana

Kabul eyledik İmanı
Terk ettik zann-ü, gümanı
Biz Hüseyin'i siz süfyanı
Siz bir yana, biz bir yana

Boynumuzda teslim taşı
Er yoluna verdik başı
Siz mervanı biz Bektaşî
Siz bir yana, biz bir yana

Bir ikrarda olduk kavi
Kesfoldu bize semavi
Siz yezidi, biz Alevi
Siz bir yana, biz bir yana

Allemani sırrın duyduk
Canı Hak yoluna koyduk
Vaktin İmamına uyduk
Siz bir yana, biz bir yana

Sıdkî der bulduk Kemal-î
Nuş ettik Âb-i Zülâli
Siz hayali, biz cemali
Siz bir yana, biz bir yana

(Halk Ozanı Sıdkî Baba)

- 1. Kâzib:** Yalancı. Şöhret-i Kâzibe: bir müddet için süren haksız ve asılsız ün
- 2. Salih** – Saliha: İyi yarar, selahiyetli hakkı olan, din buyruklarına uygun davranan
- 3. Kalenderşah:** 1527 de başlayıp 1528 yenilen en büyük en şanlı Kızılbaş eyleminin kendi dilleriyle söylersek Hurucu kalkışımın önderi. Pir Sultanın deyişlerinde Şah diye andığı önder.
- 4. Necat:** Kurtulma, Guruhi naciden geldiğimize vurgu yapıyor.
- 5. Teslim taşı:** 12 köşeli ortasındaki delikten ip geçirilip, boyuna takılan bir taş. Tekke ve zaviyeleri kapatan yasadan sonra bununla dolaşmakta yasaklanmış.

KARBELA ŞEHİTLERİNİN İSİMLERİ

1. Abdullah oğlu Avf,
2. Abdullah-i Muhyi oğlu Ömer,
3. Abdullah oğlu Sa'd,
4. Abdullah-i Yezmi oğlu Abdurrahman,
5. Akîl oğlu Câfer,
6. Akîloğlu Müslim, (Küfe'de)
7. Akil oğlu Abdurrahman,
8. Amr Kelbi oğlu Abdullah,
9. Avf oğlu Avn,
10. Avsece-i Azerbaycanî oğlu Müslim,
11. Cebâve oğlu Ömer,
12. Câfer oğlu Abdullah'ın oğlu Muhammed,
13. Câfer (İslam ordusunun müezzini),
14. Deccâne oğlu Abdullah,
15. Deccâne oğlu Sa'd,
16. Enes oğlu Mâlik,
17. Enes oğlu Muhammed,
18. Farrat oğlu Ömer,
19. Firûzan (İmâm Hüseyin'in kölesi),
20. Fâris oğlu Gulam (İ. ZeynelAbidin'in hiz)
21. Gûlam Selman (Basra'da Şehit oldu),
22. Gulam oğlu Urve (Hûr'un kölesi),
23. Hâni Baba (Urve ve Hz. Ali'nin kızkardeşi Ümmehâni'nin oğludur),
24. Hasan-i Hemedanî oğlu Berir,
25. Hûr oğlu Ali,
26. Hanzala oğlu Said,
27. Hassen oğlu Zehir,
28. Hz. Ali oğlu Hz. Hüseyin
29. Hz. Ali oğlu Avn,
30. Hz. Ali oğlu Abdullah,
31. Hz. Ali oğlu Celal Abbas
32. Hz. Ali oğlu Ebubekir,
33. Hz. Ali oğlu Fazl,
34. Hz. Ali oğlu Osman,
35. Hz. Hasan oğlu Abdullah,
36. Hz. Hasan oğlu Kâsım,
37. Hz. Hüseyin oğlu Ali Ekber
38. Hz. Hüseyin oğlu (Mâsum) Ali Asgar (Abdullah Ekber),
39. Hz. Hüseyin oğlu (Masum) Kâsım
40. Halit oğlu Ömer,
41. Harir oğlu Hamza,
42. Hâris oğlu Cebâve,
43. Hâris oğlu Yusuf,
44. Kays bin A'rabî, (Küfe'de)

45. Kelbi oğlu Veheb,
46. Ma'kel oğlu Enes,
47. Malik oğlu Vekkas,
48. Meşkûr (Hz.Müslim'in çocukların zindancısı),
49. Mezahir oğlu Habib,
50. Mikdâd oğlu Muhammed,
51. Muhacir-i Câfi oğlu Zeyd,
52. Muhammed-i Kesiyir, (Küfe'de)
53. Muhammed Kesiyir oğlu Mahdum,
54. Muta oğlu Ömer,
55. Müslim-i Azerbaycanî'ninoğlu is. yok),
56. Müslim Akîl oğlu Abdullah,
57. Müslim Akil oğlu İbrahim (Küfe'de)
58. M.Akiloğlu Muhammed, (Küfe'de)
59. Müslim Hammad,
60. Müslim Mazenî oğlu Yahya
61. Ömer oğlu Halit, (veya Halil)
62. Raf'i oğlu Hilâl,
63. Rebîa oğlu Kays,
64. Riyah oğlu Hûr,
65. Riyah oğlu Mıs'ab (Hûr'un kardeşi),
66. Saad (Ebu Tâlip'in kölesi),
67. Sad oğlu Hanzala,
68. Seviyd oğlu şit,
69. Ubeyd oğlu şerih,
70. Urve oğlu Abdurrahman,
71. Utbe-i Vekkas oğlu Haşim,
72. Utbe oğlu Mâlik,
73. Ziyad şaabi oğlu Zeyd,

Peygamber Efendimiz, Torunları için "KURRETÜL-AYNİ" "Göz bebeğim , göz nurum" buyurmuştur...Bakın ol yüce Sultanımızın, Gözbebeklerim dediği Torunlarına neler ettiler. .

**"Bu gün mah-ı Muharremdir. Muhibb-i Hanedan ağlar.
Bu gün eyyam-ı matemdir. Bu gün Ab-ı Revan ağlar."**

(Alvarlı Efe)

Kerbela'da 10. 10. 680 yılında İmam HÜSEYİN Efendimizi hunharca şehit ettiler.

ONDÖRT MASUM-U PAK EFENDİLERİMİZ

MASUM'UN ADI:	BABA ADI:	YAŞAMI:	KABRİ:	KİM TARAFINDAN ŞEHİT EDİLDİ:
1.MEKBER (MUHSİN)	İ. ALİ	40 GÜN	MEDİNE	Tahir melun üzerine kapıyı devirdi
2.ABDULLAH	İ. HASAN	7 YAŞ	BAKÜ	Talha oğlu Amr Şehit etti
3.ABDULLAH	İ. HÜSEYİN	2 YAŞ	KARBELA	Utbe oğlu Ezrak Şehit etti
4.KASIM	İ. HÜSEYİN	3 YAŞ	KARBELA	Huzeymei kahizi Şehit etti
5.HÜSEYİN	İ. Z. ABİDİN	6 YAŞ	IRAK	Nevfal vellansur Şehit etti
6.KAZİM	İ. Z. ABİDİN	3 YAŞ	BASRA	Sanan oğlu adeh Şehit etti
7.ALİYYÜL AFTAR	İ .M.BAKİR	4 YAŞ	SAFA	Hamidi dımışki Şehit etti
8.ABDULLAH-İ ASKER	İ. C. SADIK	3 YAŞ	BESTAM	Urban melun Şehit etti
9.YAHYA-İ HADİ	İ. C. SADIK	3 YAŞ	BAĞDAT	Mahmut Kûfi Şehit etti
10.SALİH	İ. M. KAZİM	3 YAŞ	ŞİRAZ	Osman oğlu Abdullah Şehit etti
11.TAYYİP	İ. M. KAZİM	7 YAŞ	-----	İbrahim Dımışki Şehit etti
12.CAFER-İ TAHİR	İ. M. TAGİ	4 YAŞ	İRAN	İbrahim Dımışki Şehit etti
13.CAFER	İ. A. NAGİ	1 YAŞ	REY	İbrahim Dımışki Şehit etti
14.KASIM	İ. A. NAGİ	3 YAŞ	REY	İbrahim Dımışki Şehit etti

En büyüğü yedi yaşında olan masum EHLİBEYT Evlatlarına bile kıyarken ALLAH'tan korkmadılar. Hilafet gözlerini kör etmişti.RESULULLAH Efendimiz'e "İman ettik Sen bizim Peygamberimizsin." deyip te Onun Evlatlarını yok edip, Neslini bitirmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

Bunu yapanlar, malesef Müslüman olduklarını iddia ederek, İslama en büyük kötülüğü yapmışlardır. Bütün bunları yaparken Müslüman olduklarını savunmaktan geri kalmadılar. Bunun en açık örneği, Kerbelada "Acele edin namazı kılalım da Hüseyini ve kalan yandaşlarını bitirelim." diyorlardı.

Namaz kılacaksın, Müslümanım diyeceksin, sonra da Peygamberinin Ehlibeyt'ini keseceksin çocuklar bile güler buna. Bu saltanat hırsı nasıl bir hırstır ki bunları, çocukların bile güleceği bir duruma düşürebiliyor.

Müslümanlık öyle zalimlerin düşündükleri ka dar ucuz değil, zalimler şunu bilsinler ki İslam onları asla bünyesine almamıştır, almayacaktır. Onlar ancak kendilerini avuturlar, kandırırlar. Zaten onlar isteyerek Müslüman olmamışlar, kılıç korkusundan dolayı, Müslüman olmuş gibi davranmışlardır.

Onlara, ALLAH'ın laneti vardır. **"Lanetullahe yeziduzzalimin."**

KERBELANIN ÇÖLLERİNDE

Ağlar gözüm, yanar özüm
Kerbelanın çöllerinde
Kan ağlıyor iki gözüm
Kerbelanın çöllerinde

Zalimlere geçmez sözüm
Tükenmez yürekte sızım
Yanar bağrım ağlar gözüm
Kerbelanın çöllerinde

Bu melunlar kimin kulu
Çevrildi ŞAH'ımın yolu
Kesildi KASIM'ın kolu
Kerbelanın çöllerinde

ŞEHRİBAN Anamın yaşı
Görmüştü felaket düşü
Kesildi CAN'ların Başı
Kerbelanın çöllerinde

HÜR Şehit çıktı meydana
Dayanmadı kimse Ona
Şehadet erişti Cana
Kerbelanın çöllerinde

ALASKER'im su istiyor
ALEKBER Şehit gidiyor
Gör yezit neler ediyor
Kerbelanın çöllerinde

KASIM'ın tutuldu toyu
Yastadır EHLİBEYT Soyu
Kafirler vermedi suyu
Kerbelanın çöllerinde

SITTI ZEYNEP bir ah çekti
Gözünden kanlı yaş döktü
EHLİBEYT'in Kanı aktı
Kerbela'nın çöllerinde

GÜLSÜM ağlar zarı zarı
SAKİNE'nin Şehit Yarı
Cümlesi verdiler seri
Kerbela'nın çöllerinde

ZÜLCENAH kükredi coştı
ŞAH HÜSEYİN yere düştü
Yürekler yandı tutuştu
Kerbela'nın çöllerinde

Gör şu feleğin işini
Kestiler ŞAH'ın Başını
BACILAR döver döşünü
Kerbela'nın çöllerinde

ZEYNEL'imi sakladılar
Çadır, çadır yokladılar
Hiç ALLAH'tan korkmadılar
Kerbela'nın çöllerinde

İbni ziyatdan acımız
Yetmez yezide gücümüz
Esir YİRMİDÖRT BACI'mız
Kerbela'nın çöllerinde

YARADAN'a şikayetim
YETMİŞİKİ CAN Şehidim
Dost Kâmil'im kaldım yetim
Kerbela'nın çöllerinde

(Kamil Sayın)

Ne mutlu Hak yolunda Şah İmam Hüseyin Efendimiz ile beraber Şehadet şerbetini içen, Kerbela Şehitlerine. Allah Onlardan razı olsun.

Resulullahın Ehlibeyti Hamseyi Ali Aba

ONİKİ İMAM EFENDİLERİMİZ

ŞAH-I MERDAN

HZ. İMAM ALİ

Doğum Tarihi: (M) 29.07.599, (H) H.Ö. (23) 3 Recep Mekke de doğdu

Şehadeti: (M) 24.01.661, (H) 22 Ramazan 40

Türbesi: Irak'ın Necef kentindedir.

Yaşı: 63

Çocuk Sayısı: 12 E, 15 K.

Katili: İbni Mülcem

Künyesi: Ebu-l Hasan

Babası: Ebu Talib

Annesi: Esed Kızı Fatıma

Yüzüğünün Yazısı: Kuluna sahip Allah'tır

İmamet Süresi: 30 yıl. (Zahiri hilafet süresi: 5 yıl.)

HZ. İMAM HASAN

Doğum Tarihi: (M) 12.03.624, (H) Ramazan 15

Şehadeti: (M) 25.03.670, (H) 28 Sefer 50

Türbesi (Yattığı yer): Medine'de Cennetü'l-Bâki Kabristanındadır.

Yaşı: 47

Çocuk Sayısı: 8 E, 7 K.

Katili: Cü'de

Lakabı: Mücteba

Künyesi: Ebu-Muhammed

Babası: Ali

Annesi: Fatıma

Yüzüğünün Yazısı: Üstünlük Allah'ındır

İmamet Süresi: 10 yıl.

HZ. İMAM HÜSEYİN

Doğum Tarihi: (M) 25.02.625, (H) 5 Şaban 5

Şehadeti: (M) 10.10.680, (H) 10 Muharrem 58

Türbesi: Irak'ın Kербela şehrinde dir

Yaşı: 57

Çocuk Sayısı: 4 E, 3 K.

Katili: Şimir

Lakabı: Şehid

Künyesi: Ebu-Abdullah

Babası: Ali

Annesi: Fatıma
Yüzüğünün Yazısı: Tanrı'nın emri olur.
Zamanındaki Halifeler: Muaviye, Yezid
İmamet Süresi: 11 yıl.

İMAM ZEYNEL ABİDİN

Doğum Tarihi: (M) 10.01.658, (H) 5 Şaban 38
Şehadeti: (M) 17.10.713, (H) 22 Muharrem 96
Türbesi: Medine'dedir
Yaşı: 58
Çocuk Sayısı: 11 E, 4 K.
Katili: A. Melik Velidi melun dur
Lakabı: Seccad
Künyesi: Ebu-l Hasen
Babası: Hüseyin
Annesi: Şah Zenan (Şehri Banu)
Yüzüğünün Yazısı: Başarım Allah'ladır.
Zamanındaki Padişahlar ve Halifeler: Yezid, 2. Muaviye, Mervan, Abdülmelik,
Velid
İmamet Süresi: 35 .

İMAM MUHAMMED BAKIR

Doğum Tarihi: (M) 10.05.676, (H) 3 Sefer 57
Şehadeti: (M) 28.03.733, (H) 7 Zilhicce 117
Türbesi: Medine'dedir
Yaşı: 60
Çocuk Sayısı: 5 E, 2 K.
Katili: Belik oğlu Hüşşan melun dur
Lakabı: Bakır
Künyesi: Ebu Cafer
Babası: Ali Zeynel Abidin
Annesi: Fatma Bint-al Hasen
Yüzüğünün Yazısı: Tanrı'nın emri olur.
Zamanındaki Padişahlar ve Halifeler: Velid, Süleyman, Ömer İbni Abdulaziz,
Yezid, Hişam
İmamet Süresi: 19 yıl.

İMAM CAFER-İ SADİK

Doğum Tarihi: (M) 23.05.699, (H) 17 Rebiülevvel 80 (83)

Şehadeti: (M) 22.01.766, (H) 25 Şevval 148

Türbesi: Medine'dedir

Yaşı: 68

Çocuk Sayısı: 7 E, 3 K.

Katili: Küftü melun dur

Lakabı: Sadık

Künyesi: Ebu Abdullah

Babası: Muhammed-ül Bakır

Annesi: Ummu Ferve

Yüzüğünün Yazısı: Dostum Allah'tır. O beni korur.

İmamet Süresi: 34 yıl.

İMAM MUSA-İ KAZIM

Doğum Tarihi: (M) 08.11.745, (H) 7 Sefer 127 (128)

Şehadeti: (M) 01.09.799, (H) 25 Recep 185 (183)

Türbesi: Kazımeyn/Bağdat'tadır

Yaşı: 58

Çocuk Sayısı: 18 E, 19 K.

Katili: Harun Reşid melun dur

Lakabı: Kazım

Künyesi: Ebu-l Hasen

Babası: Cafer-i Sadık

Annesi: Hamide

Yüzüğünün Yazısı: Allah yeter bana

İmamet Süresi: 35 yıl.

İMAM ALİ RIZA

Doğum Tarihi: (M) 29.12.765, (H) 2 Zilkade 153

Şehadeti: (M) 24.08.818, (H) 20 Sefer 203

Türbesi: Meşhed/Tus (Horasan) dadır

Yaşı: 65

Çocuk Sayısı: 1 E, 1 K.

Katili: Numan melun dur

Lakabı: Rıza

Künyesi: Ebu-l Hasen

Babası: Musa-i Kazım
Annesi: Necime
Yüzüğünün Yazısı: Allah yeter bana.
İmamet Süresi: 22 yıl.

İMAM MUHAMMED TAGİ

Doğum Tarihi: (M) 11.04.811, (H) 10 Ramazan 195
Şehadeti: (M) 25.11.835, (H) 30 Zilkade 220
Türbesi: Kazımeyn (Bağdat) tadır
Yaşı: 25
Çocuk Sayısı: 4 E, 7 K.
Katili: Mu'tasım melun dur
Lakabı: Cevad
Künyesi: Ebu Cafer
Babası: Aliyyül Rıza
Annesi: Sebike
Yüzüğünün Yazısı: Allah ne de güzel kudret sahibidir.
İmamet Süresi: 17 yıl.

İMAM ALİYYÜL NAGİ

Doğum Tarihi: (M) 16.09.829, (H) 13 Recep 214
Şehadeti: (M) 28.06.868, (H) 3 Recep 254
Türbesi: Samra dadır
Yaşı: 40
Çocuk Sayısı: 4 E, 1 K.
Katili: Mütevekkil melun dur
Lakabı: Hadi
Künyesi: Ebu-l Hasen
Babası: Muhammed-el Cevad
Annesi: Semane
Yüzüğünün Yazısı: Ahıtları korumak Allah huylarındandır.
Zamanındaki Halifeler: Muta'sım Vasık, Mütevekkil, Muntasır, Mustain, Mu'tezz,
Mu'temed
İmamet Süresi: 33 yıl.

İMAM HASAN-ÜL ASKERİ

Doğum Tarihi: (M) 27.10.846, (H) 8 Rebiülevvel 231

Şehadeti: (M) 02.01.874, (H) 8 Rebiülevvel 260

Türbesi: Samra dadır

Yaşı: 29

Çocuk Sayısı: 2 E

Katili: Mu'temid

Lakabı: Vekil

Künyesi: Ebu-Muhammed

Babası: Ali

Annesi: Susen (Hudeys)

Yüzüğünün Yazısı: Noksan sıfatlardan arıdır; göklerin ve yeryüzünün anahtarı

Zamanındaki Padişahlar ve Halifeler: Mu'tezz, Muhtedi, Mu'temed – İmamet

Süresi: 6 yıl.

İMAM MUHAMMED MEHDİ

Doğum Tarihi: (M) 30.07.869, (H) 15 Şaban 255

Lakabı: Mehdi

Künyesi: Ebu-l Kasım

Babası: Hasan'ül Asker

Annesi: Nercis

Yüzüğünün yazısı: Benim Allah Hucceti ve Özkulu

Kaim Mehdi Hakkında:

Ey insanlar, Aziz ve celil olan Allah tarafından Bana bir nur verilmiş, Benden sonra Ali bin Ebi Talib'e ve O'ndan sonrada Mehdi-i Kaime kadar, onun nesline verilmiştir. Mehdi de Allah ın hakkını ve bize ait olan her hakkı geri alır. Zira aziz ve celiyl olan Allah bize kusurda bulunanlara, düşmanlık gösterenlere, muhaliflere, hainlere, günahkarlara, zalimlere ve tüm alemlerden gasp edenlere karşı hüccet karar kılmıştır.

İmansızlar, Hazreti Resulullah Efendimizin Mübarek Soyunu ve Neslini yok etmek için ellerinden gelen bütün hainlik ve kötülüğü yapmaktan kaçınmadılar. Ama şurası bir gerçektir ki Yüce ALLAH'ın laneti onların üzerinedir.

Mevla'mız bizleri, Resulullah Efendimizi ve Ehlibeyt'ini sevenlerden etsin. Efendilerimizin himmetlerine mazhar etsin. Amin.

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZİN EHL-İ BEYT'İNE MUHABBETİN GEREĞİ;

Ayet-i Kerimede şöyle Buyuruldu "Habibim de ki; Ben bu tebliğime karşılık sizden akrabalık sevgisinden, başka hiçbir mükâfat istemiyorum. Ancak Ehl-i Beyt'ime sevgi göstermenizi istiyorum." Sure. ŞURA 23.

Efendimizin Ehl-i Beyt'i için Hadis-i Şerifleri de şöyledir;

“ Yıldızlar, Sema ehli için; Ehl-i Beytim de Ümmetim için emândır. (kurtuluştur)”

“ Ehl-i Beytim'in misali, Hz. Nuh'un gemisine benzer. Kim o gemiye bindi ise necât (kurtuluş) buldu; kim de muhâlefet edip geri döndü ise boğulup helâk oldu.” (Feyzu'l Kadîr 5/ 517.)

“İslamın esası, Beni ve Ehlibeyt'imi sevmektir.”

“Şu dört kişi, kıyamet gününde muhakkak şefaata nail olacaklardır, onlar zürriyetime ikramda bulunanlar, onlara işlerinde yardımcı olanlar ihtiyaçlarını karşılamak için onlara yardıma koşanlar ve onları kalbi ve dili ile sevenler.”

“Ehlibeyt'imi, en çok seven, hesap gününde sırat köprüsünden en sağlam geçecek olandır.”

İmam Şafî Hz. leri şu iki beyti ile hem Ehli Beyt'e muhabbetin lüzûmunu, hemde namazlarda Onlara salât ü selâm okumanın, farz olduğu ictihâdını ifade etmektedir;

“ Ya Ehlel Beyti Resulullahi hubbükümû
Farzun minallahi fil Kur'an'ı enzelehû
Kefâküm min azîmil kadri innekimû
Men lem yüsalli aleyküm lâ salâte lehû”

Açıklaması : Ey ALLAH Resûlünün Ehl-i Beyt'i; Sizi sevmek Ona indirilen Kur'ânda bizlere farz kılınmıştır. Kadr'u kıymetinizin büyüklüğü bakımından bu size yeter: Zira size salât okumayan kimsenin namazının hükmü yoktur.

Bu hükmü duyupta hala aklını başına almayanlara ne yazıktır. Malesef, ALLAH RESULÜ Efendimiz daha gözlerini yumduğu dakika Mübarek Ehlibeyt'ine zulüm etmeye başlamışlar ve bu Mübarek Nesli

bitirinceye kadar da ileri gitmişlerdir. ALLAH'ın laneti onların üzerlerine olsun inşallah.

Hazreti NUH Peygamberimizin kavmi için kurtuluş, NUH'un gemisinde idi ise, Bizler için de kurtuluş Ehlibeyt Efendilerimize sığınmaktadır.

Hz. Resulullah Efendimiz “ Ehlibeytim Nuh'un gemisi misalidir, ona sığınanlar kurtulur, sığınmayanlar ise helak olurlar.” buyurdular.

Bu buyruğu iyi anlamak zorundayız, kurtuluş nerede ise orada olmalıyız.

Gavs-ı A'zam Abdülkadir Geylâni Hazretleri de şu iki Beyti ile, Ehlibeyt-i Resulullah'a saygı ve Sevgisini dile getirmektedir.

“Lî hamsetün utfî biha
Harral vebâ il hâtımâ
El-Mustafa,vel-Murtaza
Veb nâhüma vel-Fatımâ.”

Açıklaması : Benim için Beş Zat vardır. Ben Onlarla vebanın yakıcı ateşini bile söndürürüm.

- 1-Muhammed Mustafa (S.A.V.)
- 2-Aliyyül Murtaza. (Hz. ALİ.)
- 3-Hz. Hasan
- 4-Hz. Hüseyin
- 5-Hz. Fatımâ (Radiallahüanhüm.)

Hulâsa, Ehl-i Beyt'in faziletleri âşikârdır; bu Onlara ALLAH'ın bir lûtfudur. Bizlere de Onları sevmek saymak düşer. Hem kendimiz sevmeli hem de çoluk, çocuğumuza bu sevgiyi aşılmalıyız.

“Büyüküğün yükselmenden değil, yükseldiğin zaman ki küçülmenden anlaşılır.” “Akıllı ve uyanık bir kimse isen, dünyaya gönül bağlama.”

“Şeytan seni kandırıp dünyaya meylettirirse, seni emri altına almış demektir. Bundan sonra felekette, felakete sürüklenirsin de hiç haberin olmaz.”

(Hz. Ahmed-i Yesevi)

EHLİBEYT

Onsekizbin Alem varı
Gönüllerde Hak'kın nuru
Habibullah bergüzar'ı
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kuran Azimüşan yazdı
Cümle Alemleri gezdi
Çözülmez sırları çözdü
Ehlibeyt'i Ali Aba

Vallah nurun ala nurdur
Gizli değil aşikardır
Yaşanan her demde vardır
Ehlibeyt' Ali Aba

Hak yoluna serin koyan
Mağrıptan Maşrıbı duyan
Lebbeyk ya Muhammet diyen
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kün emrinde hazır olan
Ol demin çamurun karan
Cebrail'e yol gösteren
Ehlibeyt'i Ali Aba

Kul Kâmil'im daim birdir
Hem eveldir hem ahirdir
Yanan kandildeki nurdur
Ehlibeyt'i Ali Aba

(Kamil Sayın)

KUDRET KALEMİ

Kudret kalemi olayı
Yazmış su deyi, su deyi
Şah HUSEYİN kerbelayı
Gezmiş su deyi, su deyi

Çekip ordusun gelince
ŞAH'ın Cemalin görünce
HÜR ŞEHİT meydana önce
Girmiş su deyi, su deyi

ALASKER yavru çağında
Kerbelanın sıcağında
Babasının kucağında
Yanmış su deyi, su deyi

ZEYNEP, KASIM sallarını
Kerbelanın güllerini
ABBAS iki kollarını
Vermiş su deyi, su deyi

Lanet olsun emeviye
Aslı mervan la maviye
İMAM ZEYNEL`i deveye
Sarmış su deyi, su deyi

Emir böyle midir HAK'tan
Yezit korkmadı ALLAH'tan
ŞAH HÜSEYİN ZÜLCENAHTAN
Düşmüş su deyi, su deyi

MUHAMMED'in öz Torunu
FATIMA'nın Göz Nurunu
Zalim şimir HÜSEYN'imi
Kesmiş su deyi, su deyi

Neler etti Şehitlere
Çiğnetti bütün atlara
Başlarını mızraklara
Takmış su deyi, su deyi

İsmail'im Nacileri
Mümin çeker acıları
Yezit bizim Bacıları
Soymuş su deyi, su deyi

(Âşık İsmail)

İMAM HÜSEYİN

Gönül bir çıkmaza vardı dayandı
Yetiş gel canıma Şahım Hüseyin
Mervanlar elinden ciğerim yandı
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Üredikce yezit soyu üredi
Hak'tan ayrı nice dinler türedi
Masumlar dilerler Senden mürvedi
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Sen Resulullah'a arzet halimiz
İmansızlar yine kesti yolumuz
Neden yetişmiyor Haydar Ali'miz
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Kerbelanın matemi var özümde
İkrar verdim özümde bir sözümde
Dünyayı verseler yoktur gözümde
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

Dost Kâmil'im Serim feda yoluna
Mevlam zulmeder mi mazlum kuluna
Nolur Zülfikar'ı alıp eline
Yetiş gel canıma İmam Hüseyin

(Kamil Sayın)

MATEMİMİZ VAR

Ağlar gözlerimiz yanar özümüz
Kerbela çölünde matemimiz var
Hiç biter mi Gönülde ki sızımız
Kerbela çölünde matemimiz var

Yezit bir söz verdi ibni ziyada
Kasteyledi ŞAH'ın Canına oda
Görülmemiş böyle vahşet dünyada
Kerbela çölünde matemimiz var

Küfe halkı gel, gel diye çağırdı
Gök yüzünde melekler de bağardı
İbni ziyad yollarını çevirdi
Kerbela çölünde matemimiz var

ŞAHIM Yaranını aldı yürüdü
Yetmişbine yakın kişi var idi
Gök yüzünü kara duman bürüdü
Kerbela çölünde matemimiz var

Çevirdiler Kerbelada ŞAH'ımı
Semalara yükselttiler ahımı
İnsü, Cin duydular ah eyvahımı
Kerbela çölünde matemimiz var

Yetmişiki kişi kaldı yerinde
Sormayın yaremi gayet derinde
Bu mu yazıyormuş ŞAH kaderinde
Kerbela çölünde matemimiz var

Melun yezit ağı kattı fırate
Masumlar su deyi düştü fırgata
Nice oklar battı ZÜLCENAH ata
Kerbela çölünde matemimiz var

KASIM suya gitti kurdular pusı
Kestiler kolların çıkmadı sesi

Bitip tükenmedi mervan hilesi
Kerbela çölünde matemimiz var

Destur aldı cenge çıktı HÜR Şehit
Analar görmemiş böyle bir yiğit
ALİRESUL için okudu beyit
Kerbela çölünde matemimiz var

ALASKER'i susuz şehit ettiler
Dinlerini yezit için sattılar
EHLİBEYT'i acılara kattılar
Kerbela çölünde matemimiz var

FATUMA'yı ALEKBER'e verdiler
Kanırevan Kınasını sürdürdüler
Bir saati bile fazla gördüler
Kerbela çölünde matemimiz var

ÜMMÜ GÜLSÜM'ümde döver dizini
Melun dinlemiyor ŞAH'ın sözünü
Kan bürüdü sanki göğün yüzünü
Kerbela çölünde matemimiz var

ŞAH HÜSEYN'i düşürdüler atından
CEBRAİL yetişti ALLAH katından
Şimir ne anlar ki Mucizatından
Kerbela çölünde matemimiz var

Şama getirdiler ŞAH'ın BAŞ'ını
SITTI ZEYNEP Anam döver döşünü
Bilemedik şu feleğin işini
Kerbela çölünde matemimiz var

Yirmidört BACI'yı esir aldılar
Utanmadan birde namaz kıldılar
Yetmişiki Şehit orda kaldılar
Kerbela çölünde matemimiz var

PEYGAMBER'e söz veripte caydılar
Bir de bunu Müslümanlık saydılar

Acımadan EHLİBEYT'e kıydılar
Kerbela çölünde matemimiz var

MUHAMMED ALİ'nin Gözü NUR'unu
FATMANNEM'in ciyer pare varını
Kul Kâmil'im verseyidin serini
Kerbela çölünde matemimiz var

(Kamil Sayın)

BİR HİMMET EYLE

Kapına gelmişim boş mu döneyim
Sultanlar Sultanı bir himmet eyle
Yanarsamda aşk narına yanayım
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Kanmasın şu gönül dünya varına
Uğratma sultanım gönül karına
Çekmişim başımı senin darına
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Yüzüm kara divanına gelemem
Şu fani de istesemde gülemem
Ben o dosttan asla ayrı kalamam
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

Kul Kâmil'im artık çalmıyor sazım
Senden gayrısını görmüyor gözüm
Benim senden gayrı yoktur niyazım
Sultanlar sultanı bir himmet eyle

(Kamil Sayın)

HAZRETİ ALİ EFENDİMİZİN MÜBAREK ÖĞÜTLERİ;

“Haksızlık karşısında eğilmeyin. Eğer eğilirseniz, hakkınızla beraber haysiyet ve şerefınızı de kaybedersiniz.”

“Açık yürekle konuşan düşman, İçten pazarlıklı dost'tan iyidir.”

**“Çocuklarınızı, kendi zamanlarının şartlarına göre yetiştirin.”
“İffet, güzelliğin zekatıdır.”**

“Senden soruluncaya kadar susman, susturuluncaya kadar konuşmandan hayırlıdır.”

**“İlim harcandıkça artar, mal harcandıkça azalır.”
“İnsanın kelamı, Aklının terazisidir.”**

“Eğri olanın gölgeside eğridir.”

“Sevgi dost'lara saygılı olmakla güçlenir.”

“İktisat az malı çoğaltır, israf ise çok malı azaltır.”

“Bugün için çalışan yalnız bugün rahat eder. Fakat yarını düşünerek çalışan devamlı rahat eder.”

“Akıl gibi mal, iyi huy gibi dost, edeb gibi miras, ilim gibi şeref olamaz.”

“Üç şey hayatınızı tatsızlaştırır : Kin, kıskançlık ve kötü huyluluk.”

“İlim tükenmez bir hazine, akıl ise eskimek bilmez bir elbisedir.”

“Kanaatten daha zengin hazine olmaz.”

“Öfke korkunç bir ateştir, onu bastıran, ateşi söndürür, yapamayan içinde yanıp gider.”

“Çok düşünürken az konuşabilirsin, fakat çok konuşurken hiç düşünemezsin.”

**“Söylemediğin sözün hakimi, söylediğin sözün ise mahkûmu olursun.”
(HAZRETİ ALİ)**

TASAVVUF NEDİR;

Tasavvuf kelimesi, dört harften ibarettir; **TA, SAD, VAV, FA...**

TA;

Tövbeyi ifade eder, bu da ikiye ayrılır;

ZAHİRİ TÖVBE:

Zahiri tövbe odur ki; Sözde, işte, bütün dış duygular, günahtan ve kötü işlerden uzaklaştırılarak taate (İbadete) yönlendirilir. İsyankarlık terk edilip, rızakarlık (Uyumluluk) hali alınmalıdır.

BATINÎ TÖVBE:

Batınî tövbeye gelince; Kalbin tesviyesi ve zahirî tövbeden bir başka olan, tam muvafakata geçmek denilebilir. Kötü halin, iyiye geçmesi ile (TA) makamı tamam olur.

SAD;

Safa halini ifade eder. Bu da, (TA) gibi iki yönden mütala edilir.

KALBİN SAFİYETİ:

Kalbin safası odur ki; Beşeri kederlerden uzak ola. Mesela; Çok yemek, çok içmek, çok uyumak ve çok konuşmak, kalbi dünyaya çeker. Dünyalık işleri düşünmek onu yorar. Kalbi yoran, dünyaya salan şeyler arasında, şehvet ve para hırsıda var, bunlardan biri kalp te olur ise kişi saflık ve temizlik çağına eremez. Kalbin safiyeti, (Temizliği) zikrullah ile olur.

SIRRIN TEMİZLİĞİ:

Sırrın temizliğine gelince, o da Allah'ın Zatından gayrı işlerden uzak durmaktır, ve O'nun sevgisini kalbe yerleştirmektir. Sır dili ile Tevhid esmasına devamdır, bu içten yapılır. Bu hal de tamam olunca (SAD) makamı tamam olur.

VAV;

Velâyet hali olarak anlatılır. Bu hal iç âlemin safiyeti üzerine düzenlidir. Allah-ü Taâlâ velâyet halini bunlar için şöyle buyurur; “Ayık olunuz, Allah'ın veli kullarına, korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar.” “Onlara, dünya ve âhîret müjdelers olsun.” (Yunus-62-64)

Velâyet halinin tecellisi İlâhî huylarla bezenmiş olmaktır. Peygamber Efendimiz (S.A.V.) “İlâhî huyları, huy edinin.” buyurmuşlardır

Bu halde; beşerî sıfattan soyunup, İlâhî sifata bürünmek vardır. Bunu Allah-ü Taâlâ şu kudsi hadisle bize bildirir; “Bir kulu seversem, gözü, kulağı, dili, eli ve ayağı olurum. Benimle işitir, Benimle görür, Benimle konuşur, Benimle tutar, Benimle yürür.”

“Allah-ü Taâlâ'nın Zatından gayrı şeylerden uzak olunuz.”

“Hak geldi; batıl eridi, batıl mutlaka eriyip gitmeye mahkûmdur.” (İsra-81)
İşte bundan sonra (VAV) Makamı hasıl olur.

FA:

Fena, yokluk makamıdır. İlâhi sıfatlar arasında eriyip gitmektir. Beşerî sıfatlar gidince, yerini EHADİYET sıfatı alır. Haddi zatında, Hak Taâlâ ne fena bulur, ne de zeval. Bu olanlar arasında kul, Baki Yaratan’la beka bulur. O’nun rızasına varır. Fani kalp, baki sır ile varlığa kavuşur.

“O’nun Vechinden gayrı herşey helâk olur.” (Kasas-88) Âyet-i Kerimesi ile de şu sabittir; Hak’kın varlığına rıza ile gidilir. O’nun varlığı için iyi işler görülür, Rızası gözetilir ve Zatına varılır. Bu arada, bir razı olan bir de razı olunan kalır.

“Sonradan olan bir varlık, ezeli Var’la birleşince, ona vücut düşünülemez. Fenâ hali hasıl olunca beka tamam olur. Bu beka yakınlık âleminindedir. O âlemi Allah-ü Taâlâ, şöyle anlatır : Doğruluk otağında, güçlü Padişah’ın katında, birlik hasıl olur.” (Kamer- 55)

AÇIĞI;

Kalbini bütün kötülüklerden temizleyip, tertemiz bir kalp ile Hak’kı zikretmenin, ibadetin gereği vardır.

Allah’a tam ibadet edilebilmesi için, kalp yönünden perdelerin kalkması gerekir. O zaman, kalp O İlâhî Nurların feyzini alır. Ruha gelince; O Ulvî pencereden Hak’kın Sıfatını müşahade ederler

Zikrin başı olan, Kelime-i Tevhid “LÂ İLÂHE İLLALLAH.” (Allah’tan başka tapılacak, İlah yoktur) önce dil ile söylenir. Dil ile söylenir iken kalp hayata erer ve o andan itibaren, Kelime-i Tevhid artık kalp ile söylenmeye başlar, ve de kalp ile olan zikir Makam-ı Mahmud’a (Allah’a) engelsiz olarak ulaşır.

Allah’ı zikir, kalplerin şifasıdır.

Tasavvuf, nefsinin, yani kendini bilmek ve aynı zamanda bu terbiye ile Hâlık’ı (Allah’ı) bilmektir.

Resulullah Efendimiz, “**Men arefe nefsehu fekad arefe Rabbehu**”

(Nefsinin bilen Rabbi’ni bilir) Hadisi şerifleri ile bu gerçeği bildirmişlerdir.

“Tasavvuf ilmi, İlâhî hikmet ile yoğrulmuş bir ahlak ilmidir.” “Tasavvuf ilmi, iyi ahlakın gayesidir.”

Burada şuna dikkat edilmesinin gereği vardır ki, Tarikat adı altında Tasavvuf ilmini alet ederek, vahdete dahil oluyorum diye şirke dahil olan, fikir ve inanca sahip oluyorum diye itikatsızlığa giden yollar ve kimselerde vardır . ALLAH (C.C.) “Size vermiş olduğum akıllı kullanmazsanız başınıza felaket ve musibetler yağar.” buyurmuşlardır.

Açığı her hal ve hareketimizde akıl nimetinden yararlanmalıyız.

Yüce Mevla'mız "Biz insan ruhunu ahseni takvim üzere halk ettik. (İnsan ruhunu, nûr denilen mananın cevherinden bütün yaratılanların en güzeli, en güzel yaratılmışı olmak üzere yarattık.)" Buyurmuşlardır. Bu Lutfu İlahiyi (Allahın verdiği bu yüce sıfatı) doğru ve dürüst olarak kullanmaya bakalım.

ŞERİAT;

Dinde, farz ve sünnetleri, (Cenab-ı Hak tarafından Hz. Resulullah Efendimizin getirdiği ve söylediği emir ve yasakları) uygulamaya şeriat denir.

SALİH AMEL;

Şeriatın gereklerini yerine getirip, kimseyi incitmemeye, bir nefse veya mala zarar vermemeye, fesada alet olmamaya da salih amel denir.

ÂYET-İ KERİME;

Söz ve manası Hak Taalâdan olur ise buna Ayet-i Kerime denir.

HÂDİS-İ KUDSİ;

Sözün manası, Hak Taalâ'dan Lâfzı (Söz) Resûl-ü Ekrem'den (S.A.V.) olur ise bu kelam-ı şerife , Hâdis-i Kudsi denir.

HÂDİS-İ NEBEVÎ;

Söz ve manası Resûl-ü Ekrem (S.A.V.) Efendimize ait ise o sözlere de Hâdis-i Nebevî denir.

SORMA KİŞİNİN ASLINI

Sorma kişinin aslını izzetinden bellidir
Meclisi irfan görenler sohbetinden bellidir
Zâhidin kâlbi görünür gün gibi belli ayan
Bir kişinin bak yüzüne sûretinden bellidir
Âşıkı sâdık olanlar sohbetinden bellidir...

Ten'i adem deki can bil ki edeb'tir
Dili çeşmi beşerin nur'u bil ki edeb'tir
Edeb'i olmayan âdem değildir asla
Âdem'i hayvandan ayıran bil ki edeb'tir
Şerri iblisi dilersen eğer ezmek
Gözünü aç öldüren iblisi bil ki edeb'tir.

Oku ayetini kur'anı Kerim'in göresin cümle manası edeb'tir, edeb'tir, edeb'tir... Ademi (İnsanı), hayvandan ayıran edeb'tir.

Yarabbi lâyük değilim firdevsi âlâ ehil
Lâyıkım nâra desem tâkâtım kâfi değil
Bize bir tövbe bahşet günahlarım silinsin
İsyanların acısı bağışlamanla dinsin
Hep kapılar kapansa senin kapın kapanmaz
Himayene giren kul asla ateşe yanmaz
Senin vaadin gerçektir zâyi etmez muhakkak
Hayır, şer ne varsa hükmünü bulur mutlak
Înâyetin olmasa nasıl ersin sana kul
Bize taat aşkı ver duamızı et kabul...

Gezme gel kırdı uzakta kendinde ara bu sırrı
Cismi cana hükmeyleyen gizli sultan sendedir

Anladıysan sen seni bildiysen canı teni
Gayrı ne var ey gönül canı canân sendedir...
Gerçek seven cânânına verir canını, tenini
Dost odur ki dermanını dosttan gayrı soran olmaz

Ârifin her bir sözünü dinlemeye insan gerek
Sorma ki bu cihanda hayvan olan duymaz bizi...

Nadanı terk etmeden Yâreni arzularsın
Hayvanlıktan çıkmadan İnsanı arzularsın
Men arafa nefsehu, fekat arafa rabbehu
Sen nefsinı bilmeden Mevlâ'yı arzularsın...

Körlerin önüne yakma çirayı
Görmez gözleri ışığa yazıktır.
Bir et koktu ise sakın tuz ekme
Kaynattığın suya bile yazıktır.

Kalkar da bir insan hatır kırarsa
Ona gönül verme sana yazıktır...

İLİM;

Peygamber Efendimiz (S.A.V.) “İlim ikiye ayrılır; biri dilde olur ki, bu Allah’ın kulları üzerinde ki hüccetidir. Diğeri de kalb de olan ilimdir ki, gayelerin husulü için, faydalı olan da budur.” buyurdular.

İnsan önce şer-i bilgilere muhtaçtır, bu ilimle, sıfatlar aleminde Hak Teâlâ’nın zatına ait bilgiler tahsil edilir. Bundan sonradır ki, batın ilmine sıra gelir. Bu ilimle de marifet aleminde Hak’ka irfanın ta kendisi elde edilir.

Her kim, Yaradan’ına kavuşmayı diliyor ise, Hak’ka yarar iş görsün. Yaradanına yaptığı ibadete, kimseyi ortak etmesin. (Kehf, 110)

Zahirdeki, yani dildeki ilim, yağmur suyuna benzer akar, geçer gider.

Batınî ilme gelince, temeli olan bir hazinedir ki, bu zahir ilimden daha yararlıdır. Bu ilmin takipçileri gayesini bulunca, akıl inhisarı altına girer, kalbler hayrete dalar, diller tutulur, bu hallerden haber vermeye gücü yetmez. Çünkü Allah-ü Teâlâ görünen misallerden münezzehtir.

BATINÎ İLİM;

Allah C.C. “Batın ilmi sırlarımdan bir sırdır, onu kullarımın kalbine koyarım, Benden gayrı o hali bilen olmaz” buyuruyorlar.

Bu ilim tahsil ile elde edilmez. Allah-ü Taâlâ vasıtasız öğretir. Tıpkı Hızır Nebiye öğrettiği gibi. Kendi katından ilim verir ve o ilmi alanlar da arif olur ve ihsanla ibadet eder.

Bu ilmi benliğinde bulamayan kimse, milyon ciltlik kitap okusa, yine de alim olamaz. Zahirdeki ilimler ile elde edilen mükâfat, ancak, cennete götürebilir. Makam-ı Mahmud’a (Allah’a) götürmez.

Âlim, zahiri bilgi ile kudsi hareme giremez, yakınlık âlemine de eremez. Çünkü, o bir uçuş âleminde. Uçmak için iki kanada ihtiyaç vardır. Kul odur ki, zahir ve batın bilgisi ile çalışır ve anlatılan âleme kavuşur.

Bu ilmin elde edilmesi İlâhi sevgi ister; İlâhi sevgi, vücut düşmanı ölmeyince ele gelmez. Vücudun önce, emmare, levvame, ve mülhime derecelerinden olan nefisten temizlenmesi lâzımdır.

Sonra, hayvanî adetlerden de pâk olması gerekir. Özellikle; çok yemek, çok içmek, çok uyumak, boş şeylerle meşgul olmaktan. Sonra, yırtıcı, hayvanî huylardan sayılan; öfkelenmek, kızmak, dövmek, saldırmak ve benzeri huyları da bırakmalıdır.

Şeytanî huylardan sayılan, büyüklenmek, kendini beğenmek, hased etmek, kin ve benzeri huyları da bırakmak icab eder. Bunların dışında kalan kalbe ve bedene dair afetlerden de korunmak, temiz olmak icab eder. Bunlardan arınan

kimse, esasta sayılan hatalardan arınmış olur. Temiz, pâk, tövbekâr, kullardan sayılır.

Bir Âyet-i Kerimede şöyle buyrulur; “Allah, tövbekârları, sever, pâk, temizleri sever.” (Bakara 222).

Zira kim ki, “kıyl-ü kal” davası güder ise, bilsin ki, gümandadır...
Yani kim, dedi kodu peşine düşer ise, o kişinin, işi küldür.
İlim sahibi olmanın, amelden (İbadetten) beş sebepten dolayı üstünlüğü vardır.

1. Amelsiz İlim vasıl olur ama, İlmsiz amel hasıl olmaz.
2. Amelsiz İlim fayda verir ama, İlmsiz amel fayda vermez.
3. İlim, Nur gibi aydınlıktır.
4. İlim, Nebiler (Peygamberler) Makamıdır.
5. İlim, Allah’ın sıfatıdır . Amel kulun sıfatıdır.

Şüphesiz ki Allah-ü Taalâ’nın sıfatı, kulun sıfatından daha şerefli ve daha üstündür.

Allah’tan bu ilmi almakta üç hal üzere olur.

İLM-EL-YAKİN; Bir şey hakkında sadece bilgi edinmek maksadı ile öğrenmek, bilgilenmektir.

AYN-EL-YAKİN; Bir şeyi öğrenip bilgi edinmekle birlikte, bizzat görerek, inceleyerek öğrenmektir.

HAKK-AL-YAKİN; Bilinen şeyin bizzat içerisinde bulunmak, onu fiilen yaparak öğrenmektir.

İLİM HAKKINDA ;

“İlim Çin’de de olsa alınız.”

“İlim müslümanın kaybettiği malıdır bulduğu yerde almalıdır.”

(Hz. Muhammed s.a.v.) Efendimiz.

“Bana bir harf öğretenin kölesi olurum.”

(Hz. Ali) Efendimiz.

“İlimden gidilmeyen yolun sonu karanlıktır.”

(Hacı Bektaş-i Veli) Efendimiz.

KÂMİL İNSAN;

İnsan-ı Kâmil, (olgun, kemâl sahibi, ârif) kişiler, şeriatın gereklerini yerine getiren salih amel sahibi olan kişiler:

Mahsusatı, (Gözle görüleni) his gözü ile seyredeler.

Makulatı, (Akıl yolu ile bilineni, görüleni) gönül gözü ile seyredeler.

Mânaları, ve maneviyatı, (gerçek alemleri) kalp gözü ile seyreden kimselerdir.

Bu nedendir ki Büyüklerimiz, bize her zaman “Nefsinizin putunu kendiniz kıramazsınız, bu hususta bir İnsan-ı Kâmil’den ilim almanız gerek.” buyurmuşlardır. (Lütfen bu hususta 421. Sayfayı okuyunuz.)

İHLÂS;

İhlâs, Cenab-ı Hakka karşı yapılan amellerin tamamının riya ve şaibeden (gösteriş ve şüpheden) temizlenmiş olması demektir.

İhlâs, bir kalp işidir. Onu ancak Cenab-ı Hak bilir. Allah (C.C.) “İhlâs benim esrarımdan bir sırdır.” buyururlar.

TEVHİD;

Tevhid, sözlük anlamı ile bir kılmak, demektir. Lafz (söz) olarak ise. **LA İLAHE İLLALLAH MUHAMMEDEN RESULULLAH** (Allah’tan başka ilah, tapacak kimse yoktur. Muhammed onun Resulüdür.) demektir.

Cenab-ı Allah “Yer yüzüne , Lailahe illallah Muhammeden resulullah kelime-i şerifesinden daha üstün ve daha büyük bir kelime indirmedi. Bu kelime ile semalar ve arz, dağlar ve ağaçlar, yer ve denizler mevkilerini muhafaza ederler. Bu tevhid kelimesi, ahlâk kelimesidir, İslâm kelimesidir, ve aynı zamanda Hak’ka yakınlık kelimesidir, hattâ takva kelimesidir, ve yine necat kelimesidir, üstünlük kelimesidir.

Kıyamet gününde Mizanın bir gözüne bu kelime-i şerifeyi, diğer gözüne de yedi kat semavat ve yedi tabaka yerler konmuş olsa, Kelime-i tevhid ağır gelir.” buyurmuşlardır.

BİR HAK DOSTU BÜYÜĞÜMDEN DİNLEMİŞTİM;

Cehennem meleklerinin başı (en büyüğü) olan Malik mahşer gününde, cehennem ateşine, mahşer yerine gitmesini emrettiğinde, cehennem ateşi top halinde önüne gelen her şeyi yakıp eriterek ilerler iken bir topluluğa denk gelir ve geri, geri çekilmeye başlar. Malik ateşe, neden geri, geri çekildiğini sorunca ateş “Önüme öyle bir guruh çıktı ki onlar beni yakmaya başladılar bende o nedenle geri, geri çekildim.” diyor. Bunun üzerine araştırıyorlar ki o guruh (topluluk) Tevhit ehli bir topluluk imiş.

“Tevhid-i Hüda kitaba sığmaz. Tahriri Anın hitaba sığmaz” (İ. Cafer-i Sadık)

FE MİN KÜM YURİDÜ’D-DÜNYA VE MİN KÜM MEN YÜRİD’ÜL MEVLA

**“Sizlerden bazılarıınız dünyayı ister, bazılarıınız da MEVLA’yı istersiniz.”
Mülke yeter bulunursa,“OL KADİMİ LEM YEZEL” buyurur ki**

“Ey kullarım;

**Gördüklerinizi göz ile mi görür sanırsınız
İşitmeği kulak ile mi işitir sanırsınız**

Söylemeyi dil ile mi söyler sanırsınız

Bana yarlığı taat ile mi sanırsınız

Od’a göğünmeyi od ile mi sanırsınız”

**“Adem Aleyhisselama, uçmak içerisinde bir azab işledim ki ; Tamu
içinde ol azab yok idi.”**

**“İbrahim Aleyhisselama da od içerisinde bir bostan verdim ki; Uçmak
içerisinde ol bostan yok idi.”**

**“Ve hem Firavunu Nil ırmağında boğdurdum. Musa Aleyhisselamı
Firavundan kurtardım. Zira dostumu sakladım, düşmanımı helak ettim.
Ben, ne yaparsam kadirim.”**

“BENİM İNAYETİM HAVF VE RECA ORTASINDADIR.” Buyurur YÜCE MEVLA’MIZ...

**“ARŞ-Ü FERŞ ARASINDA ÇOK NESNELER VARDIR. İLLA ADEM’DEN ULUSU
YOKTUR.”**

ALEM ADEM İÇİN HALK OLUNMUŞTUR...

HAZRETİ RESULULLAH EFENDİMİZ, “HAKTEALA ADEM’e dört göz verdi:

İkisi : Baş gözüdür. Bu gözler ile halkı görürler.

İkisi : Gönül gözüdür. Bu gözler ile de HAK’kı görürler buyurdular.

CAN ÜÇTÜR :

- 1. Can’a, cisim derler :Teni diri tutar, dikenin battığını, kılının çekildiğini bilir ve duyar.**

2. Can'a, ekl-ü Şürb derler : İçmek, susamak bilir, yemek bilir.
3. Can'a, revan derler : Ten uyuyunca ol can uyanır.

Ten canın merkebidir. Uyku da tenin rahatıdır.

Can, bostandır

Marifet, sudur

Bostana, su ne kadar lazım ise, Cana da, marifet o kadar lazımdır...

DÜNYA ; AHİRET ; GÖNÜL...

Dünya : Muhabbet evidir.

Ahiret : Nimet evidir.

Gönül : Marifet evidir.

Gönül; "Padişah'ı Alem olan, ALLAH'ın Nazargah'ıdır.

Gönül ile HAKTEALA arasında hicab yoktur.

O halde Gönül dünya ve ahiretten yeğdir. (üstündür.)

" Birkez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Şu gördüğün cümle alem
Elin yüzün yumaz değil."

"Sorsun bana akli eren
Kabe'müstün, Gönül'müstün
Ben derim ki Gönül üstün
Çün ki Gönül HAK durağı."

Diyen Yunus Emre, Gönül'ün HAK'kın durağı olduğunu; bu nedenle Gönül'ün hem dünya hem de ahiretten üstün olduğunu bu iki ayrı şiir dörtlüğü ile anlatmaya çalışmıştır.

HIZIR ALEYHİSSELAM'IN DIŞCI OLUŞU;

Adamın biri; yetmiş yıl ibadet etmiş, bu ibadetini herkese anlatır ve bu ibadetleri ile öğünüp gururlanmış. Bir gün Allah, Hızır Aleyhisselama “Ya Hızır Ben bu kulumun dişine bir sancı vereyim, sen de eline bir çanta alıp dişci geldi diye bağırarak onun evinin önünden geç. Senden dişini iyileştirmeni istediğinde sen ona ‘Arkadaş sen yetmiş yıl ibadet etmişsin, bu ibadetlerinin sevabını bana verirsen dişini iyileştiririm.’ de.” buyurur. Hızır Aleyhisselam söylenenleri aynen yapar. Adam bu söz üzerine “Arkadaş yetmiş yıllık ibadetin sevabı bir diş ağrısına değişilir mi asla vermem” deyince Hızır Aleyhisselam, “Arkadaş ben yarın yine buradan geçeceğim, ilerideki köyde hastam var, sen yarına kadar düşün.” diyerek oradan ayrılır.

Cenabı Allah, adamın ağrısını, sancısını öyle bir arttırır ki, adam sabahı zor eder. Dişci olarak bildiği Hızır Alayhisselamı köyünde bile bekleyemez ve onun geleceği köye doğru giderek bir an önce kavuşmayı ister. Karşıdan dişcinin geldiğini görünce ona doğru koşarak “Aman dişci arkadaş şu dişimin ağrısını, sancısını kesde yetmiş yıllık ibadetimin de bundan sonra yapacağım ibadetlerimde sevabını sana vereyim” deyince, Hızır Aleyhisselam yerden bir saman çöpü alarak, “Aç ağzını.” der ve saman çöpünü ağrıyan dişin üzerine koyarak, “Şimdi sık dişlerini.” der. Dişlerini sıkkan adam, “Oh be dünya varmış sağ ol arkadaş ağrım, sızım kalmadı.” demiş.

Hızır Aleyhisselam, “Bak arkadaş ben Hızır Aleyhisselamım, sen yetmiş yıl ibadet yaptım diye öğünüp duruyordun, peki şimdi neyin var, senin yetmiş yıllık ibadetin, bir dişinin sancısını zor ödedi hatta şimdiden sonraki yapacağın ibadetlerini de borçlandın. Allah sana acıdı da beni gönderdi, tövbe et ve bundan sonra içinde gurur ve kibir olmayan ibadetler yapmaya bak.” der.

Burada sevgili Yunus Emre'mizin, şu mübarek sözüne kulak verelim ve bu hikayede anlatılmak isteneniyice anlayalım:

**Sabi çocuk akıl balığ olur mu
Yetişip, büyüüp, yaşlanmayınca
Amel çokluğuna yoktur itibar
Allah'ı kulundan hoşlanmayınca.**

Demek ki; Allah'ın hoşlanacağı bir hal üzere değil isek, ne yaparsak

yapalım, bir değeri yoktur ohalde, Allah dostlarının sözlerine kulak verelim ve bizi kurtaracak hal üzere olalım.

Allah'ın, kulundan beklediği, İnsana ve İnsanlığa hizmettir. Bakınız Mevlâmız;

“Yıkarsan yık Kabetullah'ı (Mekkede ki Kabe'yi), Onu benim Halil İbrahim'im yaptı. Dilersem bir Halil İbrahim daha gönderirim, daha iyisini yaptırırım. Lakin Mümin kulumun kalbini asla yıkma çünkü onun ustası yok, Benden başkası o kalbi yapamaz.” buyuruyor.

Yine Yunus Emre'mizin buyurduğu gibi;

“Sorsun bana akli eren Gönül mü üstün, Kabe mi üstün

Ben derim ki, Gönül Üstün, çünkü Gönül HAK durağı.”

Evet Gönül HAK'ın mekanıdır, durağıdır, evidir. Alemlere sığmayan ALLAH, mümin kullarının kalplerine sığımıştır ve bunu şöyle bildirmiştir. **“ Ben Kuluma, şah damarından daha yakınım.”** bu yakınlığı bilip, bizi Allah'tan ayıracak olan kötü işlerden ve kötü yollardan bir an önce vaz geçmeye bakalım.

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZ HAC DA;

Alemlerin yüzü suyu hürmetine yaratıldığı, Yüce Peygamber'imiz Hac tavafını yaptıklarında Kabe'nin kapısına dönerek **“ Kabem, Kabem Sen ne kadar yücesin, ama andolsun ki, bir mümin senden kat, kat yücedir.”** buyurmuşlardır. Kendilerine bunun nasıl olduğunu sorduklarında Resulullah Efendimiz **“Yüce Allah Kabe'ye bir nazar ederek, (bakarak) onu kutsadı ve bu kutsama ile Kabe alemlerin kiblesi şerefine nail oldu.**

Halbu ki Yüce Allah müminlerin kalplerine tecelli etti (manen girdi) ve Allah'ın tecelliyatı ile Adem şerefendi ve keremlendi. **“VELEGAD KERREMNA BEN-İ ADEME.”** hitabına muhatab oldu, dolayısı ile HAK'ın tecellisi olduğundan dolayı, Kabe'den daha yüceleşti.” buyurdular.

Allah'ın bizlere verdiği değerini farkında olalım, bütün mevcudatı ve bütün mahlukatı İnsanın ermine verdiğini ve de İnsanı yeryüzüne halife tayin ettiğini, iyi bilelim ve layık olmaya çalışalım.

TAVAF EYLE

Gerekmez beş vakit hoyrat namazı
Erenler gönüle kıldı tevazu
Aşıkların bunda yegane sözü
Gönül Beytullah'dır var tavaf eyle

Var mürşit Kâmil'e himmet eyleye
Hak'ka vasıl olan yolu söyleye
Onlar vesiledir olup ermeye
Dar'ı divan'ına dur tavaf eyle

Ariflerin sözü ibret doludur
Gönül peteğinde oğul balıdır
Halka uzatırlar Hikmet elidir
Onda Zülcelal'i gör tavaf eyle

Dost Kâmil'im alanadır sözümüz
İkrar kıldık Hak'ka bağlı özümüz
Daim cemalullah görür gözümüz
Bu yolda serini ver tavaf eyle

(Kamil Sayın)

Burada kast edilen namaz, hoyrat, yani HAK'ka ve Halka yaramayan namazdır. Gönül Beytullahtır dediğimiz, Gönül, Kabe-i CELİL'i, yani Allah'ın yaptığı Kabledir. O halde aklımızı başımıza almamız ve asla gönül kırmamamız gerekir.

Bütün Evliyalar, bu hususa dikkat çekmişler, İnsana saygının ve tevazunun önemini anlatmaya çalışmışlardır. Bir çok Ayet ve Hadisi şerifde de İnsanın yaratılmışların en hayırlısı ve en kutsalı olduğu belirtilmektedir. Bize düşen, İnsana sevgi ve saygıda kusur etmemektir.

BOŞUNA

İnsanlığın adabına girmezsin
Elde kusur arar hatan görmezsin
Mürşid'i Kâmil'e ikrar vermezsin
Böylesine hayat sürme boşuna

Şu yalan dünyaya kandıktan sonra
Nefsiyin atına bindikten sonra
Yönünü duvara döndükten sonra
Kıblesiz namaza durma boşuna

Kızgın çöl içinde gonca gül bitmez
Dert ehli olmayan ahu zar etmez

Gönül yarasına merhem kar etmez
El vurup yaramı sarma boşuna

Kapılmışsın fitne ficir seline
Müslümanım demek kolay diline
İhram giyip düşme hicaz yoluna
Kabe Beytullah'a varma boşuna

Kâmil'im dünyaya gelmiş giderim
İnsanlık uğruna gamu kederim
Ben bu yolu ölesiye güderim
Benden gayrı bir yol sorma boşuna

(Kamil Sayın)

"Denizlerin köpüğü kadar ibadetiniz olsa, ALLAH'ın hoşnutluğu yok ise, o ibadetlerin, ALLAH indinde zerre kadar değeri olmadığını biliniz." hitabı bize her şeyi açık bir şekilde anlatıyor.

"Nice oruçlu vardır ki, onların oruçları sadece açlık ve susuzluktur."

"Nice gece uykusu görmeden bütün gecelerini ibadetle geçirenler vardır ki, onların bu geceleri, sadece uykusuz kalmalarından öte bir şey değildir." (İBN MÂCE, SIYÂM, 21)

O halde Evliyaların sözlerine kulak verelim ve Yaradan'ın hoşuna gidecek ibadetlerle meşgul olalım.

GÖNÜL HACCI ;

Gönüle, kılavuz olarak, KURAN yeter.

Gönüle yoldaş olarak, MEVLA yeter.

Hak'kı batıldan seçmek, İhram giymeğe benzer.

Sakinlikle yürümek, Arafat dağına varmaya benzer.

İstiğfar ile yürümek, Kabe'yi tavaf etmeye benzer.

Yoldan taş arıtmak, Minada şeytan taşlamaya benzer.

Geçmiş ömür, Safa'ya benzer.

Kalan ömür, Merve'ye benzer.

Geçmiş ömre acıyıp, geleceği HAK kulluğunda geçirmek, Safa ile Merve arasında Say yapmaya benzer.

Nefsin hevasını tepelemek, Mekke'de kurban kesmeye benzer.

“Gerçek Haccın tavafını, Gönüle kılmak gerektir” (Kamil Sayın)

İBADETLERİMİZİN MUHAFAZASI;

Bir İnsan düşünün. Bir ay çalıştıktan sonra patronundan bu bir ayın bedeli olan maaşını alsın ve evine giderken bir kumarhaneye uğrayıp bu aylığını kumar masasında kaybetse, evine geldiğinde bu bir aylık çalışmasının sonucunda elinde bir şey var mıdır, tabii ki yoktur. Yani o kişi bir ay boyunca boşu boşuna çalışmış olur.

Gelelim ibadetlerimize, bizler de, az çok yapabildiğimiz oranda bazı ibadetleri yaparız, bakın Hak Dostları ne buyuruyorlar. “Azizim, sofradan artan bir kaşık yemeğini, ufak bir kaptaki muhafaza edersin, paranı, cüzdanında muhafaza edersin, peki, her şeylerin bir muhafazası olduğunu görürsün de; İbadetlerinin de bir muhafazasının olacağını hiç mi düşünmezsin. Allah’ın “Yaptığınız ibadetlerin ardından; Benim, Habibimin Ehlibeytine selavat getirmezseniz o ibadetlerinizin hiç bir hükmü yoktur.” buyruğunu duymadınız mı.

Şafii mezhebinin İmamı, İmam Şafi de şu sözü ile bu gerçeği vurgulamıştır. “Ey Ehlibet-i Resulullah, Allah’ın size verdiği şeref, ibadetlerinin ardından sizleri zikretmeyenlerin ibadetlerinin hiç bir değerinin olmayacağını buyurmasıdır.” Yani ibadetlerinizin muhafazası ve garantisi, kabulünün vesilesi olarak, Ehlibeyt-i Resulullah’ı zikretmektir.

Allah bizleri, Kendisine layık Kul Resulü’ne layık, Ümmet, Resulullah’ın, Ehlibeyt’ine layık, Dost etsin inşallah. Amin.

BOŞ DAVA

Geldi geçti ömrüm boş dava ile
Ben bana gerçeği bildiremedim
Beş kez hac’ca gittim dört kez umreye
Ne fayda bir garip güldüremedim

Hüda’nın emridir beş vakit kıldım
Mağrurluk getirip benliğe daldım
Mektep medreseyle maddeyi bildim
Gönüle manayı aldıramadım

Arifler elinden bade içip de
Dost yoluna can'ı baştan geçip de
Gönül kapısını Dosta açıp da
Bu aşkın bahrine daldıramadım

Dedim destur alıp Hak'ka varayım
Bir Hak dostu bulup yolu sorayım
Tarımar olduda gönül sarayım
Nefsin güllerini solduramadım

Kul Kâmil'im vurdum ama döşüme
Azrail can dedi durdu karşıma
Yedi nefsim bir dev oldu başıma
Ölmeden benliğim öldüremedim

(Kamil Sayın)

**“Bizim vahdette, ne ilim, nede alim isterler.
Yevm-i lâ yarfâ'da kalbi selim isterler.”**

Hitabını iyi anlamak lazımdır.

Kalbin selim, (Allah'a bağlı ve lâyıf) değil ise, ilminde, alimliğinde işe yaramaz. Defalarca Hacca ve Umreye gitmiş olman birşey ifade etmez.

Sakın buradan Hacca ve Umreye gitmeyin dediğimizi sanmayınız, İslamın beş şartından biri olan Hac, maddi gücü olan her müslümana farzdır.

MARİFET AĞACI'nın :

Başı : Tevhit'tir.
Özü : İman'dır.
Dibi : Yakınlık'tır.
Kökü : Tevekkül'dür.
Budakları : Neh-yü Münker'dir.
Suyu : Havf-u Reca'dır.
Yemişi : İlim'dir.
Yeri : Mümin'in gönlü'dür.

“Dünya'ya Güneş doğar ve batar. Lakin Marifet Gününeşi, hangi Gönüle doğar ise asla bir daha batmaz.”

BESMELE;

Hazreti ALİ Keremallahu veçhe Efendimiz ;

“Besmelenin büyük önemi vardır. Kuran’da ne varsa , Besmele’de, Besmele’de ne varsa ; B’ de . B’ de ne varsa ; Altında ki noktada toplanmıştır. İşte o nokta benim. **(Ene Noktatü’l-Bai Bismillah)** buyuruyor.

Hazreti Ali efendimiz’e tövbe’yi sordular :

Hazreti Ali efendimiz şu cevabı verdiler.

TÖVBE ALTI ŞEYLE GERÇEKLEŞİR ;

1. Geçmiş günahlara karşı, pişmanlık duymak.
2. Terk edilmiş farzları ödemek.
3. Kul hakkını ödemek.
4. Yakın akrabalarla helalleşmek.
5. Bir daha günah işlememek.
6. Nefsini masiyet (nefsin arzularına uymamakla) içinde terbiye ettiğin gibi Allah’a taat, Allah’ın beğendiği şeylerle de terbiye etmekle, tövbeyi gerçekleştirebilirsin.

HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ’NİN NAMAZ TARİFİ;

Namazın da diğer ibadetler gibi belli bir adabı vardır. Namaz sadece şekli bir taassub değildir. Namazın gerçek mesajının ne olduğunu ve nasıl olması gerektiğini

HZ. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî Divan-ı Kebir’inde şöyle anlatıyor.

“Yâ Rabbi, gönlüm yüzünle karşı, karşıya değil ise o namaz, namaz olur mu.

Yüzüne âşığım da ondan yüzümü kibleye çevirdim.

Yoksa bana Sensiz usanç veren namaz ve kibleyi ne yapayım ben.

Riyalı namazlardan öyle utanıyorum ki. Utançtan Senin yüzüne bakamıyorum.

Namaz kılan kişi melek sıfatlı olmalı.

Halbuki ben hâlâ şeytanca düşünceler içindeyim.

Hâlâ canavar huyumu terk edemedim.

Ben ki koltuğunda köpekle dolaşan biriyim.

Elbisesine köpek sürünen kişi bile temizlenmeden, namaza duramazken, benim namazımı kim kabul eder.

Böyle bir namaz, Seni incitmekten başka ne anlama gelir ki.

En iyisi, bundan böyle Seni hiç incitmemek.

Benim için namaz, bir daha ayrılıktan şikayet etmemecesine Seninle birlik

olmaktır. Yoksa, hem yüzüm mihrapta Seninle oturayım, hemde aklım çarşı, pazarda olsun, ona namaz denir mi. Ey kullarını yargılayan, hesaba çeken Rabbim. Şems-i Tebrizi'ye gösterdiğin yolu bize de nasip et.”

KAYNAK: TARİKATLAR ANSİKLOPESİ (s. 228, 229)

Malesef, bizim namazlarımızda da akıllarımız, çarşı pazarda dolaşüyor. Lütfen Hz. Mevlâna'mızın sözünü yanlış anlamayalım. Namazı kılmayalım demiyor, kalbinizde bin türlü vesvese ile kılınan namazların hükmü, geçerliliği yoktur diyor. Namaz farz olduğuna göre kılmanın da mecburiyeti vardır. O zaman yapılacak olan, hulûsi kalp ile kılmaya gayret göstermeliyiz. Kalplerimizden Hak'tan gayrısını çıkartmamız gerekir.

Bunun için de marifet ehli olmak gerekir. İnsan da marifet, nefsin kara perdesini kalp aynasından açmak ve onu temizlemekle hasıl olur. O zaman Cemâl-i İlâhî'nin gizli hazinesi gözükmeye başlar ki bu, kalp sırrının özünde gözüktür.

“Her kim, Yaradanına kavuşmayı diliyor ise O'na yarar iş görsün. Yaratanına yaptığı ibadete, kimseyi ortak etmesin.” (Kehf, 110)

AKIL DÖRT TÜRLÜ NURDAN YARATILMIŞTIR ;

1. Ay'ın nurundan.
2. Güneş'in nurundan.
3. Sidretül-Münteha'nın nurundan.
4. Arş'in nurundan.

Kimin Gönlünde; Akıl nurundan yok ise, o kişinin kendisine dahi hayrı yoktur. Ve de Allah katında yeri yoktur. (Hastalar hariç.)

AKLIN ÜÇ HASEKESİ VARDIR.

Bunlarda; 1.Sabırdır.   2. Kanaattır.   3. Utanmaktır.

Şeytanın korktuğu da bu üç şeydir.

Akıl kendi başına bir şey yapmaya yeterli değildir. Aklın da bir programı vardır, tıpkı bilgisayarlar gibi. Akı da herkez programlayamaz, bilgisayar programlayıcıları gibi akı da bir programlayan vardır, onlar Allah'ın Veli kulları, Mürşid-i Kâmil'lerdir. (Yaşadığımız bu çağda Mürşid-i Kâmil bulmanız çok zordur, ancak o Mürşid-i Kâmil'lerin sözleri ve kitapları bizlere delil, yol gösterici olarak yeter.)

Sakın yanlış anlaşılmasın, sığınacağımız ilk ilim kapısı Kur-anı Kerim dir. Devamında Kur-anı Kerim yolunda kemâle ermiş olan, Mürşid-i Kâmil'lerin sözleri ve yaşantıları bizlere en güzel ibrettir. (Lütfen bu konuda 421. sayfayı okuyunuz.)

Âşıkların şiirleri, bir çok ibret ve öğütlerle doludur.

GEL SENİNLE DANIŞALIM

Gel seninle danışalım sevdiğim
Danışan dağları aşar mı aşar
Danışmadan yola çıkarsa kişi
Yanılır yollarda şaşar mı şaşar

Altın ile tunç bir olur mu kabul
Kamil ile konuş olursun kamil
Cahilden uzak dur olursun cahil
Ummadık taş başa düşer mi düşer

Ehl-i marifetten olsa bir kişi
Keremdir ihsandır hep onun işi
Dost elinden dolu içse bir kişi
Kırklar meydanında coşar mı coşar

İrfani'yem der ki bu da böyle olur
Kişi ettiğini eliyle bulur
Alıcı kuşların ömrü az olur
Akbaba zararsız yaşar mı yaşar

(Aşık İrfani)

HARARET NARDADIR

Hararet nârda'dır, sac'da değildir,
Kerâmet sendedir, tâc'da değildir.
Her ne arar isen, kendinde ara,
Kudüs'te, Mekke'de, Hâc'da değildir.

Sakın, bir kimsenin gönlünü yıkma,
Gerçek erenlerin sözünden çıkma.

Eğer insan isen ölmezsin, korkma,
Âşığı kurt yemez, uc'da değildir.

Gönül kâbesine girmesin hülya,
Nefsine hakim ol düşme bed hûya.
Kirleri arıtan baksana suya,
Hep yüzü yerlerde, buc'da değildir. (Hünkar Hacı Bektaş-i Veli)

SANA KİM VERDİ

Hele bir düşün ki gözümün nuru
Bu kadar parayı sana kim verdi
Bazı fukaraya bulma kusuru
Mesti kundurayı sana kim verdi

Anadan doğunca kürkün var mıydı
Üryan gelmedin mi börkün var mıydı
Torba torba mecdiyen var mıydı
Tükenmez parayı sana kim verdi

Kuş tüyü döşekte yattın uzandın
Haftada bir çeşit geydin özendin
Aferin aklına sen mi kazandın
Şu tompu tarlayı sana kim verdi

Dinle Ruhsati'yi ne diyom sana
İyi bir öğüttür sanma ki çene
Çalışmayla verse verirdi bana
Bu köşkü sarayı sana kim verdi

(Aşık Ruhsati)

Kimse kerameti kendinden sanmasın, herşeyi veren de , alan da Allah (C.C.) tır. Kişinin haddine midir ki, yoğu var, varı da yok etsin. Akıl hazinesinin kıymetini bilip, Hak ve Hakikatten ayrılmayanlar, yani Hak'ka tevekkül olanlar (Bağlananlar, herşeyin olup, bitişini Allah'a bırakanlar) için gerçek bir kurtuluş vardır. Yanlış anlaşılmasın, Tevekkül olmayı yan gelip yatmak gibi anlamayalım. Tabi ki tertemiz bir kalp ile çalışıp, gayret gösterdikten sonrasını Allah'a bırakmak Tevekkül olmanın doğru şeklidir.

ÜÇ ŞEY KİŞİNİN ASIL DÜŞMANIDIR ;

- 1 : Heva ve heves : Baylıktır, (Bitip tükenmeyen istek ve arzular)**
- 2 : Delalet ve Kibir : Hak'ka muti (Allah'a itaat eden, iyi huylu, yumşak başlı) olmamaktır. Doyasıya yeyip, içip, giyip, gezmektir.**
- 3 : Yalancılık ve kallesliktir : Gıybet, kahkaha, maskaralıktır. Kendi ayıbını görmeyip el ile uğraşmaktır.**

TERK'İ DÜNYA BÜTÜN İBADETLERİN BAŞIDIR ;

(Terk'i Dünya dan maksat, Dünya malına ve zevkine aldanmamaktır.)

ALLAH CELLE CELALUHU EY KULLARIM, BENİ DİLERSENİZ;

**Yere bakın, SUN'umu,
Göğe bakın, Firasetim'i,
Feriştehlere bakın, Sırrım'ı,
Dağlara bakın, Anbarım'ı,
Kıyamete bakın, Heybetim'i,
Ululuğum'a bakın, Gücüm'ü,
Kuran'a bakın, Menşurum'u,
Kullarıma bakın, Hilkatim'i,
Gönüller aşan ten'e bakın, Ulaşanlığım'ı
Evliyalarım'a bakın, Hazine'm'i görün buyurmaktadır.**

"Sizleri sevdiğim için, nice türlü kerametler verdim ve yarattığım her şeyi size verdim. Kendimi dahi size tecelli ettim." buyurdu.

CENABI ALLAH, ADEM'İ (İnsanı) dört türlü nesneden yarattı ve dört güruh kıldı;

- 1 : Toprak'tan, Muhibler kavmi.**
- 2 : Su'dan, Marifet kavmi .**
- 3 : Od'dan, (Ateşten) Zahidler (Tarikat) kavmi.**
- 4 : Yel'den, (hava dan) Abid'ler (Şeriat) kavmi.**

HAZRETİ ADEM Atamız, sağ tarafında üç latif şahıs gördü ve onlara adlarını sordu.

- 1. Adım Akıl'dır. Yerim Baş'ta beyin üstündedir dedi.**
- 2. Adım Haya'dır. Makamım yüz üstündedir dedi.**

3. Adım İlim'dir. Makamım göz içerisindedir dedi.
Hz. Adem Atamız, gelin yerlerinize girin dedi ve girdiler.

Hz. Adem Atamız, sol tarafında da üç şahıs gördü ve adlarını sordu.

1. "Adım öfke'dir, makamım başla boyun arasındadır." dedi. Atamız "Baş aklın yeridir senin orada ne işin var." deyince "Ben gelince akıl gider." dedi.
- 2 . "Adım tama'dır, makamım yüz üstündedir." dedi. Atamız "Yüz hayanın yeridir senin orada ne işin var." deyince "Ben gelince haya gider." dedi.
- 3 . "Adım hased'dir, makamım göz içerisindedir." dedi. Atamız "Göz ilim evidir senin orada yerin yok." deyince "Ben gelince ilim gider." dedi.

ELEST-Ü Bİ RABBİKÜM de, bazıları, beli dedi, bazıları da, la dedi.
Cenab-ı Allah, Ruhlara "Ben sizin Rabbiniz değil miyim." diye sorduğunda; Bazı Ruhlar, "Yarabbi Sen bizim Rab'bimizsin." dediler.
Bazı ruhlar; "Hayır." dediler. Ve dört guruba ayrıldılar.
"İlk kez ve ikinci kez Beli (Evet.)" diyenler. Müslüman doğup, müslüman yaşayıp, müslüman olarak ölenlerdir.
"İlk kez Beli (Evet.) deyip, ikincisinde la (Hayır.)" diyenler. Müslüman doğup kafir ölenlerdir.
"İlk ve ikincisinde la (Hayır.)" diyenler. Adem sıfatında hayvandırlar.
"İlk kez la (Hayır.) deyip, ikincisinde beli (Evet.)" diyenler. Kafir doğup Müslüman olarak ölenlerdir.

Hz.MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ İLE BABASI SULTAN-ÜL ULEMA;

Sultan-ül ulema (Alimlerin Sultanı) her cuma namazını manen uçarak gittiği Kabe'de kılar imiş. Her vakitte kendisinden uzakta olmasına rağmen, kendisinden evel gelen diğer bir Evliyaya hayran kalır ve bu evliya ile dost olurlar. Bir gün hangimiz cuma namazına gelmez ise, bilelim ki gelmeyen ölmüş demektir. Ben ölürsem sen beni yıka, sen ölürsen ben seni yıkayayım diye aralarında sözleşmişler. Nihayet bir gün diğer evliya vakit namazına gelmez. Sultan-ul Ulema hazretleri o dostunun memleketine giderek onun cenazesini yıkayıp toprağa verilmesinde bulunduktan sonra gelir ve medresede bir odaya kendisini kapatarak günlerce dışarıya çıkmaz, yeyip içmez inzivaya

çekilir.

Bu duruma çok üzülen Hz. M. celâleddîn babasına yalvarır ve derdini anlatmaya razı eder. Hz. Sultan-ül Ulema “her cuma vaktinde benden evel uçarak gelen aradaşım HAK’kın rahmetine kavuştu onu yıkamaya gittim ve yıkarken kalbinde bir leke gördüm (Kalp gözü ile) nasıl olur da benden evel gelecek kadar yüce bir evliyanın kalbi tam selim olmaz. O bu durumda çıkınca, ben nasıl olacağım diye üzülop inzivaya çekildim.” der. Hz. M.elâleddîn babasına “Baba sen merak etme Allah Kalu Bela’da ruhları secdeye davet ettiğinde, bir grup ilk secdeye vardı, ikinci secdede tereddütte kaldılar. Ruhlar saf tuttuğunda, senin önündeki safta ve tam senin önünde o arkadaşının ruhu var idi, o ikinci secdede tereddüt edip duraklayınca, sen de durakladın, senin arkanda olduğum için sağ elimi sırtına koyarak ikinci ve üçüncü secdeleri yapmanı sağladım.” deyince sırtında beş parmak yatağı (oyuk el izi) olan Sultan-ül Ulema, oğlunun elini o oyuğa koyarak aynı el olmasını isbat etmesi üzerine, “Benim mezarımın bulunduğu mezarlığa oğlum M. Celâleddîn’in cenazesini getirmeyin, getirirseniz ben onun huzurunda yatamam o manen benden çok üstündür.” diye vasiyet ediyor.

Zaman zuhur edip Hz. M. Celâleddîn vefat edince, babasının olduğu mezarlığa götürürler ve defnederler. Vasiyetinde de söylediği gibi Mübarek Sultan-ül Ulema ayağa kalkıverir. Şu an Hz.M. Celâleddîn’in Türbesine girdiğinizde de görüldüğü gibi babasının mezarı dik durmaktadır (Ayaktadır) manevi büyüklük yaş ile ölçülmez.

CÖMERTLİK DÖRTTÜR ;

- 1. Mal cömertliği : Bay’ların (Zenginlerin)**
- 2. Ten cömertliği : Zahid’lerin (Kendisini ibadete verenlerin)**
- 3. Can cömertliği : Aşık’ların**
- 4. Gönül cömertliği : Arif’lerindir.**

“Bir kaba mundar (Bozulmuş, kokuşmuş, çürümüş) bir nesneyi koyup ağzını iyice kapatsanız ve kabın dışını yıllarca her gün yıkasanız, yıllar sonra kabın ağzını açsanız içindeki nesne aynı murdardır ve o pis kokusu aynen durmaktadır.”

“Bir insanda da kibir, buğuz, kin, cimrilik, aç gözlülük , tamah, öfke,

gyıbet, kahkaha ve maskaralık gibi sıfatlardan bir tanesi dahi bulunsa o kişi dışarıdan su ile gusul ve abdest olsa bile tutmaz. (Temizlenmiş olmaz.) ve de o kişinin taati, ibadeti ve bilcümle ameli boşunadır. Bu haller şeytana ait olduğundan o kişide mutlak şeytan olur.”

Hız. Resulullah efendimiz; “Küllü şey’in yerciu ila aslih.” Her nesne aslına döner.” buyurdular.

Ve yine “Men arefe nefsehu, fekad arefe Rabbeh.” “Herkim ki nefsinin (kendisini) bilir o kişi Hak’kı da bilir.” Kendini bilmeyenler, HAK’kı nasıl bilir, nasıl bulur.” buyurdular.

Ne zaman ki bir Veli “Yarab.” dese Hak Teala “Lebbeyk.” avazını ol Velinin kulağına değdirir. Ve ikisi arş’ta birleşir yedi kat göğü, mis kokular sarar ve de dünyanın içi rahmet ile dolar.

Neden hep Evliyalardan bahsediyoruz, çünkü Evliyaların irşad yetkisi vardır. Kendi kendimizin putunu kıramayız, nefis putunu kırabilmek için, Hak dostlarına ihtiyacımız vardır.

Bu devirde Hak dostunu nereden bulacağız dersiniz, istikametleri Hak’ka doğru olan, nefislerini ayaklarının altına almış, ölmeden ölmüş Hak yolunun yolcuları olanlar bizlere yeter.

(Lütfen bu konuda 421. sayfayı okuyunuz.)

Tamah’a (Aç gözlülüğe), od (Ateş) salmak gerektir. Tamah şeytandır. Od’un aslı, Rahman’ dır.

Gıybet’e (Dedi kodu ya), korku salmak gerektir. Gıybet şeytandır. Korkunun aslı Rahman’ dır.

Kahkaha’ya, Perhizlik salmak gerektir. Kahkaha şeytandır. Perhizliğin aslı, Rahman’ dır.

Maskaralığa Edeb’i, salmak gerektir. Maskaralık şeytandır. Edeb’in aslı Rahman’ dır.

ON İKİ TÜR NESNE HAKK’IN BUYRUĞUNA BEŞARETTİR.

1. Korku -Edeb’i sever.
2. Edeb - Perhizkarlığı sever.
3. Perhizkarlık - Sabır sever.
4. Sabır - Utanmayı sever.
5. Utanmak - Cömertliği sever.
6. Cömertlik - Miskinliği sever.
7. Miskinlik - İlimi sever.

8. İlim - Marifeti sever.
9. Marifet - Canı sever.
10. Can - Aklı sever.
11. Akıl - Haktealâ'yı sever.
12. Haktealâ da Kendisini sevenleri sever.

İman çerisinin serverleri bunlardır. Bunlardan bir tanesi eksik olursa iman dürüst olmaz...

Her kim ki, kendisini bilmez o kişi, adem suretindedir, fakat asla ademlik mertebesinde değildir.

Tasarruf, yetmiş yıllık "kaal-i kıyl davası" bir saatcik havfü reca'ya (niyaz'a) bedel geldi."

Ey Aziz HAK'ka sığınıpta karşısında utana, sıkıla bir saatcik dua eden, bilsin ki, yetmiş yıllık ibadete bedel olan HAK'kın rızasına nail olmuştur.

Eğer ki, o huzurla ve o teslimiyatla havfü reca'da bulunmadan, Allah'tan korkarak, af dilemeden, ölürsen bil ki işin haraptır.

Bu can kuşu, bu ten kafesinden uçmadan, seni ol huzura götürecektir. ehliyete sahip, bir HAK Dostu bulmaya bak

(Lütfen bilgi için 421. Sayfayı okuyunuz)

Sakın ola ki, ehliyetsiz kişilerin arabasına binme. Bütün ömrüne yazık edersin. Her şeyin sahtekarları olduğu gibi gönül sahtekarları da vardır. Nefsine hoş gelen kişilerin, o sahtekarlar olduğundan hiç şüphen olmasın.

KUL ALLAHA KIRK MAKAMDA ERER;

- 10 u Şeriat içinde.**
- 10 u Tarikat içinde.**
- 10 u Hakikat içinde.**
- 10 u Marifet içinde dir.**

BAKINIZ HAK DOSTLARI NE BUYURMUŞLAR ;

Şeriat'ta : Kısas vardır. Kısasta, senin ki senin, benim ki benimdir.

Tarikat'ta : Tevazu vardır. Tevazuda, senin ki senin, benim ki de senindir.

Hakikatte : Her şey Hakk'a aittir. Ne senin ne de benim vardır.

Marifet'te : Teslimiyet vardır. Teslimiyatta, ne senin, ne benim, ne sen, ne de ben yoktur.

Erenler, "Marifet tacını giydi isen yoklar aleminde, her şey yok olur, gerçek Sevgili ile başbaşa kalırsın." demiş. ALLAH hepimize nasip etsin. Amin.

"İman bir hazine'dir. Akıl ise hazinedar'dır. Hazinedar gitse, hazine yok olur."

"Levlake levlak lemma halaktül eflak."

Cenab-ı Mevla, Peygamber efendimize, "Habibim, sen olmasaydın felekleri, (Alemleri) hiç ama hiç yaratmazdım." buyurdu...

"Ey Habibim, Sana Aşık olmuşum, cümle halkı Sana bende kılmışım." Hitabını iyi anlayalım da kime gönül bağlayacağımızı iyi bilelim.

MEKKE'DE;

Cenabı Allah, nasip etti ve 2006 yılında Hacca gittik. Önce Medine'de Alemlerin Sultanı olan Hz. Resulullah Efendimizi ziyaret ettik. Sonra bizi Mekke'ye götürdüler. Kabe'yi ve Peygamber Efendimizin evini ziyaret ettik. Bir gün Peygamber Efendimizin evinin önünde durup dua ediyorduk, arap görevli gelip bize "Bidat, günah burada değil Kabe'de dua edeceksiniz" dedi. Biz de "Burası bizim Peygamberimizin evi, onu ziyaret neden günah olsun, neden kapısını kilitlediniz açın ziyaret edelim." deyince Türkçe bilen birini getirdiler, o da bize "Biz bu evi kütüphane yaptık, burası bir kütüphane, siz Kabe'ye gidin." dedi.

Biz "Kütüphane kilitlenir mi, açın içerisindeki kitaplara bakacağız."

deyince bizi oradan uzaklaştırdılar. Bu olay, çok zorumuza gitmişti ve akşam üzeri birleşme noktası olarak tayin ettikleri nokta olan, Peygamber Efendimizin evinin önünde bütün kabile buluştuk. Biz bu olayı, kabile başkanımız olan hoca efendiye anlattık, keşke anlatmasaydık ve o sözleri duymasaydık diye düşünüyorum. Kabile başkanı bize “Kardeşim tabi ki Kabe’ye gideceksiniz, Kabe dururken burada ne işiniz var.” deyince biz; “Hocam siz ne diyorsunuz, burası Alemlere rahmet olan RESULULLAH’ın evi, siz kimden şefaata bekliyorsunuz.” dedik. Hoca effendi daha da ileri giderek “Allah daha Peygambere şefaata iznini vermedi.” dedi. Haşa.

Biz hocaya **“Habibim, Biz seni ancak alemlere rahmet olarak halkettik ve yolladık.”** (Enbiya suresi 107.) hitabını hatırlatarak, tövbe etmesini söyledik ve kendisinden bu konuda yardım istediğimizden bin pişman olarak, otelimize döndük.

Buradan şu gerçek ortaya çıkıyor. Batını ilmi bilmeyenler hayır zannı ile şer işlerler, sevap yapıyoruz derken günah işlerler. Onlara sorduğunuzda, Peygamber Efendimizin kırk yaşında peygamber olduğunu söylerler. Onlar **“Levlake levlak, lemma halaktül eflak.”** Hitabını hiç mi okumamışlar, ya da anlamazlar mı ki, inkar edenler gibi davranırlar. Onlara sözümlüğün başında ki hitabeyi tekrar hatırlatalım ve Allah’a havale edelim.

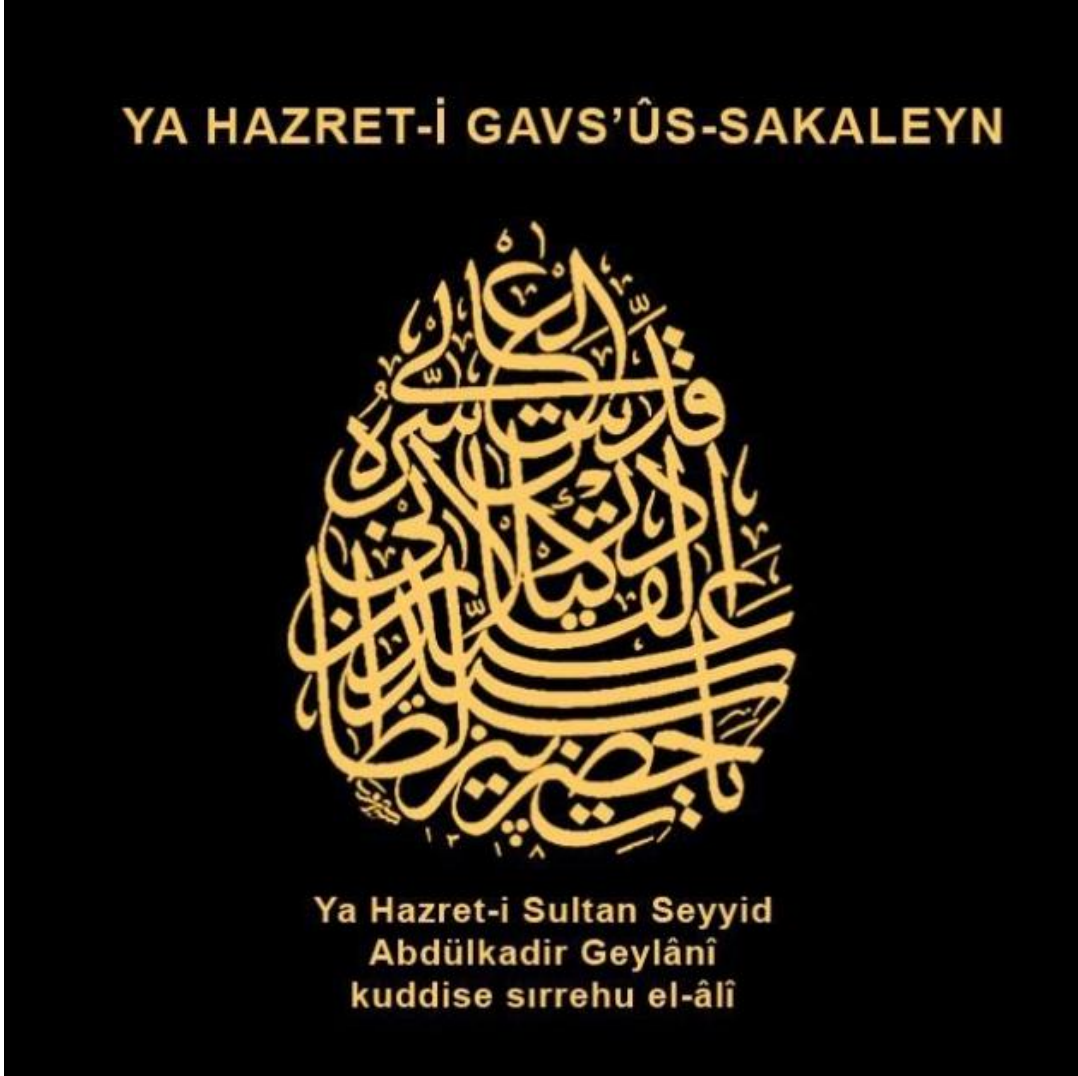
“Ey Habibim, Sana Aşık Olmuşum, cümle Halkı Sana bende kılmışım.”

Hala kabukla uğraşıp çekirdeğe inemeyenler, yani işin özünden bihaber olanlardan bir şey beklenmemelidir. Anlattıklarımın iyi anlaşılabilmesi için, Hz. Peygamber Efendimizin halk oluşu bölümünde belittiğim ifadelerin bazılarını burada yeniden yazma ihtiyacı hissettim.

Allah-ü Taâlâ; “Cemâli Nurumdan, önce Habibim Muhammed’in (S.A.V) ruhunu halkettim.” buyurdu.

Resulullah Efendimiz’de “ Allah önce ruhumu yarattı, önce nurumu yarattı. Allah önce kalemi yarattı. Allah önce akli yarattı.” buyurdu.

Ruh-u Muhammed'î olanların özü; Kâinatın evveli ve aslıdır. Buna işareten Peygamber Efendimiz "Ben Allahtan, Müminler de Benden yaratıldı, Allah-u Taâlâ Lâhût ve hakikî Ahsen-i takvim'de Benim ruhumdan yarattı." buyurdu.

PİR ABDÜLKADİR GEYLANİ HAZRETLERİ

“Her veli onun izniyle makam bulur.”

İslâm alimlerinin ve velilerinin büyüklerinden Hazreti Abdülkadir Geylani, 1078 yılında İran'ın Geylan şehrinde doğdu. Künyesi, Ebu Muhammed'dir. Muhyiddin, Gavs-ül-a'zam, Kutb-i Rabbani, Sultan-ul-evliya, Kutb-i a'zam gibi lâkabları vardır. Babası Ebu Salih bin Musa Cengidost'tur. Hz. Hasanın oğlu Hasan-ı

Müsenna'nın oğlu Abdullah'ın soyundandır. Annesinin ismi Fatıma, lakabı Ümm-ül-hayr olup seyyidedir. Bunun için Abdülkadir Geylani, hem seyyid, hem şerifdir. Abdülkadir Geylani, 1166'da Bağdatta vefat etti. Türbesi Bağdattadır. Onun için şu ibare meşhur olmuştur: "**Veliler Sultanı Abdülkadir Geylani, aşk ile doğdu, kemal ile ömür sürdü ve kemal-i aşk ile Rabb'ine vasıl oldu.**"

Bir gün Abdülkadir Geylani'ye, "Bu işe başladığınızda, bu yola adım attığınızda, temeli ne üzerine attınız. Hangi ameli esas aldınız da böyle yüksek dereceye ulaştınız." diye sordular. Buyurdu ki: "Temeli sıdk ve doğruluk üzerine attım. Asla yalan söylemedim. Yalanı kağıda bile yazmadım ve hiç yalan düşünmedim. İçim ile dışımı bir yaptım. Bunun için işlerim hep rast gitti. Çocuk iken maksadım, niyetim, ilim öğrenmek, onunla amel etmek, öğrendiklerime göre yaşamaktı. Küçüklüğümde Arefe günü çift sürmek için tarlaya gittim bir öküzün kuyruğundan tutunup, arkasından gidiyordum. Hayvan dile geldi ve dönüp bana; "Sen bunun için yaratılmadın ve bununla emrolunmadın." dedi. Korktum, geri döndüm. Evimizin damına çıktım. Gözüme, hacılar gözüktü. Arafat'ta vakfeye durmuşlardı.

Anneme gidip; "Beni Allahü teâlânın yolunda bulundur. İzin ver, Bağdat'a gidip ilim öğreneyim. Salih zatlara ve evliya'yı bulup ziyaret edeyim." dedim. Annem sebebini sordu, gördüklerimi anlattım. Ağladı, kalkıp babamdan miras kalan seksen altının yarısını kardeşime ayırdı. Kalanını bana verip, altınları elbisemin koltuğunun altına dikti. Gitmemeye izin verip, her ne olursa olsun doğruluk üzere olmamı söyleyip, benden söz aldı. "Haydi Allah selamet versin oğlum. Allahü teâlâ için ayrıldım. Artık kıyamete kadar bir daha yüzünü göremem." dedi. Küçük bir kabile ile Bağdat'a gitmek üzere yola çıktım. Hemedan'ı geçince, altmış atlı eşkiya çıka geldi. Kafitemizi bastılar. Kervanı soydular. İçlerinden biri benim yanıma geldi. "Ey derviş! Senin de bir şeyin var mı." diye sordu. "Kırk altınım var." dedim. "Nerededir" dedi. "Koltuğumun altında dikili" dedim. Alay ediyorum zannetti. Beni bırakıp gitti. Bir başkası geldi, o da sordu. Fakat, o da bırakıp gitti. İki birden reislerine gidip, bu durumu söylemişler. Reisleri beni çağırttı. Bir yerde, kafileden aldıkları malları taksim ediyorlardı. Yanına gittim. "Altının var mı." dedi. "Kırk altınım var." dedim. Elbisemin koltuk altına sökmelerini söyledi. Söküp, altınları çıkardılar. "Neden bunu söyledin." dediler. "Annem, ne olursa olsun yalan söylemememi tembih etti. Doğruluktan ayrılmayacağıma söz verdim. Verdiğim sözde durmam lazım." dedim. Eşkiya reisi, ağlamaya başladı ve; "Şu çocuk kadar olamadım, bu kadar senedir ben, beni yaratıp, yetiştiren Rabbime verdiğim sözü tutmuyorum." dedi. Bu pişmanlığından sonra tövbe edip, haydutluğu bıraktığını söyledi. Yanındakiler de, "İnsanları soymakta, yol kesmede sen bizim reisimiz idin, şimdi tövbe etmekte de reisimiz ol." dediler. Sonra, hepsi tövbe ettiler. Kafileden

aldıkları malları sahiplerine geri verdiler. İlk defa benim vesileyle tövbe edenler, bu altmış kişidir."

Abdülkadir Geylani, Bağdat'a geldi ve buradaki meşhur alimlerden ders almak suretiyle hadis, fıkıh ve tasavvuf ilimlerinde çok iyi yetişti. İlim tahsilini tamamlayıp yetiştikten sonra, vaaz ve ders vermeye başladı.

"Câmi'ul ulûm." adındaki kitabında yazar ki;

Bir gün tüm halk onun nasihatlarını dinlemek için toplanmış, minbere çıkmış hutbede konuşmaya başlayamaması üzerine, Fahr-i Kainat Efendimiz'in ruhaniyeti teşerrüf etmiş, ağzına yedi defa üflemiş ve O'na "Konuş, ya oğlum Abdülkadir; insanlara vaaz ve nasihatta bulun." diye buyurmuşlardır.

Bundan sonra Hz. Pir Efendimiz, durmaksızın kaynayıp coşan bir rahmet, hikmet ve ilim pınarı gibi tüm insanlara, susamış gönüllere hayat vermiştir ve hala da hayat vermeye devam etmektedir.

Hocası Ebu Said Mahzumi'nin medresesinde verdiği ders ve vaazlarına gelenler medreseye sığmaz sokaklara taşardı. Derslerine devam edenler arasında pek çok alim yetişmiştir.

Abdülkadir-i Geylani, bir müddet ders verip, hak ve hakikatı anlattıktan sonra, ders ve vaaz vermeyi bıraktı. İnzivaya çekilip, yalnızlığı seçti. Sonra sahralara çıktı. Bağdat'ın Kerh harabelerinde yaşamaya başladı. Bütün vaktini ibadet, riyazet ve mücahede ile nefsinin arzu ve isteklerini yapmamak, istemediklerini yapmakla geçirmeye başladı. Daha sonra tekrar halkın arasına dönerek derslerine ve vaazlarına devam etti.

Seyyid Abdülkadir Geylani Hazretleri, vefatından sonra bile tasarrufu ve himayesi devam eden velayet burcunun şahıdır. "Her ne niyetle olursa olsun ismimizi anan ve kapımıza gelen herkese yardım elimiz uzanır." demiştir. Seyyid Sultan Abdülkadir Geylani Hazretleri hem maddi ilimlerde hem de manevi ilimlerde devrinin tek otoritesi idi. O alimdi, pirlerin piriydi, kaynağını Habib-i Kibriya'nın o sonsuz deryasından alıyordu.

Bir keresinde de Onun debdebe ve saltanatını kıskanan bir yahudinin gelip, **"Ya Gavs, sizin peygamberiniz 'Dünya müminin cehennemi, inanmayanın ise cennetidir' diye buyurmuşken, bir senin şu ihtişamına bak, bir de benim şu sefil ve fakir halime bak. Bunu nasıl izah edersin?"** demesi üzerine atından inip adama sağ kolundan cübbesinin yenine

bakmasını söylemiştir. Adam orda Geylani'nin cennetteki durumunu görüp hayranlık ve hayret içinde kalmış ve şimdi Geylani Hazretlerinin cennete nisbetle cehennemde olduğunu söylemiştir. Abdülkadir Geylani Hazretlerinin sol kolundan bakan adam orda da cehennemdeki kendi durumunu görmüş, korku ve dehşet içinde kalarak dünyanın cehennemdeki yere nisbetle kendisi için bir cennet olduğunu itiraf etmiş ve pişmanlık içerisinde tövbe ederek Hz. Pir'in huzurunda müslüman olmuştur. O'nun daha pek çok tasavvufi kerametleri anlatılagelmiştir.

**Her iki alemin sultanı Şah Abdülkadir
Evladı Ademin hakanı Şah Abdülkadir,
Arşın, Kürsi'nin, Kalem'in ayı hem güneşi,
En büyük nurdan bir kalb nuru Şah Abdülkadir.
(ŞEYH NAKŞİBENDİ)**

Seyyid Abdülkadir Geylani Hazretleri oğluna şöyle vasiyet etmiştir: "Tasavvuf öyle bir haldir ki, o hale kimsenin laf ile varması mümkün değildir. Onun için bir fakire rastlarsan ilmine dayanarak onunla münakaşa etme, itirazda bulunma. Gönlünü almaya bak. Şunu iyi bil ki, tasavvuf sekiz hal üzeredir:

1. Merhamet ve şefkat,
2. Doğruluk,
3. Sadakat,
4. Cömertlik,
5. Sabretmek,
6. Sır tutmak,
7. Fakirliğini ve acizliğini bilmek,
8. Rabbine şükretmek.

Abdülkadir Geylani Hazretleri'ne hayranlıklarını ve minnettarlıklarını anlata anlata bitiremeyen Hak aşıklarından birkaç mısra şöyledir:

Seyyah olup şol alemi ararsan
Abdülkadir gibi sultan bulunmaz

Ceddi Muhammeddir, eğer sorarsan
Abdülkadir gibi sultan bulunmaz
Hak yeri yaratıp göğü düzeli
Hoş nazar eylemiş ona ezeli
Evliyalar serçeşmesi, mana güzeli
Abdülkadir gibi sultan bulunmaz

(Yunus Emre)

O zamandan bu yana asırlar asırları kovalamış, ama Seyyid Abdülkadir Geylani Hazretlerinin güneşi hep aynı kalmıştır. O güneş ki, hala ötelerin ötesine ulaştıracak engin ufuklar çiziyor. O, Ebu Muhammed, Kutbu'r Rabbani, insanların ve cinlerin rehberi olan Seyyid Sultan Abdülkadir Geylani'dir.

O, Gavsül Azam'dır; O'na bu ismi Cenabı Hak ihsan etmiştir. O, zikri daim, fikri çok, kalbi yumuşak, yüzü mütebessim, ruhu ince, eli açık, ilmi umman, ahlâkı üstün ve soyu temiz bir Zat-ı Şeriftir. O ve onun yolunun nurdan halkaları, ömür denilen sermayeyi en güzel şekilde yaşayarak bu yüksek makamlara hak kazanmışlardır. Onlar ehli sünnet üzere doğru bir itikat, sabır, gayret, doğruluk, güzel ahlâk, ihlas ve diğer pek üstün meziyetlerle kulluk makamının en üstün noktalarına ulaşmışlardır. Onları anlamak ancak onların gittiği nurlu yolun yolcusu olmakla, yani İslamiyet'i yaşamakla mümkündür. Onu sevmek saadet tacı, onun ahlâkıyla ahlâklanmak sonsuz kurtuluş ilacıdır. Çünkü O'nun namı: Hazreti Pir Seyyid Sultan Abdülkadir Geylani Kaddesallahu Sırrahul Aziz ve Hakim'dir.

Bir gün yine aynı kürsü üzerinde vaaz ederken ilham-ı ilahi ile Cenab-ı Kibriyâ, **“yâ Abdulkadir! Sen ayağım cümle evliyaların omzundadır.”** de. Yâ Rabbi! bu söz büyüktür. Sevilmek ağır gelir dediğinde. “Yâ Abdulkadir! Sen söyle her kim boynunu eğmez ise ona cezasını vereceğim, söyle senin kadrini bilsinler” dedi. Hazreti Pirimiz efendimiz emri ilahi üzere söyledi:

(قَدَمِي هَذِهِ عَلَى رَقَبَةِ كُلِّ وَوَلِيِّ اللَّهِ وَوَلِيِّ اللَّهِ)

“Mübarek ayağını kaldırıp işte benim şu ayağım cümle evliyaullah erkeklerin ve kadınların omzundadır.” demesi üzerine huzurda hazır yüzlerce evliya

ulema hep birden başlarını eğdiler, hatta bazı büyük evliya-i ârifin varıp elleriyle mübarek ayağını omuzlarına koydular.

Huzurda olmayıp dünyanın sair yerlerindeki evliyalara, Cenab-ı Hakk ma'lum eyleyip buldukları yerde boyunlarını eğdiler.

Yalnız San'a da bir şeyh o veliyullah ise bende aynı makamdayım deyip başını eğmedi. Bu zat öyle keramete ermişti ki 400 müridiyle istediği yere uçar gider imiş. Sonra bu sözü Gavs-ul Azam efendimize söylediler. Öyleyse hınzırlara baş eğsin demiş.

Bu zat müridleriyle Kayseri'ye gelip kıralın kızına âşık ve onların sözüyle dinini terk edip hınzır çobanlarıyla beraber olmuş. Hınzır yorulunca yavrularını koynuna kendini omzuna almış, gönlüne hemen söylediği söz gelmiş, ne çare ben beterdim demiş. Kızı gelin yapmışlar kız eliyle şarap vermiş alıp içmekte düşünmemiş kendi bir elinde hınzır eti ağzına götürür iken kendinin müridi Şeyh Feriduddin Attar hazretleri ve daha birkaç kişiden başkaları bırakıp gitmişler.

Bunlar Cenab-ı Hakk'a daima niyaz ile, ya Rabbi! Şeyhimizi bu beladan kurtar deyip beklerlerdi. Tam bu sırada şeyhin bu şarabı ve hınzır etini yerse bütün helâke gideceğini bilip, Feriduddin:

(يا سلطان سيد عبد القادر. بروح الشيخ من ايدينا الامداد لامداد يا محى الدين)

"Yâ Sultan Seyyid Abdulkadir, Burûhi's-Şeyh min eydinâ el-imdâd li-imdâd Yâ Muhiddin," dedi.

Böylece Cenab-ı Gavs-ul Âzam'a yalvarıp çağırıp çok ağlamış. Vah şeyhimiz aramızdan gidiyor, diye ağlamışlar. Derhal efendimizin himmeti yetişmiş. Şeyhin vücuduna bir zelzele düşerek titreyip elindekiler düşmüş. Başlamış ağlamaya. Kızı, düğünü derneği bırakıp müridlerinin yanına gelmiş. Günahımıza ağlayalım, Cenab-ı Hak'tan af dileyelim deyip yalvarıp ağlarken Cenabı hak Teâlâ bunun aşkını kıza vermiş gelip çok yalvarmış sen benim için her şeyleri yaptın şimdi neden beni bırakıyorsun demiş. Sen benim dinimde olmadıkça ve şeyh Abdulkadir Geylaniye gidip suçum affolunmadıkça seni alamam deyince kız ben senin dinine girerim deyip San'aya geldiler. Kızı bırakıp kendi yüzüne karalar sürüp boğazına yular takıp müridleri çekerek Pir'in dergâhına getirdiler, bağladılar.

Gavs-ul Azam efendimiz Kâdiyy-ül Hâcat'a yüz sürüp diledi. Rabb-ul İzze; "Yâ Abdulkadir! Sana söyledim, sana itaat etmeyenin cezasını ben veririm. Bana âsi olsa affederdim sana asi oldu af yoktur." buyurdu. Sevgili Sultanımız, "yâ Rabbi! Senin ismin affu gafurdur affeylemeni dilerim." "Ya Abdulkadir bu dilediğin kimse için değildir. Çünkü seni sevdiğimi bilerek yaptı. Emrime karşı geldi. Bunun için isteğini kabul etmem. Mademki; sen ısrarla istiyorsun bütün kâinatta bulunan tasarrufunu ve gavsiyeden elini çek." nidası geldi.

Hemen Gavs-u's-Sekaleyn efendimiz, "yâ İlâhınâ, yâ Hâlıgınâ (ey ilahımız, ey yaratıcımız) eğer sen benim bu kimse hakkında istediğimi kabul etmezsen bende gavsiyeden elimi çektim. Kıyamete kadar gelecek müridlerimizin içinde muhakkak bu gibi haller olur. Öyle ise, ya Rabbi! sen af etmezsen onların ve benim halim ne olacaktır. Senin kullarını, zat-ı ilahiyyeni tevfid eyleyip kendi halimle ibadetine meşgul olurum." dedi.

"Yâ Rabbi! Sen kâdir ve âlimsin, her iş elindedir. Senden kimse sormaz, yani versen ne olur." demesiyle ol-Hâliki Kâdir-i Kayyum, "Yâ Abdulkadir! Her ne istedinse verdim, o kimseyi sana bağışladım, yine sen makam-ı gavsiyende olduğun gibi dur. Müridlerinin cümlesini affyledim. Ya Gavs-ul Azam! Senin müridlerinden günahkâr olsa da âhir nefeste imanla dünyadan çıkmasını ahd ve ihsan eyledim." diye, buyurdu.

Gavs-ul Azam Geylani efendimiz bu büyük ihsan-ı ilahiyyeye şükran lillah secdeye kapanıp çok sevindi. (Radiyallahu anhu).

Bak Allah'ü Teâlâ'nın ne hikmetleri varki o Şeyhi San'a nın öyle olması bizim cümlemizin ahir nefeste tevbe ile gitmemize sebep oldu. Elhamdulillah ve şükran lillah bizde elimizden geldiği kadar Sultan Enbiya'nın ümmeti olduk ve O Sultanın da müridi olduk, ne devlet ne izzet ne şeref Allaha şükür.

Gavs-ul Azam efendimiz buyuruyor ki,

(عِزَّةٌ رَبِّي لَا تَزَالُ يَدِي عَلَى رَأْسِ مُرِيدِي)

"Rabbimin izzetine yemin ederim ki, benim elim müridimin başı üzerinden gitmez, zail olmaz."

(عِزَّةٌ رَبِّي إِلَىٰ آخِرِهِ)

“Rabbimin izzeti hakkı için ben Rabbimden vaad aldım. Cehennem kapısına durup cümle müridimi oraya uğratmadan geçireceğim.”

(يَا مُرِيدِي أَنْتَ جَيِّدٌ وَأَنَا جَيِّدٌ)

“Ey müridim sen güzelce kabul edersen bende seni güzelce kabul eylerim. Eğer sen beni kabul eyledin ise muhakkak bende seni kabul eyledim,” demiştir.

Birgün oğlu Abdürrezzak (Radiyah Anhu) demişki; “Ey babam ceddimiz Rasulullah (sallallâhu Teâlâ aleyhi vesellem) efendimiz tebevül, teğavvut eylediğinde misk gibi yerde gâib ve yer tutar imiş, biz de bu hali sizde de görüyoruz.” Cenab-ı Gavs-ul Azam efendimiz:

(هَذَا وُجُودُ جَدِّي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وُجُودَهُ عَبْدُ الْقَادِرِ)

“Bu gördüğünüz vucud Rasulullah ceddin Muhammed (Sallallâhu Teâlâ aleyhi vesellem)’in vucududur, Abdulkadir’in vucudu yoktur,” dedi.

“Peygamberler mucize-lerini gizlediği zaman evliyalarda kerametlerini aşikareye çıkardıkları zaman helak olurlar,”

Âyet-i Kerimede Allahu Teala:

“Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin bilakis onlar diridir fakat siz bilemezsiniz.”

“And olsun ki sizi korku, açlık, mallardan, canlarınızdan ve meyvelerden eksilterek sınarsınız. Sabredenlere müjdele.”

“Onlar başlarına bir müsibet gelince şüphesiz biz Allah’a aidiz ve ona döneceğiz derler.”

“İşte onlara Rablerinden salavat (Yüceltme, methetme) ve merhamet gelir. Hidayete (kurtuluşa) erenler onlardır.” buyuruyor.

Peygamberimiz (sav) de hadis-i şeriflerinde:

“Serveti kaybolmayan ve vucudu hastalanmayan kulda hayır yoktur. Allah’u Teâlâ bir kulu sevdiği vakit ona ibtila eder. İbtila ettiği zamanda ona sabretmesini öğretir.”

“Kişinin Allah katında bir derecesi olur. O dereceye cisminde bir bela ile mübtela olmadıkça ulaşamaz. Bu ibtila sayesinde o dereceye ulaşır.”

“Mü’min mütemadiyen rüzgarın eğici tesirine maruz bir bitkiye benzer. Mü’min devamlı belalarla baş başadır. Münafığın misali de çam ağacı gibidir. Kesilip kaldırılıncaya kadar hiç ırgalanmaz. “Belanın en şiddetlisi peygamberler üzerine, sonra velilere, sonra onlara en çok benzeyenlere ve onlara çok benzeyenlere gelir.”

“Allahu Teâla bir kuluna iyilği murad edip onu safileştirmeği dilediği vakit onun üzerine alabildiğine belayı yağdırır. O kimse Allah’a dua ettiği vakit melekler: Bu bilinen bir sestir derler, ikinci defa dua edip; yâ Rabbi dediği vakit Allah’u Teâla söyle ey kulum! İsteddiğini yapmaya hazırım. Ya istediğini veririm yahut senden şimdi iyiliği kaldırır kıyamette daha iyisini veririm. Kıyamet günü olduğu vakit namaz kılan, oruç tutan, sadaka verip hac eden amel sahipleri gelir. Sevapları tartılır ve bol bol mükafatları verilir. Sonrada dünyada felaket ve musibetlere mübtela olanlar gelir. Onlar için mizan kurulmaz, defter açılmaz. Dünyada üzerine musibetler yağdırıldığı gibi bu defada üzerlerine bol mükafatlar yağdırılır. Hatta dünyada bir bela ile mübtela olmayanlar keşke bizim de vucutlarımız makaslarla biçilseydi de bugün bunların aldıkları sevabı alsaydık derler. İşte bu Allahu Teâlanın: - Ancak sabredenlere ecirleri hesapsız ödenecektir,- (Sure-i Zümer, Âyet 10)buyurduğunun anlamıdır.” buyurmuştur.

Abdulkadir Geylani hazretlerinin kabirdeki ölüleri diriltmesi, Muhiddin Arabi hazretlerinin kırk tane papazı hem öldürüp hem diriltmesi ve Seyyid Ahmed Rufai hazretlerinde çok açık bir şekilde keramet göstermesi sonucunda, o zamanının âlimleri tarafından kerametinin bu kadar aşikare göstermesinin yanlış olduğunu ve yapmaması gerektiğini Ahmed Rıfai hazretlerine söylüyorlar. Seyyid Ahmed Rıfâi hazretleri onlara:

Ben gösterdiğim bütün kerametleri İslamiyet ve insanların faydası için gerektiği yerde gösteriyorum. Gösterdiğim kerametten Allah’u Teâla da razı, Peygamberimiz (sav)’de razı diyorsa da inandıramıyor. En sonunda hep birlikte, Peygamberimiz (sav)’in Mübarek kabri şerifine gidip, “Yâ Resûlallah! Benim göstermiş olduğum kerametlerden razıysan mübarek elini bana uzat ben de öpeyim bu insanlar da benden razı olduğunuzu görsünler. Razi değilseniz de elinizi uzatmayın.” diyor.

Peygamberimiz (sav) mübarek sağ elini kabri şerifinden dışarı uzatıyor. Seyyid Ahmed Rifai hazretleri öpüp yüzüne sürüyor.

İşte Seyyid Ahmet Rifai hazretlerinin bu kerametinden de anlaşıldığı üzere yeri ve zamanı geldiğinde büyük zatların keramet göstermesinde hiçbir sakıncanın olmadığı anlaşılmaktadır.

Hadis-i Şerif:

“Biriniz herhangi bir yerde yolunuzu, şaşarsanız bir şeyde yahut yardımcı, muhafaza edici arayıp bulamadığınız zaman, hiç kimsenin size yoldaş, arkadaş olmadığı, naçar (çaresiz) kaldığınız yerde deyiniz ki: «Ey Allah’u Teâlâ’nın has kulları! Beni muhafaza ediniz. Ey Allah’u Teâlâ’nın has kulları! bana yardım ediniz.» Çünkü Allah’u Teâlâ’nın öyle kulları var ki onlara yardıma gelirler, görünmezler.”

Bu ayeti kerime ve hadis-i şerife göre evliyaullahların sağlığında olduğu gibi vefat ettikten sonra da aynı şekilde yardımı olacağını ve insanların müşküllerini halledeceğini açık bir şekilde söylemektedir. Günümüzde de birçok büyük zatların kabirleri bu yüzden ziyaret edilmektedir. İnsanlar bu zatlardan yardım görmeseler sadece dedikoduyla binlerce yıldan beri bunların kabirlerini ziyaret edip yardım istemezlerdi. . Rabbim! Cümlemizi büyük zatların şefaatharına nail etsin (Âmîn)

Cenab-ı Gavs-ul Azam Efendimizin Şefaathıyla Ümmeti Muhammed’in Bağışlandığına Dair ;

Menâzil’ül Evliyâ fî fezâil’ül Asfiyâ kitabında yazıyor ki;

Peygamberimiz Muhammed Rasulullah (sallallahu teala aleyhi vesellem) efendimiz vefatından evvel hırka-i şerifini Üveys’il Karani hazretlerine götürüp vermelerini ashabına vasiyet eylemişti.

Hz. Üveyse Hırka-i Saadeti teslim edip Peygamberimiz (sav)’in kendisine, ümmetine mağfiret için dua etmesini vasiyet eylediğini söylediler. Hazret-i Veysel Karâni, secdeye başını koyup diledi. Cenab-ı Bâri Teâlâ, Yâ Üveys! Ümmetin yarısını sana bağışladım yarısınıda Rasulümün evladından gelecek Abdulkadir’e bağışladım dedi. Üveys, Yâ Rabbi! O zatı mubareki görsem, dedi. Yâ Üveys! bu zat,

(فِي مَفْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ)

Ayet-i celile-i lem yazâliyemde beyan buyurduğum gibi makamı aliyyul alâdedir.

“İşte bu zat benim ve habibimin sevgilisidir. Kıyamete kadar yeryüzünde hüccet-i semadanımdır (hüccetimdir), bir kimse bu mahbubumu kabul ve güzel itaatte bulunur ise zatı ilahiyyemin ahbabımdan olur, sevgili kulum olur.”

Elhamdülillah, şükran fesubhânallah ne büyük Allah bizi sevmek için ne sebebler hazırlamıştır.

(سَمِعْنَا وَآطَعْنَا)

“Semi'nâ ve ata'nâ; işittik ve itaat ettik.” Hemen kabul eyledik. Çoktan Allah'ü Teâlâ'ya şükürler olsun bizde nasip eyledi.

Cenab-ı Üveys'il Karâni, başını kaldırıp hali haber verip dedi ki, bu fermanı ilahiyye üzerine hemen başımı eğip kabul, kademi mübarek Gavs-ul Azam için eğip velayeti Celilelerini tastik eyledim. Ve teşekkürümü Cenab-ı Mevlaya arz eyledim, dedi. (Rıdvanullahi Teâlâ aleyhim ecmain).

Şeyh Ahmed el-faruki et-tirmizî es-Serhendi (Kaddesallahu sırrahu's sâmi) kitabın da, şöyle buyurmuştur ki:

Allah'ü Teâlâ'ya vuslat için asıl iki yol vardır; Biri nübüvvet yoludur. Bu yol kapanmıştır artık nebi gelmez. İkinci yol velayet yoludur. Buda vasılı illallah olan evliyaların velayetindedir. Onların emriyle gidilir. Kutup, evtat, ebdâl, nücabâlardır. Bu yolun serdarı İmam Ali (Radiyahallahu anhu ve Kerremallahu veche)'dir. Rasulullah (sav) efendimiz, buna vermiştir. İmam Ali'ye manen vasıl olan Resule ve ondanda da Hakka vasıl olur.

Zira velayetin makamı aliyesine erenler Hazreti Ali ve Fatıma; Hasan ve Hüseyin evladlarıdır. Bunlar Resulullah'ın hem neseben hem intisaben evladıdırlar. Başkaları yalnız intisaben evladıdırlar.

Çünkü:

(كُلِّ تَقِيٍّ أُلِّ مُحَمَّدٍ)

“Her takva ehli olan Muhammed ümmeti Âl-i Muhammeddir, Muhammed evladıdır.”

Hadis-i Şerif'i budur. Ne vakitki Gavs-ul Azam efendimize bu makam yetişti, verildi. Babası Hasan evladı anası Hüseyin evladı.

Kendi asrında ve kendi asrından sonra gelen bütün evliyaullah, onun feyziyle yetişecektir. Bütün velayetleri muhit olan velayeti kıyamete kadar geleceklerin cümlesini yetiştirmeye kâfidir. Diğer yollar kapanmıştır. Yalnız Gavsiyeleri ile vasıl olunur. Yani bir veli, buna muhabbet etmeden kemale eremez.

Kendisi meşhur kasidesinde buna işaret eder ki:

(افلت شمس الاولين وشمسنا ابداء على فلك الاعلى لا تغوب)

Yani, "Evvelkilerin güneşi battı bizim güneşimiz feleki a'lada hiç batmaz."

(اللهم يسر لنا وارزقنا متابعته أمين)

(Allah'ım ona tabi olmakla bize rızık ver ve bize bunu kolaylaştır.)

Üstas ibn-i Ehdel hazretleri, Gavs-ul Azam efendimizi şöyle medh eylemiştir ki; daha ondan başkaları hiç böyle medh'u senâ edememiştir, şöyle ki; dar'ul fâhir fî menâkibi Seyyidinâ Abdulkadir Geylani (Radiyahallahu anhu) namındaki kitabında yazar:

(الغوث الاعظم، قطب الاقطاب، فرد الاحباب، شيخ الثقلين، صاحب السر الاتم الاعظم السارى بسرہ الشريف فى الدهر الدهور بدقائق (كنت نبيا وادم بين الماء والطين) حامل سر الاولى الادنا الظاهر بسر الاجتماع والجمعية بنقطة الاعتدال العلى وهو المتصرف فى التكوين باذن المطلق والمعترف فى الاكوان بمال الحق والخلق مولانا وسيدنا السيد ابى صالح عبد القادر بن السيد ابى صالح موسى الجيلانى العلى الفاطمى، بهجة النفوس والافاق رضى الله عنه وارضاه عنا)

El-gavsul azam kutb'ul aktâb ferd'ul ahbâb şeyhi sakaleyn sahibu's-sırrı'l etemme'l-a'zamu's-sırrı bi sırrahû eş-şerif fi'd-dehri ed-dehur bidiğâigin (küntü nebiyyen ve âdeme beyne'l-mâi ve't-tîni) hâmilu sırrıl ulâ el-ednâ ez-zâhir bi sırrul ictimâ vel cemiyeti bi noktadil itidâil aliyyi ve hüvel mutasarrıf fi't-tekvîn bi iznil mutlak vel mu'tarif fil ekvâni bi mâlil hakkı

vel halki mevlânâ seyyidinâ es-seyyid ebi sâlih Abdulkadir ibn-i es-seyyid ebi Salih Musâ Ceylani el-Hüseyini el uluvvi el-fatimî bi hüccetil nüfüsi vel âfâgi radiyallahu anhu ver dâhu annâ.

Bu kelimelerin her biri zihinleri karıştırırsa da, ehline çok makbuldür. Allah'ü Teâlâ ile uğraşanlara Allah'ın sırrına ermek kolaydır. Çünkü sahibi kutludur.

Cenab-ı Gavs-ı Geylâni efendimizin menakibini yazmak, sevmek ve anlamak insanlara mümkün değil olduğunu cümle evliyalar ikrar ve tastik eylemişlerdir.

Gavs-ul Azam Efendimizi Hızır (Aleyhis-selam)'ın Medh Eylediği Hazreti Hızır (as) Cenab-ı Baz'ul Eşheb sırrullah efendimiz hakkında demiştir ki: Âşıklık makamında yeryüzünde Seyyid Abdulkadir gibi bir veli yoktur ve olmadı ve olmaz da.

Şeyh Ebu Medyen el-mağribî hazretleri, Hızır (as)'dan Abdulkadiri sordum dedi ki; "Ya şeyh! es-Seyyid Abdulkadir, imamı siddikîn hüccetül arifin ruhul marifettir. (yani siddıkların imamı, ariflerin hücceti ve marifetin ruhudur), büyük evliyalar arasında şanı çok yüksektir." buyurdu.

**Pâdişâhı her dü âlem Şah Abdulkâdirest
Server-i evlâd-ı Âdem Şah Abdulkâdirest
Âfitab u Mahitab u Arş ü Kürsî ve Kalem
Nûri kalb ez nûri Azam Şah Abdulkâdirest**

(Muhammed Nakşibendî Hz.)

"Rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmaîn. Gaddesallâhu sırrahû ve nefedallâhu Teâlâ bi-fîdahû ve berekâtuhû. Âmîn." Buyurmuşlardır.

NİYAZİ MISRİ

Niyazi, çok iyi yetişmiş bir alim ve şairdir. Ama bu hali devamlı olarak onun nefsinin azdırmakta ve benlik çukuruna çekmektedir. Niyaziyi bu durumdan kurtarmak isteyen Pir Abdülkadir Geylani Hazretleri, bir gün Niyazinin önüne durur ve kalp gözüyle bir bakar ve manevi bir güçle onun bütün bilgisini siliverir. Ve Niyaziye "Neyin var oğul." diye sorar. Tam bir şok

yaşayan Niyazi "Hiç yok Efendim." dedi. Bunun üzerine Şeyh, "Hiç yok de git." dedi.

Niyazi, "Hiç yok, hiç yok." diyerek yollara düştü. Sahilde balıkçıların file ile tuttıkları binlerce balıkları tekneye boşalttıklarını gördü ve onlara bakarak hiç durmadan "Hiç yok, hiç yok." demeye devam etmiş, duruma çok sinirlenen balıkçılar "Kardeşim geç git işine." filan deseler de Niyazi takılmış plak gibi aynı kelimeyi tekrarlamaya devam ediyor. Balıkçılar buna iyi bir dayak atıyorlar, Niyazi "Ne diyeyim ağam." deyince, balıkçılar "Görüyorsun ki binlerce balık var sen hiç yok deme, sürüsüne bereket de git." diyorlar.

Niyazi artık yeni ezberi olarak "Sürüsüne bereket, sürüsüne bereket" diyerek yola devam eder. Az ileride İnsanların bir cenazeyi mezara götürmekte olduklarını görür ve "Sürüsüne bereket, sürüsüne bereket" diyerek onların peşlerine takılır. Bir kaç kişi "Sus aman sus." deseler de Niyazi aynen devam ediyor. Cenaze sahipleri duruma çok sinirlenerek Niyaziyi dövmeye başlarlar. Dayağı yiyen Niyazi "Aman ağam neden beni dövüyorsunuz, ben ne diyeyim." deyince, cenaze sahipleri "Allah rahmet etsin, kabri cennet olsun." de git diyorlar.

Niyazi yeni söylemi olan "Allah rahmet etsin, kabri cennet olsun" diyerek gider iken Beldiye işçilerinin vurdukları bir kuduz köpek leşini taktıkları kanca ile çöplüğe doğru sürüklediklerini görür ve "Allah rahmet etsin, kabri cennet olsun" diyerek peşlerine takılır. Ya sabır çeken işçiler, Niyazinin devamlı olarak "Allah rahmet etsin, kabri cennet olsun." demesine sinirlenerek, basarlar dayağı. Canı yanan Niyazi "Beni neden dövüyorsunuz, ben ne diyeyim." deyince işçiler, "Tuf pis kokuyor de git." diyorlar.

Niyazi "Tuf pis kokuyor." diyerek yola devam eder. Bir hamamın önünden geçer iken, hamamdan yeni çıkan ve mis kokular sürünen Padişahın kızı ve hanımının peşlerine "Tuf pis kokuyor, tuf pis kokuyor." diyerek takılır. Sultan ve kızı koruyan jandarmalar, Niyazi'yi yaka, paça sürükleyerek Padişahın huzuruna getiriler ve olanlar olur, Padişah, Niyazinin idamına hükmeder. Tam asılacağı anda Şeyh Abdülkadir Geylani Hazretleri, karşısına durur ve Niyaziye "Ah oğlum ben sana hiç yok de derken efendim senden başka yok de dedim ama sen gittin elin balıkçılarına dedin ve nihayetinde olanlar oldu. Şimdi seni buradan kurtarıyorum, bütün ilmini de fazlası ile veriyorum ve birde Tasavvuf ilmi ile seni donatıyorum. Senin adın

bundan sonra Niyazi Mısri olsun.” diyor ve Niyazi Mısri zamanın en büyük tasavvuf alimlerinden ve şairlerinden oluyor.

Ey gönül, gel gayriden geç, aşka eyle iktidâ
Zümre-i ehl-i hakîkat, onu kılmış muktedâ.
Cümle mevcudât-u malumâta aşk, akdem durur
Zira aşkın evveline bulmadılar ibtidâ.

Hem dahi cümle fenâ buldukça aşk bâki kalır
Bu sebepten dediler kim, aşka yoktur intihâ.
Ey Niyâzî, mürşîd istersen, bu yolda aşka uy
Enbiyâ ve Evliyâyâ aşk oluptur rehnümâ.

(Niyazi Mısri)

HÜNKÂR HACI BEKTAŞ-I VELİ'NİN VECİZELERİ

- Abdal, Hak'ka hayran olandır.
- Adâlet her işte, Hak'kı bilmektir.
- Âdem suretinde olan herkes, Âdem değildir.
- Âdem'in Âdemliği; akıl, hayâ ve ilim ile dir.
- Âlimlere ve kendini bilenlere, alçak gönüllülük yaraşır.
- Allah ile gönül arasında perde yoktur.
- Ara, bul.
- Araştırma, açık bir sınavdır.
- Ârifler hem arıdır, hem arıtıcı.
- Âriflerin içinde, mûrdar nesne (kötülük) eğlenmez.
- Aşk meydanı, erenlerin ve bilenlerindir.
- Bilim, gerçeğe giden yolları aydınlatan ışıktır.
- Bir olalım, iri olalım, diri olalım.,
- Bizi sevenlerin gönüllerinde biz oturur, dillerinde de biz konuşuruz.
- Bizim erkânımız; ahlâkı Muhammed'i ve edebi Ali'dir.
- Cahiller ve hak tanımazlara, sükût ile karşılık veriniz.
- Cennet için ibâdet geçersizdir.
- Çalışan insan kötülük düşünmez.

- Çalışmadan geçinenler, bizden değildir.
- Dâimâ iyiyi, güzeli doğruyu öğrenebilmek için okuyunuz, okutunuz.
- Devletli odur ki; cehli sile, gafletten uyanıp kendini bile.
- Dil mızraktan, daha derin yaralar.
- Dili, dini, rengi ne olursa olsun iyiler iyidir.
- Dînine dizlerinle değil, kalbinle bağlan.
- Doğruluk dost kapısıdır.
- Düşmanınızın bile, insan olduğunu unutmayınız.
- Düşünce karanlığına ışık tutanlara ne mutlu.
- Düşünce, davranış ve sevgiyi, Allah lezzeti olarak tadın.
- Edeb elbisesini, sırtınızdan ölünceye kadar çıkartmayınız.
- Elde gelen her iyiliği, herkese yapınız.
- Eline, diline, beline sahip ol.
- En büyük kerâmet çalışmaktır.
- En yüce servet, ilimdir.
- Hak'ka erişebilmek için, büyüklere ve doğrulara yaklaşın.
- Hakikatın ilk makamı, toprak olacağımızın bilinmesidir.
- Hamı pişiremezsen bari, pişmişi ham etme.
- Her ne arar isen, kendinde ara.
- Hiçbir milleti ve insanı ayıplamayınız.
- Hükümdar (idareci), ancak adâleti ile başarılı olur.
- İbâdetin yeri başkadır, işin yeri başkadır.
- İçi murdar kimseyi ne kadar dıştan yıkarsan arınmaz.
- İlim, hakikate giden yolları aydınlatan ışıktır.
- İlimden gidilmeyen yolun sonu karanlıktır.
- İlmi ve bilgiyi yüce tutan kimse hiçbir zaman küçülmez, alçalmaz.
- İmanın kemâli, âhlak güzelliğidir.
- İncinsen de, incitme. İnsan dilinin arkasında gizlidir.
- İnsanın kemâli, ahlâk güzelliğidir.
- İnsanın olgunluğu, davranışlarının doğruluğundadır.
- İslâmın temeli güzel ahlâk; ahlâkın özü bilgi; bilginin özü akıldır.
- Kadınlarınızı okutunuz, kadınları okumayan millet yükselemez.
- Kanâatkâr olanlar, en büyük zenginliğe sahiptir.
- Karşısındaki insanın iyi olmasını isteyen, önce kendisi iyi olmalıdır.

- Kendini tanımayan, Yaratan'ı da bilemez.
- Kibrin aslı şeytan, tevazûnun aslı Rahmân'dır.
- Kimsenin ayıbını arama, kendi ayıbını görür ol.
- Mevki hırsı, koğu, gıybet, edepsizlik, hıyânet Hak'kı inkâr eder.
- Murada ermek, sabır iledir.
- Mürüvvet hoş görme ve affetmektir.
- Nebîler, Velîler, insanlığa Tanrı'nın hediyesidir.
- Nefsine ağır geleni, kimseye tatbik etme.
- Oturduğun yeri pâk et, kazandığın lokmayı hak et.
- Özünde ve sözünde temiz olmayanların, îmanı tam değildir.
- Sevgi ve acıma, insanlık; hiddet ve şehvet ise hayvanlık vasfıdır.
- Yolumuz; ilim, irfân ve insanlık sevgisi üzerine kurulmuştur.

Hararet nârda'dır, sac'da değildir,
 Kerâmet sendedir, tâc'da değildir.
 Her ne arar isen, kendinde ara,
 Kudüs'te, Mekke'de, Hâc'da değildir.

Sakın, bir kimsenin gönlünü yıkma,
 Gerçek erenlerin sözünden çıkma.
 Eğer insan isen ölmezsin, korkma,
 Âşığı kurt yemez, uc'da değildir.

Gönül kâbesine girmesin hülya,
 Nefsine hakim ol düşme bed hûya.
 Kirleri arıtan baksana suya,
 Hep yüzü yerlerde, buc'da değildir.

Dostumuzla beraber, yaralanır kanarız,
 Her nefeste aşk ile, yaratana anarız.
 Erenler meydanına, vahdet ile gir de gör,
 Kırk budaklı şamdanda kırkımız bir yanarız.

Edeb, erkâna bağlıdır, ayağımız başımız,
 Güllerden koku almıştır, toprağımız taşımız.

Soframızda bulunan, lokmalar hep helâldir,
Yiyenlere nûr olur, ekmeğimiz aşımız.

Erkek dişi sorulmaz, muhabbetin dilinde,
Hak'kın yarattığı her şey yerli yerinde.
Bizim nazarımızda, kadın erkek farkı yok,
Noksanlıkla eksiklik, senin görüşlerinde.

Hak'ka tâlib olan kişi, başka murâd isteme,
Dostun seninle beraber, başka vuslat isteme.
Bu dünya bir sofradır, arzular gelir geçer,
Eğer bizi buldun ise, başka murâd isteme.

Sevgi muhabbet kaynar, yanan ocağımızda,
Bülbüller şevke gelir, gül açar bağımızda.
Hırslar, kinler yok olur, aşkla meydanımızda,
Arslanlarla ceylanlar, dosttur kucağımızda.

Madde karanlığı, akıl nûru;
Cehâlet karanlığı, ilim nûru;
Nefis karanlığı, marifet nûru;
Gönül karanlığı, aşk nûru ile aydınlanır.

Malım mülküm servetim, hepsi evde kaldı,
Eşim dostum akrabam, geçtiğim yolda kaldı,
Dostlarımdan birisi, benden hiç ayrılmadı,
Allah için yaptığım iyilikler bende kaldı.

Sensiz benim bir dem karara mecâlim yok,
İhsânını ta'dâ da imkânım yok.
Tenimdeki her tüy eğer dillense,
Binde bir şükrümü ifâya imkânım yok

HACI BAYRAM-I VELİNİN VECİZELERİ

"Hiddet gözü kör eder" buyurur, "öfke aklı örter.

- Efendimizin bir emrini yerine getirmek mi istiyorsunuz? Çocukların başını okşayın!
- Çalışın! Zengin bile olsanız çalışın. Boş gezenlerin arkadaşı şeytandır!
- Ölümü çok hatırlayınız. Hesabınızı, hesaba çekilmeden yapınız.
- Dünya gamından kurtulmak isteyen kabristanlara gitsin.
- Alim ve velileri çokça ziyaret ediniz ki şefaatlere kavuşasınız.
- Arkadaşlarınızın kusurları emanet gibidir. Onları sır gibi saklayınız.
- Çarşıda ve câmî avlusunda bir şey yemeyiniz. Yol ortasında durmayınız. Ticâret erbâbının dükkânlarında uzun müddet oturmayınız.
- Hiçbir günâhı küçümsemeyin, çok çalışın. Boş gezenler, zengin bile olsa, arkadaşları şeytan, kalpleri şeytanın konağı olur.
- Helâlinden kazanıp, ondan fakırlara cömertçe veriniz.
- Ölümü çok hatırlayınız. Ölüm gelmeden hesâbınızı yapınız. Tövbe ediniz ki, affa kavuşasınız.
- Dünyâ gamından, nefsin sıkıştırmasından hafifleyip kurtulmak istiyorsanız, kabristanları sık sık ziyâret ediniz.
- Ayıp ve kusurlarını gördüğünüz arkadaşlarınızın, komşularınızın, sırlarını ifşâ etmeyiniz. Çünkü gördüğünüz bu sırlar, size emânettir. Emânete hiyânet ise, çirkin bir harekettir.
- Âlim ve velîlerin kabirlerini ziyâret ediniz. Zîrâ o büyükler, kendilerini ziyâret edenlere şefâat ederler.
- Halk içinde Allah'ı çokça anınız. Bu durum maneviyatı yükseltir, katı kalpleri yumuşatır.
- Hiç bir günahı küçümsemeyiniz, boş durmayıp çalışınız. Çalışanları Allah sever. Boş gezenler zengin bile olsalar yoldaşları şeytan, kalpleri şeytana konaktır.
- Her nerede olursanız olunuz sizi Allah'ın gördüğünü unutmayınız. Allah'tan korkunuz, fenalıklardan sakınınız.
- Neresi seni dünyaya çekiyorsa, sana Allah'ı unutturuyorsa orası senin helakin için bir tuzaktır.
- Neresi seni Allah'a yöneltiyorsa, seni düşündürüyorsa orası cennete gitmen için bir duraktır.

- Emaneti koruyunuz.Zira din de size emanettir, beden de.
- Her namazın sonunda size hoş gelen bir ibadeti adet ediniz.Örneğin ; birkaç istiğfar çekmek, bir sure yada ayet okumak, Allah'ı zikretmek....
- Ezanla birlikte camide olunuz, cahiller sizden ilerde bulunmasın.
- Her ayın tek günlerinde veya en az birinde,onbeşinde ve sonunda olmak üzere oruç tutmaya gayret ediniz.
- Sakın ölümü unutmayınız, her gece onu hatırlayınız, hesabınızı yapınız, olurki tevbe edince Hak'ta sizi affeder.
- Nefsinizi daima kontrol altında tutunuz.Düşünün, onu başı boş bırakmayın,zira her fırsatta sizi ateşe götürür.
- Sakın dünyalığın varsa ona güvenmeyiniz, yoksa çalışıp helalinden elde ediniz, kazandığından fakirlere cömertçe payını veriniz.
- Kimden ilim tahsil etmişsen O hocan için daima Allah'tan rahmet ve mağfiret dileyiniz.
- Başkalarından daha çok çalışıp çok ilim sahibi olunuz.
- Önce ilim tahsil ediniz, sonra helalinden para kazanıp evleniniz.
- İlmi bir konuyu özüne göre düşününüz, öyle karar veriniz, dıştan görünüşe bakıp yanılmayınız.
- Başkalarından daha ihlaslı ve daha çok ibadet etmedikçe, başkalarından daha çok ihstanda bulunmadıkça rahat etmeyiniz.
- Mezarlıkları sık sık ziyaret ediniz.Dünya gamından ve nefsin sıkıştırmasından kurtulursunuz.Çünkü nefsin tek korktuğu ve aldatamadığı yer mezarlıktır.Ölenin kendisi olacağını ve azabı tadacağını iyi bilir.
- Büyük zaatların kabirlerini ziyaret ediniz.Bu zahmetiniz O zaatların size şefaathetmesini sağlar.
- Bütün işlerde cimrilikten sakınınız.İnsanlığınızı koruyunuz.Güzel huylu ve merhametli olunuz.Ne halde olursanız olun dünyaya rağbeti azaltınız.Kötülükten uzaklaşınız.
- Her daim nasihat ediniz.
- Oyun oynanan (kumar..vb) gibi yerlere, laubali konuşulan meclislere girmeyiniz.
- Aile arasında adaba dikkat ediniz.
- Ayıplarını gördüğünüz komşuyu kınamayınız.Sırlarını açıklamayınız.Çünkü gördüğünüz bu sır size emanettir, emanete hıyanet kötü ve çirkin bir fillidir.

- Çok gülmeyiniz zira kalbiniz kararır.Sakin ve ağırbaşlı olunuz, yürürken başınız önde vakarlı bir şekilde yürüyünüz,aceleci olmayınız.
- İyi bilinki öfke, düşünceyi, iyi düşünmeyi daraltır.Sonunda insan yanılır.
- Konuşurken gürlleme, bağıırıp çağırma, yüksek sesle bile konuşma.
- Allah'a isyan yolunda kimseye yardımcı olma.
- Adalet güzel ama Emir'de olursa daha güzeldir, cömertlik güzel ama zenginde olursa daha güzeldir, sabır güzel ama fakirde olursa daha güzeldir, tevbe güzel ama gençlerde olursa daha güzeldir, utanmak güzel ama hanımlarda olursa daha güzeldir.
- Devlet büyükleriyle ilişkilerinizde ateşten faydalandığınız gibi olun.Uzakça durun, ısınacak kadar yaklaşın.
- Büyüklerin huzuruna girerken, hem kendi kadrini hem de başkasının kıymetini bilen olun.
- İlimde hukuki meselelerde sana teklif edilecek işler ancak kendine uygun olanları kabul etki sonuçta başka bir görüşü savunmak zorunda kalmayasın.
- Cahil zümre arasında ne gülün ne de gülümseyin.
- Cahil topluluktan sakının, onlarla tartışmaya girmeyin.
- Çok konuşmayın, sorulanları biliyorsanız cevap verin.Kaynak gösterin ki dinleyenler bunu şüphe ile karşılamasın.
- Halkın önünde konuşmayın ancak sorulursa cevap verin.
- Avam ve zenginler arasında dini ve zaruri bilgiye dair sözlerden çekinin. Zira zenginliğe ve mala karşı zaafın var gibi anlaşılmasın.
- Küçük çocukları seviniz başlarını okşayıp onları sevindiriniz, bu Peygamberimizin emridir.
- Yol ortasını işgal etmeyiniz.
- Beyaz giyinmeyi adet edininiz.Zira bu huy sizi daha dikkatli kılar.
- Padişah huzurunda dahi olsanız Hakkı ve hakikati söylemekten korkmayınız.
- Padişah sizi hoşlanmadığınız, dininize uymayan bir işe tayin etse kabul etmeyiniz.
- Bu güzel nasihatlerin herbiri bir Hadis-i Şerifin mealidir.
- İnsanların fitnesinden kurtulmak istiyorsanız, çarşı ve pazarlarda sık sık bulunmayınız.
- Hiddet ve kin, hakikatleri gören gözleri kör eder. Öfke, iyi düşünmeyi daraltır, yanıldır.

- Allahü teâlâyâ isyân yolunda, hiçbir kimseye yardım etmeyiniz.
- Küçük çocukları seviniz, başlarını okşayınız. Onları sevindiriniz ki, Peygamber efendimizin emrini yerine getirmiş olasınız.

EFENDİM

Bütün umudumla sana bakarım
Beni nefselinden kurtar efendim
Tükensin gümanım kesilsin zarım
Beni nefselinden kurtar efendim

Divane gönlüme göster yolunu
Bu kemter kuluna bahşet halini
Gezdir üzerimde kudret elini
Beni nefselinden kurtar efendim

Yıllarca nasihat verdim almadı
Tatlı diller döktüm yine bilmedi
Yedi yıl hapsedtim fayda olmadı
Beni nefselinden kurtar effendim

Bırakmıyor ikrarımı güdeyim
Dost ceminin meclisine gideyim
Canı başı dosta feda edeyim
Beni nefselinden kurtar efendim

Düştüm girdabına döndüm şaşkına
Mevla yardım emreyledi düşküne
Resul hürmetine Ali aşkına
Beni nefselinden kurtar efendim

Kâmil'in ne ola gayrı niyazı
Bir himmet kıl görsün gönlümün gözü
Mevla'ya hoş varır maşukun sözü
Beni nefselinden kurtar efendim

(Kamil Sayın)

Nefis İnsanı çeke, çeke öyle bir tepenin başına çıkarır ve oradan uçuruma itekleyiverir ki, nefesine alet olanlar bu gerçeği ancak o tepeden

yuvarlandığında anlar.

O zamanda her şey için artık çok geçtir. Önemli olan, çok geç olmadan gerçekleri görebilmektir.

YILDIRMA BENİ

Ta Elest'ten ikrar verdim dönemem
Yarab insanlıktan yıldırma beni
İblis gibi benliğime kanamam
Nolur insanlıktan yıldırma beni

Gerçekler dünyadan murad almadı
Fani sevdaları sere salmadı
Bir kez olsun şu alemde gülmedi
Nefse alet edip güldürme beni

Helalden ver ekmeğimi aşımı
Halden bilmeyene salma işimi
Zalimler önünde eğme başımı
Dünya hevesine daldırma beni

Alemlere nakşyledin nurunu
Sevenlere verme gönül karını
Bilenlere yar eyledin yarını
Seni bilmeyene bildirme beni

Dost Kâmil'im cemalini bulayım
Gönül kabesine secde kılayım
Lutfü keremine kurban olayım
Kerem et imansız öldürme beni

(Kamil Sayın)

BEZM-İ ELEST; Allahın ruhları yaratıp "Ben sizin Rabbiniz değil miyim." sorusunu sorduğu zamandır.

KALU BELA; Ruhların "Evet Ya Rabbi Sen bizim Rab'bimizsin." diyerek iman ettikleri andır.

Önemli olan, Bezm-i elest'te vermiş olduğumuz ikrarda durmaktır. "Mutü kable en-temütü." "Ölmeden önce ölünüz." Nefis ve şehvetten kendinizi kurtarınız...

"Ölmeden önce ölmek." Yaşar iken nefsimizi öldürmektir.

Deli Gönül feryad etme boşuna
Hal bilmez kişiye Yar olamazsın
Bir Mürşid'e bağlamazsan özünü
Dost'un meclisinde var olamazsın

(Muhlis Akarsu)

Derviş olan Âşık gerek
Yolunda hem sadık gerek
Bağrı anın yanık gerek
Can gözleri açık gerek

(Niyazi Misrî)

Gel ey gafil aç gözünü, bir bak bu dünya haline
Hiç kimse geldi mi bunda, düşmedi ecel eline

(Eşrefoğlu Rumî)

Muhakkak İnsanlardan bazıları; Hayrın anahtarları ve şerrin kilitleridirler. İnsanlardan bazılarıda; Şerrin anahtarları, hayrın kilitleridirler.

(Hadisi şerif)

Söğüt ağacında olur mu elma
Yarılıp, kesilip, aşılınmayınca.
İnsan kendisinden Alim olamaz
Varıp bir Alim'de başlanmayınca

Sabi çocuk akılbalığ olur mu
Yetişip, büyüyüp, yaşlanmayınca
Amel çokluğuna yoktur itibar
Allahı kulundan hoşlanmayınca.

(Yunus Emre)

Akıl yaşta değil, baştadır. Fakat akılı, başa yaş getirir...

(Cenap Şehabettin)

Cenabı Allah'ın, hoşlanacağı bir ahlakın yok ise, dünyalar kadar ibadet etsen boştur.

GERİ ÇEKİL

Dost bağından bir gonca gül
Alamazsan geri çekil
İsmi amil, zatı Kâmil
Olamazsan geri çekil.

Adem gelmiştir cihana
Dört kapıdan kırk makama
Derya değilsen ummana
Dalamazsan geri çekil

Davut Sulari der bay'a
Çalış emek gitmez zay'a
Kaptansız gemi deryaya
Salamazsan geri çekil

(Davut Sulari)

**“Hak'kı görmek diler isen, suret-i insana bak,
Arayıp gezme bu Halkı, cismin içre ol cana bak.”**
(Âşık Noksani)

Hüdai konuşur bir ince dilden,
Hal ehli olmayan ne bilir halden,
Bilgisiz, görgüsüz, duygusuz, kuldan,
Ölülerin mezar taşı makbuldür.

(Âşık Hüdai)

Sevgi, Muhabbet kaynar, yanan ocağımızda,
Bülbüller şevke gelir, güller açar bağımızda.
Hırslar, kinler yok olur, Aşkla meydanımızda.
Arslanlar, ceylanlar dosttur kucağımızda.

(Hacı Bektaş-i Veli)

Dost Kâmil'im nedir hesap tuttuğun,
Gülmüşmü ki davasını güttüğün,
Elbet seni görür biat ettiğin
Sabredenler Nurun alâ nur imiş.

(Kamil Sayın)

Halimizi hal eyledik. Yolumuzu yol eyledik
Her çiçekten bal eyledik. Arı'ya saydılar bizi.

(Pir Sultan Abdal)

“İlmin rütbesi bütün rütbelerin üstündedir.”

(Zernuci)

“Cahillere, ilimden bahseden onu etmiştir ziyan.

Gerçeklerdende, onu esirgemek zulümdür aman.”

(Katip Çelebi)

“Cahil kişiler, ilmin kadrini kıymetini ne bilirler ki, onlara ilimden anlatırsan ilme yazık edersin.”

“Sırtında şeker çuvalı taşıyan merkep, taşıdığıının tadını ne bilir.
Gerçeklerden haberdar olan kişilere de, ilmi vermezsen yazık edersin, zulüm edersin.”

“Doğrudan ayrılmayan kimse, hatada etse ona göz yumarlar.
Yalancılıkla ün yapan kişi de, doğrudan söylese kimse inanmaz.”

(Sadi Şirazi)

VAY DELİ GÖNÜL

Daha senden gayrı aşık mı yoktur
Nedir bu telaşın vay deli gönül
Hele düşün devri ademden beri
Neler geldi, geçti say deli gönül

Gördüm iki kişi mezar eşiyor
Gam, gasavet gelmiş boydan aşıyor
Çok yaşayan yüze kadar yaşıyor
Gel de şu dünyayı yor deli gönül

Mevlam kanat vermiş uçamıyorsun
Bu nefsin elinden kaçamıyorsun
Ruhsati dünyadan geçemiyorsun
Topraklar başına vay deli gönül

(Âşık Ruhsati)

**Kimse, bu dünyayı yorabileceğini zannetmesin.
Düya'ya gelipte baki kalanı gördünüz mü.**

GEL EY AŞIK

Gel ey âşık bu bir esrarı HAK'tır
Erenlerin yolu söz ile değil
Muhabbet bir ekin, ekip yeşertmek
Oğlan, uşak, mahub, kız ile değil.

Kuş misali her çeşmeye konarsın
Acı, tatlı demez içer kanarsın
Aynel yakın HAK'kı gördüm sanarsın
Bu kafada gördüğün göz ile değil.

Bir kafada binbir türlü seda var
İçecek var, içmeyecek bade var
Dört kapı içinde kırk kat sade var
Hemen gitticeğin iz ile değil.

Yol gizlidir, sadık yoldaş içinde
Neslihansız olmaz Serttaş içinde
HAK'kı gören görür, tez yaş içinde
Yetmiş, seksen, doksan, yüz ile değil.

(Âşık Veysel)

Allah, Kendisini sevdirmeyi murad eder ise, sevdirebilir. Bunun yaş ile taat ile hiç bir ilgisi yoktur.

Kaba sofular, bunu taat ile sandıkları için, ömürlerini boşa harcarlar. Halbuki Hak, Kendisini sevdirmedikçe, sevme izni vermedikçe, mümkün müdürki kişi Hak'kı sevebilsin.

Önce Ol Sevgilinin sevgisine layık olmak gerekir. Sen o mertebenin sahibi olmaya bak ki, Sevgili sevgisini senden esirgemesin.

HAK, hak edenin hakkını verendir, bundan hiç şüpen olmasın. Lâyık olan, lâyıkmı bulacaktır. Yeter ki sen, lâyıık olmaya bak.

HZ. Ali Efendimiz "Siz hakketmedikçe HAK size gelmez." buyurdu.

YOLUN SONU

Bana ne bahardan, yazdan
Bana ne borandan, kardan
Aşağıdan, yukarıdan
Yolun sonu görünüyor.

Geçtim dünya üzerinden
Ömür bir nefes derinden
Bak feleğin çemberinden
Yolun sonu görünüyor.

Azrailin gelir kendi
Ne ağa der, ne efendi
Sayılı günler tükendi
Yolun sonu görünüyor.

Bu dünyanın direği yok
Merhameti yüreği yok
Kılavuzun gereği yok
Yolun sonu görünüyor.

(Dursunali Akınet)

Değerli Ozanımızın söyledikleri ortada, yolun ve ömrün sonu görünmesine rağmen İnsan oğlunun, bu kadar dünyaya bağlanması ne kadar garip değil mi. Zaten bütün kötülükler, bilgisizlik ve anlayışsızlıklardan kaynaklanıyor.

DEĞİLDİR

Sakın bir kimsenin gönlünü yıkma
Gerçek Erenlerin sözünden çıkma
Eğer İnsan isen ölmezsin, korkma
Âşığı kurt yemez uc'da değildir.

Gönül Kabesine girmesin hûlya
Nefsine hakim ol, düşme bed huy'a
Kırları arıtan bak sana suya
Hep yüzü yerlerde, buc'da değildir.

Hararet nardadır, Sac'da değildir
Keramet baştadır, Tac'da değildir
Her ne, arar isen kendinde ara
Yemende, Kudüste, Hac'da değildir.

(Hacı Bektaşî Veli)

**Erkek, dişi sorulmaz, Muhabbetin dilinde,
HAK’kın yarattığı herşey gör, bak yerli yerinde.
Bizim nazarımızda kadınla, erkek farkı yok
Noksanlıkla, eksiklik, senin görüşlerinde.
(Hacı Bektaş-ı Veli)**

“İbadet on kısımdır, dokuzu helal rızık aramaktır.”

Helal yemeyen insanların, ibadetleri yoktur. İsterlerse hiç durmadan, gece, gündüz ibadet etseler de, onların amel defterlerinde, kayda girmiş en ufak bir ibadetleri çıkmaz, çünkü “Haram kapıdan girdiği anda Hak ve helal pencereden çıkar.” hitabı vardır.

HARAM LOKMA;

Haram lokmanın, zerresi dahi insanın başına beladır. İnsanı Hak ve Halk arasında mahçup eder.

Mübarek Abdül Kadir Geylani Hazretlerinin oğlu, eline bir iğne alır ve zamanın su taşıma kabı olan, deriden yapılmış ve adına kırba denilen, derilere batırır sonrada, iğne deliğinden suların akışını zevkle izlemiş. Dergâh’a su taşıyan kişiler, su akmasın diye her deliğin içerisine, leblebi büyüklüğünde bir taş koyulup düğümlerlermiş. Kırbalarında düğüm atılmadık yer kalmamış.

İnsanlar bu durumu Hazreti Pir’den hep saklamışlar ama artık çaresizlikten bir gün durumu anlatmaya karar vermişler ve utana, sıkıla Pir’in huzuruna gelerek durumu anlatmışlar. Hz. Pir onlardan özür dileyerek “Siz hiç merak buyurmayınız hepinize yeni birer kırba alınacak, oğlum ile konuşacağım bir daha böyle bir hatayı asla yapmayacaktır.” diyerek İnsanları yolcu ettikten sonra hemen eve gelerek hanımını yanına çağırır ve “Hanım çok iyi düşün, bu çocuğa hamile kaldığında bir haram lokma yedin mi.” diye sorar.

Hanımı “Aman Efendim, ben nasıl haram yerim böyle bir şey olamaz.” diye cevap verince Hz. Pir “Hanım ben çok düşündüm, bir haram bulamadım, mutlaka sen bir haram yedin, iyice bir düşün.” dedi. Hanımı düşünürken birden aklına bir olay gelir ve Hz. Pir’e anlatır. “ Bu çocuğa hamile iken komşudan bir şey istemeye gittim, komşu istediğimi bana getirmek için mutfığa gittiğinde, masanın üzerinde bir limon gördüm, limonu o kadar canım çekti ki, dayanamayıp döşümdeki iğneyi limona batırıp dilimle tattım ve limon isteğimde geçti, komşum da istediğimi verince eve geldim.” dedi.

Hız. Pir, hanımına “ Hemen komşuya git ve yaptığın hatanı aynen anlatıp hakkını helal etmesini iste ve helal ettirmeden de asla gelme.” der. Hız. Pir’in Hanımı derhal komşusuna giderek durumu anlatır ve hakkını helal etmesini ister. Komşusu “ Aman komşum bunun hakkı mı olur, sen limonu alıp götürmemişsin ki helal olsun.” der.

Hanımı Hız. Pir’e olayı anlatarak helalleştiğini bildirir. Çocuk bir daha asla milletin kırbasını delmez ve bu huyundan tamamen vaz geçer. Dikkat edelim lütfen Hız. Pir ne hanımına ne de oğluna bu konuda herhangi bir tenbihte bulunmamıştır ve hiç bir ikazı olmamasına rağmen oğlu bu kötü huyunu terk etmiştir. Buradan şu gerçeği anlıyoruz ki ortadan haram yani Kul hakkı kalkmış ve o hakkın helallığı sağlanmış olması, o hatayı, o noksanlığı otomatik olarak ortadan kaldırmıştır.

Helal lokmanın önemini bilip, haram lokmanın da kişiyi nerede, ne zaman mahçup edeceğini iyi düşünmeliyiz.

BİR BEYİN KIZININ HİKAYESİ;

Söz haramdan açılmışken aklıma gelen bir hikayeyi Sizler le paylaşayım istedim.

Zamanın birinde, zengin bir bey varmış. Bey, zengin olduğu kadarda hatır şinas, herkes tarafından sevilen, sayılan, fakiri, fukarayı gözetip, kollayan adaletli kullardan biri imiş. Bu beyin, dillere destan güzellikte bir kızı varmış. Kız evlilik çağına geldiğinde memleketin bütün ağaları ve beyleri oğulları için kıza dünür gelmeye başlamışlar. Aralarında çok uygun taliplerinde olmasına rağmen bey bir türlü kızını kimseye vermiyormuş.

Bir gün kapısında ki hizmetkarını çağırarak “ Oğlum bu gelen ağalar, paşalar ne diye benim kapıma gelip duruyorlar.” diye sormuş. Hizmetkar utana, sıkıla “Efendim sizin kızınız var, onların da oğulları var herhalde kızınızı oğullarına istemeye geliyorlardır.” deyince ağa tekrar “Peki bunca ağalar, paşalar geliyor ben neden onlara kızımı vermiyorum.” deyince hizmetkar, “Efendim ben ne bileyim ki sizin neden vermediğinizi, her halde münasip bulmazdınız.” diyerek cevap verir.

Ağa, hizmetkarına dönerek “Oğlum ben bu dünya güzeli kızımı sana vereceğim alır mısın.” deyince, hizmetkar “Aman efendim bu olacak işmidir ki, hem siz verseniz bile kızınız beni ister mi, benim ne haddime sizin dünyalar güzeli kızınızla izdivaç mümkün mü.” der. Ağa “Sen orasına karışma alıyormusun, almıyormusun.” der. Hizmetkar yine çok mahçup bir tavırla “Efendim başım gözüm üstüne emriniz olur.” der.

Ağa eşine ve kızına durumu anlatır ve onlarında rızasını aldıktan sonra, “Hayırlı olsun.” diyerek düğünü başlatır ve böylelikle ağanın, güzeller güzeli kızı, kapısında ki hizmetkarı ile evlenir.

Bir gün kız annesine, aradan bir ay geçmesine rağmen hizmetkarın hala kendisi ile beraber olmadığını anlatır. Durumu öğrenen anne hemen ağaya giderek “Verme dedim dünyalar güzeli kızımı bu çulsuza verdin nice ağaları ve beyleri geri çevirdin, bak şimdi bu çulsuz bizim kızımızla beraber olmuyormuş.” deyince hiddetlenen ağa bağırarak, hizmetkarı yanına çağırır ve “Sen kim oluyorsunda sana lütfettiğim kızımı beğenmiyorsun” der.

Damat, “Aman ağam ben kimim ki, sizin dünyalar güzeli kızınızı beğenmemelik edeyim benim ne haddime.” deyince ağa, “Peki o zaman bir aydır neden hala benim kızıyla birleşmiyorsun.” der. Hizmetkar, “Efendim hala ev hali olmayışım kızınızı beğenmemenden değil, sizin kapınız büyük bir kapı bu kapıya her tür insan gelir ve kabul görür o gelenlerin pek çoğu da elinde birer hediye veya yiyecek getiriler. Bu kapıda her gelenin getirdiğinin helal mi, yoksa haram mı olduğu sorulamaz. Ola ki o gelenler içerisinde haram para ile alınıp getirilmiş olanlarda olabilir ve ola ki o yiyeceklerden bilmeden kızınız hanımefendide yemiş olabilirler. Ben, kendilerini kırk gün sizin kapınızda çalışıp helalinden kazandığım para ile doyuruyorum ki damarlarında haram zerresi kalmasın ve bizim beraberliğimizden hasıl olacak neslimiz de hayırlı bir nesil olsun. Kırk günü bekliyorum bunun dışında bir fikrim ve niyetim yoktur.” deyince ağa ağlayarak hizmetkarın ayağına kapanıp af diler ve böyle bir damada sahip olduğundan dolayı Allah’a hamdü senalar eder.

Eğer ki bizler İslamı Hz. Resulullah Efendimizin öğrettiği ve emrettiği gibi yaşasak ne kadar temiz ve ne kadar yüce bir hayata sahip olacağız. Ama gelin görün ki bu, kimsenin umurunda bile değil işte acı olan da budur. Allah bizleri islah etsin, Hak ve Hakikatten ayırmasın Kendisine layık kul, Resulüne layık Ümmet ve Ehlibeyt-i Resulullah’a layık Dost etsin inşallah. Amin.

Şöyle bir bakalım nice müftüler, hocalar gelip geçmişler şimdi isimleri dahi bilinmiyor. Halbuki batını yolun yolcusu olan HAK Dostları birer Evliya olarak hala anılmaktalar ve üzerlerine birer de türbeleri yapılmıştır. Ve bütün İnsanlar akın, akın ziyaretlerine gelirler, dua ederler.

Allah Yolunun yolcularına, Allah neler bahşediyormuş bakıp görelim.

“Şem-i gör kim, yanmadan, yandırmadı pervaneyi.”

Allah bir kulunu sevince, o kulun adı âşık olur.

Aşık olur, sadık olur açıkcası, o kul Hak dostu olur.

Gelin bir Hak Dostu bulalım da kendimizi Hak’ka sevdirmeye bakalım.

“Suret perest (Şekilci) olanlar, daima ehli gaflet (gerçeklerden uzak) olduklarından kalpleri kaskatıdır. Onların kalpleri dünya hevesi peşindedir. Halbuki Kalp tahliye edilmeden (boşaltılmadan) Aşkın Sultan’ı gelmez.

Bunu bil de, Kalp evini dünya hevesiyle doldurma. Boş bulundur. Gönüller Sultan’ı geldiğinde boş bulamazsa çekip gider.

“Bir gönül eri ile dost olda, gönlündeki putu kırsın. Nefsinin elinden seni kurtarsın. Zira sen kendi putunu kıramazsın. Dünyada herşeyin bir ehli, ustası olduğu gibi gönülleri temizleyen, terbiye eden bir usta vardır. O ustayı arayıp bulmaya bak.” (Lütfen bilgi için 421. Sayfayı okuyunuz.)

“Kâmil ile sohbet etmek, lâl-ü mercan incidir.

Cahil ile sohbet etmek, herdem bir can incidir.”

(Lâedri)

“Eyâ gâfil aç gözünü
Bir bak bu dünya hâline
Hiç kimse geldi mi bunda
Düşmedi ecel eline.”

(Eşrefoğlu Rumi)

HAYAT NE GARİP DEĞİL Mİ:

“Hayat denilen şey, namazsız ezan ile ezansız namaz arasındadır”...

Doğanın ezanı okunur ve ismi koyulur.

Ölenin namazı kılınır ezanı okunmaz. Çünkü, ezanı doğduğunda okunmuştur.

Doğumun Ezanı, ölümün namazını kıldırır. Hayat Ezan ile Namaz arası kadar kısadır.

HAZRETİ ALİ EFENDİMİZDEN ÖĞÜTLER;

“Zenginliğin, en üstünü Akıl’dır.”

“Yoksulluğun, en büyüğü ahmaklık’tır.”

“Korkulacak şeylerin en korkuncu, kendini beğenmek’tir.”

“Soyun, sopun en yücesi güzel huy’dur.”

“Ahmakla, eş dost olmaktan sakın; Sana fayda vermek isterken zararı dokunur.”

“Cimriyle, eş dost olmaktan sakın ; Ona en fazla muhtaç olduğun zaman yardımına koşmaz.”

“Kötülük edenle eş dost olmaktan sakın; O pek az birşeye seni satar gider.”

“Yalancıyla, iki yüzlüyle eş dost olmaktan sakın ; Çünkü o seraba benzer, Sana uzağı yakın gösterir, yakını da senden uzaklaştırır.”

(Kaynak:Nehc-ül Belağa)

**“Malım, mülküm, servetim, hepsi evde kaldı
Eşim, dostum, akrabam, geçtiğim yolda kaldı
Dostlarımdan birisi, benden hiç ayrılmadı
Allah için yaptığım ameller bende kaldı.”**

(Haci Bektaş-i Veli)

İNSANIN HER İKİ CİHANDAKİ ÜÇ VARLIĞI;

Adettendir bir kişi öldüğü zaman, cenaze yıkama ve mezar işleri tamamlanıncaya kadar, evinin bir odasına yatırılır. Bütün çalışmalar tamamlanıp ta evinden çıkartılırken 1. Varlığı olan evi “Ey benim sahibim, sen beni çok severdin devamlı boyalar, süsler, yıkılan yerlerimi onarırdın. Ben de seni çok severdim, şimdi sen öldün ve seni mezara götürecekler, benim de senin ile mezara gelme şansım yok haydi sana güle, güle.” diyerek yerinde kalır ve İnsan üç varlığının birini yitirir.

Yıkayıp mezarına koyulduğunda ise onun en sevgilileri olan ailesi (Eşi, oğlu, kızı, gelini, damadı ve torunları, kimi var ise.) “Ey bizim canımız, babamız, annemiz (hangisi ise) sen bizleri çok severdin gözüne bile kıyamazdın, bizler de seni çok seviyoruz, lakin şimdi sen öldün ve mezara girdin, bizlerde senin ile mezara giremeyiz sen mezarında rahat uyu, Allah sana rahmetler etsin, kabrin Cennet olsun” derler ve evlerine dönerler. Böylelikle 2. varlığını da yitirmiş olur.

Mezarında karşısına dünyada iken yaptığı (Amel-i Salih, salih amel dediğimiz iyilikleri ve kabul olan ibadetleri) amelleri çıkar ve “Arkadaş dünyada iken bilenler sana söylediler, kitaplar da okudun ama neden ise hiç aldırış etmedin. Hak Dostlarının sözlerinden de etkilenmedin. Bak şimdi onların dedikleri çıktı. Senin iki cihanda ki tek arkadaşın ve gerçek varlığın benim, tut elimden.” der.

İşte aziz dostlar bu hikayeden de anlaşılacağı gibi bizim tek varlığımız Hulûsi Kalp ile yapacağımız hizmetlerimiz olacaktır. Allah bizleri Amel-i Salih kullarından etsin inşallah. Amin.

Cenab-ı Allah “Size isabet eden her fenalık kendi nefsinizdendir, Biz’den size asla kötülük gelmez, çünkü Biz sizleri sevdikte yarattık.” buyuruyor.

HZ. Resulûllah Efendimiz “Bütün putların anası, sizin nefsinizin

putudur, hariçte görünen putlar birer ylandır. Halbuki nefis putu bir ejderhadır.” buyururlar.

Kapdaki, kúpdeki su bitsede, nefis çeşmesinin suyu tazedir ve hiç kesilmeden akar.

İnsan oğlu içerisindeki Hak tecelliyatının makamı olan, kendisi’ni temizlemek yerine, dışındaki kendisini yani bedenini düzeltmekle meşguldür.

İnsanoğlu, çalışıp, çabalayıp İnci’nin hakikisine sahip olmak yerine, kolayca ulaşılan sahtesini alıp onunla vakit geçirir.

HZ. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî “Mana aleminde yüzdüren, İlim değil, Rıza’dır.” buyururlar.

Kur’an-ı Kerim de, “ Ölü hal” yani nefsi emmare de olan insanlar, Allah indinde ölüdürler. Buyrulmaktadır.

Manevi Aşka düşenler, aynada gerçek kendilerini görürler. Çünkü Hak Aşkı, onları şereflendirmiştir, Kalp gözlerini açmıştır.

“Topraktan yaratılan beden, Aşktan nasip alınca göklere çıktı, Yüceldi . Harislerin, dünyayı çok sevenlerin, göz testileri hiç dolmaz.”

İnsan bedeninin örtüsü, süsü, giysileridir. İnsan Kalbinin süsü ise, Ehlibeyt-i Resulullah, sevgisi ve güzel ahlaklarıdır.

Aşk, Tur dağına yansıyıp can olunca, Tur dağı mest olup kendinden geçti. HZ. Musa’da bayılıp düştü.

HZ. Musa Tur dağına gelince Allah Celle Celâluhu “Ya Musa ayaklarındakileri çıkart kutsanmış topraklardasın.” buyuruyor.

Halbuki HZ. Resulullah Efendimiz Sidretül Münteha’ya gelip te ayağındaki nalinlerini çıkarttığında, Cenabı Hak “ Habibim Nalinlerini giy de gel Ben Sana aşıkım, Senin nalinleriyin sesine de aşığım.” buyuruyor.

Burada biraz düşünmek ve gerçeği görmek lazımdır. Ne kadar Yüce bir Sultan’a, ümmet olduğumuzu anlayıp, Ol Sultana layık olmaya çalışmamız lazımdır.

Kendi dilini anlayanlardan, kendi dilini konuşanlardan uzak düşün kimse, yüzlerce dil, yüzlerce name bilse, yine dilsiz olur. Susmakla kalır.

Aşk beni Arif etti
İnceltti zarif etti
Ben aşkı bilmez idim
İçerim tarif etti...

(Semiha Cemâl)

AŞK KELİMESİ: AYN, ŞİN, KAF harflerinden oluşur.

AYN:

Görmek demektir. Yani Allah'ı görmekle iş başlar bu görme kalp gözü ile görmektir.

“Padişah, Mecnun'a bu kuru, kara, cılız Leyla'nın nesine aşık oldun.” deyince Mecnun “Sen kadehle meşgulsün ama ben içindeki Mey ile meşgulüm.” Demiştir.

ŞİN:

Cemal'i Nuru Hüda'yı görüp sarhoş olmaktır. Yani gönülde ki O'ı Yüce Sevgiliyi görüp, O'nun sarhoşu olmaktır.

Aşk sevgiliden birşey beklemeden, ondan gelen acı, tatlı ne olursa severek, sevinerek kabullenme makamıdır. Görüp, sevip, sarhoş olup, bu gerçeğe erdiğinde KAF. Mertebesine varılır.

KAF:

KAF. KÜN mertebesidir. Allah'ı kalpte görüp aşkı ile sarhoş olduktan sonra, benliğini ve kendi hakikatini bilir, bulursun, kazanırsın. İşte Aşk budur.

Eğer Allah Aşkı İnsanda zuhura gelir ise acı ve sıkıntılar zevk gibi gelir. Ve o kişi için hiç bir şey dert değildir.

Aşk gelince Akıl çamura saplanmış bir eşek gibi yolda debelenir kalır.

Hak Aşkına var. Ve seni “Eşrefi Mahlûkat” olarak yarattığının Şükrünü yerine getir. O lûtfaya layık olmaya çalış.

BİR GÜN LEYLA;

Kapılarında çalışanlara yemek dağıtıyormuş. Bunu gören Mecnun da hemen bir tabak alarak sıraya gimiş. Herkese bol, bol yemek veren Leyla sıra mecnuna gelince elindeki kepçenin tersini Mecnunun tabağına tın bir vurmuş. Mecnun sekip oynamaya başlamış. Görenler, “Sen hakikaten delisin, yemek bile vermedi sen üzüleceğin yerde sekip oynuyorsun.” demişler. Mecnun, “Herkesten ayrı olduğum yetmez mi, beni sizlerden ayırması farklılığımı göstertmez mi.” diyor.

BİR GÜN MECNUN;

Leyla aşkıyla çöllerde deli, divane dolaşırken farkında olmadan namaz kılan bir adamın önünden geçer. Namazını selam vererek yarıda kesip koşarak Mecnunun yakasından tutan adam, “Sen nasıl olurda benim önümden geçip namazımı bozarsın, sen ne utanmaz adamsın.” deyince Mecnun, “ Ben Allah'ın yarattığı bir kula, bir Leyla'ya aşık oldum, onun aşkından gözlerim dünyada

hiç bir şeyi görmüyor. Sen Allah aşkına düştüğünü, Onun aşkı için huzurunda namaza durduğunu söylüyorsun. Allah aşkına düşen bir kişi nasıl olurda O huzurda, O'ndan başkasını görür.” diyor.

Mecnun çöllerde yıllar sonra mecazi aşktan, İlah-i aşka, Allah'a kavuşmuştur. Yani Leylayı ararken Mevlâ'ya kavuşmuştur. Ardından Mecnunu bulmak için gelen Leyla, çölde Mecnun'u iki dizinin üzerinde kendinden geçmiş halde bulur ve “Mecnun, Mecnun bak ben geldim, ben senin Leyla'nım.” deyince Mecnun Leylaya “**Ben Mevlâ'mı bulmuşum, Leylayı neyleyim.**” der.

“Eğer sokağa çıktığında, kendini bütün yaratılmışlardan aşağı görmüyorsan, İnsanlık makamına erememişsin demektir.”

(Hazreti Ali)

HZ. İBRAHİM;

Önce yıldız tapmış, sonra yıldız sönüyor diye Ay'a tapmış. Sonrada Ay batıyor diye Güneş'e tapmış. Sonra anlamış ki hepsi bir zaman sonra kayboluyor. O zaman “Ya Allahım” “La İlahe İllallah başka ilah yok, tek olan ve eşi bulunmayan Allah'ım, Sensin Rahim, Sensin Kerim.” der ve Rabbi'ne döner.

Yıldız'a tapışı : bizim sevgililere bağlanmamız, haşa tapmamız gibidir.

Ay'a tapışı : Eşlerimize ve çocuklarımıza haşa taparcasına bağlanmamız gibidir.

Güneş'e tapışı : Nefsimize ve benliğimize taparcasına bağlanmamızdır. En kötüsü de budur. Allah korusun.

HAK DOSTLARINDAN BİR DERVİŞ BERBERE GİDER;

Dervişin biri berbere traş olmaya girmiş. Mahallenin külhanbeyi (Kabadayısı) gelir berber koltuğundaki dervişini kolundan tutup “be hey kabak, hangi saçını kestireceksin, çık dışarıya.” diyerek sokağa fırlatır. Kendisi traş olur, kapıya çıktığında hızla gelen bir at arabasının altında kalarak can verir. Olaya şahit kalan berber, Hak dostuna “Erenler bilirim ki kimseye intizar etmezsin, kimseye kin tutmazsın ama bu adam nasıl belasını buldu.” der. Hak Dostu, “ben bir şey yapmadım ama, adamın, hakareti kabağın sahibisi olan Mevlâ'mın çok gücüne gitti.” der.

ŞİBLİ ANA HAZRETLERİ,

Ömrümce üç şeyden ders aldım buyururlar.

Birincisi : Bir kadın saçını, başını dağılmış bir vaziyette bana gelip “Başka bir kadınla giden eşimi bul.” dedi. Ben “Hanım önce edeb'e gel saçını, başını

kapat.” deyince bana “Ya Şibli sana Allah aşığı ve sevgilisi diyorlar, nasıl olurda benim dış görünüşümle uğraşsınız.” dedi.

İkincisi : Bir mum yakıp bir çocuğa “Bu ışık nereden geliyor.” dedim. Çocuk, muma üf deyip söndürdü ve “O ışık nereye gitti ise oradan geliyordu amca.” dedi. Anladım ki, o çocuk benden daha üstündü.

Üçüncüsü : Bir sarhoşa, “Yapma oğlum hem günaha gireceksin, hemde vücudun mahvolacak, yerlere düşüp üstünü, başını batıracaksın.” dedim. Sarhoş bana “Boşversene Ya Şibli, beni bir kova su yıkayıp temizler paklar. Ama ya sen kusur gördüğün için nasıl temizleneceksin, seni hiç bir şey temizlemez.” dedi. Bu üç olay bana hayatım boyunca ders oldu...

Tevazu; Allah’a yakınlıktır. Alçak gönüllülük sizi Allah’a götürür.

Dilin Şükürü : Şükürü ve Nimeti veren Hak’kızı zikretmek, O’ndan bahsetmektir.

Kalbin Şükürü : Kalpte Yaradan’ın sevgisinden başka sevgiye yer vermemektir.

Sırrın Şükürü : Başkası diye birşeyin kalmamasıdır. Ol Dost ile yek vücut olmaktır.

KİBİR İNSANI MAHVEDER;

Şeytan Hz. Musa’ya gelmiş “Ya Musa Allah beni lanetledi affetmiyor halbuki ben meleklerin hocası idim.” demiş. Hz. Musa “Ben Allah’a bir danışayım belki affeder.” demiş. Ve Allah’a danışmış. Yüce Allah “Ya Musa gitsin Adem’in kabrinin toprağına secde etsin onu affedeyim.” buyurmuşlar. Bunu duyan şeytan küplere binmiş sinirden, “Ben Adem’in dirisine secde etmedim ki, ölüsüne secde edeyim” diyerek fırsatı tekrar kaçırmıştır. Gurur ve kibirinin sarhoşluğu yüzünden lanetlenmeye devam edilmektedir.

BAĞDAT’A ARAP LİSANI ÖĞRENMEYE GİDEN ADAM;

Türkiye’de en büyük hocalardan arapça eğitim alan adama, hocası “Oğlum sen artık tam bir hoca oldun yolun açık olsun.” deyince talebe “Hocam mümkün ise ben daha ileri ilim almak istiyorum bana yardımcı olur musunuz.” der. Hocası “Oğlum Türkiye’de benden büyüğü yok ama sen devam edeceğim, nerede olursa oraya giderim dersin, Bağdat’ta Yusuf hoca var, ona git selamımı ilet o sana daha fazla ilim verebilir.” der.

Hocasının elini öperek yola koyulan adam, nihayet Bağdat’a ulaşır ve Yusuf hocanın kapısını çalar. Kapıyı açan hocanın hanımı, “Hoca evde değil şu tepenin arkasında tarlada ekin ekiyor, oraya gidersen orada bulursun.” der.

Büyük bir şaşkınlık içerisinde, bu kadar büyük bir hocanın tarla ile, ekin ile ne işi olabilir diye düşünerek tarlaya gelen adam “Selamünaleyküm

hocam beni İstanbul'dan hocam yolladı, ben sizden ilim almaya geldim.” der, Yusuf hoca, öküzlerini durdurup “Ve Aleykümselam hoş geldiniz buyurun evime gidelim.” diyerek adamı evine götürür “Aziz kardeşim derse başlamadan önce, size bir sorum olacak.” diyerek bir kütüphane odası açar ve “Bu odadaki kitapları okudunuz mu.” diye sorar. Kitapları bir, bir inceleyen adam “Evet Hocam ben bu kitapların hepsini okudum.” der.

Bunun üzerine Hoca diğer kütüphane odalarını da açar. Üçüncü odada ki kitapların yarısına gelince adam “Hocam ben buradan ötesini hiç okumadım.” deyince hoca efendi adama “Bak evladım bunun gibi yedi tane kütüphane odası daha var ben bunların hepsini birkaç kere okudum. Onlarca da kitap yazdım ve yüzlerce talebe yetiştirdim ve bu halim ile de hep gurur duydum.

Bir gece rüyamda öldüm. Bütün insanlar, Mizan terazinin önünde sıraya girmişler, bende sıraya girdim. Sıra benden önde ki kişiye geldi, adamın sevaplarını ve günahlarını teraziye koydular ve adamın günahları ağır bastı terazinin başındaki görevli melek adama “Kardeşim hiç sevap işlemedin mi ne yaptın bütün hayatın boyunca.” diye sordu adam “Ben fakir bir çoban idim, hangi köyde iş bulursam orada çobanlık yapıyordum Benim ne hayrım olsun.” dedi

Melek , zebanilere seslenerek “Götürün bunu cehenneme.” Dedi. Ama tam bu sırada Allah'tan, bir nida geldi “O kulumu terazinin başına getirin ve sorun, felan zamanda felan yerden geçerken bir kulum ona ‘Üç gündür açım yiyecek bir lokma yokmu.’ dediğinde yufka ekmek dürümünün yarısını bölerek ona vermişti hatırlıyor mu. O yarım dürümünü teraziye koyun.” dedi.

Dürümü teraziye koyunca, terazinin sevap tarafı ağır geldi ve adamı cennete gönderdiler sıra bana gelmişti, sevap ve günahlarımı teraziye koydular günahlarım ağır geldi çaresizlikten ve korkudan ne yapacağımı bilemiyordum. “Kardeşim bir yanlışlık olsa gerek bu nasıl olur ben çok büyük ve çok ünlü bir hocayım binlerce kitap okudum, yüzlerce talebe yetiştirdim ve onlarca kitap yazdım ve ibadetlerimi de asla geciktirmedim, tekrar tartın.” dedim.

Tartı Meleği bana “Hocam sen bu söylediklerinin gurur ve kibir sarhoşluğuna kapılmışsın. Gurur ve kibir, bir fırında ki ateşin ne atılırsa yakıp kül ettiği gibi bütün ibadet ve taatleri yakıp kül ettiğini bilmez misin, Sen gururunun ve kibirinin kurbanı olmuşsun ve her şeyini yitirmişsin, şimdi günahlarınla başbaşa kalmışsın.” deyince ben hemen yere eğilerek benden önceki çobanın dürümünü teraziye koyarken dürümünden kurumuş yufka parçalarının, yere düşen bir parçasını alıp terazinin küfesine koydum ve koyar koymaz, terazinin sevap tarafı ağır geldi. Lakin o terazinin başındaki görevli “Çek elini, o yufkayı sen mi kazandın da teraziye koyuyorsun.” diyerek benim elime öyle bir vurdu ki, elim kırıldı. O acı ile uyanmışım. Tam

da “Allah’a şükür ki rüya imiş.” diyecektim ki elimin gerçekten kırık olduğunu gördüm. Ve anladım ki Cenabı Allah bana acımış ve bu rüyayı yaşatmıştı. Anladığım asıl gerçek, ben ilmim ile çok büyük bir alim olmamın sarhoşluğuna kapılmış ve herşeyi ben bilirim havasına kapılmışım. Herşeyi Allah bilir deyip nefsimize, kibir kapısını kapatmalıymışız. Allah’ın rızasının gurursuz kibirsiz, toprakla bir olmuş bir kalple, İnsanlara hizmet etmekle, aç olanları doyurmakla kazanılacağını anlamam oldu. Şimdi ben diğer çiftçiler gibi bu tarlayı ekip, biçeceğim ve çıkan mahsulleri İnsanlara yedirip içireceğim ve Allah’ın rızasını kazanmaya çalışacağım. Şimdi tercih senin istersen kal ben sana ders vereyim. İstersen git bilginle amel et, insanlara hizmet et.” Der.

Hocanın anlattıklarını dinleyen adam “Sağ olun hocam, bu anlattıklarınızla bana hayatım boyunca öğrenemeyeceğimi öğrettiniz, Allah sizden razı olsun, bana mücadele edin, ben memleketime döneyim” diyerek oradan ayrılır.

Bu hikayeden hepimize alacak bir ders çıkar diye düşünüyorum. İzzet ve ikramların direk Allah katına ulaştığı yönünde ki bir çok vaazı nasihatleri hep dinlemiştiriz. Açığı şudur ki sadece ilim öğrenmekle bir yere varılamıyor.

Cenabı Allah **“Cömert kullarımın gönlünden bana hususi bir yol gelir. O yolu ondan başkası kullanamaz.”** “Çünkü cömertlik benim işimdir ve dolayısıyla cömertler benim meslektaşlarımdır.” buyuruyor.

Muhabbetten gıdalananlar ölmezler. Mekan değiştirirler.
“Muhabbetten gıdamız var, Ölüm ölür biz ölmeyiz.” buyuruyor

(Aşık Hüdai)

Hz. Mevlânâ Celaleddîn-I Rûmî;

“Biz üzüm şarabıyla sarhoş değiliz, biz Ezel bezminde Ben Sizin Mevla’nız değil miyim hitabıyla sarhoş olmuşuz.” buyururlar.

Hz. Peygamber Efendimiz, “Nazar surete değil, sirete dir. Suret peresliği bırakın.” buyururlar.

“Hakk’a götüren bir Şems’e yolu uğramayan Alimin, ilmi ve alimliği boştur. Zahiri alemden öteye gidemez.”

“Cömertliğin en ileri safası ölmeden evel ölmektir.” Hz. Peygamber Efendimiz, **“Kıyamet gününde dirilecek olanlar cömertlerdir.”** buyururlar.

“Tasavvufun cömertliği, para, pul, mal, mülk ile değildir. Kötü huylarınızdan feda etmekle o huylardan vaz geçmek iledir. İşte o zaman ölmeden evel ölünür.”

“Verdiğin hayrın verdiğin kişiden önce Allah’ın eline düştüğünü bil.”

Hallac-ı Mansur’u “Enel Hak.” dediği için asmaya götürürlerken

“Allah’ım, bunlarda Seni memnun etmek için beni asmaya götürüyorlar, Sen bunları affet.” diyor. İşte gerçek cömertlik budur. Peygamber Efendimiz’i taşıyorlar, yinede “Allah’ım onlar bilmiyorlar onları affet.” diye dua ediyor.

**“Gurur, kibir, hırs ve öfkesini yenen İnsanlar ölmeden evel ölürlər.”
“Nefsinin isteklerinden geçen kullara, Allah kendi Cemalini bağışlar.”**

ÖZÜME BENİM

Elestten ikrarım sonsuz imanım
Ervahı ezelden yoktur gümanım
Bu canı yoluna koydum Sultanım
İkilik girmedi özümə benim.

İman eylemişim Amentü billah
Dilimden düşmüyor Ol şükrü Lillah
Hak ile yeksanım elhamdülillah
Başkası görünmez gözümə benim.

Yaratan Hüda’ya danışıyorum
Yabancı değilim tanışıyorum
Ben de ayet ile konuşuyorum
Ne olur kulak ver sözümə benim.

Evelden alındı levhi kaleme
Hak tecelli kıldı beni Adem’e
Dost Kâmil’im dostum cümle aleme
Katlanabilirsen nazıma benim.

(Kamil Sayın)

“Helal lokma, İnsanın kemalini ve nurunu arttırır.”

“Bilgi de, hikmet de, helal lokmadan doğar. Aşk’la merhamet’te helal lokmadan meydana gelir.”

HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ’NİN MESNEVİSİNDE HİKAYE EDİLİR Kİ,

Hz.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî’nin dergahında bir genç, Şeriat, Tarikat, Hakikat ve Marifet makamlarını öğrenmek ister. Hazret, genç dervişe anlatır ve “Şimdi camiye git caminin bahçesinin dört köşesinde dört kişi oturuyorlar, dördüne de birer tokat at.”diyerek camiye gönderir. Cami bahçesine giren genç derviş, ilk köşede oturana bir tokat atar, o da kalkıp ona bir tokat atar. Derviş bu sefer de ikinci

köşede oturana bir tokat atar, adamcağız bu tokatı kim attı diye bakıp hiçbir tepki göstermeden önüne döner. Derviş bu seferde üçüncü köşede oturana bir tokat atar, bu adamcağız hiçbirşey olmamışcasına istifini bile bozmaz. Derviş bu kez de dördüncü köşede oturana bir tokat atar, bu adamcağız hemen kalkıp tokat atanın elini öpüp yerine oturur.

Genç derviş tekrar Hz. M. C. Rûmî'nin huzuruna gelir ve olanları anlatır.

Hz. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, genç dervişe;

Birinci köşede ki : Şeriat makamında olduğu için şeriatın gereği olan kısası uyguladı sen ona vurduğun için oda sana vurdu.

İkinci köşede ki : Tarikat makamında olduğundan, bu tokat bana Hak'tan geldi ama kimin eli ile geldi diye sana baktı.

Üçüncü köşede ki : Hakikat makamında olduğundan, yapanda, yaptıranda Allah'ım dır dedi ve başını bile kaldırmadı.

Dördüncü köşede ki : Marifet Makamında olduğundan, bu tokat bana gelecekti, buna sen vesile olup benim yüzümden vebale girdin diyerek senin elini öptü. Bu dört makamın sahiplerinin hallerinden sorunun cevabını öğrendin mi.” dedi.

ADAMIN BİRİSİ HASTA ANNESİNİ DOKTORA GÖTÜRÜR;

Doktor, “Şikayetın nedir teyze.” deyince kadıncağız “Aman evladım şikayet mi tövbe estağfurullah şikayet ne haddime, hamd olsun, şikayet insanı Allah'tan uzaklaştırır”der.

Hasta kadının oğlu “Doktor bey annem derviş'tir sen anneme neren ağrıyor dersen anlatır. Derviş olanlar asla hallerinden şikayette bulunmazlar.” der.

Dervişlik işte budur. Dervişlikte asla isyan yoktur, ancak hamd ve şükür vardır. Çün ki onlar her şeyin Yaradan'ın takdirinin vukusu olduğunu bilirler.

HAZRETİ MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ'DEN BEYİTLER:

Peygamber efendimiz (S.A.V.) “Âlim, öğüdünü, bilgi ve edeple verir; cahil, öğüdünü, öfke ve vurarak verir.” buyuruyorlar.

“Temiz kişilerin işini, kendi işinle kıyas etme. Arslan anlamına gelen Farsça (Şir) kelimesi ile süt anlamına gelen (Şir) aynı yazılırsa da, ayrı ayrı şeylerdir.”

Düşün ki, her iki arı da aynı çiçeği emerler. Fakat birinden bal, diğerinden zehir meydana gelir.

“Her iki kamyş da aynı sulakta büyür. Fakat birinin içi boş, diğerinin içi şeker doludur.” Mesnevi – (Beyit: 263- 270)

“Varlıklarından (dünyevi) kurtulmuş olanlara felek, güneş ve ay da secde ederler.”

“Vücudunda nefsi ölen kişinin fermanına güneşte, bulutta tabidir.”

“Gönlü ışık yakmayı, ışık vermeyi öğrenmiş olan kişiyi, güneş bile yakamaz.”

“Varlığını, o varlığı meydana getirenin varlığında, (bakırı asit içinde eritir, yok eder gibi) erit de altın ol.”

“Gönlünü her türlü kötülüklerden arındır da, Hak’ka bağla ki Hak’kı bulasın ve Hak ile yek vücut olasın da ikilik ortadan kalka.”

“Sen, sıkı sıkıya (ben) e (biz) e yapışmış, (yokluğa ve birliğe ulaşmamışsın) Bütün bu bozuk düzen işler, bütün bu perişanlıklar, ikilikten meydana çıkıyor.” Mesnevi – (Beyit: 3011-3012)

“Gözün, aklın, kulağın saf ve temiz olsun istersen tamah perdelerini yırt, çünkü, Sofi’yi yoldan çıkararak tamah ve taklittir. İkisi var ise o kişinin hali ziyandır.” Mesnevi – (Beyi: 556-570)

“Kibriya güneşinin ışıklarından mahrum olan, karanlık bir gönül evi, Tanrı zevkinden, sevgiden, aşktan da mahrumdur. Güneşin, ne o gönülde ışığı parlar, ne de o gönlün sahası geniştir. Sana böyle bir gönülden mezar daha iyidir. Gönül mezarından çık artık.” Mesnevi – (Beyit: 3129-3131)

“Fikir ona derler ki, bir yol açsın, yol ona derler ki, bir gerçeğe ulaşsın. Sultan ona derler ki, kendiliğinden Sultan olsun, hazinelerle , askerlerle değil.”

Mesnevi – (Beyit: 3207-3208)

“Sözü, özü doğru, temiz kişilerin taşına, toprağına kul olmak, yalancı ve riyâkâr adamlarla dostluktan, onların bağına, bahçesine nail olmaktan daha yeğdir. (üstündür.) Gönlü aydın bir er’e (ulu’ya) kul olmak, sultanların başına taç olmaktan daha üstündür.” Mesnevi – (Beyit: 639-640)

“Aklın afeti vehimdir, zandır.” Mesnevi – (Beyit: 1356-1358)

“Herkes, kahrı lûtuftan ayırt eder, anlar. İster bilgi sahibi olsun, ister cahil. Fakat, kahr içinde gizli olan lûtfu, yahut lûtuf içinde gizlenmiş bulunan kahrı az kişi anlar.” Mesnevi – (Beyit: 1506-1507)

“Bir gönülde, gönül nuru olmadı mı, o gönül, gönül değildir. Bir bedende ruh yoksa o beden, toprakta ibarettir. Bir kandilde can nûru yoksa, pislikten ibarettir. O sırcaya kandil deme artık.” Mesnevi – (Beyit: 2878-2881)

“Ne mutlu o göze ki akıl, onun başında buyruktur: işin sonunu görür , her şeyi bilir, aydındır, nurludur.”

“Çirkinle güzeli, gözle değil, görünüşle değil, akılla ayırt edin.”

“Göz, pislikte biten yeşillığe aldanır. Fakat akıl, onu bir de bizim mehengimize vur der.” Mesnevi – (Beyit: 2966-2969)

“Gönül, doğru sözden huzur ve sükûn bulur. Susuzun suyla susuzluğunu gidermesi gibi.” Mesnevi – (Beyit: 4266)

“Burnu koku almayan biri, gül bahçesine girse, o güzel kokulardan bir neş’e almaz ki.”

“Buğdayı olmaksızın değirmene gidenin ancak saçı, sakalı ağarır. Fakat biz bu değirmene buğdayımızla geldik. Unu almalıyız. İstidat’ı olmayanın cennete giremeyeceği bellidir.” Mesnevi – (Beyit: 4431-4434)

“Tanrı davetinden uzak olan kimse, sultan dahi olsa aç gözlüdür.”

Mesnevi – (Beyit: 685-690)

“Tanrı ile oturup kalkmak isteyen kişi, ulular huzurunda (Hak dostları ile) otursun.” Mesnevi – (Beyit: 2163-2166)

AHMAĞIN BİRİSİ HAZRETİ İSA’YA GELİR;

“Ya İsa sen ölüleri diriltme ilmine sahibmişsin, ne olur, şu ilmi birde bana öğret.” diye yalvarır. Hz. İsa adama “Bu iş başına belalar getirir vaz geç.” dese de adam ısrarına devam eder. Hz. İsa ona öğretir. Adam birkaç metre ötede bir kuru kafa tası görür ve diriltir, dirilen bir arslandır ve adamı oracıkta parçalayıp yutar. Hz. İsa arslana, “O adamı neden yedin.” diye sorunca arslan “Ya İsa o adam ahmağın birisi idi onun için yedim. Akıllı birisi olaydı, Seni bulmuşken benim kalbimi dirilt diye yalvarırdı. Oysa ki o, senin ilmine tamah etti ve o ilmi, ahmaklığı yüzünden yanlış yerde kullandı da canından oldu.” der. **İlim dediğin şeyin, irfan olmadan ne değeri olabilir ki. Hikmet, her yerde Allah’ı seyretme kabiliyetidir.**

CENAB-I ALLAH, RESULULLAH EFENDİMİZE;

Miraç’ta”Senin kavmini üç bölük yaptım.”buyurdular.

Birinci bölük: Senin günahkarların. Senin hürmetine onları affettim.

İkinci bölük: Senin Müminlerin. Onları sonsuz huzurum olan Cennetimle müjdeledim.

Üçüncü bölük: Onlar öyle bir bölük ki, çölde susuz kalmışçasına Ben’i özleyenler. Onları da Kendi Cemal’imle müjdeledim buyuruyorlar hamdolsun.

Rabiatü’l Adevviye Hazretleri, eline bir meşale almışlar ve “Cenneti de cehennemi de yakmaya gidiyorum. Onlarla meşgul olanlar yansın kül olsunlar.” diyor. Hikmet’e erenler Cennet, Cehennem davası gütmezler.

Onlar Cemalullah peşindedirler.

“Aşkın gözünün, gönlünün tekkesi Maşukun deryasıdır.

Nefsinizi öldürmezseniz, Mârifetullah suyu Kalbe akmaz.”

Allah C.C. “Ey kullarım, kim iyi bir şeyle karşılaşırsa hamdetsin. Kim de bir kötülüğe isabet ederse ancak kendi nefsinin kınasın.”

Nefis ameliyle, Allah’ı zikretmenin şirk olduğunu bil. Yani nefsinin esiri olarak Allah’ı zikretmenin, şirk olduğunu haşa nefsinin Allah’a eş koşmuş olacağını bil ve nefsinin biran önce bertaraf et, öldür de Allah’a el açmaya yüzün olsun.

Cenab-ı Allah “Ey kullarım, sizin ne kıldığınız namazlarımız, ne tuttuğunuz oruçlarımız, nede kestiğiniz kurbanlarınızın kanı, Bana ulaşmaz.” “Peki ulaşmaz da bize neden bunlar farz kılındı.” dersiniz. “Bu ibadetler, nefislerinizin terbiyesi için sizlere verilmiştir.” buyuruyorlar.

MÜBAREK İBRAHİM ETEM HAZRETLERİ İLE FIRINCI;

İbrahim Etem Hazretleri, tacı, tahtı terk edip, bir Mürşidi Kamil’e gelir ve Mürşidinin hizmetkarlığına başlar, verilen her türlü işi hatta temizlik işlerini dahi severek yapmasına rağmen, bir gün Mürşidi “Oğlum sen hala Belh şehrini (İbrahim Etem Hazretlerinin padişahlık yaptığı yer) unutamıyorsun, şimdi Belh şehrine git ve yaptırdığın o muhteşem cami de yassı namazını kıl ve camiden çıkan her kişiye, ben yolcuym buraların yabancısıyım, yatacak yerim de yok, beni evinize misafir alın de, bakalım neler yaşayacaksınız.” diyerek İbrahim Etem Hazretlerini Belh şehrine yollar.

Mürşidinin söylediği gibi yassı namazını kılarak kapının önüne durur ve beni misafir alın diye yalvarmaya başlar. Herkes haydi işine dercesine elinin tersini sallarlar. Çıkış sırası Hoca efendiye gelmiş, o da cemaat gibi elinin tersi ile yiter ve “Arkadan müezzin geliyor ona söyle.” diyerek uzaklaşır. Müezzinde “kardeşim benim evim dar ancak bize yeterli seni nerede yatırırım.” deyince “İbrahim Etem Hazretleri “İzin verin cami içerisinde bir kıyıya kıvrılıp yatayım.” diye yalvarır ama muezzin “Kardeşim burası Allah’ın evi asla olmaz, sen ne laf anlamaz adamsın.” diye çekiştirirken Mübarek İbrahim Etem Hazretlerinin başındaki sarığı çözülür. Müezzin sarığı Mübareğin boynuna dolayarak, “Şu ileride bir fırın var orası sıcak orada sabaha kadar oturursun, fırıncı çok merhametlidir seni kabul eder.” diye sarığın ucundan çekerek fırının kapısından içeriye sokar.

Mübarek içeriye düşercesine savrulurken “Selamünaleyküm kardeşim.” der. Fakat fırıncı hiç cevap bile vermeden işine devam eder ve önündeki hamurlar bitince Mübareğe dönüp “Ve aleykümselam.” der. İbrahim Etem

Hazretleri fırıncıya “Arkadaş girince selam verdim almadın, hatta ben yokmuşum gibi işine devam ettin. Arasına hızlı, hızlı dönüp arkana baktın, ve arasına da ellerini havaya kaldırıp yüzüne sürdün bütün bunların manası nedir bana söyleyebilir misin.” deyince fırıncı “Evet Sen girince selam verdin, ekmekleri yakarım dikkatim dağılmasın diye alamadım. Arkama dönüp bakışlarım, ben burada gündelikci olarak çalışıyorum pişirdiğim ekmeği çaldırıyorum da fırının sahibinin emanetine hiyanetlik etmiş olurum diye korkumdandır. Arasına elimi duaya açıp yüzüme sürüşüm ise, “ Allah’ım Senin rızan için tahtını, tacını terk eden bir İbrahim Etem Hazretleri var imiş onun yüzünü görmeden canımı alma diyerek yalvarıyorum.” diyor.

İbrahim Etem Hazretleri fırıncıya “Kardeşim bir سوالim daha var, bu fırının yakıcı sığağın da, bu kadar dikkatli çalışarak kazandığın parayı ne yapıyorsun.” deyince fırıncı, “Eşim, çocuklarım ve altı çocuğu ile dul kalan kimsesiz bir komşum var elhamdulillah hepimizin geçimimize yetiyor.” deyince Mübarek İbrahim Etem Hazretleri fırıncıya “Bak kardeşim senin o dualarını Allah kabul etti, o görmeyi arzu ettiğin İbrahim Etem’in boynuna bir tasma taktırarak senin ayağına kadar getirdi. İşte o İbrahim Etem benim.” deyince fırıncı “Allah.” diye bir nara atarak İbrahim Etem Hazretlerinin ayaklarına kapanır ve “Allah’ım bu Yüce Sultanı bulmuş iken, onun kucağında benim canımı alda, bu Mübarek’te benim İmanıma şahidim olsun.” dedikten sonra Kelime-i Şehadet getirip Allah’ın rahmetine kavuşur.

Fırıncıyı kendi elleri ile yıkayıp, kefenleyen İbrahim Etem Hazretleri cenazenin toprağa koyulmasının ardından, Mürşidinin yanına döner ve Mürşidine olayları anlatır. Mürşidi “Oğlum o fırıncı, sen Allah için tacı, tahtı terk edeli Allah’a yalvarıyordu, Allah onun duasını kabul ettiği için seni fırıncının bu muradının (hasılı) gerçekleşmesi için Belh şehrine yolladık.” dedi.

Rabbimiz’in “Ey kullarım ne zaman hulûsi kâlp ile Allah’ım dediğinizde, buyur kulum demedim.” buyruğunu unutmayalım ve hallerimizi Hak’ka yarar bir hale getirelim. Fırıncıdan bir ibret alalım. Eğer canı gönülden çağırır, çağırmayı bilir isek ne mutlu bize.

Evet ne mutlu bize ki, bizleri her yerde ve her zaman işiten gören ve merhametini bizlerden esirgemeyen yüce Mevlamız var. Mevlamıza ne kadar hamd etsek azdır.

İBRAHİM ETEM HAZRETLERİ BİR GÜN;

İbrahim Etem Hazretleri, dervişleri ile yolda giderken, çamura düşen ve Allah diye bağırarak bir sarhoşun yanına koşarak varır. Çamura oturarak sarhoşun kafasını kucağına alıp mendili ile ağzını siler ve adamı öper. Dervişleri “Aman efendim, bu ne iştir, sarhoş için çamura oturdunuz,

mendilinizle ağzının çamurunu sildiniz ve onu öptünüz, Siz koskoca bir evliyasınız o ise bir sarhoş bunu neden yaptınız” deyince Mübarek İbrahim Etem Hazretleri “duymadınız mı bu ağız Allah dedi.” buyururlar.

O anda Allah’tan gelen bir nida “**Ey benim İbrahim Etem’im, sen o sarhoşun ağzını mendil ile sildin, Bende senin Kalbini Nurum ile sildim.**” buyurdu.

Kimseye, hor bakma hakkına sahip değiliz. Allah, alemleri sevdi de yarattı, bizim sevmememiz mümkün mü. Allah kulundan, kelp de olsa, kör de olsa, topal da olsa vaz geçmez. Ancak kendini bilmeyenler hor bakarlar. Kendisini bilenler asla hor bakmazlar.

“Halka Hak gözü ile bakıp, Halktan Hak’kı müşahede ediniz.”

Birbirini sevmeyenin
Kendi özün bilmeyenin
Adem’e baş eğmeyenin
İsmi ni şeytan okuruz .

(Hacı Bektaş-i Veli)

BİZ NE ZAMAN KENDİMİZE ÇEKİ, DÜZEN VERECEĞİZ ;

Çalışan başarılı bir kişi düşünelim, bu kişi başarıları sayesinde amirleri tarafından önce işçilerin başına şef yapılır, başarısının devamı sayesinde daha sonra Müdür ve en sonunda da Genel Müdürlük görevine getirilir.

Bu arada getirildiği her görev o kişiyi biraz daha olgun ve düzenli olmaya mecbur eder. Kişinin oturup kalkışı, konuşmaları, giyimi hatta yürüyüşü bile değişir. Neden bilir misiniz, çünkü makamı onu gerektirmektedir.

Peki Allah (C.C.) nun “Ben sizleri (İnsanoğlunu) yer yüzünün halifesi tayin ettim.” hitabı ne oldu, bakın bakalım bizlerde, yer yüzünün halifesine yakışır bir hal, hareket, edeb ve erkan var mı, malesef yok.

Lütfen gözümüzü gafletten açalım da fırsat elde iken Allah’ın bizlere bahşetmiş olduğu bu şerefe layık olmaya çalışalım inşallah.

Burada Ozanımız Âşik Daimi’nin , Allah’ımızın bizlere verdiği bu şerefli vasfı en güzel şekilde ifade eden, “Madem ki ben bir insanım.” şiirinin tamamını sizlerle paylaşmak istiyorum.

MADEM Kİ BEN BİR İNSANIM

Kainatın aynasıyım
Madem ki ben bir insanım
Hakkın varlık deryasıyım
Madem ki ben bir insanım

İnsan Hak'ta Hak insanda
Arıyorsan bak insanda
Hiç eksiklik yok insanda
Madem ki ben bir insanım

Bunca temenni dilekler
Vız gelir çark-ı felekler
Bana eğilsin melekler
Madem ki ben bir insanım

Tevrat'ı yazabilirim
İncil'i dizebilirim
Kur'an-ı sezebilirim
Madem ki ben bir insanım

İlim bende kelim bende
Nice nice alem bende
Yazar levh-i kalem bende
Madem ki ben bir insanım

Enel Hakkım ismim ile
Hak'ka erdim cismim ile
Benziyorum resmim ile
Madem ki ben bir insanım

Daimi'yim harap benim
Ayaklara türap benim
Aşk ehline şarap benim
Madem ki ben bir insanım

(AŞIK İSMAİL DAİMİ)

Aşık Daimi Baba, gerçek İnsanın vasfını ne güzel anlatıyor ve mübarek Şemsettin Yeşil Efendinin İnsana neden “Hazreti İnsan.” dediğinin de sebebini kanıtıyor.

ECEL ELİNDEN

Dünya umuruna meylini verme
Sen de kurtulmazsın ecel elinden
Ben filanım deyi göğsünü germe
Sen de kurtulmazsın ecel elinden

Hani Meryem hani On'noğlu İsa
Elinde ejderha olurda asa
Polat kavmi ile cengeden Musa
O da kurtulmadı ecel elinden

İskender de gitti alemi gezdi
Yunus balık ile deryayı yüzdü
Zaloğlu Rüstemin tahtını bozdu
O da kurtulmadı ecel elinden

Nemrut, İbrahim'le çok cenk eyledi
Semaya kastetti deyi söylerdi
Ahiri bir sinek helak eyledi
O da kurtulmadı ecel elinden

Eydür Derviş Yunus din ile iman
Tacı tahtı yel götürdü Süleyman
Lokman da derdine bulmadı derman
O da kurtulmadı ecel elinden

(YUNUS EMRE)

Ecelin elinden kurtuluş yoktur. İnsanoğlu ölümlüdür, Allah'ın bahşettiği nefes nereye kadar ise oraya kadar yaşar ve nihayette geldiği yere döner. **“İnna Lillahi ve inna ileyhi raciûn.”** Rab'bimizden geldik ve yine Rab'bimize döneceğiz.

ORUÇ DUASI:

EL AMAN YARAB.

Keremine mazhâr olmak için oruç tuttuk. Kâinatın efendisi, Hz. Muammed Mustafa'nın ve Ehlibeyt'inin muhabbeti için matem yaşadık, oruçlarımızı ve matemimizi dergâh-ı izzetinde kabul eyle. Lâ mekanda illa ali, elestü bezmikarz'a sığınıp, bağışlanmamızı diledik.

Can verip, ikrarından dönmeyenlerin aşkına sana sığınanları bağışla.

EL AMAN YARAB.

Sana teslim olanlardan, doğru yolundan ayrılmayanlardan, nefsini sana teslim edip, Hz. Hüseyin gibi yaşayıp, Hz. Hüseyin gibi Hakk'a yürüyen kullarından eyle.

Gururundan, kibirinden, cebrinden, şiddetinden, nefretinden, özümüzde yezitlik yapacak tüm emmarelerden arınanlardan eyle.

EL AMAN YARAB.

Alemlere rahmet ve Fahri Kâinat, Hz. Muhammed Mustafa'nın ve yüce Ehlibeyt'inin aşkına, onların şefaatlarına mazhar eyle.

Bize sevdiklerimizle birlikte olmayı, gönül evimizi arındırıp tertemiz kılmayı, Habib'in hürmetine nasip eyle.

EL AMAN YARAB.

Ölmeden önce ölmeyi nasip eyle. Mutlak varlığa ulaşmak için, fena yurdunda kişiliğe ulaşıp, canımızı, heveslerden, korkulardan, emin eyle. Yoklukta ki kullarına aşkınla birlik lûtfeyle.

EL AMAN YARAB.

O Birtane'nin aşkı hürmetine, ayetlerindeki, inci, mercan sırrı hakkı için, yakarışlarımızı kabul eyle. Sana inandık, Sana teslim olduk, Senin aşkına oruç tuttuk, mazlumlardan yana olmanın aşkına matem yaşadık.

Yurdumuzun, Ulusumuzun birlik ve beraberliğine vesile eyle. Tüm Şehitlerimizin de ruhlarını şad eyle. Dualarımızı da kabul eyle.

SALAT VE SELÂM OLSUN ALLAH'IN RESULUNA VE EHLİBEYTİNE...

(BU DUA CEM TV. MUHARREM SOHBETLERİ PROGRAMINDAN ALINMIŞTIR.)

EMİRDAĞ'LI ABDAL BIDIK;

Belçika'nın Gent şehrinde yaşıyordu, benim kayınbabam da bu şehirde dükkan (küçük bir market) çalıştırıyordu. Düğünlerde keman çalarak geçimini teymin eden Bıdık ağabey, günlük alışverişlerini kayınbabam Celal Kubat'ın dükkanından yapar ve "Yaz hoca emmi düğün olduğunda öderiz." diye veresiye alırdı.

O kadar borcuna sadıktı ki, her düğünün ardından bakkala gelir ve borçlarını öderdi. Bir gün yine alacaklarını alıp "Yaz hoca emmi." deyince, Celal Kubat "Oğlum Bıdık senin halin ne olacak böyle." Diye sorar. Bıdık ağabey "Şimdi ayıp ettin hoca emmi çağırdığımız çam kütüğü değil ya, Mevlâ bizi de bir hale, yola koymuştur." diye cevap verir.. Teslimiyetin güzelliğine bakın. halinden şikayet etmiyor ve Yaradanın verdiği her şeye boyun eğmiş. Allah Bıdık ağabeyi umduğuna nail etsin amin. İnsan oğlu olarak, nedense doyumsuzuz, sahip olduklarımızın şükürünü yapıp, bulamayan kullar için dua edeceğimiz yerde, azgınlıklarımıza devam ederiz.

Dünya hırsı bizi bizden almış. Halbuki bir kaç dakika düşünsek, bu dünyanın boş olduğunu, sahibi olduğunu sandıklarımızın ve sahip olmayı arzuladıklarımızın, asla sahibi olmadığımızı, ancak yaşadığımız sürece onların bekçiliğini yaptığımızı anlarız.

Bunu anlamak için, geçmişlerimizi düşünmek yeterlidir. En sevdiklerimizi toprağa vermişiz, şu an baktığımızda o büyüklerimiz sanki hiç bu dünyaya gelmemiş gibiler, onlardan geriye kalan, onlarla geçen anılarımızdan ibarettir.

PİR YOLU

Pir yoluna gideriz biz
Boynumuzu büke,büke
Dosta tavaf ederiz biz
Boynumuzu büke,büke

Kırklar lokmasını yeriz
Ali Resul'e gideriz
Hu deyi feryad ederiz
Göz yaşımız döke,döke

Pir'in darına dururuz
Ser'i yoluna veririz
Cemalullah'ı görürüz
Tevhidini çeke,çeke

Kâmil'im Hak'ka yeteriz
Yanıp narına tüteriz
Kün der olur,kün biteriz
Yine boyun büke,büke

(Kamil Sayın)

“Muhabbetten Muhammed olmalı hasıl
Muhammed'siz Muhabbetten ne hasıl.”

(Bezmi Âlem Valide Sultan)

“Ne kadar okursan oku, bilgine yaraşır şekilde davranmazsan cahilsin.”
(Sadi Şirazi)

“Edeb bir tac imiş Nur-i Hüda' dan
Giy ol tacı, emin ol her türlü beladan.”

(Hz. Mevlânâ Celâledîn-I Rûmî)

“Ömür dediğin de bir dalda bir kuru yaprak
Binyıl da yaşasak son durak kara toprak”

(Abdullah Karaman)

“ Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarına yardım etmeyi
emreder. Hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. Allah, düşünüp
tutasınız diye size öğüt veriyor.” (NAHL,16/90)

ÜÇ DUA VARDIR Kİ BUNLAR ŞÜPHESİZ KABUL EDİLİR;

1. Mazlumların duaları.

2. Yolcuların duaları.

3. Babaların evlatlarına yaptıkları duaları. (İbn Mâce “Dua” 11)

Değerini ve mertebeni artırmak için, sana senden daha iyi bir arkadaş
gerektir.

(Hz. Mevlana)

“Çok konuşanın, hatası çok olur.”

(Hz. ALİ)

“Bedenin bu dünyadandır, Gönlün de öteki dünyadan.”

Bedenin dostu : Eğlence, heves, şehvet ve aşırılıklardır.

Gönlün dostu da : Hak tır.

(Hz.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî)

Yürü bire yalan dünya

Sana konan göçer bir gün

İnsan bir ekine benzer

Onu eken biçer bir gün

(Karacaoğlan)

**Cümle Canlı hep topraktan
Var olmuşuz emir Hak' tan
Rahmet dile sen Allah'tan
Tükenmez Rahmet Deryası.**

(Âşık Veysel)

Hız.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin "Gerçek hazineyi buldum, hazinem yağma olsun." hitabında olduğu gibi, gerçek Maşuku buldu iseniz gayrı ile zaman geçirmeniz mümkün değildir.

Âşık olunca, gerçek Sevgiliye aşık olmak gerekir.
Âşık olduğun Sevgili, seni kusur ve isyana değil de, Sevgililer Sevgilisi Yüce Halîk'a götürmelidir.

Rab'bimizin "Habibim Sana aşık olmuşum, cümle halkı sana bende kılmışım." hitabı bizlere asıl sevilecek olanı işaret etmiyor mu. O halde, Kalp evimize hangi Sevgiliyi koymamız gerekiyor ise O'nu koyalım.

“(İlâhi)

İnayetine sığındım, kapına geldim,
Hidayetine sığındım, lütfuna geldim.
Kulluk edemedim affına geldim.
Şaşırtma beni doğruyu söylet,
Neşeni duyur, hakikati öğret.”

Sen duymazsan ben duymam,
Sen söylemezsen ben söyleyemem.
Sen sevdirmezsen ben sevdiremem.
Sevdir bize hep sevdiklerini.
Yerdir bize hep yerdiklerini,
Yar et bize erdirdiklerini”
İnsanlığın bekası medeniyet ile,
Medeniyetin ayakta durabilmesi de adalet iledir.

Hamdini sözüme sertâc ettim,
Zikrini kalbime mi'râc ettim,
Kitabını kendime minhac ettim
Ben yoktum vâc ettin,
Varlığından haberdâr ettin
Aşkınla gönlümü bîkarar ettin.” **(Elmalı Hamdi Yazır)**

Bir baş ol ki oğul! Dimdik durasın. Çiğnenip ezilmiyesin
Bir göz ol ki oğul! İyiliği göresin, Peşinden yürüyesin
Bir dil ol ki oğul! Zehire bal süresin

Bir el ol ki oğul! Yoksulu giydiresin
Bir yürek ol ki oğul! Her zaman Hak diyesin
Ayak olursan oğul! Karınca ezmiyesin
Vakit kıymetli oğul sakın boş gezmiyesin

(ŞEYH EDEBALI)

BEHLÜL DANA (BEHLÜL DİVANİ)HAZRETLERİNİN cehenneme ateş almaya gidişi;

Behlül Divani Hazretleri bir gün soluk soluğa Halife Harun Reşid'in makamına gelir. Onu bu halde gören Harun Reşid, "Kardeşim bu ne hal soluk soluğa nereden geliyorsun." deyince mübarek "Cehennemden geliyorum." der. H.Reşid "Cehennemde ne işin vardı." der. Mübarek "Cehenneme ateş almaya gittim." deyince H.Reşid "Peki aldın mı, ateş nerede." der. Hz. Behlül Divani "Burada ateş ne arasın, herkez gelirken kendi ateşini, kendisi dünyadan getiriyor dediler." diyerek, kardeşinin biraz düşünmesini ister. Sonra "Demek ki herkez kendi ateşi ile yanacakmış, ben her zaman senin ateşinin beni de yakacağını düşünüp üzülüyordum." der. Uyanalım artık, Allah'ımız bizi yakmak için cehennem ateşi filan hazırlamamış, biz bizi yakmak için dünyada oluşturup götüreceğimiz ateşte yanacağız..

SOFU SEN KENDİNİ ARIF SANIRSIN

Sofu sen kendini arif sanırsın
Benden özge arif yok yok diyerek
Suret-i zahirde kafa sallarsın
Oturur kalkarsın hak hak diyerek

Gûş eyle pendimi ey sofuzade
Sen bu gönül ile kalırsın dağda
Senin gibi gezer leylek havada
Geçirir ömrünü lak lak diyerek

Onda körsün eğer bunda kör isen
Rah-i erenlerlerden bî haber isen
Yarın hakkın divanına varırsan
Kovarlar dışarı çık çık diyerek

Agâhî'nin bu sözünde durmazsan
Ebedi kör kalıp meydan görmezsen
Hacı Bektaş tarikine girmezsen
Sonra canın çıkar hık mık diyerek (Âşık Agâhi Baba)

Agâhi Baba ne kadar güzel anlatıyor, nefsimizin hırsına kapılıp büyüklük kompleksine düşer isek sonumuzun ne olacağı ortadadır.

DÜNYA DÖRT KULPLU BİR KAZAN, BİR KULPUNDANDA SEN TUT SEN KAZAN ;

Bu sözün bir hikayesi vardır. 50 yıl önce bir Hakk Dostundan dinlemiştim. Nemrut bir şehre geliyor ve doğru Kralın huzuruna gidiyor. Kral “Ne istiyorsun” deyince, “Devletlim ben şehre geldim bir işim yok, bana bir iş veriniz.” diyor. Kral “Dünya dört kulplu bir kazan, bir kulpundan da sen tut sende kazan.” diyor. Çok kurnaz olan Nemrut, “Aman devletlim bu ne güzel bir fermanıdır, ne olur bunu bana yazıp, mühürleyip verinizde odama asayım.” diyor. Gururu kabaran Kral hemen bu sözü yazıp mühürleyip Nemrut’a veriyor.

Kurnazlıkta eşsiz olan Nemrut, şehrin mezarlığının etrafını tel örgü ile çevirip, kapısının önüne oturuyor ve gelen cenaze sahiplerinden yüklü paralar istiyor. Millet ne kadar isyan etti ise de faydasız, Nemrut “Elimde kralın fermanı var, inanmazsanız gidip sorun.” diyor. Parayı veren sarayın yolunu tutuyor. Olay Kral’a anlatılınca Kral “Çabuk bu densizi getirin buraya.” diye bağıyor. Hemen Nemrutu bulup huzura getirirler. Kral hiddetle “Be densiz, haddini bilmez, sen kim oluyorsun da, mezar parası alıyorsun. Bir de benim fermanımla aldığını söylüyorsun.” deyince Nemrut, “Evet devletlim sizin fermanınız var elimde, işte bakınız. Siz demediniz mi dünya dört kulplu bir kazan, bir kulpundanda sen tut sende kazan.” diye. “Bende şehri gezdim, boş bir kulp olarak mezarlığı buldum ve kulpunu tuttum kazanıyorum.” deyince Kral, Nemrutun zekasına hayran olur ve onu hemen kendisine maliye’den sorumlu vezir yapar.

Nemrut bu, rahat durur mu ilk yıl, halka vergilerinin kendisi tarafından ödeneceğini söylüyor ve vergileri almıyor. Tabi kralın hiç bir şeyden haberi yok. İkinci yıl, halk arasında fısıltıları yaydırıyor. “Bu vezir kraldan çok daha merhametli, kralı devirir de, bu adamı kral yaparsak yaşarız.” Diye. Ve derken olan olur ve halk kralı öldürüp, Nemrutu kral yaparlar. Artık kral olan Nemrut “Yıllarca size atalık yapan kralınızı acımadan öldürdünüz, size ne kadar cefalar yapsam azdır.” der ve halkı doğduklarına pişman eder.

Bu hikayeyi anlattım, çünkü dünyada en ayıp olan şeylerden birisi, kazanmadan yemektir. Dünya kulplarından birini tutup çalışmak doğru olandır. Tabii asla Nemrut gibi değil. İnsan gibi tutmak gerekir. Burada Sevgili Mahzuni Şerif’in iki mısrasını da yazmadan geçemeyeceğim.

“Kazanmadan yemek ayıp, İnsan hakkı olur kayıp.”

(Âşık Mahzuni ŞERİF)

Helal lokmanın önemine vurgu yapan Sevgili Âşık Veysel den de bir dörtlüğü hatırlatayım.

“Kuş misali her çeşmeye konarsın
Acı, tatlı demez içer kanarsın
Aynel yakın Hak’kı gördüm sanarsın
Bu kafada gördüğün göz ile değil.”

(Âşık Veysel Şatıroğlu)

Haram mı, helal mi demeden yer, içer sonrada Allah’ın Cemal’ini gördüğünü sanırsın. Ama Hak’kın cemalini gören bu kafadaki göz değil, kalp gözüdür. Haram yiyen insanların da kalp gözleri hep kör kalır, asla göremezler. Nefsine köle olanlar ve şeytana uyanlar da asla göremezler.

FİRAVUNUN NEFİS HİKAYESİ;

Firavun çok yüksek ve şatafatlı (gösterişli) bir kule yaptırmış. O kuleye çıkıp, dört bir tarafı izliyormuş. Şeytan gelip Firavuna “Sen yaratıcısın, bu kuleyi kimse yaptıramaz, sen kendinden habersizsin, kendine gel yaratıcılığına sahip ol.” der. Firavun zayıf iradesinin esiri olur ve şeytana uyup, haşa Allah’lık taslar ve Allah’ın elçisi olan Hz. Musa ile ömrünün sonuna kadar tartışır. Ve son nefesinde Nil nehrinde boğulurken “Yarabbi ben de biliyorum ki, yaratıcı olan sensin, lakin ben bir kere şeytana uyup, “Ben yaratıcıyım.” dedim ve bu cezaya çarptırıldım. Ya her gün, her an şeytana aldananlar ne olacaklar.” der.

Bizler, Allah korusun nefsimizin emrine girmişiz, şeytana alet olmuşuz, nefsimiz bizi öyle yakalamış ki, bunu ancak aşağıda ki hikayeyi okuyarak anlayabiliriz.

HİRSİZ YAKALADIM;

Bir gün birinin bağına hırsız girer, hırsızı yakalayan oğul, “Baba bağda hırsız yakaladım.” diye bağırır. Babası, “Getir oğlum.” deyince “Gelmiyor baba.” der. Babası, “Bırak gitsin.” der. Oğul, “Gitmiyor baba” der. Babası, “Oğlum hırsızı bırak sen gel.” deyince, “Baba beni de bırakmıyor.” der. İşte nefislerimiz de bizi bu şekilde yakalamış, ne geliyor, ne gidiyor ne de bizi bırakıyor. Nefisle mücadele gerek. Hz. Peygamber Efendimiz “Nefisle mücadeleyi, büyük harp.” olarak izah etmişlerdir.

Hz. Resulullah Efendimiz, “Bütün putların anası, sizin nefsinizin

putudur, hariçte görünen putlar birer yılandır. Halbuki, nefis putu bir ejderhadır.” buyururlar.

Şişede ki, su bitse de, nefis çeşmesinin suyu tazedir ve hiç kesilmeden akar.

KEPENEK ALTINDA ER YATAR DERLER;

Ölmeden önce ölen, yani nefisini öldüren nice Hak dostları vardır. Kalp gözü görmeyenler onları bilemezler. Bir cuma günü millet camiye girerken adamcağızın biride kafasını kepenegin içerisine çekmiş, caminin bahçesinde uyuyormuş. Oradan geçmekte olan Hızır Aleyhisselam adama ayağı ile dokunmuş ve “Herkes Cuma’ya gidiyor sen utanmadan bir de caminin bahçesinde uyuyorsun, kalk.” deyince kepenegin altında ki adam hiç kafasını çıkarıp bakmadan “Ya Hızır yoluna git, şimdi kalkar da Hızır Aleyhisselam geldi, işte burada dersem, ellerinden kurtulamazsın.” deyince Hızır Aleyhisselam “Kepenek altında er yatar imiş, bağışla arkadaş.” der ve gider.

Şemseddin Yeşil hazretleri kitabında “Allah’ın öyle evliya kulları var ki, onların yeyip içmeleri, konuşmaları ve uykuları dahi ibadetten sayılır.” buyuruyorlar. Çünkü o veli kullar, herşeylerini Hak’ka bağlamışlardır. Bir başka deyimle onlar Hak’ka tevekkül (teslim) olmuşlardır. Bu sebeptendir ki, uykuları dahi Hak içindir ve ibadetten sayılmaktadır.

CENABI ALLAH CC. “ BENİM ÜÇ SINIF EVLIYAM VARDIR” BUYURUYOR.

“Bir sınıf evliyam vardır, evliya olduklarını kendileri de, insanlar da bilirler.”

“Bir sınıf evliyam vardır, evliya olduklarını kendileri bilirler fakat insanlar bilmezler.”

“Bir sınıf evliyam vardır, evliya olduklarını kendileri de bilmezler” buyuruyor.

HAMAMI YIKTIRAN HAK DOSTU;

Evliya olduğunu kendisi de bilmeyen bir Hak Dostu, bir gün hamama gider ve yıkanmak için içeriye girer. Hamamcı herhalde dalgınlıktan parayı vermeyi unuttu, çıkarken verecektir düşüncesi ile seslenmez. Mübarek zat yıkanırken aklına cebinde hiç parasının olmadığı gelir ve “Eyvah ben ne yaptım cepte para yok, ben şimdi hamamcıya ne derim. Allahım ne olur bana beş kuruş ver de şu hamamcının parasını ödeyeyim, elin içinde mahçup olmayayım” diye yalvarır. Ama bir türlü beş kuruşun geldiği, geleceği yoktur.

Hamamcı gelir “Hemşerim çık artık, kimse kalmadı, hamamı temizleyeceğiz öğleden sonra bayanlar girecekler, çabuk ol.” diye bağırır. Mübarek tekrar ellerini havaya kaldırarak, “Yarabbi anladım ki beş kuruşun

yok ama gücün her şeye yeter, şu hamamı yıktı altında öleyim mahcup olmayayım.” der ve aynı anda hamam sallanmaya başlar. Hamamcı koşarak adamın elbiselerini de koltuğunun altına yerleştirip, “Çık be kardeşim, deprem oluyor öleceksin, elbiselerini de alda kaç.” diye adamı kapıya atar.

Bir kenarda giyinip evin yolunu tutan zatı muhterem, yol üzerine oturmuş bir dilencinin “Allah’ım ne olur bana yüz kuruş gönder buna çok ihtiyacım var.” dediğini duyar, dilenciye okkalı bir tokat indirir ve “Sen bu gün Allah’ın parasının olmadığını bilmez misin, beş kuruş için adamın koca hamamını yıktı, şimdi sen yüz kuruş istiyorsun dünyayı mı yıktıracaksın.” der. Tokatı yiyen dilenci neye uğradığını bile anlayamadan koşarak oradan uzaklaşır.

İşte böyle Hak dostları vardır. Öyle bir teslimiyet ve zanna sahiptirler ki. “Kulu Mevla’sından ne isterse Mevla onu verir.” Gerçekte de öyledir. Hak dostları için zorluk yoktur. Allah (C.C.) “Ben kulumun zannı üzereyim” buyurmuyor mu.

**“Teslimiyatı olan kişinin her anı İbadettir.
İbadet Aşk’tır, Aşkın ölçüsü ve sınırı olmaz.”**

ŞÜKRETMEK İÇİN HER ZAMAN YETERLİ NEDENLER VARDIR;

Bizim Belçikalı bir kiracımız vardı. Petithan Liyotnan (Nina) dememizi isterdi. Nina çok sabırlı , çok insanîyetli ve çok İmanlı bir kadındı. Belinden altı tutmuyor tekerlekli sandalyede ve yalnız yaşıyordu, o kadar acı bir geçmişi vardı ki dinlerken dahi içinizden isyan çılgınları atasınız gelirdi. Annesi, Nina 4-5 yaşlarında iken vefat edince babası, erkek kardeşi ile Ninayı Anneannesi ile dedesine bırakarak gider. Köyde büyüyen Nina evlilik çağı gelince beğendiği bir gençle evlendirilir. Fırıncı olan eşi acı bir trafik kazasında hayatını kaybeder. Nina’nın acıları bununla da bitmez, Nina bir damar ve sinir rahatsızlığından ameliyat olmak zorunda kalır ameliyatı yapan doktorun hatası yüzünden ömür boyu tekerlekli sandalyeye mahkum olur.

Nina bu şekilde yaşarken bir süre sonra, abisini de kaybeder. Ardından kendilerini bebekken bırakıp giden babası, felç olunca, bakacak kimsesi olmadığı için, oda gelip Nina’nın yanına yerleşir. Bu halinde ölünceye kadar Babasına da bakmış. Bizim tanıdığımızda yani bize kiracı olduğunda, abisinin hanımı, abisinin oğlu ve onun çocukları dışında kimsesi yok idi. Yengesi bizim eve 50 metre ilerideki bir binada oturuyordu. Hemen, hemen her sabah yengesi Nina’nın ihtiyaçlarını alıp gelirdi ve beraber kahvaltı yaparlardı.

Nina bizim binanın giriş katında oturuyordu, ben onun odasından bizim kata bir zil hattı çektim bir isteği veya bir problemi olduğunda zile basıyordu ve biz hemen koşuyorduk, aradan iki, üç yıl kadar geçmişti ki Ninanın

yengesi de vefat etti. Yeğeni ailesi ile hafta sonları gelip, halasını ziyaret edip ihtiyaçlarını karşılayıp gidiyorlardı.

Nina, iki defa sandalyesinden dizlerinin üzerine düşüp, bir defasında dizini, ikinci defasında da bacağını kırdı, uzun süre hastanede kaldığı için, sağlık sigortası, Nina'nın kendilerine pahalıya geldiğini, artık yalnız kalamayacağını huzur evine yatırılması gerektiğini belirterek Ninayı huzur evine yerleşmeye razı etti. Nina buna çok üzülmesine rağmen, çaresizlikten, kabul etmek zorunda kaldı ve huzur evine yerleşti

Her perşembe veya her cuma ziyaretine gidiyordum. Her defasında halini, hatırını soruyordum o da iyi olduğunu söylüyordu. Bir defasında yine nasıl olduğunu sorduğumda bana "Allah'ıma hamd ediyorum teşekkürler ediyorum." deyince ben yüreğimin derinliklerinde hissettiğim acıyla yutkundum ve "Nina bunca çile çekmişsin, sanki o şanssızlıkları sen yaşamamışcasına nasıl oluyor da böyle söylüyorsun." dedim. Nina gözleri parlayarak bana, "Bak Kamil bey, şükretmemi gerektiren iki büyük şansımı size söyleyeyim, birincisi, bu huzur evine yatabilmenin bedeli 1000 Euro, ne mutlu ki benim, 1000 Euroyu ödeyecek gelirim var. İkincisi ise, sizin ailenizi tanıdım sizing gibi dostlarım oldu. Beni her hafta yokluyorsunuz, sık sık telefonla arıyorsunuz, daha ne isterim ki, ya bu iki şansında olmasaydı, ben ne yapardım Allah'ıma şükürler olsun." dedi.

Bu olay beni çok düşündürdü, İnsanlar oldukları hallerine şükretmeyi bilirler ve hayatlarındaki güzellikleri görebilirlerse, yaşam onlara zehir olmak yerine yaşamaya değer olur. Burada Âşık Mahzuni Şerif'in bir sözünü de hatırladım. "**Mahzuni Şerif'im dindir acımı, Bazen acılardan al ilacımı.**" Nekadar güzel bir söz. Nina da, acıların içerisinde ilaç almayı becermiş, asla Allah'a isyan etmemiş, tevekkül ederek boynunu eğmiş eşsiz bir İnsandı.

Son ziyaretimde, yüzünde ölüm belirtilerini görebiliyordum. Uzunca bir zaman yanında oturdum. Bana hep eski günlerini anlattı. Eşiniz Döne hanım her akşam o güzel yemeklerinden gönderirdi, çocuklarınız, kapımı bilinçli olarak biraz aralı koyduğumu anlarlar ve hemen tıklayıp "İyi günler Nina bir isteğiniz var mı." derlerdi ve almalarını istediklerimi gidip, alır gelirlerdi. Ben, sizlerle bir aile gibi yaşadım." dedi.

"Türkiye'ye izne gittiğinizde bana Ankara'yı resmeden bir kart göndermişsiniz, ben de size cevap olarak bir kart postalamıştım o kartta "Allah herkese sizler gibi dostlar nasip etsin, sizler yokken hayat çok zor, yokluğunuzda bütün acılarım aklıma geliyor ve hayat zorlaşıyor." diye yazmıştım. "Yemin ederim ki sizlerle en güzel yıllarımı yaşadım, çok mutlu oldum sizlere çok, çok teşekkürler ediyorum." dedi.

Eve gelince eşimle konuştuk yarın beraber gidelim diye. Ama ne yazık ki o gece sevgili Nina Allahın rahmetine kavuşmuştu. Yeğeni arayıp haber

verdi. Cenaze merasimini ve yerini sorduğumda, Nina'nın, vasiyetini yazıp dolabına koyduğunu, vasiyetinde “ Benim cenazemi Tıp fakültesinde okuyan talebelerin eğitiminde kullansınlar ve ne zaman işleri biterse yeğenime telefon etsinler. Beni o zaman mezara koyarsınız.” dediğini öğrendik. O güzel kalpli Nina'ya, Allah'tan rahmetler diledik ve göz yaşlartımızla sevgili Nina'yı da uğurladık. Nina gibi değerli bir insanı tanımayı bize nasip ettiği için bizler de Allah'a şükürler ediyoruz. Allah Nina'ya rahmetler etsin. Bunca hayat mücadele ve mübadelesinden sonra demek ki İnsan isterse hala şükrecek şeyler bulabiliyormuş. Bu olayı, Allah'a şükretmekten asla ve asla vaz geçmeyelim diye anlattım.

SÖZÜNÜ BİLMEK

Sözün bilen kişinin
Yüzünü ak ede bir söz
Sözün pişirip diyenin
İşin kolay ede bir söz

Söz ola kese savaşı
Söz ola kestire başı
Söz ola ağılı aşı
Yağ ile bal ede bir söz

Kişi bile söz demini
Demeye sözün kemini
Bu Cihan cehennemini
Sekiz Cennet ede bir söz

Yunus imdi söz yatından
Söyle sözün gayetinden
Pek sakın Ol Şah Katından
Seni ırak ede bir söz.

(YUNUS EMRE)

Sevgili Yunus Emre'mizin bu sözünde çok manalar var. İnsan nerede ne zaman ve nasıl konuşacağını iyi bilmelidir. Sözün kötüsü her zaman başa beladır.

Rahmetli babam “Oğlum gırtlak kırk boğum dur, kırk kere yutkunmadan bir kere konuşmayın, söz ağızdan çıkınca geri girmez, yapılan hatanında

telafisi güç olur, hatta bazende telafisi mümkün olmaz.” derdi.

Mübarek Efendimiz “Sizler öbür dünyayı görmüş olsa idiniz, bu dünyadan bir an önce gitmeyi ve öbür dünyaya kavuşmayı dilerdiniz.” buyurmuştur.

İşinizde ve sözünüzde doğruluktan ayrılmayınız. Hak doğruların yardımcısıdır.

(Hz. ALİ)

SAKIN ALDANMA

Sakın aldanma dünyaya
Şöyle bir bak kalan var mı
Emeklerin gider zay’a
Mürvetini bulan var mı

Kim yaşamış doya, doya
Ömür biter saya, saya
Saltanatı varmış güya
Muradını alan var mı

Akar gözleriğin seli
Aldatmaca bağı, gülü
Cevri, cefa, sitem dolu
Şad olup ta gülen var mı

Susar bülbüllerin dili
Bir esimlik ömür yeli
Boştur gidenlerin eli
Anlayıp ta bilen var mı

Dost Kâmil’im beyan eder
Alem aynı yolu güder
Bilirim ki gelen gider
Gidenlerden gelen var mı. **(Kamil Sayın)**

Bu fani Dünya’ya bel bağlama, çünkü sen ona baki değilsin, Allah’ın sana verdiği nefes bittiği anda dünya ile irtibatında bitmiştir.

Senin ona, onun da sana baki olmadığını bile, bile ne diye bu fani dünya ya bel bağlıyorsun, hiç düşünmez misin. Fırsat elinde iken aklını başına almaya bak.

DİVANE GÖNÜL

Sitemin nedendir divane gönül
Kim gülmüş ki sen gülesin dünyada
Zulmetme kendine şunu iyi bil
Kim gülmüş ki sen gülesin dünyada

Gelmek ile gitmek bir bahanedir
Zahirperestlere çok şahanedir
Gerçeği bilene çilehanedir
Kim bilmiş ki sen bilesin dünyada

Arif olan bu dünyada gülmedi
Gaflet uykusunu sere salmadı
Sultan Süleyman da murad almadı
Kim almış ki sen alasın dünyada

Bir saltanat ile kandırır seni
Nefsiyin atına bindirir seni
Ecel durağında indirir seni
Kim kalmış ki sen kalasın dünyada

Enine, boyuna sefa süren yok
Dost Kâmil'im konan göçer duran yok
Yetmiş, seksen, doksan, yüze varan yok
Kim bulmuş ki sen bulasın dünyada

(Kamil Sayın)

Bu Dünyanın, bu güne kadar yaptığı tek şey geleni uğurlayıp, “Bende, baki kalacağını mı sanıyordun.” diye ardından alaylı, alaylı gülümsemektir.

Hararet nar'dadır, sac'da değildir
Keramet baş'tadır taç'ta değildir
Her ne arar isen kendinde ara
Kudüs'te, Mekke'de Hac'da değildir.

(Hacı Bektaş-i Veli)

**Dünyanın zenginliği olsun ama o zenginliğin muhabbeti gönülde olmasın.
Açığı, para cüzdandan da değil de kalpte olur ise, kişi bilsin ki hali harap tır.**

Taç marifet tacıdır, sanma gayrı taç ola,
Taklit ile tok olan, hakikatte aç ola.

Düşe düşüp aldanma kendini hayale salma
Hak'tan özge ne var ki, tabire muhtaç olma

Bu sözlerin özeti, kişi kendin bilmektir
Kendisini bilene, Hakikat Miraç ola

Hak dediğim özündür, özünde ki sözündür
Gaybi özün bilene, özün bilmek tac ola.

(Gaybi Baba)

“Kalplerini ayna gibi sırlayanlara ne mutlu. Ayna bir camdır lakin akseden her şeyi, içerisine alır.” Allah'ın evliyalari da o ayna gibidirler.

Makam, mevki, mal ve paraya güvenmeyiniz, bunların hepsi geçicidir. İbadetleriniz de sizi kurtarmaz. Ancak Allah'tan Size bir davet olursa kurtuluş hasıl olur. Sabit olan tek şey gönül zenginliğidir.

Allah'ın bu davetine nail olabilmek için de, kulun bu davete layık olmasının gereği vardır. “Alemde gördüğünüz her adem sıfatlıyı Adem'lik mertebesinde mi sanırsınız. ” O mertebe her kişiye değil, er olan kişilere verilmiştir.

Burada bahsedilen er kişi, cinsiyet olarak er kişi değildir, Allah indinde özü ile, sözü ile mert olan kullardır.

O kullar için, Aşk-ı Hakiki, her şeydir. Bu aşkın getireceği her şey onlar için baş tacıdır. Onlar isyan etmek nedir asla bilmezler. Allah, inşallah bizleri de o mübarek kullarından eder amin.

**Saray'ı İlmi Allah Gönüldür,
Allah'la bile olunan yer Gönüldür.
Tecellihane vallahi Gönüldür,
Hüda'nın Ulu Dergâhı Gönüldür.**

(Sezai Gülşeni) Edirne.

Tasavvuf gönül erlerinin yoludur. Bu yolun yolcularına ne mutlu. Sabır, kara bir dikeniyutmak, diken içini parçalayıp geçerken de hiç ses çıkarmamaktır.

(ŞEYH EDEBALİ)

Tefvizname

Hak şerhleri hayreyler,
Zannetme ki gayreyler,
Arif anı seyreyler.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Sen Hakk'a tevekkül kıl,
Tefviz et ve rahat bul,¹
Sabreyle ve razı ol.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Kalbin ana berk eyle,²
Tedbirini terk eyle,³
Taktirini derk eyle,⁴
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hallak-ı Rahim oldur,⁵
Rezzak-ı Kerim oldur,⁶
Faal-i Hekim oldur,⁷
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Bil kadı-i hacatı,⁸
Kıl ona münacatı,⁹
Terk eyle muradatı,¹⁰
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Bir işi murat etme,
Olduysa inat etme,
Haktandır ol reddetme.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hakk'ın olicak işler,
Boştur gamü teşvişler,¹¹
Ol hikmetini işler.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hep işleri faiktir,¹²
Bir birine layıktır,
Neylerse muvafiktir.¹³
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Dilden gamı dür eyle,¹⁴
Rabbimle huzur eyle,¹⁵
Tafviz-i umur eyle,¹⁶
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Sen adli zulüm sanma,¹⁷
Teslim ol oda yanma,¹⁸
Sabret sakin usanma.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Deme şu niçün şöyle,
Yerincedir ol öyle,
Bak sonuna sabreyle.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hiç kimseye hor bakma,
İncitime gönül yıkma,
Sen nefsine yan çıkma.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Mümin işi renk olmaz,¹⁹
Âkil huyu cenk olmaz,²⁰
Arif dili tenk olmaz,²¹
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hoş sabrı-ı cemilimdir,²²
Takdir kefilimdir,²³
Allah ki vekilimdir.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Her dilde anın adı,²⁴
Her canda anın yadı,²⁵
Her kuladır imdadı,²⁶
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Naçar kalacak yerde,²⁷
Nagah açar ol perde,²⁸
Derman eder ol derde.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Her kuluna her anda,
Geh kahru geh insanda,²⁹
Her anda o bir şanda.³⁰
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Geh muti ve geh mâni,³¹
Geh dârru gehi nâfi,³²
Geh hafıdu geh rafi.³³
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Geh abdin eder arif,³⁴
Geh eymenü geh haif,
Her kalbi o dur sarif.³⁵
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Geh kalbini boş eyler,
Geh hulkunu hoş eyler,³⁶
Geh aşka düş eyler,³⁷
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Geh sade gehü rengin,³⁸
Geh tab'ın eder senkin,³⁹
Gehü hurrem geh gamkin.⁴⁰
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Az ye az uyu az iç,
Ten mezbelesinden geç,⁴¹
Dil gülşenine gel göç.⁴²
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Bu nas ile yorulma,⁴³
Nefsine dahi kalma,
Kalbinden ırağ olma.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Geçmişle geri kalma,
Müstakbele hem dalma,⁴⁴
Hal ile dahi olma.⁴⁵
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Her dem onu zikreyle,⁴⁶
Zirekliği koy şöyle,⁴⁷
Hayran-ı Hak ol söyle.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Gel hayrete dal bir yol,
Kendin unut anı bul.⁴⁸
Koy gafleti hazır ol.⁴⁹
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Her sözde nasihat var,
Her nesnede ziyinet var,
Her işte ganimet var.⁵⁰
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Hep remzû işaretir,⁵¹
Hep gamzû beşaretir,⁵²
Hep aynü inayettir.⁵³
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Her söyleyeni dinle,
Ol söyledeni anla,
Hoş eyle kabul canla.
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Bil elsine-i halkı,⁵⁴
Aklam-ı hak ey Hakkı⁵⁵
Öğren edebü hulki.⁵⁶
Mevlâ görelim neyler,
Neylerse güzel eyler.

Vallahi güzel etmiş,
Billahi güzel etmiş,
Tallahi güzel etmiş,
Allah görelim netmiş,
Netmişse güzel etmiş

İbrahim Hakkı Hazretlerinin Marifetname
adı kitabında, S.385 Ahmet Kâmil
Matbaası-İstanbul 1330 h.

1 Tefviz: İşlerini Allah'a bırakmak.
2 Berk: kuvvetli olmak, kuvvetlice bağlanmak.
3 Tedbirini terk eyle: Allah'a (c.c.) tam olarak tevekkül et.
4 Taktirini derk eyle: Her şeyin bir ölçü çerçevesinde olduğunu bil.
5 Her şeyi yaratan ve rahmet edici olan O Allah'tır.
6 Her şeyin rikazını veren ve ikram edici olan O Allah'tır.
7 O her şeyi hikmetle yapan ve hiçbir şeyi bozma yaratmayandır.
8 Bil Kadı-i hacatı: İhtiyaçları yerine getireni.
9 Münacat: İçten yalvarmak.
10 İstaklerini Allah'a bırak. O her şeyin, en iyisini bilir.
11 Gamü teşvişler: Üzüntü ve karmaşık haller.
12 Faiktir: Üstündür.
13 Muvafiktir: Uyğundur.
14 Dilden: Gönülden, Dür eyle: uzaklaştır.
15 Gönünü Rabbinle bağla, rahat et.
16 İşlerini Allah'a bırak, O'na tevekkül et.
17 Adaleli, her hakkın yerine konulmasını haksızlık sanma.
18 Oda yanma: Ateşe yanma.
19 Renk olmaz: Her rengine bürünmez.
20 Arif huyu cenk olmaz: Âdili kimsenin huyu gereksiz tartışma olmaz.

21 Arif dili tenk olmaz: Yani Allah'ı (c.c.) bilen kimsenin gönlü der olmaz.
22 Hoş sabrı-ı cemilimdir: Güzele sabretmek benim zevkimdir.
23 Takdir kefilimdir: Kader benim için bir kâfidir.
24 Onun adı: her gönlünde yer almıştır.
25 O her nişte zikredilmekte ve hatırlanmaktadır.
26 Her dilde imdadı: Her gönlünde yardımcı.
27 Naçar: Çaresiz.
28 Nagah: Anırsız.
29 Geh kahru geh insanda.
30 Her anda ol bir şanda: O Allah her zaman var edip yok etmezdir.
31 Geh muti, geh mâni: Bazı kere verir. Bazı kere de engeller.
32 Geh dârru geh nâfi: Bazı kere zarar verir bazı kere de fayda.
33 Geh hafıdu geh rafi: Bazı kere dilediğini alıptan, bazı kere yükselten.
34 Arif: Bilgili, Geh eymenü geh haif: Kuluğu bazı kere berekettir bazı kere de korkulu muhtaç kılar.
35 Her kalbi o dur sarif: Her kalbi isteği tarafa yönlendirir.
36 Halkunu: Ahlakını,
37 Düş eyler: Rüya gösterir.

38 Bazı kere sade bazı kere de renkli.
39 Tab'in: Tabiatın ve kalbin. Sarıkm: taş gibi sarı.
40 Geh hurrem gehü gamkin: Bazı kere sevinçli bazı kere üzülür.
41 Ten mezbelesinden geç: Beden çöplüğünden geç, ona ağırlık verme.
42 Dil gülşenine gel göç: Gel gül bahçesine göç.
43 Bu Nas: Bu insanlık, ırağ: Uzak.
44 Müstakbele: Gelecek zamana.
45 Hal ile: Şimdiki zamana.
46 Her dem: Her zaman,
47 Zirekliği: Kendi aklına beğenmeyi,
48 Anı: onu bul.
49 Ganimet: Kâr, bereket ve savaş sırasında düşmandan kalan mal.
50 Ganimet: Kâr, bereket ve savaş sırasında düşmandan kalan mal.
51 Remzû işaretir: Şiire ve işaretir.
52 Hep gamzû beşaretir: Hepsini göz işaretleri müjdesidir.
53 Hep aynü inayettir: Hepsini tam anlamı ile yardımcıdır.
54 Bil elsine-i halkı: Halkın dilinin bil.
55 Aklam-ı hak ey Hakkı: Ey Hak! Halkın dileti Hakkın kalemidir, onu bil.
56 Ahlak ve edebi (güzel) huyu öğren.

ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI HAZRETLERİ;

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri'nin Şakir ve Mahir adlarında iki oğlu vardır. Şakir, beş vakit namazlı abdestli dini kurallara çok uyan bir sofudur. Gece gündüz ibadetle uğraşmakta ve adeta mescitte yatıp kalkmaktadır. Mahir ise onun tam aksine dini kurallara çok uymamakta, meyhaneden çıkmamaktadır. Fakat çok temiz kalpli, sevgi dolu, yardım sever, kibir ve gururdan uzak biridir. Mahir'in bu derbeder hali Şakir'in hiç hoşuna gitmemektedir ve az da olsa kardeşini hor görmektedir. Zaman zaman ona öğütler verir; yanlış diye düşündüğü bu yoldan onu döndürmek istemektedir. Mahir ise hiçbir zaman kardeşine kin tutmamakta ve onun bu öğütlerine saygıyla eğilmektedir. Fakat demlenmeyi bırakmamaktadır. Velhasılıkelam kendi halinde yaşayıp gitmektedir.

Zaman gelir yaş kemale erişir ve Şakir artık olgunlaştığına karar verir. Artık Kırklara karışıp erenlere yoldaş olmak istemektedir. Babasının karşısına gelip önce eğilir eteğini öper. Babası, Şakir' in kararlı bir şekilde eğilip eteğini öptüğünü görünce anlar ki; ayrılık vakti gelmiştir. Şakir' in gözlerine bakar. Şakir "Baba, benim zamanım geldi. Destur verirsen artık Hasan Kalesine çıkıp Kırklara karışmak dilerim." der. Baba, "Oğul bizden ayrılmak dilersen, aklınla kalbini tarttın mı." diye sorunca, Şakir bir an bir tereddüt yaşar fakat babasının bu sorusuna "Evet." diye cevap verir. Bu tereddüt sonrası babası onun henüz daha olgunlaşmadığını anlar fakat oğluna bu gerçeği söyleyemez. En iyisi onun bu durumu kendisinin öğrenmesidir. Erenler karışmak kolay değildir zor bir deneyi geçmesi gerekmektedir.

Baba önde oğul arkada yola koyulurlar. Bir hayli yürüdükten sonra yolları meyhanenin önünden geçer. İbrahim Hakkı şöyle bir duraklar. Anlar ki oğlu Mahir içerde demlenmektedir. Oğlu Mahir'in kalbindeki Allah aşkının onu birgün mutlaka doğru yola getireceğinden emin olan İbrahim Hakkı, İçeri girerek Mahir'e görünmeden meyhaneciye Mahir'in borcu olup olmadığını sorar. Meyhanecinin var demesi üzerine Mahir'in borcunu hemen öder. Meyhaneciye Mahir' in borcunu kendisinin ödediğini söylememesini tembih ederek oradan ayrılır ve Şakir'le beraber yola devam ederler.

Mahir Borcunu ödemek üzere meyhanecinin yanına varır fakat meyhaneci borcunun ödendiğini söyle. Mahir "Kim ödedi." deyince meyhaneci "Yaşlı, sakallı bir adam ödedi, benim ödediğimi söyleme diye de tembih etti." der. Mahir anlar ki; borcunu babası ödemiştir. Meyhaneciye ne tarafa gittiklerini sorar. Meyhaneci Hasan Kalesini gösterip "Yanında bir de genç adam vardı oğluna benziyordu." der.

Mahir anlar ki kardeşi için hesap günüdür. Hiç beklemeden o da peşlerine düşer, kalbi coşmuş gözlerinden yaşlar süzülmekte, senki koskoca İbrahim Hakkı'nın oğlusun yıllardır ona çektirdiğine bak. Onun bunca emeğine verdiği eğitime karşılık sen hala meyhaneyi bekliyorsun. Babanda senin meyhane borcunu

ödüyor. Bu halimle ne Babama nede Allah'a layık değilim. Diyerek Allah'ın huzurunda coşmuş af dileyen bir gönülle onların peşinden Hasan Kalesine varırlar. Ve sıra ayrılık vaktine gelmiştir. İbrahim Hakkı Şakir'in bunu yapacak olgunluğa erişmediğine emindir ve oğlunun gözüne son bir defa daha bakar. Vazgececeğini ummaktadır, onun kendi kendine zarar vereceğinden korkmaktadır. Şakir'in ise vazgeçmeye niyeti yoktur. Eğilir babasının eteğini öper ve "Himmet eyle baba." der. İbrahim Hakkı biraz da üzgün bir şekilde "Himmet çağırdığın yerde evlat" der.

Şakir kırklara karışacaktır, erenlerle yoldaş olacaktır. Bunun için kaleden uçması gerekmektedir. Kollarını açar ve kalenin duvarlarından aşağı doğru ilerler; fakat ileriye gitmek yerine geriye savrulmaktadır. İbrahim Hakkı çocuğunun uçamadığına üzülür ama kaleden aşağıya düşmediğine de sevinir. Denemekten bitkin düşen Şakir büyük bir hayal kırıklığıyla olduğu yere dizleri üzerine çöker.

O sırada orada hazır bulunan Mahir bu olaya şahit olmuştur. Kardeşinin uçamadığına üzülmemektedir ve onun uçamadığı kaleden kendi uçmak istemektedir. Ancak bunu babasına söyleyemez. Babasının gözünün içine bakar gönlünden "Yıllardır senin gibi bir alimin oğlu olmaya layık olamadım, seni utandırmaktan başka bir işe yaramadım, benim yüzümden hep utanç yaşadın, bütün bu hallaerimi terk ederek tevbeyle geldim beni bağışla. Allah aşkıyla izin ver, destur ver ben uçayım." der. İbrahim Hakkı, Mahir' in yüzüne bakar ve yüzündeki bu ışığı görür ve "Haydi, evlat bir de senin gününü görelim." der.

Mahir bu selahiyet üzerine kalenin duvarına doğru yaklaşır, "Ruhsat baba" diyerek kollarını açar ve kaleden aşağı süzölmeye başlar. Tıpkı bir turna gibi kaleden süzölmektedir. Bu arada Şakir kardeşini hor gördüğünden utanmaktadır ve babası bu durumu fark etmiştir.

Mahir erenlere karışıp gözden kayıp olurken, İbrahim Hakkı da şu beyitleri söyler.

**Âşık olan aşk oduna alışır
Sadık olan erenlere karışır
Bulunmaz gümanı Hak'ka erişir
Hak'ka vasıl olmuş divaneler var**

**Gel Hakkı sırrını eyleme zahir
Böyle bir yol tut ki olasın Mahir
Harabat ehline hor bakma Şakir
Defineye malik viraneler var**

(İBRAHİM HAKKI)

Bu hikayede de görüldüğü gibi, bir takım noksanlıklarından veya yanlışlıklarından dolayı İnsanları yargılamak, hakir görmek, çok yanlıştır. Allah bir

saniyede verir ve ister ise alır bu ancak Allah'ın takdirinde olan bir şeydir. Burada yanıla bileceğimiz iki nokta vardır, bunlardan:

1. Mahir misali, meyhanede olup içmek daha evladır gibi bir şey anlayabilirsiniz, asla öyle değildir. Allahın haram kıldığı bir şey herkes için haramdır. Burada Mahir, meyhane hayatı yaşamaktadır ama, o kadar temiz ve yüce bir kalbe sahiptir ki, bir eyvallah onun bu noksanını (hatasını) ortadan kaldırıvermiştir. Bu ancak Allah indinde layık olanlara uygulanır, size, bize de uygulanacak diye bir kural yoktur.

2. Şakir misali, alnını hiç secdeden kaldırmadan ömür boyu ibadet etsen, bu ibadetlerinin Allah katında kayda değer bir tarafı yok ise bu kişiyi menzile ulaştırmaz. İbadetlerimizin, Hak'ka yarar olduğundan emin olamayız ki. Tabii ki şu da bizi aldatmasın, bu ibadet yapmayalım, namaz kılmayalım manasına da gelmez. Bizler ibadet ve taatlarımızı yapacağız ama hulûsi kalp ile (Tertemiz bir kalp ile) yapacağız ve gerektiğinde can feda etmeyi de bileceğiz.

Allah'ın Evliyaları "Hak'kın rızası bir saman çöpünün altındadır." diye boşa söylememişlerdir. Yıllarımızı veririz, Allah'a yarar bir şekilde değil ise taklitten öteye gitmez. Bizim bir ömür boyu kazanamadığımızı bir Arslan gelir bir saniyede kazanıverir.

Her şey gönül de başlar ve gönülde biter. "Vahdette sorulan ne ilimdir ve de alim, orada sorulacak olan ancak kalbi selim." Hak'ka bağlılık ancak kap ile olmalıdır ki devamlı bağlı olduğu kapı tarafından denetlenebilsin. Çün kü denetlenmeyen nefisler her zaman için nefsin arzularının peşine gidebilirler. Dileyelim de Allah, ibadet ve taatlarımızı kendisine yarar kılsın. Taklitlerimizi tahkik etsin ve bizleri nefsimize köle olmaktan kurtarsın inşallah.

Mir'atî Babanın şu beyitleri şüphesiz bizler için en güzel öğütlerdir.

**Eğri otur doğru söyle efendi
Boş torbaya gelmez kolan demişler
Yüz dinle, bin düşün bir tek söz söyle
Sözünden bilinir irfan demişler**

**Mir'atî var ise akl-u iz'anın
Dut bu pendi yakma ateşe canın
Aldanma rengine fani dünyanın
Önü yalan, sonu yalan demişler**

(Âşık Mir'atî)

“KALPLERİNİZİ GÜNDE 70 KERE YOKLAYINIZ.”

Ehli tasavvuf Hz. Peygamber efendimizin varisidir. El Evliya verasetün Embiya. “Evliyalar, Peygamberin varisleridirler, manevi varlıklarının mirascılarıdır.”

Tarikat sırrını sorma, müftülerden, müderristen
Hakikat ilminin dersin, Hüda’sından alandan sor
Bu bir ilmi ledünnüdür, bilen demez, diyen bilmez
Bilir Arif bu sırrı, Mevla’sına varandan sor
Ehli zahir bilmez, Ehli Batının bildiğin asla
Bilir arif bu sırrı, Mevla’sına varandan sor.

ELİNDEDİR

Evliyaya eğri bakma
Kevnü mekân elindedir
Mülke hüküm süren o dur
İki Cihan elindedir

Hak Onu bize gönderdi
Kullarını irşad için
Kime diler, hüküm verir
Kahrı İnsan elindedir

Sen Onu öyle sanırsın
Bencileyin bir İnsandır
Evliyanın sırrı vardır
Gizli, Ayan elindedir

Hak Zatıyla, Sıfatıyla
Tecelli eyledi Ona
Varlığı Hak varlığıdır
Emri Süphan elindedir

Gaygusuz der ben bu ilmi
Okudum, anladım, bildim
Bütün alemlerin hükmü
Kâmil İnsan elindedir.

(Gaygusuz Abdal)

BEYAZİD-İ BESTAMİ HAZRETLERİNİN NEFİS MÜCADELESİ;

Beyazid-i Bestami Hazretleri, nefisleri ile mücadeleyi asla bırakmamış, nefse asla fırsat vermemiştir.

Bir gün fırının önünde bir garibin fırıncıya “Çok açım paramda yok, ne olur bana bir ekmeğ verin de yiyeyim.” dediğini, fırıncının da “Haydi kardeşim git işine buraya günde kaç kişi gelip aynı şeyleri söylüyor biliyor musun.” dediğini duyunca, Mübarek fırıncıya, “Benimde param yok ama 40 kere Hacca gittim, bu 40 Haccımın sevabını size vereyim ne olur bu adamcağıza bir ekmeğ verin.” der. Şöyle bir düşünen fırıncı “Bu zat mübarek birine benziyor, söyledikleri yalan ise bir ekmeğ gider fakat doğru ise 40 hac sevabına sahip olacağım.” diyerek ekmeği verir.

Beyazid-i Bestami Hazretleri 40 haccına karşılık aldığı ekmeği gariban adama verir ve nefesine şöyle hitab eder, “Ey nefsim 40 kere Hac yaptın bu kimseye nasip olmamıştır diye gururlanıp, böbürleniyordun, azgınlığın hat safhada idi. Peki şimdi ne ile öğüneceksin, o 40 haccı bir ekmeğe sattım.” deyince nefsi feryatlar ediyor “40 Hac bir ekmeğe verilir mi.” diye.

O anda Allah’tan bir nida geliyor, “Ey benim kulum 40 Haccını sattığın o bir ekmeğe karşılık, sana 1000 Hac sevabı verdim.” diye.

BEYAZİD-İ BESTAMİ HAZRETLERİNE ANNESİNİN DUASI;

Beyazid-i Bestami Hazretleri, annesinin duaları ile yüce bir evliya olmuştur. Annesine olan itaati ve hürmeti ile ALLAH’ın rızasına mazhar olmuştur.

Bir gece Annesi uyanarak bir bardak su ister. Hemen suyu getiren Bestami hazretleri, baksa ki annesi o gelinceye kadar uyuyakalmış “Annem geri uyanır da ben hazır olamam.” diye elinde su ile annesinin başucunda uyumadan sabahı eder. Sabah uyanan annesi “Oğlum bu ne hal.” deyince “Anneciğim gece su istediniz, ben suyu getiresiye siz uyumuşsunuz, uyanır da tekrar isterseniz hazır olayım diye beklerken sabah oldu.” der. Annesi ellerini açarak “Allah’ım ne olur benim oğlumu evliya yap.” diye dua eder.

Buna benzer birçok dualar alan mübarek Bestami hazretleri yüce bir evliya olmuştur. Beyazid-i Bestami hazretleri çevresinde ki insanların kendisine gösterdikleri saygı ve hürmetten rahatsız olarak onlara şöyle buyururlar. “Kardeşlerim Allah insanı üç şey ile, imtihan eder, bu imtihanları başaran insanlar, sizin bu saygılarınıza layık olurlar.”

Bunlardan birincisi; çok güzel bir kadını ona musallat eder. Kadına uyupta nefesine alet olacak mı diye dener.

Bunlardan ikincisi; çok büyük bir para, varlık vererek, nefesine alet olacak mı diye dener.

Bunlardan üçüncüsü, çok büyük bir makam vererek, bu makamın sarhoşluğuna kapılıp nefesine alet olacak mı diye dener. Ben bu üç imtihanın hiç birinden geçmedim, daha denenmedim. Belki bu hallere maruz kalsam nefsimе galip gelemeye bilirim. Bana tevazu göstermenizi hakketmiyorum” der. İşte Allah dostları böyle engin gönüllüdürler.

Bizler Allah’a yalvaralım da, bizleri bir Hak dostu ile ya komşu etsin, ya da arkadaş etsin. Amin. Çünkü onlar, bizleri doğru yola yönlendirirler ve hatalarımızı düzelmemize, nefis putumuzu kırmamıza yardımcı olurlar. İnsan kendi putunu kendisi kıramaz. Bunun için Mürşidi Kâmile ihtiyaç vardır.

(Lütfen Mürşidi Kâmil konusunda 421. Sayfayı okuyunuz)

ZENGİNLİĞİN HESABI;

Memleketin en zengin adamı, ölüm döşeginde evlatlarına vasiyette bulunur “Evlatlarım ben mezardan çok korkuyorum, bu sebepten hiç değilse ilk gece yanımda yatacak birini bulun ilk gece benimle yatsın yeter.” der ve ölür.

Büyük bir servete kavuşan varisler düşünürler acaba kim korkmadan babamızın yanında yatar diye, en sonunda memleketin en fakiri olan bir eşeği, ve dağdan kestiği odunları eşeğin sırtına bağladığı, bir de halat ipten gayri hiç bir şeyi olmayan adam akıllarına gelir. Adama “ilk gece babamızın yanında yatarsan sana çok para vereceğiz.” derler.

Teklifi Kabul eden oduncu, gece olunca, cenazenin yan tarafına kazılan çukurda yatar. Sabah zenginin çocukları, ellerinde vadettikleri paralarla mezarın başına gelirler ve adama paraları uzatırlar, adam “Aman kardeşim paranız sizin olsun, sorgu melekleri geldiler, ölü olanın suali çok biz, önce şu sağ olanın kını bir soralım dediler ve başladılar bana sualler sormaya, eşeğini nereden aldın, parasını nasıl ödedin, o para helal miydi, nerede ve nasıl kazandın, yedirdiğin rızıklar helal mi idi, halatı (ipi) nereden aldın, helal kazançla mı aldın o paraları nasıl kazandın, çalıştığın kişiler parayı verirken helal ettiler mi, yaptığın işlerde kul hakkına dikkat ettin mi gibi sorularla sabah oldu ben daha bir eşek ile bir halatın hesabını bile veremedim. Babanızın işi zor, bunu gördükten sonra, ben zenginlik filan istemiyorum, zenginliğin sefası var ama sorgu suali de çok.” diyerek parayı almaz.

Bir de bu günün insanına bakınız, malesef para için yapamayacakları yoktur.

Hak dostları için hiç bir şeyin tasası olmaz. Çünkü onlar bilirler ki veren de, alan da Rahim ve Rahman olan Cenabı Allah’tır.

HAZRETİ PEYGAMBER EFENDİMİZ HUTBEDE;

Peygamber Efendimiz, bir gün hutbede “zenginliğinde, fakirliğinde bir şerefi vardır” buyurlar. Cemaat “Ya Resulullah, zenginliğin şerefini anlamak kolay ama fakirliğin şerefi nasıl olur” diye sorarlar. Efendimiz “zenginliğin şerefi, bu varlığın, Allah tarafından bir emanet olarak verildiğini bilip bu parayı, Allah rızası için ve Allah yolunda harcamayı, müşkül durumda olan fakir ve yoksulları unutmamayı, zekatını dosdoğru vermeyi, akrabayı gözetmeyi, unutmazsanız ve gerekeni yaparsanız bu zenginliğin şerefini yerine getirmiş olursunuz işte zenginliğin şerefi budur.” dedikten sonra.

“Fakirliğin şerefi de; Bu yokluğun, fakirliğin Allah’ın takdirine bağlı olduğunu ve bu halin Allah’a malum olduğunu, kurdun, kuşun dahi kısmetini verenin Allah olduğunu, rızkının da Allah tarafından verileceğini bilip, kimseye fakirliğini ve yosulluğunu sebep gösterip, yardım istemez sadece Allahtan ister ve bekler, bu da fakirliğin şerefidir. Kimse bu şerefi ayaklar altına almasın” buyurur.

Yaratılmışların nasip ve kismetleri dünyaya gelmeden evvel ayrılmıştır.

TOPAL KURDUN HİKAYESİNDE OLDUĞU GİBİ;

Köyün çobanı sürüleri otlatıp akşam eve geldiğinde, köylünün birisi çobana gelerek “Arkadaş benim koyunumun bir tanesinin sütü alınmış, bu koyunu sen mi sağıyorsun.” (sütünü sen mi alıyorsun) der. Çoban “Vallahi ben senin koyununu sağmadım, sürüdeki koyunu kim sağacak.” der. Bu olay ikinci, üçüncü gün de tekrarlanınca çoban koyunu takibe başlar.

Akşam olupta eve dönüleceğine yakın, koyun bir mağaraya giriyor, çobanda arkasından girer ve görür ki, mağarada yaralı topal bir kurt, koyun hemen kurdun önüne varır ve kurda sütünü emdirir, sütü bitince de dışarıya çıkıp sürüye katılır. Çoban gördüğü manzara karşısında şaşkına dönmüştür. Akşam eve gelince hanımına gördüklerini anlatır ve “Topal kurdun ayağına kısmetini yollayan Allah, bizim nasibimizi de yollar ben artık çobanlık yapmayacağım, tarlada da çalışmayacağım.” der. Koyunları sahiplerine teslim eder ve bir daha evden dışarıya çıkmaz.

Hanımının ağlamalarına ve yalvarmalarına hiç bakmaz ve her defasında “Ben topal kurdun hesabını biliyorum.” der. Tarlanın sürülmesi zamanı gelmiş adam tarlaya da gitmez, kadıncağız yalnız tarla sürmeye gider. Pulluk bir cisme takılır kalır kadın pulluğun etrafını açınca birde ne görsün koca bir küp altın, hemen toprakla kapatıp eve koşar ve olayı eşine anlatır. “Haydi gidelim karanlık olmadan alıp gelelim.” deyince eşi yine “Ben topal kurdun

hesabını biliyorum kısmetimizde var ise bizi bulur.” der. Kadıncağız “Hay Allah topal kurduyun da senin de cezanızı versin.” diyerek yan komşusuna gider ve durumu anlatır. Komşusu “Hemen gidelim komşum getirip paylaşalım.” der. Küpü çıkarıp at arabasına yüklerler, eve yaklaşıca komşusu “Komşum bizim eve indirelim paylaşalım, şimdi sizin eve götürürsek beyin yine kabul etmez.” deyince kadın “Kabul sizin evde paylaşalım.” der. Küpü evine indiren komşu suratını azdırarak, “Defol şuradan, çıkarın benim, yükleyip getiren benim ne altını.” diyerek kadını kapıya çıkarır.

Çaresiz ağlayarak eve gelen kadın eşine “Allah, seni bildiği gibi etsin el elimden onca altını aldı birde küfür ederek beni kapıya attı sen burada hala yatıyorsun.” deyince adam yine aynı şekilde, “Ben topal kurdun hesabını biliyorum sen kaygı çekme, topal kurdun kısmetini ayağına getiren Allah kısmetimiz ise bize de verir.” der. Kadıncağız feryatlar ederek ağlar.

Bu arada komşusu, küpün ağzını bir açsa baksa ki, küpün içi yılanlarla dolu “Vay terbiyesiz kadın bilerek bize altın var dedi ve yılanları bana taşıttı bizim ölümümüzü istedi, altın olsa idi eşi dururken bizi çağırırmıydı, ben şimdi size gösteririm.” diyerek küpü binbir güçlükle komşunun bacasına kadar götürür ve bacadan içeriye boşaltır.

Ona yılan görünen altınlar şıkır, şıkır bacadan içeriye yığılır, feryatlarla ağlayan kadına eşi, “Ağlayıp durma hanım al işte sana topal kurdun hesabı, kısmet senin ise kimse yiyemez, senin derdin altın ise, al işte ayağına geldi.” der.

Bu hikaye sakın ola ki yanlış anlaşılmaya, kimse o çoban değildir. Oradaki teslimiyet, tevekkül farklıdır. Allah çalışmayana vermez.

Hz. Resulullah efendimiz “Çalışmak ibadetlerin başıdır.” buyurmuştur.

ELHAMDÜLİLLAHİLLEZİ

Elhamdülillahillezi

Sultâne hü nâtül ezel

Rabbi te âlâ Şânühu

Ammel vera İhsanühu

El meded, mededil meded YA RESULULLAH meded.

El meded, mededil meded YA HABİBALLAH meded.

El Vâhidül ferdillezî

Gufrane bi mahfiz-zelel

La yembeğî Rıdvânühû

Li hamsetün udfibihâ

Harral vebâ el Hâtımâ

El Mustafa vel Murtazâ

Vebnâhümâ vel fâtımâ

DİLİ GÖZLE GEL

Üç günlük dünyada hey İnsan oğlu
Kâmil'li, Kâmil'li yolu gözle gel
Cümlemizin başı bir Hak'ka bağlı
Hakikat söyleyen dili gözle gel

Zulmedip te İmanını kayırma
Nefsine uyupta özün ayırma
Şaşkın olup gezme kırdan, bayırdan
Uçarsın kayadan yolu gözle gel

Dünyalığa tapıp odlara yanma
Sevaba girip te ölüüm sanma
Kuzgun gibi mundar üleşe konma
Duduyusan şeker, balı gözle gel

Mülklüğe mi verdiler sana bu canı
Hatıra değip te incitme canı
İnkâr eden doğuncağız sen seni
Sakın diri bilme ölü gözle gel

(ÂŞIK VEYSEL ŞATIROĞLU)

MUHABBETTEN GEÇEN

Batınım da dedi bana bir aziz
Muhabbetten geçen HAK'tan da geçer
Vermeyin nasibin, kesin gıdasın
Muhabbetten geçen HAK'tan da geçer

Gerçek olan bir nefese inana
Canımız veririz gerçek Canana
Lanet olsun İkrarından dönene
Muhabbetten geçen HAK'tan da geçer

Dört kapı, Kırk makam, yetmiş iki kat
Muhabbet denilen Tecelli-i Zat
Mümine, Müslüme hayır nasihat
Muhabbetten geçen HAK'tan da geçer

(ŞAH İSMAIL)

“Hak Muhabbeti yapılan yerlere, Allah meleklerini yollar ve o kişilere o muhabbet bitinceye kadar dua ve selavat ederler.” buyurulmaktadır.

Cenb-ı Allah “Ey Habibim Sana Aşık Olmuşum Cümle Halkı Sana Bende Kılmışım.” buyuruyorlar. Nasıl Bir Sultan’a Ümmet olduğumuzun bilincinde olup, Ol Sultan’a layık olmalıyız.

ŞAHIMI GÖRDÜM

Bu gün ben Şahımı gördüm
Bir Elinde Zülfikar var
Tane, tane dökülüyor
Dillerinde Kehribar var

Gel ey gönül yanlış gitme
Gidip Cananı incitme
Bu yolda acele etme
Acelede bin zarar var

Mahzuni geçeyim dedim
Ecelden içeyim dedim
Dünyadan göçeyim dedim
Sevdiğimden İntizar var.

BEN BENİ

Seyyah oldum Pazar, Pazar dolaştım
Bir tüccara satamadım ben, beni
Koyun oldum kuzum ile meleştım
Bir sürüye katamadım ben, beni

Dostlar beni bir kazana koydular
Kırk yıl yandım daha çığsin dediler
Ölçeğimi gıram, gıram yediler
Bir kantarda tartamadım ben, beni

Deli gönlüm aktı gitti engine
Azımı yandım çok çiçekler rengine
Bir Mahzuni demiş oldum kendime
Olmaz olsun atamadım ben, beni

(ÂŞIK MAHZAUNI ŞERİF)

AŞK OLMASA

Güzelliğın on para etmez
Şu bendeki aşk olmasa
Eğlenecek yer bulaman
Gönlümdeki Köşk olmasa

Kim okurdu kim yazardı
Bu düğümü kim çözerdi
Koyun kurt ile gezerdi
Fikir başka, başkolmasa

Senden aldım bu feryadı
Bu imiş dünyanın tadı
Anılmazdı Veysel adı
O Sana aşık olmasa

(ÂŞIK VEYSEL ŞATIROĞLU)

YUNUS EMRE VE MOLLA KASIM ;

Yunus Emre'nin vefatından yaklaşık bir asır (100 yıl) geçtikten sonra, Molla Kasım gelir ve bütün insanların okuduğu Yunus'un şiir kitabını okumak için eline alır. Ras gele bir sayfa açar, olacak ya bu şiir önüne çıkar.

Çıktım erik dalına
Onda yedim üzümü
Sahibisi gördü de
Der ne yersin kuzumu

Kerpiç koydum kazana
Poyraz ile kaynattım
Bu ne diye sorana
Bandım verdim üzümü

Gözsüze fısıldadım
Sağır onu işitmiş
Dilsiz çağırıp dedi
Anlamadın sözümü

Bir serçenin kanadın
Kırk kağına yükledim
Çifti dahi çekmedi
Şöyle kaldı yazılı

Bir sinek bir kartalı
Salladı vurdu yere
Yalan değil gerçektir
Ben de gördüm tozunu

Şiiri okudukça alaylı, alaylı güler ve “Bu adam aklını yitirmiş hiç erik dalında üzüm olur mu, üzüm de kuzu olur mu, kazanın altında ki ateşi poyraz durdurur mu, kerpiç pekmez olur mu, sağır işitir mi, dilsiz konuşur mu, hepsi saçmalık.” diyerek son iki kıtasını okumadan Kitabı sayfa, sayfa yırtarak havaya savurur.

Rüzgardan savrulan sayfaların birazı suya, birazı toprağa düşer ve bir sayfası da Molla Kasımın yüzüne çarpar, yüzüne gelen sayfa şiirin son bölümü imiş eline alır ve birden gözüne kendi ismi ilişir, hayretler içerisinde şiirin kalan bölümünü de okumaya başlar.

Yunus sen bu sözleri,
Eğri büğrü söyleme.
Bir Molla Kasım gelir,
Seni sigaya çeker.

Ve Molla Kasım burayı okur okumaz, “ALLAH, Allahım ben ne yaptım benden yüz yıl önce yaşayan bir derviş benim geleceğimi ve kitabına bu saygısızlığı yapacağımı nasıl bilmiş.” diyerek secdeye kapanır ve üç gün, üç gece feryat eder göz yaşları döker. Üç gün sonra HAK’tan bir nida gelir kulağına “Ey Molla Kasım eğer benim razılığım olmasa idi sen Yunus’umun kitabına elini bile vuramazdın, senin bu yaptığına müsaade etmemin bir sebebi var idi onu gerçekleştirdim. Havada ki kuşlar hiç durmadan Bana yalvarıyorlardı Allah’ım Yunus kitabını biz de okumak istiyoruz diye, havaya uçuşanlar kuşlara yeter. Suda ki balıklarda aynı şekilde yalvarıyorlardı, suya düşenler de balıklara yeter. Toprağa düşenlerde insanlara yeter.” buyurur.

Bu buyruğun ardından Molla Kasım binlerce tövbe istiğfar eder ve tasavvufi bilgisizliğin insana neler yaptırdığını öğrenerek, kalan hayatını bir derviş olarak geçirmeye karar verir.

Tasavvuf bambaşka bir ilimdir. O ilmi tahsil etmeyen din alimi dahi yarım sayılır, bakınız Evliyalar ne buyurmuşlar. “Şeriatın uleması, Tarikatın

maskarasıdır.” diye. (Molla Kasım misali) İnsan bilmediği konuda ahkam kesemeye kalkar ise maskara durumuna düşer. (aleme rezil olur) Tarikat yolunda, ne ilmine, ne de taatine bakarlar, ancak kalbin selim mi ona bakarlar.

Sevgili Yunus Şiirine şöyle devam etmiş

Yunus derki çıktım erik dalına
Seyir eyle Mürşitsizin haline
Onlar ömür boyu yapsalar da Hac
Yine adam olmaz sen onlardan kaç.

Yunusun sözünü dinlersen biraz
Bak kerpici kaynatır mı hiç poyraz
Yazık böylesinde akıl yoktur hiç
Bir Mürşitten bal almazda yer kerpiç.

Yunus sen bu söleri eğri büğrü söyleme
Bir Molla Kasım gelir Seni sigaya (sorguya) çeker
Bir bağa var aklın yok mu hiç başta
Üzüm aranır mı erik ağaçta

KURAN’da Yunus suresinde “Evliyalar ve Veliler Allah’ın dostlarıdır” buyrulur.

**Her Mürşidim diyen Mürşid değildir,
Her Hocayım diyen de Hoca değildir;**

KAZ KABARUHA;

Bir gün köyün ağasına, camiye yardım etmiyor diye kızan talebeler, ağanın kazlarından birini tutup keserler, durumu öğrenen hoca, “Oğlum keşke yapmasaydınız, madem ki kestiniz koyun kazana da pişsin.” der. Kazı kazana koyarlar, tam bu esnada ağa, yanında jandarma ile, şüpelendiği hoca ve talabeleri yakalatmak üzere caminin bahçesine doğru gelmektedir. Onları gören hoca, talebesine, “Aman oğlum dikkat et açık verme, ben hemen namaza durayım.” der ve namaza durur. Onlar yaklaşırken kaz’ın kaynayan suyun üzerine doğru çıktığını gören talebe “kıyam daki (ayakta ki) hocasına “Hocam kaz gabaruha.” diye haber verince, hoca namazda “Kepçellezine basbasaruha, basbasaruha Allahuekber diyerek.” rükû’ya eğilir.

Durumu gören Jandarma ağaya, “Ağa bu adamlar Allah kelamı ile uğraşıyorlar sen de bunları hırsız tutuyosun çok ayıp dön evine, belki kurt

kapmıştır, bu adamlara iftira atamazsın.” deyince, hoca efendi ve talebeler yakayı kurtarmışlar. Bunu da neden anlattın dersiniz, her hoca, hoca olamaz. Her hac’ca giden de hacı olamaz. Dünyada herşeyin bir sahtesi olduğu gibi hocaların ve müşidlerin de sahtesinden, Allah bizleri korusun amin.

BİR DE ŞU HAK DOSTUNA BAKALIM;

İş aramak için yollara düşen bir ihtiyar, yorulup acıkınca bir eve misafir olur. Yemekten sonra ev sahibi odanın bir köşesinde ağızsız, dilsiz yatan hasta kızını göstererek “Hocam ne olur şu bizim çocuğa bir oku bir yıldır ölü gibi yatıyor.” deyince adamcağız “Vallahi ben hoca değilim ama okuyayım.” diyerek ellerini havaya kaldırır ve “Allahım ne çektiriyorsun biran evvel canını al da kurtulsun şu yavrucak.” der. Dünyası başına yıkılan ev sahibi “Vay terbiyesiz adam yedirdim, içirdim, utanmıyor musun böyle dua etmeye.” diye eline aldığı balta ile adamı kovalamaya başlar.

Bu sırada, onların arkasından da hasta çocuk ayaklanmış ve “Baba ben iyi oldum amcayı bırak” diye bağırmaya başlamış. Misafiri yakalayıp tekrar eve getiren ev sahibi misafire, “Kardeşim ben bu işten bir şey anlayamadım.” deyince misafir, “Arkadaş anlayamayacak bir şey yok, şu ara Allah ile aram biraz açık ta ne desem tersini yapıyor, ben de öldür dedim ki iyi etsin. İyi et deseydim çocuğun ölecekti.” demiş.

“ÜÇ ŞEY ÜZÜNTÜ VE KEDERİ GİDERİR, GÖNLÜ AÇAR.

1. Allah’ı anmak,
2. Allah dostu ile buluşmak,
3. Hikmet sahibi kimselerin sözlerini dinlemek.”

(S. SEVRI)

“HAKK’a talip olan kişi, başka murâd isteme.

**Bu dünya bir sofradır, arzular gelir geçer,
Eğer bizi buldun ise, başka murâd isteme.”**

(HACI BEKTAŞ-I VELI)

“ ŞU ÜÇ KİŞİYE ACIYINIZ ;

1. Cahiller arasında kalmış alim’e,
2. Zengin iken fakir düşene,
3. Hatırlı iken, itibarını kaybedene acıyınız.”

Allah dostlarının hikmetinden sual olunmaz. Onlar özel bir durum içerisindedirler. Biz bunu anlayamaya biliriz ama bu böyledir.

Cenab-ı Allah “Ben Ademi kendi tecelliyatımla şereflendirdim, keremlendirdim. Ve Ben Ademe sınırsız akıl verdim, ve doğru (hayırlı) yol ile şer (kötü) yolu da gösterdim ve iradesini de ellerine verdim.” buyuruyor.

Şimdi bunu açıklayalım; Allah’ımız İnsanları en şerefli varlık olarak yarattığını her fırsatta bildirmektedir. En açık **isbatı “Ben Adem’i, yani İnsanı, yeryüzünün halifesi olarak yarattım.”** buyruğudur, sınırsız akıl’a gelince, yaşadığımız şu çağın elektronikleri bile insan oğlunun akıl düzeyi hakkında yine insanı şok ediyor. İphone(ayfon) denen avuç içine sığabilen bir telefon, ekranına elinizi sağa doğru sürerseniz bilgiler sağa, sola doğru sürerseniz sola doğru kayıyor. İki parmağınızı ekrana koyup parmak aralarını dışa doğru açarsanız orada ki yazı harfleri dikine büyüyor. Yana doğru açarsanız harfler enine büyüyor, daha neler, neler internet ona keza.

Bütün bu buluşlara rağmen insanların, filozof, bilgin ve alimleri dahi beyinlerinin ancak yüzde on ikisini kullanıyorlar imiş. Kalan yüzde seksen sekizini de kullansa mantığımızın alamayacağı daha neler bulacaklar, yapacaklar. Bütün bunların matematiksel, fiziksel ve mantıksal olarak asla izahı yoktur. Mümkün de değildir.

İrademizin elimize verilmiş olması da İnsanların ayrıcalıklarıdır. Buna rağmen, Allah’ın tecelliyatı, sınırsız akıl ve irade kullanımı, bütün bunlara sahip olan bir yaratılmışın hala isyanda, hatada, kusurda ve günah işlemekte devam etmesi anlaşılabilir mi.

İradelerimizin neden bizlere verildiğini hiç düşündük mü. İradelerimizi kötüye kullanıp ta sonunda **“Allah’tanmış geldi başıma, kaderimde bu da varmış.”** deme imkanımız elimizden alınmıştır. Her türlü günah ve şerri işleyip bunuda kadere bağlayamayız. Yaşamımıza dikkat etmeliyiz.

Eğer Mevlâ’mız, iradelerimizi bizlere vermemiş olsa idi Ahrette sorgu ve suale gerek kalmaz idi. Bir misal verecek olursak, kundakda ki bir bebeği suya sokup ıslatsanız ve neden üzerini ıslattın diye kızsanız olur mu. Tabii ki olmaz. İradesiz, eli ayağı sarılı bir çocuk, ne kusuru var ki suda ıslanması onun iradesi ile olmamıştır, işte İnsanların iradeleri de ellerinde olmasa idi, Allah yanında o kundakdaki bebek misali olurlardı.

BİZ, “VALLAHİ BEN DE BİLEMEDİM” DİYEN ÇİFTÇİ GİBİYİZ;

Allah’ın bize verdiği akli kullanmayı bilemez isek, anlatacağım, hikayede ki çiftçiden farkımız olmaz.

Bir gün öküzleri ile iki tepenin arasında ki tarlasını süren adamın sağ tarafında ki tepeye biri oturur ve “Ben bilemedim, ben bilemedim.” diye yüksek sesle bir türkü tutturur ve devamlı tekrarlar durur. Çiftçi bu adamın hiç bitmeyen

bu türküsünü merak ederek, öküzlerini durdurur ve zor zahmet tepeye vararak “Yahu arkadaş sen neyi bilemedin, ne diye ben bilemedim, ben bilemedim deyip duruyorsun.” der, adam “Arkadaş sen sabahtan beri tek öküzle tarla sürüyorsun ben bunu bilemedim.” der Çiftçi dönüp baksa ki öküzün biri yok. Koşarak karşı tepenin arkasına bakıyor ortalarda ne inek var ne de hırsız, çaresiz geri gelen adam bir de baksa ki öbür öküzde yok. Çiftçi olduğu yere oturur ve ağlayarak, “Vallahi ben de bilemedim, ben de bilemedim.” der.

İlk türküyü söyleyen hırsız, adamı oraya çekince hırsızın arkadaşı öküzün birini götürmüş, adam öküz nereye gitti diye öbür tepeye koşunca, türkü söyleyen hırsız da öbür öküzü alıp gitmiş. Durumun şaşkınlığını yaşayan adamcağız çaresiz, olayı çözememiş ve “Ben de bilemedim, ben de bilemedim.” diyerek şaşkınlığını dile getirmiş.

Allah düzenbazların, insan avcılarının, eline düşürmesin biz de bilemeyiz.

ŞU AN AZRAİL BANA GELSE;

Şimdi ben bu satırları yazarken Azrail gelse ve bana “Arkadaş vaden doldu haydi gidiyoruz, senin canını almaya geldim.” dese ve ben de ona “Allah’ın emrine hamdüssenalar olsun, lakin bana bir dakika mücade et, cüzdanımdan şu arkadaşına biraz para vereyim bir fakire versin.” desem bana mücade eder mi. Tabii ki asla mücade etmez. O halde iyi düşünelim ve Azrail gelmeden yapmak istediklerimizi yapalım. Demek ki son pişmanlık fayda etmiyor.

SAY DELİ GÖNÜL

Gönül sen den gayri Âşık mı yoktur
Nedir bu telaşın vay deli gönül
Hele düşün devri Adem den beri
Kimler geldi geçti say deli gönül

Gördüm iki kişi mezar eşiyor
Gam, gasavet gelmiş boydan aşıyor
Çok yaşayan yüze kadar yaşıyor
Gelde bu dünyayı yor deli gönül

Mevlam kanat vermiş uçamıyorsun
Bu nefsin elinden kaçamıyorsun
Ruhsati dünyadan geçemiyorsun
Topraklar başına vay deli gönül

(ÂŞIK RUHSATI)

**Maddenin karanlığı, akıl nûru ile,
Cehaletin karanlığı, ilim nûru ile,
Nefsin karanlığı, marifet nûru ile,
Gönül karanlığı ise aşk nûru ile aydınlanır.”**

(HACI BEKTAŞ-I VELİ)

“Sen anılması güzel olan bir söz ol. Çünkü sen, senin hakkında söylenen güzel sözden ibaretsin. Zira sen den geriye kalacak olan, sadece senin hakkında, İnsanların üzerinde bıraktığın intibadan (düşünceden) başkası değilsin.”

(HZ. MEVLÂNA)

“Bu günkü yaşantında halka ve HAK’ka yarar bir hal üzere değil isen, bil ki, Allah katında halin haraptır.”

“İbadet ve taat yapmadığında üzülmemen, hata ve günah işlediğinde ise pişmanlık duymaman, kalbin ölüm işaretlerindedir.”

“Bir yolculuğa çıkacağınız zaman, bir takım hazırlıklar yapar, ve yol için gerekenleri almayı ihmal etmezsiniz. O halde, Ahiret hayatına doğru bir yolculuk içerisinde olduğunuzu da unutmayınız ve gerekli hazırlıklarınızı yapınız.”

(HZ. ALİ)

“İnna Lillahi ve İnna İleyhi Raciun”

İnsan Hak’tan gelmiştir ve yine Hak’ka dönecektir. O halde unutmamalıyız ki döneceğimiz tek Makam da Mevlâ’i Zülcelal’in Yüce makamlarıdır. Peki ol makama yakışır bir hal üzere miyiz aceba. O halde fırsat elde iken halimizi halka ve Hak’ka yarar bir hal etmeye bakmalıyız.

REYHANIMIZ VAR

Be hey sofu bizi boşa taşlama
Bir çeyrek aklınla yine başlama
Eğer aklın varsa bizi boşlama
Gül, sümbül, menekşe, reyhanımız var

Özümüz le birdir bizim sözümüz
Nuru Cemalullah görür gözümüz
Dostlar meclisinde çalar sazımız
Aşıklar söyleşir meydanımız var

Dost kâmil'im ikrarımız veririz
Üçler, Beşler, Yedilere varırız
On iki İmama secde dururuz
Şahı Merdan gibi Sultanımız var
(Kamil Sayın)

NEME GEREK

Engül olup suyu içilmiyorsa
Kokusu aleme saçılmıyorsa
Dostun bahçesinde açılmıyorsa
İstemem goncayı gül neme gerek

İnsanlık bezminden sapada ise
Herdem kusur isyan hatada ise
Hak ve adaletten ötede ise
Hale benzemeyen hal neme gerek

Doğruluk doğruya vermek serini
Samyeli eritmez gönül karını
Garibe sor yalnızlığın zorunu
Halka uzanmayan el neme gerek

Tutmuş ol ki bir mürşid'in elini
Yargıla nefsinin gözet halini
Er kişi götürür kendi salını
Menzile varmayan yol neme gerek

Kul Kâmil'in halka hizmet niyazı
Bu değil mi idi Hüda'nın sözü
Doğruya çağırdı Yaradan bizi
Hak'kı zikretmeyen dil neme gerek

(Kamil Sayın)

**Gül odur ki, kokusu aleme yetsin.
Hal odur ki, Hak'ka ve halka yarar olsun.
El odur ki, düşkün olanlara uzansın.
Yol odur ki, menzile varsın.
Dil odur ki, Hak'kı zikretsin, söyleyince de hakikati söylesin.
Açığı, her halimiz ve yaşantımız HAK'ka ve Halka yarar olmalıdır.**

ÂŞIK MAHZUNİ ŞERİF'TEN ÂDEM'İN ESRARI;

**“Erem dedim eremedim Ademin esrarına
Hali HAK'tan ayrı kişi, dil bilen hayvan imiş
Erem dedim eremedim Ademin esrarına
Kendini okuyan insan bir Ümmil Kur-an imiş.”**

Diyerek anlatılmak istenenleri ne kadar açık ve net olarak anlatmıştır.

HAK ERENLERİ

Dert kölesi oldum elsiz ayaksız
Bir kuru gövdeyim kolsuz kanatsız
Anasız, babasız öksüzüm öksüz
Bana himmet edin Hak erenleri

Sana sundum elim Hak'kın serveri
Aşkına düşmüşüm elest'ten beri
Çevirdi dört yanım nefsin çember
Bana himmet edin Hak erenleri

Geçti gençliğimin en güzel çağı
Viraneye döndü gönlüm otağı
Kusurum günahım çokların çoğu
Bana himmet edin Hak erenleri

Pire varıp dervişliğe girmedim
Divanında kemalete ermedim
Gerçeklerin manasına varmadım
Bana himmet edin Hak erenleri

Medreseye vardım ayet bilmedim
Elif'i öğrenip be'ye gelmedim
Sızlar yaralarım melhem bulmadım
Bana himmet edin Hak erenleri

On sekiz bin alemde ki ulular
Yetmiş bin evliya cümle veliler
Yetişsin canıma beşler yediler
Bana himmet edin Hak erenleri

Dost Kâmil'im gitmez gönül tasası
Neden cehaletin oldum maşası
Bir eyvallah imiş yolun kısası
Bana himmet edin Hak erenleri

(Kamil Sayın)

BOŞA

Yer küpersin avunursun
Bunlar ile övünürsün
Neden boşa döğünürsün
Sormaz mısın be hey gönül

Sanarsın ki Hak'ka yarsın
Gerçekler babında varsın
Ya sağırsın ya da körsün
Görmez misin be hey gönül

Sakın uyma benliğine
Gafleti salma serine
Serini canan yerine
Vermez misin be hey gönül

Mertliği bendet kendine
Ulaş gerçekler demine
Sen hiç Aşıklar cemine
Girmez misin be hey gönül

Bülbül boyun eğdi güle
Ağla sevgisiz gönüle
Kâmil'im der bir mürşide
Varmaz mısın be hey gönül

(Kamil Sayın)

“Nereden geldiğini unutma ki, nereye gideceğini unutmayasın.”
(Şeyh Edebali .)

**“Ameller bir takım suretlerden ibarettir. Bunların ruhları ise,
içlerinde İhlas sırrının bulunmasıdır.”**

(ATAULLAH İSKENDERİ)

“Suret fotoğraftır. Fotoğrafla konuşsanız size cevap verir mi, vermez çünkü içerisinde can ve ruh yoktur. Ruhsuz yapılan ibadetlerinde içerisi boştur. Ne halka yarar, ne de Hak’ka yarar.”

“Allah’a duanı et, ancak duanı gözüyün ucu ile bile takip etme, Çünkü kul Rabbi’ni imtihan etmez, edemez.”

“Sen Allah’a tevekkül ol Mevlâ senin hakkında hayırlı olanı yapar.”
Bu dünya bir hapisanedir, Adem atamız cezalandırıldı da cezasını çekmesi için dünya ya gönderildi.”

“Hayat bir uykudur, ölünce uyanır insanlar. Sen erken davranda ölmeden önce uyan. Hak’kın veli kullarından ol.”

(Hz. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî)

“Muhabbetten Muhammed ola hasıl,
Muhammed’siz Muhabbetten ne ola hasıl.”

(Bezmi Âlem Valide Sultan)

“Marifetullah ehlinin ilk makamı Ebedir.”

(HACI BEKTAŞ-I VELİ)

“İlmi öğrenmeden önce Edebî öğren.”

(İMAM MALİK)

“Edebsiz insan ilmi katleder.. Hiç edeb’siz bir insanın sözlerine itibar edeni gördünüz mü.”

(HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ)

Kim ki Hak’tan olsa cüda
İbadetten almaz gıda
Bu yolda başını feda
Etmeyenler anlamaz ki

Hüdaî’yim kalksın perde
Aşk ateşi yanar serde
Eyüp gibi, dertten, derde
Batmayanlar anlamaz ki.

(ÂŞIK HÜDAİ)

GELDİM BU GÜN

Dost bağının güllerinden
Gül almaya geldim bugün
Menekşe, sümbüllerinden
Gül almaya geldim bugün

Erenlerin yollarından
Tutabilsem ellerinden
Leblerinin ballarından
Bal almaya geldim bugün

Tut bir himmetkâni elden
Zahirler anlamaz halden
Gerçeğin güttüğü yoldan
Yol almaya geldim bugün

Dost Kâmil'im yaman halim
Kırıktır kanadım, kolum
Hak kelamın bilsin dilim
Dil almaya geldim bugün

(Kamil Sayın)

İrfan sofrasının altın tasıyım
Muhabbet suyunun şelalesiyim
Hüdai Yunus'un sülalesiyim
Tasavvuf ilmini biz tamam ettik

(ÂŞIK HÜDAİ)

Hak Âşıkları, Hak'ka aşık olduklarından dolayı, sözleri gevher doludur, o sözlere paha biçilemez.

Tasavvuf ilminin kaynağını bir kuyu içerisinde ki suya benzetecek olursak, Kuyu, kuyunun çıkışı, ipi, o ipe bağlı olan kovanı ve kuyuda ki su hep aynıdır. Burada ki tek fark suyu çeken kişidir.

Aynı kuyunun suyundan Yunus da, Fuzuli de, Nesimi de, Mansur da, Pir sultan da, Şah Hatayi ve daha nice Âşıklar da su çekmişlerdir. (Yani bu tasavvuf ilminden almışlar ve halka vermişlerdir.)

Eğer HAK yoluna merakın var ise Âşıkların sözlerine kulak ver.

HAK HALİL'İ

Afyonkarahisar, Emirdağ'ında
Karacalar köyü dostluk bağında
Bir Yıldız parladı seher çağında
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim

Abdül Gadir Geylâni'den Barad'ı
Gelenlerin hasıl olur muradı
İrfan meclisinde yazılı adı
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim

Cem etti başına cümle dervişi
Sildi gönüllerden Şah'ım teşvişi
Müjdelendi ta ezelden gelişi
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim

Ehlibeyt'in Sancağı var elinde
Hakk, hakikat hasıl olur dilinde
Muhammed kokusu vardır gülünde
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim

Şahımın ihsanı gelen mihmanda
Tecelliyatı var gerçek ihvanda
Carımıza yeter Ulu Divanda
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim

Ortören belinde mekânı, yurdu
Mustafa, Murtaza, Hüda'ya Vird'i
Melekler saf tutup selama durdu
Hak Halili, Bacı Sultan Efen dim

Dost Kâmil'im aşkla secdeye vardım
Hak'kın Divanında Nurunu gördüm
Yoluna baş koydum, ikrarım verdim
Hak Halili, Bacı Sultan Efendim...

(Kamil Sayın)

KADI EFENDİNİN FETVASI;

Sevgili Peygamber Efendimiz, “Yaptığınız işlerde, adaletten ve doğruluktan ayrılmayınız yalan söyleyen ve doğrudan şaşan (ayrılan) bizden değildir.” buyuruyor. Fakat bizler, bir zamanlar kadı efendinin fetvasında olduğu gibi hareket etmeye devam ediyoruz, Allah sonumuzu hayır etsin.

Köyün çobanı, sürüyü (Koyun, inek, dana ve bunun gibi hayvanlar.) güttükten sonra akşam köye dönerken öküzün biri, dananın birini boynuzu ile iteleyince, dana korkuluğu olmayan köprüden aşağı düşerek ölür. Çoban

büyük bir korku ve şaşkınlıkla, doğru kadı efendinin makamına gelerek “Kadı efendi böyle bir olay oldu, dananın sahibi beni size dava ederse ne ceza verirsiniz.” der. Kadı sağ elini havaya kaldırarak, “El makara vessakar, köprüden geçer iken birbirini kakar, (düşürür) bunda senin bir günahın, bir hatan yok ceza da yok.” deyince çoban, “Aman kadı efendi bu fetvanızı yazıp mühürleyip bana verin lütfen.” deyip fermanı alır, ve sonra “Kadı efendi beni bağışlayın, düşüp ölen dana sizin dana idi.” der.

Bunu duyan Kadı hemen ayağa kalkarak, “Tilke meseletül ukba.” diye bağırır ve dananın parasını ödemesi gerektiğini söyler. Çoban “Aman kadı efendi elimde tapu gibi fetvanız var, bunlar sakar hayvanlar, birbirlerine zarar vermeleri benim suçum değil.” diyerek elindeki fetvayı kadı efendiye gösterip oradan uzaklaşır. Kadı efendi fetva kendisine ait olduğu için çaresiz kalır.

Hikayeden anlaşıldığı gibi nefsimize (kendimize) gelince başka, diğer insanlara gelince başka davranmamalıyız. Kul hakkına saygılı olmalıyız. Aksi halde bizim de hikayede ki Kadı efendiden hiç bir farkımız kalmaz.

SULTAN MAHMUD-U GAZNEVİNİN VERMEMİŞ MABUD HİKAYESİ ;

Sultan Mahmut Hazretleri, cuma namazı için gittiği caminin önünde bir adamın çekinerek ve utanarak el açıp yardım istediğini görünce, adamı yanına çağırarak, “Hem dileniyorsun, hem de utanıyorsun, utanan insan dilenmez, çalışıp kazanır.” deyince adam “Devletlim bu gün sabahtan bu yana iş bulamadım, evde çoluk, çocuk aç, çaresizlikten utana, sıkıla elimi açtım.” diyor.

Sultan, emrindekilere seslenerek “Bu adamı sarayda huzuruma getirin.” der. Namazdan sonra adamı huzura alırlar. Sultan, “Adama sofraya kurun karnını doyurun sonrada bana getirin.” der. Ahçı başını da huzura çağırıp “Büyük bir tavuğu fırında kızart içerisine de şu üç kese altını koy bana getir.” diye emir verir.

Adam doyurulup huzura alınır, ahçının kızarttığı tavuk ta getirilir. Sultan, Mahmud adama, “Bu tavuğu evine götür çocuklarıyla beraber yeyin İnşallah bir daha dilenmek zorunda kalmazsın.” der. Adam binbir dua ile huzurdan ayrılır.

Ertesi cuma, Sultan bir baksa ki, adam yine orada el açmış vaziyette, cami kapısının yanında. Hiddetlenerek adamı çağırır ve “Oğlum sen neden yine el açıyorsun.” deyince adam “Sultanım ne yapayım bu günde iş yok eve eli boş mu gideyim.” der. Sultan, adama tavuğu ne yaptığını sorunca, adam “Devletlim bizim ağzımız kızarmış tavuğa mı alışkın, ben bu tavuğu iyi bir paraya satarsam, üç, beş günlük evin ihtiyacını alırım dedim ve tavuğu pazarda sattım.” der. Sultan sinirini bastırıp gülümseyerek, ellerini havaya

açıp **“Vermemiş Mabud, ne yapsın Mahmud.”** der ve camiye girer.

Sultan Mahmud’un sözünü çok iyi anlamamız lazım. Allah kalp gözlerimizi açsın, yoksa bizim de bu adamcağızdan hiçbir farkımız kalmaz, bize tanınan fırsatları ve şansları, hiç farkında olmadan arkamıza atar, gideriz ve sürünmeye devam ederiz. ALLAH korusun.

Söz **Sultan Mahmud-u Gaznevi’den** açılmışken Sultan’ın bir hikayesini daha Sizlerle paylaşmak istedim.

HAZİNE HIRSIZLARI;

Sultan Mahmud’un hazinesine hırsızlar dadanmış, Sultan, hazine hırsızlarını bir türlü yakalatamiyor, hazineden nereye ne kadar miktar saklatıyor ise hırsızlar bulup çalıyorlar. Bu duruma, asayiş güçlerinin hırsızları yakalayamayışına çok sinirlenen Sultan, tebdil’i kıyafet yaparak, perişan bir fakir kılığında, hazineyi saklamalarını emrettiği bölgenin yakınlarında dolaşırken, bir ağaç gölgesinde oturmuş ekmek, zeytin, peynir yiyen üç kişiye rastlıyor. Yanlarına yaklaşarak selam verip “Ağalar üç gündür açım, bir lokma ekmekte bana verin de yiyeyim.” der. Adamlar selamı alarak “Otur şunlardan ye.” derler. Karnını doyuran Sultan, onlara çok teşekkür eder, adamlar “Sen nereden gelip nereye gidersin, ne iş yaparsın.” deyince Sultan, “Ağalar benim kimsem yok belli bir işim de yok günlük ne iş bulursam yaparım, karnımı doyurayım yeter, Allah’tan başka ne isterim.” deyince adamlar “Bizimle çalışırmısın.” derler. Sultan “Aman efendim Allah sizlerden razı olsun, ne dersiniz yaparım.” der.

Adamlar bir kaç gün denedikten sonra inanırlar ve güvenirler, içlerinden biri, “Biz ne yaparsak yaparmısın.” der Sultan “Evet yaparım.” der adam devamla “Hırsızlıkta yapsak yaparmısın.” deyince Sultan “Evet yaparım, benim karnım tok sırtım pek olsun bana yeter, yalnız benim bir sanatım yok, siz tarif edersiniz bende yaparım.” der.

Hırsızlardan biri “Sanatsız, marifetsiz adam olurmu, benim marifetim, gözcülüktür gözümü yumup, rabıtamı koyduğum zaman hazinelerin nereye saklandığını bilirim, bu arkadaşım şifre çözer açamayacağı kilit yoktur, şu arkadaşım da bir gördüğü kişiyi ordunun içerisine de saklansa arar bulur, peki senin hiç mi marifetin yok.” deyince Sultan şakaya getirerek “Ben de bıyıklarımı bir kıvrattım mı idamlık adamı ipten alırım.” der ve hep beraber gülüşürler.

Nihayet soyguna karar verirler ve gözcü olana “Bak bakalım Sultanın hazinesini nereye koymuşlar.” Derler. Gözcü rabıtaya durur ve gözlerini açınca hazinenin yerini söyler. Sultan hayretler içerisinde kalır. Gece karanlığında

soygun yapılacaktır. Sultana “Şu parayı al ve yiyecek bir şeyler al gel karnımızı doyuralım.” derler. Fırsatı değerlendiren Sultan birşeyler alırken adamlarına da haberi uçuruyor. “Gece soymaya gelecekler yakalayın.” diye.

Yiyeceklerini yedikten sonra Sultan’a, “Arkadaş biz hazineyi almaya girince sen de dışarıda gözcülük yap, bir durum olursa bize haber verirsin.” derler ve soygun yerine giderek içeriye girerler. Sultan, pusuda bekleyen muhafızlarına işaret ederek oradan ayrılır ve sarayına gelir. Hırsızlar kasayı açarak hazineyi alırlar kapıya çıktıklarında muhafızlar onları hemen yakalayıp zindana kapatırlar.

Sultan, bunların aranan hırsızlar olduklarından emin olduğu için adamların idam edilmelerine ferman verir. Meydana idam sehbaları kurulur, halk toplanır ve adamlar idam sehbalarına çıkarılırlar. Sultan görünmeden son arzularının sorulmasını emreder. Adamlara son istekleri sorulur, hırsızlar “Bizim bir arkadaşımız vardı, çok gariban biri idi, hiç suça bulaşmadı, lakin kendisi hizmetimizde bulundu, elinden ekmek yedik su içtik izin verin kendisini görüp bir halalleşelim.” der.

Sultan, düşünür. “Birincisinin marifetini gördüm hazinenin saklı olduğu yeri buldu, ikincisi de, kasayı açtı marifeti belli oldu bir de şu üçüncüsünün marifetini deneyeyim.” der ve bir kadın elbisesi giyerek yüzünü de bir kara peçe ile örtüp kalabalığın arasına saklanır. Zaptiyeler Sultan saklanınca, adamı sehbadan indirip, kolları zincirli bir şekilde halkın önüne getirmişler. Adam halkın arasından Sultanı bulup yakasından tutarak “Arkadaş kadın kılığına girmenin zamanı değil kelleler elden gidiyor şu bıyıklarını kıvratmanın tam zamanı kıvratacaksan kıvrat.” der. Sultan, derhal emir verir ve idamları durdurup adamları huzura alır.

“Sizlerin marifetlerinize hayran kaldım gelin bu hırsızlıktan vaz geçin ve kalan ömrünüzü bana vezir olarak geçirin, sizleri affedeyim.” der. Sultan’ın, ayaklarına kapanan hırsızlar, bir daha hırsızlık yapmayacaklarına dair söz verirler ve vezir olarak hizmete başlarlar.

**Dost Kâmil’im Hakk’a varmayan yoldan
Hakk’ı zikretmeyen, ağızdan dilden
Göngüsüz, bilgisiz, hünersiz kuldan
Sana fayda gelmez, özün uzak tut
(Kamil Sayın)**

Hüner sahibi olup ta, bu hünerini Hak yolunda kullanan gönül erlerine ne mutlu.

“Bir insan hayırlı ile hayırsızı ayırt edemiyorsa, bilgi sahibi değildir.”

(ŞEYH EDEBALI)

SEVGİLİ MAHZUNİ ŞERİF DİYOR Kİ,

**“Sakin boş belleme Kürreyi Arzı,
Bu Alemde kılı kırk’a yaran var.”**

(Yarmak, uzunluğuna bölmek demektir.) Bir saç telini (Kıl’ı) kırk defa değil bir defa dahi uzunluğuna bölemeyiz. Bölünemez. Ama öyle HAK Dostları vardır ki bir üf demeye kırka değil, yüz kırka dahi bölerler.

PAYDOS; Yıllar önce Rahmetli Babamdan dinlemiştim bu hikayeyi,

Günün birinde yolu asker arkadaşının köyüne uğrayan adam, buraya kadar gelmişken asker arkadaşımı da bir göreyim der ve arkadaşının evinin önüne gelir, evin önü ve içerisi insanlarla doludur, adam, oradakilere neler olduğunu sorunca, “Arkadaşın bir aydır ölüm döşğinde öldü, ölecek, bekliyoruz zekerat’ta, fakat bir türlü ruhunu teslim edemiyor, ölemiyor.” diyorlar. Adam, içeriye girip yataktaki arkadaşının baş ucuna oturur ve bir hıktırdan başka hiç bir şeyi kalmamış olan arkadaşının kulağına eğilerek “Paydos.” der ve onun paydos demesi ile arkadaşının ölmesi bir olur.

Hocalar ve köylüler hayretler içerisinde “Aman kardeşim adam bir aydır ölemiyordu sen onun kulağına ne dedin de arkadaşın ruhunu teslim etti.” deyince adam “Bu benim hem askerlik hem de iş arkadaşımı, biz duvar ustası idik beraber çok duvar ördük, o sağlamken harç verin, taş verin der dururdu. Şimdi zekerat halinde de duvar ördüğünü görüyor harç, taş, harç, taş deyip duruyordu. Ben, iş bitti akşam oldu, paydos deyince ruhunu teslim etti.” diyor.

Bu hikayeyi anlatmam şu gerçeği görelim diyedir. Bir İnsan ne şekilde yaşar ise o şekilde ruhunu teslim eder. O halde nasıl gitmek istiyor isek öyle yaşayalım. İyi şeyler yapmaya alışalım ki bu alışkanlığımızla da Hak’ka gidelim.

“Allah’ın katında değer ve kıymetini öğrenmek istiyorsan, seni hangi işle ikâme (meşgul) ettiğine ve hangi halde tuttuğuna bak.”

(Atullah İskenderi)

PEKMEZCİ;

Adamın biri at arabasına yüklediği bir kaç fıçı (Küp) pekmezi satmak üzere köyleri dolaşmaya başlar. Köyün birinde adamın biri “Arkadaş böyle bir litre, iki litre satacağım diye günlerce dolaşıp durma, köyümüzün ağası çok iyi bir insandır ona git, pekmezlerini alır kapısında çalışanlara dağıtır.” der. Adam derhal ağanın konağına varır ve ağaya köyünden satmak üzere pekmez getirdiğini söyler.

Ağa pekmezciye, ne kadar pekmezinin olduğunu sorunca “Üç dolu, bir de yarım küp pekmezim kaldı ağam.” der. Ağa “Pekmezleri mutfağa indirin çalışanlar yerler, paran da ne kadar tutuyor ise söyle vereyim, bu gece de yola çıkma burada misafirim ol, yat dinlen yarın gidersin.” deyince pekmezci, “Ağam üç küpün parasını alırım yalnız yarım küpün parasını almam, benden işçilere hediye olsun.” diyerek yarım küpün parasını almaz.

Ağa pekmezciyi akşam sofrasında misafir ettikten sonra istirahat etmesi için pekmezciyi hazırlanan odaya götürmelerini emreder. Konakta ki herkes uykuya çekildiğinde pekmezci, kimseler görmeden mutfağa giderek gizlice küpte ki pekmezden üç avuç içer ve gidip yatağına yatar uyur. Konağın gözü, kulağı olan ahçıbaşı olayı görür ve ağaya anlatır.

Ağa pekmezciyi kahvaltıya getirmelerini ve önüne koca bir tas pekmez koymalarını emreder, kahvaltıda pekmezden hiç yemeyen pekmezciye Ağa “Arkadaş sana bir sualım var, fakirlikten yiyemiyorsun desem pekmezin yarım küpünü hediye ettin, parasını almadın pekmezi çok seviyorsun desem, kahvaltıya koydurdum yemedin, anlayamadım neden gece herkes uyurken mutfağa gidip gizlice üç avuç pekmez içtin açıklar mısın.” deyince. Pekmezci “Anlatayım ağam, benim midem harama alışmış, haram lokma yemeden uyuyamıyorum, gece kalkıp üç avuç içmeseydim sabaha kadar uyuyamazdım izinsiz olarak içmemin sebebi budur. Pekmezi çok sevdiğimden yada fakirliğimden değil.” der.

Hikayeden de anlaşıldığı gibi alışkanlıklarımıza dikkat etmeliyiz. Bizde bir ata sözü vardır “Can çıkmayınca, huy çıkmaz.” diye.

“Haram kazanç kapıdan girince, Hak ve helal pencereden çıkıp gider.”
(S. Sevri)

“Fırsat ganimettir, sağlık ve boş zaman ise iki ganimettir.”
Fırsat elde iken onu değerlendirmeyi bilelim.

(İMAM RABBANİ)

SULTAN MAHMUD-U GAZNEVİNİN TAZISI;

Sultan Mahmut Hazretlerinin bir tazısı varmış, bu tazıya o kadar önem vermiş ki, tazının sırtına yelege benzer bir giysi yaptırmış. Bu giysi dünyanın en pahalı elmas ve incileri ile donatılmış, bir servet değerinde imiş.

Tazısını çok seven Sultan, onu hiç yanından ayırmazmış, gittiği her yere onuda götürürmüş. Günlerden bir gün Sultan, bir dost ziyaretine gitmiş tabii ki tazısının yanında götürmüş. Kendisi dostu ile sohbet ederken, dışarıda görevli memurları tazısı ile ilgileniyorlarmış, ne var ki görevlilerin ufak bir ihmali neticesinde tazı gözden kaybolur.

Artık veda vakti gelip te, gidiyoruz dediğinde görevliler tazının yok olduğunu fark ederler, Sultan Mahmut, duruma çok üzülür ve kızar acele bulunmasını emreder, bir müddet sonra tazıyı bulur getirirler, tazının ağzında kan lekelerini gören Sultan, tazısını nerede bulduklarını sorar. “Adamları dereye bir hayvan leşi bulmuş onu yerken bulduk.” deyince Sultan, sinirli bir şekilde “Bırakın gitsin nerede istiyorsa orada yaşasın bizimle işi bitti.” der.

Bu emir üzerine adamları, tazının sırtındaki, inci, elmas işlemeli yeleşin kemerlerini açmaya başlarlar, Sultan Mahmut, adamlarına “Ne yapıyorsunuz.” diye sorar adamlar, “Sultanım bu hazineyi bari alalım.” deyince Sultan Mahmut, “Yeleşini çıkartmayın onunla beraber bırakın gitsin, gitsin de o sırtındaki servete baktıkça, bir leş için nasıl bir yaşamı ve nasıl bir kapıyı terk ettiğini anlasın.” buyuruyor.

Bu güzel hikayeden bize bir hisse var diye düşünüyorum, ve şöyle yorumluyorum. Bizim yaşantımıza bakıldığında Yaradan MEVLA'nın, daim olan, Hikmet ve Hidayet serveti olan, HAK kapısını bırakmış dünya leşine üşüşmüşüz. Biz de o tazının Sultanın kapısında ki hizmeti, bakış görüşü, bir leşe değiştiği gibi, dünya leşine aldanıyoruz. Yaratan ALLAH'a yalvaralım da bizlerin kalp gözlerimizi açsın, bizi başka kapılara kul etmesin, dünya leşine aldananlardan etmesin. Amin.

“Söylenen her söz üzerinde, içinden çıktığı Kalbin kisvesi, (kokusu) vardır.

(ATAULLAH İSKENDERİ)

ÖLENİN ARDINDAN;

“Gidenin, (ölenin) değil, ardında bir eser bırakamadan gidenin, ardından ağlamalı”

“Hayvan ölür semeri kalır İnsan ölür eseri kalır.”

Semer; hayvanların sahibi üzerine bindiğinde oturması için koyulan oturağa denir.

“İnsanlar öldüklerinde, sağlıklarında yapmış oldukları yararlı işlerine, kalıcı icraatlarına bakarlar, insanlık adına okul, çeşme, yol ve hastane gibi şeyler yaptırmışlar, insanların gönüllerinde sevgi ile yer almışlar ise onlarla anılır ve hatırlanırlar. Ve onlar için ağlanmaz çünkü onlar Allah'ın rızasını sağlıklarında kazanmışlardır.” Bunlara Gönül yapanlar da dahildir.

Hz. Peygamber Efendimiz, “insan öldüğü zaman amel defter kapanır. Ancak, geride bıraktığı üç şeyin sevabı yazılmaya devam eder.

Bunlar:

1. Sadaka-i cariye (Okul, hastane, yol, çeşme, köprü, vakıf, cami yaptırmak)
2. İnsanlığa faydalı bir ilim bırakmak.
3. Güzel ahlaklı evlat yetiştirmektir.

“İnsanlığa hizmet en büyük servet,
Dost isen alırsın onlardan hikmet.
Yaşamak istersen bir eser yadet,
Eserin yaşasın sen kendin var git.”

(Kamil Sayın)

ALLAH BİZİ UNUTTU MU;

Bir zamanlar memleketin en zengin ve en iyi genci ile en güzel kızı evlenirler. Çok mutlu bir yaşantıları vardır, lakin bir gün hanım, beyine, “Efendim ben senden ayrılmak istiyorum.” deyince deliye dönen bey hanımına, “Seni o kadar çok seviyorum ki, sen bana öl desen ölürüm, şimdi sen ayrılmak istediğini söylüyorsun, sana neden diye bile soramayacak kadar, her istediğine boyun eğecek kadar seviyorum, kararın bu ise buyur gidelim boşanalım.” der ve yola çıkarlar.

Mahkemeye giderlerken bir kaza geçirirler. Kaza olunca adam “Allah’ım medet.” diye bağırır, kazadan hiç yara almadan kurtulurlar. Mahkemeye doğru ilerleyen adamın eşi arkasından “Bey nereye gidiyorsun.” diye seslenince adam “Mahkemeye.” diye cevap verir, kadın eşine, “Bey mahkemeye gitmeyelim, evimize gidelim.” der ve eve dönerler.

Adam sevinç göz yaşları ile eşine boşanmak istemesinin ve geri caymasının nedenini sorar. Kadın, “Bey ben seni, senin beni sevdiğinden daha çok seviyorum, ama biz evlendiğimiz günden bu yana senin ağzından bir kere Allah kelamı duymadım ve bu mutluluğumuzun bize Allah’ı unuttuğunu düşünerek, acaba Allah’ta bizi unuttu mu diyerek, büyük bir korkuya kapılmışım ama yolda geçirdiğimiz kaza üzerine senin Allah dediğini duydum ve Allah’a hamdettim, bu kazanın da Allah’tan geldiğini, dolayısıyla Allah’ında bizi unutmadığı kanaatına vardım ve boşanmaktan vaz geçtim.” der. Ve mutlu yaşamlarına Allah’ı unutmadan devam ederler.

Dileyelim de Allah’ımız bizi unutmasın, bizler de Allah’ımızı unutmayalım.

YUH BABA;

Memleketin birinde ayakkabı tamirciliği yapan bir Yuh Baba varmış. Dükkanı mezarlığın yolu üzerinde imiş, dolayısı ile bütün cenazeler onun dükkanının önünden geçermiş. Geçen cenazelerin çoğunun ardından bakar “Sanada yuh.” dermiş. Bir gün yine Yuh Baba, oradan geçen bir cenazenin arkasından bakmış ve “Sanada yuh.” demiş. Bu olayı gören ölen kişinin oğlu, çok üzülmüş ve içinden “İnşallah, ben de senin cenazene denk gelirim de, ben de sana yuh çekerim.” diye dua etmiş.

Bir gün minareden sela verilerek Yuh Baba’nın öldüğü duyurulur, bunu

duyan genç camide cenaze namazına katılır ve mezara götürülürken onun dükkanının hizasına gelindiğinde “Sanda yuh, sanada yuh.” diyerek seslenir. Tabuttaki, Yuh Baba, tabutta oturur vaziyete gelerek “Evladım baban gibi gidiyorsam banada yuh olsun, banada yuh olsun.” der ve tabuta tekrar yatar.

Bu hikaye bize nasıl yaşayıp ve Allah’a nasıl gideceğimizi işaret ediyor, dileyelim de yuhlananlardan olmayalım.

“Nice insanlar gördüm üzerlerinde elbisesi yok.

Nice elbiseler gördüm içerisinde insan yok.”

(HZ.MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ)

“Her güzel giyimliyi insan sanma, içi boş ise dışı seni aldatır, aldanma sakın”

Aldanır da peşine takılırsan bil ki iflasın kaçınılmaz olur.

Hız.Mevlânâ Celâleddîn-I Rûmî'nin diğer bir sözü ile de bunu perçinleyelim..

“Kişiyi giyim, kuşamına uygun olarak karşılarlar. Lakin İlmine uygun olarak uğurlarlar.”

“Efendi kılıklı birini, aman efendim buyurun, buyurun diye ayakta saygı ile önünde eğilerek karşılarlar. Konuşmasına bakıp, boş bir adam olduğunu anlayınca da, oturdukları yerden bile kalkmadan dil ucu ile güle güle derler.”

YARIM DOST;

Gayet varlıklı bir ağanın oğlu, babasının varlığı sayesinde bir çok arkadaşlar edinir ve her defasında, arkadaşlarını çok sevdiğini, arkadaşlarının da kendisini çok sevdiklerini söyler durur. Babası da “oğlum yanlış düşünüyorsun onlar iyi gün dostları, en ufak bir işin düşse seni terk ederler.” der. Dostlarına o kadar çok güvenen ve onları çok seven oğul, “Baba benim arkadaşlarımın dostluğu kimsede yoktur, onlar benim için canlarını bile esirgemezler”der.

Bir gün ağa, oğlunu çağırır ve “Oğlum gel senin şu dostlarını bir deneyelim de sen de gör bakalım kaç tane dostun varmış.” der. Akşam olup her yer kararınca, baba bir çuvalın içerisine bir şeyler koyar ağzını bağlayıp arabanın bagajına yükledikten sonra oğluna, “Şimdi sıra ile en güvendiğin dostundan başlayarak hepsine git, ve aman arkadaşım bizim eve bir hırsız girdi, yakaladım bir, iki vurunca ters yerine denk geldi ve hırsız öldü, cesedini çuvala koydum, bana yardım et bu beladan kurtulalım de bakalım ne diyecekler.” diyor ve oğlunu arkadaşlarına yolluyor.

Aradan bir müddet geçtikten sonra oğlu boynu bükük bir vaziyette eve dönüyor ve babasının yüzüne dahi bakmadan “Baba sen haklıymışsın,

hepsine gittim, hepside bana'Haydi arkadaş git işine, adamı öldürürken banamı sordun' dediler ve beni kovdular." der. Bunun üzerine babası " Bak oğlum benim bu dünyada sadece bir yarım dostum var, şimdi ona git ve selamımı söyle babam hırsızın cenazesini ne yapacağız diye sana yolladı de." der ve oğlunu yarım dostum dediği adama yollar.

Oğul gelir ve gece yarısı babasının arkadaşının kapısını çalıp durumu anlatır. Adam "Aman oğlum bana yardım et bahçemin ortasını kazalım ve cesedi gömelim." der ve beraber bahçeyi kazarlar ve çuvalı bahçeye gömerler. Adam "Oğlum babana selam söyle, ben sabah buraya sovan dikerim, kimse bilmez, kaygısız olsun." der.

Nefes, nefese eve gelen oğul, "Baba bundan daha iyi tüm dost olur mu adam çuvala bakmadı bile bahçesine gömdü selam söyledi, sabah buraya soğan dikerim kimse bilmez kaygı çekmesin dedi." deyince ağa "Oğlum aradan birkaç gün geçince, sen o arkadaşımın evinin önünden birkaç kere gel, geç ve kızına bakıyormuş gibi bir izlenim ver, bakalım ne yapacak." der ve oğul babasının dediğini yapar. Babasının arkadaşı genci çağırarak, "Benim yetişkin kızım var ne dolanıp duruyorsun, babana selam söyle vallahi soğanın altını kazarım." der. Oğul gelip olayı babasına anlatınca baba "Oğlum bak gördün mü, yarım dost demekte haklı olduğumu. O arkadaşım tam dost olsaydı, aramızda bir husumet dahi oluşsa asla sovanın altını dile getirmez anmazdı. Bana, gelip usulen, arkadaşım oğluna tenbih et derdi. Yarım dost olduğu için sırrımıza sadık kalmadı." diyor ve oğlunun dost seçiminde dikkatli olmasını, her dostum diyenlerin dost olmadığını bildirdi.

Allah bizleri Hak dostları ile dost etsin inşallah.

"Dostumuzla beraber, yaralanır kanarız

Her nefeste aşk ile, Yaratana anarız

Erenler meydanına, Vahdet ile gir de gör

Kırk budaklı şamdanda Kırk'ımız bir yanarız."

(HACI BEKTAŞ-I VELİ)

ÇAYDANLIKTA KAYNAYAN SU NE DİYOR;

Adamın kızı büyüüp evlenme çağına gelmiş ve yetişkin oğlu olanlar adamın kızını istemeye geliyorlarmış. Adam gelenlere "Şu sobanın üzerinde ki çaydanlıkta kaynayan su ne diyor, bu sualimin cevabını kim bilir ise kızımı ona vereceğim." der, kimse cevabını bulamaz.

Kızın gönül verdiği bir genç var imiş, Annesine yalvarır, "Annem, annem ne olur babamın gönlünü et, kimseye söylemem de ve cevabı öğren." der. Kadın yalvarıp, yakarıp beyinin güvenini kazanır ve cevabı öğrenip kızına söyler, cevabı öğrenen kız, hemen gidip gönül verdiği gence bildirir. Gencin

ailesi, adamın evine dünür gelir.

Kızın babası her dünür gelene sorduğu gibi bu gelenlere de aynı suali sorar. “Bu sobanın üzerinde ki çaydanlıkta kaynayan su ne diyor.” diye sorar. Oğlanın babası, “Efendim bu çaydanlıkta ki kaynayan su benden bana oldu, ben bulutta yağmur idim, yağdım ağaçları büyüttüm odun oldular, şimdi bu sobada yanıp beni yakıp kaynatıyorlar diyor.” Deyince, kızın babası, “Vallahi benden de bana oldu, benden de bana oldu, ben dilime sahip olamadım, hanıma söyledim, hanım kızıma söyledi, kızım da size söyledi ve benden de bana oldu.” diyor.

Bu hikayeden de bazı dersler çıkartmalıyız diye düşünüyorum.

Hz. ALİ Efendimizin bir mübarek sözleri vardır.

“Söylemediğin sözün hakimi, söylediğin sözün ise mahkûmu olursun.”

(Hz. ALİ)

Dilimizden çektiğimizi, düşmanlarımızdan dahi çekmeyiz, aşağıda ki ayette de buyrulduğu gibi kişi kendisine eder.

“Şüphesiz Allah, kuluna zerre kadar zulüm etmez. (yapılan) çok küçük bir iyilik de olsa onun sevabını kat, kat arttırır ve kendi katından büyük bir mükâfat verir.” (Nisâ, 4/40)

Zulüme maruz kalanlar, bilsinler ki Allah’ tan zulüm gelmez, zulüm kişinin kendi nefsinden gelir. Hatayı kendimizde aramalıyız.

BİR BABANIN VASIYETİ;

Çok varlıklı bir Baba ölürken, oğluna yeni bir çorap ile bir mektup vermiş ve “Oğlum biliyorsun benim ayaklarım çok üşür, ben öldünce beni yıkadıklarında bu çorapları ayağıma mutlaka giydir ve beni mezarıma koyup gelince, bu mektubu açıp oku.” diyor.

Baba vefat edip, hoca yıkayınca oğlu, çorabı çıkarıp babasının ayağına giydireceğini, babasının vasiyeti olduğunu söyler, hoca ve oradakiler “Asla olmaz, ahirete dünya malı ile gidilmez, günah, dinimizce yasak” diyerek çorabı giydirtmezler.

Çorabı giydirip babasının vasiyetini yerine getiremeyen oğul üzgün, üzgün eve döner mektubu açar ve okumaya başlar. baba, mektubunda “Oğlum gördüğün gibi bu zenginliğime rağmen dünyadan bir çift çorap bile götüremedim, bunu asla unutma, dünyadan ahirete kimse bir şey götüremez. Dünyadan ahirete götürülebilen tek şey, dünyada iken yapılan, insanlık ve iyilikler ve yapılan ibadetlerdir, gerisi dünyada kalır.” diye yazmış.

Bu hikayedende anlıyoruz ki bu dünya bir misafirhaneden ibarettir. Köprü misali gelenler geçecekler.

Büyük ozanımız rahmetli Âşık Veysel ne güzel söylemiş.
“İki kapılı bir handa gidiyorum gündüz, gece.” diye.

“Herkesin imredığı pırlanta gibi kıymet sahibi ol. Korkma, yerde kalmazsın.”
(PROF. ALİ FUAT BAŞGİL)

“Ne kadar okursan oku, bilgine yaraşır şekilde davranamazsan cahilin ta kendisisin.”

(Sadi Şirazî)

“Sen diri oldukça ölü yıkayıcı seni yıkar mı hiç.”

(HZ. MEVLÂNA)

“İşinde ve sözünde doğruluktan ayrılma. Çünkü Hak doğruların yardımcısıdır.”

(ALİ FUAT BAŞGİL)

“Kişinin gücü, günün birinde tükenir, ama bilgisi devamlı yaşar.”

Bilginin ışığı kapalı gözlerden bile içeri sızar. Aydınlığa kavuşturur.

“Bilgi sahibi olanlar daima doğruya yönelirler. Hiç bilen ile bilmeyen bir olur mu.”

“İlim bir hazinedir. İlmîni doğru yönde kullananlara ne mutlu.”

BİR ALTINA BİR SÖZ;

Bir zamanlar insanlar, uzak şehirlere çalışmaya giderlermiş, bizim Avrupaya geldiğimiz gibi. Yeni evli Mehmet isminde, bir genç geçim sıkıntısı yüzünden eşini evde bırakıp uzak şehirlere çalışmaya gider, amacı fazlaca para kazanıp köyünde büyük bir tarla alıp fakirlikten kurtulmak imiş. Amaç büyük olunca süre de uzun olmuş.

Yaklaşık onbeş yıl, sabırla gece gündüz çalışıp biriktirdiği para ile üç adet büyük altın aldıktan sonra memleketin yolunu tutar, bu altınlar hayalini kurduğu tarlayı almasına yetecektir, bir müddet gittikten sonra yolda bir pirifani ye rastlar. (Ermiş kişiye benzer olgun kişi)

Saatlerce yürürler fakat adam uzun bir süre konuşmaz, Mehmet effendi, adama “Arkadaş bir selam verdin ve bir daha konuşmadın neden konuşmuyorsun.” der adam, “Ben bir altına konuşurum ve denk konuşurum.” der. Bir altını vermek demek beş yıllık emeğini vermek demektir, sessizliğe razı olup bir gün gittikten sonra Mehmet iyice bunalır ve bir altını vermeye razı olur ve “Konuş bakalım denk konuşman ne imiş görelim.” der.

Bir altını alan Pirifani, “**Topuğundan derin suya dalma, asla grime.**” der ve susar. Mehmet efendi, “Altını aldın sadece bu bir cümleyi mi konuşacaktın, konuş sana arkadaş.” deyince Pirifani, “Arkadaş söyledim ya ben bir altına konuşurum ama denk konuşurum.” der. Çaresiz Mehmet susar, ancak

bir gün daha sabredebilir ve ikinci altını da vererek “Konuş arkadaş.” der. Pirifani. **“Unutma Gönül kimi sever ise güzel o dur.”** der ve yine susar. Uzatmayalım çaresizlikten üçüncü altını da veren Mehmet “Konuş bakalım.” der. Pirifani, **“Arkadaş az sabırda çok keramet vardır, bu öğütlerimi asla unutma.”** der ve ortalıktan kaybolur.

Mehmet yılların emeğine mi acısın, Pirifaninin kim olduğunu bile öğrenemediğine mi acısın, çaresiz eli boş yola devam eder, yol bir dere kenarına varır, İnsanlar sel nedeni ile yükselen dereden karşıya geçmek için suya yürürler. Mehmet te İnsanlarla suya yürür, tam bu sırada bir altın verip öğrendiği söz aklına gelir Pirifani kendisine “Topuğundan derin bir suya grime.” demişti. Hemen geriye çekilir ve suya yürümeye devam eden insanların suya kapılıp hayatlarını kaybettiklerini görür ve Allaha şükrederek verdiği bir altının boşa gitmediğine sevinir.

Yola devam eden Mehmet, bir memlekete gelir, bu memleketin bütün İnsanları yas içerisindedirler, yaklaşıp bu durumun nedenini sorar, İnsanlar, “Sorma arkadaş bizim memleketin bir tane su kuyusu var içerisinde bir dev yaşıyor, her ay o dev’e ip ile bir genç kız indiriyoruz ve bir ay suyu alıyoruz, aksi halde dev suyu almamıza engel oluyor. İşin kötüsü sıra memleketimizin bey’inin kızında, kızının yerine biz kızımızı verelim diyoruz, çok adaletli olan bey bu isteğimizi de kabul etmiyor. Biraz sonra vakit tamam olup kız kuyuya yollanacak, işte bizim yasımız bu yüzden.” deyince Mehmet efendi “Beni beyinizle görüştürün.” der.

Beyin huzuruna getirilen Mehmet, beye “Kızınızın yerine kuyuya beni indirin.” deyince bey, “Yıllarca nice gözü karalar bu kuyuya indiler devi öldüremediler ve canlarından oldular, bu durumu bile, bile seni kuyuya indirmelerine razı olamam.” der. Mehmet, “Beyim ben onbeş yıldır eşimden ve memleketimden ayrım, üstelik bütün birikimimi de yitirdim eve dönecek yüzüm yok, beni kuyuya sallayın şu dev ile birde ben konuşayım.” der ve beyi razı ederek kuyuya indirilir.

Suya iki metre kadar kala yan tarafa yerleşmiş olan dev Mehmet efendiyi kenara çekerek, “Bilmez misin ki buraya gelenlerden sağ dönen olmamıştır, sen hangi cüretle kuyuya indin, madem ki indin şu her gelene sorduğum soruya bir de sen cevap ver.” diyerek karşısında duran dünya güzeli kızı gösterip “Söyle bakalım bu kız mı güzel yoksa şu köşede ki kurbağa mı güzel.” der. Tam kız güzel diyeceği anda aklına bir altın vererek öğrendiği söz gelir ve “Gönül kimi sever ise güzel o dur.” Der. Dev “Bu güne kadar her gelen kız güzel dedi halbuki ben de şu kurbağaya vurgunum onu seviyorum, sen bu cevabınla hem canını hemde bu memleketin insanlarını kurtardın, şu kızı da al çık bende gideceğim artık su onlarındır.” der.

Mehmet, yukarıya seslenir ve kız ile Mehmet'i çıkarırlar, tam bir düğün havası vardır, bey Mehmet'e "Kızımla evlen memleketin beyi ol." deyince Mehmet "Beyim ben evliyim kızınızı alamam bu kuyudan çıkan kızı da sahibine verin, ben yoluma devam etmeliyim." deyince, Mehmet'in kesin kararlı olduğunu anlayan bey, ona güzel bir at ile bir kaç kese altın vererek memleketine uğurlar.

Mehmet nihayet evinin önüne gelmiştir, camı tıklayacağı sırada bir de bakar ki hanımı gencecik bir delikanlı ile samimi bir şekilde gülüşüp, şakalaşmaktadır, hemen silahını doğrultur, "Ben onbeş yıl sadık kaldım, beyin dünyalar güzeli kızını reddettim sen de başka birini mi buldun." deyip tam silahını ateşleyeceği anda aklı başına gelir ve bir altın verip öğrendiği "Az sabırda çok keramet vardır." sözünü hatırlayıp camı tıklar. Mehmet efendiyi camdan gören hanım heyecanla "Ahmet oğlum baban geldi, baban döndü şükür." diye bağırır.

Meğerse Mehmet effendi gurbete gittiğinde eşi hamile imiş, Ahmet ismini verdiği oğulları olmuş ve onbeş yaşlarına girmiş. Sevinç çılgınlıkları ile sarmaş, dolaş olan aile mutlu sona ulaşırlar ve Mehmet efendinin getirdiği altınlar sayesinde oldukça varlıklı ve mutlu bir yaşama kavuşurlar.

Bu hikayeden öğrendiğimiz bu üç öğüt ne kadar anlamlı ve gerçek. Bu ata sözlerine hepimizin de ihtiyacımız vardır diye düşünüyorum.

TALİH KUŞU;

Adamın biri bir memleketten geçerken insanların meydan yerine toplandıklarını görür ve neden toplandıklarını sorar, insanlar "Bizim kralımız öldü, yeni kral seçilecek." deyince adam, "Kral böyle meydan yerinde mi seçiliyor." der, onlarda "Bizim kralımız ölünce halk meydan yerine toplanır vezirler güvercini uçururlar, güvercin kimin başına konar ise yeni kral o olur." derler.

Adam şaşkın, şaşkın yola koyulur, bu arada, uçurulan güvercin gelip adamcağızın başına konar, adamı apar topar getirirler, memleketin bilir kişileri ve vezirleri adamın yabancı olması nedeni ile güvercinin yeniden uçurulmasına karar verirler ve güvercin uçurulur. Havalanan güvercin yine adamın başına konar, yine karar alınır ve üçüncü kez güvercin uçurulur ve yine adamın başına konar. Heyet bu durum karşısında adamın kral olmasını kabul ederek adamı alırlar yıkayıp, giydirip, kuşatırlar ve kral tahtına oturttururlar.

Kralın ilk istediği kendisine ufak bir oda verilmesi ve bu odaya asla kimsenin girmemesidir. İsteği hemen yerine getirilir, memleketi adalet ve insaniyetle en güzel şekilde yöneten kral, kısa zaman içerisinde halkının

takdirlerini kazanır. Lakin bazı çekemeyenler devamlı olarak onun açığını ararlar, ve bir şeyler bulamayınca, kralın her gün sabah akşam girip bir saat kadar kaldığı kendisinden başkalarının girişini de yasakladığı odaya, memleketin hazinelerini sakladığını, bir gün onları alıp asıl memleketine götüreceğini iddia ederler. Heyet toplanır ve kral'ın tüm itirazlarına rağmen odaya girilir.

Oda bomboştur, duvarın birisinde kral'ın, kral olmadan önce sırtında olan giysileri takılı, diğer duvarında da ayağından çıkan çarıkları yani ayakkabıları takılıdır. Şaşırın heyet kral'a bunları neden sakladığını ve her gün sabah, akşam bu odaya gelip ne yaptığını sorarlar. Kral, ben her gün sabah, akşam bu odaya girip bu eski giysilerime bakıp, kendime “Ey arkadaş, kral oldum diye gururlanma, sen bu giysilerden çıktın, ayakların bu çarıklardan çıktı bunu asla unutma diye nefsimi terbiye ediyorum.” deyince kralın, bu nefis terbiyesinin, adalet ve insanlığına yansıdığını ve memleketi bu erdemi sayesinde gayet iyi idare ettiğini anlarlar ve kendisinden af dileyerek, kendilerine böyle bir kral verdiği için Allaha şükredeler.

Bu hikayeden de alacağımız bazı ibretler vardır diye düşünüp anlattım. Kişi haddini ve nereden gelip nereye gideceğini bilmeli, ne kadar yükselirse o kadar tevazu sahibi olmalı, kibir ve gururuna kapılmamalı ki gerçek kâmil insan olabilsin. Bu fani dünya hırsına kapılmanın kimseye bir yararı yoktur.

İNSAN'IN YAŞAMI;

İnsan oğlunun yaşamını Hak dostları iki şekli ile açıklamışlar. Bunlar Zahirî ve Batınî yaşamlardır, bizler zahirî yaşamımızı günlük hayatın gereklerini yerine getirirken yaşarız, lakin bu yaşamımızda mutlaka bir sınır ve bir ölçü vardır, bilerek veya bilmeyerek işlediğimiz hatalarımız, kavgalarımız, dövüşlerimiz de vardır, gurur da vardır, kibir de vardır.

Batınî yaşamın esasında sevgi vardır. **“Habibim Ben Sana Aşık Olmuşum Cümle Varı Sana Bende Kılmışım.”** buyruğu ile öğrendiğimiz Rabbimizin Yüce Peygamber Efendimize olan sevgisi, Resulullah Efendimizin **“Ya Ali, Senin Sevgin Allah'ım ile benim Aramdaki Sevgi Misalidir.”** buyruğundaki sevgi, batınî sevginin esasında ki sevgidir ve bu yolun yolcularının da esas olarak bildikleri sevgidir. Sevginin devamında doğruluk vardır, Aşk-ı Muhabbet vardır, gönül vardır, hizmet vardır, teslimiyet vardır ve karşılığında da dolu, dolu himmet vardır.

Hak dostları ne güzel izah buyurmuşlar **“Zahirin uleması, Batının maskarası olur.”** diye. Bu sözlerin yanlış anlaşılması için çok açık bir misal verelim, günümüzde dinimiz İslam hakkında fetva veren birçok kendisini alim sananlara, sorduğunuzda “Peygamber efendimize peygamberlik kırk

yaşında verildi.” derler.

Bakınız şimdi batını yaşamı yaşayan bir tek dervişe dahi sorduğunuzda Resulullah Efendimizin cihan halk olmadan önce var olduğunu ve Allah’ın Resülü olduğunu bütün kalpleri ile söylerler ve iman ederler.

Bu söylenenler Allahın sureleri ve ayetleri ile sabittir. Yüce Rabbimiz Kran-1 Keriminde **“Levlake Levlak, Lemma Halaktül Eflak”** Buyruklarında **“Habibim eğer ki Sen olmasa idi, bu eflakı, hiç mi hiç halletmez ve donatmazdım, yaratmazdım.”** buyuruyor.

Yine kendisini şeriat alimi zanneden birçok zavallıya sorsanız “Peygamber Efendimize, Allah henüz şefaath emrini vermemiştir, ne zaman şefaath emrini ve iznini verir ise o zaman şefaatkani olacak.” derler.

Halbuki Yüce Rab’bimiz Kur-an da **“Habibim Biz Seni Alemlere Rahmet Olarak Halk Ettik.”** diye Resulullah Efendimizin yaratılış sebebinin dahi Allah’ın Kullarına şefaath etmek için olduğunu görürsünüz.

Onlar bu kadar açık, sure ve ayetlerle ortada olan bu gerçekleri dahi anlayamazlar ve hakikat yolunun yolcuları arasında bu noksanları nedeni ile maskara durumuna düşerler. Evliyaların söyledikleri o sözde bu sebeptendir. Bu gün eğer kendilerini din adamı sanan bazı din tüccarlarının düştükleri bu gafletlere düşmüyor isek bunu Hak dostları’na borçluyuz. Onlara ne kadar teşekkür etsek azdır.

Bakınız, Yunus Emre’imiz bu yolun gerçeğini bilmeyenlere ne güzel söylemiş.

“Sorun bana aklı eren, Kâbemi üstün Gönül mü üstün

Ben derim ki Gönül üstün Çünkü Gönül HAK durağı.”

Eğer Hak dostları olmasalardı, bizler bu sözlerin manasını ve gerçek yolun aslını nasıl öğrenebilirdik. Her şeyin gönül aleminde başlayıp orada bittiğini onlar bize öğretiler.

Bize Resulullah Efendimizin **“Dinin esası Ehlibeyt’imi Sevmektir.”** buyruğunu da öğretiler ne mutlu.

Hani insanlar, milli piyango, toto veya loto bahisleri oynarlar ya kazanmak için, tabiri caiz ise ; vallahi Mevlâ bizlere Ehlibeyt efendilerimizi ve kendi dostlarını bizlere bildirmekle, loto ve totonun en büyüğünü vurdurmuştur. Hamd olsun ki, Allah kendi dostlarını ve onların yolunu bizlere bildirmiştir.

Lakin bu yolu öğrenme şerefine layık olmak lazımdır, kendimize bir soralım bakalım biz bu yolun neresindeyiz.

Ataullah İskenderi, “Allaha hangi mesafede olduğunuzu öğrenmek istermisiniz. O halde hangi hal üzere yaşamakta olduğunuza bakınız ve Allaha, yakın mı, yoksa uzak mı, olduğunuzu öğreniniz.” der.

Mübarek Bacı Sultan “Oğlum Huzuru İlahi de her Mürşit dervişlerini alsın Divandan geçirsin denildiğinde, babam sizleri, Şeyh Abdülkadir Geylani

Efendimize teslim edecek. Ol Şeyhimiz de birer, birer geç, geç, geç diye geçirecek, sona kalanlara da haydi sende geç bari diyecek. Oğlum hakkein ve yüzünüzün akı ile geç, geç denenlerden olun haydi sen de geç bari denenlerden olmayın, şeyhimizin de, bizim de yüzümüzü kara çıkartmayın.” der imiş.

Bu yolun yolcusu olmak istiyor isek, bu yola layık olmaya çalışmalıyız ve yapacağımız en ufak bir yanlışımızla da bu yüce yola zarar vereceğimize haberdar olmalıyız.

Bakınız Âşık Veysel bu yolun yolcularına ne güzel bir öğütte bulunmuş.

Gel ey âşık bu bir esrarı Haktır,
Erenlerin yolu söz ile değil.
Muhabbet bir ekin, ekip yeşertmek,
Oğlan, uşak, mahbub, kız ile değil.

BİR DE ŞU TESLİMİYETTE Kİ TEMİZLİĞE BAKIN ;

Saklarım gözümde güzelliğini,
Her neye bakarsam Sen varsın orda.
Kalbimde gizlerim, muhabbetini,
Koymam yabancıyı Sen varsın orda.

“Teslimiyet sahibi olan canların gözleri, Hak’tan gayrısını asla görmez.”

“İnna Lillahi Ve İnna İleyhi Raciun.” Hepimiz Allah’tan geldik ve yine Allah’a döneceğiz. Ama burada önemli olan Hak’ka layık olarak dönmektir.

Şeyh Edebalı hazretleri **“Asıl ölüm, ilimden payını almayanlardır.”** diyor.

OĞLUM BİR GÜN HERŞEYİNİ YİTİRİRSEN;

Bir baba, sağlığında ne kadar yalvarıp yakardı ise de sözünü dinlemediği oğluna, bir mektup yazarak zarfa koyar ve zarfın ağzını da yapııştırarak ölmeden önce oğluna verir, “Bir gün her şeyini yitirir de hayattan vaz geçer isen bu mektubumu açıp oku.” der. Ve olanlar olmuş, oğul hayatta ki herşeyini yitirmiş, kara, kara düşünürken babasının ölmeden önce kendisine verdiği mektubu hatırlar ve koyduğu yerden alarak, okumaya başlar mektupta babası, “Oğulcuğum ben sana ne dediysem anlamadın, dinlemedin

bari şimdi dinle, böyle yaşamaktansa tavandaki halkaya kendini as da kurtul, artık yaşamamanın bir anlamı yok.” yazmış.

Oğul şöyle bir düşünür ve “Babam haklı onu hiç dinlemedim, bari ölürken dinleyeyim.” diyerek elindeki halatı tavanda ki halkaya takarak, boynuna bağlar ve kendisini sandalyeden aşağı bırakır, bir insan ağırlığına dayanamayacak şekilde ayarlanan kapak açılır, ve oğlanla birlikte aşağıya düşer, kapakla birlikte kapağın üzerine gizlenmiş olan büyük bir servet te aşağıya düşer. Şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen oğul hemen çuvalın ağzını açar, altınları ve içerisinde babasının yazdığı mektubu görür ve okur. Babası, “Oğlum ömrünce akıllanmadın, neler yaşadın, bari şimdi bu yaşadıklarından bir ders çıkart, aklını başına al ve bu altınlarla kaybettiğin tüm mallarımızı geri al, tertemiz bir İnsan evladı ile evlen ve tertemiz bir şekilde Hak ve Adaletten ayrılmadan yaşa.” diye yazmış. Oğul, artık her şeyi anlamıştır babasının kendisine verdiği bu şansı kullanır ve doğru yola gelir. Bu hikayeyi neden anlattığıma gelelim. Allahın biz kullarına olan şefkati, bir Atanın evladına olan şefkatinden, binlerce, milyonlarca kat daha fazla olduğunu iyi bilelim ve Mevlamızın bizlere vermiş olduğu imkanları ve şansları iyi kullanalım. Ömrümüzün son deminin ne zaman olduğunu bilemeyeceğimiz için her fırsatı ganimet bilerek tövbe istiğfara gelelim ve Yüce Mevlamızın affına sığınalım inşallah.

“Sizin ne namazlarınız, ne oruçlarınız, ne de kestiğiniz kurbanlarınızın kanları bize ulaşmaz.” Hitabına bir bakalım;

Namazlarımızın, oruçlarımızın ve kestiğimiz kurbanlarımızın kanlarının dahi Hak’ka ulaşmamasına rağmen bize yapmamız için emrolunuşunda ki gerekçe nedir bilir misiniz, bizlere bütün farz kılınanlar ve Peygamber Efendimizin hadis-i şerifleri, yine bizlerin menfaatlerimiz içindir. Yani bizim nefislerimizin, terbiyesi için gerekli olan ibadetlerdir, yoksa Mevlamızın biz aciz kullarının ibadet ve taatlerimize ihtiyaçları yoktur. İstenilen yine bizim kurtuluşumuzdur. Asıl niyet ve maksat budur.

ÇEŞMENİN SEVABI;

Bir hayır sever, İnsanlar kullansınlar diyerek, yol kenarına güzel bir çeşme yaptırır. Bir gün bir adam gelir bu sudan kana, kana içer, çeşmeyi çok beğenir ve iki işçi getirerek çeşmenin yan tarafına, İnsanlar atlarını bağlayıp güvenle namazlarını kılabilirler diyerek, kazıklar diktirir. Yine günlerden bir gün başka bir adam daha gelir, çeşmeyi çok beğenir ancak kazıklara bakarak, çeşme çok güzel olmuş ama bu kazıklar çok tehlikeli, çoluk, çocuk takılıp üzerine düşer ve ölür diyerek, bir işçi getirip o kazıkları söktürür.

Bu olayı Hak erenleri şöyle izah buyurmuşlar. “Oraya o çeşmeyi

yaptıran ne kadar sevap kazanmış ise, o kazıkları diktiren de aynı sevabı kazandı, ve o direkleri söktüren kişi de aynı sevabı kazandı. Çünkü niyetlerinin aslı, insanlığa hizmet idi kötü bir niyetleri yoktu, bu nedenle, Allah, üçünöde aynı sevaba nail etti.”

Demek ki, yaptığımız işlerimiz deki niyetlerimiz çok önemlidir. Yüce Allah, amelleriniz, niyetlerinize göre değerlendirilecektir. Buyuruyor.

MARİFET DEĞİL

Köre kör bağlanmak marifet değil
Hakikatten bir dem al kardeş kardeş
İnsanlara kıymak çıkar yol değil
Gel onlara sırdaş ol kardeş kardeş

Her sanat eseri Mevla yapısı
Kuldan gider Hak’kın dörttür kapısı
Kullarında sekiz cennet tapusu
Kulların rızasın bul kardeş kardeş

Hak tecelli kıldı ben-i Ademde
Velegad Kerremna yazdı Kuran da
Böyle hükmeyledi gelen her demde
Ayetinden manâ al kardeş kardeş

Kâmil İnsanlara göster tevazu
Mehmanlarda eyle Hak’ka niyazı
Kadrin bilenlere çalasın sazı
Aşıkın sözüne gel kardeş kardeş

(Kamil Sayın)

Bu şiir ile İnsana muhabbetin, saygı ve sevginin gereğini vurgulamak istedim. **“Biz Kur-an ile Adem’i (İnsanı) ikiz kardeş olarak yarattık.”** Ayeti Kerimesi bu anlattıklarımızın en açık ve en yüce anlatımıdır.

ALLAH KULUNDAN

Kel de olsa, kör de olsa, topal da olsa, asla vaz geçmez. Onlara ancak insanlar hor bakarlar. halka, Hak gözüyle bak halkta, Hak’kı müşahede et.

Allah sevdimde yarattım dediği kulundan, hiç vaz geçer mi. Allah,

kulunu hatası ile, isyanı ile kabul buyurur iken, bizim, İnsan sevgisinden yoksun kalmamız olur mu. Gözümüzü açıp gafletten uyanmamız geremez mi.

Bakınız Rabbimiz ne buyuruyor ;

“Yıkarsan yık Kabetullahı, yıkma Müminin kalbini çünkü orada Ben varım o kalbi Ben yaptım mimarı Benim, Kabeyi Benim Halil İbrahim’im yaptı. Bir Halil İbrahim daha gönderirim, daha iyisini (alâsını) yaptırırım, ama Müminin Kalbini yıkarsan başka ustası yoktur, bulamazsın çünkü onun Benden başka ustası yoktur.” Buyruğuna bağlı kalalım İnşallah.

ALİ PAŞA’NIN SELAVATI ;

Bir memlekette vaktiyle zengin, varlıklı bir adam yaşarmış, adam tüm varlığını, hayır işlerinde harcamış, yaşlılığında eşi ile birlikte, kıt kanaat yaşamını sürdürüyormuş. Adamın bundan bir şikayeti yokmuş ama kadın her gün “Elde avuçta ne varsa hayır işlerinde harcadın sonumuzu hiç düşünmedin, senin bu düşüncesizliğinin yüzünden, şimdi karnımızı bile zor doyuruyoruz.” diye sitemler edip adamı huzursuz ediyormuş.

Bir gün kadın yine açmış ağzını yummuş gözünü derler ya, adamcağıza söylemedik laf bırakmamış, duruma çok üzülen adam “Allahım, ben ne yapayım bu kadına dayanamıyorum bana sabır ver.” diye yalvarır. Gece rüyasında Peygamber Efendimizi görür. Efendimiz adama, “Senin yaşadığın bu ülkede bir Ali paşa var, yarın ona git Benim selamımı söyle sana bin altın versin bir daha yokluk görme, hanımının sitemlerinden de kurtul, eğer Ali paşa sana nasıl inanayım der ise, sen Peygamber Efendimize her gece yatmadan önce 100 selavat getiriyormuşsun ama dün gece getirmemişsin de o anlar, senin doğru söylediğine inanır ve sana bin altını verir.” buyurmuşlar.

Ağlayarak uyanan adam istemeye, istemeye Ali paşaya gider ve rüyasını anlatır. Ali paşa adama rüyasını bir kaç kere anlattırınca, adam “Paşam inanmaya bilirsin, ne diye bana tekrar, tekrar anlattırıyorsunuz.” deyince Ali Paşa, “Ağlayarak aman efendim inanmaz olur muyum tabi ki inanıyorum ben sizin her anlatışınıza bin altın vermek için tekrar, tekrar anlattırıyorum, demek benim her gece getirdiğim selavatlarım Mübarek Efendimiz’e ulaşıyormuş, Allahım Sana hamdüssenalar olsun.” der ve adamcağıza, her anlattığına bin altın vererek, ellerinden öper ve uğurlar.

Bu hikaye, evliyaların her zaman söyledikleri “Siz daha Selavat getirmeye başladığınızda Peygamber Efendimiz Mübarek Elini uzatır ve alır.” sözlerini doğrulamaktadır.

Rabbimiz, “İnnallahe ve melaiketehu yusallûne alennebiy.”

“Ben ve Meleklerim dahi selavat getiriyoruz. Habibim Sana Selavat

getirmeyenlerin burnu sürtülsün.” hitabında bulundu. O halde tek şefaatkânımız Mübarek Efendimiz için selavat getirmenin önemini anlayalım, sevgisini ve selavatını dilimizden düşürmeyelim.

EŞKIYANIN ELİNİ ÖKSÜZ ÇOCUĞUN BAŞINA SİLMESİ;

Zamanın birinde çok azılı bir eşkiya var imiş, bu eşkiya bir gün bir sokaktan geçer iken eli ile burnundaki necisi yere atar ve elini silecek bir ağaca bakınırken önüne gelen çocuklardan birinin başına elini siler.

Meğer elini sildiği çocuk bir yetimmiş, mahzun bir şekilde orada top oynayan çocukları izliyormuş, olacak ya, o günün gecesinde o azılı eşkiya rüyasında ölür, mahşer yerinde mizan terazi'nin önünde günah ve sevaplarının tartılması için sıraya girer.

Sıra kendisine gelen eşkiyanın sevap ve günahları teraziye konur ve tabi ki günahları ağır gelir ve tartı meleş cehennem zebanilerine “Götürün bu adamı cehenneme.” der, çaresizlikten ve korkusundan, ne yapacağını bilemeyen eşkiya, cehenneme götürülürken, bir nida gelir, “Getirin o kulumu terazinin önüne.” diye, eşkiya geri getirilir, “Sorun o kuluma bu gün bir çocuğun başına elini silmişti, hatırlıyor mu” nidası üzerine eşkiyaya sorulur, eşkiya “Evet hatırlıyorum da, ben elimi o çocuğun başına sevmek için sürmedim elimi silmek için sürdürdüm ve elimi temizledim.” deyince, “O çocuk bir yetim idi, ben yetim olduğum için beni kimse sevmiyor, diye üzülüp dururken bu kulumun elini onun başına sürmesi ile o yetim, amca beni sevdi diyerek o kadar sevindi ki onun bu sevinci ta Bana ulaştı, bu çocuğun sevincini teraziye koyun.” nidası üzerine, o sevinci terazinin kefesine koyarlar ve sevap tarafı daha ağır basar.

Tartı meleş cennet meleklerine “Götürün bu adamı Cennete.” der, tam da bu anda tir, tir titreyen eşkiya uyanır ve bunun bir rüya olduğunu anlar. Eşkiya, bu rüyanın kendisi için bir kurtuluş fırsatı olduğuna, Allahın kendisine acıyıp bu rüya alemini yaşattığına inanır ve tövbe ederek kalan ömrünü insanlık hizmetine adar.

Bu hikayeden, bir gönül almanın nelere kâdir olduğunu anlayabiliyoruz.

İlim, okul okumakla elde edilir iken, İrfan İnsan-ı Kâmillerden elde edilir. İrfanı olmayan alimlerin, ilimleri para etmez ve onların ilimleri tesirden uzaktır, asla sirayet etmez. (Dinleyenleri etkilemez).

SEVGİ ANCAK GÖNÜLDE DURUR, SEVGİNİN YERİ ORASIDIR.

Kulun elinde mi ki, Hakk'ı sevmek. Ancak Hak, kendini insana sevdirebilir. Allah'ın izni olmadan kul, hiç bir şeyi yapamaz.

Sevgi bahşolunmuş, evveli ervehta bize

Aşk od'u (ateşi) evvel düşer maşuk'a, andan da aşık'a.
Önce Allah sever ve sonra, o sevdiği kişiye kendisini sevdirebilir.

Şem-i gör kim yanmadan yandırmadı pervaneyi
Önce ışığını parlatır, (yandırır) sonrada o ışığın etrafında pervaneyi yandırır.
Pervane ışığın aşkı ile o ateşleşen ışığın, etrafında dönerek hayatını verir.

ANCAK ALLAH BİR KULUNU SEVİNCE, O KULUN ADI ÂŞİK OLUR.

Sevgi : Türkçe, Aşk : Farsça, Muhabbet : Arapçadır.

Zikir, kalbin sarayını pak eder, o halde dillerimizi daima Hak'kı zikretmeye alıştıralım. Kişinin dili neye alışır ise, her yerde ve her zamanda onu söyler.

Çalışma aşk'sız ibadete, aşksız ibadet, boşa gider. O ibadet gösteriş ve suretten öteye gidemez. Aşk ile yapılmayan ibadetler huzuru İlâhîde nazarı dikkate alınmazlar bunu böyle bilmeliyiz. Allah aşkı İlâhîden ayırmasın. Amin.

Bakınız Hak dostlarından Şemsettin Yeşil ne buyurmuşlar;
“Ey aşkı İlâhînin şarap sakisi, ben elem'i aşkın, (aşk derdinin) mahrumuyum. Her meclisinde benim kadehimi doldurmadan geçme.” Çünkü aşksız olan mecliste huzur ve feyiz bulunmaz.

“Bizi bizden al aşkın cezvelerine sok ta, aradan hicap kalksın. Zahidin yüz senede varamayacağı mertebeye bir anda Aşkın cezbesi ile varalım.” İnşallah.

**“Hak'ka vasıl olmaya eyler isen heves,
Aşk ile uğraş gayrı yerden gönül kes.”**

“Ey dost, maşukun rızasını, kendi rızana tercih etmedikçe, halvette kalamazsın.” (Küllü şey-in Halikun) Ayetini iyi oku.

Senin makbulün olmak için suret mülkünü harap ettim.

Kerem et Aşk'ı muhabbet havası essin.

Vasıtasız, feyiz almak sırası gelsin Ya Rabbim.”

Kalbimin temizlenmesi için Aşk tahsiline çalışmaklığım icabediyor. Zira Aşk bütün illetlerin tabibi olup, esrarı Hüdaya agâh ettiği gibi, Kalbi riyadan,

kibirden, hırstan ve bütün nefsanî ayıplardan paklayandır.

Ey Dost “Öyle bir aşk tedarik et ki, güneşin harareti bitse de, senin kefen’inin ateşi bitmesin.”

Sakin sabır makamını unutma o makamda en kaskatı olan kalp, sabrın neticesinde yakut olup, cevher-i makbul olur. Sabır ile her murat hasıl olur ve her çirkinlik güzele dönüşür.

Ya Rabbim kalp aynamı, ah’ı feryada sebep olan masiva tozu ile tozlandırma. Nefsimin kötülüklerini, benden, benim haberim olmadan alacak bir dost ver de haberim olmadan alsın.

Ya Rabbim benim gibi zevk-i lika hastalığına tutulan fakirden inayetini, nazarını kesme. Şu vücudumun hamurunu Aşk’ı Hakikinle tamir et, vakit geldi, ben hala masiva vesvesesinden kurtulamadım.

Allah’ım güzel ahlaklı olan kullarına, çok büyük bir iltimasın var imiş, bizlere de güzel ahlak üzere yaşamayı nasip et.

Bir gün kâinattaki her hazine boşalacaktır, dopdolu kalacak olan tek hazine ancak Gönül hazinesidir, bu hazineye ulaşacağın adresi iyi öğren, derdini kimseye söyleyemeyenleri sez, aşkı muhabbetle gamlı gönüllerini al, ferahlandır, fukarayı sabirin buyruğunu unutma.

Şemsettin Yeşil’in şu sözünü örnek alalım inşallah. **“Allah’ın inayeti oldukça noksan ibadetlerinden korkma, yeter ki yalan söyleme, çünkü Hak ile aranda en kalın perde olan yalandır. Hak aldanmaz, neticede sen kendini aldatırsın.”**

Dünya için gam yeme,
Bir misafir hanedir.
Yücelirsin, göçersin,
Gerisi bahanedir.

(ÖMER HAYYAM)

HZ. MEVLÂNÂ CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ DEN ALTIN SÖZLER;

Aşk güzel bir iştir, sen şehvetine aşk adını takmışsın, fakat şehvet ile aşkın arasında uzun bir yol vardır, insaf et, şehvetine aşk adını koyup da nefsinin arzularını kamçılama. Aşkta şehvet bulunmaz, aşkta saygı vardır, edeb vardır, teslimiyet vardır bunu unutma.

Bu aşk bir padişahdır, bayrağı görünmez. Tanrı Kur’an-ıdır, ayetleri belirmez, her Aşık bu avcıdan bir ok yemiştir. Kanlar içerisinde durur fakat yarası görünmez.

Şehvetine uyar hevana kapılır gidersen, haber vereyim sana ki, eli boş

geçip gidersin. Ama heveslerinden geçer, havalanmazsan, ne için geldin, nereye gideceksin, bunu apaçık göreceksin.

Gönlünden, bütün şekilleri sür çıkartta, süresiz, Sevgilinin şeklini elde et. İnsanın bilgisine, hünerine bakma. Ahdinde duruyor mu, vefası var mı, ona bak. Ahdini yerine getiriyorsa, istediğin kadar öv daha da fazlasına layıktır o.

Sen, sen de iken, senden sana yol vermezler, fakat yok oldun mu, gözden dışarı çıkarmazlar seni, gerçekten iki dünyadan arınır isen o zaman bizim diye parmak basarlar (sahip çıkarlar sana).

Yani sen nefsinin elinde, dünya hevesi ile yaşadığın müddetçe, Aşk-ı Hakikinin yolcusu olamazsın, her şeylerden vaz geçmedikçe oraya ait olamazsın, yola düşersen yolu açarlar sana, yok olursan varlığa ulaştırırlar seni, alçalırsan (engin gönüllü olursan) dünyalara sığmazsın, ondan sonra da seni, sana sensiz gösterirler.

Aşıklar, aşkları uğruna, bir solukta iki dünyayı verir geçerler, yüz yıllık yaşayışı bir anda veriverirler, bir Dost nefesinin kokusu için bin konaklık yol aşarlar, bir gönül almak için binlerce can verirler.

Allah kimin göbeğini Aşk ile kesmiş ise, o kişi Aşıkların feryadını duyar. İnci arıyorsan denizin dibine dal, denizin kıyısına çıkan, köpüktür.

Latif Can, Aşksız kalma çünkü Aşkın her soluğunda, binlerce oruç vardır, binlerce namaz vardır.

Aşıkları ziyaret ette, Kabe seni ziyarete gelsin. Aşıklığa girince anladım, seven ile sevilen bir imiş, evelce ayrı sanırdım meğer gözlerim şaşı imiş.

Kötülük ediyorsun da, iyilik mi umuyorsun, kötülüğün layıkı kötülüktür. Allah kerem sahibidir herkese acır, fakat arpa eker isen buğday biçebilir misin.

“Unutma ki neyi arıyorsan osun sen.”

Şu halinden şikayetlen, Mevlaya ne yüzle varacağını düşün, çünkü değirmene kerpiç götürenin eline yine kerpiç verirler.

Can için gerekli olanları düşün, ne vakte kadar şu dünyanın zararlarını, vesveselerini, kaygılarını düşüneceksin. Dünyanın senden alacağı, ancak bir kalıptır, o kalıba da, bir çöplüktür de de o kadar düşünceye dalma.

VAAZLARIN SULANDIRILMASI;

Vaaz verme ehliyetine sahip olanlara, Hak dostları şöyle bir nasihatte bulunmuşlar. “Vaazu nasihatlerinizi sulandırmayınız.” bu sözü bir missal ile biraz açarsak, hastalığınız dolayısı ile doktora gitseniz, doktorunuz size bir şişe damla verip “Bir çay bardağı suya, on damla damlatıp içeceksiniz.” dese,

siz bir sürahi suya on damla damlatsanız bu ilacın sizin hastalığınıza tesiri olur mu, hayır olmaz, neden olmaz, çünkü suyunu çok kattınız, yani ilacı sulandırdınız.

Hak dostları da diyorlar ki, “Vaaz ve nasihat sohbetlerinize kendi canınızın istediği, aklınıza gelen her şeyi, uysun, uymasın düşünmeden katarsanız, yani sözün aslından ayrılırsanız, bu sohbet ve vaazlarınız sizi dinleyen toplumlara asla sirayet etmez (kafalarına, zihinlerine girmez) Vaazları konunun aslına sadık kalarak vermeye dikkat etmelisiniz, bilhassa Ayet ve hadisi şeriflere, kendinizden bir kelime dahi katmak haddiniz değildir.”

Bu gün bakıldığında, İnsan ahlakında ki bozuklukların, nedenleri arasında, sulandırılmış vaazlar ve yetersiz aile eğitimi de büyük etkenlerdendir.

YALVAR

Şahın defterinden karalı isen
Kulun kalbini bilene yalvar
Eğer Yar elinden yaralı isen
Yeşil merhem verip sürene yalvar

Çeken bilir İsmailin nazını
Görse idim Muhammedin yüzünü
Karanlıkta karıncanın izini
Fehmedip izini sürene yalvar

Cennet misali cemde bülbüller öter
Onlar da birbirine güherler satar
Şitte Muhammedin carına yeter
Alıp Zülfikarı Çalana yalvar

Dört kapıda on iki erkan kurdular
Tecelliye indi Kırklar, Yediler
Medet Hünkar Hacı Bektaş dediler
Cem edip başına derene yalvar

Kul Mustafam Yar olursan Yarın var
Dört Kitabı irşad edip kuran var
Cümlalemin kismetini veren var
Günde bir karara varana yalvar

(KUL MUSTAFA)

BEHLÜL DİVANİNİN ZABITA OLUŞU;

Bir gün Abbasi Halifesi Harun Reşid, Ağabeyi (Abisi) Behlül Divani Hazretlerini yanına çağırarak “Kardeşim ben kos koca bir Halifeyim, sende benim Ağabeyimsin böyle perli perişan bir vaziyette ortalarda dolaşmandan utanıyorum, hazineden dilediğin kadar para versinler, ne diliyorsan al kendine bir çeki düzen ver.” der.

Behlül divani hazretleri, “Ben kazanmadan yeyip haramla uğraşamam.” deyince, Harun Reşid “Madem kazanmadan yemem diyorsun o zaman sana bir görev vereyim çalış ve helalinden kazan, sana zabıtalık görevi vereyim, esnafı kontrol et, kim haksız kazanç yapıyorsa bize bildir ve maaşını al.” der.

Behlül Divani biraz düşündükten sonra, bu görevi yapmayı kabul ederek oradan ayrılır. Yolda bir bakkal dükkanına (markete) girer, selam vererek oturur. Behlül Divani’yi zaten sevmeyen yoktur, bakkal da onun gelişinden çok memnun olmuş. O arada bir müşteri gelip bir kilo şeker ister, terazide müşterinin gözü önünde şekeri noksansız olarak tartan bakkal, kese kağıdının ağzını kapatmak için teraziden indirince, içerisinden bir avuç alıp şeker çuvalına attıktan sonra, kapatıp müşteriye verir, olayı gören Behlül Divani hiç seslenmeden oradan ayrılır.

Diğer sokakta bulunan bir zahireciye girer ve selam vererek oturur. Zahireci de selam alır, “Buyurun efendim buyurun.” diyerek sevincini belli eder. Kapıdan bir müşteri girer ve “Bana iki kilo kuru fasulye verirmisiniz.” der, zahireci, terazide tam tartı iki kilo tarttıktan sonra kesekağıdının ağzını kapatmak için tezgaha indirince “Yarabbi belki terazim az tartmıştır, bu kulun hakkı bana geçmesin.” diyerek, çuvaldan bir avuç daha koyar ve müşteriye verir. Bunu da gören Behlül Divani Hazretleri vedalaşarak oradan da çıkar ve daha sonra Harun Reşid’in huzuruna giderek, “Ben bu zabıtalık görevini yapamayacağım.” der.

Halife Harun Reşid şaşkın bir şekilde “Neden, çok mu yorucu.” deyince, Behlül Divani, “Hayır zor değil, zabitanın gereği yok Allah öyle bir sistem kurmuş ki, her şey dört, dörtlük, ben önce bir dükkana girdim adam müşterinin görebileceği yerde ki terazide doğruca tarttı, kese kağıdını kapatmak için tezgahın üzerine indirdi, tezgah müşterinin göremeyeceği bir durumda olduğu için kese kağıdında ki şekerden bir avuç alarak şeker çuvalının içerisine attı ve müşteriye verdi. Fakat o kese kağıdından bir avuç alıp ta çuvala atması ile birlikte o bir avuç şeker tanelerinin her birini, bir melek yakalayarak tekrar kese kağıdının içerisine koydular. Allah müşteri kulunun hakkını muhafaza etti, lakin o bakkal boşu, boşuna kendisini hırsız yaptı ve ahiret zulmünü hakketti.

Zahireci ise tarttığı kuru fasulyenin içerisine adamın hakkı bana geçmesin diyerek çuvaldan bir avuç alıp kese kağıdına attığında da, her bir fasulye tanesini bir melek yakalayarak tekrar çuvala attılar. Bu zahirecinin hukukunu da Allah muhafaza etti, fakat bu tertemiz davranışı karşılığında zahireci Allah'ın lutfu ihsanını kazandı ve ahiret sevabına nail oldu. Dolayısı ile benim zabıtalığıma hiç bir gerek yok, gerekmeyen bir görev de olamayacağı için benim de bu görevi sürdürmemin bir anlamı yoktur.” diyerek oradan ayrılır.

Bu hikayeyi ticaretle uğraşan herkezin okumasını isterdim, ticaretle uğraşanların hepsi, zahireci gibi olmayabilir, neticede müşterisini kandırdığını zanneden bazı esnaflar, gerçekte kendilerini kandırdıklarını ve ahiret hayatlarını kararttıklarını bilseler idi, bunu asla yapmazlardı diye düşünüyorum. Allah, bizleri kul hakkı ile huzuruna gidenlerden etmesin. Amin.

HZ. MUSA BİR EVE MİSAFİR OLUR;

HZ. Musa Aleyhisselam, Tur dağına Cenab-ı Allaha kelim danışmaya giderken bir eve misafir olur. Hz. Musanın ümmetlerinden olan ev sahibi büyük bir hürmet ve nezaketle Hz. Musayı eve alır, sohbet faslının ardından, ev sahibi sofraya hazırlar ve buyur eder. Hz. Musa “Kardeşlerim, çocuklarınızı da çağırın da hep beraber yiyelim.” deyince, ev sahipleri boyun bükerek “Efendim bizim hiç çocuğumuz olmadı, ne olur Sen Cenab-ı Hak’ka kelim danışırken bir de bizi sor, yaşımız oldukça ilerledi Allah bize çocuk verecek mi acaba.” derler.

Duruma çok üzülen Musa Aleyhisselam, “Tamam kardeşim ben bir danışayım.” diyerek oradan ayrılır ve Cenab-ı Hak’ka durumu danışır. Cenab-ı Allah “Ya Musa ben, o kullarımın bu arzularını ahirette vereceğim.” buyurur. Musa Aleyhisselam dönüşünde utana sıkıla o kişilerin evine uğrar ve Allahın emrini bildirir. Adamlar da “Sağ ol Ya Musa, Mevlâmızın takdirine ne hamdolsun.” diyerek Musa Aleyhisselamı yolcu ederler.

Aradan dört, beş yıl kadar geçmiş Musa Aleyhisselam üzüntüsünden yıllardır uğramadığı o kulun evinin önünden geçerken, iki çocuğun bahçede oynadıklarını görür, sevinerek kapıyı çalar ve “Aman kardeşlerim, ne iyi ettinizde evlatlık aldınız.” deyince, ev sahipleri “Ya Musa biz evlatlık almadık, bir gün bir misafir geldi, o da çocuklarımız varmı diye sodu, biz de Senin Allah’a sual ettiğini ve bu muradımızın ahirette verileceğinin buyrulduğunu anlattık. Misafir bize açın ellerinizi, amin deyin Allahın hazinesinde tükenmiş mi orada da versin, burada da versin inşallah amin, dedi ve gitti ardından eşim hamile kaldı ve Cenab-ı Allah bize bir erkek, bir de kız ikiz evlat verdi.” dediler.

Büyük bir şaşkınlık yaşayan Hz. Musa Tur dağına geliyor ve Cenab-ı Hak'ka "Yarabbi Senden yalan sadır olmaz bu ailenin çocuk muratlarını ahirette vereceğinizi söylemişsiniz, şimdi bu kullarınız ikiz çocuklarının olduğunu söylüyorlar, burada ki hikmeti anlayamadım." deyince, Cenab-ı Allah "Ya Musa o kullarımın evine çok sevdiğim bir kulum geldi ve Bana niyaz ve naz ederek, hazinende yok mu, Yarabbi burada da ver, orada da ver diye dua etti ve Ben de Lûtfu İhsanımla onlara ikiz evlat verdim." buyurdu.

Rabbimizin affına, keremine ve lûtfu ihsanına hamdüssenalar olsun, inanıp iman ettik ki Mevlâmız bize acıyan ve bağışlayandır.

Ancak kulluğumuzun bir belgesi olması gerekmez mi.

Âşık Veysel Şatıroğlu'nun şu güzel mısralarını tekrarlayalım.

"Gel ey Aşık bu bir esrarı Hak'tır. Erenlerin yolu söz ile değil."

Demek ki söz ile ben kulum demek olmuyor. Ancak öz ile kul olmak gerekir. Özden kul olmak için de nefsimizin putunu kırmalıyız. Hz. Resulullah Efendimiz **"Putların en büyüğü nefislerinizdir."** buyurmuşlar. Ancak Allah dostları, "nefislerinizin putunu, siz kendiniz kıramazsınız, İbrahim Etem'in yaptığı gibi, gönülleri, içerisindeki putlardan temizleyip te Hak durağı, yani Hak Sarayı yapma ehliyetine sahip olan, bir Mürşid-i Kâmil'e varın." buyuruyorlar. **(Bu konuda lütfen 421. Safayı okuyunuz.)**

KUL HAKKI;

Allah Kul hakkı üzerine, öyle bir önem belirtmiştir ki "Ey kullarım, Benim Huzuruma Bana borçlu olarak gelebilirsiniz, Benim affım ve lûtfum sonsuzdur sizleri dilersem affederim, lakin Benim Huzuruma, Kul hakkı ile gelerseniz bilin ki; o hakkı ancak hak sahibi olan kulum helal edip, bağışlayabilir. Ben Kul hakkını asla affetmem çünkü o hak sadece hak sahibinindir. Kul hakkı bütün hakların üzerindedir." buyurmuştur.

O halde aklımızı başımıza alalım ve kul hakkını almamaya bakalım, daha önce de yazmıştım ama sözün yeri gelince tekrar yazmanın da gereği oluyor sevgili Hak Âşığı Yunus Emremizin şu mübarek sözlerini, gelin bir daha okuyalım.

**Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Şu gördüğün cümle alem
Elin yüzün yumaz değil.**

(YUNUS EMRE)

BEHLÜL DİVANİ'YE HALİFELİK TEKLİFİ;

Bir gün halk toplanarak, mübarek Behlül Divani hazretlerine gelirler ve “Kendini divane ve pecmurde gösterip durma, kendine gel, Kardeşin Harun Reşid ölmek üzere, onun yerine seni Halife yapacağız.” derler. Behlül Divani “Ben Halifelik yapamam, bu iş bana göre değil, siz başka birini bulun.” der. Milletın bitmeyen ısrarları üzerine, “Bana mücade edin ben tuvalete kadar gideceğim” der ve gidip gelince dikkatle cevap bekleyen halka “Kardeşlerim, ben sizin bu teklifinizi asla kabul edemeyeceğim.” der.

Halk “Biraz önce yine de bir ihtimal var gibi idi, oraya gidip gelince birdenbire kestirip attınız, bunun sebebi nedir.” dediklerinde Behlül Divani “Oraya gittiğimde, orada ki necis bana, ‘Sakın ha sakın insanların içerisine gireyim deme, biz o kadar güzel nimetler idik mis gibi kokularımız vardı. İnsanlar bizi yediler, insanların içerisine girince böyle necis haline geldik, şimdi insanlar, bizden burunlarını kapatarak kaçıyorlar.’ dedi bende düşündüm ve teklifinizi kabul etmemeye karar verdim, kesinlikle kabul etmiyorum.” der.

Burada anlatılmak istenen ortadadır. Allah yolunda yürümeye karar vermiş isen sen yoluna bak, Allah yolunun yolcusu gayrıyı neyles. Sevgilinin sevdasına düşen gönül O’ndan başkasını arzular mı, Sevgiliyi arzulayan göz başkasını görür mü, asla görmez, **eğer bu fani dünyada padişahlık, sultanlık marifet olsa idi, mübarek İbrahim Etem Hazretleri tacını, tahtını terk edipte, bir Mürşidin eşiğine secde eder mi idi.** Yine Sevgili Yunus Emre’mizin şu mübarek sözleri ile bu konuyu pekiştirelim.

Ben gelmedim davi (dava) için bana Seni gerek Seni.

(YUNUS EMRE)

Bu Fani dünyaya geliş nedenlerini bilen, bütün Hak dostları da “Biz bu dünya ya ancak Sana kulluk için geldik.” derler.

BEHLÜL DİVANİ'NİN ÜÇ YERDE GÜLMESİ;

Halife Harun Reşid, Ağabeyi Behlül Divani'nin güldüğünü hiç görmemiş ve bu nedenle, Ağabeyinin güldüğünü görüp haber verenlere mükâfat vereceğini halkına duyurur, aradan bir zaman geçtikten sonra bir gün, Behlül Divani Hazretleri üç ayrı yerde güler, hemde aynı gün içerisinde, durumu gören kişi koşarak Halife Harun Reşid'in sarayına gelip gördüklerini anlatır.

Anlatılanların doğruluğundan emin olmak isteyen Harun Reşid hemen Behlül Divani'yi huzuruna çağırır ve “Söyle bakalım hayatında güldüğünü hiç görmedim, duymadım, fakat bu gün bir kişi gelerek üç ayrı yerde üç kez güldüğünü söyledi bu doğru mu, eğer doğru ise niye güldün.” der.

Behlül Divani, “Evet doğru üç yerde güldüm.” der.

İlk güldüğüm; Bir kişi kendisine bir gömlek alıyordu satıcıya, “arkadaş bana sağlam bir gömlek ver beş, altı sene giyebileyim” dedi, halbuki vadesinin dolmasına bir kaç dakika kalmıştı, Azrail kapıda son dakikalarının dolmasını bekliyordu, gömleği alacak ama hiç giyemeden ölecekti ona güldüm.

İkincisinde, bir adam, ufacık bir kulübede üç kuruşa ayakkabı tamir ediyor, kulübesine girerken başı çarpmasın diye eğilerek giriyor sandalyesine oturunca belini doğrultuyordu. Halbuki o kulübenin tabanını, iki karış kazayında girerken eğilmeyeyim dese ve toprağı kazsa, toprağın iki karış altında üç küp altın var onu bulacak ve bu yaşında üç kuruşa ayakkabı tamirciliği yapmaktan kurtulacaktı ona güldüm.

Üçüncüsünde, ise, bir kasap dükkanının önünden geçerken bir baktım ki, ak koyun ak bacağından, kara koyun da kara bacağından asılmış, yani her koyun kendi bacağından asılmış. Buna çok sevindim, ben hep korkuyodum Allah Harun Reşid’in yaptıklarından, beni de sorgular mı diye, ama Allah’a şükürler olsun ki, bu kasap dükkanında her koyunun kendi bacağından asıldığını görünce, herkez kendinden sorulacak diyerek sevinip güldüm.” demiş.

Burada mübarek Behlül Divani hazretleri üç önemli hususa dikkatimizi çekmektedir. Hak dostlarının, kalp gözleri açık olduğundan her şeyleri görürler. Allah, onların görüşlerini açmıştır. **Hz. İmam Hasan Efendimiz “Güzellerin güzeli, güzel ahlakıdır.” buyurmuşlar. Hak dostları devamlı güzel ahlak üzeredirler.**

KOMŞU HAKKI;

Komşu hakkı konusunda ne kadar anlatsak azdır, lakin bütün anlatacaklarımızı Mübarek Hz. Resulullah Efendimizin “Kişi öldüğü zaman öldüğü yerden alınıp mezarına götürülünceye kadar, yedi yerde durdurulup komşu hakkından sorgulanacaktır.” sözleri anlatılacak her şeyi, bir anda anlatmaya yeterlidir.

Komşu hakkı aynı zamanda kul hakkına girer, onunda önemini daha önce anlatmıştık. Hz. Peygamber Efendimiz, komşu hakkından söz ederlerken, orada bulunan sahabeler, “Ya Resulullah o kadar geniş tuttunuz ki, bir komşuyu diğer bir komşuya varis tayin (Servetine ortak) edeceksiniz sandık.” demişler. Bu hususta da çok dikkatli davranmamız ve komşularımıza karşı sevgi, saygı ve şefkatten ayrılmamamız lazımdır. İnşallah komşu hakkından da sorguya maruz kalmayız.

Hz. MUSA İLE ÇOBAN;

Hz. Musa Aleyhisselam, yine bir gün Allah'a kelim danışmaya giderken, dağda bir çobana rastlamış, çoban kendi, kendine Cenab-ı Allah ile konuşur, "Ya Rabbi Sen bu aciz kuluna bir misafir gelsen, ben Sana kepenegi (kepenek yağmur suyunu ve soğuşu geçirmeyen palto vari bir giyecek) giydiririm, Ayağına çarığı giydiririm, değnegimi Sana veririm, koyunların en usullarını da Sana güttürürüm." diyormuş.

Hz. Musa "Sen ne yapıyorsun kardeşim, tövbeye gel, haşa Allah kepenek giyer mi, koyun güder mi." deyince, çoban "Ne yapayım Ya Musa ben Allahımı seviyorum." der. Hz. Musa, "Allah öyle sevilmez, abdest alırsın, şu dualarla namaz kılarırsın, Allah ancak böyle sevilir." diyerek oradan ayrılır ve yolu üzerindeki ırmağa, kutsal esasını vurarak ırmağı ikiye böler ve geçer.

Çoban okuyacağı sureleri aklında tutamadığı için, "Ya Musa bir dakika, ne olur ben sizin söylediğiniz sureleri unuttum, ne okuyacaktım." diyerek öyle bir geliyor ki Nil nehrinin üzerinde hiç ayakları suya bile değmiyor. Çoban daki aşkı görüp hata ettiğinin farkına varan, Musa aleyhisselam "Kardeşim sen yine bildiğin gibi sev, bildiğin gibi sev." diyerek oradan ayrılır.

Tur Dağına gelip Allah' a danışacaklarını danışınca, Cenab-ı Allah "Ya Musa sen ne yaptın, Beni kimselerin sevemiyeceği kadar seven, o kulunun kafasını karıştırdın, şimdi şaştı kaldı, yarın huzuruma gelmeden önce filan yerde bir kulum, var ona misafir ol ve öyle gel." buyurur. Musa Aleyhisselam ertesi gün o kulun yanına uğrar, öğlen namazını kılan adam "Buyur Ya Musa hoş geldin." der. Hz. Musa Allah beni bu adama gönderdiğine göre mutlaka bu adamda bir şeyler var diye merakla adama "Arkadaş sen ne ile meşgulsün, ne yer, ne içersin." deyince adam, "Ya Musa benim dünya ile bir ilgim yoktur, ben burada namazlarımı kılar dualarımı yaparım." der. Hz. Musa "Peki kardeşim sen ne ile doyarsın gelirin nedir." deyince adam, "benim tek gelirim bu baş ucumda ki hurma ağacıdır, bu ağaçtan Allah bana yaz, kış her öğün bir hurma verir ben de onunla doyarım, bu öğünün hurmasını da seninle paylaşacağım." der. Musa Aleyhisselamın bütün ısrarlarına rağmen hurmayı ikiye bölerek yarısını da Hz. Musa'ya yedirir. Oradan vedalaşarak ayrılan Musa Aleyhisselam "Yarabbi bu ne güzel ve ihlaslı, bir kul ona lütfet." diye dua ederek, Tur Dağına gelir ve Allah'a danışır. Ya Rabbi emrin üzerine o kulunuzu ziyaret ettim ve gördüm ki çok ihlaslı ve kanaatli bir kul, ne mutlu o kula." der.

Cenab-ı Allah "Ya Musa o kuluma söylediği gibi yıllardır her öğün bir hurma veriyordum ama bu öğün, Sen ona misafir olacağın için iki hurma verdim, o kulum hurmanın birini saklayıp bir tanesini seninle paylaştı,

dolayısıyla yarım hurmaya onca emeğini, ibadet ve taatini değişti, düşünüp te o hurmanın bu gün Senin için iki verildiğinin esrarını anlasa idi, yarım hurma için nefesine alet olmazdı, ya Allah yarın hurma vermezse diye benin ihsanımdan şüpheye düştü, halbuki dün uğradığın o çobana bir bak, bir çoban için, en önemli ve en kıymetli ihtiyaç maddeleri olan, kepeneğini ve değneğini hiç düşünmeden, hiç tereddüt etmeden bana verecek, şimdi söyle bakalım, bu iki kulumdan hangisi daha ihlaslı ve sadık.” Buyurunca. Hz. Musa “Ya Rabbi her şeyi en iyi bilen ve gören şüphesiz ki, Yaradan Mevlam olan Sizsiniz.” der. Allah bizleri imtihana tabi tutmasın, yarım hurma ile imtihanı kaybeden kişi gibi, nefsimizin peşine düşer de, her şeyi kayıp ederiz Allah korusun.

HIZIR ALEYHİSSELAMIN AYI OYNATIŞI;

Geçimini sokaklarda ayı oynatarak sağlayan bir baba, artık halkın ilgisizliği ve para vermeyişi üzerine, kara, kara düşünür ve en sonunda “Evde ki çocukların bile yiyecekleri yok, ben bu ayıya ne yedireceğim, en iyisi ben bu ayıyı ormana götürüp serbest bırakayım da aç bari kalmasın orada kendisini doyuracak bir şeyler bulur.” der ve ayısını çekerek hüznü, hüznü ormanın yolunu tutar. Yolda karşılaştığı bir kişi “Selamünaleyküm arkadaş bu ayıyı nereye götürüyorsun.” deyince adam, “Hiç sorma arkadaş, yıllardır ayı oynatarak geçimimi sağlıyordum, uzun zamandır İnsanların ilgisi azaldı, toplanan çoluk, çocukta da para yok, senin anlayacağın karnımızı bile doyuramaz hale geldik, bu zavallı bari aç kalmasın diye ormana götürüyorum oraya bırakacağım.” demiş. Adam ayı sahibine, “Arkadaş, gel sen bu fikrinden vaz geç bu ayını bana kirala ben kazanayım veya kazanmayayım sana her gün dilediğın kadar parayı vereyim.” deyince ayı sahibinin keyfi yerine gelmiş ve nasıl olsa ormana bırakacaktım yalan da olsa kayıp edeceğim bir şey yok, doğru ise karnımız doycak, ne mutlu diye düşünür ve “tamam arkadaş ayım sana emanet” diyerek ayısını adama verip evine döner.

Ayıyı kiralayan Hızır Aleyhisselam imiş, ayıyı alıp bir mahallede tefi (çalğı aleti) çalmaya başlar, o kadar güzel çalıyormuş ki İnsanlar bile yerlerinde duramıyormuş, evlerinden duyanlar da, sokağa koşuyorlarmış, bu arada dervişleri ile sohbet halinde olan şibli Ana Hazretleri de camdan bakıp “Allah, Allah, Hızır Aleyhisselam ayı oynatıyor, bunun hikmeti nedir acaba.” diyerek olayın aslını öğrenmek için meydana gider ve Hızır Aleyhisselam’a “Ya Hızır bu ne hal, neden bunu yapıyorsun.” deyince. Hızır Aleyhisselam “Allah geçim sıkıntısında ki, ayıcıyı bu durumdan kurtarmam için bana emir verdi, ben de onun ayısını oynatıp ona para kazanıyorum.” der. Güzel Dost, eğer sen Allah’ın Lutfuna mazhar olabilir isen, ayıcının sorununu Hz. Hızır’a çözdürdüğü gibi senin sorununu da, çözecek bir Hızır gönderir ve çözdürür.

BİLMEDİĞİMİZ KONULARDA İNSANLARI SUÇLAMAYALIM

Bir zamanlar bir memlekette yaşayan gözleri ağma bir İnsan varmış. Komşularının verdiği yiyecekler ile hayatını sürdürüyormuş. “Elden gelen öğün olmaz, o da vaktinde gelmez.” dedikleri gibi, bir gün aç, bir gün tok günleri geçiyormuş.

Durumun farkında olan komşusu, adama gelerek “Komşum senin gözlerin görmüyor, benim de çalışma gücüm yok, ben senin koluna gireyim köyle4re gidelim şu ağma garibe bir yardım edin derim insanlardan topladığımız parayı paylaşırız, önümüzden gelen kış, o paralarla kışın perişan olmadan yaşarız.” demiş.

Komşusunun fikri aklına yatan ağma adam “Peki komşum dediğin gibi yapalım.” Diyor. İki komşu köy, köy dolaşarak yardım toplamaya başlıyorlar. Gün boyu dolaşıp yoruluyorlar ve acıkıyorlar. Köy bakkalından ekmek, peynir ve zeytin alıp bir köşeye oturarak yemeye başlıyorlar. Yerlerken ağma olan komşu, komşusuna “Arkadaş zeytini tek, tek ye sana.” diyor. Komşusu “tek, tek yiyorum” dese de ağma komşu tekrar, tekrar “zeytini tek, tek ye sana.” diyor.

Komşusu, “Arkadaşım vallahi ben zeytini tek, tek yiyorum, sen gözlerin görmediği halde neden devamlı olarak bana zeytini tek, tek ye diyorsun.” deyince, ama komşu “Arkadaş ben zeytini çift, çift yiyorum da seni de çift, çift yiyorsun zannediyorum ve onun için sana, zeytini tek, tek ye diyorum.” demiş.

Bu hikaye bize aslını bilmediğimiz ve emin olmadığımız konularda kimseyi suçlamamız gerektiğini bildirmektedir.

İnsan olarak, insanlığa yakışmayan bu hal, maalesef çoğumuzda mevcuttur. Nefsimize zor gelen iftiraları insanlara yüklerken Allah’tan korkmalıyız.

“Gördüklerinizi eteğiniz ile örtünüz, görmediklerinizi de söylemeyiniz.” sözünü unutmamalıyız.

Gel ey deli gönül aç can gözünü
Nefsin körlüğünde kalma insan ol
Özün ile birlik eyle sözünü
Benlik davulunu çalma insan ol

Sen seni bilmesi ne güzel olur
Gönül sarayına dost mihman gelir
Kalp gözü görenler gerçeği bilir
Gafleti serine salma insan ol

(Kamil Sayın)

SELAMLAŞMANIN ÖNEMİ;

İnsanların birbirleri ile selamlaşmalarının Allah'ın emri olduğunu, Cenab-ı Allah'ın "Birbirlerinizle selamlaşın, ola ki verdiğiniz selamı, selam verdiğiniz kişi bilerek veya bilmeyerek almaz ise, sakın üzülmeiniz, çünkü o selamın alıcısı Ben'im." dediğini ve bir insan için bundan daha büyük bir şeref olamayacağını Hz. Resulullah Efendimiz anlatmıştır.

Bu şerefe nail olmayı kim istemez, o halde bütün insanlara sevgi ve şefkatle yaklaşmalı ve saygı ile selamlamalıyız.

Bakınız bu hususta Sevgili Yunus Emre'miz ne güzel söylemiş.

**Elif okuduk Ötürü
Pazar eyledik götürü
Yaratılanı hoş gördük
Yaratan dan ötürü.**

(YUNUS EMRE)

NURLU SÖZLERDEN BİR DEMET;

Sakın terk-i edebden kûy-ı Mahbub-ı Hüdâ'dır Bu
Nazargâh-ı İlâhidir Makam-ı Mustfâ'dır bu.

(NÂBÎ)

Tevazu ilmin meyvesidir. Tevazu şeref süsüdür. Tevazunun meyvesi yükselmektir. Kanaatin meyvesi, Azizliktir.

(ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI)

Edeb erkâna bağlıdır, ayağımız, başımız.
Güllerden koku almıştır, toprağımız, taşımız.
Soframızda bulunan, lokmalar hep helaldir.
Yiyenlere nûr olur, Ekmeğimiz, Aşımız.

Madde karanlığı, Akıl nûru ile.
Cehalet karanlığı, İlim Nûru ile
Nefis karanlığı, Marifet Nûru ile
Gönül karanlığı da, Aşk Nûru ile aydınlanır.

(HACI BEKTAŞ-I VELİ)

Karanlık, aydınlıktan, yalan, doğrudan kaçar.
Güneş, yalnız da olsa etrafına ışık saçar.
Üzülme, Doğruların kaderidir yalnızlık.
Kargalar sürü ile, kartallar yalnız uçar.

(ÖMER HAYYAM)

Sen içine dön, yalnız dışınla meşgul olma.
Çünkü sen cisminle değil, ruhunla İnsansın.

(İBNİ ARABİ)

Bir kitaptan elde edinilen bilgi vardır, bir de hayattan edinilen bilgi.
Olgun İnsan diye ikisine de sahip olana derler.

(CENAP ŞAHABETTİN)

Hakiki dost, sıkıntılı zamanlarda senin gurur ve izzet-i nefsinin kırmadan, sana yardım edendir.

(HZ. ALİ)

Sabır kara bir dikenin yutması. Diken, içini parçalayıp geçerken de hiç ses çıkarmamaktır.

(ŞEYH EDEBALİ)

İffet (Namuslu olmak) güzelliğin zekâtıdır.

(HZ. ALİ)

Dinle sana bir nasihat edeyim. Hatırdan gönülden geçici olma.
Yiğidin başına bir hal gelirse, Bunu yad ellere açıcı olma.

(PİR SULTAN ABDAL)

Kalp gözün kör olduktan sonra, baş gözüyün görmesinde bir yarar yoktur.

(HZ. ALİ)

HURMA BİZİM AMCAMIZDIR;

Bu söylediğim size ters, hatta gülünç gelebilir, fakat Hz. Resulullah Efendimiz Mübarek birgün bir adet hurmayı eline alarak “Bunu çok, çok yeyiniz, çünkü bu sizin amcamızdır.” buyurmuşlar. Cemaat “Peki efendim hurma nasıl amcamız olur.” dediklerinde, Efendimiz Mübarek “Adem atamızın çamuru karılıp Allah’ın istediği şekli verdiklerinde bir yumruk büyüklüğünde çamur artmış ve melekler Cenab-ı Hak’ka danıştıklarında Yüce Mevlamız, Baş ucuna koyun, emrini verir ve çamuru Adem atamızın başucuna koyduklarında, çamur zaman içinde hurma ağacı olup meyve verir, dolayısı ile Hurma Adem atamızın çamurundan olduğu için amcamızdır.” buyuruyorlar.

Bütün tıbbi araştırmalar da gösteriyor ki, Hurma İnsan vücudunda mevcut olan tüm değerleri üzerinde taşıyan bir meyvedir. Bilhassa oruçlu insanların gün boyunca kaybettikleri enerjilerinin oruç açımı yedikleri birkaç hurma ile yerine geldiği tesbit edilmiştir.

VEBA HASTALIĞININ İSTANBUL’U SARMASI;

Veba hastalığı İstanbulda görülür ve hızla yayılır, her gün yüz kişiye yakın insan hayatını kaybetmektedir, bu durum karşısında Alimler büyük bir panik

içerisinde ne yapacaklarını düşünürler ve “Doktorların da çare bulamadıkları bu hastalığa çare bulsa bulsa zamanın evliyası bulur.” diyerek zamanın evliyasına giderler ve durumu arz ederek, bir çare bulmasını isterler.

Evliya kendilerine, birgün sonra tekrar gelmelerini söyler. Ertesi gün, gece niyazda bulundum Hz. Peygamber Efendimiz, bana şu duayı öğrettiler.

Li Hamsetün Utvubuha
Harral Veba El Hatıma
El Mustafa Vel Murtaza
Vebnahüma Vel Fatıma

Bu akşam yatmadan önce, bu duayı okuyun, yarın bu hastalıktan sadece bir kişi ölecek, o kişiyi bu duayı okuyarak yıkayıp, kefenleyiniz ve mezara koyunuz. Böylelikle bu amansız hastalık, İstanbul’u terk edecektir.” buyururlar. Ve olay aynen vuku bulur, veba hastalığı da İstanbul’u terk eder.

Bu duayıda kısaca açıklayalım. “Allah’ım bu beş kişi; Hz. Muhammed Mustafa, Hz. Ali, Hz. Fatıma, ve Evlatları, Hz. Hasan Ve Hz. Hüseyin hürmetine bu ateşli veba hastalığından bizleri koru, muhafaza et” anlamına gelmektedir.

Bu olaydan sonra, Ehlibeyt efendilerimizin yüceliğini ve Allah katında ki değerlerini birkez daha anlamış oluyoruz, bu kısacık duayı ezberleyip her zaman okumakta fayda vardır.

RESULULLAH EFENDİMİZİ GÖRME VESİLESİNE BAKINIZ;

Biz Emirdağ’lı olarak Ankara’da yalnız değildik her geçen gün çoğalıyorduk. Aileler arasında, akşamları birbirlerine çaya gidip, geliyorlardı. O akşamlardan bir akşam, evlerinin bize uzaklık mesafesinin sıralamasına göre Mustafa Acet hoca amca, yoldan Hacı Osman hoca ve Yalnız Mustafa hoca amcaları da alarak bize çaya gelmek için yola koyulurlar.

Hacı Osman ve Yalnız Mustafa hoca amcalar yeni yerleşmekte oldukları için gerçekten yalnızlardı. Bizim eve yaklaşırken, hanımının tersine bazen mugallitlikler yapan Acet hocam, yalnız Mustafa hocaya hitaben “Mustafa sen nereye gidiyorsun.” deyince “ Siz Kazım efendilere gidiyoruz demediniz mi.” diyor. “Evet ama Kazım efendi şarap içer, çay içeceğin bardaklara şarap değmiştir. Sen ömründe gazoz bile

içmemişsin günah işlerim diye, şimdi varınca yenge hanım çay getirir nasıl içeceksin.” deyince bizim Yalnız Mustafa hocamız “Öyle ise ben gitmem.” diyor ve geriye dönüyor. Hacı Osman hocam ne kadar yalvarıp “kardeşim Kazım efendi içse bile hanımı hafızdır, o bardakları çok temiz bir şekilde yıkar, neden dönüyorsunuz dönme” dedi isede adamcağız gelmemiş.

Olayı geldiklerinde çay verildiği zaman, Mustafa Acet hoca amcanın sık, sık gülümsemesi üzerine, babam, “Hocam hayırdır.” dedi. Hacı Osman hocam dayanamayıp yolda olanları anlattı ve arkasına ekledi şimdiye kadar hiç bir yerde ve hiç bir kimseye anlatmadığım bir olayı şimdi sizlere anlatacağım, Ben yıllarca köy ve ilçelerde imamlık yaptım, tam olarak on yedi sene Allah’a yalvardım, her gece yatsı namazından sonra abdest tazeleyip, zikreder ve Allah’ım ne olur bana rüya aleminde Sevgili Peygamberimizin Cemalini göster, demeden asla yatmazdım, ama bir türlü görememiştim.

Eskişehir’in Sivrihisar Camii imamlığı görevinde idim, yağışlı bir akşam yassı namazının ardından cemaatten bir arkadaşımız, evine davet etti birkaç kişi gittik sohbet, muhabbet derken vakit epey ilerlemişti izin isteyip dağıldık. Evin yolunu tuttum yerler yağmurdan çamur gölüne dönmüştü, kayıp düşmemek için yavaş, yavaş giderken yolda zabıta memuru olan komşum Ahmet efendiyi gördüm, belli ki fazla miktarda alkol almış, çünkü ayakta durmakta bile zorlanıyordu. Benim bile zorlandığım bu çamurlu yolda yürümekte zorluk çeken Ahmet efendi birde beni görünce hoca efendi beni böyle gördü utancı ile tamamen ayakları birbirine dolaşarak çamura düştü. Koştu ama onu tutamadım, hemen yerden kaldırıp koluna girdim ve utanmasın diye, “Ahmet efendi yerler çamur olduğu için düştünüz, yürümek zor, ayağınız çamurdan kaydı.” diyerek evine kadar götürdüm. Kapıyı çalarak “Yenge hanım Ahmet efendiyi içeriye alın.” deyip oradan ayrıldım. Ahmet efendi çok utanmıştı onun neler yaşadığını tahmin edebiliyordum.

Kendimi o kadar yorgun ve bitkin hissediyordum ki yatağa nasıl yattığımı bile hatırlamıyorum. Abdest tazeleyip zikir çekip dua da etmeden yatmışım, uyuduğum da bana “Komşuna davranışından dolayı Allah duanı kabul etti, onyedinci senedir dilediğin Peygamberimizin Nurunu seyret dediler, doya, doya seyrettim çok şükür.” diye ağlayarak anlattı. Bu dinlediğim hadisenin etkisinden

yıllarca kurtulamadım ve her zaman da hatırlarım. Sizlerinde duymanızı isteyerek bu anımı da sizlerle paylaştım.

Şunu iyi bilmek gerekir ki, Allah bizlerden, bütün mahlukatı, iyi, kötü demeden, ayırmadan sevmemizi, koruyup, gözetmemizi, istemektedir. Allah'ın rızasını kazanmak istiyorsak bu esasa uygun yaşamaya bakacağız.

“Cümlalemi Hak gözüyle görmeden
Sanma ki ölmeden ölmüş giderim.”

(KAMİL SAYIN)

Diyerek, kullarda Hak'kın tecelliyat nurunun unutulmamasını, kulların hor görülmemesini dile getirmeye çalıştım.

Bakınız Hak dostları “Kepenek altında Er yatar.” diyerek, Siz, basit bir çoban sanırsınız ama, o kepenegın altında ki, o kişi belki büyük bir evliyadır demişler. Onun için her canlıya hakkaniyetle ve hoşgörü ile ve de saygı ile yaklaşmamız bizim yararımıza olacaktır bunu asla unutmamalıyız.

ŞAHI MERDAN COŞA GELDİ

Şahı Merdan coşa geldi sırrı aşikar eyledi
Yağmuru yağdıran benim deyi ömer'e söyledi
Ol dem şimşek yalabıyup yedi sema gürlendi
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari

Ömer vardı ol Muhammed gıtında dedi beyan
Ya Muhammed Ali midir arşu alanda gürlleyen
Çarkı gerdün elinde mi sırrı hikmet söyliyem
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari

Ol Muhammet buyurdu ki yektir Ali bir dedi
Hüvel evvel hüvel ahir her şeye gadir dedi
Aliye şek getiren mutlaka kafir dedi
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari

Lahmeke lahme buyurdu cismim Ali demmike
Ali benim veçim dedi zülcelalı rabbike
Hükmü bağı adil handır velailaha gayrüke
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari

Kun deyince var eyledi onsekizbin alemi
Hem yazandır hem bozandır lefi mafuz galemi
Cümle dertliler dermanı yarelerin merhemi
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari

Sefil Alim akıl ermez hikmetine Alinin
Sarrafa olan kıymet biçsin gevherine lalinin
Aşıka maşuk göründü aklın aldı delinin
Hem sakidir hem bakidir nuru Rahmandır Ali
Hem ciğer pareyi Zöhra nuru çeşmim Haydari
(SEFİL ALİ)

ŞAHI MERDAN COŞA GELDİ

Dost Dost,
Şah-ı Merdan Coşa Geldi Sırrın Aşikar Eyledi
Yağmuru Yağdıran Benim Diye Adem'e Söyledi
Ol Demde Şimşek Balkıyıp Yedi Sema Gürledi
Hem Sakidir, Hem Bakidir Nur-i Rahman'ım Ali
Yetiş Carımıza Kurtar Medet Mürvet Ya Ali

Dost Dost,
Kün Deyin Kün Deyince Var Eyledi Onsekiz Bin Alemi
Hem Yazandır Hem Bozandır Levh-i Mahvuz Kalemi
Küllü Dertlerin Dermanı Yaraların Melhemi
Hem Sakidir, Hem Bakidir Nur-i Rahman'ım Ali
Yetiş Carımıza Kurtar Medet Mürvet Ya Ali

Dost Dost,
Sefil Alim Akıl Ermez Hikmetine Ali'nin
Sarrafa Olan Kıymet Biçer Gevher İle Lalının

Nice Aşığa Maşuk Oldu, Aklın Aldı Delinin
Hem Sakidir, Hem Bakidir Nur-i Rahman'ım Ali
Yetiş Carımıza Kurtar Medet Mürvet Ya Ali

(SEFİL ALİ)

GAFİL GEZME ŞAŞKIN

Gafil gezme şaşkın birgün ölürsün
Dünya kadar malın olsa ne fayda
Söyleyen dillerin söylemez olur
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Sen söylersin söz içinde sözün var
Çalarsın, çırparsın oğlun kızın var
Şu dünyada üç beş arşın bezin var
Tüm bedesten senin olsa ne fayda

Kul Himmet Üstadım gelse otursa
Hak'kın kelamını dile getirsen
Dünya benim deyi zapta geçirse
Karun kadar malın olsa ne fayda

(KUL HİMMET)

SAYILIR

Bektaş-ı Veli'nin yolun bilmeyen
Gündüzü karanlık gece sayılır
Evlad-ı Âli'ye biat etmeyen
Zümresi münafık pice sayılır

Evlad-ı Mürsel'den tutmayanlardan
Bilin ki ıraktır din ile iman
Kim nesli Ali'ye ederse güman
Yüz bin emek çekse hiçe sayılır

Arşın yücesidir başının tacı
Ka'be'ye ulaşır zülfükar ucu

Ehl-i beyt katarı güruh-u Naci
Cümle güruhlardan yüce sayılır

Kul Himmet'im bu manayı alanın
Zamanında imanını bulanın
Hazret-i Hünkâr'ı mürşit bilenin
Bir niyazı yüz bin hac'ca sayılır

(KUL HİMMET)

DURAÇLAMA

Her kime dervişlik bağışlana
Kaldı gide pak ola gümüşlene

Nefsinden misk ile amber tüte
Budağından ilüşar yemişlene

Yaprağı dertli için dermen ola
Gövdesinde çok kademler işlene

Aşığın gözü yaşı hem göl ola
Ayağından saz bükülüp,kamışlana

Cümle şair dost bahçesi bülbülü
Yunus Emre arada duraçlama

(YUNUS EMRE)

ÖYLE GEL

Bu aşkın sırrına ereyim dersen
Önce bir ermişe sor da öyle gel
Hak'kın Cemal'ini göreyim dersen
Evvela sen seni gör de öyle gel

Hakikat ilminin sabırdır başı
Şah olsa da benlik gütmez er kişi
Sen kendi nefsinle eyle savaşı
Sadık ol sözünde dur da öyle gel

Hüdaî emeğın gitmesın zaya
Bozulan süt artık tutmuyor maya
Bu aşkın yoluna gidilmez yaya
Aşk atına binip sür de öyle gel

(ÂŞIK HÜDAİ BABA)

MAKBULDÜR

Faydası olmayan bahardan yazdan
Yüce dağbaşının kışı makbuldür
Cahilin ettiğı sohbetten sözden
Alimin hayali düşü makbuldür

Lokma yeme muhannetin elinden
Kurtulaman sonra acı dilinden
Namertlerin kaymağından balından
Merdin kuru yavan aş makbuldür

Hüdaî konuşur bir ince dilden
Hal ehli olmayan ne bilir halden
Bilgisiz görgüsüz duygusuz kuldan
Ölülerin mezar taşı makbuldür

(ÂŞIK HÜDAİ BABA)

BENİ

Erenler zehir getirin
Balınan öldürmen beni
Bağrıma diken batırın
Gülünen öldürmen beni

Hiçlik aleminde mestim
Varlık sevdasını kestim
Yokluk benim eski dostum
Malınan öldürmen beni

Yar diyerek yana, yana
Can teslim ettik Canana
En yakınım kıysın bana
Elinen öldürmen beni

Bir aşktır düştü özüme
Yanarım kendi közüme
Leyla görünüp gözüme
Çölinen öldürmen beni

Duygular dönüştü söze
Yanık seda işler öze
Dertli, dertli vurup saza
Telinen öldürmen beni

Hüdaî'yim daldım gama
Saldı beni demden, deme
Asın kesin yüzün amma
Dilinen öldürmen beni

(ÂŞIK HÜDAİ BABA)

GÖNÜL ÇALAMAZSAN

Gönül çalamazsan aşkın sazını
Ne perdeyedokun ne teli incit
Eğer çekemezsen gülün nazını
Ne dikene dokun ne gülü incit

Bülbülü dinle ki gelesin coşa
Karganın namesi gider mi hoşa
Meyvesiz ağacı sallama boşa
Ne yaprağını dök ne dalı incit

Bekle dost kapısın sadık dost isen
Gönüller tamir et ehli dil isen
Sevda sahrasında Mecnun değilsen
Ne Leyla'yı çağır ne çölü incit

Rızaya razı ol Hak'ka kailsen
Ara bul mürşidi müşkülde isen
Hakikat şehrine yolcu değilsen
Ne yolcuyu egle ne yolu incit

Gel Hak'tan ayrılma Hak'kı seversen
Nefsini ıslah et er oğlu ersen
Hüdaî incinir, inciden versen
Ne kimseden incin ne eli incit

(ÂŞIK HÜDAİ BABA)

İBRETİLİ SÖZLERDEN BİR DEMET;

“İnsanın bilgisine, hünerine bakma, ahdinde duruyor mu, vefası var mı, ona bak.”

“Gönlünü Arif olmayanların hevesine bağlama.”

“Dünyayı bir soğan parasına dahi alma.”

“MEVLÂ kimin göbeğini aşkla kesti ise, Âşıkların feryatlarını o duyar.”

“Hele sor Mürşid Kâmil'e, senin kilon kaç ey gönül.”

(Meçhuli Baba)

“Hele bir EHLİBEYT Ceminin defterine, adını yazdır. O zaman Cennet'te, Cehennem'de sana vız gelir. ”

(ÖMER HAYYAM)

EĞLEN YOLCUM

Eğlen yolcum, eğlen bir su vereyim
Susuz çöller aşmadın mı yaralı
HÜSEYİN Cemali vardır yüzünde
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

Bende ayrı düştüm sevdiklerimden
Ok yedim zamane yezitlerinden
Dileğim var Kerbelanın çölünden
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

Sensin Zeynel Canım Kabe dediğim
Sana gelen oklar sinemi deldi
Bak bende susuzum o günden beri
Beni mahrum etme Dost ellerinden
Beni mahrum etme ŞAH yollarından

(DURSUNALİ AKINET)

**“Kâmil ile muhabbete doyulur mu be gönül
Cahil ile geçen ömür, sayılır mı be gönül.”**

(Kamil Sayin)

**“Kâmil ilen ülfet etmek, Cennet’e girmek imiş.
Cahil ilen hemhal olmak, Cehennem görmek imiş.”**

(ÂŞIK ALİ PERVARİ)

ARİF’LERİN SOHBETLERİNE DOYULUR MU? Tabi ki doyulmaz.

**“Sorma kişinin aslını, izzetinden bellidir
Meclis-i İrfan görenler, sohbetinden bellidir.
Zahidin kalbi görünür, gün gibi belli ayan
Bir kişinin bak gözüne, suretinden bellidir.
Âşık-ı Sadık olanlar, göz yaşından bellidir.”** diyerek

Arifler ve Hak Dostları ne kadar doğru söylemişler, ancak, Âşık-ı Sadık olanlardan duyulabilecek sözlerdir bu sözler.

Yüce Mevlâna Hazretlerinin, aşağıda ki davetine bakınız, bu davet, her babayığidin ağzından çıkabilir mi?

**“Gene (yine) de gel, gene de
Ne olursan ol,
İster kafir ol, ister ateşe tap, ister puta
İster yüz kere tövbe etmiş ol,
İster yüz kere bozmuş ol tövbeni
Umutsuzluk kapısı değil bu kapı
Nasılsan öyle gel.”**

(HZ. MEVLÂNA)

Bazı kaynaklar bu sözün Ebû Said-i Ebûl Hayr’ a ait olduğunu söylüyorlar ama bu sözler Hz. Mevlâna ile özdeşleşmiştir.

Bu söz İnsanlık adına söylenebilecek çok mübarek bir sözdür.

Kimin söylediğinden ziyade, ne söylediğine bakılır.

Hak Kapısına davet ancak bu kadar güzel ve anlamlı olabilir.
Söyleyenlerin Ruhları şad olsun.

AĞLAYAN VE AĞLATAN KÖPEĞİN HİKAYESİ;

Belçika da kablo işinde çalışan (Elektrik, telefon ve televiyon kablolarının direklerden giden hatlarını yer altından döşeyen) bir arkadaşımın dinledim bu olayı, dinlerken çok ağladım ve şimdi yazarken de ağlıyorum, hatırladıkça da aynı ruh halini taşıyorum.

Arkadaşım olayı şöyle anlattı; “Villaların çok olduğu bir sokakta çalışıyorduk, arkadaşların hepsi Türk oldu için Türkçe konuşuyorduk, akşama doğru önünde çalıştığımız villanın sahibi olan Belçika’lı geldi ve bize kendi dilinde “Merhaba siz hangi millettensiniz.” diye sordu, biz kendisine Türk olduğumuzu söyleyince “Benim köpeğim, siz burada çalışmaya başladığınızdan itibaren ağlıyor ve uluyor, ne yiyor ne de içiyor, düşündüm ve sizin Türk olabileceğinizi tahmin ettim. Köpeğimi Türkiye’den alıp getirmiştim, sizin Türkçe konuştuğunuzu anladığı için ağlıyor. Ne olur onu yanınıza getireyim biraz ilgilenin” dedi ve köpeğin bağına çözerek yanımıza getirdi.

Yanımıza gelen köpek ayrı, ayrı hepimizin paçalarına dolanarak keyfinden yatıp yuvarlanmaya başladı, Türkçe konuşarak sevdik, keyfine diyecek yoktu. Villa sahibi bize izzet ikram, pastalar ve içecekler getirerek teşekkürler etti ve “Lütfen bu sokaktaki çalışmalarınız bitinceye kadar her gün getireyim yanınızda dursun.” dedi.“O sokakta bir hafta kadar çalıştık, her gün sabah sahibi köpeği yanımıza getiriyordu, köpek bizimle olmaktan çok keyifli oluyor ve yeyip içiyordu, keyfine diyecek yoktu. Köpeğin geldiği ülkedeki sahibinin dilinden konuşmaları duyunca, bizi sahiplenip, yanımıza gelebilmek için ağlaması, yemeden içmeden kesilmesi, yeni sahibini ve bizleri şok etti.” dedi.

Bu dinlediklerim beni o kadar çok üzmüştü ki, bunu anlatmak mümkün değil. Bu anlatılanlar dan kendi şahsıma şu neticeleri çıkartmıştım; Yüksek bir duvarın arkasında, görmemesine rağmen eski sahibinin dilinde konuştular, burada sahibimin milletinden olan, aynı dili konuşan insanlar var onların yanına gitmeliyim düşüncesi ile ağlayan yemeğini dahi yemeyerek, yeni sahibine derdini anlatabilen, Türklerin yanına gelince, onların ayaklarına, paçalarına dolanarak, yerde yatıp yuvarlanarak, sevincini gösteren bir hayvan kadar milliyetçi değil miydik. Daha da ötesi, bizimde bir sahibimiz yok mu idi, bir hayvan bile sahibini unutmazken biz asıl

sahibimiz olan Yaradan'ımızı unutuyor mu idik. Bu dünya telaşı bizi sahibimizden uzaklaştırıyor mu idi.

Aklıma rahmetli Âşık Mahzuni Şerif'in şu dörtlüğü geldi;
" Ben düşün görmedim, bilmem balayı.
Yırtık çul giyişim, yılda bir defa
İşten, güçten, gamdan, dertten dolayı.
Allah bir deyişim, yılda bir defa. "

Biz de aynı bu dörtlükte söylendiği gibi, Yaradan'ımızı darda kalmadan anmıyoruz diye düşünüyorum. Allah bizleri sahipsiz bırakmasın. Bizlere sahip çıksın inşallah.

HASTALARA OKUNACAK DUA;

Yine rivayet edilir ki; Hastalığın pençesinde inleyen hastalara,

**"Ya mubdiâl berâyâ
Ve muideha bi gudretihi
Ve Hürmeti Muhammed'in
Ve Ehlibeyt'i Muhammed "**

Bu duanın okunmasının faydaları alenen görülmüştür.

BÜYÜKLERİMİZ, ZİHNİ AÇMAK İÇİN;

Bismillahirrahmanirrahim.

**" Rabbi Zidni İlmen Fehmen ve imanen. ,,
" Yarabbi, benim zihnimi, ilmen, fehmen (anlayış, duyuş, seziş)
ve imanen aç." demektir.**

Bu duayı okumanın, kişinin zihnini açtığını söylemişler

YA RABBİ;

Gönlümde Olanı Hakkımda Hayırlı Eyle.

Hakkımda Hayırlı Olanı da Gönlüme Razı Eyle.

(Hz. ALİ K.A.V.)

SOFRA DUASI;

Estağfurullah, Estağfurullah, Estağfurullah Ellezi, La İlahe İllallahu, Hüvel Hayyul, Gayyumu, Ve Etubi İleyh, Ve Eshelühüt Tövbete, Ve Hidayete, Vel Mağfirete Lena İllehu Hüvettewvabuürrahim.

Bismillahirrahmanirrahim.

Kerem Seyyidina Ya Nebi, Kerem Seyyidina Ya Ali, Kerem Seyyidina Ya ehlibeyt-i Resulullah, Kerem Seyyidina Ya Abdül Kadir Geylani, Kerem Seyyidina Ya Hünkar Hacı Bektaş-i Veli, Pirimiz, Ustadımız Hürmetine Hu Diyelim Huu.

**Allah, Allah
Allah,Allah
Allah, Allah.**

Allah Ulu, Sofra Dolu, Nebimiz, Hz. Muhammed Mustafa, Pirimiz, Aliyyel Murtaza, Yolumuz Ehlibeyt'in Yolu Olsun, Sofra Nur, Kaza Bela Geri Dur, Sahibini Eyle Mamur, Artsın Eksilmesin, Taşsın Dökülmesin, Kazaya Kalkan, Belaya Bekçi Olsun, sıratı Köprü, Mahşerde Dulda Olsun, Bu Nimetler Yendi Ganisi Gelsin, Hak'kın Dergâhına Kayıt Olsun, Sofralarımız Selman-ı Pak Hazretlerinin Serdiği, Üçlerin, Beşlerin, Yedilerin, Kırkların, On iki İmamın, On dört Masumu Pakın, On yedi Kemerbestin, Yirmi dört Bacının, Yetmiş iki Şühedanın, Yetmiş bin Evliyanın, Bulunup Lokma Yediği Sofra Olsun, Lokma Sahiplerinin Kazançlarına Hızır Uğrasın, Ehlibeyt-i Ali Aba Bereketi İle Bereketlensin.

**Allah, Allah
Allah,Allah
Allah, Allah.**

“Li Hamsetün Utvubuha Harrel Veba El Hatıma, El Mustafa, Vel Murtaza Vebnahüma Vel Fatıma.”

“Li Hamsetün Utvubuha Harrel Veba El Hatıma, El Mustafa, Vel Murtaza Vebnahüma Vel Fatıma.”

“Li Hamsetün Utvubuha Harrel Veba El Hatıma, El Mustafa, Vel Murtaza Vebnahüma Vel Fatıma.”

Ya Rabbi Dualarımızı Kabul, İbadetlerimizi Makbul, Gönüllerimizi Mesrur Eyle. Sen Affedicisin, Bizleride Affet, Cümlemizi Sana Layık Kul Et, Resulullah Efendimize Layık Ümmet Et, Ehlibeyt-i Ali aba'ya Layık Dost Et.

Amin, Amin, Amin El Fatiha-i Maas Selavat...

MEDET

Şahın defterinden karalı isen
Kulun kalbini bilene yalvar
Eğer yar elinden yaralı isen
Yeşil merhem verip sarana yalvar

Çeken bilir İsmailin nazını
Görse idim Muhammed'in yüzünü
Karanlıkta karıncanın izini
Fehmedip izini sürene yalvar

Cennet misali cemde bülbüller öter
Onlarda birbirine güferler satar
Şidde Muhammed'in carına yeter
Alıp Zülfikar'ı çalana yalvar

Dört kapıya oniki erkan kurdular
Tecelliye indi Kırklar, Yediler
Hünkar Hacı Bektaş Veli dediler
Cem edip başına derene yalvar

Kul Mustafam Yar olursan Yarın var
Dört Kitabı irşad edip kuran var
Cümlalemin kısmetini veren var
Günde bi karara durana yalvar

(KUL MUSTAFA)

Kul Mustafa, bizlere ne kadarda güzel anlatıyor, kime yalvarmamız gerektiğini.

Başka kapımızın olmadığını bilmeli ve ona göre hareket etmeliyiz. Aklın yolu birdir, ancak dünya sarhoşluğuna kapılanlar için bu farklı olabilir.

Şöyle bir bakalım ve düşünelim, bizden önce gelenler neredeler, sanki hiç yaşamamış gibiler. Bu dünya hayatının geçici olduğunu, bu fani dünyada kimsenin baki kalamayacağını bir an önce anlayalım ve gerçek olan ahret hayatımıza hazırlık yapalım. Kime yalvaracağımızı bilelim artık.

MUHİDDİN-İ ARABİ HAZRETLERİNİN SIRRI;

Sultan Selim Şam'a girmiş, yani Şam'ı topraklarına katmış ve asıl amacı olan Mısır'ı alma planları yapmaktadır. Ordusu yorgundur ve maddi sıkıntıları da vardır. Mısır'a taarruza geçmek için uygun bir zaman ve para gerekmede idi.

Bir gün Sultan Selim hamamı kapattırır ve yalnız başına hamama girer, hiç kimsenin olmaması gereken hamamda, yaşlı bir ihtiyar oturmaktadır. Duruma sinirlenen Selim, sinirli bir vaziyette ihtiyara yaklaşır. Başına su dökcek dahi gücü olmayan ihtiyara, "Bu yaşa gelmişsin ama daha kendini yıkatacak bir dost, bir hizmetkar dahi bulamamışsın, ben bari yıkayayım seni." der. İhtiyar "Allah zamanın hükümdarını bana keseci olarak yolladı, daha nasıl hizmetkarım olsun, bundan büyük hizmetkar mı olur" deyince Sultan Selim, İhtiyarın hiçbir belirtisi olmamasına rağmen kendisini tanımasına hayret ederek, İhtiyarın kimliğini sorar. İhtiyar, "Ben Evladı Resul'den Muhiddin-i Arabi'yim, sana Mısırın fethini müjdeliyorum, sen de benim sırrımı çöz türbemi yaptır." diyor ve kayboluyor.

Yaşadıklarına inanamayan Selim, hamamdan çıkar çıkmaz hemen araştırmaya başlar, Şeyh Muhiddin-i Arabi'nin kitaplarını okur, tellallar ünletir ve babalarından, dedelerinden Muhiddin-i Arabi Hazretleri ile ilgili bilgi sahibi olan herkesi toplamalarını, kabrin yerini bilenlerin ödüllendirileceği halka duyurur.

Şam halkı Şeyh'in kabrini bilmiyorlardır, bu konu araştırılır, yalnızca dağda koyun otlatan bir çoban gelir: "Efendim Kasyun dağının yamacında bir yer biliyorum, oradan ne koyunların birisi bir ot yer ne de oraya bir hayvan basar, oranın otları kendi halinde büyür ve zamanı gelince de kurur gider, zannım o ki aradığınız yer orasıdır." der.

Çobanın tahmini doğru çıkar, kazılan yerde Şeyh-i Ekber'in cesedi hiç çürümeden durmaktadır. Hatta taşlarla yaraladıkları yerlerinden de hala sıcacık kan sızmaktadır. (Yani Hz. Şeyh, asılıp taşlandığı gün bu günmüş gibi durduğunu göstermekle davasında haklı olduğunu ve Allah'ın Evliyalarının kerametlerini de göstertmiştir.)

Sultan onun için bir türbe yaptırır ve defin işlemiyle bizzat ilgilenir. Defin bitince Şam halkının Şeyh hakkında ki bildiklerini öğrenmek ister. İleri gelenlerden bazı alimleri ve gün görmüş kişileri huzura çağırır. Onlar da kendilerine intikal eden bir rivayeti sanki ağız birliği etmişçesine anlatırlar. Meğer vakti zamanında Şeyh, camide vaaz verirken, Şam halkının maddi şeylere düşkünlüklerinden yakınlıkla onlara nasihat etmiş, sonunda da ses tonunu yükseltip ayağını yere vura, vura "Sizin taptığınız

benim ayağımın altındadır.” diye haykırmış. Halk, bu söz ile kendi inançlarına hakaret edildiğini, kendilerinin Allah'a taptıklarını, Şeyh'in bu sözüyle küfre girdiğini iddia ederek, Şeyh'i kadınlara şikayet etmişler ve onlar da Şeyh'in idam ile cezalandırılmasına hükmetmişler.

Şeyh'in haksız yere eza, cefa çekmesine gönüllü razı olmayan dostlarından biri Muhiddin-i Arabi'ye gelip “Neden sözünüzden dönmüyorsunuz, neden sır gibi davranıyorsunuz.” diye sorunca Şeyh, acı bir tebessüm ile "İza dahale's-Sin ila's-Şın zahira sırrı." demiş.

Sultan bunu duyunca çok şaşırır. Bu söz, "Sin Şın'a girince sırrım anlaşılır." demeye gelmektedir. Çünkü Sin, Selim adının ilk harfi, Şın da Şam isminin ilk harfi idi. Sin'in Şın'a girmesi gerçekleşmiştir, yani Selim Şama girmiş ve bu sırrı ortaya çıkartmıştır.

Sultan, Şeyh'in idamına neden olan bu sözü tam olarak nerede söylediğini araştırır. Aradan üç yüz yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen bir kişi, “Atalarımın duyduklarına göre tahminen şu yüksek duran tepede bir cami varmış, Şeyh, o camide Şam halkına vaaz-u nasihat eder iken hiddetlenerek sizin taptığınız benim ayaklarımın altındadır demiş.” deyince Sultan, bizzat oraya kadar gider ve eski caminin olduğu yeri kazmalarını emreder. Çok geçmeden kazılan yerden on iki küp altın çıkar.

Halk ve Sultan, bir kez daha şaşkınlık içerisinde kalırlar ve anlarlar ki, Şeyh Muhiddin-i Arabi, “Sizin taptığınız benim ayaklarımın altında.” demekle, “Ben size Allah'tan başka tapılacak yoktur diyorum, siz paraya tapıyorsunuz, o da benim ayaklarımın altında.” demek istemiştir.

Ama zamanın kadı efendileri de dahil olmak üzere, bunu kimse anlayamamış, O'nun bir Evladı Resul olmasına dahi bakmadan, Şeyh-i Ekber'i haksız yere idam ve linç etmişlerdir.

O gece Sultan Selim, rüyasında Şeyh'i görür. Şeyh, “Oğlum yarın o çıkarttığınız altınları caminin bahçesine getirtilir ve tellal ünlet Cuma namazını kılıp çıkanlara bu altınları dağıtacağım de. Cuma namazını kılıp ta öğle namazını kılmadan çıkanlara hiç bir şey verme, cezalandır. Camide kalıp ta öğle namazını kılanlara altınları ver.” der.

Sultan Selim, Pir Hazretlerinin dediğini yapar. Cuma namazını kılan her kes dışarıya çıkarlar, caminin hocası da müezzin'e “Biz de çıkalım altınlardan payımızı alalım millet paylaşır bize kalmaz, sonra tekrar girer öğle namazımızı kılarız.” der ve onlar da çıkarlar. Hoca ve müezzinin de çıktıklarını gören Sultan Selim, camiye girince bir bakar ki, Şeyh Muhiddin-i Arabi Hazretleri tek başına namaz kılmaktadır.

Şeyh selam verince Sultan Selim Şeyh'in ayaklarına kapanır. Şeyh, “Oğlum ben o günkü sözümün doğruluğunu bir kez daha kanıtladım, altın

için hocaya varıncaya kadar herkes namazı terk etti, bunların Allah ile işleri yok, bunların dertleri para ile, şimdi dışarıya çık onlara bu hallerinin Allah'a ve dine aykırı olduğunu söyle, bu altınları da ordunun ihtiyaçları için kullan" der ve kaybolur.

Allah bizleri, dünya varlığı için Ahret hazinesinden mahrum olanlardan etmesin. Dünya hırsı insanın gözlerini öyle kör eder ki, önünde ki gerçekleri dahi göremez.

MUHİDDİN ARABİ HAZRETLERİNİN FATİHA SURESİ TERTİBİ;

Hazreti Ali (k.a.v.) şöyle buyurmuştur:
Fatiha suresini aşağıdaki tertip üzere günde bir (1) defa okuyan kimsenin dünyevi ve uhrevi muradı hasıl olur. Allah Teala insanların kalbini okuyan kimseye musahhar eder ve üzerinden bütün belaları kaldırır.

Şeyh Muhiddin Arabi r.a. hazretleri şöyle buyurmuştur: Fatiha suresini tertiplendiği şekilde hergün yedi (7) defa okuyan kimse, halktan gizli ve örtülü olan gayb alemini temâşe eder. Meleküt aleminden olan ruhanilere muttali olup, ceberüt alemiyle irtibat sağlar. Süfli alemde kopup beka alemiyle tam bir bağlantı kurar. Dünyevi ve uhrevi maksatlarınada ulaşır, zafer yolunu elde eder. Allah c.c. ın feyiz ve lutfuyla bu esrara vakıf olur.

OKUMANIN ŞEKLİ ŞÖYLEDİR:

Kimselerin olmadığı bir yerde, bedenve elbisen temiz olarak güzelce bir abdest aldıktan sonra, iki rekat hacet namazı kıl. Namazdan sonra 70 defa istiğfar, 70 defa da Peygamberimiz hazreti Muhammed (s.a.v.) e salavat getir. Daha sonra aşağıdaki Fatiha nın tertibini 70 defa okuyup, hacetin her ne ise Allah Teala dan iste. Süphesiz ki Allah c.c. okuyanın hacetini o gün belki de o saat içerisinde yerine getirir. Okuyan kimseye bir çok kalb ve esrar kapıları açılır. Allah Teala hazretleri lütfi keremiyle okuyanı zengin eder.

Şerif Buhari r.a. hazretleri der ki; Fatiha suresini bu tertip üzere her gün 7 defa okuyan kimse dünya ihtiyaçlarından hiç kimseye muhtaç olmaz ve Allah Teala okuyana gayb kapılarını açar. Fatiha suresinin her yedi Ayetinden biri haftanın bir gününe

karşılık konmuştur. O günlerde tasarruf edecek ulvi ve süfli alem den olan ruhanilerle beraber, günlerin isimleri ile harfleride yerleştirilmiştir.

FÂTİHA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Elhamdülillâhi Rabbil âlemîn. Errahmânirrahîm. Mâliki yevmiddîn. İyyâ kena'büdü ve iyyâ kenesteîn. İhdinas sirâtal müstakîm. Sirâtallezîne enamte aleyhim. Gayril magdûbi aleyhim veladdâllîn.”

“Hamd (övmek, övülmek); O âlemlerin Rabbi, O Rahmân, Rahîm, O Âhîret gününün mâliki Allâh'ın (hakkı) dır.O'na mahsustur. İlâhî Yalnız Sana ibâdet ve kulluk ederiz, sâde Senden yardım dileriz. Bizi doğru yola hdâyet eyle. Kendilerine bol bol nî'met verdiğin bahtiyarların yoluna, ki onlar ne azıp sapmış, ne de gazâbına uğramışlardır. (Duamızı kabûl eyle Allâh'ım)”

FATİHA SURESİ NİN TERTİBİ BUDUR;

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillâhi rabbil âlemîn.

Yâ Hayyü Yâ Kayyûmu ecib Yâ Rûkyâîl. Semîan mutîan ente ve huddâmeke Müzhib. Bi hakki Elhamdülillâhi rabbil âlemîn. Ve bi hakkil Hayyil Kayyûmi ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü vesselâm ve bi hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Ebced.

Errahmânirrahîm.

Yâ Raûfu Yâ Atûfu ecib Yâ Cebrâîl aleyhisselâm.

Semîan mutîan ente ve huddâmeke Ebyad. Bi hakkir Rahmânirrahîmi Ve bi hakkir Raûfil Atûfi ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü

vesselâm ve bi hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Hevzah.

Mâliki yevmiddîn.

Yâ mukallibel kulûbi vel ebsâri ecib Yâ Semsemâîl semîan mutîan ente ve huddâmeke Ahmer. Bi hakki Mâliki yevmiddîn. Ve bi hakki mukallibel

kulûbi vel ebsâri ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü

vesselâm ve bi hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Taykel.

İyyâ kena'büdü ve iyyâ kenesteîn.

Yâ Serîu Yâ Karîbü ecib Yâ Mîkâîl semîan mutîan ente ve huddâmeke

Bürkân. Bi hakki iyyâkena'büdü ve iyyâ kenesteîn. Ve bi hakkis Serîl

Karîbi ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü vesselâm ve bi

hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Mensa'.

İhdinas sirâtal müstakîm.

Yâ Kadiru Yâ Muktediru Ecib Yâ Sarfeyâîl semîan mutîan ente ve

huddâmeke Semhûres bi hakki ihdinas sirâtal müstakîm. Ve bi hakkil

Kadiril Muktediri ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü

vesselâm ve bi hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Faskar.

Sirâtallezîne enamte aleyhim.

Yâ Alîmü Yâ Hakîmü. Ecib Yâ Anyâîl semîan mutîan ente ve huddâmeke

Zevbeah. Bi hakki Sirâtallezîne enamte aleyhim. Ve bi hakki Alîmil Hakîmi

ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü vesselâm ve bi hürmetil
melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Setsah.

Gayril magdûbi aleyhim veladdâllîn.

Yâ Kâhiru Yâ Azîzü ecib Yâ Kesfeyâîl. semîan mutîan ente ve huddâmeke
Meymûn. Bi hakki Gayril magdûbi aleyhim veladdâllîn. Ve bi hakki Kâhiril
Azîzi ve bi hakki seyyidinâ Muhammedin aleyhissalâtü vesselâm ve bi
hürmetil melâiketil müvekkelîne bi kavâimil arsi Zadzag. Aksemtü
aleyküm Yâ Melâiketir rûhâniyeti minel ulviyyâti ves süfliyyâti ve Yâ
huddâme fâtihatil kitâbi ecîbûnî ve ümiddûnî ve a'yinûnî fî cemû ümûrî
elvâhan elvâhan elacele elacele essâate essâate bi hakkis sebîl mesânî vel
kurânil azîm. Ve bi hakkil esrâri vel berekâti fihâ bi hakki mâ
ta'tekîdûnehü minel azameti vel bürhâni ve bi hürmeti seyyidinâ
Muhammedin aleyhissalâtü vesselâm. Allâhümme sehirlî abdikel refrefil
Uhaydar inneke alâ külli şeyin kadîr. Birahmetike yâ erhamer râhimîn.

"Allah." ismi şerifine devam et. Başından elifi kaldırırsan, Lillah kalır. Yine Allah'ın ismindendir. ikinci lam'ı kaldırırsan Hu kalır ki, o da Allah'ın ismindendir. Başka hiçbir kelimedede bu özellik yoktur.

(MUHİDDİN-İ ARABİ)

(Allah'ım, maksadım Sen'sin ve Sen'in rızan da arzumdur.)

MUHİDDİN-İ ARABİ HAZRETLERİNDEN ÖĞÜTLER ;

- 1. Abdest, başlı başına bir ibadettir, abdestli bulun.**
- 2. Evlere izinsiz girmeyin.**
- 3. İnsanın kendi şahsına rahmeti, başkasına rahmetinden daha büyüktür.**

4. Peygamberlerden sonra, insanlar üzerinde en büyük hak, ana ve baba hakkıdır. Duada, nefsinin, ana babasına takdim emrolunmuştur. Kur'an 71:28 bunu, "Rabbim beni, anamı, babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de yalnız helakini artır," şeklinde belirtir.
5. Eğer söz sahibi isen, hak ile söyle, hak ile hükmet. Heva ve hevese uyma.
6. Daima bilgili kişileri dinle. Bir işi bitirince, yeni bir işe başla.
7. Sır tutmasını bil. Sırrın sorumluluğu çok önemlidir.
8. Allah'ın haklarına ve halkın haklarına dikkat et. Kur'an 47:38'de, "Allah zengindir, siz ise fakirsiniz." Buyuruluyor. İnsan daima Allah'tan istemeye mecburdur.
9. Sakın ola ki iki kişinin arasını bozma. Bu durum dini yıkar.
10. Sağlığını ve boş zamanlarını en kıymetli hazine olarak bil. Allah'ın razı olacağı işlerde, Ölçülü bir şekilde değerlendir.
11. Terk ettiğin kabahatleri bir daha yapmamaya kararlı ol. İşlemekte bulunduğun hayırlı işleri de ölünceye kadar sürdür, sakın bırakma.
12. Bilmediklerini bilenden öğren. Bildiklerini de bilmeyenlere öğret.
13. Sadaka mal ile olduğu gibi, Tevhid (La ilahe illallah), Tekbir (Allahu Ekber), Tahmid (Elhamdü Lillah), Havkale (La havle ve la kuvvete illa Billah), Teşbih (Sübhan Allah) ile de olur. Bunlar, zikirlerin en üstünüdür.
14. Söylediğin söze dikkat et. Örneğin, bir insan mümin kardeşine kafir dese, o kelime dediği yere gider. Eğer dediği gibiyse, orada kalır, değilse söyleyene geri gelir.
15. Devletin büyüklerine dil uzatma. Hataları olursa onlara aittir. Senin tutumun, emirlere uymak, düzeni bozmamak olmalı. Eğer tenkit edeceksen, sıfatı tenkit et, öze dokunma. Methedersen, her ikisini de methet.
16. Üç şeyden kork ; Allah'tan, nefsinden, Allah'tan korkmayandan.

17. Allah sana servet ihsan etmişse, onu Allah'ın razı olacağı yerlere sarfet. İnsan, nimeti arttıkça, şükürünü artırmalı. Şükür etmeyenlerin Kalbine dalgınlık gelir. Bunların dilleri zikrullahı, kalpleri de huzura kavuşamaz.

18. Üç kişi bir yerde İken, ikisinin gizli konuşmaları veya üçüncünün bilmediği bir dil ile konuşmaları doğru değildir.

19. Konuşmalarının anlaşılmasını istiyorsan, herkesin anlayabileceği şekilde konuş. Bu yetenek; ilim adamlarının yanına cahil olarak varmakla, zahidlerin yanına, dünyayı bırakarak gitmekle, irfan ehlinin yanına varınca da susmakla kazanılır.

20. Bir şeyi iyice bilmeden, görmeden yapma, yaptığın işin kalıcı ve faydalı olmasına özen göster.

21. Namazı evinin her tarafında kıl. Zekatını ver. insanlardan ayrı düşme. Sabır ve namazla Hak'tan yardım iste.

22. Faydasız ilim, şifasız ilaca benzer. Güzel ilim, çalışma ile beraber olmalıdır.

23. Misafirlerine İkrâm et. Misafirin hakkı üç gündür. Fazla kalırsa sadaka olur. Misafire ikram, imanın şubelerindedir. Kötülüğü en güzel bir şekilde savmak, sesini kısmak, sabırlı olmak, böbürlenmemek, alçakgönüllü olmak da imanın kapsamındadır.

24. İnsan adaleti önce kendi nefsinde uygulamalı, İnsana yakışan ne kadar güzel şeyler varsa, onları doğru bir şekilde kendisine mal etmeli.

25. Kimsenin ayıplarını araştırma. Karınla, kocanla iyi geçin. Sakın kendine uydurmağa çalışma. Çocuklarına güzel isimler koy, edep öğret.

26. Vasi, elçi, şahid olmamağa gayret et. Olduğun takdirde, sorumluluğunu en iyi şekilde, bilerek yerine getir.

27. Gizli yapılan faydalı işler, İhlasın en büyük göstergesidir.

28. Arefe ve Aşure oruçlarına devam et. Zilhiccenin ilk on gününde, Muharrem'in ilk on gününde ibadeti çok yap.

29. Günahında ısrar etme, hemen tövbe et. Yemine dilini alıştıрма, kararlarında

acele etme. Eğer öfkeliysen, sakinleşmeyi bekle; aç isen, açlığını gider.

30. Az ye, az uyu, öz konuş, yararlı iş işle. Herkesi dinle, sana faydalı olanları al ve kendinde hapsetmeden ölçülü olarak dağıtmaya yönel.

31. Her halinde iyi niyetli olmağa gayret et. ibadetin başı, niyettir.

32. Falcılara ve büyücülere gitme. Kendin de böyle işlerle uğraşma. Kazanmağa kudretin varken, sadaka alma. Her an Allah'ın verdiklerine şükret.

33. "Allah" ismi şerifine devam et. Başından elifi kaldırırsan, Lillah kalır. Yine Allah'ın ismindendir. ikinci lam'ı kaldırırsan Hu kalır ki, o da Allah'ın ismindendir. Başka hiçbir kelime bu özellik yoktur.

34. Abdest alırken suyu fazla harcama. Her konuda israftan kaçın, ölçülü ol.

35. Yedi büyük günahdan sakın :

1. Allah'a eş koştuktan, isim peşine düşerek yaşamaktan,
2. Nefse zulümden,
3. Yetim malı yemekten,
4. Hak edilmemiş para yemekten,
5. Askerden kaçmaktan,
6. İnsanlara kötü söz söylemekten,
7. Zan ve sanılarda bulunmaktan.

36. Hürmetler karşılıklıdır. Sabırla öfkesini yutanın kalbine emniyet ve imanın dolacağını da unutma.

37. İhtiyacı olanların yardımına, karşılık beklemeden koş.

38. İnsanları hayırlı işlere teşvik edenler, sevaba ortak olurlar.

39. Borcuna sadık ol. Sözünden dönme ve yerine getiremeyeceğin vaatlerde asla bulunma.

40. Vasiyetlerin en faydalısı ve en doğrusu, Kur'an vasiyetidir. Kur'an'ı oku, öğren, öğret.

41. Hesap günü, ahiretteki hesap günü olmakla beraber, dünyada neflerini

hesaba çekmeyenler için de geçerlidir. "Hesaba çekilmezden önce kendinizi hesaba çekin." diye emir vardır.

42. Dünyada da cezalar vardır. Bunlar, insanları tevbe ve düşünceye yönelttiği için faydalıdır. Tevbe Suresi 102. ayetinde, günahlarını itiraf edenlerin affedilecekleri belirtilir: "Savaştan geri kalanların bir kısmı da, suçlarını itiraf ettiler. Onlar iyi işi kötüyle karıştırmışlardı. Allah'ın onların tevbesini kabul etmesi umulur; çünkü O bağışlayandır, merhamet edendir."

43. Kusurları örtenlerden ol, Allah yardımcın olur. Akraba ve komşularına iyilik et, Müslüman olursun. Dostlarına iyilik et, mümin olursun. Allah'ın farz kıldığı ibadetleri yap, abid (ibadet eden) olursun. Allah'ın taksimine razı ol, zahid (tam imanlı) olursun.

44. Sana sunulan maddi, manevi değerlerde cimrilik yapma. ölçülü dağıt.

45. Neyi arzuluyorsan, arzu ettiğini önce kendin yap. Örneğin: Sevilmek istiyorsan, önce sevmeyi öğren. Kazanmak istiyorsan, önce çalış. Hürmet görmek istiyorsan, önce hürmet et.

46. Eğer işin sonundan korkar, nasıl sona ereceğini bilemezsen, Kur'an, 3:8'i oku ; "Rabbimiz, bizi doğru yola erdirdikten sonra kalplerimizi eğiltme, katından bize rahmet bağışla; şüphesiz sen sonsuz bağışta bulunansın." 8:9 ; "Rabbimiz, doğrusu geleceği şüphe götürmeyen günde, insanları toplayacak olan sensin. Şüphesiz ki Allah verdiği sözden caymaz."

47. Eğer, Allah'a yönelerek affını istersen, Muhammed aleyhisselâm ve ensarının (dost) dediklerini söyle (Kur'an 2:286) : "Rabbimiz, eğer unutacak' veya yanılacak olursak bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük yükleme. Rabbimiz, bize gücümüzün yetmeyeceği şeyi taşıtma, bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Sen Mevla'mızsın, kâfirlere karşı bize yardım et."

48. Hata yapanları görüp, ne diyeceğini bilemediğin takdirde, Hz. İsa'nın dediği gibi söyle (Kur'an, 5:117) : "Sen benim içimde olanı bilirsin, ben senin içinde olanı bilmem; doğrusu görülmeyeni bilen ancak sensin."

الْمُسْتَقِيمِ، وَأَشْهَدُنِي كُلَّ شَيْءٍ مِنْ عِنْدِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا
 أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، وَأَمْلَأْ قَلْبِي بِمَحَبَّتِكَ حَتَّى لَا أَجِدَ فِيهِ
 مُتَسَعًا لِعَيْرِكَ، يَا ذَا الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ● وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَصَحْبِهِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ أَجْمَعِينَ ﴿سُبْحَانَ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ● وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ● وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ❁

حِزْبُ الدَّوْرِ الْأَعْلَى

لِلشَّيْخِ الْأَكْبَرِ مُحْيِي الدِّينِ بْنِ عَرَبِيٍّ رحمته الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ ❁ اللَّهُمَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِكَ تَحَصَّنْتُ
 فَاحْمِنِي بِحِمَايَةِ كِفَايَةِ وَقَايَةِ حَقِيقَةِ بُرْهَانِ حِرْزِ أَمَانٍ ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ ●
 وَأَدْخِلْنِي يَا أَوْلَى يَا أَخْرُ فِي مَكُونٍ غَيْبِ سِرِّ دَائِرَةِ كَنْزٍ ﴿مَا شَاءَ
 اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ● وَأَسْئَلُ اللّهُمَّ يَا حَلِيمٌ يَا سِتَّارُ كَنْفِ سِتْرِ
 حِجَابِ صِيَانَةِ نَجَاةٍ ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ ● وَابْنِ يَا مُحِيطُ يَا قَادِرُ
 عَلَيَّ سُوْرَ أَمَانِ إِحَاطَةِ مَجْدِ سُرَادِقِ عِزِّ عَظْمَةِ ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ﴾ ● وَأَعِزَّنِي يَا رَقِيبُ يَا مُجِيبُ، وَاحْرُسْنِي فِي نَفْسِي وَدِينِي
 وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي بِكَلَاءَةِ إِعَادَةِ إِغَاثَةِ ﴿وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا

بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿١﴾ • وَقِنِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ بِأَسْمَائِكَ وَأَيَاتِكَ وَكَلِمَاتِكَ مِنْ
شَرِّ الشَّيْطَانِ وَالسُّلْطَانِ، فَإِنْ ظَلَمَ أَوْ جَبَّارٌ بَغَى عَلَيَّ أَخَذْتُهُ ﴿٢﴾ غَاشِيَةً
مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴿٣﴾ • وَنَجِّنِي يَا مُدِلُّ يَا مُنْتَقِمُ مِنْ عَبِيدِكَ الظَّالِمَةِ عَلَيَّ
وَأَعْوَانِهِمْ، فَإِنْ هَمَّ لِي أَحَدٌ مِنْهُمْ بِسُوءٍ خَذَلَهُ اللَّهُ ﴿٤﴾ وَخَتَمَ عَلَيَّ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَيَّ بَصْرَهُ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ﴿٥﴾ • وَاكْفِنِي
يَا قَابِضُ يَا قَهَّارُ خَدِيعَةَ مَكْرِهِمْ، وَارْزُدْهُمْ عَنِّي مَذْمُومِينَ مَذْمُومِينَ
مَذْحُورِينَ بِتَخْسِيرِ تَغْيِيرِ تَدْمِيرِ ﴿٦﴾ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ﴿٧﴾ • وَأَذِقْنِي يَا سُبُوحُ يَا قُدُوسُ لَذَّةَ مُنَاجَاةٍ ﴿٨﴾ أَقْبَلِ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٩﴾ بِفَضْلِ اللَّهِ • وَأَذِقْهُمْ يَا ضَارُّ يَا مُمِيتُ نِكَالَ وَبَالِ زَوَالِ
﴿١٠﴾ فَقَطِّعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ • وَأَمْنِي يَا سَلَامُ يَا
مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ صَوْلَةَ جَوْلَةَ دَوْلَةَ الْأَعْدَاءِ بِغَايَةِ بَدَايَةِ ﴿١١﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ﴿١٢﴾ • وَتَوَجَّنِي يَا
عَظِيمُ يَا مُعِزُّ بَتَاجِ مَهَابَةِ كِبْرِيَاءِ جَلَالِ سُلْطَانِ مَلَكُوتِ عِزِّ عَظَمَةِ ﴿١٣﴾ وَلَا
يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ ﴿١٤﴾ • وَالْبِسْنِي يَا جَلِيلُ يَا كَبِيرُ خِلْعَةَ جَلَالِ
جَمَالِ كَمَالِ إِقْبَالِ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَعْتَ أَيْدِيَهُنَّ وَقَلَنْ حَاشَ لِلَّهِ ﴿١٦﴾
• وَأَلْقِ يَا عَزِيزُ يَا وَدُودُ عَلَيَّ مَحَبَّةً مِنْكَ، تَنْقَادُ وَتَخْضَعُ لِي بِهَا قُلُوبُ
جَمِيعِ عِبَادِكَ بِالْمَحَبَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْمُودَّةِ مِنْ تَعْطِيفِ تَأْلِيفِ كَلِمَةِ ﴿١٧﴾ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿١٨﴾ • وَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ عَلَيَّ يَا
ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ أَثَارَ أَسْرَارِ أَنْوَارِ ﴿١٩﴾ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

أَعِزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿١٠٠﴾ • وَوَجِّهِ اللَّهُمَّ يَا صَمَدُ
 يَا نُورُ وَجِّهِي بِصَفَاءِ جَمَالِ أَنْسِ إِشْرَاقِ ﴿١٠١﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ
 وَجِّهِي لِلَّهِ ﴿١٠٢﴾ • وَجَمِّلْنِي يَا جَمِيلُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِفَصَاحَةِ وَبَلَاغَةِ وَبِرَاعَةِ ﴿١٠٣﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي •
 يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿١٠٤﴾ بِرَأْفَةٍ رَحْمَةٍ رِقَّةٍ ﴿١٠٥﴾ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ
 اللَّهِ ﴿١٠٦﴾ • وَقَلِّدْنِي يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ يَا جَبَّارُ سَيْفِ الْهَيْبَةِ وَالْقُوَّةِ وَالشَّدَةِ
 وَالْمَنَعَةِ مِنْ بَأْسِ جَبْرُوتِ عِزَّةٍ عَظْمَةٍ ﴿١٠٧﴾ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴿١٠٨﴾
 • وَأَدِمَّ عَلَيَّ يَا بَاسِطُ يَا فَتَّاحُ بِهَجَّةٍ مَسْرَّةٍ ﴿١٠٩﴾ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي
 • وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿١١٠﴾ بِلَطَائِفِ عَوَاطِفِ ﴿١١١﴾ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١١٢﴾
 وَبِأَشْأَرِ بَشَائِرِ ﴿١١٣﴾ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ • بِنَصْرِ اللَّهِ ﴿١١٤﴾ • وَأَنْزَلَ اللَّهُ
 يَا لَطِيفُ يَا رُؤُوفُ بِقَلْبِي الْإِيمَانَ وَالْإِطْمِئْنَانَ وَالسَّكِينَةَ وَالْوَقَارَ لِأَكُونَ
 مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ﴿١١٥﴾ • وَأَفْرِغْ عَلَيَّ يَا صَبُورُ
 يَا شَكُورُ صَبْرَ الَّذِينَ تَدْرَعُوا بِثَبَاتٍ يَقِينٍ تَمَكِينٍ ﴿١١٦﴾ كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ
 غَلَبَتْ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿١١٧﴾ • وَاحْفَظْنِي يَا حَفِيفُ يَا وَكِيلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ
 وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي بِوُجُودِ
 شُهُودِ جُنُودِ ﴿١١٨﴾ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ
 اللَّهِ ﴿١١٩﴾ • وَثَبَّتِ اللَّهُمَّ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ قَدَمِي كَمَا ثَبَّتَ الْقَائِلَ ﴿١٢٠﴾ وَكَيْفَ
 أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنْكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ ﴿١٢١﴾ • وَأَنْصُرْنِي يَا
 نِعْمَ الْمَوْلَى وَيَا نِعْمَ النَّصِيرُ عَلَى أَعْدَائِي نَصَرَ الَّذِي قِيلَ لَهُ ﴿أَتَّخِذُنَا

هُزُوا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ • وَأَيُّدِنِي يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ بِتَأْيِيدِ نَبِيِّكَ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ ﷺ الْمُؤَيَّدِ بِتَعْزِيزِ تَوْقِيرِ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا •
لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ﴾ • وَاكْفِنِي يَا كَافِي يَا شَافِي شَرَّ الْأَعْدَاءِ وَالْأَسْوَاءِ بِعَوَائِدِ
فَوَائِدِ فَرَائِدِ ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا
مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ • وَآمِنُنْ عَلَيَّ يَا وَهَّابُ يَا رَزَّاقُ بِحُصُولِ وَصُولِ
قَبُولِ تَدْيِيرِ تَيْسِيرِ تَسْخِيرِ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ • وَالزَّمْنِي
يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ كَلِمَةَ التَّقْوَى كَمَا أَلْزَمْتَ بِهَا حَبِيبَكَ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا
ﷺ حَيْثُ قُلْتَ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ • وَتَوَلَّنِي يَا وَلِيَّيَّ يَا عَلِيَّ
بِالْوِلَايَةِ وَالْعِنَايَةِ وَالرِّعَايَةِ وَالسَّلَامَةِ بِمَزِيدِ إِيرَادِ إِسْعَادِ إِمْدَادِ ﴿ذَلِكَ
خَيْرٌ﴾ • ﴿ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ • وَأَكْرَمْنِي يَا غَنِيَّ يَا كَرِيمُ بِالسَّعَادَةِ
وَالسِّيَادَةِ وَالْكَرَامَةِ وَالْمَغْفِرَةِ كَمَا أَكْرَمْتَ بِهِ ﴿الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ • وَتُبْ عَلَيَّ يَا تَوَّابُ يَا رَحِيمُ تَوْبَةَ نَصُوحًا لِأَكُونَ
مِنَ ﴿الَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ • وَاخْتِمْ لِي يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
بِحُسْنِ خَاتِمَةِ النَّاجِينَ الرَّاجِينَ الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ
أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ • وَأَسْكِنِي يَا سَمِيعُ يَا
عَلِيمُ يَا قَرِيبُ جَنَّةِ عَدْنٍ ﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ • دَعْوِيهِمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوِيهِمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿يَا اللَّهُ
(۳)، [يَا نَافِعُ (۳)]، [يَا رَحْمَنُ (۳)]، [يَا رَحِيمُ (۳)]، أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ

بِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَالْآيَاتِ وَالْكَلِمَاتِ، أَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 سُلْطَانًا نَصِيرًا، وَرِزْقًا كَثِيرًا، وَقَلْبًا قَرِيرًا، وَعِلْمًا غَزِيرًا، وَقَبْرًا مُنِيرًا،
 وَحِسَابًا يَسِيرًا، وَمُلْكًا فِي الْفِرْدَوْسِ كَبِيرًا ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾ وَصَلَاةً وَسَلَامًا دَائِمِينَ يَدُومَانِ بِدَوَامِكَ وَيَبْقَيَانِ بِبَقَائِكَ
 عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَصَحْبِهِ
 الْكِرَامِ الْبَرَّةِ أَجْمَعِينَ، آمِينَ، آمِينَ ﴿❁﴾

دُعَاءُ الْإِحْتِسَامِ

بِقُدْرَةِ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ اِرْفَعْ اللَّهُمَّ قَدْرِي، وَاشْرَحْ
 صَدْرِي، وَيَسِّرْ أَمْرِي، وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ، بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ
 وَإِحْسَانِكَ، يَا مَنْ هُوَ هُوَ هُوَ ﴿كَهَيْعَصَ﴾ ﴿حَمَّ﴾ ﴿عَسَقَ﴾ وَأَسْأَلُكَ
 بِجَمَالِ الْعِزَّةِ وَجَلَالِ الْهَيْبَةِ وَعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَجَبْرُوتِ الْعِظَمَةِ أَنْ تَجْعَلَنِي
 مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ ﴿لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿❁﴾

اِعْتِصَامُ الدَّوْرِ الْأَعْلَى

لِلشَّيْخِ الْأَكْبَرِ مُحْيِي الدِّينِ بْنِ عَرَبِيِّ رحمته الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِثُبُوتِ الرُّبُوبِيَّةِ، وَبِعِظَمَةِ الصَّمَدَانِيَّةِ، وَبِسَطْوَةِ
 الْإِلَهِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ الْوَحْدَانِيَّةِ ● اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَفْتَحَ عَلَيْنَا فُتُوحَ

Yukarıda hizbul devri ala duasının arapçasını aktardım.hizipler,virdler birer ödev gibidir,okumak isteyenler aksatmamalı, günlük okumalı.

İbn arabi hazretleri kendi eserlerini ehli olmayan yani evliyadan olmayan okumasın buyurmuş. Mesela fususul hikem gibi eserleri. Söylediğim bu dua ile ilgili değil, tasavvufla ilgili görüşlerini içeren kitaplarını kastediyorum.

HİZBUL DEVRİ A'LA;

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

M.İbn-i Arabi Hz.Devri Al'a Duası ve Havvası

Bu çok kıymetli dua Hz. Şeyh'ül Ekber İbni Arabi Hazretlerinin azim bir evradıdır malumunuz. Bir çok yerde verilmiş olmasına rağmen havassından faydalarından bahsedilmediğinden bizde faydamız olsun hem de bu kardeşinize dua edersiniz diye kısaca nerelerde okunacağı ve faydalarına değindik.

Bu duanın bir çok faydaları vardır bunlardan bazıları;

Her kim bu duayı Hulusi kalp ile okursa vird edinse veya bela, kıtlık, yoksulluk anında okursa veya yazıp nusha edip üzerinde taşırsa veya büyükler ve devlet erkanının yanına gittiklerinde makbul olup hacetlerinin reva olması için. İnsanların Muhabbeti için, dil bağı için, çocuklara arız olan ümmü sübyan hastalığı için, hamilenin çocuğunu muhafaza ve düşük yapmaması için, nazar için, insanlar ve cinlerin zararlarından korunmak için, gece ve gündüz gelen evhamlar için, zehirli ve zararlı olan hayvanların zararlarından korunmak için, rızkın ziyade olması için, şer ve zararları asan etmek için, deniz ve kara seferlerinde selamet için, bedene arız olan cümle illetlerin defi için, düşmana galebe ve zafer için, bu duayı evine asarsa yangın olmaması ve hırsız girmemesi için gayet mücerrep (etkili) bir duadır.

Bu dua okunmadan evvel istiğfar edilir 11 Fatiha İhlas, Felak, Nas ve en az 21 Salavat-ı Şerife getirilip hasıl olan sevabı başta Efendimiz Kalblerin Tabibi Seyidimiz Muhammed Mustafa Sallahu aleyhi ve sellemin ruhuna sahabelerin (Rıdvanullahi tela aleyhim ecmain) ruhlarına ve bu duayı ümmete hediye eden M. İbni Arabi hazretlerinin ruhlarına hediye edip öyle başlamak lazımdır. Belli bir adeti olmamakla beraber Hazretin türbesinde okunduğu gibi sabah ve akşam okunmasına dikkat etmekte fayda vardır. Allahu alem bissavab.

DEVİR-İ ÂLA BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM;

- 1) Allahümme Yâ Hayyû, Yâ Kayyûm, bike tehassantu fahmin-î bi himâyet-î kifâyet-î vikâyet-î hakîkat-î burhân-î hırz-î emân-î “Bismillâhi” (Fatiha/1)
- 2) Ve adhîlnî Yâ Evvelû, Yâ Ahirû, meknû’el ğayb-î sırr-ı dâiret-î kenz-î “Mâşâillâhû lâ kuvvete illâ billâhi” (Kefh/39)
- 3) Ve esbül a’leyye Yâ Halîmü, Yâ Settâru, kenef-e setr-i hicâb-î sıyânet-î necât-î “Vea’tesimû bihablillâhi” (Alî imrân/103)
- 4) Vebnî Yâ Muhîtû, Yâ Kâdirû, a’leyye sûre emân-î ihâtat-î mecd-î sürâdik-î i’zz-î a’zamet-î “Zâlike hayrûn zâlike min âyâtillâhi” (Araf/26)
- 5) Ve ei’znî Yâ Rakîbû, Yâ Mucîba, vahrusnî fî nefsi ve dînî ve ehlî ve malî ve veledî, ve dârî, fein vâlidî bi kelâet-î iğâset-î îâzet-î “Ve mâ hüm bi darrine bihî min ahadin illâ biiznillâhi” (Bakara/102)
- 6) Ve kînî Yâ Mâniû, Yâ Nafiû, bi âyatike ve esmâ-îke ve kelimât-ike şerr-eşşeytân vessultan ev zâlimin ev cebbârin biğâ a’leyye “Ahâzetuhû ğâşiyetün min a’zâbillâh” (Yusuf/107)
- 7) Ve neccinî Yâ Muzill, Yâ Muntekim, min a’bîdîke-zzâlimin el bâğine a’leyye ve e’vânîhîm fe in hemme lî ahadun minhüm bi sûin hazelehüillâhû ve hateme a’lâ semî’hî ve kalbihî ve cea’le a’lâ basarihî ğişâveten “Femen yehdîyhî min ba’dillâh” (Casiye/23)
- 8) Vekfinî Yâ Kâbiz, Yâ Kahhâr, hadîa’te mekr-îhîm vardudhüm a’nnî mezmûmîne medhûrîne bi takhsîr-î tağyîr-î tedmîr-î “Fe mâ kâne lehû min fi’etin yensurûnehû min dûn’illâh” (Kasas/81)
- 9) Veeziknî Yâ Subbûh, Yâ Kuudûs, lezzet-e münâcât-î “Akbil velâ tehaf, inneke minel’âminîne bi fadzillillâhi”. (Kasas/31)
- 10) Ve ezikhüm Yâ Dârr, Yâ Mumît, nikâl-u vebâl-î zevâl-î “Fe kutî’a dâbir’ul kavm’illezîne zalemû, velhamdülillâhi rabb’il â’lemîyn” (En’am/45)
- 11) Ve eminnî Yâ Selâm, Yâ Mü’min, savlet-e cevletti devlet-îl âdâ-î bi ğayât-î bidâyet-î ayet-î “Lehüm’ül büşrâ fi’l hayâtiddünyâ ve fil’âhîretî lâ tebdîle likelimâtillâh” (Yunus/64)
- 12) Ve tevvicnî Yâ A’zîm, Yâ Muiz’zû, bi tâc-î mehâbet-î kibriyâ-î celâl-î sultân-î melekût-î i’zz-i a’zamet-î “Ve lâ yahzünke kavlühüm, inn’el l’zzete lillâhi” (Yunus/65)
- 13) Ve elbisnî Yâ Celîl, Yâ Kebir, hila’t-e celâl-î ikbâl-î ikmâl-î “Felemmâ ra’eynehû ekbernehû ve kataâ’ne eydiyehünne ve kulne hâşa lillâhi” (Yusuf/31)
- 14) Ve elki Yâ A’zîz, Yâ Vedûd, a’leyye mahabbeten minke hettâ tenkâd ve takhda lî bîhâ kulûb-ü i’bâd-îke b-il mahabbeti ve-l mea’zzeti ve-l meveddeti min ta’tîf-î teltîf-î te’lîf-î “Yühîbbûnehüm kehubbillâh, vellezîne âmenû eşeddü hubben lillâh”

(Bakara/165)

15) Ve Azhir a'leyye Yâ Zâhiru, Yâ Bâtınu, âsâr'ü esrâr-i envâr-î "Yühubbuhum ve yühubbunehû ezilletin a'lâl mü'minîne ei'zzetin a'lâl kâfirîne yücâhidûne fi sebillillâhi" (Maide/45)

16) Ve veccih Allahümme Yâ Samed, Yâ Nûr, vechî bi safâ-î cemâl-î üns-î işrâk-î "Fein hâccûke fekul eslemtü vechiye lillâh" (ÂL-î imrân/20)

17) Ve cemmil'nî Yâ Bedîa-ssemâvati ve'l arz Yâ Zelcelâli ve'l ikrâmi bi'l fesâhati ve'l belâğeti ve'l berâti "Vehlul u'kdeten min lisânî yefkahû kavlı" (Taha/27)

18) Bi rikkat-î ra'fet-î rahmet-î "Sümme telînü cülûdühüm ve kulûbühüm ila zikrillâhi" (Zümer/23)

19) Ve kallidnî Yâ şedîd'el betşi Yâ Cebbâru, Yâ Kahharû, seyf'ül heybeti veş'siddeti ve'l kuvveti ve'l menâ'ti min be'si ve ceberût'î i'zzet'i "Ve me'nnasru illâ min i'ndillâhi" (Enfâl/10)

20) Ve edim a'leyye Yâ Bâsit, Yâ Fettâh, behcet'e meserret'i "Rabbışrah lî sadrîy ve yessirlîy emrî" (Tâ'hâ/25-26)

21) Biletâif'î a'vâtif'i "Elem neşrahleke sadrak" (İnşirâh/1)

22) Ve beşâir'î "Yevmeizin yefreh'ul mü'minûne bi nasr'illâh" (Rum/4,5)

23) Ve enzil'illâhümme Yâ Latîf, Yâ Raûf, bi kalbîy'el îmâne ve'l itminâne vessekînete liekûne min'ellezîne âmenû "Ve tatmainnu kulûbühüm bi-zikr'illâh" (Ra'd/ 28)

24) Ve efrîğ a'leyye Yâ Sabûr, Yâ Şekûr, sabr'ellezîne tedarra'ü bi sebât'i yakîn'î temkîn'î "Kem min fietin kalîyletin ğalebet fieten kesîreten bi'iznillâh" (Bakara/249)

25) Vahfeznî Yâ Hafîz, Yâ Vekîl, min beyn-i yedeyye ve min halfî vea'n yemînî ve a'n şimâlî ve min fevkî ve min tahtî bi vucûd-î şuhûd-î cûnûd-î "Lehû mua' kibâtün min beyn'î yedeyhî ve min halfihî yahfizûnehû min emrillâh" (Râd/11)

26) Ve sebbit Allâhumme Yâ Sabitü, Yâ Kâimü, Yâ Dâimü, kademeyye kemâ sebeteel kâile "Ve keyfe ehâfu mâ eşrektum ve lâ tehâfûne enneküm eşrektüm billâh" (En'am/81)

27) Vensurnî Yâ ni'mel Mevlâ ve Yâ Ni'me'nnasîr, a'lâ a'dâi nasr'ellezî kîle lehû "E'tet'tehizünâ hüzûven kâle e'ûzu billâh" (Bakara/67)

28) Ve eyyidnî Yâ Tâlib, Yâ Ğalib, bi te'yîd'î Nebiyy'ike Muhammedin Sallallahû A'leyhî ve Sellem el-mueyyedi bi'ta'zîz'î tevkîr-î "İnnâ erselnâke şâhiden mubeşşiren ve nezîren litu'minû billâh" (Fetih/8-9)

29) Ve ek finî Yâ Kâfi, Yâ Şâfi, el ada vel esvâi vel edvâi bi a'vâid'i fevâid'i "Lev enzelnâ haz'el Kur'ane a'la cebelin lareeytehû hâşia'an mutesaddian min haşyet'illâhi" (Haşr/21)

30) Ve emnin a'leyye Yâ Vehhâb, Yâ Rezzâk, bi husûl-î vusûl-î kabûl-î teysî-î teshîr-i

“Kulû veşrebû min rizkîllahî” (Bakara/60)

31) Ve fevellenî Yâ Velî, Yâ A’lîy, bil’vilâyeti vel i’nâyeti verriâ’yeti ves-selameti bi mezîd-î îrâd-î isâ’d-î imdâd-î “Zalike min fadzlîllâhi” (Yusuf/38)

32) Ve ekrimnî Yâ Ğâniyy, Yâ Kerîm, bis seâ’deti ves’siyâdeti vel kerâmeti vel mağfireti kemâ ekremte ellezîne yeğuddûne asvâtehum i’nde Rasûlûllâh ve tub a’leyye Yâ Tevvab, Yâ Hekîm, tevbeten nesûhen liekûne min ‘ellezîne “îzâ fea’lü fâhişeten ev zalemû enfuüşehûm zeker’ûllâhe festağferû lizünûbîhim ve men yağfir’uzzunûbe illâllah” (Âl-i imrân/135)

33) Ve el zimnî Yâ Vâhid, Yâ Ahâd, kelimet’et takvâ kemâ elzemte Hâbibeke Muhammeden Sallâllâhu A’leyhi ve Selleme haysu kulte “Fea’lem ennehû lâ ilâhe ilâllâh” (Muhammed/19)

34) Ve ahtim lî Yâ Rahman, Yâ Râhîm, bi husn’î hâtimet’ennâcîne ver râcîne “Kul yâ i’bâdiyellezîne esrefû a’lâ enfusihîm lâ taknetû min rahmet’îllâh” (Zümer/53)

35) Ve eskinnî Yâ Semî, Yâ Karîb, cennâti a’dn’ın yui’ddet lil muttekîn “Da’vâhum fihâ subhâneke’llahumme ve tahiyyatehum fihâ selam ve âhiru da’vâhum enilhamdu lillâhi rabbilâlemiyn” (Yunus/10)

TÜRKÇE AÇIKLAMASI ;

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1) Ey sonsuz dirilik, canlılık sahibi Hayy olan, Ey kendi varlığı ile kaim olup mevcudatı varlığı ile var kılan Kayyum olan Allah’ım, seninle korundum lütfen beni koru. Bismillah, zırhıyla hakikatiyle, korunmasıyla, kifâyesiyle de bunu ikram eyle Ya Rabbi.

2) Ey başlangıcı olmayan Evvel olan, Ey sonu olmayan Ahir olan ALLAH’ım, Maşaallah, la kuvvete illa billah; hazinesinin dairesinin içindeki gaybi sırlarla, o kıymetli dairenin içerisine lütfen beni de sok Ya Rabbi.

3) Ey hoşgörülü Haliym olan, Ey her türlü şeyi örten, kapayan, gizleyen Settâr olan Rabbim, Ve’tesimû bihablillahi ayetinin sırrıyla, tesettürü hicabi korunma ve kurtulma vesilesiyle lütfen bana da korunmayı, örtünmeyi lütfen nasip eyle.

4) Ey her şey’i ihata eden, kuşatan Muhit olan, Ey kudreti her şeye yeten Kadir olan Allah’ım, Zalike hayrûn zalike min ayatillah ayetinin bereketiyle, emniyet süruruyla, giysilerin en hayırlısı olan takva libasından giyinenlerden olmayı, aziz ve güçlü kuvvetinle lütfen nasip eyle Ya Rabbi.

5) Ey Karib, Ey Mucib Ve mahûm bi darrine bihi min ehadin illa biiznillahi ayetinin manasıyla, korumasıyla, hürmetiyle lütfen beni, nefsimi ailemi, dinimi, malımı, evlatlarımı, evimi icabet eyle, koru ve kurtar Ya Rabbelalemiyn.

6) Ey belaları reddeden Mani olan, Ey faydaları veren Nafi olan Allah'ım, Ehazetuhuğaşıyetün min a'zabillah ayetlerinle, Esmalarınla, kelimelerinle, şeytanın şerrinden, sultanın şerrinden ve herhangi bir zalimin veya haklarımı gasb etmek isteyen zorbanın şerrinden lütfen beni koru Ya Rabbi.

7) Ey zillete düşüren, değersiz kılan Muzill olan, Ey zarar vereni yaptığının karşılığıyla ödeştiren Muntakim olan Allah'ım, zulmedici kulların ve onların yardımcılarını eğer bana kötü tuzak hazırlamışlarsa onların işitmelerine kalplerine, basiretlerine Femen yehdiyi min ba'dillah ayetindeki gibi bir perde koyarak, kuratarıcım ol lütfen Ya Rabbi.

8) Ey izhar ettiklerini geri alan ve her şey'i kudreti altında tutan Kabız olan, Ey dilediği her şeyi ortadan kaldıran Kahhar olan Allah'ım bana tuzak kuranların mekirlerine, hilelerine, azaplarına karşı Fe ma kane lehü min fi'etin yensurunehu min dün'illahi ayetinin sırrıyla, manasıyla, yardımcı olduğun kullarının arasına beni de dahil eyle. Tuzakçıları da rezil, mağlup ve perişan olarak reddet, kifayet eyle, onları Sana havale ediyorum Ya Rabbi.

9) Ey zatında ve Sıfatlarında fenalık, noksanlık, sınırlılık ve hiçbir şekilde kusur bulunmayan Subbuh olan, Ey, mukaddes ve arı Kuddüs olan Allah'ım, Akbil vela tehaf inneke min'el aminine" bi fadzillahi ayetinde ki münacatın lezzetini lütfen bana tattır ve bu ayetin fazlıyla, sırrıyla emniyet içerisinde bulunanlardan olmayı da lütfen nasip eyle Ya Rabbi.

10) Ey zarara uğratan, her şer kabul edilenin mutlak var edicisi Darr olan, Ey ölümü tattıran ve dilediğine dönüştüren Mumit olan Rabbim, Fe kuti'a dahir'ul kavm'illezine zalemu, velhamdüllillahi rabb'il a'lemiyin ayetinin sırrıyla, zulme saplanan kavimlerin kökü kesilmiştir çok şükürler olsun Sana. Lütfen yine zalimlere (ayette bahsolunanlar misali) vebalini, nikalini, zevalini tattır Ya Rabbi.

11) Ey yakın halini yaratan Selam olan, Ey gaybın sonsuz sırlarına açık idrakı oluşturan Mü'min olan Allah'ım, düşmanların devletine karşı Lehüm'ül büşra fi'l hayatiddünya ve fi'l ahireti la tebdile likelimatillah ayetininle dünya hayatı için müjdelere verdiği, dünya ve ahiret hayatı için ise sözlerinde, vaadlerinde bir değişiklik bulunmayan Rabbim.. Bu ayetin sırrıyla lütfen beni de huzurlu eyle Ya Rabbi.

12) Ey sonsuzluğuyla azamet sahibi A'zim olan, ey izzet bahşeden ve dilediğince değerli kılan Muizz olan Allah'ım, Ve la yahzünke kavluhüm inn'el izzete lillahi ayetinde ki sırrınla, celallik sultanlığının, sanatlarının ve gururunun verdiği azametli, korkutucu tacınla beni taçlandır lütfen Ya Rabbi.

13) Ey Zatıyla tüm kemal sıfatlarına sahip ve tek hükümran Celil olan, ey sonsuz manalara sahip, yegane üstünlük sahibi ve üstünlüğünü de ancak kendi kendisiyle değerlendiren Kebir olan Allah'ım, Felemma ra'eynehü ekbernehünne ve kataa;'ne

eydiyhünne ve kulne haşalillahi ayetinin sırrıyla verdiği celallik, mükemmellik, ikballik, yüce azamet ihtiva eden cübbeyi bana da giydir Ya Rabbi.

14) Ey eşi benzeri olmayan A'ziz olan, Ey Aşk kaynağı, sevilen gerçek ve Tek mutlak varlık Vedud olan Allah'ım, Yühübühüm kehubbillah, vellezine amenü eşeddu hubbenlillah ayetinin sırrıyla, lütfuyla, ülfetiyle, yakınlığıyla bana karşı kullarının kalplerine sevgi, sadakat, meveddet eyle.. Ki böylece boyun etsinler Ya Rabbi.

15) Ey apaçık ortada, algılanabilen Zahir olan, Ey gizli ortada olmayan, algılanamayan, Batın olan Rabb'im, lütfen Yühübühüm ve yühübühü ezillettten a'la'l mü'minine ei'zzeten a'la'l kafirine yücahiddüne fi sebilillahi ayetinin sırrlarının ve nurunun verdiği gücü benim üstüme de gönder, bana da ikram ve ihsan eyle, o kulların gibi sevmeyi, sevmeyi, mü'minlere karşı yufka yürekli olmayı nasip eyle Ya Rabbi.

16) Ey varlığına bir şeyin girmesi, çıkması imkansız, ihtiyaçtan, beri Samed olan, Ey açığa çıkarıcı, idrak ettiren, kendisiyle irşad olunan Nur olan, sermedi olan Allah'ım, Fein haccuke fekul eslemtü vechiye'lillah ayetinin sırrıyla vechimi (yüzümü) işrak, ünsiyet ve cemalinin nuruyla lütfen aydınlat Ya Rabbi.

17) Ya Bedia's semavative'l arz Ya Zelcelali ve'l ikram, Ey Tek, varlığında benzeri olmayan, şey'leri icad eden, göklerin ve yerin Nur'u Cemali, Ey Celal ve mutlak hüküm ve ikram sahibi Allah, vehlul u'kdeten min lisani yefkahü kavli (Hz. Musa'nın duası) ayetinin sırrıyla, manasıyla (Musa Aleyhisselam'ın dilini çözdüğün gibi) lütfen bana da üstünlüğümü belagatimi ve fasihliğimi ikram eyle Ya Rabbi.

18) Allah'ım "Sümme telinü cülüduühüm ve kulubühüm li zikrillahi" ayetinin sırrıyla, yüzü suyu hürmetine lütfen Senden korkan, derileri ürperen ve sonra, derileri ve yürekleri Allah'ın zikri için yumuşayanlara nasip ettiğin gibi bana da Rahmetinle inceliğinle lütfen acı Ya Rabbi.

19) Ey hükmünü zorunlu olarak, ister istemez kabul ettiren Cebbar olan, Ey dilediği her şey'i ortadan kaldıran Kahhar olan Allah'ım, Ve me'nnasru illa min i'ndi'llahi ayetinin sırrıyla, lütfen beni heybetinin kılıcıyla, gücüyle, şiddetiyle, dayanıklılığıyla, düşmanlarının zorbalığına ve gücüne karşı bana heybetini ve yüceliğini zırh gibi giydir lütfen Ya Rabbi.

20) Ey açan, yayan, genişlik veren Basit olan, Ey sürekli aşama (feth) kapıları açan, tüm kapanıklıkları geçiren, Fettah olan Allah'ım, lütfen Rabbişrah li sadriy ve yessirliy emri ayetinin sırrıyla bana da bu ayetin verdiği messeresi (bilinç aydınlığını) kolaylaştır ve sevinci lütfen daim ikram eyle Ya Rabbi.

21) Kolaylık verici, hoş tutucu Rabb'im, lütfen Elem neşrahleke sadrak ayetinin sırrıyla, bereketiyle, benim de lütfen kalbime, (bilincime) genişlik, açıklık, aydınlık (nur) ikram eyle Ya Rabbi.

22) Ya Rabbi, Yevmeizin yefrahul mü'minune bi nasrillah ayetinin sırrıyla

müjdeleriyle, sevindirdiğin, yardım ettiğin ve galip getirerek, feraha kavuşturduğun mü'min kulların gibi lütfen bizi de müjdele, sevindir, galip eyle, feraha çıkar.

23) Ey lütuf sahibi, birimin özünde ve yapısında yer alır biçimde mevcut Latif olan, Ey son derece merhametli Rauf olan Rabb'im, Ve tatmainnu kulubühüm bizikr'illah ayetinin sırrıyla, kalpleri seni zikretmekle huzurlu olan, iman nasip ettiğin kulların gibi benim kalbime de lütfen iman, huzur ve sukunet ikram eyle.

24) Ey sabırla rızası olmayan şeylerin neticesini bekleyen Sabur olan, Ey ikram ettiklerinin değerini bilene, şükredene fazlasıyla karşılık veren Şekur olan Allah'ım, Kem min fietin kaliletin ğalebet fieten kesireten biiznillahi ayetinin sırrıyla ve izninle, sabırlı olan sabitliğinin, sadakatının güçleri gibi bize de aynı gücü lutf eyle Ya Rabbi.

25) Ey koruyan, muhafaza eden, ayakta tutan, hıfz eyleyen Hafız olan, Ey vekil tutanların işini en mükemmel biçimde sonuçlandıran Vekil olan Allah'ım, Lehü mua'kibatun min beyn'i yedeyhi ve minhalfihi yahfizunehu min emrillah ayetinin sırrıyla, şahidleriyle, tanıklarıyla, askerleriyle, lütfen beni de önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan, üstümden ve altımdan (her yönden) koru, koruyucum ve vekilim olan Allah'ım.

26) Ey kendi varlığı ile mevcudatı varlığıyla var kılan Kaim olan ve Ey Daim olan Allah'ım, Ve keyfe ehafu ma eşrektüm ve la tehafune enneküm eşrektüm billah, ayetinde sözü geçen, burhan sahibi kimselerin, (şirk ehli olmayan) dayandığı gibi benim de ayaklarımı yolunda sabit eyle lütfen Ya Rabbi.

27) Ey güzel Mevlam, Ey güzel kurtarıcı, E'tet'tehizüna hüzuven kale euzü billah ayetinin sahibi olan kimseyi galib kıldığın gibi beni de düşmanlarıma karşı galib eyle lütfen Ya Rabbi.

28) Ey talep ettiren Talib olan, Ey talep ettirdiğine de talebini ikram eden yegane Galib olan Allah'ım, İnna erselnake şahiden mubeşşiren ve neziren litu'minu billah ayetinin sırrıyla, imanıyla, bereketiyle, tanıklıkla, uyarıcı ve müjdeleyici olarak Rasulün Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimizi azizlikle, heybetlikle, desteklediğin gibi beni de lütfen destekle Ya Rabbi.

29) Ey kifayet eden, yeten, yetiştiren, el veren Kafi olan, Ey şefa'at eden , şifa veren Şafi olan Allah'ım, lütfen beni "lev enzelnaz haz'el Kur'ane a'la cebelin lareeytehü haşia'an mutesaddian min haşyet'illah" ayetinin sırrıyla, verdiği faydaların ve birikintilerin yüzüsuyu hürmetine düşmanlara, kötülere karşı destekle, kifayet eyle, yardımcım ol lütfen Ya Rabbi.

30) Ey karşılıksız olarak ihsanda bulunan Vahhab olan bağışlayıcı, Ey sonsuz manalarıyla sürekli rızık verici Rezzak olan Allah'ım, kulü veşrebü min rizkillahi ayetinin sırrıyla rızıklarda sağladığı kolaylığı, musahhar kılmasını kabul edilmesini bana indinden lutfet Ya Rabbi.

31) Ey Tek, yardımcı, hami, dost, dilediğine arka çıkıp onları kemale ulaştıran Veli olan, Ey yüce fevkalade yüksek A'liy olan Allahım, Zalike min fadzillah ayetinin sırrıyla inayetiyle, medediyle, mutluluğuyla ve fazla fazla devamıyla, selamle korumakla, sahip çıkmakla bana Velilik yap (sahip çık), imdad eyle lütfen Ya Rabbi.

32) Ey sınırsız cömertlik Kerim sahibi, Ey yegane zenginlik sahibi Ganiy olan Allah'ım İza fea'lü ...ten ev zalemu enfüsehum zeker'ullahe festağferü lizünübihim ve men yağfir'uzzunube illallah ayetinde zikrolan Rasulünün yanında seslerini alçaltmış olan kimseleri, affederek ikram ettiğin gibi lütfen bu vesileyle bana da affınla, saadetle ikram eyle..

Ey Tek, hüküm sahibi, hükmü kayıtsız şartsız yerine gelen Hakim olan, Ey Tek, tövbeleri kabul edici Tevvab olan ve Ey Tek, va'dinde sadık, sözünde duran, nimetleri herkese ihsan eden, muhsin Berr olan Allah'ım, onların bilinçlerine nasuh tevbeleri oluşmasını sağladığın, ikram ettiğin gibi bana da lütfen nasuh tövbesi ikram eyle Ya Rabbi.

33) Cüzlerden, parçalardan meydana gelmemiş "TEK" Vahid, Ahad, olan ALLAH, Fea'lem ennehü lailaheillallah Senin sözün ve takva olan bu ayetinle sevgilin Rasulün Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimizi bağladığın gibi lütfen bizleri de bu ayetin sırrıyla, manasıyla bağla Ya Rabbi.

34) Ey Rahman ve Rahim olan Allah'ım, Kul Ya i'badiyellezine esrefü a'la enfusihim la taknetü min rahmet'illah ayetinin verdiği ni'metle ümit edenler ve kurtulmuş olan ve sonları güzel olan kimselere bağışladığın gibi lütfen benim de sonumu iyi hoş eyle Ya Rabbi.

35) Ey yaratıklarının hitaplarını her haliyle algılayan Semi olan, Ey yarattıklarına mekanca yakın Karib olan, Allah'ım, Da'vahum fiha subhaneke Allahumme ve tahiyyatehum fiha selam ve ahiru da'vahum enil'hamdu lillahi rabbilalemiyn yüce ayetinin hürmetiyle, takva sahibi, selamlanan, barış ve şükür sahibi olan mü'minlere hazırlanmış olan A'dn Cennetlerine onları yerleştirdiğin gibi beni de oralarda yerleştir ve barındır Ya Rabbel'alemiyn.

SON DUA ;

Yâ Allâhû, Yâ Allâhû, Yâ Allâhû, Yâ Rabb, Yâ Nâfi, Yâ Mânî, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm. Es'eluke Allahu bi hürmetî hâzihîl Esmâi vel Âyâtî vel kelimatî en teçale limin ledünke sultanen nasîran ve rızkan kesîren ve kalben karîren ve ilmen azizen ve kabren munîren ve hisaben yesîren ve mülken fil firdevsi kebîran ve Sallallâhu vesselamen daimeyni yedumani bi devamike ve yebgayani bi bekaaïke Â'lâ Seyyidinâ Muhammedin nebiyyil ümmiyi ve ala ve alihittayyibiine ettaahirine vesahbihil kiramil berareti ecmain. Amin, amin.

SON DUA'NIN MANASI;

Ya Allah, Ya Allah , Ya Allah, Ya Rabbim,
Ey fayda verici, Ey kötülükleri geri çevirici, Ey Rahman ve Rahim olan Allah, bu Ayetlerin sözlerin ve Esmalarının yüzüsuyu hörmetine kazandırıcı bir güç ikram eyle.. Bizlere bereketli, bol rızıklar, huzurlu yürekler, aydınlanmış kabirler kolay verilen hesap ve büyük ecirler ikram eyle Ya Rabbi.
Allah'ım Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem a'lisine, sahabesine çokça selam ver.

BİR AKIL HASTASININ BEYAZİDİ BESTAMİ HAZRETLERİNE TAVSİYESİ;

Bir gün Beyazid-i Bestami Hazretleri, akıl hastanesinin bahçesinin kenarından geçerken, doktorun orada bulunan hastalara, ilaçlarını dağıttığını görünce, “Doktor bey, bende günah ve isyan hastasıyım, benim hastalığıma ilacın yokmu.” diye sorar. (O zamanlarda Beyazidi Bestami, derviş filan değil, ama günahlarını affettirecek bir çare aramaktadır.) Doktor, “Hayır bende böyle bir ilaç yok.” cevabını verir. Fakat doktorun ilaç dağıttığı hastaların içerisinde birisi, Beyazid-i Bestami'ye, “Senin aradığın ilaç bende var.” diyerek onu bir kenara çeker ve şu güzel sözleri söyler.

“Önce gururunu, kibrini kır, sonra bir Mürşid-i Kâmil'e var, ondan biraz tövbe kökü al, istiğfar yaprağı ile karıştır, kâlp dibeğine koy, tevhid tokmağı ile döv, insanlık ve âdalet eleği ile ele, göz yaşı ile yoğur, aşk ateşi ile pişir, muhabbet balına karıştır, kanaat kaşığı ile ye, o hastalıktan, hiç bir eser kalmadığı gibi, mâneviyat tahlilhânesine, gönderildiğinizde, o günah hastalığının üremesine sebep olan, nefis mikrobusunun nasıl tedavi edildiğini görebilirsin.” der.

İşte Beyazid-i Bestami, bu sözlerden ibret alarak, kibrini kırar, bir Mürşid-i Kâmil'den el alarak, zikre devam eder ve evliyaullah'tan olur. Ey insan, inat etme, sende, bir Mürşid-i Kâmil'e var, el al Allah'ı zikret ki, evliyaullah'tan olasın.

Bu asırda hakiki Mürşid-i Kâmil'i nereden bulayım dersiniz Şeyh Guddusi Hazretleri “Kitabımın üzerine elinizi koyup, sıtk ile bağlanır ve tarif ettiğimiz yoldan ayrılmayacağınıza söz verirsiniz, Mürşid-i Kâmil'i bulup el almış gibi olursunuz.” buyurmuşlardır. (el almak, Tarikata girmek, anlamındadır.) Tarikatın gereği, kişinin nefis putunun kırılması içindir. Kişi kendi nefis putunu kırabileceğini sanır, ama yıllar sonra bakar ki kırdığını sandığı nefis putu aynı şeytani arzuları ile yerli yerinde durmaktadır.

(Bu hususta lütfen 421. Sayfayı okuyunuz)

ŞEMSETTİN YEŞİLİN GÜZEL SÖZLERİ;

Huzur ile düşünecek olursak, hayat iki günden ibarettir; O da bir gününde gönlünü bir yere bağlar, diğer günde çözersin. “**Küllümen aleyhefân.**” Ayet'i vardır. Fermânı vardır. Dost ile konuşmak için siyah çadırın çekildiğini fırsat bil. Dünyada her şeyin bedeli vardır, fakat aziz ömrünün bedeli olmadığını bil. O hâlde Allah'sız geçen ömrünün ne büyük bir ziyan olduğunu anla da, ömrünü sarf edecek yeri irfanıyla bul. İşte hakiki âşık, şeriatın, tarikatın ne büyük bir emânet olduğunu bilir. Hakik-i mahbub olmayanın, kendisini kötülüklerden kurtarmayanın, arındırmayanın (temizlemeyenin) Lâilâhe illallah demesi caiz değildir.

Cenâb'ı Gavs'ül Âzam Sultan Abdülkâdir, Hak'ka hakiki mahbubluk etmeyen, nefsin kötü huylarını terketmeyen kişinin “**Lâmevcûda Lâilâhe illallah.**” dese ağzını yırtmalıdır. Çünkü nefsinin zulmetinde kalan kimsenin, bu cümleyi söylemesi caiz değildir. Zira bu iş hâl işidir, sözle anlaşılmaz. İnsandan istikamet ister, istikamet ise çok tatlıdır, aynı zamanda da çok zordur.

Evliyayı ihtiyarlatan istikamettir, istikametli olan kişinin kâlbî daima Allah'ın ilhâmıyla feyizli olduğundan, bu feyiz onları hiç kimseden korkutmaz. Bu feryat âleminde, mâşuğu incitirim diye saygın çoğalmışsa, huzurda yerin olduğunu bil. Bazen kişiler ilmîne ve yaptığı ibâdetlere güvenerek, uçup nefsinin kabarmasına sebep olur. Bu hususta mümin çok titiz olmalı, ibâdetini kontrol etmeli, ve nefsinin isteklerini kesmelidir.

Ey Nur arayan. Gönlünün kırıklıklarına şaşma. Aşkın harap yerleri aradıklarını bil. Mamur yerleri harap ettiğini öğren. Allah kuluna cefa sûretiyle vefa eder. Veliler maşukundan cefa görmezse, firavun mu oldum diye ağlamaya başlar. Çünkü, veliler başına gelen çilelere sabır ederler. O sabırla Allah'a yol alırlar. Firavun, Beş yüz sene yaşamış, ona ne çile vermiş ne hastalık, çünkü “Düşmana hastalık veripte, ismimi çağırtmam.” buyuruyor yüce Allah.

YÂRABBİ HABİBİNİN AŞKINA;

“Yârabbî, Habibinin aşkına, şu bir saatlik âlemi fânide, Mirâcı ruhaniyemi yaptırmadan, Cemâl'i Sübhân'ını göstermeden, bütün işlerimi bu âlemde hâlettirmeden, hayatın sona erdi nefesin bitti emrini verme.”

Diye yalvaran Hak Dostlarını bu sözleride mi aklımızı başımıza getirmeyecek. Evliyalar ömürleri boyunca insan oğlunun irşadı için çaba harcamışlardır. Ama maalesef bizler, bizim kurtuluşumuz için çalışan Hak dostlarını bile anlamamakta direniyoruz. Sanırım geç kalmayız.

NAZARGÂHI İLÂHÎ OLAN KÂLP EVİ;

Nazargâhı ilâhi olan, kâlp evini iyice temizlersen, oraya öyle bir nur gelir ki, o vakit o kâlbî cennet dahi kıskanır. O kâlbî nasıl temizleneceğini bilmek istersen, aşk derdiyle hastalanmış, kırık gönüllü insan ara, ondan sor.

HAK YOLUNDA YÜRÜYENLER ÜÇE AYRILIR;

Birinci mertebe; nefsi için Allah'ı sevenler.

İkinci mertebe; Allah için Allah'ı sevenler.

Üçüncü mertebe; Sultanı aşkın tesiriyle Allah'ın muradının yerine gelmesi için, kendi muratlarını terkedenler. Yusuf a.s. Zeliha'ya “Senin bana ne kadar yandığını biliyorum amma benim sâhibimin murâdı için senin ve benim murâdımı yerine getiremem.” dedi. Bu söz üzerine; Rabbimiz, “Ey Yusuf'um, Benim murâdım için kendi murâdını terkettiğinden, Bende seni Mısır'a sultan yapıyorum.” dedi.

Tac mârifet tacıdır sanma gayri tac ola
Taklit ile tok olan hakikatte aç ola

Düşe düşüp aldanma kendini hayrete salma
Hak'tan gayri ne vardır ki tâbire muhtaç olma

Bu sözlerin özeti kişi kendini bilmektir
Kendi kendini bilene hakikat mirac olur

Hak denilen özündür özündeki sözündür
Gaybi özün bilene özün bilmek tac olur

(ÂŞIK GAYBİ BABA)

MEVLÂNÂ CELÂLEDDİN-İ RÛMÎ DEN HACILARA NASİHAT;

Hak'kın velilerinin, gönülleri de birer Kâbe'dir. Mekke-i Mükerrerme'de bulunan zâhiri Kâbe'ye, Kâbe-i Halil'i derler. Gönül Kâbe'sine de, Kâbe-i Celil'i derler.

Zâhiri Kâbe'yi, İbrahim peygamber (a.s.) taşla ve toprakla bina eylemiştir. Zâhiri kâbe'yi ziyaret edenin vücudu ateşten halâs olur.

Gönül Kâbe'sini ise, Celîl ve Cebbâr olan Allah'u âzimüş'şan halk eylemiştir. Velilerin gönülleri olan bâtın kâbe'sini ziyaret edenlerin ise hem

canları, hem vücutları, ateşten halâs olur. Kaldı ki, dost visâli de bu kâbe'dedir. Nitekim, Mevlânâ Celâlüddin-i Rumî şöyle buyurur.

“Siz ey hacca giden kavim! neredesiniz, nerede? Mâşukunuz buradadır, geliniz hep geliniz.”

Şeyh Sâfi kuddise sırruh, bu beyte mâna verirken buyurur ki;

BEYTULLAH, YANİ KÂBE YER YÜZÜNDE İKİDİR;

Birisi, Mekke-i mükerreme'deki Beytullah'tır ki, halk onu farz oldukça ziyaret ve tavaf eder.

Birisi de, gönül kâbe'sidir ki, yukarıdaki beyitte geçen hitap o kâbe'nin tâliplerinedir.

Yâni, demek olur ki: (Gerçi islâmın erkânının edası o kâbe ile hâsıl olur. Amma, mârifetullah gönül kâbe'sinde hâsıl olur. Binaenaleyh, beytin mânası ey mârifetullah talep edenler ve Hak'kı isteyenler! Gönül Kâbe'sine gelin ve onu bu kâbe'den talep edin, demek olur.)

Zîra, Hak'kı talep etmek uzun mesafeler aşmakla olmaz.

Hak Teâlâ, Kur'an-ı azîmin de buyurur, “Yâ Muhammed, Kullarım beni sana sordukları zaman deki, ben onlara yakınım.” Bakara S. Ayet 186.

**Yârabbi lâyıq değilim firdevsi âlâ ehil
Lâyıkım nâra desem tâkâtım kâfi değil**

**Bize bir tövbe bahşet günahlarım silinsin
İsyanların acısı bağışlamanla dinsin**

**Hep kapılar kapansa senin kapın kapanmaz
Himâyene giren kul aslâ ateşe yanmaz**

**Senin vaadin gerçektir zâyi etmez muhakkak
Hayır şer ne varsa hükmünü bulur mutlak**

**Înâyetin olmasa nasıl ersin sana kul
Bize taat aşkı ver duamızı et kabûl**

HZ. RESULULLAH EFENDİMİZ, HZ. ALİ EFENDİMİZE;

YA ALİ, ŞU BEŞ ŞEYİ YAPMADAN YATMA BUYURDULAR.

“Kur’an-ı Kerim’in hepsini okumadan yatma.

Dört bin dirhem sadaka vermeden yatma.

Kabe’yi ziyaret etmeden yatma.

Cennet’e yerini hazırlamadan yatma.

Küs olduğun biriyle barışmadan yatma.” dediklerinde.

Hz. Ali Kerremallahu Veçhe Efendimiz, “Bu nasıl olur Ya Resulullah.” dediler. Resulullah Efendimiz de, “Ya Ali şu beş şeyi yapmakla olur.

1. Üç kere İhlas suresini okumak, Kur’an-ı Kerim’in tamamına eşittir.

2. Dört kere Fatiha Suresini okumak, dört bin dirhem sadakaya eşittir.

3. On kere Lâilâhe İllahû Vahdehû Lâ Şerîke Leh. Lehul Mülkü Ve Lehulhamdu Yuhyi Ve Yumit. Ve Huve Alâ Kulli Şey’in Kadir demen, Kabe’yi ziyarete eşittir.

4. On kere Lâ Havle Ve Lâ Kuvvete İllâ Billahil Aliyyil Azıym demen, cennet’te yerini hazırlamana vesiledir.

5. On kere Estağfirullâh El Azıym, Ellezi Lâ İlâhe Huvel Hayyul Kayyûmu Ve Etûbu İleyh demen de dargın ve husumetli olduğun İnsanlarla barışmış derecesinde ecre vesîledir. buyurdular.

ÖZLÜ SÖZLER ;

Tevazu, İlmın meyvesidir.

Tevazu, şerefın süsüdür.

Tevazu’nun meyvesi, yükselmektir.

Kanaat’in meyvesi, azizliktir.

(ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI)

Sevgi dostlara saygılı olmakla güçlenir.

(Hz. ALİ)

“Unutma ki şairleri haykırmayan bir Millet, sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir.”

(MEHMET EMİN YURDAKUL)

Hazret-i Lokman Hekim, oğluna buyurdu ki “Yaptığın işi, daha önce bunu denemiş, tecrübeli kimselere danış. Çünkü onlar, kendilerine pahalıya mal olmuş doğru görüşleri sana bedava verirler.”

(MAVERDİ)

ŞU DÖRT ŞEYİ, DÖRT ŞEYDEN TEMİZLE;

Dilini, gıybetten. (başkalarının aleyhlerinde konuşmaktan) temizle.

Kalbini, kıskançlıktan. (başkalarının başarılarını ve varlıklarını çekememekten) temizle.

Mideni, haram lokmadan. (kazanmadan başkalarının hakkını, izinsiz yemekten) temizle.

Davranışlarını, riyadan (için başka, dışın başka görünmekten) temizle.

(FERİDUDDİN ATTAR)

“Seni her mecliste küçük düşürür
Kötülerle konup göçücü olma.”

(KARACAOĞLAN)

Bizler aslında çok şanslı bir Milletiz. O kadar çok Ata sözümüz var ki, hayatımız boyunca sadece Ata sözlerimize kulak versek ve o sözlerdeki tavsiyelere uyarak yaşasak en güzel ve en hayırlı yaşamı yaşamış oluruz.

Her bir Ata sözünün yılların eseri olduğunu, yani yılların yaşanmışlıklarının tecrübesi sonucunda söylendiğini unutmamalıyız.

Atalarımızın bu sözleri, yani bu tecrübelerini kaydederek bizlere ve bizlerden sonra gelecek olan nesillere bırakmaları, en büyük şanstır.

Her birimizin evinde, açıklamalı bir Ata sözleri kitabının olmasını tavsiye ediyorum.

HZ. MEVLANA CELÂLEDDÎN-İ RÛMÎ DEN ALTIN ÖĞÜTLERİ;

“Cömertlik ve yardım etmede akarsu gibi ol.”

(Akarsu nasıl hiç durmadan akıyor ise sende hiç durmadan İnsanlara yardım ve iyilik et.)

“Şevkat ve merhamette güneş gibi ol.”

(Güneş, ısıtmakta ve ışıtmakta herkese aynı derecede ise sende insanları ayırt etmeden herkese aynı merhameti göster. Davranışında aynı ol.)

“Başkalarının kusurunu örtmede gece gibi ol.”

(Gece nasıl karanlığı ile birçok şeyi görünmesini engelliyorsa, sende insanların kusurunu görme, gizle.)

“Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol.”

(Ölü ne kadar şiddet ve hakaret etseniz en ufak bir tepki göstermez ise, sende sana yapılan haksızlıklara karşı bir ölü gibi sakin ve sabırlı ol.)

“Tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol.”

(Toprak nasıl her şeyin altında ise, sende İnsanlar karşısında kendini toprak gibi, en alt seviyede gör, gururuna ve kibirine yenilme.)

“Hoşgörülükte deniz gibi ol.”

(Deniz nasıl İnsanların kullanımları dışında her türlü pisliklerinide içerisine atmalarına bir tepki göstermiyor ise, sende İnsanları hoşgör.)

“Ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol.”

(İçinle, dışın bir olsun, İnsanların seni gördükleri ve bildikleri gibi biri ol, İnsanları yanıltma çünkü farklı tarafını gördükleride kaybeden sen olursun.)

Hız. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî nin bu altın öğütleri inşallah hayatımız boyunca bizlere bir düstur olur.

FERRUH ÇELEBİ HAZRETLERİ;

Hız. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin torunlarından Afyon Mevlevi Şeyhlerinden, Postnişin Ferruh Çelebi hazretlerine bir gün bir kişi gelerek,

“Çelebi hazretleri babam öldü, ölürken anneme bu zarftaki parayı Ferruh Çelebi hazretlerine gönder himayesindeki dervişlerin mutfak giderlerine kullansın ve benim ardından dua etsin demiş. Annem de benimle bu zarfi size gönderdi.” diyerek zarfi şeyh hazretlerine uzatmış.

Zarfi uzatırken, upuzun bıyıkları sakallarına karışmış olan şeyh için kalbinden, “Yahu şeyh diyorlar o da bizim mahallede ki Abdal Cafar'a benziyor.” diye düşünmüş.

Şeyh zarfi alırken adama “Oğlum benim abdal Cafara benzediğime bakma, sen annene çok iyi bak ve hayır duasını al.” demiş.

TEMENNA, DUA:

“Ya Vecud, Ya Vedud, Ya Zel-Arşil-Mecid. Ya Mubdiü, Ya Müid, Ya Fealün Lima Yürid. Es-Elüke Bi Kudretikelleti Kaderte Biha Ala Halkık, Ve Birahmetikelleti Vesiat Külle Şey'in . La İlahe İlla Ente . Ya Müğis, Eğisni.”

AÇIKLAMASI:

“Ey Yüce Dost, Ey Yüce Arşın Sahibi, Ey Yoktan Var Eden, Var Ettiğini Yok Eden Rabbim. Ey Her İstedliğini Yapan Allahım.”

Arşın her yanını dolduran Zatının nuru hürmetine, bütün mahlukata hükmettiğin kudretinin azametine, her şeyi kuşatan rahmetinin bereketine, Senden istiyorum. Senden başka İlah yoktur. Ey çaresizlerin yardımına yetişen Allah’ım bana yardım et.

Hak dostları, dileklerimizin kabulü için bu duayı üç kere okumanın çok faydalı olduğunu belirtmişlerdir.

BİR ADET PİRİNÇ TANESİ ;

Ağabeyim, Hasan Basri Sayın’ın anlattığı bir anısını, ibret olarak anlatma gereği duydum.

Ağabeyim şöyle anlattı, “Beş yaşında idim, rahmetli babaannem pirinç ayıklarken bir pirinç tanesi yere düştü, babaannem yere eğilerek pirinç tanesini aramaya başladı, bir türlü bulamıyordu, çocukluk işte, aman babaanne bir pirinç tanesi değerli ne diye kendini yoruyorsun bulacağım diye değer mi.” dedim.

Babaannem ilk defa bana karşı öfke ile doğruldu ve “Sen oturduğun yerden ahkam kesiyorsun, hiç pirinç üretilirken gördün mü, insanlar ne kadar zorluk çekiyorlar, bir pirinç tanesinde kaç insanın alın teri, göz nuru var, o insanlar ne emekler, ne çabalar harcıyorlar biliyor musun.” dedi, utancımдан kıpkırmızı olmuştum.

Aradan yıllar geçti, Hukuk Fakültesinde öğrenci idim, Alain’in proposlarını okuyordum, birden irkildim, babaannemi hatırladım. Alain, “Bir insan yerde bir iğne görüp eğilip almazsa, bütün uygarlığa karşı ihanet etmiş olur.” diyordu.

On dokuz yıl evveldi, Stockholm’e gitmiştim, gece bir otele yerleştim, sabah traş olmak için lavaboya gittiğimde, aynanın yanında ilginç bir not gördüm, notta “Lütfen traştan sonra jiletinizi çöpe atmayın, yanda bir kutu var o kutuya bırakın, bir tek jiletle dahi olsa, İsveç çelik sanayisine yardımcı olun.” yazıyordu.

Doğrusu hayretler içinde kaldım, çocukluğumdan beri çelik eşya denince akla İsveç çeliği gelir. Bir çok eşya üzerinde “İsveç çeliğinden yapılmıştır.” yazardı. İşte o ülke, kullanılmış ufacak bir jilet parçasının bile çöpe gitmesini istemiyor, ona sahip çıkıyor, gelen turistlere bile rica yollu bir uyarıda bulunuyordu.

İsviçre’de zaman, zaman belli periyotlarda radyolar, televizyonlar bir haberi duyurur, “Lütfen şu tarihte, şu saatte okumadığınız kitap, dergi, gazete, kağıt ve

karton varsa kapınızın önüne hazırlayınız, ekiplerimiz gelip alacaklar, bu sayede İsveç'in kalkınmasına yardımcı olun, fazla ağaç katliamına da engel olun.” diye.

Japon'lar, son derece sade, basit, yalın, mütevazı yaşayan İnsanlardır. Evlerini mobilya ve eşyalarla dolduranlar, Japon'lara göre ruhen tekamül edememiş, hayatın manasını anlayamamış zavallı kimselerdir. Böyleleriyle; evlerini mezat salonuna çevirmiş zavallılar diye alay ederler. Bir insanın gösteriş için eşyanın esiri olması ne kadar acıdır. Vaktiyle Japon ekonomisi darboğazdan geçiyor, iç borçlar, dış borçlar gırtlığı aşıyor.

Zamanın Başbakan'ı meclisi toplayıp kürsüye çıkıyor ve durumu olanca açıklığı ve tehlikeleri ile anlatıyor, ve “Şu andan itibaren Tanrı şahidim olsun ki, Japonların iç ve dış borçları son kuruşuna kadar ödenmeden pirinçten başka bir şey yemeyeceğim. Şu üstümde ki elbiseden başka elbise giymeyeceğim.” der ve dediklerini yapar. Ülkede tam bir israftan kaçınma kampanyası açılır. Japonya bütün borçlarını kapatır.

Geçenlerde Japon İmparatoru'nun sarayını gördüm. Ya Rabbim ne kadar sade, ne kadar mütevazı, ne kadar gösterişten uzak. Geremediği halde, elektriği yakmakla, suyu dikkatsizce boşa akıtmakla, yani israf etmekle bizlerde zalimler sınıfına girmiyor muyuz.

Maddi durumumuz ne olursa olsun, ister zengin olalım isterse fakir, hepimiz çok dikkatli olmak zorundayız. Burada maddiyatı, parayı aşan büyük bir edep ve incelik vardır.”

Bilindiği gibi israf, yani gereksiz sarfityatlar dinimizce de haram kılınmıştır.

Yüce Mevla'mızın “Sizler için türlü nimetler halkettik, yeyiniz, içiniz ama sakın israf etmeyiniz, çünkü israf sizler için haram kılınmıştır.” Hitabını unutmamalıyız.

Gereksiz yere yapmış olduğumuz harcamalarımız dahi israfa girmektedir. Araştırmalara göre dünya insanının, günlük ihtiyacı olan ekmeğin neredeyse iki katı oranında ekmek çöpe gitmektedir. Artık yemekleri hiç söylemeyelim, bu halimizin halka ve Hak'ka yarar olmadığı ortadadır.

Bir adet pirinç tanesinin dahi israf edilmesine razı olmayan görüşe baktığınız zaman, bizim hallerimiz harap görünüyor.

Ne diyelim, “Allah bizleri affetsin.” demekten başka, elimizden hiç bir şey gelmiyor. “Allah bizleri affetsin.” Amin.

ŞEMİ TEBRİZİ'NİN 40 ALTIN KURALI;

Her badireden ve tecrübeden sonra, hiç bir kitapta yazılı olmayan, sadece can defterime nakşedilmiş kurallara bir yenisini daha ekledim. Bunlara bir ad

verdim "Gönlü Geniş ve Ruhü Gezgin Sufi Meşreplilerin Kırk Kuralı." Bu kurallar, benim için tabiat kanunları kadar evrensel, onlar kadar temeldir. Bu kuralların kırkını birden tamama erdirmek, uzun senelerimi aldı. Nicelerini silip silip yeniden yazdım. Şimdi artık eklenecek ne bir virgül kaldı, ne bir nokta. Ne bir harf, ne yeni bir kelime. Artık kırk kural da bittiğine göre, ömrü hayatımın son faslındayım." (Şems-i Tebrizi)

KIRK KURAL ;

1. Yaradanı hangi kelimelerle tanımladığımız, kendimizi nasıl gördüğümüze ayna tutar. Şayet Tanrı dendi mi, öncelikle korkulacak, utanılacak bir varlık geliyorsa aklına, demek ki sende çoğunlukla korku ve utanç içindesin. Eğer, Tanrı dendi mi evvela aşk, merhamet ve şefkat anlıyorsan, sende de bu vasıflardan bolca mevcut demektir.

2. Hak Yolu'nda ilerlemek yürek işidir, akıl işi değil. Kılavuzun daima yüreğin olsun, omzun üstündeki kafan değil. Nefsini bilenlerden ol, silenlerden değil.

3. Kur'an dört seviyede okunabilir. İlk seviye zahiri manâdır. Sonraki batını manâ. Üçüncü batınının batınısıdır. Dördüncü seviye o kadar derindir ki, tarif etmeye kelimeler kifayetsiz kalır.

4. Kainattaki her zerrede, Allah'ın sıfatlarını bulabilirsin, çünkü O camide, mescitte, kilisede, havrada değil, her an her yerededir. Allah'ı görüp yaşayan olmadığı gibi, O'nu görüp ölen de yoktur. Kim O'nu bulursa, sonsuza dek O'nda kalır.

5. Aklın kimyası ile, aşkın kimyası başkadır. Akıl temkinlidir, adımlarını korka korka atar, Aman sakın kendini diye tembihler. Halbuki aşk öyle mi? Onun tek dediği: Bırak kendini, koy gitsin. Akıl kolay kolay yıkılmaz, aşk ise kendini yıpratır, harap düşer. Halbuki hazineler ve defineler yıkıntılar arasında olur. Ne varsa harap bir kalpte var.

6. Şu dünyadaki çatışma, önyargı ve husumetlerin çoğu dilden kaynaklanır. Sen sen ol, kelimelere fazla takılma. Aşk diyarında dil zaten hükmünü yitirir. Aşık dilsiz olur.

7. Şu hayatta tek başına inzivada kalarak, sadece kendi sesinin yankısını duyarak, Hakikat'ı keşfedemezsin. Kendini ancak bir başka insanın aynasında tam olarak görebilirsin.

8. Başına ne gelirse gelsin, karamsarlığa kapılma. Bütün kapılar kapansa bile, sonunda O sana kimsenin bilmediği gizli bir patika açar. Sen şu anda göremesen de, dar geçitler ardında nice cennet bahçeleri var. Şükret! İsteddiğini elde edince şükretmek kolaydır. Sufi, dileği gerçekleşmediğinde de şükreder.

9. Sabretmek öylece durup beklemek değil, ileri görüşlü olmak demektir. Sabır nedir? Dikene bakıp gülü, geceye bakıp gündüzü tahayyül edebilmektir. Allah

aşıkları sabrı gülbeşeker gibi tatlı tatlı emer, hazmeder. Ve bilirler ki, gökteki ayın hilalden dolunaya varması için zaman gerekir.

10. Ne yöne gidersen git; doğu, batı, kuzey ya da güney; çıktığın her yolculuğu, içine doğru bir seyahat olarak düşün! Kendi içine yolculuk eden kişi, sonunda arzı dolaşır.

11. "Ebe" bilir ki, sancı çekilmeden doğum olmaz, ana rahminden bebeğe yol açılmaz. Senden yepyeni ve taptaze bir "Sen" zuhur edebilmesi için zorluklara, sancılara hazır olman gerekir.

12. Aşk bir "Seferdir." Bu sefere çıkan her yolcu, istese'de, istemese'de tepeden tırnağa değişir. Bu yollara dalıp'da değişmeyen yoktur.

13. Şu dünyada, semadaki yıldızlardan daha fazla sayıda, sahte hacı hoca, şeyh şih var. Hakiki mürşit, seni kendi içine bakmaya ve nefsini aşıp kendindeki güzellikleri bir bir keşfetmeye yönlendirir, tutup'da ona hayran olmaya değil.

14. Hakk'ın karşına çıkardığı değişimlere direnmek yerine, teslim ol. Bırak hayat sana rağmen değil, seninle beraber aksın. "Düzenim bozulur, hayatımın altı üstüne gelir." diye endişe etme. Nereden biliyorsun hayatın altının üstünden daha iyi olmayacağını?

15. Allah, içte ve dışta her an hepimizi tamama erdirmekle meşguldür. Tek tek herbirimiz tamamlanmamış bir sanat eseriyiz. Yaşadığımız her hadise, atlattığımız her badire, eksiklerimizi gidermemiz için tasarlanmıştır. Rab noksanlarımızla ayrı ayrı uğraşır, çünkü beşeriyet denen eser, kusursuzluğu hedefler.

16. Kusursuzdur ya Allah, O'nu sevmek kolaydır. Zor olan hatasıyla sevabıyla fani insanları sevmektir. Unutma ki, kişi bir şeyi, ancak sevdiği ölçüde bilebilir. Demek ki, hakikaten kucaklamadan ötekini, Yaradan'dan ötürü, yaradılanı sevmeden, ne lâıykıyla bilebilir, ne lâıykıyla sevebilirsin.

17. Esas kirlilik, dışta değil içte, kisvede değil, kalpte olur. Onun dışındaki her leke, ne kadar kötü görünürse görünsün, yıkandı mı temizlenir, suyla arınır. Yıkamakla çıkmayan tek pislik, kalplerde yağ bağlamış haset ve art niyettir.

18. Tüm kâinat olanca katmanları ve karmaşasıyla insanın içinde gizlenmiştir. Şeytan, dışımızda bizi ayartmayı bekleyen korkunç bir mahluk değil, bizzat içimizde bir sestir. Şeytanı kendinde ara; dışında, başkalarında değil. Ve unutma ki nefsini bilen, Rabbini bilir. Başkalarıyla değil, sadece kendiyile uğraşan insan, sonunda mükâfat olarak Yaradan'ı tanır.

19. Başkalarından saygı, ilgi, ya da sevgi bekliyorsan, önce sırasıyla kendine borçlusun bunları. Kendini sevmeyen birinin sevilmesi mümkün değildir. Sen kendini sevdiğin halde, dünya sana diken yolladı mı, sevin. Yakında gül yollayacak demektir.

20. Yolun ucunun nereye varacağını düşünmek, beyhude bir çabadan ibarettir. Sen sadece atacağın ilk adımı düşünmekle yükümlüsün. Gerisi zaten kendiliğinden gelir.

21. Hepimiz farklı sıfatlarla sıfatlandırıldık. Şayet Allah herkesin tıpatıp aynı olmasını isteseydi, hiç şüphesiz öyle yapardı. Farklılıklara saygı göstermemek, kendi doğrularını başkalarına dayatmaya kalkmak, Hakk'ın mukaddes nizamına saygısızlık etmektir.

22. Hakiki Allah Aşığı, bir meyhaneye girdi mi, orası ona namazgâh olur. Ama Bekri aynı namazgâha girdi mi, orası ona meyhane olur. Şu hayatta ne yaparsak yapalım, niyetimizdir farkı yaratan, suret ile yaftalar değil.

23. Yaşadığımız hayat elimize tutuşturulmuş rengarenk ve emanet bir oyuncaktan ibaret. Kimisi oyuncağı o kadar ciddiye alır ki, ağlar, perişan olur onun için. Kimisi eline alır almaz şöyle bir kurcalar oyuncağı, kırar ve atar. Ya aşırı kıymet verir, ya kıymet bilmeyiz. Aşırılıklardan uzak dur. Sufi ne ifrattadır ne tefritte, Sufi daima orta yerde.

24. Madem ki insan eşrefi-i mahlukattır, yani varlıkların en şerefli, attığı her adımda Allah'ın yeryüzündeki halifesi olduğunu hatırlayarak, buna yakışır soylulukta hareket etmelidir. İnsan yoksul düşse, iftiraya uğrasa, hapse girse, hatta esir olsa bile, gene başı dik, gözü pek, gönlü emin bir halife gibi davranmaktan vazgeçmemelidir.

25. Cenneti ve cehennemi illâ ki gelecekte arama. İki de şu an burada mevcut. Ne zaman birini çıkarırsın, hesapsız ve pazarlıksız sevmeyi başarırırsın, cennetteyiz aslında. Ne vakit birileriyle kavgaya tutuşursun; nefrete, hasede ve kine bulaşursun, tepetaklak cehenneme düşüveririz.

26. Kainat yekvücut, tek varlıktır. Herkes ve herşey görünmez iplerle birbirine bağlıdır. Sakın kimsenin ahını alma; bir başkasının, hele hele senden zayıf olanın canını yakma. Unutma ki dünyanın öte ucunda tek bir insanın kederi, tüm insanlığı mutsuz edebilir. Ve bir kişinin saadeti, herkesin yüzünü güldürebilir.

27. Şu dünya bir dağ gibidir, ona nasıl seslenirsen, o da sana sesleri öyle aksettirir. Ağzından hayırlı bir lâf çıkarsa, hayırlı lâf yankılanır. Şer çıkarsa, sana gerisin geri şer yankılanır. Öyleyse kim'ki senin hakkında kötü konuşur, sen o insan hakkında kırk gün- kırk gece, sadece güzel sözler et. Kırk günün sonunda göreceksin, herşey değişmiş olacak. Senin gönlün değişirse, dünya değişir.

28. Geçmiş, zihinlerimizi kaplayan bir sis bulutundan ibaret, gelecek ise, başlı başına bir hayal perdesi. Ne geleceğimizi bilebilir, ne geçmişimizi değiştirebiliriz. Sufi, daima şu an'ın hakikatını yaşar.

29. Kader, hayatımızın önceden çizilmiş olması demek değildir. Bu sebepten, "Ne yapalım kaderimiz böyle." deyip, boyun bükme, cehalet göstergesidir. Kader

yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını belirler. Güzergah bellidir ama, tüm dönemeç ve sapaklar yolcuya aittir. Öyleyse ne hayatının hakimisin, ne de hayat karşısında çaresizsin.

30. Hakiki Sufi öyle biridir ki, başkaları tarafından kınansa, ayıplansa, dedikodusu yapılsa, hattâ iftiraya uğrasa bile, o ağzını açıp'da, kimse hakkında tek kelime kötü lâf etmez. Sufi kusur görmez, kusur örter.

31. Hakk'a yakınlaşabilmek için kâdife gibi bir kalbe sahip olmalı. Her insan, şu veya bu şekilde yumuşamayı öğrenir. Kimi bir kaza geçirir, kimi ölümcül bir hastalık; kimi ayrılık acısı çeker, kimi maddi kayıp. Hepimiz kalpteki katılıkları çözmeye fırsat veren badireler atlatırız. Ama kimimiz bundaki hikmeti anlar ve yumuşar; kimimiz ise, ne yazık ki daha da sertleşerek çıkar.

32. Aranızdaki bütün perdeleri tek tek kaldır ki, Tanrı'ya saf bir aşkla bağlanabilesin. Kuralların olsun ama, kurallarını başkalarını dışlamak, yahut yargılamak için kullanma. Bilhassa putlardan uzak dur dost. Ve sakın kendi doğrularını putlaştırma. İnancın büyük olsun ama, inancınla büyüklük taslama.

33. Bu dünyada herkes bir şey olmaya çalışırken, sen bir "hiç" ol. Menzilin yokluk olsun. İnsanın çömlekten farkı olmamalı. Nasıl ki çömleği tutan dışındaki biçim değil, içindeki boşluk ise, insanı ayakta tutan'da, benlik zannı değil, hiçlik bilincidir.

34. Hakk'a teslimiyet ne zayıflık ne edilgenlik demektir. Tam tersine, böylesi bir teslimiyet son derece güçlü olmayı gerektirir. Teslim olan insan, çalkantılı ve girdaplı sulara debelenmeyi bırakır; emin bir beldede yaşar.

35. Şu hayatta ancak tezatlarla ilerleyebiliriz. Mümin içindeki münkirle tanışmalı, Tanrı'ya inanmayan kişi ise, içindeki inananla. İnsan-ı Kamil mertebesine varana kadar, gıdım gıdım ilerler kişi. Ve ancak tezatları kucaklayabildiği ölçüde olgunlaşır.

36. Hileden, desiseden (aldatma, entrika, oyun) endişe etme. Eğer birileri sana tuzak kuruyor, zarar vermek istiyorsa, Allah da onlara tuzak kuruyordur. Çukur kazanlar, o çukura kendileri düşer. Bu sistem karşılıklar esasına göre işler. Ne bir katre hayır karşılıksız kalır, ne bir katre şer. O'nun bilgisi dışında, yaprak bile kıpırdamaz. Sen sadece buna inan.

37. Allah kılı kırk yararak, titizlikle çalışan bir saat ustasıdır. O kadar dakiktir ki, sayesinde her şey tam zamanında olur. Ne bir saniye erken, ne bir saniye geç. Her insan için bir aşık olma zamanı vardır, bir de ölme zamanı.

38. "Yaşadığım hayatı değiştirmeye, kendimi dönüştürmeye hazır mıyım" ..diye sormak için, hiçbir zaman geç değil. Kaç yaşında olursak olalım, başımızdan ne geçmiş olursa olsun, tamamen yenilenmek mümkün. Tek bir gün bile öncekinin

tıpatıp tekrarıysa, yazık. Her an, her nefeste yenilenmeli, yepyeni bir yaşama doğmak için, ölmeden önce ölmeli.

39. Noktalar sürekli değişse'de, Bütün aynıdır. Bu dünyadan giden her hırsız için, bir hırsız daha doğar. Ölen her dürüst insanın yerini, bir dürüst insan alır. Hem "Bütün" hiç bir zaman bozulmaz, hem de, her şey yerli yerinde, merkezinde kalır. Hem de bir günden bir güne, hiçbir şey aynı olmaz. Ölen her Sufi için, bir Sufi daha doğar.

40. Aşksız geçen bir ömür beyhude yaşanmıştır. Acaba ilâhi aşk peşinde mi koşmalıyım, mecazi mi, yoksa dünyevi, semavi, ya da cismani mi?.. diye sorma. Ayrımlar ayrımları doğurur. Aşk'ın ise hiçbir sığata ve tamlamaya ihtiyacı yoktur. Başı başına bir dünyadır aşk. Ya tam ortasıdır, ya merkezinde, ya da dışındasıdır, hasretinde.

HAYAT NEDİR ACABA;

Hayat, canlının nefes alıp vermeye başladığı andan nefesinin tükendiği an'a kadar olan bir zaman dilimidir? Acaba. Süreç olarak bunu diyebilirsek de mana olarak bu değildir herhalde.

Hayat, bir satranç oyunu gibimidir? Acaba. Taşları düşünerek dikkatlice yerlerine kaydırmak mıdır?

Hayat, yoksa Şairin, "Beşikten indim pazara, bir kefen aldım döndüm mezara" dediği gibi bir Pazar ziyareti midir. Acaba.

Hayat, yine Şairin "Baki kalan bu kubbede bir kuru seda imiş" dediği gibi, bir kuru sesleniş midir. Acaba

Hayat, Kitabı, defteri, kalemi, sandalyesi, masası, kara tahtası ve hatta öğretmeni dahi olmayan bir okul mudur? Düşse kalka, acısı, tatlısı, sevinci, neşesi, kederi, elemi ile her olaydan ve yaşananlardan elde edilen birçok tecrübenin tahsil edildiği, dünyanın en büyük okulu mudur? Acaba.

Hayat, İnsanların "Hayat boş, dünya yalan" dediği gibi gerçekten boş mudur? Acaba.

Bütün bu soruları bir, bir sordum kendime ve hayatın hiç de boş olmadığı, tam aksine dopdolu olduğu yönündeki kararlılığımı haykırdım kendi kendime.

Şöyle bir düşünecek olursak, Allah (C.C.) İnsanoğluna o kadar büyük bir değer vermiş ki bunun en büyük açıklaması "Ben İnsanoğluna sınırsız akıl verdim. (Ancak izin verdiğim kadarını kullanabilir.) ve Ben İnsanoğluna doğru yol ile eğri yolu da öğretip irade-i cüziye sinide eline verdim. Bütün mevcudat'ı ve bütün mahlukatı da İnsanoğlu'nun emrine verdim. Ve Ben insanoğlunda tecelli ettim

vetecelliyatım ile onu şereflendirdim, keremlendirdim. Bu şerefe uygun olarak da insanoğlunu yeryüzünün halifesi tayin ettim.” Buyuruyor.

Allah (C.C.) tarafından yeryüzüne halife tayin edilmiş olan insanoğlunun da bir misyonu vardır herhalde hayatta. Ve hayatı, Allah'ın (C.C.) vermiş olduğu bu şerefe layık olarak Hakka, adalete, doğruluğa ve insanlığa hizmette sınır tanımadan, yorulmadan, usanmadan, bezmeden son nefesimize kadar sevgi, şefkat, saygı ve sadakatle çalışarak geçirmeliyiz diye düşünüyorum.

İnsanlar ölmesinler, çocuklar yetim kalmasınlar, insan insana kıymasın, kimse kul hakkı yemesin, insanlar cehaletin ve vahşetin elinde kalmasınlar, zulümler bitsin diye ve daha nice gerekenler için çalışmalıyız.

Bence insanoğlu, güzel ahlakın ve bütün güzelliklerin en büyük temsilcisi olmalıdır. İnsanoğlunun misyonu da bunu gerektirir demekten kendimi alamıyorum.

Peki hiç düşündük mü bunları? Ve bu misyona yakışır bir hayat sürdürüyor muyuz? Acaba.

Lütfen bu hususları bir kerecik de olsa düşünelim diyorum.

ALLAHIN PAÇASINA YÜZ SÜRMEK;

Köy evlerinin hepsinde en sadık hayvanlardan olan bir köpek vardır. Adeta o evi ve o evde yaşayanları koruyup kollar. Gördüğü her yabancıyı ve olağan dışı halleri havlamaları ile ev sahiplerine bildirir.

Köpek acıktığında yal denilen ve undan yapılan yemeği, çanak denilen çukur kaba konularak verilir. Yalını yiyen köpek, o evin sahiplerinden, çocuk veya büyük kimi görürse onun yanına gelir, onun paçalarına (Ayak bileklerine) yüzünü sürerek verilen yal için kendi dilinde teşekkürlerini ifade eder.

Bir tas ılık su ile karılmış un için teşekkür eden bu köpeği bütün kalbimle kutlamak, tabiri caiz ise ayaklarından öpmek geliyor içimden.

Bu söylediklerime bir anlam veremeyebilirsiniz , bu söylediklerimin nedenini anlattığımda inanıyorum ki sizlerde bana hak vereceksiniz.

Şöyle bir düşünecek olursak, Allah dünya üzerinde ki cümle mevcûdât, ve cümle mahlukatı bizlerin, yani insanoğlunun emrine, hizmetine vermiş. Peki biz insanoğlu olarak Allah'ın bizlere bahşettiği bunca nimete karşılık ne yaptık, şükür ve teşekkür göstergesi olarak ne yaptık. Köpek misali biz de yüzlerimizi Allah'ın paçasına sürdük mü. O köpek kadar olsun teşekkür edebildik mi. Tabii ki edemedik.

Sorabilirsiniz, “Allah'ın paçasını nereden bulalım da yüzümüzü sürelim. Allah şekilde ve mekanda münezzehtir.” diye. Bildiğim kadarı ile onu da anlatayım.

Allah'ın paçası, öksüzler, yetimler, yaşlılar, düşkünler, ihtiyaç sahipleri ve engelli insanlardır. Onlara hizmet etmek, yardımlarına koşmak, ellerinden tutmak, hasta ziyaretleri, Allah'ın paçasına yüz sürmek demektir.

Bizler Allah'ın vermiş olduğu sağlık ve sıhhatin bir dakikasını bile ödeyemezken, bunca nimetlerin şükrünü yerine getirmek için neyi bekliyoruz. Ömrümüzü ibadet ve itaatle geçiresek, bize verilenlerin zerresini bile ödeyemeyiz.

Ama Allah dostları, bizlere lazım olan kurtuluş yolunu lütfedip göstermişler. Bu yol insanlık yoludur, öksüze, yetime ve muhtaçlara uzanan hizmet eli, gönül kazanmak, Allah'a varan yolun ta kendisidir.

Resulullah Efendimiz "Kalp kırmak, Kabeyi yetmiş defa yıkmaktan daha beterdir." buyurarak, kurtuluşun yolunu, Allah'ın paçasını nasıl bulacağımızı, bizlere bildirmişlerdir.

Gelin Azrail aleyhisselâm gelip te "Allah'ın sana vermiş olduğu nefes bitti." demeden, iş işten geçmeden, halimizi hal, yolumuzu yol eyleyelim. Hakkın, adaletin, doğruluğun yanında olalım. Sevgiyi ve şefkati, güzel ahlakı kendimize şiar edelim. Fırsat elde iken Yaradan Mevla'ya layık bir kul olmaya bakalım ve Allah'a kulluğun tadına varalım.

ŞÖYLE GARİP BENCİLEYİN

Acep şu yerde var m'ola
Şöyle garip bencileyin
Bağrı başlı gözü yaşlı
Şöyle garip bencileyin

Gezdim Urum ile Şamı
Yukarı illeri kamu
Çok istedim bulamadım
Şöyle garip bencileyin

Kimseler garip olmasın
Hasret oduna yanmasın
Hocam kimseler duymasın
Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göynür özüm
Meğer ki gökte yıldızım
Şöyle garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam
Ecel ere bir gün ölem
Meğer ki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler
Üç gündən sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin

Hey Emre'm Yunus biçâre
Bulunmaz derdine çare
Var imdi gez şardan şare
Şöyle garip bencileyin

(YUNUS EMRE)

GÖÇTÜ KERVAN

Ah nice bir uyursun uyanmaz mısın
Göçtü kervan kaldık dağlar başında
Çağrışır tellallar inanmaz mısın
Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Emr-i hac göçeli hayli zamandır
Muhammed cümleye dindir imandır
Delilsiz gidilmez yollar yamandır
Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Yunus sen bu dünyaya niye geldin
Gece gündüz Hak'kı zikretsin dilin
Enbiyaya uğramaz ise yolun
Göçtü kervan kaldık dağlar başında

İLİM İLİM BİLMEKTİR

İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin
Ya nice okumaktır

Okumaktan murat ne
Kişi Hak'kı bilmektir
Çün okudun bilmezsin
Ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme
Çok taat kıldım deme
Eğer Hak bilmez isen
Abes yere yelmektir

Dört kitabın ma'nisi
Bellidir bir elifte
Sen elifi bilmezsin
Bu nice okumaktır

Yiğirmi dokuz hece
Okursun uçtan uca
Sen elif dersin hoca
Ma'nisi ne demektir

GELDİ GEÇTİ BENİM ÖMRÜM

Geldi geçti ömrüm benim şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle geldi bir göz açıp yummuş gibi

Bu dünyada bir tek şeye yanar içim, göynür özüm;
Yiğit iken ölenlere gök ekini biçmiş gibi.

İşbu söze Hak tanıktır bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin adem oğulunu benzetmişler ekinciğe
Kimi biter kimi yiter yere tohum saçmış gibi

Bir hastaya vardın ise bir içim su verdin ise
Yarın orda karşı gele Hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise bir eskice verdin ise
Yarın orda Sana gele Hak şarabın içmiş gibi

Yunus Emre bu dünyada iki kişi kalır derler
Meğer Hızır İlyas ola ab-ı hayat içmiş gibi

(YUNUS EMRE)

GEL GİDELİM DOSTA GÖNÜL

Bir karardan durmayalım
Gel gidelim dosta gönül
Hasretinden yanmayalım
Gel gidelim dosta gönül

Kılavuz ol gönül bana
Gel gidelim yârdan yana
Canım kurbandır canana
Gel gidelim dosta gönül

Kara haberin almadan
Can bedenden ayrılmadan
Azrail bizi bulmadan
Gel gidelim dosta gönül

Gerçek murada varalım
Yârin hatırın soralım
Yunus Emre'yi alalım
Gel gidelim dosta gönül

BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE

Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil

Bir gönülü yaptın ise
Er eteğin tuttun ise
Bir kez hayır ettin ise
Binde bir ise az değil

Yol odur ki doğru vara
Göz odur ki Hak'kı göre
Er odur alçakta dura
Yüceden bakan göz değil

Erden sana nazar ola
İçin dışın pür nur ola
Beli kurtulmuştan ola
Şol kişi kim gammaz değil

Yunus bu sözleri çatar
Sanki balı yağa katar
Halka matahların satar
Yükü gevherdir tuz değil

(YUNUS EMRE)

Hem namaz kılıyorum diyeceksin, hem de gönül yıkacaksın, yok böyle bir şey. Hak durağı olan gönlü yıkan kişi bilsin ki, hiçbir ibadetinin hükmü yoktur. Ancak kişi aklını başına alıp Allah'ın affına sığınır ise orası Allah'ın takdirine bağlıdır diyebiliriz.

BEN YÜRÜRÜM YANA YANA

Ben yürürüm yane yane aşk boyadı beni kana
Ne akilem ne divane gel gör beni aşk neyledi

Gah eserim yeller gibi gah tozarım yollar gibi
Gah akarım seller gibi gel gör beni aşk neyledi

Akar sulayın çağlarım dertli ciğerim dağlarım
Şeyhim aniben ağlarım gel gör beni aşk neyledi

Ya elim al kaldır beni ya vaslına erdir beni
Çok ağladım güldür beni gel gör beni aşk neyledi

Ben yürürüm ilden ile şeyh anarım dilden dile
Gurbette halim kim bile gel gör beni aşk neyledi

Mecnun oluban yürürüm ol yari düşte görürüm
Uyanıp melûl olurum gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim baştan ayağa yareyim
Dost elinden avareyim gel gör beni aşk neyledi

(YUNUS EMRE)

Aşka düşen kişi sevgili Yunus Emre'mizin anlattığı gibi her şeyden geçer.

BEN DERVİŞİM DİYENE

Ben dervişim diyene
Bir ün edesim gelir
Tanıyuben şimdiden
Varıp yetesim gelir

Sırat kıldan incedir
Kılıçtan keskincedir
Varıp anın üstüne
Evler yapasım gelir

Altında gayya vardır
İçi nâr ile pürdür
Varuben ol duldada
Biraz yatasım gelir

Ta'neylemen hocalar
Hatırınız hoş olsun
Varuben ol tamuda
Biraz yanasım gelir

Andan Cennete varam
Cennette Hak'kı görem
Huri ile gulmanı
Bir bir kucasım gelir

Derviş Yunus bu sözü
Eğri büğrü söyleme
Seni sigaya çeker
Bir Molla Kasım gelir

(YUNUS EMRE)

GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ

Ben yürürem yane yane
Aşk boyadı beni beni kane
Ne akilem ne divane
Gel gör beni aşk neyledi
Derde giriftar eyledi

Gah eserim yeller gibi
Gah tozarım yollar gibi
Gah coşarım seller gibi
Gel gör beni aşk neyledi
Derde giriftar eyledi

Ben Yunus-i bi-çareyim
Dost elinden avareyim
Baştan aşağı yareyim
Gel gör beni aşk neyledi
Derde giriftar eyledi

(YUNUS EMRE)

Aşkı Hakiki'ye düşenlere başka birşey gerekmez, onlar iradelerini Hak'ka teslim etmişlerdir. Hak'ka tevekkül olanların gayrı, fikirlerle işleri olmaz.

Sahibel imdad olan ol yüce Mevla, neylerse güzel eyler esasına ve gerçeğine boyun eğdiklerinden dolayı, onlar için her şey hoştur. Çünkü onlar acılardan ilaç almayı bilirler.

SORDUM SARI ÇİÇEĞE

Sordum sarı çiçeğe
Annen baban var mıdır?
Çiçek eydür derviş baba
Annem babam topraktır.

Sordum sarı çiçeğe
Benzin neden sarıdır
Çiçek eydür derviş baba
Ölüm bana yakındır

Sordum sarı çiçeğe
Sizde ölüm var mıdır?
Çiçek eydür derviş baba
Ölümsüz yer var mıdır?

Sordum sarı çiçeğe
Evlat kardeş var mıdır?
Çiçek eydür derviş baba
Evlat kardeş yapraktır.

Sordum sarı çiçeğe
Boynun neden eğridir
Çiçek eydür derviş baba
Kalbim Hak'ka doğrudur

Sordum sarı çiçeğe
Sen beni bilir misin?
Çiçek eydür derviş baba
Sen Yunus değil misin?

(YUNUS EMRE)

İlim okulundan öğrenilir. Lakin İrfan, İnsanı Kamil'lerden öğrenilir.

Eğer sende, Yunus Emre gibi çiçeklerin bile bildiği biri olmak dersen bir Mürşid-i Kâmil'in elinden tutmalısın. Daha önce ki sayfalarda da yazmıştım, her şeylerin bir sahtesi olduğu gibi şeyh'lerin yani "Ben Mürşid-i Kâmil'im." diyenlerin de sahtekarları vardır. Onları anlamanız için, önce istikametlerine bakın, daha sonra da dünyaya olan meyline bakın. Zerrece dünyaya meyli ve nefsi arzuları var ise siz o kişilerden mümkün olduğunca, kaçabildiğiniz yere kadar kaçın, yoksa sahip olduğunuz imanınızı da yitirisiniz (Lütfen bu hususta 421. Sayfayı okuyunuz)

DEMEDİM Mİ

Güzel aşık cevrimizi
Çekemezsin demedim mi
Bu bir rıza lokmasıdır
Yiyemezsin demedim mi

Yemeyenler kalır naçar
Gözlerinden kanlar saçar
Bu bir demdir gelir geçer
Duyamazsın demedim mi

Aşıklar harabat olur
Hak'kın katında kutlu olur
Muhabbet baldan tatlı olur
Doyamazsın demedim mi

Çıkalım meydan yerine
Erelim Ali sırrına
Can-ü başı Hak yoluna
Koyamazsın demedim mi

Bu dervişlik bir dilektir
Bilene büyük devlettir
Yensiz yakasız gömlektir
Giyemezsin demedim mi

Yunusum Pirinden gelir,
Pir elinden barad alır.
Almayanlar yolda kalır,
Alamazsın demedim mi.

(YUNUS EMRE)

“PADİŞAH'I ALEM OLMAK, BİR KURU KAVGA İMİŞ, BİR VELİ'YE BENDE OLMAK, CÜMLEDEN EVLA İMİŞ.”

Dünyaya Padişah olmanın arzusu, insanın fani olan şu dünyada ancak ve ancak nefisini kabartır. Nefrine uyan kişi de bilsin ki Ahiretini kaybeder. Şairin dediği gibi, kuru bir davanın peşinde ömrünü harcamaktan gayri bir şeye yaramaz. Ancak bir veli'ye boyun eğip, onun kapısında Hak yolunun ilmini öğrenmek, o yolun yolcusu olmak, her şeylerden ileridir, üstündür.

Bu yolu, İnsanlara öğretecek tek kapı Allah'ın velileri, evliyalarıdır. Bu yola nefisine alet olanlar giremezler. İnsanlar kendi nefislerinin putlarını kendileri

kıramazlar, işte bu sebeptendir ki, bir Veli'ye bende, talebe olmanın gereği vardır. irşad için Velilerin ilimlerine ihtiyacımızın olduğunu iyi bilmeliyiz.
(Lütfen bu hususta S.421. sayfayı okuyunuz)

ARİF VE ALİM

Beyazid-i Bestami Hazretleri şöyle buyurmuşlar.

Arif, (tevhid bilgisine ve şuuruna sahip kimse), konuştuğunun çok üstündedir.

Alim, (dini ilimlerde derinlik sahibi kimse) ise konuştuklarının çok altındadır. Çünkü Arif, devamlı Yüce Rabbini düşünür, Alim ise ilmiyle kendini düşünür.

(Hadâikü'l – Verdiyye)

OLMADAN

Vâsıl olmaz kimse Hak'ka cümleden dûn olmadan.

Kenz açılmaz şol gönülde tâ ki pürnûr olmadan.

ANLAMİ; Her şeyden uzak olmadıkça kişi Hak'ka vâsıl olamaz (kavuşamaz)
Gönül pürnûr olmadan da hazine (kenz) açılmaz.

Sür çıkar ağyâri dilden, tâ tecelli ede Hak,
Pâdişah konmaz saraya, hâne mâmur olmadan.

ANLAMİ; Gönülden, Allah'tan gayrısını çıkar ki Hak tecelli etsin
(çünkü) Hane mâmur olmadan padişah saraya girmez. (Bir insan, evine misafir gelirken kendine ve evine çeki düzen veriyorsa, kalbinede çeki düzen vermelidir, temizlemelidir. Allah fitne fücür dolu kirli kalbe teşrif eder mi)

Hak cemalin Kâbesini kıldı âşıklar tavaf, Not (1)
Yerde Kâbe , gökyüzünde Beyt-i Mamur olmadan

ANLAMİ; Daha yerde Kâbe, gökyüzünde Beyt-i Mamur yok iken
Hak cemalin Kâbesini âşıklar tavaf etmişti.

Mest olanların kelâmı kendinden gelmez veli
Ya niçin söyler “Enel hak.” kişi Mansûr olmadan.

ANLAMİ; Mest olanların sözlerine bakıp da aldanma, o sözler kendi sözleri değildir. Öyleyse bir kişi Hallac-ı Mansur olmadan “Enel Hak.” dememeli.

Mest olup meydana geldim, ta ezelden, ta ebed
İçmişim aşkın şarabın âb-ı engûr olmadan.

ANLAMI; Mest olup meydana geldim, ezelden ebede kadar
Daha üzüm şarabı olmadan evvel ben aşkın şarabını içmişim.

“Mûtû kable ente mûtû” sırrına mazhar olan
Haşr-û neşri burada gördü, nefha-i sûr olmadan.

ANLAMI; “Ölmeden evvel ölünüz” Hadis-i şerifindeki sırna mazhar olanlar
Mahşer günü ölülerin diriltilmelerini sura üflenmeden önce gördüler.

Âşıkın çok derdi amma sırrın izhar eylemez
Söylemesi terk-i edeb çünkü destur olmadan

ANLAMI; Âşıkın derdi çoktur amma sırrını açığa vurmaz
Çünkü destur olmadan bu sırrı açıklamak edepsizliktir.

Bir acâib derde düştüm tutuşur şemsî müdâm
Hak’ka makbul olmak ister, halka menfûr olmadan

ANLAMI; Bir acaib derde düştüm, her daim yanmaktayım insanlara uzak olmadan
(insanlardaki kötü hallerden uzak olmadan) Rabbine yakın olmak ister (Bu olacak
şey mi)

NOT (1) :

Beyt-i mâmur: Yedinci kat semada meleklerin tavaf ettikleri ve Kâbe’nin
simetriğinde, iz düşümünde nurdan bir beyttir. Âdem (as.) da cennetten dünyaya
gönderilmeden evvel meleklerle birlikte Beyt-i Mamuru tavaf etmiştir.

(ŞEMSEDDİN SİVASİ)

**Bir Hak dostundan dinlemiştim; Cenab-ı Allah Mekke’de ki Halil
İbrahim Peygamberin yapıp bitirdiği, Kabe’ye Nazar ettiği (Baktığında)
Kabe bir nur olarak semanın yedinci katına çıkmış, Mekke’de ki yerinde ise
simetrik bir yapı kalmış.**

**“Semada ki Kabeyi melekler tavaf ederler, Mekke’de kalan kabeyi de
İnsanlar tavaf ederlermiş,” diye anlatmıştı. Şemseddin Sivasi’nin beyitinde
bahsettiği Beyt-i Mamur, Hak dostundan dinlediğim, semaya nur olarak çıkan
Kabe olsa gerektir. Allah her ikisini de tavaf etmeyi cümlemize nasip etsin.**

EREM DEDİM EREMEDİM ADEMİN ESRARINA

Azmile bir borç eyledim canların tüccarına
Faizi erdi ödedim faizi canan imiş
Erem dedim eremedim ademin esrarına
Hali Hak'tan ayrı kişi dil bilen hayvan imiş

Ben derdim ki sitem çekmek boş ömüre delildir
Meğer sitem çekmek er kişiye delili buhran imiş
Bilmezdim ki şu dünyada herşey lütfü Celil'dir
Her nereye nazar kıldım mevcudu Sübhan imiş

Ben güler dururdum neden çölün Mecnunlarına
Dad-ı leyla için çöller tahtı Süleyman imiş
Erem dedim eremedim ademin esrarına
Kendini okuyan kişi bir "ümmül Kur'an" imiş

Ey Mahzuni kan kalesin yıкта tarümar eyle
Tahammül bir Zülfükardır kullanan Merdan imiş
Eğer goncayı seversen durma ahuzar eyle
Goncayı gonca eyliyen bülbül-ü efgan imiş

(AŞIK MAHZUNİ ŞERİF)

Kamil Olan Kalmaz Naçar
Gam Yeme Gönül Gam Yeme
Kara Gündür Gelir Geçer
Gam Yeme Gönül Gam Yeme

Akıttın Gözümden Yaşı
Sızlar Yüreğimin Başı
Gelir Geçer Körün Taşı
Gam Yeme Gönül Gam Yeme

Mahzuni Bade İçerim
İçer Serimden Geçerim
Alır Cananı Göçerim
Gam Yeme Gönül Gam Yeme

(AŞIK MAHZUNİ ŞERİF)

BENİ MUHANNETE MUHTAÇ EYLEME

Kadir Mevlam senden bir dileğim var
Beni muhannete muhtaç eyleme
Yedi deryalara gark neyle beni
Yine muhannete muhtaç eyleme

Muhannetin suyu bulanık akar
Değdiği yerleri od olur yakar
Eyilik etmeden başına kakar
Yine muhannete muhtaç eyleme

Muhannetin sözü pareli oktur
Lutfuna kerem et ihsanı çoktur
Sağ elin sol ele faydası yoktur
Yine muhanneter muhtaç eyleme

Dadaloğlu'm Hak ayırsın işimi
Kaygılara saldım garip başımı
Varsın kurtlar, kuşlar yesin leşimi
Yine muhannete muhtaç eyleme

(NURETTİN DADALOĞLU)

TASAVVUF-İ TAVSİYELER;

1--Sözünüzde ve ömrünüzde doğru olunuz. Yalana alışmayınız. Mümin kendisinden emin olunandır. Elbet her söylediğiniz doğru olmalı. Ancak doğruyu doğru yerde , doğru zamanda ve doğru bir üslupla söyleyemezsen, O doğruya zulmetmiş olursun.

2--Cesaretli ve metanetli olunuz. Ancak cesaretiniz hissinizden ve cehâletinizden değil ilminizden ve imanınızdan kaynaklansın.

3--Uyuşuk ve pısrık olmayınız. İçinde yaşadığınız toplumun çevrenin, evrenin farkına varınız.

4--Sırrı gözetiniz. Size verilen her sır bir emânettir. Sır saklamayı bilmek kadar başkalarının sırrını araştırmamakta ahlâki bir görevdir.

5--Hayatı kabûl etmekten ve özür dilemekten utanmayınız. Utanılacak şey hatâda ısrar etmek ve insanlara öğüt dilemektir.

6--Kişinin düşünebileceği en acı ve komik durum kendi hatâsını savunmak, hatta doğru gibi gösterme çabasıdır.

7--Kanaatkar ve tok gönüllü olunuz. Açlık normaldir. Anormâl olan tok iken açlık korkusu çekmektir.

8--Dünya ve dünyalıkların sâhibi olunuz, ama onların sizin sâhibiniz olmasına izin vermeyiniz. Eşya size hizmet etsin, siz eşyanın hizmetkârı olmayınız.

9--Gıybet ve dedikodu yapmayınız. Bu toplumsal bir hastalıktır. Gıybetin bir kul hakkı olduğunu unutmayınız.

10--Kendisini kendi gündemine almak istemeyen kişi, başkalarını gündeminden düşürmek istemez. Dürüstlük doğruluk ve iyilikle ünlenmiş kimseler ile dost ol. Kötülük zehriden yeme, O zehirden yiyenin hayatı mahvolur.

BELÂYA MÂRUZ KALMAMAK İÇİN:

Bir kaza, belâ ve musibete mâruz kalmamak için kendi kendimize dikkat etmemiz yetmez. Muhatabımıza da dikkat edip onun da yanlışına bakmamız lâzımdır. Biz hata yapmayabiliriz, ama bizimle muhatap olan hata yapıyor, bizi yanlışa sürüklüyorsa, biz yine bir mûsibete mâruz kalabilir, bir belâyaya uğrayabiliriz. Öyle ise, kendi hatamızın ötesinde muhatabımızın da hatasına bakacak, onunda hata yapmaması için gayret göstereceğiz. Tıpkı trafikte olduğu gibi. Bizim arabamızı doğru kullanmamız yetmiyor. Karşıdan geleninde kendi çizgisinde gitmesi gerekli. Her zaman bir yanlışı yapar, üzerimize gelebilir ihtimalini düşünecek, onunda hatasına karşı her an dikkatli olacağız

ki, bir kazaya mâruz kalmayalım.

Kamus müterimci Asım Efendi başından geçen bir olayı (hadiseyi) bizler için kaydetmiş. Şöyle anlatıyor.

Talebelik zamanımda bizim medreseye en yakın fırından ekmek alır, bu fırının müşterisi durumunu hep muhafaza ederdim. Bir sabah yine muradım üzere ekmek alma maksadıyla fırına geldiğimde, işçinin bir haksızlığına mâruz kaldım. Herkese ekmek veriyor, benim sıram gelip geçtiği halde bir türlü beni görmüyordu. Adamı şöyle bir ikaz edip hatırlatmada bulundu isemde bana ters cevap veriyor, ön sırada beni yine görmezlikten geliyor, hep arka sıralardakileri tercih ediyordu. Canım burnuma gelmişti, bu haksızlık karşısında, ayak altında duran bir taşı kaptığım gibi bu adamın üzerine yürümeye karar verdim. Tam o sırada birden aklıma geldi:

“Bu adam bir belâyâ müstehak hâle gelmişse neden bunu benim elimden bulsun; beni de belâyâ mâruz bıraksın... sabredeyim, mutlaka bu işin içinde bir hikmet vardır,” dedim. “Nihayet herkes ekmeğini alıp gittikten sonra, bana da istediğimi verdi, medreseye döndüm. Bir gün sonra yine fırına gittiğimde ise, adamın yerinde olmadığını gördüm. “Hastalandı, ölümlle burun burunadır. Fakat bir türlü de ölmüyor, can çekişme hâli devam ediyor, ...” dediler.

“Hemen aklıma geldi. Ona vurmaya niyet ettiğim taşı alıp ziyaretine gittim. Yorganın üstüne taşı koydum. Az sonra ne oldu biliyormusunuz! adam ölüverdi. Bildimki onun eceli bu taşla gelecekmiş. Fakat o taşı vuran ben olacaktım. Sabretmekle büyük isabet etmişim. Sadece kendi yanışıma değil muhatabın yanıışına karşıda dikkatli olmuşum. Eceli geldi ama bana bulaşmadan...”

Evet biz, biz olalım da, fevri ve aceleci bir tavra girmeyelim. Muhatabımızın haksızlığına bakıpta belâyı üzerimize çekmeyelim. Soğuk kanlı ve sabırlı davranalım. Bunda da bir hikmet vardır, diyerek belâyı üzerimizden savmaya gayret edelim. Bakın Kamus müstercimi nasıl savmış, unutmayalım.

Kâbe'nin Sureti ve Mânâsı: Sehil bin Abdullah Tusteri Rh. An anlatıyor.

Bir gün Sahrada bir ihtiyar kadın gördüm. Başına bir şey bağlamış elinde de bir asa vardı. Kendi kendime bu zayıf kadın azığı ve bineği olmadığından biraz hacılardan geri kalmış diye düşündüm. Bunun için de cebimden biraz dinar çıkarıp kendisine verdim. Bunlarla kendine azık ve binek al ki, maksadına eresin dedim. Bunun üzerine yaşlı kadın biraz durup parmağını ısırıktan sonra bir avuç kum alıp havaya attı, bu kum onun avucuna altın olarak tekrar düştü. Bu altını önüne koyup, sen cepten, ben ise kayıptan aldım dedikten sonra kayboldu. Mekke'ye varıp **Kâbe**'yi Tavaf etmek istediğimde **Kâbe**'nin de, birini Tavaf ettiğini gördüm. Dikkatlice baktım o kişi yolda gördüğüm kadındı. Ve bana dediği, **Vatanından ayrılıp hacı olmak için yollara düşenlerin Kâbe'yi Tavaf etmesi lâzımdır. Fakat nefsinin ve benliğinin heveslerinin, Hakk Celle ve Âlâ'nın Cemâl'ini görmek isteyenleri ise, Kâbe'nin Tavaf etmesi lâzımdır.** İnsanın bir sureti, bir de mânâsı olduğu gibi **Kâbe**'nin de, bir sureti birde mânâsı vardır. Eğer âdemoğlu suretiyle insan olsaydı, **Peygamberimiz**, ile ebucehil eşit olurdu, Hâşa. İşte nasıl insanın şerefi mânâ ile ise, **Kâbe**'ninde şerefi mânâ iledir. Aksi takdirde **Kâbe** de diğer evler gibi bir evdir. **Evliyaullah**'ı Tavaf eden ve bazı

ziyaretçilerini karşılayanda **Kâbe**'nin ev sureti değil mânâ âlemidir. Bilhassa kendisinden büyük günah sadır olmuş kimseler şu duaya çokca devam etmelidirler.

“Allahümme mağfiretüke evseumin zünûbi verahmetüke ercâ indi min âmeli.”

İnsanda bütün bu günahların ve kötü ahlâkların baş sebebi nefsi emmaredir. **Peygamberimiz**, nefisle alâkalı olarak, Senin en büyük düşmanın **“iki kaşının arasındaki nefsidir”** buyurmuşlardır.

NEFSİ EMMARE;

İnsanda iki ruh vardır:

Birine ruhi hayvani denir ki, bu **Cenâb'ı Hakk'ın Celâl** sıfatının tecellisi ile yaratılmıştır.

Birine de Ruhi Sultâni denir, O da **Cenâb'ı Hakk'ın Cemâl** sıfatının tecellisi ile yaratılmıştır.

Beden ülkesinde bu iki padişahın birer veziri ile bir şeyhül islâmları vardır ki, vücut iklimini onlarla idare ederler.

Ruhi hayvani veziri akli maaş ve mercii danışmanı şeytandır. Ruhi Sultanında veziri akli şeyhül islâmi melektir. O da onlarla istişare eder. Ruhi hayvanın zevki yiyip içmek giyip kuşanmaktır. Yâni zâhirde insan lezzet verecek ne varsa onların hepsinden sefa ve kuvvet bulup, Ruhi Sultâna gâlip gelir.

Ruhi Sultânın zevki ise **Zikir**, fikir, ibadet ve **{Allah}ın**, emirlerine itaat ve yasaklarından kaçınmaktır. Bunları yapmaktada ruhi hayvana gâlip gelir. Yukarıda anlatıldığı gibi bunlar vücutta hükmederler. Birinin sıfatı diğerinin sıfatına zıt olduğu için daima birbirleri ile muharebe ve mücadele ederler. Ruhi hayvanın aslı emmaresi bistüridir. Şiddetle kötülüğü emredicidir. Ona nefis ismi verilir, işte bu sıfat **Cenâb'ı Hakk'ın, Celâl** sıfatının mazharıdır ki, daima **Hakk'ın**, rızasına muhalif şeylerden lezzet ve kuvvet bulur. Ruhi Sultân'ın asıl sıfatı şafiyedir. Onada sıfatı insan ismi verilir. İnsan bu sıfata sâhip olduğu zaman **Kâmil** insan olur. Bu sıfat **Cenâb'ı Hakk'ın, Cemâl** sıfatının mazhârıdır ki, ondan bir adım ayrılmak istemez. Bu sebeple bu iki sıfat birbirine tamamen zıt olup vücut ülkesinde muharebe ederler.

Mesela bir vücutta ruhi Sultan, ruhi hayvana gâlip olmayıp, ruhi hayvan kendi hâline bırakılırsa, sıfatı emmarelikte kalır. Zamanla ruhi hayvan ruhi Sultâna gâlip olur ki, O kimse hayvan gibidir. Belki daha alçak olup dünya ve âhireti hüsranda kalır. Amma ruhi Sultan ruhi hayvanı kendi hâline bırakmayıp her an mücadele ve muharebe ederse o zaman ruhi hayvanı ister istemez kendisine bağlar. Her emrine itaat ettirerek **İlâhi** emirleri yerine getirmiş olur. İşte bu kimselerin kurtuluşa ereceği umulur. Fakat yinede düşmesinden korkulur, çünkü nefsin hilesi çoktur.

YENEMEDİM BEN BU NEFSİ

Demedi fanidir dünya
Hiç olmadı Hak'tan yana
Bırakmadı beni bana
Yenemedim ben bu nefsi

Pek hoş geldi kovu kıybet
Eylemedi halka hizmet
Kadir Mevlam et hidayet
Yenemedim ben bu nefsi

Her arzusunu yetirdim
Olan ömrümü bitirdim
Bir de Kabe'ye götürdüm
Yenemedim ben bu nefsi

Gözümden kanlı yaş döktüm
Sinemi odlara yaktım
Vallahi Billahi bıktım
Yenemedim ben bu nefsi

Mürşidi Kâmil'e vardım
Dar-ı divanına durdum
İman ettim ikrar verdim
Yenemedim ben bu nefsi

Hicaz'dan hurma yedirdim
Zemzem suyunda yudurdum
Adına Hacı dedirdim
Yenemedim ben bu nefsi

Hep kendi seçti yolunu
Bilmedi İlmihalini
Çekmez dünya'dan elini
Yenemedim ben bu nefsi

Kâmil derki halim nola
Nefsi yenmek hizmet kula
Her bir şeyi bile bile
Yenemedim ben bu nefsi

Kamil Sayın

Hangisi iyi, hangisi kötü?

Ubeydullah-i Ahrar (k.s.) anlatıyor:

Bir gün **Mevlânâ Hamus Hazret'**lerinin huzuruna girmiştım. Yanında bulunanlarla ilmi meseleleri konuşuyordu. Bende, mecliste bir yere oturmuş, hiç konuşmadan duruyordum. **Mevlânâ Hamus Hazret'**leri, bana dönüp: “Ne dersin, konuşmak mı daha iyidir, yoksa susmak mı?” diye sordu. Sonra da şu cevabı verdi.

Bir kişi kendi varlığının kaydından geçmiş, yâni nefsinden kurtulmuşsa; ne yapsa iyidir. Kurtulamamışsa ne yapsa kötüdür. Kişinin, Bu yüzden önce varlığını, nefsin elinden kurtarması gerekir.

Nefsi şu dört savaş aletiyle yenmek mümkündür.

1- Sükut hançeri

2- Açlık kılıcı

3- Yalnızlık mızrağı

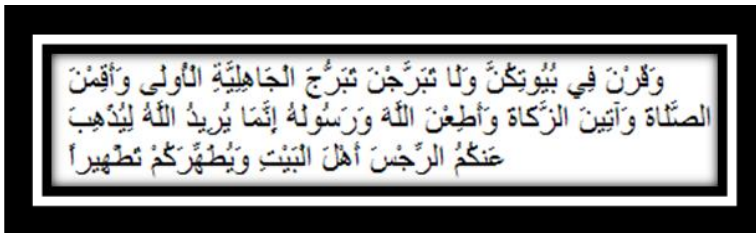
4- Uykusuzluk silahı

Herkesi hoş, kendini boş bilmeyi prensip eyle. İnsanın kendini beğenmesi helak olması için kâfidir. **Peygamber Efendimiz**, şöyle buyurmuşlardır.

Aklın âlâmeti nefse gâlip ve hâkim olmak, ve olduktan sonra lâzım olanları hazırlamaktır.

Ahmaklık âlâmeti nefse uyup, {Allah}tan, af ve merhamet beklemektir. **(Hadis-i Şerif)**

Yüce Allah, Kur'an'ı Kerim'de Şöylebuyurmuşlardır

(Ahzap Suresi/Ayet 33)

Ağır başlı olun evvelki câhiliyet devrindeki kadınların süslerini gösterip yürüyüşü gibi yürümeyin. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin {Allah'a ve Resul } üne, itaat edin.

1. قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ
2. الَّذِينَ هُمْ فِي صَنَائِهِمْ خَاشِعُونَ
3. وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
4. وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ
5. وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
6. إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
7. فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
8. وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

Ey, Ehlîbeyt Peygamber ailesi {Allah} sizden sadece günâhı gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister.

(Müminûn Suresi Ayetler 1-8)

Müminler muhakkak kurtuluşu bulmuşlardır. **(Zafere ermişlerdir)**. O müminler ki, Namazlarında huşu içindedirler.

Onlar boş sözlerden ve faydasız şeylerden yüz çevirirler. Onlar zekâtlarını verirler, onlar ırzlarını korurlar. Ancak eşlerine karşı olan münâsebetleri müstesnadır. Çünkü onlar **(Bu şeylerde)** kınanmazlar. Kim bunlardan başkasını isterse, işte onlar haddini aşanlardır. Onlar **(Müminler)** emânetlerine ve sözlerine riayet ederler, buyrulmuştur.

Nefis kendini beğenmekten çok hoşlandığı için, bu arzusunu her zaman gemlemek çok imkansız gibidir. Ancak **Cenâb'ı Hakk'a**, sığınırız bu hâli bizden giderir. (**Allah** }, nefsinin havasına uymayan genç ve kadın ihtiyar kişiden memnun olur hoşlanır. **(Hadis-i Şerif)**

Nefsini günâhtan ve kötü ahlâktan korumayan kimseye ilim fayda vermez..

(İmâm-ı Şâfi)

OLGUN İNSAN

Olgun insan olabilmek için, yalnız zâhiri ilim veren fen üniversitelerinden yetişmek yetmez. İkinci bir mektep vardır ki, birinci mektebi kemâle erdirir. Bu mektep yeryüzünün en eski mektebi olan Ruh ve vicdan, aşk ve irfan mektebidir.

İNSANLIKTA ŞU DOKUZ ŞEY GAFLET ÂLEMİDİR

- 1- Yalnız kendine dua edip **Peygamberlere**, anaya babaya ve diğer müslümanlara dua etmemek.
- 2- **Kur'an'ı Kerîm'i** bildiği halde hergün en azından yüz âyet okumamak.
- 3- Kabristan yanından geçtiği halde meftalara **Kur'an** okumayıp selam vermemek.
- 4- Cuma namazı kılmamak.
- 5- Bir âlim gördüğü halde, imkanı olduğu halde onun ilminden istifade etmemek.
- 6- Bir kişi ile dost olunca ismini öğrenmeden ayrılmak.
- 7- Bir tanıdığı kendisini davet ettiği halde davetine gitmemek.
- 8- Gençlik çağı büyük bir fırsat olduğu halde o zamanını boşa geçirmek.
- 9- Kendi tok iken komşunun aç olduğunu bildiği halde ona bir şeyler vermemek.

Kim günah yolunda bir mal kazanır, onunla akrabasına yardımda bulunur veya onu tasadduk eder, yahutta (Allah) yolunda harcarsa kıyamet gününde onların hepsi toplanır ve onunla beraber cehenneme atılır.
Fıkıh okumadan Tasavvufla uğraşan kimse dinden çıkar zındıktır.

Yapılan günah işle övünmek o günahı yapmaktan daha kötüdür.

Tasavvufun ilk gayesi kalbin pak olmasıdır. Kalbi pak olmayan insan Tasavvuftan bahsederse küfretmiş olur.

Tasavvuf öyle bir hâl işidir ki, Dedikodu, kin ve garez dolu kimse Tasavvuf adamı sayılamaz.

Tasavvuf demek herkesin yükünü çekmek ve kendi yükünü hiç kimseye çektirmemek.

Tasavvufun ilk gâyesi pak olmanın temînidir.

Nefsin boş arzularını kesip atmaktır. Tenhada kalmakla nefsine terbiye ile sükut etmekle ve **Zikre** devamla, nefsini islah ederse, **Allah'u Tealâ** o kulun kalbini ilmini ve

amelini **Nûr**'a boğar. Bunları yaparken hiç kimse iradesini kullanmamalı. Geçmişteki iyi zatların bildiği işaret ettiği yolu takip etmeli.

Not: Bu sözler **Abdûlkadir Geylânî Efendimiz'in** Sırrul esrar isimli kitabından alınmıştır.

Cüneydi Bağdadi Hz.leri buyuruyorki:

Biz Tasavvufu kalden kıldan almadık. Bütün kötü alışkanlıklarımızı ve davranışlarımızı terketmekle aldık. **Hakk Tealâ Hazret'lerinin** aşk ateşine yanarak göğnüye göğnüye aldık. Vücut alemi yaşadığı halde ölü olanlar, Tasavvuf odur ki, **Hakk** seni öldürür ve yine kendi eliyle diriltir. Yani demek odur ki, **Hakk Tealâ** senin sıfatını ve zâtını fânî kılar, sonra kendi sıfatı ve zâtı ile bâki kılar. Bunu böylece anlamaya çalış.

(Müzekkin nüfus sayfa 282)

Tasavvuf insanın benliğinden arınması. Yani önce yok olmalı sonra var. İşte Tasavvuf bunun için çok lüzumludur. Vaktaki bir insan samimiyetle yöneldiği zaman (Hazret-i Allah) lutfunu akıttığı bir çeşmenin başına onu getirir, o depoya yanaştırır. Nasibini aldıkça içi Nur-ılanmaya başlar. Bu Nur-ılanma sayesinde bu örtüler yavaş yavaş sıyrılır. Başka türlü yol verilmemiştir.

Allah Kur'an'ı Kerim'in bir çok yerinde **namazı** emreder, bir ve iki yerinde orucu ve haccı emreder. 72 yerinde **sadakayı** emreder. **Efendimiz, namazı dinin direğidir oruç insanın kalkanıdır fakat illa sadaka, illa sadaka, illa sadaka diye vasiyet etmiştir.**

Sadaka malı eksiltmez, insan bağışladıkça **Allah'da**, onun şeref ve derecesini arttırır. (Riyazi salihin 11558)

Sadaka sahibinden yetmiş belâyı def eder. (Hadis-i Şerif)

İki kimse arasında adalet etmek doğruyu söylemekte **sadaka'dır. (Hadis-i Şerif)**

Bir Senetmi Var: İnsanlara, (kardeşlerinize) dostluk ve yakınlık göstermekte ve onlara yardım etmekte, niçin acele etmiyorsunuz? Yoksa daha pek çok yıl hayatta bu işi nasıl olsa yapacağınıza dair elinizde bir senetmi var.

(Hz. Ali r.a.)

“Yetim ağladığı zaman arş'ı âzam titrer.” (Hadis-i Şerif)

“Ben ve yetimi koruyan kişi, kıyamet günü şu iki parmak gibi yanyana olacağız.” (Hadis-i Şerif)

“Sevdiğiniz şeylerden sarf etmedikçe iyiliğe erişemezsiniz. Her ne sarf ederseniz, şüphesiz (Allah) onu bilir.”

(Ali İmran Suresi 92)

“Ümmetimin sâlihlerinin, Cennete girmeleri, namaz ve oruçları sebebiyle değil, Cömert'lik, gönüllerinde kimseye karşı bir hasetlik olmadan ve müslümanlara nasihatleri sayesinde.” (Darekutni)

“Cömert’in yemeği şifa, cimrinin yemeği ise hastalıktır”. (Hadis-i Şerif)

Kalbin gıdası iman, Aklın gıdası ilimdir.

Kalp ne ile doluysa dudaklardan o dökülür.

Kalbini Hakk'tan gayriye bağlayan ne kadar âlim olsa bile câhil sayılır.

Ey **Zirve-i Tevhid'e** çıkmak isteyen, **Mâşuk** kalp odasından başka yerde oturmaz. Sakın o odada onun sevmediği dolaşmasın.

Sabır ne güzel anahtardır. Onun açmadığı bir kilit yoktur. En zor kilit gönül kilididir ki onu da açar, yalnız o anahtarı geceleyin göz yaşıyla yıka, yağla seher vaktinde de kullan. Sakın sabır mâkâmını unutma o makamda taş gibi olan kalp neticesinde yakut olup cevheri makbûl olur. Sabır ile her murat hasıl olur, her çirkin güzel olur.

Ey hakikat yolsusu kalp özünden perdeyi sıyırmak istersen **Allah'sız** lezzetleri terk et. Sabrın her yerde iyi olduğunu bil, lâkin mâşukundan uzak olunca sabrın fena olduğunu bilde sabırsızlık yolunu tat. En kötü kalp, (**Allah** ve **Resulûllah**)ın kelamını işitip yumuşamayan kalptir.

Nefis ölmeden veya islâm olmadan **Mârifetullah** suyu kalbe akmaz. Aşkın gözünün gönlünün tekkesi mâşukun deryasıdır.

Yarabbi, Habibiyin aşkına şu bir saatlik alem-i fanide miracı ruhaniyemi yaptırmadan, Cemal-i Sühanini müşahede ettirmeden, hayatın bitti emrini gönderme. Na mütenehi hamd olsun, tövbe kapısının açık olduğunu ilan ediyosun, muhtaçlar geri çevrilmez diyorsun. Okadar muhtacım ki, Sen bilirsin boş çevirme. Seni göreceğim kalp gözü istiyorum. Engel olan tüm perdelerden soyunmak istiyorum inayet eyle.

(ŞEMSEDDİN YEŞİL)

Abdestiyin hiçbir şekilde bozulmamasını istiyosan, Aşk İlahinin toprağında teyemmüm et.

Sükut et, ehli Süphan'ın rahatı susmaktadır. Lisanın sükuttan başka yastığı, yorganı yoktur.

Bir parça kemik bulmak için, (Dünya rahatı bulmak için) bin yalanı kefil verme.

Kalbin ziyası, helal lokma ile parlar, haram lokma ile söner.

Aşk Kabesinin zemzemi, göz yaşıdır.

Gaflet şarabı içenler, Allah rızasının hangi amelde olduğunu bilemezler.

Yarabbi beni aşk makamından konuştur da sözüm ölü olmasın, çünkü aşka

uğramayan söz, ölü vücuda benzer.

Hakiki Mürşidlerin yanında, Şeyh şeytanı tabir edilen yol kesici mukallit mürşidler vardır. Şeytanın yapamayacağı her şeyi Şeyhlik maskesi altında yaparlar. Ahkama ters düşen haller zuhur ediyorsa bilesiniz ki o Mürşid mukallittir. Gökte uçtuğunu dahi görseniz inanmayınız, çünkü ahkama mugayir iş işlediği zaman o keramet değil, istidraktır, o hükümsüzdür, o kişi Şeyh şeytanının ta kendisidir.

Kişi, Mürşidsiz kendi nefsini terbiye etmeye kalkar ise bilsin ki temelsiz bina kurmaya başlamış olur.

Allah bir kulunu sever ise o kulunu diğer kullarına da sevdirebilir.

Benlik ve nefis ehli insanlara, nasihat acı gelir.

Şehvetin esiri olanlar, eninde, sonunda rezil, rusva olurlar.

Doğruluk, dürüstlük ve istikamet, insanı her yerde yüceltir.

Kader, Allah'ın takdirine ve hükmüne gönül rızası ile razı olanların yüzlerine güler.

Allah'a varmak ne gece, ne gündüz namazı ile ve nede ilim ile olur. Allah'a varmak ancak, alçak gönüllülikle ve gönül temizliği ile olur.

Hazreti İnsanın iki cephesi vardır: Bir cephesi, Hakk'a, diğer cephesi ise Halka dönüktür. Hakka nazır olan cephesinde, kemale erer, vücut varlığından geçer, benliği atar ve Rabbi ile arasında bulunan perde yırtılır. O vakit onda, işiten, yürüyen, görünen, ve konuşan Hak olur.

Söylenen söz, ancak dilin gönül ile, gönlünde Hak ile olduğu zaman makbuldür.

Eğer amelinden ve ibadetlerinden zevk alamıyor isen, o ibadetlerin riya olduğunu bil.

“Olmasa kibir ile riya, sensin o beyt-i Kibriya”.

Esrarı Aşk ehli zahire söyleme, zahire zahirden bahset o ona yeter. Hele ehli batıl yanında Hak tan hiç bahsetme o lokma onun lokması değildir.

İman zevkini ve ruh sefasını tatmayan mahruma, aşktan bahseder isen aşkın kutsiyetini zedelemiş olursun.

Değerli Dostlar bu okumuş olduğunuz tasavvufi tavsiyeler, bir insanın İnsa-ı Kâmil

Makamına erebilmesinin, varabilmesinin reçetesidir. Lütfen bu reçeteyi iyi anlayalım ve iyi uygulayalım.

ELAZIĞ TIMARHANESİNDEN BİR HASTANIN ALLAH'A MEKTUBU

Kimin deli, kimin veli olduğu bilinmez...

1965 yılında vefat eden Elazığ Tımarhanesindeki bir "deli'(!)' nin (Ortadaki) Allah'a yazdığı mektubu var. Şiire, öyküye ve romana sığmayan mektup bir sızının resmini çiziyor. Farkında olmadan geçip gittiğimiz hastane önlerinde neler olduğunu, neler yaşandığını bize anlatıyor. Mektup baştan başa Allah ile bir dertleşmeyi anlatıyor:

“Ben dünya küresi, Türkiye karyesi ve Urfa Köyünden, El-Aziz Tımarhânesi (Akıl ve Ruh Sağlığı Hastanesi) sâkinlerinden; ismi önemsiz, cismi değersiz, çâresiz ve kimsesiz bir abdi acizin, âhir deminde, misâfiri Azrail’i beklerken, başhekimlik üzerinden Hâkimler Hakimi’nin dergâh-ı ulûhiyetine son arz-ı hâlimdir:

Ben ğam (dertlilik) deryâsında, fakirlik vatanında, horluk ve rezillik kaftanında PADİŞAH yapılmışım.

... Meyvalardan dağdağana, çalgılardan ney-kemana kapılmışım... Benim yatağım, akasya dikeninden, yorganım kirpi derisinden farksızdır. Kalbim Ayızman’ın (Hitler’in işkenceci Nazi Komutanı) fırını ve sahranın çöl fırtınasıdır.

Ruhum,âşık-ı Hüda Mahbub peresttir. Lâkin aklım kaderin cilvesi ve tâlihin sillesiyle gurestir (gelgittir). Bana gelen derd ü gâmın kilosuna beleştir. Nerde bir güzel varsa, bana karşı keleştir (yüz vermez, cesaretlidir). Bütün yiğitler de bana hep ters ve terestir. Aylar geçti, tek temizliğim, gözyaşıyla ve kara toprakla aldığım teyemmüm abdestidir. Yâni, içtiğimiz kezzap suyu, mezemiz ise ateştir.

Oı Resul-i zîşan ve Sultan-ı dücihan, Cenâb-ı Allah’ın insanları dünya, dünyâyı ise insanlar için yarattığını; ruhları vücut için, vücutları ise ruhlara için yarattığını; erkekleri kadınlar, kadınları erkekler için yarattığını; Cenneti mü’min kullar, mü’min kulları da cennet için yarattığını; cehennemi inkârcılar ve münâfıklar, inkârcıları ve münâfıkları da cehennem için yarattığını, hadisleriyle haber vermiştir. Peki acaba benim gibi meczup divâneleri ne maksatla halk etmiştir? Bilen babayiğit, meydana çıkıp söylesin... Allah sana iman verdi sen tuğyan edersin. O, in’am etti, sen küfran (nankörlük) edersin. O, ikram etti, sen inkar edersin. O, ihsan etti, sen isyan edersin. Bir de kalkıp bana deli divâne diye bühtan edersin!..

Bu söylediklerimin hepsi rûhumun içinde cenk etmektedir. Eğer dilekçemin cevâbı gelirse, bu manevralar sona erecektir. Şimdi adresimi arz ediyorum: Kur’ân’ı geldiği yere, yine Kur’ân’ı getiren geri taşıyın. Mâdem ki ahkâmı ve ahlâkı kalmadı, Kur’ân’ın kâğıdı ve yazısı neye yarasın?! Tâki Hz. Muhammed Mehdi (A.S) gelince yeniden okunup yaşansın!

Ey zerrelere, yerlerden göklere bütün âlemlerin Rabbi!.. Ey cemâdî, nebâtî, hayvânî, insânî, rûhânî ve nûrânî her şeyin ve herkesin yegâne sâhibi!... Ey iman ve şuur ehli kalplerin en yüce habibi!.. Ey dertli bedenlerin kederli gönüllerin ve yaralı yüreklerin tabibi!.. Ben biçâre kulun ki; garipler garibi, hüzünlerin esiri, zulümlerin muzdaribi, öksüz, yetim ve sâhipsiz bir tımarhâne delisi... Ama kutsi muhabbet ve hasretinin divanesi!... Herkesi ve her şeyimi elimden aldın, ama sana sığındım; aşkına sarıldım, yegâne Sen kaldın!.. Yurdumdan yuvamdan, evimden barkımdan ayırdın; gurbete ve hasrete saldın, ama onları ararken Sana ulaştım, sevdâna daldım! Böylece fânî ve hayâlî görüntülerden kurtarıp hakikî tecelline mazhar kıldın.

Yüceler yücesi Rabbim, Efendim!

Haktan saparak ve haddimi aşarak, haşa Sen’den, Burak bineği, Cebrail seyisi,

Sidretül Münteha menzili, cümle mahlûkatın en şerefli, Rahman'ın en mükemmel tecelli ve temsilcisi... Kâinatın fahri ebedîsi, âhir zaman Nebisi ve Mehdisi, Levh-i Mahfuzun (Kader projesinin) tercümânı ve tebliğcisi, Efendiler efendisi Hz. Muhammed sallallahu aleyhi vesellem'in mahbûbiyetini mi istedim?!

Hanif dinin üstâdı ve nice Nebilerin atası Hz. İbrahim'in haliliyetini, Hz. Süleyman'ın saltanat ve servetini, Hz. Musâ'nın celâdet ve cesâretini, Hz. İsa'nın ruhâniyetini mi istedim? !

Hz. Aliyyül Murtaza'nın ilim ve velâyetini mi istedim?!

Senden mülk ü hâkimiyet, şan ü şöret, mal ü servet mi talep ettim? Senden vücûduma sıhhat ve âfiyet, aklıma ziya ve selâmet, hayâtıma huzur ve istikamet dilendimse, bunlar için de bin kere tevbe ettim! Çünkü Şeriat'ın iptal, tarîkatın ihmâl, hakikatın ihlâl ve mü'minlerin iğfal edildiği bir zillet ve rezâlet döneminde, bana akıl ve mükellefiyet verseydin, bu sâdece benim mesûliyet ve mahzûniyetimi ziyadeleştirecekti!

Sultanım Efendim!

Ben Sen'den sâdece Seni istedim. Pahası elbet böyle yüksektir ve tüm sevdiklerimi ve sâhiplendiklerimi uğruna feda etmektir. Rabbim, elbet vardır hikmeti ki, bu kuluna böyle zillet ve zahmet çektirirsin. Ben haşa itiraz değil, naz ederim ama, umarım Sen niyaz kabul edersin. Aile efrâdımı, akl-ı izânımı alıp beni hicrâna saldın. Ama yine de şükür; ya akıllı kalıp ama hâin ve hilekâr olaydım... Ya varlıklı kalıp ama zâlim ve sahtekâr olaydım... Ya âlim ve saygın kalıp ama gafil ve riyakâr olaydım... Ya arkalı etraflı kalıp ama azgın ve zulümkâr olaydım... Ya sağlıklı sefâlı kalıp ama, sapıtmış, ahlaksız ve vicdansız olaydım!..

Derd ü belâ ki, sabredenlerin vesile-i mirâcıdır. Müminler kalbimin tâcı, mücrimler rahmetin muhtâcı, münkirler hikmetin icâbı, sâdık ve âşık ehl-i cehd adâletin ilacıdır. Velâkin bu münafık, hâin ve zâlimler ise çıbanbaşıcıdır, akrep gibi sancıcıdır; şerefli insana, helâli dışında bütün kadınlar kızlar, ana-bacıdır.

Ey Rabbim Efendim!

Malum-u âliniz ve zâten yüce takdirinizdir ki; ne özenli-bezekli elbiselerle gezdiğim bayramlarım oldu, ne onurlu ve huzurlu seyahatlerim ve seyranlarım oldu... Ne etrâfımda hizmet ve rağbet gösteren dostlarım ve hayranlarım oldu!.. Lezzet ne imiş, izzet ne imiş ve fazilet ne imiş tatmadım. Ama şikâyet şekâvettir; bütün bu fâni ve fena nimetlerin asıl sâhibi olan Padişahlar Padişahını buldum... Beni yoktan var ettin, îman ve hidâyet buyurup varlığından haberdâr ettin, ama aklımı alıp kulunu bi-karar ettin, sana sonsuz şükürler olsun!..

Şimdi son dileğim, beni yanına al ve bir daha huzûrundan ve sonsuz nurûndan ayırma, ne olursun! Umarım bu dilekçeyi yazdım diye bana darılmazsın; çünkü zâten Zâtından gayrıya yalvarıp yakarmanın ŞİRK olduğunu buyurdun!"

Söyleyin Dostlar bu insan deli olabilir mi ? Hayır, olsa olsa HAK aşkının delisidir.

ŞÖYLE BİR DÜŞÜNECEK OLURSAK:

Gökten ne yağdı da yer kabul etmedi.

Toprağa ne ekildi de bitmedi.

Bu dünya'ya kim geldi de gitmedi.

Hangi dert, hangi sıkıntı bitmedi.

Allah'ın rahmeti, mağfireti kime yetmedi.

Kim Allah dedi de Allah yetişmedi.

Kim gizli, gizli yalvardı da Allah işitmedi.

Kim Rabbim dedi de Allah buyur kulum demedi.

“Ben Sizleri sevdim de halkettim (yarattım)” “Siz ne zaman ya Rabbi dediniz de buyur kulum demedim” diyen Rabbimize layıkıyla kul olabildik mi, verdiği nimetlere, sağlık ve afiyetlere layıkıyla şükredebildik mi.

Bizleri, alemlere rahmet, hidayet ve şefaathçi olan Yüce Sultanımız, Hazreti Muhammed Mustafa'ya ümmet olma şerefini veren Yüce Rabbimize layıkıyla hamd edebildik mi.

Aldığımız havanın, yediğimiz nimetlerin, içtiğimiz suyun, bize verilen sağlık ve selametliğin, en önemlisi de bize verilen Akıl nimetinin şükürünü layıkıyla eda edebildik mi.

Şahsım olarak bu saydıklarımın hiç birini layıkıyla yapamadım. Kul olmak öyle lafla, sözle olacak bir şey değil.

Bunları yapabilmek için gerekli ihlası neden gösteremiyoruz, Hazreti Ali Kerremullahi veche Efendimizin, “Sonra yaparım, ederim diyerek ertelediklerinizi yapmak için yarına çıkacağınız hususunda elinizde bir garantiniz mi var” buyurdıkları gibi, elimizde neyin garantisi var ki, hala miskinliğe devam ediyoruz.

Gizli İlimler Hazinesi ismini verdiğim bu kitap yaklaşık 350, sayfa civarında. Bu kitabın her sayfası büyük bir özen ve dikkatle yazıldı. Aşıkların, Sadıkların ve Evliyaların nurlu sözlerini de içeren bu kitabın hazırlanmasındaki maksat, başta kendi nefsim olmak üzere, sizlere de gerçek olan yolu ve gereklerini anlatmak idi.

İnşallah Maksadımız ve Maksudumuz hasıl olur. Rabbim cümlemizi hidayete erenlerden eylesin inşaallah Amin.

Fırsat elde iken yönümüzü Mevla'ya dönelim inşaallah.

DÖN YÖNÜNÜ MEVLA'YA

Ben sana söylemedim mi, hayat boş dünya yalan
Gözünü yumduğun anda her şeyin olur talan
Varmıdır ki bu dünyada ebedi baki kalan
Fırsatı boşa harcama, dön yönünü MEVLA'ya

Vefası var sanma sana, ne mülkün ne malların
Kesilecek diz de ferin, tutmayacak kolların
Nihayet bir gün varacak, bir çıkmaza yolların
Fırsatı boşa harcama, dön yönünü MEVLA'ya

Şöyle bir bak senden önce gelenler duruyor mu
Şimdi toprağa karışmış, kalkıp ta yürüyor mu
Ahiretin ahvalinden bir haber veriyor mu
Fırsatı boşa harcama, dön yönünü MEVLA'ya

Bir anda herşey bitecek eyvahların boşuna
Azrail gelip çökecek oturacak döşüne
En sevdiğin kişi bile toprak atar naşına
Fırsatı boşa harcama, dön yönünü MEVLA'ya

Kul Kâmil'im kulluğumu sorguladım sözümden
Alma Mevlam alma nurun, alma nolur özümden
Silinsin meyli dünyanın, silde gitsin gözünden
Fırsatı boşa harcama, dön yönünü MEVLA'ya

(Kamil Sayın)

BOŞA TELAŞLANMA

Telaşlanma deli gönül boşuna
Bir karara bağlamıştır Yaradan
Geleceği varsa gelir başına
Bir karara bağlamıştır Yaradan

Ümitvar ol başını salma derde
Sakın ola yol uğratma namerde
Kıylu kal'i bulundurma sen serde
Bir karara bağlamıştır Yaradan

Fırsat elde iken pakla özünü
Dikkat et kemlikten sakın sözünü
Hakikat babına sür sen yüzünü
Bir karara bağlamıştır Yaradan

Erenler gönülden teşvişi silmiş
Sırrı ilahi'yi kim çözüp bilmiş
On sekiz bin alem halk olup gelmiş
Bir karara bağlamıştır Yaradan

Dost Kâmil'im feryadımı ahımı
Zikrederim daim Yüce Şah'ımı
Üzerime doğan Şems-i mah'ımı
Bir karara bağlamıştır Yaradan

(Kamil Sayın)

UZAK TUT

Her dostum diyeni, dost olur sanma
Aldatırlar seni sakın aldanma
Hoş sohbet ederler, inanıp kanma
Kemlik gelir sana nazın uzak tut

Mazlumun ahını, alayım deme
Gafleti serine salayım deme
Her yerde söyleyip, çalayım deme
Gadir bilmeyenden sazın uzak tut

İnsan olmayanın yanına varma
Meyli bozuklardan, nasihat sorma
Nadan meclisinden içeri girme
Gıybete karışır sözün uzak tut

Sen de bu faniden gelir geçersin
Ecel şerbetini bir gün içersin
Arif isen doğru yolu seçersin
İrfanı yoklardan, gözün uzak tut

Dost Kâmil'im Hakk'a varmayan yoldan
Hakk'ı zikretmeyen, ağızdan dilden
Görgüsüz, bilgisiz, hünersiz kuldan
Sana fayda gelmez, özün uzak tut

14. 09. 2017

ÖLÜM

Bir noktaya kadar bilim
Hep söyledi aklı selim
Senin şu korktuğun ölüm
HABİB'İ HAK'KA vuslattır

HAKK'I zikret dünü, günü
Aklından çıkartma bunu
Gerçek sevgilerin sonu
HABİB'İ HAK'KA vuslattır

Boşa harcama zamanı
Kalbine koyma gümanı
Dost yoluna koymak canı
HABİB'İ HAK'KA vuslattır

Sakın terk etme özünü
HAKK'A verdiğin sözünü
Turab eylemek yüzünü
HABİB'İ HAK'KA vuslattır

Dost Kâmil'im insan olmak
İnsanlığa hizmet kılmak
Bilesin ki gönül almak
HABİB'İ HAK'KA vuslattır

28. 07. 2018

İNSANLIĞIN ERDEMİNE ERMEDEN

İnsanlığın erdemine ermeden
Cahil ölümüyle öldürme beni
Canı, başı dost yoluna vermeden
Cahil ölümüyle öldürme beni

İnsanlık yolunda işim bitmeden
Özümle sözümü birlik etmeden
Gerçeklerin menziline yetmeden
Cahil ölümüyle öldürme beni

Bu nefsimi üç kuruşa satmadan
Erenlerin meclisine katmadan
Dünya sevgisini serden atmadan
Cahil ölümüyle öldürme beni

Sana malum, Sen bilirsin halımı
Bağlattırma, kanadımı, kolumu
Kısmet eyle, yol edeyim yolumu
Cahil ölümüyle öldürme beni

Dost Kâmil'im ben de Seni bulmadan
Deli gönül Sevdan ile dolmadan
Cemal-i, Nurunla yeksan olmadan
Cahil ölümüyle öldürme beni

07. 12. 2018

YUNUS EMRE'MİZİN BAKIŞI

“Yetmiş iki millete birlik ile bakmayan//Şer' ile evliyâsa hakikatte âsîdir.” // Şeriatte Evliya gözüksede, Hakikatte Âsîdir (İsyankardır). YUNUS EMRE

Yunus Emre'mizin bu sözünü,

“Cüle aleme Hak gözüyle bakmayan kişi, Şeriatın Uleması da gözükse, Hakikatin (Tasavvufun) maskarasıdır. Diyerek açıklamak istedim. Kamil Sayın

BENİ UZAK TUT RABBİM

Sana boyun eğmeyen, tutmayandan yolunu
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur
Benliğine kul olup, sevmeyenden kulunu
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur

Hüküm sürer her demde, Tecellin var Ademde
Şaşırma Sen bizleri, yaşanan bu demde
Nefsimin şerri beni, çar-ı naçar edende
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur

Yarattığın kullara, türlü zulüm yapandan
Hak'ka boyun eğmeyen, adaletten sapandan
Yaradan'ın unutup, benliğine tapandan
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur

Paylaşmayı bilmeden, menfaate koşandan
Doğruluktan, doğrudan, doğru yoldan şaşandan
Maalesef sonunda, haddini de aşandan
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur

Dost Kâmil'im dileğim, Sana muti kalayım
Kulluğumu kıl kabul, ben de murad alayım
Nefsani duygulardan, hırstan uzak olayım
Beni uzak tut Rabbim, beni uzak tut nolur

05. 05. 2019

EN BÜYÜK İBADET GÜZEL AHLAKTIR

Atam dan, Anam dan, Babam'dan, duydum
En büyük ibadet güzel ahlaktır
İkrar verdim, İman ettim de uydum
En büyük ibadet güzel ahlaktır.

Bütün Arif'lerin buydu duyurusu
İnsan'ın, insan dan yoktur ayrısı
İnsan'a yakışmaz bundan gayrısı
En büyük ibadet, güzel ahlaktır

Vücudun kalıbı, kemikten, etten
Kim ne bulmuş, kötülükten, hasetten
Hasetin Farkı yok cansız cesetten
En büyük ibadet, güzel ahlaktır.

Velekad Kerremna, buyurdu Mevla
Buyurdu ki, İnsan herşey den evla
Bunu anlatmaya yetmiyor imla
En büyük ibadet, güzel ahlaktır

Bir ömür nefsimin peşinde yeldim
Nihayet yoruldum dolandım geldim
Dost Kâmil'im görüp, gözetip, bildim
En büyük ibadet, güzel ahlaktır.

14. 01. 2020

Değerli Dostlar bu şiiri doğru algılamalıyız burada, "En büyük ibadet güzel ahlaktır." Derken kötü ahlakla yapılan hiçbir ibadetin geçerliliği yoktur. Kişi önce özünü ve sözünü Hak'ka ve Halka yarar hale getirmeli ve yapacağı ibadete layık olmalıdır diyoruz.

Burada Abdül Kadir Geylani Hazretlerinin şu sözünü hatırlatmak isterim. "Layık olmayan bir ağız Lâ ilâhe İllallah. Dese o ağız yırtmak gerektir. Çünkü layık olmayan bir ağız Allah'ın adını ve zikrini telafuz edemez." Buyurmaktadır.

"Müminlerin İmanı en olgun olanı, Ahlakı en güzel olandır."

Hazreti Muhammed Mustafa (S.A.V.)

(Ebû Dâvud, Sünnet,16)

Hadisi Kutsi (Hz. Peygamber'in Kur'an dışında Allah'a dayandırarak söylediği hadistir)
Bu Hadisi Kutsi yukarıdaki Şiirde söylenenlerin hassasiyetini ortaya koymaktadır.

Mümin güzel ahlakı sayesinde, gece ibadet edip, gündüz oruç tutan kimselerin derecesini elde eder (Ebû Dâvût, Edeb,7)

SEVGI DILI

*“Ben gelmedim dava için,
Benim işim sevi için”*

Yunus Emre, bütün insanlığa sevgi diliyle seslenir. Bilgi, sevgi, kanaat ve imanın yoğurduğu; biyolojik, psikolojik ve sosyolojik bir varlık olan insan, davranış ve sosyal ilişkilerdeki tutumuyla değerlendirilir. İnsanın en temel vasfı, gönlündeki sevgidir. Gönlünde sevgi olmayanlar, insan olma özelliğini kaybederler. Sevgi, insanlara doğuştan verilen bir duygudur. Sevgi topluma huzur ve kardeşliği getiren birleştirici unsurdur.

Kutlu Elçi; “Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız” derken toplumsal dayanışma, barış ve huzur kaynağının sevgiden geçtiğini ifade buyurmuştur. İnsanda kin, nefret gibi kötü duyguların da bulunduğu bir gerçektir. Bu duygularını yenmesini bilenler ‘insan-ı kâmil’ derecesine yükselir.

İnsan kendisine bahşedilen akıl sayesinde; sevgiyle nefreti, iyi ile kötüyü, doğru ile yanlış, güzel ile çirkini ayırt edebilir, bunlar arasında tercihte bulunabilir. Bu tercihin olumlu yönde olması insanı yüceltip saygın hâle getirir.

Nice güç sahipleri, sevgi yerine nefret dili kullanmaları sebebiyle çatallı dillerinden zehir akıtarak insanlar arasında düşmanlık meydana getirmişlerdir.

Halbuki asırların süzgecinden geçerek günümüze kadar ‘her dem taze, her dem yeni’ olarak getirdiğimiz kültürel mirasımız, bize ruh ve gönül güzelliği katarak geçmişten geleceğimize ışık tutmaktadır. Oluşturduğumuz gönül medeniyetinin temeli, esası şüphesiz sevgiye dayanmaktadır.

Pir-i Türkistan Ahmet Yesevi’nin;

“Sünnettir, kâfir olsa da insanı incitme.

Gönlü katı olan ve kalp kırandan Allah şikâyetçidir.” sözü kurduğumuz gönül medeniyetinde kilitli kapıları açan, mühürlü kalpleri huzura kavuşturan kutsal anahtar olmuştur. Pir-i Türkistan Ahmet Yesevi’nin takipçileri ve gönüldaşları bütün Türk dünyasını bu şuurla aydınlattığı gibi kin, nefret ve zulmün hüküm sürdüğü coğrafyalara sevgi tohumları saçarak yeşertmişlerdir.

Sevgiden rahmet doğar. Yaradan’ın bağışlaması ve yardımını sevginin hüküm sürdüğü toplumların üzerindedir. Evrendeki her şey insan için yaratılmış, insanın emrine verilmiştir. Asıl olan insanın bu şuura sahip olarak hamd ve şükrünü sevgi ile donatıp Hak rızasını kazanmaktır. İnsan; hamlığını pişirmeli, oradan da içindeki kin, nefret gibi kötü duyguları silip atmalıdır. Sevgi, sözle güzelleşir. Sevgi diliyle söylenmiş bir söz evreni aydınlatmaya kâfidir.

“Kişi bile söz demini

Demeye sözün kemini

Bu cihan cehennemini

Sekiz uçmak ede bir söz”

Yunus Emre’nin deyişiyle güzel bir söz, dünya cehennemini cennete çevirir.

Allah evreni sözle yarattı : “kün, fe yekun” (Ol, dedi ve oldu.)

Bu yüzden söz kutsaldır. Her yaratılış sözle başladı. İnsanla Allah arasındaki ilişki sözle sağlanır. Ve her vahiyde Allah, insana seslendi. İnsanda dile gelen söz, Yaradan'ın iradesidir. Söz, insanlara verilen en büyük bağıştır.

Allah, insanı muhatap aldı, onunla konuştu. İnsana akıl ve söz verildi. Bu yüzden insana eşref-i mahlukat denildi. Allah insandan söz aldı. Yaratıcı'nın, "Ben Rabbiniz değil miyim?" sorusuna bütün insanlar, "evet" karşılığını verdiler. İnsanı bu söz ve Allah'la yaptığı bu sözleşme değerli kıldı. Türkmen bilgisi Yunus'umuz sorar :

***"Ey sözlerin aslın bilen gel, de, bu söz nerden gelir?
Söz aslını anlamayan sanır bu söz benden gelir." ve cevabını kendisi verir:
"Söz karadan aktan değil, yazıp okumaktan değil
Bu yürüyen halktan değil, Hâlık avazından gelir."
Hal ehli bilir ki; " İyi insanların dili, sözü Yaratıcı'nın kalemidir."***

İlmin kapısı Hz. Ali buyurdu;

"Ya söyleyen, öğreten bilgin ol, ya da dinleyen belleyen öğrenci, üçüncüsü olma." Söz, anlayan için büyük bir mana ifade eder. Sözü anlamayan, onu yanlış yorumlayarak tevil etmeye götürür.

Kişinin beyanı kendini ayan eder. Sözdür canın nimeti. Söz aynadır, insanın içini yansıtır. İnsan sözünden tutulur.

Söz; akılla yol alır, duyguyla sevinir veya hüznlenir. Yeni kapılar açar, yeni ümitler doğurur. Sevgi onunla taçlanır, nefret kör kuyulara düşer. Söz, söyleyenin dilinde hem zulümdür hem kurtuluş.

"Söz bir, Allah bir" kelamı bir söz medeniyetine işaret eder. İnsanları kaynaştıran, bir arada tutan sözdür. Burada söz alınır, söz verilir. Bütün sözlerin anasıdır, esasıdır ilahi söz. Yaradan'ımız güzel sözü benzetmelerle anlatır;

"Görmedin mi? Allah nasıl bir misal verdi. Güzel bir söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir.

(O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara böyle misaller verir.

Kötü sözün durumu da, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaca benzer.

Allah, iman edenleri, dünya hayatında da, ahirette de sağlam bir söz üzerinde tutar; zalimleri de saptırır ve Allah, dilediğini yapar." (İbrahim 24-25-26-27)

Güzel söz söylemenin erdemini ayet ayet anlatır Allah : ***"Sözün doğrusunu söyleyiniz!"*** (Nisa 9)

"Sözü gönül alıcı bir biçimde güzelce söyleyiniz!" (İsra 23)

"Sözünü muhataplarınıza akla ve sağduyuya uygun ve ortamı gözeterek söyleyiniz!" (Nisa 🤔)

"Sözü kolay anlaşılır bir biçimde söyleyiniz!" (İsra 28)

"Onlara kendileri hakkında konuşurken seviyeli, açık ve net söyle!" (Nisa 63)

Türk'ün söz medeniyetinin şifrelerini veren Kutadgu Bilig, ***"Ölüden diriye kalan miras, sözdür."*** diyerek sözün üstünlüğünü vurgular.

Sözümüzü sevgiyle dolduralım, faydasız sözden sakınalım. Sevgi diliyle konuşup dünyayı güzelleştirelim.

Eğitimci , araştırmacı yazar ve şair Ahmet URFALI

Sayın Hocamız Ahmet Urfalının bu güzel anlatımını her insanın defalarca okuyup kendisine şiar edinmesinin önemine inanıyorum ve bu vesile ile bu makaleyi sizlerle paylaşıyorum.

Ey İnsanlar !!!

ALLAH'ın Nurunu (canlı, cansız) baktığınız her şeyde ve her yerde görebilirsiniz. Lakin ALLAH'ın Tecelliyatını İnsan dan başka hiçbir yerde ve hiçbir şeyde göremezsiniz. Çünkü ALLAH Mümin olan İnsanın kalbinde tecelli etmiştir. Hamdolsun...

Ey İnsanlar !!!

Ne olur, lütfen ALLAH'ımızın (C.C.) Tecelliyatı ile şerefleştirdiği, keremleştirdiği insanlara karşı sevgili ve saygılı olalım. Çünkü bu kul'lara farz kılınmıştır...

İNSAN SEVMEK KULA FARZDIR BİLELİM

Kutsiyet getirdi Cenab-ı Mevlâ
İnsan sevmek kula farzdır bilelim
Tecelliyatıyla eyledi evlâ
İnsan sevmek kula farzdır bilelim

Sınırsız akılla donattı kulu
İnsandan geçirdi bil cümle yolu
İnsanoğlu alemlerin makbulu
İnsan sevmek kula farzdır bilelim

İnsanın özünde gizli hakikat
Mevcûdatta olan cümle varidat
Emrine verildi kulun kainat
İnsan sevmek kula farzdır bilelim

Yaradan'a varır cümle dilekler
Gıpta etti kula çarkı felekler
Secdeye eğildi saf, saf melekler
İnsan sevmek kula farzdır bilelim

Dost Kâmil'im saygımız var kullara
İnsan sevip, İnsan saran kollara
Sevgi serdik Hakk'a varan yollara
İnsan sevmek kula farzdır bilelim

(Kul Kâmil) Kamil SAYIN

KABİR SUALİ

Güzel Dostlar ;

Yıllardır kafamda kendi kendime hecelediğim bir sorunun cevabını beraber verelim istedim.

Sorum haklı olarak sizleri şaşırtacaktır. "Şimdi durupdururken bu mezar sorusunda nereden çıktı" diyeceksiniz hemen anlatayım ;

Biz çocukken büyüklerimiz bize "Evladım biz insanlar ölümlüyüz birgün vademiz yettiğinde öleceğiz, bizi yıkayıp kefenleyecekler ve kabire koyacaklar. Kabre koyduğumuzda Münker ve Nekir isimlerinde ki Melekler gelecekler ve bize, Men Rabbike, Men Dinike, Vemen Nebiyyike" diyecekler. Yani, "Rabbin kim, Dinin nedir. Peygamberin kimdir" diyecekler. Bizde "Rabbim Allah, Dinim İslam, Nebim Muhammed Mustafa sallallahuvesellem, diye cevap vereceğiz" derlerdi. Buraya kadar hepimizin bildiklerimiz.

Gelelim kafamdaki soruya. Aslında soruyu sormadan önce, sorunun oluşma sebebini anlatayım ki bu soruya gerek olup olmadığına karar verebilelim.

Bu konuda birçok Sure, Ayet ve Hadis'i bir arada okuyup inceledikten sonra, soruma sebep olan unsurları birleştirdiğimde ;

İSRÂ Suresi 70. Ve 71. Ayetiyle. Ve Lekad Kerremna Beni Ademe diye başlayan ve devam eden ayetler bildiriyor ki ; Cenabı Allah, "Biz Âdemoğlunun (İnsanın) kalbine tecelli ettik ve bu tecelliyatımız sayesinde, Biz Âdemoğullarını (İnsanları) şereflendirdik, keremlendirdik, onları, asaletli, şerefli ve saygıya lâyık kıldık, ikrama lâyık gördük ve Biz onları tertemiz helal rızıklarla rızıklandırdık, ve Biz onlara sınırsız akıl verdik, ve Biz bütün mevcudatı ve bütün mahlukatı da Âdemoğlunun (İnsanların) hizmetine verdik, ve Biz onların irade-i cüziyesini de kendilerine verdik, ve Biz onları Eşrefi mahlukat (Yaratılanların en üstünü) olarak halkettik, ve Biz Âdemoğullarını (İnsanları) yeryüzünün Halifesi tayin ettik, ve Biz kul hakkının Bizim nazarımızda ki önemini okadar açık olarak anlattık ve kul hakkı ile huzurumuza gelenlerin afinın mümkün olamayacağını da söyledik " Buyurmaktadır.

Bunları dikkatle inceledikten sonra gelelim sorumuza ;

Peki sevgili Dostlar, Cenabı Allah'ın bizlere verdiği bu büyük sıfata (Yeryüzünün Halifesi) layık olarak yaşayabildik mi aceba. İşte sorunun sebebi.

Mezara konulduğumuz da, sorulacak ilk soru ise "Allah'ın sana verdiği bu sıfata layık olarak yaşadın mı, yaşamadın mı" sorusu sorulacaktır.

Bu sorunun cevabını layıkıyla verebilirsek, "Rabbike, Dinike ve Nebiyyike" sorusuna muhatap olabiliriz diye düşünüyorum.

İnsanların haklarını, hukuklarını hiçe sayacaksın, iffetleri ve namusları ile oynayacaksın, malına ve canına zarar vereceksin ve sana "Rabbin kim Dinin nedir" sorusu sorulacak. Yok öyle birşey. O sorulara muhatap olmanın da bir şartı vardır herhalde.

Güzel Dostlar, yaşananlara ve insanın, insana zulmüne baktıkça kafamda hecelediğim bu sorumda haklıyım herhalde demekten kendimi alamıyorum.

Bakınız Cenabı Mevla'mız Kuran'da ne buyuruyor. **"Habibim, Kullarıma söyle, İnsanlara karşı en güzel sözü söylesinler." (Birbirlerine en güzel sözlerle hitabetsinler, Şeytanın aralarını bozmasına asla izin vermesinler. Çünkü Şeytan İnsanın apaçık bir düşmanıdır.) İSRÂ-17/53**

Hatalı olabilirim ama asıl amacım insanları, birkaç dakika da olsa Allah'ın layık gördüğü sıfatta mı yoksa hayvanlara bile yakışmayan bir sıfatta mı yaşadıkları konusunda düşündürmekti. Sanırım hoş görürsünüz.

Bu konuyu bir şiirle tamamlayalım.

ŞİMDİ MUSALLADAYIM

Daha dün Sizler gibi, nefes alıp verirken
Geldiğiniz yollarda, gezinip yürür iken
Kulaklarım duyarken, gözlerim görür iken
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Kim alırdı öleni, çekselerdi pazara
Vadem yetmiş arkadaş, geldi deme nazara
Namazım kılınacak, konacağım mezara
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Ürperin en azından, şöyle biraz düşünün
Faydası yok Dostlarım, boşa geçen ömür'ün
Ele geçer mi şimdi, ne dünün, ne bu günün
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Yalancı, fani dedik, ama akıllanmadık
Bizden önce ölenden, asla ibret almadık
Dünya için çalıştık, usanmadık, yılmadık
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Faydasız pişmanlığın, bin kere desen eyvah
Ağa olsan, hem Paşa, hatta olsan Padişah
İşimize gelince, her şeyi gördük mübah
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Anlattığım bunları, bir gün yaşayacağım
Gerçekleri zikrettim, var mı bir dayanağım
Benim en büyük sevdam, Dostu sarsın kucağım
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

Dost Kâmil'im şu dünya, andolsun ki boş imiş
Bu dünyaya aldanmak, hayal imiş, düş imiş
Hakkıyla Hakka vuslat, ne güzel gidiş imiş
Şimdi Musalla'dayım, görün de ibret alın

(Kamil Sayın)

BİLDİK KORONA

Bulmuşuz belayı gazele, kinle
Bizim bir davamız olmaz seninle
Eğer beni duyuyorsan bak dinle
Sayende bunları bildik korona

Helal, haram aldık hem çama, çama
Sabah söz verdik te, bozduk akşama
Evet yoldan çıktık, bozulduk ama
Sayende bunları bildik korona

Büyüğü, küçüğü tanımaz olduk
Terk ettik doğruyu, bilmem ki nolduk
Zaten bu hal ile, cezamız bulduk
Sayende bunları bildik korona

Öksüze, yetime hizmet etmedik
Doğruların erkanını gütmedik
Hiç bir zaman Hak yoluna gitmedik
Sayende bunları bildik korona

Kul hakkı yemeden karnımız doymaz
Yoksul feryadını kulaklar duymaz
Hallerimiz asla Kur-an'a uymaz
Sayende bunları bildik korona

Söz kâr etmiyordu, yaşlıya, gence
Doğru söyleyene, yaptık işkence
Bu da bize bir ders olur mu sence
Sayende bunları bildik korona

Haram ile karnımızı doyurduk
Haklıyı bırakıp, haksız kayırdık
İnsanları sınıf, sınıf ayırdık
Sayende bunları bildik korona

İffete, şerefe itibar kalktı
Hepimizin şevki paraya aktı
Bu gidişe, herkez geriden baktı
Sayende bunları bildik korona

Düşünmedik günah ile sevabı
Zalim den çıkacak mazlumun ahı
Açığı azdıktta bulduk azabı
Sayende bunları bildik korona

Aklımızı başımıza almadık
İnsanlığın hizmetinde olmadık
Arayıp ta doğru yolu bulmadık
Sayende bunları bildik korona

Tabiata hiç saygımız olmadı
Deldik, deştik, Ozon bile kalmadı
Hırsımızın asla sonu gelmedi
Sayende bunları bildik korona

Dost Kâmil'im İnsanlığı yitirdik
Merhameti, hoşgörüyü bitirdik
Kulluk gemisini çoktan batırdık
Sayende bunları bildik korona

30. 03. 2020

EY İNSANLAR

Hak ne güzel halkeyledi, o güzellik ile kalın
Evliya'nın, Embiya'nın sözün ser'inize salın
Bunca ayet'te, hadis'te söylenenden ibret alın
Yorulup yolda kalana el uzatın ey insanlar

Gönül bahçesinde açan sevgi gl asla solmaz
Zerresinin kaydı vardır, Hak katında zayi olmaz
Dünya sevgisin gönüle salan kişi Hak'kı bulmaz
Makam-ı Mahmud'a varan bir yol tutun ey insanlar

Kapılmayın dzenbaza, nice tuzak kurar size
Tatlı, tatlı konuşurlar, aldanmayın kuru söze
Arif olunmaz söz ile, bunda bakmak gerek z'e
Hak dostları Hak'ka varır gönül katın ey insanlar

İnsanlığa hizmet edip buna gönül katmak için
Kullukta mevcut bulunan şu lezzeti tatmak için
Tüccar olup bu mecliste ilim, irfan satmak için
İlim, irfan mektebinde edeb satın ey insanlar

Dost Kâmil'im gelmekliğim, değil idi dünya için
Hak ile batıl ortada, batılı gtmeniz niçin
Hak sınırsız akıl vermiş, kurtuluş yolunu seçin
Benlik atına bindiren nefse atın ey insanlar

27. 06. 2020

SEN DE BENİ SEVDİN Mİ

Bu canımı bahşettim sahip çıktım aşkıma
Aldırmadım ben asla ne kedere ne gama
Mecnun bizim Pirimiz birşey diyemem ama
Hiç kimseler sevemez benim sevdiğim kadar
Sen de beni sevdin mi seni sevdiğim kadar

Züleyha'nın sevdası dillere destan olur
Ne kuyulara indim eşi, benzeri m'olur
Nice dağları deldim Ferhat dağları n'olur
Hiç kimseler sevemez benim sevdiğim kadar
Sen de beni sevdin mi seni sevdiğim kadar

Kerem'in Aslı'sına, Tahir'in Zühre'sine
Dünyaları verirsin Yarın bir nefesine
Akıl yetermi sandın bu aşkın zerresine
Hiç kimseler sevemez benim sevdiğim kadar
Sen de beni sevdin mi seni sevdiğim kadar

Zeycan Asuman dedi, bilmedi gayrısını
Kamber Arzu dan dönmedi bekledi kapısını
Cümlesi tavaf kıldı Ol Hak'ın yapısını
Hiç kimseler sevemez benim sevdiğim kadar
Sen de beni sevdin mi seni sevdiğim kadar

Zahirinde kalmayıp ulaşmalı batına
Leyla diye başlar da varır Hak'kın Zatına
Dost Kâmil'im Ey Ganî, verdim gönlümü Sana
Hiç kimseler sevemez benim sevdiğim kadar
Sen de beni sevdin mi seni sevdiğim kadar

05. 07. 2020

NEYE YARAR

İnsanlığın erdemidir, İnsanları sevip saymak
Yakışır mı İnsanlığa, Hak'kın kullarını soymak
Nefs-i emareye uyup, sen seni menzile koymak
Gülen yüzün, tatlı dilin olmayınca neye yarar
Fani dünya senin olsa neye yarar, neye yarar

Yaşanılan şu dünyada hayat bir gizemli yolsa
Talih kuşu seni bulsa, Karun kadar malın olsa
Şu gördüğün koca dünya, namın, şanın ile dolsa
Gülen yüzün, tatlı dilin olmayınca neye yarar
Fani dünya senin olsa neye yarar, neye yarar

Dünyalığa aldanıpta, mevkiye, makama, kanma
Hava-i hevese düşüp, cehennem narına yanma
Bu hal ile Hak yolunun izini bulurum sanma
Gülen yüzün, tatlı dilin olmayınca neye yarar
Fani dünya senin olsa neye yarar, neye yarar

Sabahın seher vaktinde, tüm kalbinle inleyiver
Hak'ka bağlayıp özünü, Hak, Hak deyi ünleyiver
Ne olursun ey kardeşim, bu sözümü dinleyiver
Gülen yüzün, tatlı dilin olmayınca neye yarar
Fani dünya senin olsa neye yarar, neye yarar

Her kişinin harcı değil gerçeğin yolunu gütmek
Marifet ehline varıp aşk oduna yanıp tütme
Dost Kâmil'im boşuna mı, bu dünyaya gelip, gitmek
Gülen yüzün, tatlı dilin olmayınca neye yarar
Fani dünya senin olsa neye yarar, neye yarar

09. 07. 2020

**MƏN QƏTL OLAM, QƏTLİMƏ FƏRMAN VERƏN SULTAN SƏN OL
MƏN OLSAM QƏTLƏ QURBAN, QƏTLİMƏ FƏRMAN VERƏN SULTAN SƏN OL**

Səndən iraq sənsiz keçən bu həyatı neylərəm,
Sənsizlikdən dünü, günü durmaz fəryad eylərəm
Boş deyildir tapşırduğım kərəmindən söylərəm
Mən qətl olam qətlimə fərman verən sultan sən ol
Mən olsam qətlə qurban, qətlimə fərman verən sultan sən ol

Eşqindən mən nə hallara düçar oldum gör məni
Mən ki insan olmamışam etmiş dünya kor məni
Əllərində gərgəf olam motif motif hör məni
Mən qətl olam qətlimə fərman verən sultan sən ol
Mən olsam qətlə qurban, qətlimə fərman verən sultan sən ol

Mərhəmət qıl köləni olum çək bazarda sat məni
Layiq deyilsəm əgər cəhənnəmə at məni
Mən istərəm uçmağına gedən yola qat məni
Mən qətl olam qətlimə fərman verən sultan sən ol
Mən olsam qətlə qurban, qətlimə fərman verən sultan sən ol

Kərəm qanı olan sənsən kərəm qıl qulun olam
Bu kəmtərə lütf elə ki, lütfündən murad alam
Sən ol kim fərmanı verən səndə mən həyat tapam
Mən qətl olam qətlimə fərman verən sultan sən ol
Mən olsam qətlə qurban, qətlimə fərman verən sultan sən ol

Sən ki, məni xəlv eylədin mən qulluq etdim kimə
Əl pənçə divan durmuşam, qul olmuşam nəfsimə
Qul Kamilə mərhəmət qıl gətir məni özümə
Mən qətl olam qətlimə fərman verən sultan sən ol
Mən olsam qətlə qurban, qətlimə fərman verən sultan sən ol

*Günümüz sözlərinə çevrilsə, mənə itər deyər əskidən dilimizdə istifadə olunan sözləri saxladım .”Günümüz sözlərinə çevrilsə anlamını yitireceğindən eskiden dilimizdə olan sözləri kullandım.”

NOT: Aşağı daki harflerin yazılışları : Okunuşları;

ə: E   x: H   q: G

ÖYLE HOR GÖREREK BAKIŞIN NEDEN

Seni de beni de Mevla yarattı
Öyle hor görerek bakışın neden
Aynı nurdan alemleri donattı
Öyle hor görerek bakışın neden

Hak'kın nuru kulda boynun eğilsin
Kendini bilmeyen Hak'kı ne bilsin
Madem kusuruna nadim değilsin
Türlü, türlü tavır takışın neden

İkrar verip doğru yola gelmezsin
Mazlumların göz yaşını silmezsin
Hiçbir şeyi anlamazsın, bilmezsin
İmalî lafları çakışın neden

Varmıdır ki dünyaya baki kalan
Onmayacak dünya zevkine dalan
Bilmez misin hayat boş, dünya yalan
Boş yere kendini yakışın neden

Dost Kâmil'i hasım bildin kendine
İtikat etmedin, İmana, dine
Yıktın ahretini, uyup nefsine
Böyle çığırından çıkışın neden

13. 11. 2020

HAK NURUNU GÖRMELİSİN

Şu dünyanın küresinde
Hak Nurunu görmelisin
Her varlığın zerresinde
Hak Nurunu görmelisin

Yaşadığın bu hayatta
Mahlukatta, mevcudatta
Kullandığın nebadatta
Hak Nurunu görmelisin

Nakışı var dörtbir yanda
Ayetler de bu beyanda
Sende, bende, cümle canda
Hak Nurunu görmelisin

Sabahın seher vaktinde
Hayatın her bir deminde
Her türlü imanda, dinde
Hak Nurunu görmelisin

Kâmil'im kurtul nefsinden
Uzaksan hasetten, kinden
Alem razı ise senden
Hak Nurunu görmelisin

18. 12. 2020

GEL GEL OLUR YÜCE YAR'DAN

Gel gel olur Yüce Yar'dan
Gitmemek olmaz be gönül
Kurtulalım ah-u zar dan
Gitmemek olmaz be gönül

Kurban olam yollarına
Meyve veren dallarına
Sevgili'nin diyarına
Gitmemek olmaz be gönül

"Kün" dedi yarattı bizi
Nimet verdi dizi, dizi
Yol etmedi mi denizi
Gitmemek olmaz be gönül

Varam Aliyyül Alâ'ya
Fani alemde Beka'ya
Yüce Halık-ı Hüda'ya
Gitmemek olmaz be gönül

Tamam olmuşsa vademiz
Gidebilirsek tertemiz
Bağlı Hak'ka irademiz
Gitmemek olmaz be gönül

Sual olmaz Hikmetinden
Hazır olmak gerek dün'den
Kısmetimizse bu günden
Gitmemek olmaz be gönül

Alemlere Rahman Ol'dur
Kuluna ihsanı boldur
Kul Kâmil emrine kuldur
Gitmemek olmaz be gönül

25. 12. 2020

İnna lillahi ve inna ileyhi raciun diyerek Mevlâ' mıza gitmek nasip olsun inşallah

Yüce Yar: Allah C.C.

Gel gel olur: Çağrılır

Kün : Ol demektir.

Aliyyül Alâ : En Yüce, En İyi. En Güzel demektir.

Beka : Ölümsüzlük Alemleri demektir.

GÖRMEDİN Mİ

Mağrurlanma İnsan oğlu
Gidenleri görmedin mi
Mezarlıklar İnsan dolu
Gidenleri görmedin mi

Ecel gelecek herkese
Amaç olmamak kepaze
Yatanlar var taze, taze
Bedenleri görmedin mi

Hak'tır Âşığın bünyadı
Aldattı dünya'nın tadı
Bin pişmanlıkla feryadı
Edenleri görmedin mi

Geriye dönmüyor giden
İbret almayışın neden
İnsanı perişan eden
Nedenleri görmedin mi

Dost Kâmil'in duy yasını
Sil şu gönlüyün pasını
O dünya'da davasını
Güdenleri görmedin mi

26. 01. 2021

ATMA ARKADAŞ

Görmeden, bilmeden, asılsız yere
Hiç kimseye çamur atma arkadaş
Ondan, bundan duysan dahi bin kere
Hiç kimseys çamur atma arkadaş

Nasıl yaşıyorsan işte öylesin
Bilmiyorum acep neden böylesin
Bırak kim ne söylüyorsa söylesin
El lafına laflar katma arkadaş

Böyle mi emretti bize Yaradan
Bilmiyorsan eğer atma kafandan
Vicdan terazinde doğru tartmadan
Alem pazarında satma arkadaş

Bu dünya caziptir dayanamazsın
Türlüdür renkleri boyanamazsın
Ne kadar uyusan uyanamazsın
Gaflet uykusuna yatma arkadaş

Dost Kâmil'im suç yükleme kadere
Aklın ermiyorsa hayıra, şere
Hiç bir günahı yok sebepsiz yere
Hak'kın kullarına çatma arkadaş

30. 01. 2021

ALLAH İÇİN SEVMEME BAK

Sevgi, dindir, sevgi iman
Böyle emreyledi Süphan
Bak ne anlatıyor Kuran
Allah için sevmeye bak

Şehvetini sevgi sanma
Nefsin oyununa kanma
Sen İnsansın boşa yanma
Allah için sevmeye bak

Sevgisiz gönül olur mu
Sevgisiz Hak bulunur mu
Hak'tan uzak kalınır mı
Allah için sevmeye bak

Sevgisiz İman zayıftır
Sevgisizlik bir hayıftır
Ele geçmez bir kayıptır
Allah için sevmeye bak

Dost Kâmil'im Sev ki, sevil
İnsan gibi sevmeyi bil
Sevmek asla ayıp değil
Allah için sevmeye bak

14. 02. 2021

İNSANLIKTAN NASİP ALABİLDİN Mİ

Boşuna geçirme gel bu hayatı
İnsanda Mevla'mın tecelliyatı
Bakarsan görürsün var mucizati
İnsanlıktan nasip alabildin mi

Ariflerin meclisine vardın mı
El bağlayıp ikrarını verdin mi
Dost bağının güllerini derdin mi
Özünü meydana salabildin mi

Hak'ka vuslat, kemal bulup ermektir
Canı başı, Dost yoluna vermektir
Gönül verip, bir gönüle girmektir
Gönüllerde mekan bulabildin mi

Layık olan canlar bir, bir seçilir
Kırkların ezdiği engür içilir
Dört kapı dan, kırk makamdan geçilir
Hak'ka varan yolu bilebildin mi

Kul Kâmil'im rabitanı boşlama
Sen, seni bil, kimseleri taşlama
Nefse uyup, kil ü kal'e başlama
Kalbinden teşvişi silebildin mi

23. 02. 2021

GELEN KALMADI

Menfaat boyadı gözlerimizi
Yalanla doldurduk sözlerimizi
Riyaya beledik özlerimizi
Hak'kı, adaleti bilen kalmadı

Vuslat görünmüyor izlerimizde
Ut, haya kalmadı yüzlerimizde
Yanacağız kendi közlerimizde
Fukaranın payın bölen kalmadı

Gerçek varken boş davayı güdüyor
Kendi benliğine zulüm ediyor
Herkes kendi bildiğine gidiyor
Çağırılan yere gelen kalmadı

Bu dünyada kimse baki kalmıyor
Ölenleri görüp ibret almıyor
Kul hakkına riayeti olmuyor
Helallik alarak ölen kalmadı

Öyle bir zamana geldik dayandık
Gaflet uykusundan sanma uyandık
Dost Kâmil'im renkten renge boyandık
Hak'kın selamını alan kalmadı

26. 02. 2021

TALİP İSEN BİR GÖNÜLE GİRMEYE

Talip isen bir gönüle girmeye
Sevgide, saygıda kusur eyleme
Gönül vesiledir Cemal görmeye
Sevgide, saygıda kusur eyleme

Yaradan sevgiyi emir buyurdu
Resuller gönderdi halka duyurdu
Cümlalemi sevgi ile doyurdu
Sevgide, saygıda kusur eyleme

Keramet göyneği biçme kendine
Hak tecelli etti kulun gönlüne
Sevgi ile ulaştırdı bu güne
Sevgide, saygıda kusur eyleme

Bir gönüle girmek Hak Sanatıdır
Sevgisiz, saygısız gönül katıdır
Sevgi, saygı, aşkın hakikatidir
Sevgide, saygıda kusur eyleme

Dost Kâmil'im sevgi, saygı varımız
Gelmeklikte, gitmeklikte kâr'ımız
Bu oldu alemde tek Şiar'ımız
Sevgide, saygıda kusur eyleme

02. 03. 2021

BOŞ ÇEVİRME YARABBİ

Gönlümüz daim Sen'de, talip olduk aşkına
Sığınırız Allah'ım, biz lûtfu ihsanına
Bağışlamak yakışır, Rabbimizin şanına
Açtık ellerimizi boş çevirme Yarabbi

Keremin bol biliriz, geliriz huzuruna
Düşürme Sen bizleri, gafletin uykusuna
Kulun hatası boldur, kalmazsın kusuruna
Açtık ellerimizi boş çevirme Yarabbi

Doksan dokuz ismiyin, herbirine vurgunuz
Beşeriz şaşıyoruz, bu sebepten yorgunuz
Hatamız, isyanımız, sarstı bizi durgunuz
Açtık ellerimizi boş çevirme Yarabbi

Tecellin var kullarda, keremlendirdin kulu
Sınırsız akıl verdin, gösterttin doğru yolu
İrşad için gönderdin, Ol Muhammed Resûl'u
Açtık ellerimizi boş çevirme Yarabbi

Rahimsin hem Rahmansın, bağışla gel bizleri
Temennadan ibaret, Kul Kâmil'in sözleri
Hesap günü mahşerde, kararmasın yüzleri
Açtık ellerimizi boş çevirme Yarabbi

12. 03. 2021

EDEB'E, ERKAN'A SAHİP ÇIKALIM

Şerefli, keremli eyledi Mevla
İnsanın varlığı herşeyden evla
Anlatabilir mi bu nuru imla
Edeb'e, erkan'a sahip çikalım

Bir sevdadır dilleniş bülbülde
Kokusu menekşe, nergiz de, gülde
Tecelliyatı var Hak'ın gönülde
Hak olan mekana sahip çikalım

Toplanalım bir araya gelelim
Gönüllerden ikiliği silelim
Hak Dostları Himmetkâni bilelim
Hak'kı bilen cana sahip çikalım

Vatan, Bayrak, Millet kutsiyetimiz
Ona layık olmak tek niyetimiz
Göğsümüzde İmandır kudretimiz
Döktüğümüz kana sahip çikalım

Yaradan'a kul olmuşuz çok şükür
Aşkın bahrına dalmışız çok şükür
Sevda suyuyla dolmuşuz çok şükür
Bu şerefe, şana sahip çikalım

21. 03. 2021

FIRSAT ELDE İKEN DÖNELİM GÖNÜL

Beyhude hevesi silelim baştan
Fırsat elde iken dönelim gönül
Ömrümüz bitmeden biz bu yanlıştan
Fırsat elde iken dönelim gönül

Menzili olmayan yola gitmeden
Mesnetsiz davanın izin gütmeden
Hırsın ateşinde yanıp bitmeden
Fırsat elde iken sönelim gönül

İkrar verip İman ile dolalım
Yaratan'ın rızasını bulalım
Nefis illetinden uzak olalım
Fırsat elde iken yenelim gönül

Güller toplayalım Dostluk bağından
Bir yer kazanalım Dost otağından
Gafletten uyanıp benlik dağından
Fırsat elde iken inelim gönül

Dost Kâmil'im egomuz bir ok bizim
Hak'ka yarar hizmetimiz yok bizim
Ar edelim kusurumuz çok bizim
Fırsat elde iken sinelim gönül

12. 04. 2021

KEREMİNE KURBAN OLDUĞUM RABBİM

Keremine kurban olduğum Rabbim
Kerem kıl hal değil halimiz bizim
Hicab dan sararıp, solduğum Rabbim
Kerem kıl hal değil halimiz bizim

Başımızdan yağmur, boran gitmiyor
Nefsimize irademiz yetmiyor
Dillerimiz İsmi zikretmiyor
Kerem kıl dil değil dilimiz bizim

Öksüzü, yetimi göremez olduk
Fitreyi, zekatı veremez olduk
Hayr-u hasenatı deremez olduk
Kerem kıl el değil elimiz bizim

İsyanımız boyumuzu aşılıyor
Biz beşeriz tebdilimiz şaşıyor
Günahımız dolup, dolup taşıyor
Kerem kıl yol değil yolumuz bizim

Kul Kâmil'im bir kararda durmuyor
Yollarımız menziline varmıyor
Kucak açıp İnsanları sarmıyor
Kerem kıl kol değil kolumuz bizim

16. 04. 2021

İNSANLIĞA HİZMET EYLE EVLADIM

Beni mutlu etmek istersen eğer
İnsanlığa hizmet eyle evladım
İnsan sevip saymak, herşeye değer
İnsanlığa hizmet eyle evladım

Sakin ola haram lokmayı yutma
Haktan, adaletten gayrı yol tutma
Hasta ziyaretin sakın unutma
İnsanlığa hizmet eyle evladım

Dertli gönüllere derman olasin
Gönüllerde Hak Nurunu bulasin
İnsanların rızasını alasin
İnsanlığa hizmet eyle evladım

Kul hakkına riayet et, saygı duy
Edeb den ayrılma ahkâmına uy
İnsan vasfı, güzel ahlâk, güzel huy
İnsanlığa hizmet eyle evladım

Dost Kâmil'im gelir, geçer bu yıllar
Kul gönlünden Hak'ka varır tüm yollar
Kurtarmaz insanı paralar, pullar
İnsanlığa hizmet eyle evladım

20. 04. 2021

GÜZEL DOSTUM YAMAN BİZİM HALİMİZ

Yola benzemiyor neden yolumuz
Güzel dostum yaman bizim halimiz
Kırık kanadımız tutmaz kolumuz
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Zevk ile sefada geçti günümüz
Farksız oldu bu günümüz, dünümüz
Doğruya dönmedik neden yönümüz
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Nefsimizin arzusuna yürüdük
Başımızı belalara bürüdük
Kötülükten kokuştuk da çürüdük
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Bilemedik ömür bir gün bitecek
Servetimiz, sermayemiz yitecek
Zannettik ki irademiz yetecek
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Şeytanı güldürdük Melekler ağlar
Sandık ki bizindir gelecek çağlar
Güler halimize ölümler, sağlar
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Günahı, sevabı bilmedik gitti
Gönülden teşvişi silmedik gitti
Hak'ka varan yola gelmedik gitti
Güzel dostum yaman bizim halimiz

Kul Kâmil'im Özü ateşe saldık
Gaflet uykusuna daldık ta daldık
İlimden, irfandan uzakta kaldık
Güzel dostum yaman bizim halimiz

23. 04. 2021

BU YOL BÖYLE HAKK'A GİTMEZ DEDİLER

Erenler Cemine vardım danıştım
Bu yol böyle Hakk'a gitmez dediler
Kalktı perde nefsim ile tanıştım
Bu yol böyle Hakk'a gitmez dediler

İp atıp boynuma kement taktılar
Aşkın ateşine atıp yaktılar
Dünya daki Amel'ime baktılar
Oruçla, Namazla bitmez dediler

Bildiğim herşeyi getirdim dile
Saydım, sıraladım bir eda ile
Dedim ulaştırın beni menzile
Bunlar geçer akçe etmez dediler

Hayat çemberini dolandım geldim
Halis niyetlere belendim geldim
Nice eleklerden elendim geldim
Seni kurtarmaya yetmez dediler

Kul Kâmil'im ayan Hakk'ın Hilkatı
Ol Resul'ün Şefaati Şefkati
Hak indinde kul olanın taati
Zerre-i misgal-i yitmez dediler

02. 05. 2021

Hilkat : Yaratılış, Yaratma, Yaratılma anlamlarını taşır. Mevcûdâtın varlık sebebi, Cenâb-ı Hakk'ın, hilkatte (Yaratılışta) ilk olan Nûr-i Muhammedi'ye muhabbetidir.

AŞKIN ÇAMURUNDA KARILMIŞ ÖZÜM

Aşkın çamurunda karılmış özüm
Sen den gayrısını görmüyor gözüm
Sana geçer elbet nazım, niyazım
Kulluk tan ayırma beni Yarabbi

Ben beşerim zaman, zaman şaşarım
Bilir, bilmez belki haddim aşarım
Hayranınım yollarında koşarım
Kulluk tan ayırma beni Yarabbi

Bir yol göster şu görmeyen gözüme
Bakma nolur hadden aşan sözüme
Bağışla kusurum, vurma yüzüme
Kulluk tan ayırma beni Yarabbi

Aklımı, fikrimi alma başımdan
Şükrümü eksiltme, ekmek, aşımdan
Mahcup etme, teneşir de naşımdan
Kulluk tan ayırma beni Yarabbi

Kul Kâmil'im öze dönebilmedim
Yandım ateşlere sönebilmedim
Çabaladım nefsim, yenebilmedim
Kulluk tan ayırma beni Yarabbi

22. 05. 2021

SABIR NEDİR BİLİRMİSİN AZİZİM

Sabır nedir bilirmisin azizim
Kan ile irini yutabilmektir
Sabırın selameti arzumuz bizim
Şerri başımızdan atabilmektir

Hak'tan gelir ise çekersin çile
Sırrını fahşetme düşersin dile
Külfetli zarara uğratsa bile
Verdiğin sözleri tutabilmektir

Kem kişinin elbet olur zararı
Sözünün ardında hazır inkarı
Çeksen de bitmeyen ah ile zarı
Zehir ile balı katabilmektir

Başına belalar açsalar bile
Üzerine şerler saçsalar bile
Müşkilde bırakıp kaçsalar bile
Hırsını, kinini atabilmektir

Ardından yetilmez yalan dünyanın
Alnın açık ise paksa meydanın
Dost Kâmil'im rahat ise vicdanın
Huzurla uykuya yatabilmektir

29. 05. 2021

DERDE DÜŞTÜM DERMANINI ARARIM

Derde düştüm dermanını ararım
Tabipler Tabibi bir himmet eyle
Senden gayrısında yoktur kararım
Tabipler Tabibi bir himmet eyle

Şu koskoca dünya başımıza dar
Dört mevsimim yağmur, boran, kar
Başka sığınacak kapımız mı var
Tabipler Tabibi bir himmet eyle

Kime arzedelim hallerimizi
Açmışız duaya ellerimizi
Ayırma zikrinden dillerimizi
Tabipler Tabibi bir himmet eyle

Cemal-i Nuruna aşık olmuşuz
Aşkın ile sararmışız, solmuşuz
Hamdolsun ki sevdan ile dolmuşuz
Tabipler Tabibi bir himmet eyle

Dünya için ben kendimi yormuşum
Eyvah edip başım taşa vurmuşum
Kul Kâmil'im Divanına durmuşum
Tabipler Tabibi bir himmet eyle

06. 06. 2021

GELDİM GEÇTİM GİDER OLDUM DÜNYADAN

İnsanlığın adabına girmeden
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan
Onun sırrı esrarına ermeden
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

İnsan sevgisinin kutsiyetini
İnsan olabilmek haysiyetini
Bilemeden İnsanın asaletini
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

Eşref-i mahlukat olan İnsanı
Gönül evi Hak durağı, Mekânı
Görmeden Kul daki şerefi, şanı
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

Gönlüm bir Hünkar'a bağlayamadım
Özümü narında dağlayamadım
Coşkun sular gibi çağlayamadım
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

Hakk'ın nuru ile dolan İnsanı
Kaşlarında Mim duası nişanı
Bana baki sandım ben bu cihanı
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

Bunca Ulemalar telkin ettiler
Ol Resûl'ün davasını güttüler
Bizden öncekiler gelip, gittiler
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

Dost Kâmil'im geliş, gidişim neden
Hakkaniyetli söz söyleyemedim
Nefsime bertaraf eyleyemedim
Geldim, geçtim, gider oldum dünyadan

06. 06. 2021

MEYLİM Mİ KALDI

Benim Şu dŕnyaya meylim mi kaldı
Çoktan nikahlayıp, boşadım bile
Başımı beyhude telaşe salsı
Çoktan nikahlayıp boşadım bile

Dolandı boynuma feleğın yayı
Yükledi sırtıma cevri cefayı
Bana yar olmayan yalan dŕnyayı
Çoktan nikahlayıp boşadım bile

Halk olundum yalan dŕnyaya geldim
Hak nasıp eyledi gerçeği bildim
Dŕnya sevgisini gönlŕmden sildim
Çoktan nikahlayıp boşadım bile

Terk edip gittiler cŕmle gelenler
Kaybettiler aldanıp ta yelenler
Dönŕp te bakmadı Hakk'ı bilenler
Çoktan nikahlayıp boşadım bile

Yalan imiş sefasını sürmedim
Şad olup ta muradıma ermedim
Dost Kâmil'im vefasını görmedim
Çoktan nikahlayıp boşadım bile

15. 06. 2021

HAK İNDİNDE YERİ YOKTUR

İnsan'a saygısı olmayanların
Hak indinde yeri yoktur azizim
Hakk'ın nuru ile dolkmayanların
Hak indinde yeri yoktur azizim

Hakk'ın kullarına pusu kuranın
Kötülerin saflarında duranın
Acımadan yiğitleri vuranın
Hak indinde yeri yoktur azizim

Öksüzü, yetimi gözetmeyenin
Zalime el çırpıp, söz etmeyenin
Kalp kırınca, içi cız etmeyenin
Hak indinde yeri yoktur azizim

Kul hakkına riayeti yokların
Çalıntıdan malı, mülkü çokların
Komşusu aç iken yatan tokların
Hak indinde yeri yoktur azizim

Dost Kâmil'im nefs elinde kalanın
And içerek söylese de yalanın
Mazlumların ahlarını alanın
Hak indinde yeri yoktur azizim

20. 06. 2021

İNSAN'A YAKIŞAN SEVGİ DEĞİL Mİ

Hakk'a varan yollar sevgiden geçer
İnsan'a yakışan sevgi değil mi
Sevgi açılmayan kapılar açar
İnsan'a yakışan sevgi değil mi

Sevgisiz gönüle şeytan yerleşir
Sevgisi olmayan bakar körleşir
Sevgi ile çok hasımlar birleşir
İnsan'a yakışan sevgi değil mi

Bülbülün avazı, gülün kokusu
Sevgidendir tabiatın dokusu
Sevgi güzel ahlaklının takısı
İnsan'a yakışan sevgi değil mi

Arifler, Alimler sevgi dediler
Sevgiyi emretti cümle Nebi'ler
Âşıklar, Sadıklar Hakk'a erdiler
İnsan'a yakışan sevgi değil mi

Dost Kâmil'im sevgi ile dolalım
Sevginin menzili, Hakk'ı bulalım
Maksudumuz, muradımız alalım
İnsan'a yakışan sevgi değil mi

07. 08. 2021

YIL İKİBİNYİRMİBİRİ YAŞARKEN

Yıl ikibinyirmibiri yaşarken
Bir acayip zamandayız bakalım
Yağmurlar sel olup boydan aşarken
Bir acayip zamandayız bakalım

Mevcudat, mahlukat, İnsan yanıyor
Acımızdan yüreğimiz kanıyor
Bu caniler ne yaptığın sanıyor
Bir acayip zamandayız bakalım

Felaketler ardardına geliyor
Ormanları haritadan siliyor
Halimizi Yaradan'ım biliyor
Bir acayip zamandayız bakalım

Malesef yürekler dağlandı kaldı
Elimiz, kolumuz bağlandı kaldı
Ardından bakıldı ağlandı kaldı
Bir acayip zamandayız bakalım

Dost Kâmil'im nasıl sona erecek
Kul azdıkça Allah azap verecek
Allah'tan geleni kullar görecek
Bir acayip zamandayız bakalım

12. 08. 2021

SEVGİMİZ VAR SAYGIMIZ VAR

Hak Nuru var cümle canda
Sevgimiz var, saygımız var
Tecelliyat'ı İnsanda
Sevgimiz var, saygımız var

Mevcudata, mahlukata
Dağa, taşta, kurda, kuşa
Sevgisiz değiliz haşa
Sevgimiz var, saygımız var

Hakk'ı, hukuku bilene
Dostun cemine gelene
Gerçeğe boyun eğene
Sevgimiz var, saygımız var

Düşküne kucak açana
İlmiyle ışık saçana
Hak için serden geçene
Sevgimiz var, saygımız var

Hırsı, kini olmayana
Cehalete dalmayana
Mazlum hakkı almayana
Sevgimiz var, saygımız var

Zalimden hesap sorana
Zulmüne karşı durana
İmanı varsa Kuran'a
Sevgimiz var, saygımız var

Benliğin kaldır aradan
Okursun aktan, karadan
Böyle emretti Yaradan
Sevgimiz var, saygımız var

Dost Kâmil'im dost olana
Dostlukta karar kılana
Sevgi, saygıyla dolana
Sevgimiz var, saygımız var

28. 08. 2021

YARADAN MEVLA'YA ELİMİ AÇTIM

Yaradan Mevla'ya elimi açtım
Ele murat bana kara taş geldi
Yumdum gözlerimi bir dilek seçtim
Ele murat bana kara taş geldi

Koca dünya neden bir bana dardır
İşim, gücüm daim ah ile zardır
Herkesin içinde bir derdi vardır
Benim derdim dertlilere baş geldi

İnsana has olan mutluluk varker
Gönüller muradı vuslad'ı Yarken
Millet Şâd-u hürrem gülüp oynarken
Benim gözlerimden kanlı yaş geldi

Baharı görmedim, yazım olmadı
Bir ömür harcadım çilem dolmadı
Ne şans, nede talih beni bulmadı
Keder den, elem den karma aş geldi

Dost Kâmil'im isyan değil sitemim
Yar yanında geçsin benim son demim
Sevgiliye yar olmaktı özlemim
Malesef bir kuru hayal, düş geldi

29. 08. 2021

YARABBİ YOLUMU YOLSUZA SALMA

Beni Sen halk ettin, Sana ikrarım
Yarabbi yolumu yolsuza salma
Sana kulluğumdur servetim, varım
Yarabbi yolumu yolsuza salma

Zikrimdesin daim anarım Seni
Yoluna koymuşum başı, bedeni
Beşerim şaşarım, şaşırma beni
Yarabbi yolumu yolsuza salma

El aman Yarabbi, Sen'den el aman
Sen himmet etmezsen hallerim yaman
Muradım, maksudum budur her zaman
Yarabbi yolumu yolsuza salma

Gün be gün ettiğim daim ah-u zar
Türlü yaralara, olmuşum düçar
Bî çareyim, kaldım böyle çarnaçar
Yarabbi yolumu yolsuza salma

Dost Kâmil'im Dostlarına Dost olam
Dostun meclisinde aşkınla dolam
Kerem eyle, özümde Seni bulam
Yarabbi yolumu yolsuza salma

25. 10. 2021

SENİ BOŞA YARATMADI YARADAN

Şöyle bir düşünsen anlayacaksın
Seni boşa yaratmadı Yaradan
Bu dünyada baki kalmayacaksın
Seni boşa yaratmadı Yaradan

Türlü nimetleri verdi donattı
Gördüğün her şeye Nurundan kattı
Birde yeryüzüne halife etti
Seni boşa yaratmadı Yaradan

Edep verdi, Erkân verdi, Yol verdi
Sayısız, sınırsız öyle bol verdi
İnsanlığa sarıl diye kol verdi
Seni boşa yaratmadı Yaradan

Havai hevese koşmayın dedi
Sakın haddinizi aşmayın dedi
İlim den, irfan dan şaşmayın dedi
Seni boşa yaratmadı Yaradn

Yalanla, riyayla olmasın işin
Haram lokmalara değmesin dişin
Sen İnsanoğlusun bulunmaz eşin
Seni boşa yaratmadı Yaradan

Hakk'ın kullarını üzme, incitme
Hakk'a havale et temaşa etme
Kalıcı bir eser koymadan gitme
Seni boşa yaratmadı Yaradan

Kul Kâmil'im Hakk'a bağla özünü
Yaptıkların karartmasın yüzünü
Şehadet getirip bitir sözünü
Seni boşa yaratmadı Yaradan

SENİ BOŞA HALK ETMEDİ YARADAN

01.11.2021

BİZE BİR YOL GÖSTERT SANA ULAŞSIN

Niyazımız senden Yaratan Mevlam
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın
Böyle mi bulacak ömrümüz hitam
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın

Kulluk edemedik bitti ömrümüz
Bir kuru davayla geçti günümüz
Geçen günümüze şimdi üzgünüz
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın

Nefse uyup bendimizi taşmışız
Bilemedik haddimizi aşmışız
Himmet eyle nefs elinden şaşmışız
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın

Gaflet uykusundan gözümüzü aç
Sen'sin Halk Eyleyen bize rahmet saç
İsyankarız, günahkarız hepisinden geç
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın

Kul Kâmil'im Sana varsın yolumuz
Sen'in Dostlarını sarsın kolumuz
Kaybettik Yarabbi sağı, solumuz
Bize bir yol göstert Sana ulaşsın

10. 11. 2021

NEDEN İNSANLIKTAN UZAKTAYIZ BİZ

Günlerce düşündüm bilemiyorum
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Kafamdan bir türlü silemiyorum
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Nefsimize köle, tuzaktayız biz

İnsanlığın erdemine ermedik
Allah'ın Nurunu onda görmedik
İnsanlık bağından güller dermedik
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Nefsimize köle, tuzaktayız biz

Elestü bezminden ikrarımız var
Yine nefsimize oluyoruz yar
Kalmışız ortada böyle bikarar
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Nefsimize köle, tuzaktayız biz

Üç günlük dünyaya aldanıp kandık
Ebedi dünyada bakiyiz sandık
Benlik ateşinin narına yandık
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Nefsimize köle, tuzaktayız biz

Dost Kâmil'im Ecel geldi yaklaştı
Bel büküldü, saçlarımız aklaştı
Kusurumuz günahımız çoklaştı
Neden insanlıktan uzaktayız biz
Nefsimize köle, tuzaktayız biz

18.11.2021

KİMSEYİ KİMSEYE MUHTAÇ EYLEME

Yeri, göğü alemleri Yaradan
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme
Sağlığı, sıhhati kesme sıradan
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme

Verdiğin sıfattan ayırma bizi
Ocağında sağ et, hep cümlemizi
Suya hasret koyma, koca denizi
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme

Alma gücümüzü, kudretimizi
Güçsüz koyup kesme kuvvetimizi
Helaldan ver bizim kismetimizi
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme

Zelil edip el eline düşürme
Aklımızı alıp yoldan şaşırma
Nefs elinde, haddimizi aşırma
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme

Kul Kâmil'im temennamız Hüda'dan
Düşmeden gidelim darı fenadan
Evlattan, Atadan hata Anadan
Kimseyi, kimseye muhtaç eyleme

22. 11. 2021

KESME ÜMİDİNİ YÜCE MEVLADAN

Seni Yaradanı unutma sakın
Her zaman yanında, senden de yakın
Rahmeti bol, bulunmasın merakın
Kesme ümidini Yüce Mevladan

Yollar gidip bir çıkmaza varsa da
Etrafını türlü sitem sarsa da
Çaresizlik kollarını kırsa da
Kesme ümidini Yüce Mevladan

İnsanlığın adabını gör, gözet
Gelip geçenlerden, çıkart bir özet
Hak'tan, hakikatten çıkmayan söz et
Kesme ümidini Yüce Mevladan

Sakın İnsanları seçip, ayırma
Adaletten sapıp, nefsin kayırma
Dikkat et gönlünden Mevla'yı ırma
Kesme ümidini Yüce Mevladan

Dost Kâmil'im neden geldin cihana
Sevgisiz, saygısız kalma İnsana
Bu ömrü boşuna vermedi sana
Kesme ümidini Yüce Mevladan

26. 11. 2021

ALLAH'A HAVALE ETMEK NE GÜZEL

Arsızı, nursuzu, imansızları
Allah'a havale etmek ne güzel
Küfre batmış olan, bu kansızları
Allah'a havale, etmek ne güzel

Asl'olan gerçeğin, izinden gitmek
Gerçekler bezmine, eyvallah etmek
Yakışmaz insana, boş dava gütmek
Resul'ün yolunu, gütmek ne güzel

Bu can bahşolundu, bize Mevla'dan
Yarattı İnsanı, hem de âlâ dan
Sözümüz var bizim, Gal-u bela dan
Elest'ten sözünü, tutmak ne güzel

Hak'kı bilmeyeni, İnsandan sayma
Cahil, cüvelanın, sözünü duyma
Şeytana uymuşa, sakın ha uyma
Belayı başından, satmak ne güzel

Düşkün'ün ahını, almak yeribe
Zalim diye namın, salmak yerine
Benlik davulunu, çalmak yerine
Nefsi emmareyi, atmak ne güzel

Eğilmiş insanlar, paraya, pula
Selamı çok görür, olmuş yoksul'a
Hak'kın Velileri, delildir kul'a
Özüne, özünü, katmak ne güzel

Kul Kâmil'im geldim, geçtim giderim
İnsan olamadım, budur kederim
Beni Yaradan'a, dua ederim
Yolu Hak yoluna, çatmak ne güzel

03. 12. 2021

YARADAN'INI BİLMEYEN

Kula kul olmak ne diye, ömrün gider boşuna
Yaradan'ını bilmeyen, kula hizmet eder mi
Tahmin bile etmediğin, işler açar başına
Yaradan'ını bilmeyen, kula hizmet eder mi

Dibi delik kaba suyu, koyup dursan dolamaz
Allah korkusu yoklar da, kul utancı olamaz
Hak, Hak, dese dursa asla, Hak rızasın bulamaz
Nefsine köle olanlar doğru yolu güder mi

Özü çürük olanların, sözlerine inanma
Dost meclisi görmeyenin, sahte haline kanma
sakın aldanıp, kanıp ta, ateşi, nara yanma
Bir erkân'a uymayan yol, menzile dek gider mi

Şirk olarak yetmez mi ki, Hak yolundan saptığı
Nefsi emaredir onun, boyun büküp taptığı
Gerçeklere boyun eğmez, kusur, isyan yaptığı
Kulun iradesi ile, yaptıkları kader mi

Dost Kâmil'im özüm Hakk'a, bağlamaktır muradım
Ben Ol Dostun varlığını, dost gönlünde aradım
Ne bir İnsan olabildim, ne bir işe yaradım
Mevlam beni bu hal ile, affeder de yeder mi

19. 04. 2022

Yeder mi: Elinden tutarak götürmek anlamındadır.

GİDERİM

On sekiz bin âlem nasıl gelmişse,
Ben de şü dünyaya gelmiş giderim,
İnsanlıktan nasibimi almadan,
Kör nefsin elinde kalmış giderim.

Ömrüm geçti aklım başa gelmeden,
Dertli gönüllere derman olmadan,
Fakir, garip, mazlum nedir bilmeden,
Zevk ile sefaya dalmış giderim.

Dolandı boynuma gafletin yayı,
Boşuna yoruldum ha gayret deyi,
Malsındım mülksündüm yalan dünyayı,
Ben benim halime gülmüş giderim.

Elestü'den ikrar verdim gütmedim,
Abdest yok, namaz yok, oruç tutmadım,
Öksüze yetime himmet etmedim,
Dünyadan belamı bulmuş giderim.

Dost Kâmil'im Hak yoluna varmadan,
El bağlayıp divanına durmadan,
Cümlalemi Hak gözüyle görmeden,
Sanma ki ölmeden ölmüş giderim.

Kamil Sayın (Dost Kâmil)

Mesut Acet

Bu şiir, ölümle ilgili bir kaçış temasını işleyen ve aynı zamanda yaşamda insanın sorumluluklarını düşündüren derin bir içeriğe sahiptir.

İnsanî Sorumluluklar: Şair, yaşam boyunca insanın sorumluluklarını düşünmeden, insanlığa hizmet etmeden, dertli gönüllere derman olmadan ve fakir-garip-mazlum durumunu anlamadan yaşamının bir eksiklik olduğunu ifade ediyor.

Nefis ve Zevk: Şiirde, kör nefsin elinde kalmak, zevk ile sefaya dalmak gibi ifadelerle nefis ve dünya arasındaki aldanışa vurgu yapılıyor. Materyal zevklerin peşinden giderek manevi değerleri göz ardı etmekten bahsediliyor.

Tevbe ve Pişmanlık: Şair, geçmişteki yaşam tarzına pişmanlıkla bakıyor. Gaflet içinde dolanmış olmanın, dünya malına önem vermenin bir hata olduğunu ifade ediyor. Ancak bu pişmanlık aynı zamanda bir tevbenin de ifadesidir.

Hak Yoluna Varış: Şair, ölümden önce Hak yoluna varmayı, Allah'a yakınlaşmayı hedefliyor. Şiirin sonlarına doğru, ölmeden önce gerçek anlamda yaşamış olmanın önemine vurgu yapılıyor.

Dil ve Üslup: Şairimiz, ağırbaşlı bir dil ve klasik bir üslup kullanır. Özellikle İslami terminolojiye ve tasavvufi anlayışa aşina olanlar için daha derin bir anlam taşıyabilir.

Genel olarak, bu şiir insanın yaşamını değerlendirmesi, maneviyatını sorgulaması ve ölümle yüzleşmesi üzerine düşündürücü bir içerik sunmaktadır.

Şairimizi gönülden kutluyor, yüreğine,sağlık diyoruz. 🍌 🍌 🍌

GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BENİM

Geldi geçti ömrüm benim,
Şol yel esip geçmiş gibi.
Hele bana şöyle geldi,
Şol göz yumup açmış gibi.

İş bu söze Hak tanıktır,
Bu can gövdeye konuktur,
Bir gün ola çıka gide,
Kafesten kuş uçmuş gibi.

Miskin âdem oğlanını,
Benzetmişler ekinciye,
Kimi biter, kimi yeter,
Yere tohum saçmış gibi.

Bu dünyada bir nesneye,
Yanar içim, göynür özüm,
Yiğit iken ölenlere,
Gök ekini biçmiş gibi.

Bir hastaya vardın ise,
Bir içim su verdin ise,
Yarın anda karşı gele,
Hak şarabın içmiş gibi.

Bir miskini gördün ise,
Bir eskice verdin ise,
Yarın anda sana gele,
Hak libasın biçmiş gibi.

Yunus Emre bu dünyada,
İki kişi kalır derler,
Meğer Hızır, İlyas ola,
Âb-ı Hayat içmiş gibi.

YUNUS EMRE

Değerli okuyucularım, Sizlerle bir çok şiir paylaştım ;

“Erem dedim eremedim ademin esrarına.” Mahzuni Şerif’in ibretler ve hikmetlerle dolu bir şiiridir. Lütfen okuyup geçmeyelim inceden, inceye inceleyelim ve sözlerini anlamaya çalışalım.

Kitabın ön sayfalarında bu şiirin bir bölümünü yazarak bazı açıklamalarda bulunmuştum. Bir kişinin ben insanım diyebilmesi için bu şiirde anlatılanları anlayıp İnsana yakışan ne ise onu isteyip. Yapması gerekir

“Gam yeme gönül gam yeme.” Şiirine de Hazreti Ali Efendimizden bir kıssa ile misal vereyim. Ashaptan bir kişi Hz. Ali Efendimize gelerek “Ya Ali benim birçok derdim ve problemim var ne yapmalıyım.” diye dertlerini ve problemlerini anlatır. Hazreti Ali Efendimiz o kişiye “Sen Anadan doğduğunda bu saydıkların yanında mı idi.” der. Kişi “Hayır Ya Ali.” diye cevap verir. Hz. Ali Efendimiz tekrar sorar, “Peki sen ölünce bu saydıkların senin ile mezara gidecek mi.” kişi “ Hayır Ya Ali.” der. Hz. Ali Efendimiz kişiye “Sadece dünyada iken seninle olan ve sen gidince yine dünyada kalacak olan sorunları neden dert ediyorsun bunlarla kafanı yoracağına seninle gidecek şeylerle uğraş.” buyurmuşlar.

Dadaloğlu'nun dediği gibi muhannete muhtaç olmaktan, kurda, kuşa yem olmak daha evladır. (iyidir.)

SÖZÜN ÖZÜ ;

Değerli okuyucularım, birçok Ayet ve Hadisi şerifin yanı sıra birçok evliyanın ve mürşidi kâmil'in ve birçok âşıkı sadığın mübarek sözlerinden yararlanarak hazırladığım bu derleme kitabımın sonunda, şu izlenimimi anlatmam gerektiği kanaatındayım. Şu en büyük gerçektir ki Allah (C.C.) insana hususi bir değer vermiştir ve insanı, mübarek tecellileri ile kutsamıştır. Dünyadaki cümle mevcudatı ve mahlukatı insan oğlunun hizmetine ve emrine vermiştir.

İnsana vermiş olduğu değerın yüceliğini şu kutsal sözleri ile ortaya koymuştur. “Benim huzuruma, bana borçlu olarak gelebilirsiniz, çünkü ben sizin Rabbinizim affederim, ama huzuruma kul hakkı ile gelerseniz, onu ben affedemem çünkü o kul hakkıdır. O hakkı ancak o kulum kendisi bağışlayabilir, bu durumda takdir kulumdadır onu ben affetmem.” buyurmuştur.

Aklıma şöyle bir misal geldi, dünyalar güzeli bir aslan düşünün bu aslan bir insana saldırsa, orada bulunan avcılar hiç düşünmeden silahlarını ateşleyip o dünyalar güzeli aslanı vurup öldürürler ve bir insana zarar vermesi önlenmiş diye sevinirler. Peki tam tersini düşünün, hiçbir saldırganlığı olmadan bir aslanı bir avcı vurmaya kalksa, orada ki avcılar o kişinin aslanı öldürmesini önlemek için o kişiyi vururlar mı, asla vurmazlar, suçsuz, günahsız aslanı öldürmesinden dolayı o kişiyi

ayıplarlar ve yaptığının doğru olmadığını anlatarak tekrarlamaması yönünde ikaz ederler.

Bunun tek nedeni şudur ki, insan her şeyin, yani yaratılmışların efendisidir. Rab’bimiz “Ben sizleri (İnsanoğlunu) yeryüzünün halifesi tayin ettim.” buyurmuştur. Bunları söylemek ve böyle kabul etmek, Allah’ın İnsan oğluna vermiş olduğu değer, kutsiyetin gereğidir. Ancak İnsan oğlu bu şerefe layık olarak yaşamalıdır.

Allah’ın kendisine verdiği değer farkında bile olmayanların, Allah ve Resûlü’nün işaret buyurdukları yolda yürümeyenlerin, gerçek olan ahiret yaşamlarında çekecekleri en büyük azapları bu şerefe lâayık olamamalarından dolayı olacaktır diye düşünüyorum.

Allah, bizleri kendisine layık kul, Resulullah Efendimize layık ümmet ve Ehlibeyt-i Resulullah’a layık dost olarak yaşayıp, huzurlarına da aynı edeb ile varmayı cümlemize nasip etsin. Amin.

Değerli dostlar, lütfen yazdıklarım da ki noksanları bağışlayınız ve lütfen yararına inandığınız hikayeleri ve sözleri bulunduğunuz ortamlarda anlatınız ki insanlar ibret alsınlar. Allah sizlerden razı olsun. Amin.

Layık olamasa da, ayaklarınızın turabı, Kâmil Sayın.

VAHŞİ ASLANLARIN KAFESİNE GİREREK İNTİHARA TESEBBÜS ETTİ

Şili’deki Santiago Hayvanat Bahçesi’nde akıllara durgunluk verecek bir olay yaşandı. 20 yaşında bir adam, kıyafetlerini çıkararak hayvanat bahçesindeki aslanların kafesine girerek intihar etmek istedi. Çevredekilerin korku dolu bakışları arasında kafese giren adam, iki aslanın saldırısına uğradı.

Santiago yetkilileri, adamı kurtarmak için iki aslanı öldürmek zorunda kaldı. Yerel medyada adının Franco Luis Ferrada Roman olduğu açıklanan adamın durumunun hastaneye getirildiğinde kritik olduğu ve ancak dün akşam itibariyle hayati tehlikeyi atlattığı bildirildi.

Hayvanat bahçesinin müdürü Alejandra Montalva, genç adamın ziyaretçi bileti alarak hayvanat bahçesine girdiğini düşündüklerini açıkladı. Biri dişi biri erkek olan aslanların ölümünden büyük üzüntü duyduğunu açıklayan hayvanat bahçesi müdürü, insan hayatına önem verdikleri için uygulamaları gereken protokolü takip ettiklerini, sakinleştirici silahların hemen etki etmeyeceğini, bu nedenle aslanları öldürmek zorunda kaldıklarını da sözlerine ekledi.

Adamın kıyafetlerinden bir intihar notunun çıktığı belirtildi.

Değerli Dostlar yıllar önce sözün özü yazımda İnsan'ın değerini anlatırken avcı, aslan misalini vermişim. Yıllar sonra dünya ülkelerinin haber ajanslarına bu yukarıda ki haber düştü. 08. 05. 2016 tarihinde, saat, 08.48 de meydana gelen bu olay yazdıklarımın onayı yönündedir. Hayvanat bahçesi müdürünün açıklamalarına, dikkat etmek gerekir. “Sakinleştirici silahlar hemen etki etmeyebilir, kaybedilen her saniye insan için hayati önem taşımaktadır” diyor.

Hiç tereddüt edilmeden iki aslan da öldürülmüştür. İşte İnsana verilen değer izahı budur. Bu yapılan Allah'ın yeryüzüne halife tayin ettiği, kulun şeref ve kereminin gereğidir. Buradan ibret alalım ve İnsanın şerefine ve keremine layık olarak yaşamaya çalışalım.

Cenab-ı Allah, **“Biz Kuran-ı Kerim ile insanı ikiz kardeş olarak halkettik.”** buyuruyor. Kuran-ı Kerime gösterilen saygıyı hepimiz biliyorsunuz, İnsana da aynı saygıyı göstermemizin gereği ve mecburiyeti vardır, aksini yapan ve yaşayanlar bilmelidirler ki, yanlışta ve inkardadırlar.

Buradanda anlaşılmaktadır ki, İnsanlar bu gerçekten uzak yaşadıkları için insana kıyarlar. Bu anlatılamayacak kadar büyük bir yanlıştır. Allah gözlerimizde ki perdeyi kaldırsın da, Azrail aleyhisselam gelerek nefesimizin tükendiğini bize söylemeden aklımızı başımıza alalım ve yaşam yönümüzü Hak'ka dönderelim.

Not: Bu olayın haberi internetten okunabilir.

ALLAH (C.C.) BUYURUYOR Kİ “Biz İnsanı en güzel biçimde yarattık”

İnsan yaratılmışların en şerefli ve en mükemmelidir. Üstün niteliklerle ve güzel vasıflarla donatılmıştır.

İnsan yerlerin ve göklerin tek sahibi olan Yüce Allah tarafından mükemmel bir biçimde yaratılmıştır.

Allah, insana dengeli ve ölçülü bir beden, canlılık kazandıran bir ruh, doğru ,ile yanlışı ayırt etmeye yarayan bir akıl ve hayatını anlamlı kılacak bir vicdan vermiştir.

Gerçekten de insan, mahlukat içinde mümtaz bir yere sahiptir.

Gerek yaratılışı itibarıyla sahip olduğu akıl, irade, zeka, tefekkür, muhakeme gibi kabiliyetler, gerekse yaşamı boyunca Allah'ın kendisine bahsettiği nimetler ona yaratılmışlar içinde büyük bir şeref ve değer kazandırmıştır.

Dolayısıyla İnsanın gerçek değeri, yaratılıştan elde ettiği özellikler ve ilahi nimetlerle mazhariyeti yanında Yaratan'a, kendisine ve çevresine karşı taşıdığı sorumluluğa riayetiyle ortaya çıkmaktadır.

Başka bir ifadeyle İnsan, sorumluluk bilinciyle hareket ettiği oranda onurlu ve değerlidir...

Değerli Dostlar İnsanın yaratılış biçimini arz etmişken işin özüne gerçeğine gelelim.

İnsanın asıl özelliği ve değeri, Yaradan Allah'ın İnsanın Kalbindeki tecelliyatıdır.

Bir şiirimizde de geçtiği gibi, “Hak tecelli lıkdı beni ademde, Velekad kerrenma yazdı Kuranda” beyitte zikrolunan Allah'ın kuldaki tecelliyatıdır. Bu tecelliyat sayesinde kul Hakk'ın Nurunun intikali sayesinde bir şeref, kerem ve kutsiyet kazanmış ve Allah (C.C.) tarafından Yaratılmışların en şereflişi ilan edilmiştir.

O zaman İnsandan bahsederken çok dikkatli olmalıyız, Ulemadan Şemseddin Yeşil İnsanlardan bahsederken “Hazreti İnsan” denilmesinin gereğini vurgulamıştır.

Nakşî dört bir yanda,
Ayetler de bu beyanda,
Sende, bende, cümle canda,
Hak nurunu görmelisin.

İnsanda Hak nurunu görenler, İnsana karşı en ufak bir yanlış yapmaktan haya ederler.

GÜNÜMÜZDE İNSAN-I KÂMİL SIFATINA ULAŞMAK;

Kendisi Din Kültürü Öğretmeni olan kız kardeşim, Emine Gülay Sayın'ın (Karabıyık) aydınlatıcı ve tamamen mantıklı açıklamasını burada sizlerle paylaşma gereği gördüm.

Eski zamanlarda dergâhlar ve tekkeler var idi, dergâhların da Mürşid-i Kâmil'leri var idi, şimdi bunlar yok. Yani denetimli olarak bu faaliyetler yürütülmemektedir.

O halde;

Günümüzün dergâhı: Dünyadır.

Mürşidimiz: Kur'an-ı Kerimdir.

Rehberimiz: Hz. Muhammed Mustafa Efendimizdir.

Velimiz: Hz. Ali ve Ehlibeyt-i Resulullah'tır, Muhiddin-i Arabi, Pir Gavsul Azam Abdül Kadir Geylani, Ahmedî Yesevi, Hacı Bektaş-ı Veli, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Emir Sultan, Hacı Bayram Veli, Hak Halili, Bacı Sultan ve daha nice Hak dostlarıdır, Velilerdir ve onlardan bize kalan ibret dolu nasihatleridir.

Kuralımız: Halka hizmet Hak'ka hizmettir.

Cümle mahlukatın Sahibi, Yaratıcısı, Cenabı Allah olduğuna göre, bizim de en büyük hizmetimiz her türlü İnsana, karıncasından, kuşuna, kurduna, her türlü mahlukata ve de her türlü mevcudata, (bitki, çiçek, ağaç vb.) hizmet etmektir.

Allah'ın Velilerinin çok güzel bir sözü vardır. "Dede himmet." diyene, "Oğul hizmet." derler. Hizmetimiz ne kadar güzel ve ihlaslı olursa, kazanacağımız lütfu İlahi de o kadar büyük olacaktır ve bizi Hak taalaya yaklaştıracaktır.

Cenabı Allah dualarımızı kabul, hizmetlerimizi daim eylesin, Kendisine layık kul eylesin, İndi İlâh-i de yüzlerimizi kara çıkartmasın. Amin.

Emine Gülay Sayın (Karabıyık)

Emine Gülay kardeşime bu açıklamasından, kitabımın imla hatalarının telafisinde ki yardımlarından ve verdiği tamamlayıcı bilgilerinden dolayı teşekkür ve şükranlarımı sunuyorum.

Kamil Sayın

TEŞEKKÜRLERİMİ SUNUYORUM

Bu kitabı derlemek için geçen en az altı yılda, zamanımın büyük bölümünü çalışmalarına ayırarak kendisini sessizliğim ile yalnız bıraktığım Sevgili Eşim Döne Hanıma, bilgisayar ile ilgili bilmediklerim konusunda benden yardımlarını esirgemeyen Sevgili Kızım Hatice'ye, bütün çalışmalarımın sık, sık printlenerek kontrolünün kolaylaşması yönünde ki yardımlarından dolayı Sevgili Kızım Zehra'ya, bilgi ve birikimlerinden yararlandığım tüm Dostlarıma, sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Özellikle kitabımın derlenmesinde dile getirdiğim eserlerinden dolayı Evliyalar, Âşıklar, Sadıklar, Ozanlar ve Şairler'e sonsuz şükranlarımı sunuyorum ve Ayaklarının turabı olduğumu bildiriyorum.

Ayrıca bu kitabı okuyup, bir nebze de olsa fikir edinen ve İnsanlara aktaran Siz saygı değer Dostlarıma saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Cenabı Allah bizleri, bu kitabın bir çok yerinde bahsettiğimiz, özü, sözü ve istikameti Hak'ka doğru olan, Hak dostlarına yoldaş etsin. Amin.

Mahzuni Şerif'in "Sakin boş belleme kürreyi arzı, bu alemde kılı kırka yaran var." sözüne kulak verelim de bu alemin boş olmadığını, yaşanılan her dönem de Hak dostlarının var olduğunu, dünya durdukça da var olacağını bilelim ve Onların izinden gitmeye bakalım. Hak Dostu deyince anlamamız gereken; Hak'kı zikreden, Hak ve adaletten ayrılmayan, özünde ve sözünde hilaf bulunmayan, dosdoğru İnsanlardır. Ey Hakikat ilminin talipleri, ve Hak yolunun yolcuları, ne olur bu aciz ve günahkar Kâmil Sayın'a da dua edin, Hak'tan rahmetler dileyin.

Yaratılmışların en biçaresi, Kamil Sayın

KAMİL SAYIN

Dost Kâmil, Kul Kâmil mahlaslarını kullanan şair, yazar Kamil Sayın, 08. 01. 1955 tarihinde Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesinde Dünyaya gelmiş, henüz üç yaşında iken Babası Musa Kazım Beyin görevi nedeni ile Ankara'ya yerleşmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamlamış, 30. 08. 1973 tarihinde Sevgili Eşi Döne Kubat Hanım ile evlenmiştir. Hatice, Musa Kazım ve Zehra isimlerinde üç çocuğu vardır. 1978 yılında askerliğini tamamladıktan sonra ailesi ile birlikte Belçika'nın Brüksel şehrine yerleşmiş ve hâlen Brüksel'de ikamet etmektedir.

Kamil Sayın babasının yakın dostları olan Âşık Veysel Şatıroğlu ve Âşık Mahzuni Şerifli ev sohbetlerinin etkisinde kalır ve bu iki ulu ozanın çırağı olarak 11 li yaşlarında şiir yazmaya başlar. 1972-1973 öğrenim yılında Sümer Bankın Yerli Malı haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada şiir dalında Liseler arası, Türkiye birinciliğini kazanmış ve zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlanmış ve birincilik diploması ile ödüllendirilmiştir.

Kamil Sayın 1988 yılında yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazanmıştır. T.C. Kültür Bakanlığı tarafından halk şairi kimliğine layık görülmüştür. Hayatı ve şiirleri hakkında Ankara Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı

bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Ayrıca Eskişehir Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde de hakkında ikinci bir yüksek lisans tezi başlatılmıştır.

Pek çok sempozyuma katılmıştır. Başarılarından dolayı yedi ayrı plaket ile ödüllendirilmiştir. Sayın Profesör Dr. Fatma Ahsen Turan'ın 12 ciltlik çalışması olan, Sazın ve Sözü'nün Sultanları Yaşayan Halk Şairleri Antolojisinde ve Sayın Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu tarafından yazılmış olan "Afyonkarahisarlı Halk Ozanları" kitabında yer almıştır.

Kamil Sayın Ahmet Yesevi Üniversitesi ve Kültür Bakanlığı tarafından çıkarılan TEİS Türk Edebiyatçıları İsimler Sözlüğünde de yer almıştır.

Şiirleri bir çok antoloji ve dergilerde yer alan Kamil Sayın, Türkiye'deki Üniversitelerde Âşık Edebiyatı dersinde de geleneğin Avrupa'daki temsilcilerinden biri olması sebebiyle ders konusu olarak işlenmektedir.

Afyonkarahisar İl Kültür Müdürlüğü, Kültür Bakanlığına gönderdiği bilgi ve belgelerle, Âşık Kamil Sayın'ı Unesco'nun Yaşayan İnsan Hazinesi bünyesine girmeye aday göstermiştir.

Kamil Sayın Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumunun 16.06.2022 Tarihli ve 839/37 sayılı kararı doğrultusunda Kurumun Harleşme üyesi olarak seçilmiştir.

Kamil Sayın, Kanal Avrupa ve SKYLİVE Televizyonları ile GOLD FM. Radyo programlarına defalarca konuk edilmiş, ATV Avrupa Televizyon kanalında düzenlenen Dünyadaki Ünlü Emirdağlılar programına da konuk edilmiştir.

06. 03. 2019 itibarı ile SKYLİVE TV. de her hafta "Kamil Sayın ile Dost Meclisi" programının Moderatör'lüğünü yapmaktadır. (hazırlayıp sunmaktadır.)

Kamil Sayın, şiirlerini bazı mahalli ve yerel dergi ve gazetelerde yayımlamaya devam etmektedir. Kamil Sayın'ın tasavvufa merakı çocuk yaşlarında başlamıştır. Şiirlerini, Gönül Penceresi, Tasavvuf ta Gerçek, Gönül Bahçemdeki Yediverenler, Gönülden Gönüle, Gönül Bahçesinden ve Gönül Gülleri isimli şiir kitaplarında toplamış ve yayımlamıştır. Ayrıca "Gizli İlimler Hazinesi - Tasavvuf-i Bilgiler" isimli bir kitap derlemek sureti ile okuyucularının hizmetine sunmuştur.

Eğitimci, araştırmacı yazar ve şair sayın Ahmet Urfalı tarafından bütün şiirlerinin ve yüksek lisans tezinin de yer aldığı 1500 sayfadan oluşan üç ciltlik Divan'ı hazırlanarak basılmıştır. Eser, edebiyat camiasında yoğun ilgi görmüştür.

İlk kitapları Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouwer'ın girişimleri ile satın alınarak Belçika'da ki kütüphanelere koyulmuştur. Gelirleri Kamil Sayın tarafından Belediye okullarına hibe edilmiştir.